

بهختيار عهلى منتدى اقرأ الثقافي

كۆشكى بالندە غەمكىنەكان

لتحميل انواع الكتب راجع: (مُنتُدى إِقْرًا الثَقَافِي)

براي دائلود كتابهاي مختلف مراجعه: (منتدى اقرا الثقافي)

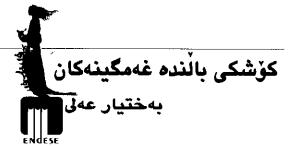
بِزْدَابِهِ زَانَانَى جِزْرِهِ كَتَيْبِ:سِهِ رِدَانِي: (مُنْتُدى إِقْراً الثُقَافِي)

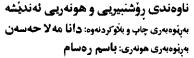
www.iqra.ahlamontada.com

www.lgra.ahlamontada.com

للكتب (كوردى, عربي, فارسي)

ناوى كتيب: كۆشكى بالندە غەمگىنەكان

ناوى نووسەر: بەختيار عەلى

بابەت: رۆمان

ئۆبەتى چاپ: ىورەم 2014

چاپخانه: رجایی/ تاران

تیراژ: (۲۰۰۰) دانه

نرخ: (۱۰۰۰۰) دینار

ژمارهی سپاردن: له بهریوهبهرایهتی گشتی کتیبخانه گشتییهکان

رُماره (۲۲۲۱)یی سالی (۲۰۱۳)یی پیدراوه،

ISBN: 978-1-63068-980-3

> ناوه ندی رۆشنبیریی و هونه ریی ئهندیشه / ئهندیشه بق چاپ و بلاوکردنه و م سلیّمانی −شهقامی مهوله وی −ته لاری سیروانی نوی −نهوّمی چواره م www.endeshe.org ⊕ andesha.library@yahoo.com http://www.facebook.com/Andeshacenter 07501026400

به کنیک له نیرواره سارده کانی رستان بور که مهنگوری بابهگهوره و كامەرانى سەلما لە سەر سىلەي يەكنىك لە كۆلانەكاندا مەنسور ئەسىرىنيان بيني، سەغاتىك بور بە تاپپەت لەرپىدا رەستايورن بى ئەرەي ئەر سىنىن. کامەرانىي سىمالما سىويندى خواردېلوق گەر قسىمكانى لەگلەل ئەسىرىندا نهگهنه ئهنجام، بیکورژنت. سنورک و سناده بیکورژنت، «وهک سنهگیک خەلتانى خوينىي بىكات» چونكە جگە لەرە چارەپەكى تىرى نىيە، ھەمور دەيانناسىي چ كورېكى تـورە و خۆنەگـر و دلگەرمــە . ماۋەيــەك يـوو ئــەو دەنگۆ زۆرانەي لـه ھەنـدى جنـگادا دەھاتـن و دەچـوون، شـنتيانكردبوو... كەس بەتھواۋى ئازانىت چىزن ئەر دەنگۇيانە گەيشىتورنەتە كامھران، به لام دەروننکى بەدخىوا تەوارى چىرۆكەكلەي بە زىلادە و بنورەناننكى زۆرەۋە بىز ئەۋ گېرابوۋەۋە، ھەمبوۋان دەيانگوۋت كە سەۋستەن فىكرەت»ئەۋ کچه شوخ و نهناسراوه ی بتر له سالیکه له بهغداوه هاتوته تهم شاره» حهزى له مهنسور ئەسىرىن كىردوه . ئەگەر ئەۋە راسىت بىت، كامەرانى سهلما هیچ چاریکی نبیه جگه لهوهی بیکوریّت، گهر بیویستبکات دەتوانىت خۆشى بكورىت. ئەرەي بتوانىت جارىكى تىر بى ئومىدى ئەر خرّشه ویستییه له ناکاوه بـژی، نهکردهبوو، کورهکه به چهشنیک عاشق بور منزف لٽيدهترسيا... ئەرەي بە ھەمبور كەستىك گورتېبور، بە هاورنگانی سهر خواردنهوه، به خوشیکهکانی، به ناموزاکانی، به دراوسی دوكانه كانى براكهى... يەكە يەكە يۆيگووتېلوون ئەگەر لەگەڵ مەنسلور ئەسىرىندا نەگاتىم ئەنجام دەپكورىت. ھەمبور دەيانزانىي كامەرانىي سىەلما لـهو گهنجـه سـهرهرو و شـیتانهیه کـه دهکریّـت کاری لـهو جـوّرهی لـی بوه شنته وه . كوره كه له و جه قبي وه شنينه بنده روه ستانه يه كه به دروستي نازانينت حەزكىردن مانىاى چى، ترسىناكترىن شىتىش ئەرەپە پەكىك لەمجۆرە سەرشىپتانە لـ ناكاو عاشىق بېت. مەنگورى بابەگەورە كـ داناترىن ھاورىي بوو، پیشنیاری ئەوەی بۆ كردبوو بەر لەوەی دەستبداتە ھیچ كاریك لەگەل مەنسىوردا قسىەبكات. گووتبورى «ھيچ كەسىپك تا ئىستا شىتىكى راست دەربارەي پەيوەنىدى سەوسىەن فىكىرەت و مەنسىور ئازانتىت... ناكريّت تـن ئەرەنـدە ھەلەشـە و بينهـنش بيـت، بـن هيـچ قسـەيەك و به لگهیه که سیک بکوریت». مهنگور خوی له ناسراوترین و کونترین چەقۆكىشەكانى شار بور، ھەمىشە بە خىكمەتىكى زۆرەرە ئىشىكردبور، باوەرى بەوھ ھەببور مىرۆف بەر لەوھى دەست بى چەقۆكەي بەرىت، دەبنىت ھەملور ھەوڭنكى خىزى دابنىت، ھەمىشلە كامەرائى ساماي وەك کورٹے یان برا بچوکٹکی خوّی بینیبوو، شتٹک له ٹازایہتی لهو گەنجەدا هەبور رێزى دەگرت. ئەر رێزى ئەمجۆرە ييارە كەللە گەرمانە دەگرێت، چونکه شتیک له کلیهی ژیانیان تیدایه مهنگور زور حهزی پیدهکات. ئەوكات كامەران تەمەنى لىە بىسىت سىال تىنەدەپلەرى، لەگلەل ھەمبور مندالی و سهرهرویی خویدا خاوهنی نهزمونیک بوو، مهنگور که گهلیک له و گهوره تر بوو نرخ و به های گهوره ی بق داده نا . سالیک له وه ویه ر له کاتے قوماردا له ژیرزهمینی ئوتیلیکی ناسراودا ناسیبووی، ئوتیلیکی جلکن و کنون که ناویانگی خنوی پهکهمجار له پیسی و پوخلی و دووهمیش لهوهوه وهرگرتبوو که کومهانیک له شارهزاترین و داره قترین قومارچیپهکان پاری تیدا دهکهن. ههر له پهکهم ساتهوه بهوه سهرسامبوق که کامهران گهنجیکی وهما چاوقایم و نهترسه، بهو چهشنه تیکهل بهو

باریک رہ شیارہ زایانہ دہ بنیت کے مہند نکیان له سنه ر شنتی زؤر لے بیارہ بچوک و بیماناتر دهستیان خویناوی بووبوو، ههر شهوه نهبوو کوریکی جوان بینت که قریکی قهترانی و ییستیکی شهرابی ههیه، به لکو که هات له پهکهم ئیوارهوه ههموی شنتیکی لهسهر باریکه رهکان و توتیلهکه دەزانى. شىنوەي خۆگۈرىنى و جۆنىتى قسىەكردنى، ئەو جلىە كوردىيىە قەشسەنگانەش كىھ ئىجگار شىپك لەگسەل قامەتىدا دەگونجان، واياندەكىرد هەموران بە شىتىك ئەسەرسامىيەرە سەيرىبكەن. دەبىت بلىيىن گەر لە يەكىەم رۆژەرە مەنگىرى بابەگەورە نەبرواپ لەوانەبىور تورشى كۆچەللى وروژاندنی هیچ ئەژدىهايەك نەدەكردەوه . بەجۆرينك باۋەرى بە خۆى بوو، دهکرا گهلهک زوو خنزی بخاته ناو دهرد و گرفتی گهورهوه، غهمخنزری و ئامۆرگارىيى خوشىكەكانى سىوردىكى ئەرتۆپان نەببور، ھەردەم بە شىتىك له مه نچوون و توړه يې خوي ده ربازده کرد . هه موو باوه ريان وابوو هه ر به گەنجى خىزى تووشى كارەساتىك دەكات و تيادەجىت. يېشىتر دووان لــه خالوانی که ههمان سروشتیان ههبوو، له تافی جههیلیدا به روداوی بينمانا و بن شتى گەلنىك بىبايەخ تياجووبوون، وەك ئەوەي ئەوجىزرە رەفتارە لـە خوينىي خيزانەكەدا بيت، ھەميشە ئارەزوويەكى توندى تيدابور شتگه لیک بکات که ناسان نیین و کیشه یان به دوادا دیت. مه نگوری بابهگهوره كهمجار كهستيكي بهو چهشنه خستبووه ژير باللي خنزي. دەيزانى ئەو سەردەمەي كامەران تيادەژى، جياوازە لەگەڵ بيست ساڵ لەرەربەردا، دەمئىك خىزى ھەمان ياريدەكىرد، بىسىت ساڭ لەمەربەر مىرۆف بەرچارى روونتربور، دەوللەت للە ھەمبور كونىج و كەلتىنتكىدا خەلكانتكى نەبور مىرۇق خىسابيان بى بىكات، بەمشىزوديە نەخزابورە ناو چەورە و چەقۆكىشــەكانى بــازارەوە، ئــەوكات سياســەت وەك ئەمــرۆ كــۆرى گــەرم نهبوو... ئىستا ھەمور شىتىك بىر تىرس و تارىكتىرە، مايەي ئەفسوسىه يەكۆكى وەك كامەرانى سەلما بەھىزى نەفامىيەكى گەنجانەوە تيابچىت. دوای ئەزمونى بىست سال گەيشتبورە ئەر بروايەی نەھىللىت ئەم كورە سوار سامری خنوی ببیت و خولیاکانی بیکوژن، شاوه بووبوو به مەسسەلەيەكى گسەررە لسەلاي. مەنگسورى بابەگسەررە دەيزانسى ئۆسستا وەك جاران نبیه مرزق چهقزیه کرخانه گیرفانی و بنهه ق و حیساب له ههموو شویننکدا دهریبهیننیت و به رووتی ناشکرایبکات، گهر کامهرانی سله لمای بیست سال له وه وه به ربینیایه باکی به وه نه ده بور له کام شهره چەقىزدا زامداردەبئىت، كىن دەيينكنىت يان كىن دەپكورئىت، بەلام ئيستا ۾ ئارهزوويهکي نبيه گهنجيکي وهها خوين گهرم و پر کليه به مردوویسی ببینیت. به هاوریکانس گورت ئهم کوره قزناغیکی بیمیشکی ئيجگار تايبهت دهڙي، دهبيت چاومان لهسهري بينت. سهرهتا وهک قومارچىيەكى زيىرەك كە جووتنىك چاوى ھوشىيارى ھەپە خۆشيوپست، به لام دواتىر جۆرە سۆزىكى برايانەي بەرامبەرى ھەببوو، مانگىك لەۋەوبەر کامهران به جوریک له شانازی و خوشبهختییهوه بییگووت که حهزی له کچه که ی فیکره ت گولدانچی کردوه . شینوازی راگهیاندن و درکاندنی کامهران بن شهو عهشته بهجوریک سهیر و بیویسه بلوو، مهنگوری سەرسامكرد، بتر له بیستویینج سال بور لیرهو لهوی خهلکی دهبینی که باسی عهشق و عاشقی دهکهن، به لام پیشتر کهسی نهبینیبوو، بهو چەشىنە ئاشىكراپە باسىي خۆشەوپسىتى خىزى بىكات. ئىەر لىھ ھەمىرو جنگایه کندا و لبه به ردهم هه منوو که سننگذا به فه خرنکی میراندوه باستی حەزكردنى خۆي له سەوسەن دەكرد. له ناو خوشك و كچه بورەكانىشىدا هەمان ئاوازى دەخوينىد. بەلام ھەمبور دەيانزانى كە سەوسلەن فېكىرەت خوّى هيچ شتيک لهو بارهيهوه نازانيت. پهکيک له خوشکهکاني پيپگووت «سهوسهن به ئەندازەيەك جوانه، وادەزانم نيوەى بياوانى شار حەزيان ليُكردينِت، دلّنيابه جهنابت لهو حهزودا به تهنيا نيت». ههمور كجه

يورهكاني لهو باوهرهدابوون كه سهوسهن گولدانچي كچيكي لووت بهرزه و ناوبانگی جوانی خزی له و جل و به رگ و مهکیاجه کالانه وه به ده ستهیناوه که بهردهوام دهیانگزریت، به لام ههمووش دهیانزانی جگه لهو ریکیوشی و جوانبهرگییهی شنتیکی نهزانراو له سهوسهندا ههیه دهیکات به خانمیکی تابيه ت. جله كانى ههميشه له جلى نافره تانى دى به حيشمه تتر بوون، گەرچى مەكياجىكى زۇر تەنكى دەكىرد، بەلام شىتىك لە گونجاندنى رەنگ و هارمۆنىيەتى تىدابور، سەرنجى ھەر كەسىپكى رادەكىشا، خانمىكى شاریتر و شارستانیتر له ژنانی ئهم شاره دهردهکهوت که له خوجوانکردندا خۆپيان زۆر ماندوودەكەن، بەلام ھەمىشىھ شىتىك نارىكى دەروات و زۆربەيان هەرچىپىەك دەكبەن ھبەر گۈندەكنى دەنوپتىن، كبە مەنگبورى بابەگبەورە په که مجار سه وسه ن فیکره تی بینی، گروتی «گهر ئهم خانمه بینت به ژنت تا ماویت بیاویکی بهختهوهر دهبیت»، کامنی سهلما نهگهرچی ئەزمونتكى ئەرتىزى لەگەل ئەقبىن و خۆشەرىسىتىدا نەببور، بەلام رەك زۆر له گەنجە بۆشىناخەكانى ھاوتەمەنى لەو بارەرەدابور ھەر كاتپىك و ھەر خانمیکی بویت دهتوانیت بیکات به نهفینی خوی، نهو جوره له خۆرازىبورنىم بېتەندازەيمە، لەراسىتىدا ھۆيمەك و بەھانەيەكى راسىتەقىنەي نهبوو. کورهکهی سهاما گهرچی گهنجیکی جوان و بهسهروسیما بوو، به لام ناوبانگی به شیوه یه ک خراب رؤیشتبوی، کچه پوره کانی خوی ليّده رچيّت، بهشي ههاره زوري خانماني شار، وهک ميرديّک يان خۆشەوپسىتېكى نمونەپىي سىمېريان نەدەكىرد. بىملام مەنگىورى بابەگمەورە دلنیابوو ههر کهسیک بهم کوره ناشنابیت و نهو دلگهرمییه مندالانهیهی له نزیکهوه ببینیّت، له و هه نجوونه له ناکاو و زمانبیسی و شهرانگیزییه نه گونجاوانه ی ده گوزه ریست. هه میشه ده یکبووت «خرایه کانس خرایه ی گەنجىيىن». ھەمبور ھەسىتياندەكرد لۆبۈردنىي مەنگىرىي بابەگلەورە بەرابلەر ئەو كارە بەد و چەقۆرەشىنىيە بنباكانەي كورى سەلما دۆلان، جۆرە لیبوردننیکه له خرایه کانی گهنجی خوی، لهو سهردهمانهی بیره حمترین چەقۆكىنىش و مەينۇشى شار بوو، سووكايەتى پىشمەي سادە و كارى رِفَرْانهی بوو، وهک شهرانییهکی بیره حم ناوی له ههموو کور و مهجلیسیکدا دەھات، ئىسىتا كە بورە بە كەسىپكى دىكە، ھىشىتا تىگەيشىتنى بىق ئەو جۆرە سەرگەرمى و لادەرىيە وەك خۆيەتى. بەلام مەنگور وەك ئامۆرگارى برایه کے بچکزلانمی خوی بکات، بنیگورت «جهقو له رووی که سنکدا بەرزمەكەرەۋە كە نەيناسىت، لەگەل يەكىكىدا بچۆرە جەنگەۋە بزانىت چ كارەپە». ئەو ئۆوارە ساردەى زستان كە چاۋەرۋانى مەنسىور ئەسىرىنيان دەكىرد، ھەمىووان بىه تەماى بەفرىكى گەورەبوون، دونىيا بىه جۆرىك ساردبور، مەنگور دەلەرزى، ئەرە يەكىك بور لە نىشانەكانى بىرى كە هيدى هيدى مهستى ييدهكرد. وا بق زياد له سن سال دهجيت ناتوانيت رستانان بى كليت بىزى ... بەدريرايى رستان شىتىك لى جەمىنموه و خۆكوركىردن و گرمۆلەبورنى يۆرەدياربىرو. ئۆسىتا ھەر كەسىپك لە دووریشه وه بیدیبایه به و کرژبوونه زوّر و به و کلیّته روسییه نه ستووره دا دەيناسىيەۋە . مەنسىور دواي نىپو سەعات چاۋەروانى لـ پالتۆپەكى رەشىدا دەركەوت، گەنجىكى بەويقاربور كە ھىچ ترسىپكى ئەرتىزى لـ سەرما ينوه ديارنه بور، له و گزرانيبيزانه ده جور كه به گيتاره وه له به فردا گۆرانى دەڭين، قريكى يىرى ھەبور كە با بەرەر دوارە دەيبىرد، باريك و غەمگىن بور، شىتىك لى نىگايىدا بور مىرۆف راھەسىتېكات ھەر ئىسىتا توانجيكى رەش دللى شىكاندوه ، مەنگور نەيدەزانىي چۆن لەم جەشىنە گەنجانـه نزیـک ببیّتـهوه، کورهکـه دهنگیکـی ناسـک و خالّـی لـه گریّـی ههبوو، به لام دوور له ههر چهشنه تزنیکی کچانه که دهشیت خوشی و ئەفسىونى ناو دەنگى ھەر يياويكى ئەم شارە لكەدارېكەن. مەنسور دهموچاویکی باریک و جووتیک چاوی کراوهی ههبوو... جهشننک له ئادەمىــزاد كــه مەنگــور حەســودى يېدەبــردن، بــه دریزایــى ژیانــى وهک که سیکی کورت و کونج و سهررووتاوه دهبایه درتار و بیره حمتار بینت بی ئەوەي بىزى، لە شارىكى بىرەجمىي وەك ئىسرەدا، ئەر وەك يياويكى ناشیرین دهبایه دهجار لهوانی دی زیاتر هونهری ژیان بزانیّت، بع تهوهی بمنننتهوه و نهخورنت و فهرامـوش نهكرنت. بهلام تهم نمونانهي له جۆرى مەنسىور ئەسىرىن ھەمىشىە زىرەكتر و خۆشەويسىتتر و قەبووڭكراوترن، شتيكيان تيدايه خه لك ئاسانتر قهبووليانبكات. مهنگور له يهكهم ساتهوه که سهیری جاوی کرد، تیگهیشت شهم کبوره عاشقه و عاشقیکی ئەبەدىشە، لە نىھانى خۆيدا دلنيابور ئەم چەشىنە لە ئادەمپىزاد، كە ھەر چەنىد كىەم زىيان و بېخەتبەر دەنوپنىن، بەلام لىە نياوەوە سەرسىلخت و زۆركىشىن، لىەق جۆرائىەن درەنىگ ھەلدەچىن و درەنگىيىش ۋاز لىە ئومىيىدى خۆپان دەھىنىن... مەنگور ھەزى لەق توخمە دەكىرد كە زوق ھەلدەچىن، زور دەيكەنـە قيامـەت، بـەلام ئاسـان پەشـيماندەبنەرە. گەرچـى مەنسـور کوریّکی گەلەک شىرىن دياربور، بەلام مەنگور لە دلّى خۆيدا گورتى « له سهگ دمچنت». وشهی سهگ له فهرههنگی نهودا ههمان مانای خرایی نەبور كە خەلكى رۆژانە بەكارىدەھىنىن، بەلكو وشەپەك بور، بى وہسفی جۆرنےک لے دەرون کے به رنگای بنجاوینے دەگات نیازهکانی خوّى، دەروننىك بەرووكەش سادە و ساكار دەنوننىنت، بەلام لە راستىدا ورياً و زيت و پار فيّله ، مەنسلور شاتيّكى لەسلەر چيرزكى ئام يەكتار بینینه دەزانی، مەنگور له رینگای هاورییهکی خزیهوه ههوالی ئهوهی به مەنسىور گەياندېيور كە لەگەل دۆسىتېكدا دەيەرپىت بېبېنېت، بەلام كاتېكى دباریکراویان بن ئهم چاوینکهوتنه دیاری نهکردبوو، شِتنک له غرور و له خۆرازىبوونى دۆرماك كە يۆدەچو ياشماوەي ھەستە ئاگرىنەكانىي سهردهمی گهنجی بیت، وایده کرد مهنگور وابزانیت ههموی کهس لهم شاره دا دهیناسیت. ناوی خوی وه ک په کیک له ناوه گرنگه کان دهبینی، شۆرەت و ناوبانگى لە ريىزى خەڭكى بازار و قومارچىيەكاندا ئەو خەياڭەى تياسهوزكردبور كه هيچ كهس نييه نهيناسين، بهلام له راستيدا مهنسور ئەسىرىن نەيدەناسى، كىه ھاورىيەكى بىيگورت «مەنگورى بابەگەررە و هاوريِّيه كي دەيانه ويِّت بتبينن». ئەسىرين واي ھەسىتكرد مەسەلەكە پەيرەنىدى بە كۆشەي پەكۆك لە خوشىكەكانىيەرە ھەبۆت، كە دەيزانى پەيوەندىيەكى دلىدارى تونىدى لەگەل ئالتونجىيەكىدا ھەيـە ... راسـتەرخق خه یالی بزنه وه چوو، که نه و دلدارییه شنتانه و بنسنوورهی خوشکه کهی دواجار موسيبه تيك له خيزانه كه دا دروستده كات. به وه دا خوشي عاشق بور، مهستیده کرد چهند عاشقیک له په ککاتیدا و له ناو په ک خیزانیدا جنگایان نابنته وه . ناوی مهنگوری بابهگهورهی نهبیستبوو، به لام بیشتر مەنگورى بينيبور، كەس نىيە ئەم پيارەي نەبينېيت كە ھەمىشە لە مراخانی سهر دهق و کلاشی پاک و سییدا له ههموو شویننکدا دهبینرا، له زوربهی چایخانه و بار و کهبابخانه کاندا دهرده کهوت. شیوهی بهچه شنیک بوو مرؤف گهر بیدیبایه له یادی نهدهکرد. سهریکی رووتاوهی خر، دەموچاویکى كونج، ملیكى كورت، بالایهكى بچكۆل و گرد، بهلام له ههمان کاتدا پر له شانازی، به لام مهنسور سهر بهو دونیایه نهبوو که ئەر تيادەگەرا، قوتابى يۆلى سىنى بايۆلىۆژى بىور، دلنيابىور لەرەرپەر دەيانجار ئەم پياۋە چكۆلانەيەي بينيۇ، كە لەگەل ھەمۇق ناشىرىنىيەكانىدا جروتنیک چاوی کراوه و ههنگوینی ههبوو، جووتنیک چاوی هیند جوان که زور له دریوییه کانی دیکهی که مکردبوه وه، له و چاوانهی ده کریت پر ره حسم ده ریکه ون و له کاتی تایبه تیشدا ترسناک و توره دیاربن... ئەزمونتكى دريىر فېريكردېوو له ريدگاى سەرنج و نيگاكردنەود، هيمنى و تورهبیه کانی خری بر خه لک بگوازیته وه . هه رکه س به وردی جاوی بخویندبایه ته وه دهیتوانی خنی له شهری مهنگور لابدات. به لام نهو ئيوارەپ بە چەشىنىك ساردبور، مەنگور تەنيا لە بىدى ئەرەدا بور، مەنسىور رازىبكەن بچنى شىوينىنىكى نزيك، بچنى يانەيەكى خواردنموھ يان دوكانى دۆستنك ياخود هەر گوزەرنك ئەو بايە نەپگرنتەوه.

دواجار جینگایه کیان بی دانیشتن له ژیر زهمینی دوکانی خدرو دوویاردا دوزییه وه ، مهخزه نینکی گهوره ی پی له پانکه ی شکاو و موبه پیده ی کون و بیردی کاره بایی ژه نگاوی و ماتی پی بینکه لکی شاو سه رخستن و توپه وایه ری کاره بایی پزیو و کلیپسی گه چاوی . شهوه ی مه نسور نه سرین و هما ناسان دوای شه دوو پیاوه نه ناسراوه که وت شوینی گومان بوو وهما ناسان دوای شه دوو پیاوه نه ناسراوه که وت شوینی گومان بوو تا کاتیکیش که له سهر سین کورسی شکاو به رابه ریه ک دانیشتن مه نسور هه وایده زانی مه سه له که بی قسه کردنه له سه در ندارییه کانی خوشکه که ی گه در بیزانیبایه مه سه له که بی قسه کردنه له سه در سه وسه نفیکره ت به دلنیاییه وه نه ده هات . هه ستیده کرد هیزیک نبیه وای لیب کات فیکره ت به دلنیاییه وه نه ده هات . مه ستیده کرد هیزیک نبیه وای لیب کات له سهر سه وسه نفیکره تقسه بکات . به لام شتیکی سه یربوو، بی ناماده بوو له سه در خوش که کانی له گه ل خه لکانی غه ریب دا قسه بکات ، که چی ناماده نه بو و له سه در خوی هیچ ببیستیت .

بۆنى ژیر زەمینەکە و ناریکییەکەى زنجیرەیەک جینگا و شوینى دیکەى بەیادى مەنسوردا هینایەوە، ژوورى منداللى خورى لىه ماللى باپیرەیدا به خورى و فەرشە قەشەنگەكانىيەوە، ژوورى مردنى هوشىيارى هاوریلى لە خەستەخانە، لابۆرى جانەوەرە ئاوییەکان له زانكق، ژوورى خەوتنى يوسىفى پورزاى لەگەل ژنى دووهەمیدا، زنجیرەیەک شوین که یادەوەرى ئەو نەبیت هیاچ شىتیکى دى پیکەوه گرینى نەدەدانەوە، لەو ساتەدا هەستیکى راستەقینەى نەبوو کە ئەم ژیر زەمینە ھەموو ژیانى دەگرریت

کامهرانی سهلما لهسهرهتاوه گهلیّک بیدهنگ بوو، مهنسور نهیدهزانی شهم گهنجه لهگهلٌ مهنگوری بابهگهورهدا چ کارهیه، مهنگور خوی ماموّستای قسهکردن بوو، دهیزانی چوّن وشهی جوان تیّکهلٌ به زمانی سهرسهری و شهلاتییهکانی ناو بازار بیکات. به خوّی دهگورت، من

· تنكه له يه كم له شهلاتي و مهلاي دوازده عيلم، له بوده له و بياوما قول. هـەر كەسـێكىش ناسـيبێتى زانيوێتى مەنگور لـەو وەسـفەدا لەسـەر ھەقـە. مەنگور لەۋەدا بەتەنھا نەبوۋ، يەكتىك بوۋ لە تاقمتىك ھەر لە سەرەتاۋە ژیانیان به خواردنهٔ وه شهرهچه قق ده ستی بیکردبوو، به لام نه زمونیکی دوور و درید له دونیای سیاسهت و شهردا شتیک له عاقل و حیکمهتی يندا بوون، بنشهوهي ماكي شهو دهرده ديرينهيان شهواو تندا بمريت. مەنگور كـه سـەيرى كامەرانـى سـەلماي دەكـرد لـه دڵـي خۆيـدا دەيگـووت «گهر له سهردهمی مندا بووایه، له میژیوو تیاچووبوو». مهنسوری ئەسىرىن بە غەربىزە زىرەكەكانىي خىزى ھەسىتىكرد دەبىيت مەنگىورى بابهگەورە بياويكى گرنگ بيت، ئەرەي تەزبىدىكى دەنك گەورەي پىبوو، ئەرەي چارى شىتىك لە سىرورى و بۆنى شىتىك لە ھالارى ھەمىشەبى عارەقىي تىداببور، ئەرەپان نەدەشاردەرە كە جەكىمانە رەفتاردەكات. شتیک له هه لسوکه وتیدا بوو متمانه ی ییبکات... گهر ئه و شته نه بایه دوای نەدەكەوت بى ئەم ژېر زەمىنە . كە مەنگور قسەپكرد، مەنسور دلى خيراتــر لييــدهدا، مهنگــور گووتــي «شــتيک ههيـه عهزيــزم حهزدهکــهم بــه خۆشىي بىبرىنەۋە ... باۋەرت بىت خەزدەكەم بە خۆشىي تەۋاۋىبكەيىن... ئیمه حەزمان له شەر نىيە، بەدریژایى ژیانىم خەلك دەلین مەنگورى بابهگهوره حهزی له شهرهچهقویه، به لام وانییه، من و کاک کامهران بق ئەو مەسلەھ قسلەت لەگەڭدا دەكەيىن، بىق ئەۋەي ھەرا و بەزمى تىدا نەكەريتسەرە، كاك كامسەران دەپەريىت كچەكسەي كاك فىكسرەت گولدانجسى بخوازيت، دهيه ويت ئه و بكات به خيزاني خيري ... ده لين كچيكي شهريف و خيزانيكي باشن. برياره لهم ههفته په دا بجينه داواي، به لام دهنگريه كمان بیستوره که نازانین تا چهند راسته، دهلیّت تن لهگهل نهو کیهدا شتيكت ههيه و دهستتان تيكه لكردوه . حهزده كهين نهگهر نهوه راسته دەست له مەسەلەكە بكۆشىپتەرە... ئەرە ھەمروپەتى... گەر ئۆ غەرقەلە

نه خهیته ئیشه که وه ، هه مور شتیک وه ک گوڵ ده روات، ناوایه ... شته که هـهر ئەرەندەيـه». مەنسـور لـهو ساتەرەى نارى فىكرەت گولدانچى بىسـت، دلّی به خیرایی لیّیدهدا، راسته مهنسور تا ئهوکات له ژیانیدا شهریّکی راستەقىنەي لەگەل كەسىدا نەكىردوە، بەلام ھەسىتى نەكىردوە كەسىپكى ترسنزكيش بنت. به لام به راستي نازاننت بلنت چي، نازاننت ئاخر ئهو هیچی لهگهل کچهکهی فیکرهت گولدانچیدا ههیه یاخود نا، زمحمه ته بتوانيّت وه لامى ئەو پرسيارە بداتەوه. ييّش دوو مانگ سەوسەن لەگەلّ کچێکی پوريدا هاتن بێ ئاههنگێکی زانکێ، بهوهدا کچه پورهکهی مريهم هاوریّنی مەنسلور بلوو لله زانکاق، واریّکهوت لله نباو خەسلودىي ھەملوو قوتابییه کورهکاندا مهنسور و سهوسهن بهدریزایی ناههنگهکه له تهنشت یه که وه بن، کچیکی هیند سیحراوی بوو، هیند جوان و ناسک بوو، شهم شنتى بوو، سەيرى لنهات كونىك هيچ زانكۆيەكى نەخونندوه لە مامۆسىتاكانى زياتىر لەسلەر بالنىدە وگيانلەرەرەكان و رورەكلە ناوازەكانى دونيا شت دەزانيت. له كۆتايى ئاھەنگەكەدا بە جاويكەوھ ئوميد و شهیدایی تیزابور، تکایکنرد ژماره تهلهفونیکی بداتی بن شهوهی زیاتر قسىەبكەن، بەرەدا سەرسىەن رەمارە تەلەفونى نەبىرو، يېيگروتبىرو ھەر لە ریدگای بورزاکهیهوه بهیوهندی بیوهبکات. لهو ماوهیهدا دووجار تەلەفونىكردېوو، مريەم كە نزيكتريىن ھاورى و دەستەخوشىكى سەوسەن بـوو ههمـوو شـتهكاني رێكخسـت و ههواڵهكهشـي بهسهرتاسـهري كۆلێـــژ و شاره كه دا بلاوكرده وه، مريهم زاريكي هه بوو مروّق سلّي ليبكاته وه... هه مو نهینییه که لای شه و به خیراییه کی گهوره بلاوده بووه وه . مهنسور تەنيا دوو جار لەگەل ئەو خانمەدا قسەيكردبوو، ئىستا دەپتوانى بلىنت جى... بلنى يەيوەندىم لەگەلىدا ھەيە؟. كچەك، بە جەشىنىك ناسىكە مرۆف شەيداي دەبيّت، بەلام نازانيّت لەگەلّىدا بلّىي جىي. سەوسەن ئەو دوں جارہ بەدریزامی کاتەکە باسی ئەرەی بى كردبوں كە نابنت ئەرى خۆشىبويت، لـەو كچانەبـوو كـە دەتوانـن زۆر قسـە لەسـەر سـيفەتە خراپەكانى خۆپان بكەن، باسىي ئەوەي بىق كردبوق ئەق لە زانكىق دەتوانىت كىدى له و باشتر بدوری ته وه . به لام نه ستهم بوو نه و بتوانیت وازی لیبهینیت. شىتىكى زۆرى لەسلەر سەوسلەن فىكلرەت ئەدەزانلى، ھىنىد ھەبلوق ئىەم حهزى ليكردبوو، تبا ئەنىدازەى شىيتى جەزى ليكردبوو... لىەدواى ئىەو ناههنگهی زانکوه دووجاری تر له رؤژانی ههینیدا بینیبووی، دوور به دوور ئەو كاتەى لەگەل مريەم و ھەندىك لە پورزاكانى دىدا بە كۆگاكان چەند ساتىكى كورت بەبۆنەي مريەمەوە وەسىتابوون و سەيرى يەكتريان كردبـوو، هـهر دوو جارهكـه چاوانـي سهوسـهن هينـدهي بهزهيـي تيدابـوو خۆشەويسىتى تىدانەبوو. ئىسىتا دەتوانىت بلىت چى؟ بلىن واز لەو كچە دەھينىم، بىق تىق... بىق كاك كامەران كە ھەرگىيىز لە ئىيانىيدا نەببىينىيوە، بىق مەنگورى بابەگـەورە كــە داوايەكــى وا ئەســتەمى لێــدەكات. مەنســور لــەو ساتهدا که سهیری دهموچاوی ههردووکیانی دهکرد، به خیرایی روخساری مریهمی هاتهوه پیشچاو، ئهوه خوویهکی بهدبوو که بهردهوام له کاتی ناپیویست و سهیردا شتیکی دههاتهوه پیشچاو پهیوهندی بهو ساتهوه نهبوو که تیا ده ژیا. دوای که مینک وه ستان و بیرکردنه وه به ناسکی و لەستەرەخۆ گورتى «سەوستەن ھىچى لەگەل منىدا نىيتە، بەلام مىن شىتم له گه لیدا ههیه ... پتر له دوو مانگه شینتانه عاشقی شهو بووم. به ناوی ئەو خۆشەويسىتىيە قووڭەى ك دلمدايە منيىش داواتان لىدەكەم واز ك سەوسسەن بهينسن». كامەرانسى سسەلما ويسستى قسسەبكات، بــه لام مەنگــور دەسىتى بەرزكىردەوە و بيدەنگىكىرد. دەستەسىرىكى بەرۆي گەلەك تازە و قەدكىراوى لـ گيرفانى دەرھينا و لووتى سىرى و گووتى «واھەسىتدەكەم ســهرمام بــووه، ئــهم ســال پێدهچێـت زســتان لــه پــار درێژتــر بێـت. مــن کــه رستان وهها دريزدهبيتهوه، له ناخروبوخردا تهندروستيم تيكده چينت... ها، تنق وانيت ... كاك مەنسىور؟». مەنسىورى ئەسىرىن بېتلەۋەي گويخ بداته قسمکانی گروتی «داواتان لیدهکهم واز له سهوسهن بهینن، چونکه من دلنیاتاندهکهم که ناتوانم وازی لیبهینم ... سهوسهن هیچ شتیکی به من نهگروتووه، هنند ههیه من به جزریک خوشمدهویت هیچ هنزیک له دونیادا له دلم دهریناهینیت». کامهرانی سهلما نهمجاره بیشهوهی گویبدات مهنگور گووتی «دهتکوژم، به شهرهفی دایکیم دهتکوژم... تيدهگەيت... بە شەرەفى دايكم دەتكوژم و تەواو». مەنگور جاريكى تىر لووتی سری و گروتی «جیّی داخه کاک مهنسور که تع بیده چیّت، باش ك قسى تينهگەيىت، مىن گروتىم گەر تىق غەرقەك نەخەيت، ئىشسەكەرە هەمور شىتېك وەكو گول دەروات، مەسەلەكە ھەروا ئاسان نىييە، شىتېك مەنگورى بابەگەورە قسەي تيابكات، ھەروا ئاسان ناتوانيت بلنيت، من له دلمدا دەرىناھىنىم و نازانىم جىي. ئەم قسىه قۇرانىه لىه بەردەم منىدا مەعنايان نىيـە ... مىـچ ژننىك نىيـە ئىنسان نەتواننىت لـە دلـى خـنى دەرىيھنننىت، دەرھننانى ژننىك لىھ دلىي خىزت، لىھ داكەندنى جووتنىك گۆرەرى ئاسانترە ... من وەك تىق وەختىك گورتورمە ناتوانىم فالانە ژن لە خەياڭى خۆم دەرېكەم، بەيانى كە يارچەيەكى جوانتىر و غەيارتىرم بينيوم، گالتهم به عهقلی دوینیم هاتووه . گهر توش نهمرق عاقل بیت، سبهی گالته به عهقلی نهمروت ده کهیت». رهنگی مهنسور نهسرین له ژیر روناکی ئەر گلۆپ شەستىيەدا زەردتىر لە رەنگى راستەقىنەي خىزى دەردەكەرت، بەبزەپەكى غەمگىنـەوە كە نىـگاى تەنيايـى و دڵشـكانى سـەر روخساری قوولتردهکردهوه، گووتی «من تیدهگهم ئیروم دهلین چی، من نازانم ناخع سهوسهن فیکروت منی خوشدهویت یان نا، به لام شهوهی ئينوه دارايه كى قورسه كامه ران گورتى «ئه و كيه دهبينت به ژنى من ٠٠٠ تيدهگەيت، دەبيت به ژنى من. هيچ تەرەسيك بىزى نىيە لـه دلـي خۆشىيدا ھەز لە ژنى مىن بىكات». مەنسىور بېئىمومى تىورە بېيىت يان

هه لچينت، ياخود بترسين گووتي «ئهگهر کچهکهي فيکرهت گولدانچي شووی به تق کرد، من ئهم شاره بهجیده هیلم و دهروم... دلنیابه ئهم شاره بهجیده هیلیم و تا هه تاهه تایه ناگه ریمه وه». کامه ران قسه کانی مەنسىورى وەك سىوكايەتى وەرگىرت، وەك بلّىت تىز لىەوە ناچيزتىر و بچوکتریت ببیت به میردی کچی گولدانچی، بینهوهی بیریکاتهوه جهقزکهی دەرەينا، مەنگور لە ساتىكى غەنلەتىدا بەر خوينگەرمىيەي كامەران سەرسىامبوق. گەر بىست ساڭ لەمەوبەر بايە، خۆشى ھەمان شىتى دەكرد، خۆشىي به ھەمان تورەپى و سەرگەرمى و خيراپى دەستى بى جەقۆكەي دهبرد، به ههمان خیرایی بهلاماریدهدا، بهههمان شیتی و نهگیران و نەسسەكنانەۋە، نەپويسىت دەسىتى بگريىت، بەردەۋام ھەزىدەكىرد ئەق ھەڭچوونىھ جانەرەرئاسىايەي بېينتىت... جگە لىەرەي سىھىرىپكات ھىجى نه کرد. بیشتر شهری کامه رانی سه لمای بینیبوو، نه و به لاماره کتوییر و لەناكارانە دلىيان خۆشىدەكرد... دەيويسىت قسىەبكات، دەيويسىت شىتىك بلّنِت، به لام وه که له ناکاو بووینت به بینه ریّکی خوشحال، شالاوی کامەرانى سەلماي دەبىنى، برىسكەي چەقۆكەي دەبىنى، كەرتنەخوارەرەي مەنسىورى ئەسىرىنى لەسلەر كورسىپيەكەي دەبىنى، گرمۆلەبوونى جەسىتەي ئەر گەنجە بالابەرزەي لە زەرىيەكەدا دەبىنى. تا خرىنى سەر چەقۆكە نەكەرتە بەرچارى، نەجولا. لە دلى خۆيدا گورتى «خواى گەررە، ئەم هەتپوه، زۆر نەفامانە دەپوەشىنىنىت... زۆر بىنىنىشكانە، وانابىت». دلنىابوق ئەگەر دور جارى دى چەقۆكە رەھا بوەشىننىت، ئەر كورە بەستەزمانە نابیّته وه به مروّف، له و ساته دا که کامه ران ده ستی به رزده کرده وه، بق ئەرەي دورەم چەقلى لە كەلەكلەي چەپلى مەنسلور بىدات. مەنگلورى بابهگهوره هوشی هاتهوه خوی و پهلاماری دهستی دا و گووتی «تو چ جانهوهریکیت، کامهرانی سهلما که قهت فیری چهقی وهشاندن نابیت... چ حەيوانىكىت». كامەرانى سىەلما وەك يەكىك ئىەوى برينداركردېيىت، گروتی «اینمگه پی بیکوریم... ئیستا نه یکوری دوایی هه موو ژیانیم خه فه تی ئه وه ده خیر بین نه مکوشتوه ». مه نگور تا ئه و کات به جوری به هیزیوو، به جوریک له جوله و خیبادان و وه رگه پان و یاریکردن به له شدا وه ستابوو، کامه رانی سه لما هیچی بی نه کرا، کامه ران نه یده زانی مه نگور چین له چاوتروکانیکدا چه قوکه ی له ده ست ده ره بینا، لیزانینی مه نگور له گرتنی ده ست و پاته کاندنی مه چه ک و شلکردنی په نجه دا به جوریک بوو، کامه رانی سه لمای حه په ساند، پیشتر له و باوه په دا نه بوو که س بتوانیت وا ناسان چه قویه کی مه حکه م له مشتیدا ده ربه ینینت. به ده نگی یه کنیکی بیچاره وه گوری سه گهوره ی له نه ژنوی مه نسوری نه سرین دا و وه کیه کنیک بگری گورتی «کوری سه گهوره وازت به پنینایه، بریندارم نه ده کردیت».

مەنگور بەپەلە دەسىتى مەنسىورى ئەسىرىنى دەكىردەوە، قۆپچەكانى كراسەكەى دەتىرازان بىق ئەوەى شوينى برىنەكەى بېينىنىت. خواى گەورە چەقۆكە لەلاى چەپىدا بە نىنوان پەراسووەكانىدا تىپەرى بوو. مەنگور دەيزانى ئەرە خراپترىن و ھەسىتيارترىن شوينە، گەر مىرۆڭ زۆر بەختى نەبىت، برينىكى وەھا دەيكورىت. دىسانەوە لە دللى خۆيدا گووتى «قەت فىرىلى چەقىق وەشاندن نابىت... قەت فىرىنابىت...».

«خالیدی مام سهبور» که ههموو به ناموون بانگیاندهکرد، کاتژمیری دووی نیبوه رق لبه منال چنووه ده رئ. دلنیابوو گهر سه وسنه لبه منال بيّته دەرئ دەتوانيّت لهو كاتانه دا بيبينيّت. گهر جاران بووايه لهم روّره رستانه کورتانه دا نه دهگه رایه وه بن مانی و له کوگاکه ی خنری دهمایه وه، ههر لهوی له ناو بوّن و بهرامهی عهتر و جلی ژنانه و هالاوی نهو خانمانه دا نانی ده خوارد که به رده وام له بازاردا بن ستیان و عهتر و مهکیاجی نوی دهگەران، بەلام لەو كاتەوەي دەزانىت دەشىنىت لەم رىگايەدا رىكەوتى سەرسەن فېكىرەت بىكات، وازى لىھ ھەمبور نەرىتىھ دىرىنەكانىي ھىنبارە، نیوهروان دهگهریتهوه مالی به تومیدی تهوهی عهسران لهو دهمهدا که دەشىنت سەرسەن لە ماڭ بىتەدەرى بىبىنىت. لە دلى خۆپدا گورتى «خرابتریان شتی عهشی نهوه په که ههموی بهرنامهکانت تیکدهدا، تاکه جياوازي نيوان ژن و پياو ئەوەپە، عەشق ژنان بەو شيوەپە شيت ناكات، بەوجىزرە بەرنامەى خۆيان تىك نادەن... بىاوان تاكە جۆرى جانەوەرن خرّشهویستی به وجرّره سهریان لیّتیّکده دا». له ما وه ی نه و جوار مانگه دا که عاشق بووبوو، جگه لهوهی ههموو خوو و نهریتهکانی گورابوون، بهجۆریکی ترسناکیش بروای به خوی نهمابوو. ژیانی ییشتر لهگهڵ ئهو رنانه دا که ده هاتنه کوگاکه ی جوریکی تربوی، شتیک بوی وه ک باربیه کی

هەمىشەيى، بەلام ئىستا بەردەوام بە دەست سەرئىشەيەكى بەردەوام و لاوازبوونی کتوپیر و دابهزینی خوینهوه دهینالاند. به پیچهوانهی زوریهی عاشىقانى تىرەۋە راى وابوق غەشىق بىھ جۆرىكى سىھىر ژىيان لىھ ھەملوق مانایهک خالیدهکاتهوه . خالید نامبوون خاوهنی گهورهترین کنزگای جل و بەرگى ژنانە لىه ناۋەراسىتى بازاردا، كە باشىترىن خۆشنوسەكانى شار بهخه تی گهوره تابلزی دوکانه که پان به سن زمان بن نوسیبور «کزگای ئامرون بن هەملوق شىتىكى نوينى دونىيا». ئىستا دواى جوار مانىگ ئازارى بەردەوام ھەسىتى بە لاوازىيەكى گەورە دەكىرد، يەكەمپىن جار سەوسلەن فیکرہتی لهگه ل سن کچی دیکه دا له دوکانه که ی خویدا بینی، کراسیکی سىپى شىفۆنى لەبەردابور بە گوڭى شىننى وردەرە، قىژى بەجۆرىكى سەير تۆپەڭكردېوو، جگە لـە دوق تاڭى لوۋلى زەرد كـە بـە لادا شىۆرپكردېوونەۋە هیچ شتیکی دیکهی ییوهنهبوو، نه گواره، نه ملوانکه، نه مهکیاجیکی ئاشكرا، هەتبا سەغاتىشى ليە دەستدا نەپبور... بەلام بە جۆريىك جبوان بور، مرؤف ناچاربیّت مهر شنتیکی بهدهسته وه به دایبنیّت و تهماشایبکات. پیشتر کچیکی وه ها ساده ی نهبینیبوو، مروّق لهگه ل خانمی وهمادا نازاننىت ئاخى بە جوانىيەكەي سەرسام بنىت يان بە سادەپيەكەي. شىزوەي قسمه کردن و تهماشا کردن و جولاندنه وهی به گشتی لاوازییه کیان ییسوه دیارپوو. خالید ناموون که ژبانیکی گهلهک ناسان ده ژبا، له ناو خیزانه خانەدانەكانىدا گەورەبووبلوو، لىە گەنجىيەكى زورەۋە سىەروكارى لەگلەڭ ئەو كريباره ژنانهدا بوو كه خويبان به خاتووناني چينيكي بالاتر دهزانن. خالید شارهزایه کی وردی دونیای داخراوی ژنانی شهم شاره بوو، له یال رنه خانهدانهکانیدا، لهگهڵ ئهو رنه فهرمانیهره بچوکانهشدا سهروکار*ی* هەبور كە تەرارى موچە كەمەكەيان لبە دوكانەكەي ئەردا خەرجدەكىرد. هـهزاران ئافـرەت ھاتبورنـه دوكانەكـهى، ھەمـورش دەيناسـن كـه كەسـيّكى داویّن باک نییه، به لام لهگه ل ههموو به زمه کانی بشت دو کانه کهی و

شهوگهرانه کانیدا، شتیکی نه کردوه ده نگیدابیت وه و لکه دار بوویت ... ژنان ھەمىشە رۆڭتكى گرنگيان لە ژيانىدا بىنىيوە، ساڭتك لەۋەربەر كە لەسلەر ھەڭنەواسىينى وينلەي سلەدام خوسلەين گيىرا، ژنيك ئازادىكىرد كە سالانیک بور کریاریکی بهردهوامی بور، تا نهوکاته نهیدهزانی نهو ژنه سهنگین و به ویقاره دهستیکی وههای لهگهل بیاوانی ناسایشدا ههیه بتوانیّت خهلّک رزگاریکات، به لام لهو مساته دا تهنیا نهوهی بن گرنگ بـوو لـهو جهههنهمـه دهرچيّـت و بيّتـهدهريّ. ئيسـتا چـوار مانگـه ئيـش و کاری به جوریکی بیمانا که وتوته دواوه، له و جوار مانگه دا سه فه ریکی پایته ختی بن هینانی مزدیلاتی نوی نه کردوه، ناره زوویه کی نه ماوه وه ک جاران بهدهم ئه و قاچاغچییانه وه ییبکهنیت که جل و به رگ و عه تر و مكياجي ئەم شارە دابيندەكەن. چەند ھەفتەيەكە ھەستدەكات وردەوردە سیحری دوکانه که ی دهشکیت، شته کانی که مدهبنه وه، نه یاره کانی له دوکاندارانی تر و خاوهن کوگا گهورهکان ییپییدهکهنن، به لام له ههمووی سهختتر ئەرەپ وەك جاران بەلاپەرە گرنىگ نىپ چى بەسەردىت. لـە دَّنِي خَوْيِدا گُووتِي «عهشق وات ليّدهكات نهزانيت حيت دهويّت». تُنستا تەمەنى بىستوچوار سالە، لە ھەردە سالىيەرە ئەزمونى لەگەل ئافرەتاندا ههیه، له سنزانبیهکانهوه تا نهو کچانهی له بازار و قهیسهرییهکاندا بن شوویه کی باش دهگهرین، له و چوار مانگه دا سه وسه ن فیکرهت سی جار هاتبوں بن کوگاکهی، به لام هیچ کات به تهنیا نهبور، هیچ کات وهک کچیکی نه خوش بن ئهوهی یشوو بدات له سهر نیشتزکیکی بچوک دانیشتبور. هـهر سـێ جارهکه ههندێک رێڗێامـهی بهدهستهوه بـوو. ئـهوهی كچەكلە ھەمىشلە مانىدۇر دەپئوانىد جوانترىدەكىرد. للە ھەفتلەي يەكەملەۋە ههمبوو شبتیکی دهربارهی دهزانی، یاخبود به غیروری بیاوانی بازارهوه وای ههستده کرد هه مول شتیکی ده ریاره ده زانیت . له و چوار مانگه دا دول جاری دیکهش له پنگای هاتوچنی خنیدا بینیبووی. سه وسه ن فیکره ت هیچ کات به تهنیا نهبوو، هه میشه لهگه آن تهوقنیک ژن و کچی دیکه دا دهگه آبالید ناموی نه یده زانی کنن. لهگه آنه وه ی له ژیانیدا زوّد نامه ی له کچان وه رگرتبوو، به آلام خنی هه رگیز نامه ی نه نوسیبوو. باوه ری وابوو، مروّف ته نیا لهگه آنه و ژنانه دا ده توانیت خنوش بزی، که عاشقیان نییه. پیشتر له بازاردا چه ندین جار حیکایه تی نه و پیاوانه ی بیستبوو که هه مووشتیکی ژیانیان له پیناوی ژنیک دا داناوه، به آلام باوه ری نه ده کرد... نیستا خنری به جزریک گیر و ماندوو بوو، به راستی باوه ری نه ده کرد جگه له خه یا آلاته کانی ده ریاره ی سه وسه ن، هه مووشت که موویان قریب دات، بیگومان ده توانیت هه موویان فریب دات، بیگومان ده توانیت، له دلی خزید دا ده یگووت، له ریگای خوشه ویستیه وه، مروّف پوچی هه موو

كه مەنسىور ئەسىرىن گەيشىتە خەسىتەخانە لىھ دۆخۆكى دژواردا بىوو، له نیّوان ژیان و مردندا ئەوبەرەوبەرى دەكىرد. دكتــوّر و تیمارپیّے و سیسته ره کان به جوریک له سه ری کوبوونه وه ، وه ک کومه لیک مندال له سه ر كۆترىكى مردوو كۆبووبىتنەوە . كە گەيشىتە خەسىتەخانە نزىكى سەماتىك بـ وو خویننـی ایده روی. مهنگوری بابهگهوره ههندینک کهسـی راسـپاردبوو بەپەلە بىگەيننە بىمارسىتان، ئامۆزگارىكردبوون تا زووتىر بىبەن درەنگە، به ههستی زورزانی خوی دهیزانی برینهکهی له شویننیکی باشدا نبیه. زۆربەي چەقۆكتىشە شارەزاكان بە ئەندازەي پزىشكتك لە چۆنتتى برين و شوینی دهمارهکان و ترس و ناترسی وهشاندنهکان دهزانن. شهوهی چەقىق بوەشىپنىت و كەس نەكورىيت، ھونەرىكى راستەقىنەيە، مەنگور لـە ژیانیدا خه لکیکی زوری زامدارکردبوو، زیاد له یازده چهقوشی پیوهبوو، بەلام چونكـە گەمەكـەى بـە دەسـتوپلى چەقۆكێشــى شــارەزا كردبـوو، زیندوو له ههموو شهرهکان دهرچوویوو، کهسیشی وهما زامدار نهکردیوو بمريّت. ئيستا خۆي و كامەرانى سەلما دەبايە تا چارەنوسى ئەو كورە رۆشىندەبىتەوە دلىان بلەرزىت. دكتۆرەكان لە ماوەى سەعاتىكدا بە پەلە ھەمبوق شىتىكى پىۆيسىتيان بىق مەنسىورى ئەسىرىن كىرد، تىا ئىەوكات ھىپچ كەس لـە كەسـوكارى بـە چىرۆكەكـەى نەزانىبــوو.

سه عات یازده ی شه و بوو که نیبراهیم نه سرینی باوکی و به فراو و

سیفانی خوشکی به لادا پهرپوت و هه لوه شاوه که یان گهیشتنه بیمارستان، لهگهڵ ههمبور مهترسیپهکی هاتوچۆکردنیدا لیه ئینوارهوه مالهو میال بق کورهکه یان دهگه ران که بهبی هزیه کی دیاریکراو له ناوه راستی ههفته دا زانكوى بهجيهيشتبوو و بيشهوهى هيج بليت گهرابوههوه بن شار. كه بەر حاڭە لە بىمارسىتان دۆزىيانەرە، خوشىكەكانى دەسىتيانكرد بە گريان، به لام باوکی نه یده زانی چی بلیت. بزنی ده رمان و دیمه نی را ره وه کانی خەستەخانە و شەوقى مىردووى ئەر بۆيە چەور و دێـزەى بەديوارەكانەوەيە، ئيبراهيم ئەسىرىنيان تورشى غەمۆكىيەكى كتوپىر كىرد. يياوەك ك مەعدەنى ئەو كەسانە بور كە بەرگەي نەخۆشىي مندالەكانيان ناگرن، به لام بهوه دا پیشه رم بوو بگری، شته کانی بیده نگ برده وه ناو ختری. ویستی بروات و سویاسی دکتورهکان بکات، به لام به شیمان بووهوه، چونکه بهوردی نهیدهزانی چیپان بو کورهکهی کردوه، نهیدهویست کورهکهی لیّره دا بمریّت، شهم خهسته خانه یه شویّنیّکی باش نییه بیّ مىردن، مىرۆڭ ھەرچىيەكى كىردوە دەبئىت ھەوڭبىدات لىە جېڭايەكى دى بمريّت، هـهر جاريّک هاتبيّت بـق خهستهخانه ريّکهوتـي مردنيّکي کـردوه، هەمىشە خەلكانىكى بىنيوە دەگرىن و خەلكانىكىشى بىنيوە بە يەلە لە ناو قاوشته کاندا راده که ن، به لام نُه مشته و دونیا له وه هیمنتره به که لکی مردن بنت. دلنیابوو سبهی له ههموو شتیک تندهگات، به لام نیستا كاتى ئەرەببور لە دللەرە دۇغابكات كورەكەي سەلامەت بينت... ئىدى لەم شهوه ساردهی زستاندا، لهوه زیاتر هیچی تر نهده کرا.

له روّری دووهه مدا هه موو شتیک روون و روّشن بوو؛ هه موو شتیک... ناوی مه نگوری بابه گهوره له وه ناسراوتربوو که ونبیّت و بشاردریته وه نئیواری ده یان که س مه نگوریان به خوّی و کلیّته زستانه گهوره که یه و هگه ل نه و کوره دا بینیبوو... به لام نه وه ی نیبراهیم نه سرین تینه ده گهیشت نه وه بود، چی وا له مه نگوری بابه گهوره ده کات بیه ویّت کوره که ی نه ده ده که سوو، چی وا له مه نگوری بابه گهوره ده کات بیه ویّت کوره که ی نه دو

بكوژيْت.

ئیبراهیم تهمهنی شهست و سی سال بوو، به لام ته واو پیر دیاربوو، پیریکی پاک و تهمیز که ههمیشه کراسیکی سپی ملوان پاکی له به ردابوو، له هه رده سالییه وه تا نهمی یه یه کور جل ده پوشیت، قاتی نیللی له گه ل کراسی سپی، رستانانیش ته نیا پالتریه کی ره شبی ده خاته سه ر. هه تا دوای مردنی ژنه که شبی نه و عاده ته ی نه گوری، شه ش مانگ بوینباخیکی ره شبی به سبت و نیدی شتیکی دیکه ی نه کرد. نیستا به م جله پاکانه وه، به م قره پره سپییه وه که به خشیویتی به کچ و کرده کانیشی، وهستاوه و نازانیت منداله که ی ده رای یا خود ده مریت. بیستودوو سال بوو له شاره وانی فه رمانیه و بوو، گه له ک نهینی گه و ره ی نیم شاره ی ده زانی، به لام نیستا ناتوانیت تیبگات چ شتیک کوریکی زیره ک و به فامی وه ک مه نگوردا کوده کاته وه ... دلنیا شه مهنسور له گه ل سه رسه رییه کی وه ک مه نگوردا کوده کاته وه ... دلنیا شه چیروکه که هه رچییه ک بیت دوات رخه لک به جوریکی تر ده یگیرنه وه .

 بینینی ئیزرائیل یه کیّک بور له دهرده به رده وامه کانی ژیانی، لایه نی کهم مانگی جاریّک به ریّکه و تله شویّنی جیاواز و بوّنه ی جیاوازدا ئیزرائیلی دهبینی. نه گهرچی ئیبراهیم هیچ وه خت نویّری نه کردبوو، به لام ئیزرائیلی دهبیناوی به خودا هه بوو، هه تبا له گه نجیشدا کاتیّک کوموّنیست بوو، هه رگیز باوه ری به خودا له ق نه بووبوو. ئیستا دلنیابور مه سه له بینینی ئیزرائیل به رهه می وه نه وز و ناثومیّدی و ریِشکه وییشکه ی خهیال بییه، به لکو به رهه می بینینیّکی روّشنی چاوه کانیّتی، هه تبا جاریّک له خیره کان هه ستیکرد روّد له نزیک نه وه وه تیده په ریّت و سه یریده کات. به هیمنی به خوری گووت «به دلنیاییه وه ئیزرائیل به شیّک له ژیانی لیّره دا ده باته سه در ایک به ده مه وه نه وزه وه گووتی «نبا ئیزرائیل پیاویّکی بینیش نییه». نه وه ی به ده نگی به رزگیار گووتی «نبا ئیزرائیل پیاویّکی بینیش نییه». نه وه ی به ده نگی به رزگر جار گووتی هم در دووکچه که ی ده زانین له دوای مردنی دایکیانه وه، زور جار گیوت. هم در دووکچه که ی ده زانین له دوای مردنی دایکیانه وه، زور جار بینیاگای خوّی شته کان به ده نگی به رز ده لیّت.

بهیانی ههموی شتیک پیشن بوو، چهندین کهس مهنگوپ و کامهرانی سهامایان له بهردهرکی ژیرزهمینهکهی خدری دوویاردا بینیبوو، بینیبوویان له بهردهرکی تهناسراودا دهچنه ژووری، شهو کهسانهش که مهنگوپ رایسپاردن کوپهکه بی بیمارستان بگوازنهوه، ههر ههمان قسهیانکرد... به لام هیشتا هیچ کهس پاست و دروستی چیروکهکهی به تهواویی نهدهزانی.

ئه و پنژه نزیک به نیوه پن مهنگوپی بابهگهوره به خنی و کلیته پووسییهکهیه وه له باغی به رده رکی خهسته خانه دا ده رکبه وت، هه ر مرز فینکی زیره ک دهیتوانی مینژووی ته واوی شاره که له پوخساریدا بخوینیته وه، وه ک ههندیک ناویانده نا سهگی کو لانه ته سکه کانی شار بوو. قسه و په فتاری له کوچه کزنه کان و چایخانه تاریکه کاندا شیوه ی خویان وه رگرتبوو، له هونه ری جنیوداند اپیاویکی تا خودا حه زیکات لیزان بوو، به لام بی نهوه ی

بتوانيّت جارجار لهگهڵ بياوه بهريّزهكانيشدا قسهبكات، ساڵ دواى ساڵ دەستكارى ئەو فەرھەنگە رەشەي خىزى كردبوو. ھىدى ھىدى توانىبووى، رووی راستهقینهی مهنگوری بابهگهوره به دهمامکیکی ئهستوور له وشهی شيرين بشاريّتهوه، بُه لام دهمامكه كانى بۆئەوه نەبوون خەلْك فريوبدات و له خشته یان به ریّت، به لکو بوّنه وه بوو زیاتر به ریّن بنویّنیّت و قسه کردنی له دەمبودووى كەسبانى ئاسبابى نزيك بېيتهوه ... دەركەوتنى لەو نیوەرۆپەدا دلى ئىبراھىم ئەسرىنى راچلەكاند، بىنىنى ئەو لەبرى ئەرەي تورەببكات ياخود بيخات سەر ھەواي ھەڭچوونتكى باوكانه، بيخواستى خزى ميمنىيەكى كتوپىر دايگىرت، ئيبراميمى ئەسىرىن لەسەر يەكىك لە کورسیپهکانی ناو حهوشی گهورهی خهستهخانه دانیشتبوو، مهنگور دوای ئەرەي خىزى يىناساند، يىنگورت ھاتورە شىتەكانى بىق رورنېكاتەرە، تا بهدرق له زاری شهم و شهوهوه نهیبیستیّت. راسته وخوّ بهدهنگی بهرز، بهجۆرنىك ھەمبور ئەرانىمى چىواردەور گوينيان لىببور گورتى « نازانىم ئىەر بینهزاکهتانه چییان لهسهر من گورتوره دلنیابه که کورهکهت قهرزاری منه ... من دوق جار له مردن رزگارمكرد، به لام شته كان وابوون نه توانم له گه ليدا بيم بي خهسته خانه ... من دايكيشم له خهسته خانه بيت ناجم بهلايدا... خوم بريني خوم به شهش تهقهل دووريوه تهوه و نهجووم بق لاى دكتۆر... مەسەلەكە بەوجۆرە نىيە كە خەلكى ناھەز گېراويانەتەرە . شته که وایه که کورهکه ی تق حه زی له کچی فیکره ت گولدانچی کردوه، حەربىك لەوجىقرەي مىرۇف تووشى سىكچوون دەكات، شىتىك نەلايەقى ئەمە و نەلايەقىي كچەكەپ، مىن كەيقىم بەرجىقرە ھلەزە بېروپوچانە ئاپلەت... خوّت دهمبینی له عومری حهزدا نهماوم... شتهکه هیچی بوّ من نییه ... ئەرەندەپە كە كورەكەي سەلما دۆلان ئەگەر ئىدە بىناسىن، تورشى ھەمان دەرد و ھەمان نەفامىي بـووه، ئەويىش وەك كورەكـەي تــۆ بــە قوونيـش فرمنسک بن ئه کچه دەریزئنت، ئنستا ئه و دەپەویت کچهکهی فیکرهت

گولدانچی بخوازیّت، وابیرده کاته وه بیکات به ژنی خوّی و ماره بیکات... به لام خوّت ده زانیت، دوو سهگ ده توانن له یه ک قاپ بخوّن، به لام دوو عاشی ناتوانن... ئاوابوو که شته کان به هوی بیمیشکی و سه رگهرمی کامه رانی سه لماوه له ده ست ده رچوو... قسه وباسیّکی ساده که ده بوو شته کان ریّکبخات و وایان لیّبکات وه کو گول بروّن، له ده ست ده رچوو، من نه وهم بو کرا چه قبی دووه مم گرته وه ... خوای گه وره هیّنی دامی و له کاتی خوّی دا فریای که و تم. کامه رانی سه لما ره فیقمه، نه و له مه لچوونی وه ها دا خوّی بو ناگیریّت... کوریّکی ناکه سبه چه نییه، به شی خوّی پیاوه ... شتم لیّدیوه بویه واده لیّم، ده زانم به شی خوّی پیاوه .. ده یه ویه وی خوّشیده ویّت و که سی تر خوّشی ده یه وی سه ویستوه ...».

ئیبراهیم ئهسرین ناوی فیکرهت گرلدانچی نهبیستبوو، پیاویکی خوشباوه پنهبوه، پیاویکی خوشباوه پنهبوه، به قسه کانی مهنگو پکرد، ئهو لهمیده وهک درترین و ترسناکترین، به لام سهرراستترین چهقوه شینی شار ناوبانگی مهنگوری بیستووه.

فيكرهت گولدانچى تەنيا دواي زنجيرەپەك كارەسات بيىرى لەوەكىردەوە بگوازیّته وه بن باکوور، تا سالی ۱۹۸۰ له بهغداد له بهریوه به رایه تی دابهشکردنی ئارد، سەرپەرشىتى ھەندىك عەمبارى گەورەي دەكىرد كە ئاردىيان بى سىويا دابىندەكىرد. سىەرەتاى جەنىگ فرۆكم ئىرانىيسەكان دووجار ئەو غەمبارەيان بۆردومانكىرد، بەلام فىكىرەت گولدانچى ھەردوق جارهکه بهستهلامهت لبه ناو تهیوتنوزی تیکه لاوبوونی شارد و باروت و خۆلىدا ھاتىدەرى، ھەردووجارەكىە فەرمانىيەر و كۆلھەلگىر و كىژانىي رەنگە تايبەتى و بيوينەيەى دابور كە تېكەلاوبورنى خوين لەگەل ئارددا دروستيدهكات. بمهلام فيكروت گولدانجي تهنيا فهرمانبهريّكي بالانهبوي که لهسه ره تای په نجا کاندا بر خویندن چووبوه به غداد و دوای سیویینج ساڵ گەرابورەۋە، بەڵكى ييارێكى خوێندەۋاريوۋ كە بەھۆي رۆشنېيرىيەكى بهربلاوهوه ریزیکی زوری له وهزارهت و لای بهریوهبهرهکانی سهرو خوی هه بوو. رؤشنبيري فيكرهت گولدانهي لهگه ليّک بواري جياواز جياواز و دوور له پهکدا بوو، وهک چۆن زانیاریپهکی زوری دهربارهی رووهکی سهیر و گیای ناوازه و گوله عاجباتییه کانی دونیا ههبور، ههمان شیوهش لەسمەر وردەكارىيەكانىي مىكانىكىي ئوتومېتىل و شىتوازى گەشەسمەندنى ماتنوری هایدرولیکی و پهرهسهندنی راکیتی ناراستهگر شتی زوری دهزانی.

سنووري شاروزاييه کاني گەلـهک کايـهي لهخۆدهگـرت، لـه ئەدەبـهوم بىگـرو تا وردهکارییهکانی میرووی نیگارکیشان و حیکایهتی گهراله گهورهکان و تراژیدیای زاناکان و نهخوشی ناوازه و بیوینهی یادشاکان. لهسهردهمیکی ژیانیدا بیری له نوسینی کت<u>نبیکی</u> گهورهکردبورهوه دهریارهی شاره نفرۆكان، بابەتگەلىكى زۆرى لەسسەر كاولبوونىي شارەكان كۆكىردەۋە لسە سهدوم و ناموراوه بیگره تا دهگاته سهر ویرانبوونی شاره گهورهکانی وهک «دریسدن» و «ستالینگراد» له میرووی نویدا، به لام زیان ههرگیز بواریکی ئەوتىزى يىنەدابور كە بەراسىتى زانيارىيەكانى بخاتەكار. ك هەملوق ژبانیدا تەنیا چوار وتاری نوسیبوو، که هەربەکەیان له بوارتکدا بوون و ههریه که شیان له گوفاریکی جیاوازدا بالویوویوونه وه، سهره تای گەنجى گووتارىكى درىئى لەسەر گەرائە ئەوروپىيەكان نوسى، ھەوڭىدابوق ب کومه لیک نه خشمی زور ورد هه ندیک هه لهی گهوره بن میژوونوسه ئەرروپىيەكان راستېكاتەرە كە ھۆندەي كار دەگاتە سەر مۆژور و جوگرافياي خۆرھەلات بەجۆرىكى مندالانە شوينەكان و سالرۇزەكان تىكەلاودەكەن. وتارهکهی هاوشانی باشکویهک بور دهربارهی شهو نامیده کونانهی دەرياوانەكان لـه سـەدەي چـوارى زاينىيەوە تا سـەدەي يـازدە بەكاريانهێناوە، هاوشان بهگهلهک وینهی دهگمهن و ناوازه دهریارهی فورمی قبیلهنمای دیرین و نامیریکی نهزانراو که شهو نه ستیرهییوی بیده لیت. وتاره کانی تری فیکروت ئیحسان گولدانچی، پهکیکیان دوریاروی کاریگوریی ژبنگه به لەسبەر مۆسىيقاي خۆرھەلاتى دېرىن، يەكېكى دىشىيان دەربارەي گرينى ئۆدىيىمە لىمە شانامەي فىردەوسىيدا، ئىموي دىكەيان دەريارەي كارىگەرى گوڭى بەيبونى لەسمەر ئەنزىماتىي ناو لىەش و ھەر سىپكيان لە سىي گۆفارى ناودارى زەمانى خۆيدا چايكراون. تۆرەگلانى تەواۋەتى فىكرەت گولدانچى لەگەل بازرگانى ئارددا دەگەريتەرە بى نارەراستى شەستەكان، زهماننیک لهگه ل وه فدیکی ده وله تیدا ده رواته یه کیتی سی فیت و له وی لەگەڵ ئۆكرانىيەكانىدا گريبەندىكى گرنگى ھىننانى ئىاردى سىپى مۆردەكات. شاره زایی گولدانچی له گهلینک زمانی بیگانه دا کومه کیده کات له و دهمه و ه تا سەرەتاى ھەشىتاكان لە زۆر رۆكەوتننامەى ھۆنانى ئارددا بەشداربۆت. گولدانچی سهفهرهکانی دهخاته خزمهتی کرینی کتیبی ناوازه و نهخشهی دیرین و شتی ئەنتیکەوە، لە ماوەيەكى كەمدا دەيان ئەتلەسى رووەك، ئەتلەسىي تايبەت بە كانىزاكان، ئەتلەسىي رەنگاورەنىگ دەربارەي شىيوەكانى ماتــوور و بالــوّن و عهـتــر و گیاندارانــی دهریــا و میللهـتانــی دیّریــن کوّدهکاتهوه . ئەتلەسسەكانى فىكىرەت گولدانچى كىە دەگەنسە سسەروو دوو سسەد بەرگىي تایبه تی له حهفتاکانی به غدادا کومه له کتیبیکی میند گرنگ و ناوازه دهبن، له هیچ کتیبخانه یه کی ولات و له هیچ سهنته ریکی زانستیدا وه چنگ ناكەون. كتيبخانەكەي دەبيّتە ھۆيەكى گەورەي شانازى ئەو، ھەر كەس ئەر كتيبە دەگمەنانە دەبينيت، سەرسامانە دەلىيت «واى خواى گەورە، وای بابهگیان ... فیکرهت بهگ تق چیت دروستکردوه». به لام لهگه ل ئه و کتیبخانه گهوره و خولیا شیتانه په شدا بن نهوهی ببیت به پیاوی زانست، گولدانچی له هیچ یهکیک لهو بوارانهی جینگای بایهخی بوون، نهبوو به كەسىپكى دىار و بەرجەسىتە، غەمى بەخپوكرىنى ماڭ و منداڭ بەجۆريك له مەسىەلەي كريىن و دابەشكردنى گەنىم و ئارددا نوقمىدەكەن، كاتىكى زۆر كەمىي بىق خولىيا راسىتەقىنەكانى خىزى دەمىننىتسەرە . ئىەرە وادەكات ســهردهمانێک وهک پياوێکـی بێدهنـگ و مــۆن و غهمگيــن دهريکهوێــت کــه كەس لە ماللەرە بەدروسىتى ئازانىت بىر لە چى دەكاتەرە . لەسەرەتاي حەفتاكانىدا ژنەكىەى تووشى سىيل دەبئىت، پىدەچىنىت سەرقالى فىكىرەت به دونیا تایبهتییهکهی خویهوه و نوقمبوونی له ناو کتیب و وهزیفهدا هۆيەكىي گرنگى ئىەر دەردەي ژنەكىەي بىن. «قەمەرخىان» ي ژنىي بېيىزار له تەپوتۆزى ئەر ھەمور كتيب نەخويندراوەيە، لە بييارى و ھاودەميدا، برزاردن و فاستولیاجنین و بامتی قنچککردندا لهگه آن ژنانتی گه په کدا کوده بیته وه اسال له خانمیکی نه خوشه وه شه و ده رده سامناکه ده گریست. قهمه رخان بر دوو سال له خهسته خانه یه کی تایبه تدا له ده ره وه ی به غداد له دونیا جیاده کریته وه اله و ماوه یه دا فیکره ت گولدانچی وه که همیشه سه رقالی سه فه رو کوبرونه وه و گه وره کردنتی کتیبخانه که یه تسال دوای سال په فه کانتی به ته واوی ماله که دا ده کشیت و شوینی یکی خالب جیناهیلایت له ماوه ی شازده سال ژن و میردایه تیدا، فیکره ت گولدانچی سین مندالی له قهمه رخان ده بیت کوپیکی چاوشین و قرزه رد که کوپه گه وره یه تنی و ناوی نزار فیکره ته له گه ل دوو کچدا، گه وره که یان پروشه و بچکوله که یان سه وسه نه که کچیکی لاواز و نه خوشه که زور دره نگ

سالیّک قهمه رخان له قه ره نتینه داخراوه که ی خویدا له بیمارستانی تاییه ت به نهخوشییه کانی سینه و سیدا مرد، کوپه گهوره که ی چوارده سالان بوو. تهمه نی بوو، پپوشه دوازده و سه وسه ن فیکره ته ته نیا پینیج سالان بوو. دوای مردنی دایکیان خیزانه که به سه رده میّکی گهله ک په ش و به پورگاریّکی گهلیک تالیدا تیپه پی. براکه بان گهنبیّکی سه ر به ده ردوه بوو، سالاتی گهلیّک تالیدا تیپه پی. براکه بان گهنبیّکی سه ر به ده ردوه بوو، سالاتی همرزه کاری خوی به شیره به کی شیتانه و جه نجال له کرچه کانی به غدادا برده سه ر، کوپه که له شازده سالیدا مهیخوریّکی لیزانی لیده رچوو، هه رزوو تیکه ل به گروپیّکی ده هی و زوپنا بوو له وانه ی له یاریگاکاندا بی هاندانی تیپه وه رزشییه کان کوده بوونه وه، له ویشدا تابلیّی زیندوو و چالاک و پرچوش بوو. سه ره پریی و گهنجیّتی شیتانه ی نزار فیکره ته واو و پرچوش بوو. سه ره پریی کوپه که له وانه نییه ته واو بشتبکاته خیرانه که ی و ته نیا دوای ناره زووه کانی خوی بکه ویّت، هه میشه به به رچاوب و ه که دوو خوشکی هه به و ده بیّت له بیریان نه کات. نه وه که باوکی نه هلی کتیب نییه، به لام که له سالی حه فتاوشه شدا هه کلبه تی و هک باوکی نه هلی کتیب نییه، به لام که له سالی حه فتاوشه شدا هه کبیه به دوه که دوو خوشکی هه به که له سالی حه فتاوشه شدا

تاقیکردنهوهی به کالوری ده دات، یله یه کی هیند به رز وه رده گریت ده یخاته ئەندازەى تەكنۆلۆژى. ئەر وينانەى دواتىر سەرسەن فىكىرەت لە يادەرەرى خزیدا بن نزاری مه نگرتووه، بیکرا نیگاری کوریکی جاوشین و قرزهردن که بهزوردوخهنه یه کی ههمیشه پیهوه سهری بهرزکردزشه و بهده ستیک جلى زانكۆوە بەرنىگادا دەروات. مندالەكانى فىكرەت گولدانچى دواى مردنى دایکسان خولیایه کی بیمانای شاودان و به خیوکردن و جوانکردنی باغچه بچکۆلەکسى مالىيان دەكەرىتەسسەر، نزارىيىش ئەركاتانسەي لىھ يارىگاكانىدا خەرىكىي ھاواركىردن نىيە، لە ماڭەوھ ئىيش لە باغەكەدا دەكات. « هەندىك رۆژ وام ھەسىتدەكرد ھەمبور گيانى لىە ھەلاللەدا زەرددەجىتەرە» سهوسهن فیکروت دواتر وای دوگووت، دوبیّت بلّیدن که فیکروت گولدانچی پهیوهندییه کی زور خوش و هارمونی لهگه ل کوره کهیدا نهبوو، که بهردهوام باوکی بهوه گوناهباردهکرد که سهرقالی زوّر و بیباکی بهرامیه ر نازاره کانی دایکی هنرکاری گهوره ی کوچی دوایی نه و بوون. که شهری نیران هه لگیرسا نزار فیکروت نهو ساله له کولیری نهندازه دەرچووبوو، لىەو دەمەدا بىق يەكەمجار فىكىرەت گولدانچى بىدى لەوە کردهوه که به خیزانهوه بگهرینهوه بر نیشتیمانی راستهقینهی خوی له باکوور. خویندنه وه ی زور له بواری میرژوودا هه ستیکی بیشوه ختی به كارەساتەكان تىا دروسىتكردبوو. كە سەدام خوسەين ھاتەسەركار و بـۆ پەكەمجار وەك دىكتاتۆرنىك لە بالكۆننىكى بەرزەوە سەرەتاي سەرھەلدانى دونيايه كي نويّي راگه ياند، فيكروت گولّدانچي له ناو حه شاماته شيّته كه دا سەرسامانە وەسىتابور و سىمىرىدەكرد. خويندنەرەكانى گولدانچى ك ژیاننامهی دیکتاتورهکاندا پیدهگووت روزگاری زور تاریک و دوورودریدژ بەريوەپە. ھەسىتىكى ناوەكى و زەنگىكى قايىم لىە دلىدا ئاگادارىدەكىردەوە که ئەر ئامەنگانەي ئىسىتا، سەرەتاي سالگەلىكى ترسىناك و تارىكىن. ئەر رۆژە كاتىك گولدانچى لە ياسىكى دورقاتى كۆندا لە «مەيدان» ـەوە

به رمو «به یام» به ناو ده نگی هوتاف و موسیقای ناهه نگگیراندا به ریکه وت له خهیالی ئهوهدا بوو که ییش ههموو کارهساتهکان بکهویت و بهجوریک ك حقرهكان ئيشهكهي ختى بگوازيتهوه بن بهشي تهموين له باكوور. ئەردەم نىزار فىكىرەت لە يۆلى سىنھەمى كۆليىزى ئەنىدازە بور، نيازەكەي باوکی تووشی شنزکیکی گهورهی کنرد، مهسههکه ههر شهوه نهبوو كورەكە ينى سەخت بنت سالى داھاتىور بەتەنيا لە بەشى ناوخۆيى بەسەربەرىت، بەلكى نەيدەتوانى ئاسان دەست لە ھاورى بەغدادىيەكانى هەلگریت و واز له هاتوجوی یاریگاکان بهینیت، بهلام له ههموو ئهوانه گرنگتار ئەر پەيوەندىيە دلدارىيە توندەي بور بە ئەسىل يەلمازەرە كە ئەگەر بيانگوازتبايەتەۋە بىق شىارىكى تىر درىزدىيندانىي نەكىردە و دروار دەبور، كورەكە ھېچى لەرە نەدەزانى كە فېكىرەت گولدانچى يېشىپىنى شهریکی ترسناک و گهوره دهکات، قوولبوونهوهی له میرووی خورهه لات و شهری تایهفه کونه کانیدا شهو ههستهی تیا سهورکردبوو که هاتنی دیکتاتوریکی تازه که مهیلیکی ترسناکی بن خودهرخستن ههیه، بهبی رودانی شهریکی گهوره تینایهریت. لهو ماوه دریدردی زیانیدا له شاریکی دەريائاسىاي وەك بەغدادا لـەوە تۆگەيشىتبور كە ئۆسىتا ھەمىور شىتەكان بىق دەركەوتنى كارەساتىكى گەورە كاملېوون، بېئەوەي بويرىت ترسەكانى لای نـزاری کـوری ناشـکرابکات، هـزی خولیاکانـی خـزی گیرابـووهوه بـق ئەرەى ھندى ھندى بىردەبنىت و ناتواننىت زياتىر لەگمەل كاروبارى جىر و بنیشووی دائیرهدا سهرقال بنت. نیازهکهی لای ههریهک له نزار و پروشه شۆرشىنكى راستەقىنەي دروستكرد، ھىجيان ئامادەنەبوون يېكراي ژیانیان له پهکیک له شاره بچوک و بیگیان و چهپهکهکانی باکووردا ببەنەسلەر، پروشلە كە ھەملوران تورەترېلور، سلۆنگەي تورەبورنەكانىشلى ههمانشنيوه عاشنقانه بنور. ئنهو لنه هاوينني حهفتناو ههشنتهوه، چهنند رۆژنىك دواى جەژنى لەداپكېوونى ھەژدەساللەي خۆى لە يەكنىك لە باغە

گەورەكانى بەغىدادا يەيوەنىدى لەگەل كىورى ئەفسەريكى بەرزى سىويادا به ستبور که ناوی «نه شنه ت نیعمه» بور. کورهکه به جوّریک ریّک و سهر راست بوو، پهیمانی دابووه پروشه له ماوهی سالْپُکدا بیخوازیّت و بیکاته خیزانی خوّی، ئیستا گهر بگەرابانایەتەوە بوّ کوردستان ھەموق خەرنەكانى بەبادەچور و دەبايە بى ھەتاھەتايە لەر عەشقە جياببيتەرە. تاکیہ کەسلیک کیہ بەبارکی گیروت بنق مەرجیگاییەک برؤینت لەگەلتىدا ديّے، تا مردن لهگه لتدا دهبم و هيے كات... هيے كات به جيتنا هيلّے، سەرسىەنى كچە بچوكى بور. تاكە مندالى زۆر نزيىك لىە گولدانچىيەرە سەرسەن بور، دواى مردنى دايكيان فيكرەت گولدانچى كچە بچكۆلەكەي خسته ریّر چاوه دیرییه کی زور تابیه ت و بایه خیّکی وه ما بیّوینه ی بیّدا، خەلكانىكى زۆر لەر بارەرەدا نەبورن كەسىكى رەك ئەر كە بە ئەھلى كتيّب ناسراوبور، بتوانيّت به و جهشنه سهريه رشتى كجيّكى مندالٌ بكات. کچه که له مندالییه وه که مخوینی و لاوازی لهگه لدا بوو، نیسکه کانیشی به ئەندازەي يۆرىست بەھۆزنەبوون تا بەرگەي ھەموو ماندووپووننىك بگرنىت. لەبەرئەرە ترسىتكى ھەمىشەبى لەگەڭدا بور، مندالەكە تەنيا دواي مردنى دایکی به ته واوه تنی پیکرت و که و ته سه رزمان، چونکه باوکی به رده وام به کوردنبهکی ساف قسهی لهگه لدا دهکرد، زمانی قسهکردنی به کوردی له زمانی خوشک و براکهی روونتر و بنگهردتربوو، فیکرهت گولدانچی بهجۆریک له جنورهکان توانسی وینه په کسی تهواو ئه فسانه یی ده ریاره ی كوردستان و شارهكان و هاوينه ههواره كانى له سهرى كچه به سته زمانه كه دا بچیننیت، که زورجار زیاده ره وییه کی نادروستی تیدابوو. له نه لبومه کانی گەنجىتى خۆيىدا دىمەنىي چىيا بەفراويىيەكان و گونىدە خەوتروەكانىي نىس دارستان و چهمی گهورهی پر ماسی پیشانی کچهکهی دهدا، بیشهوهی هیچی دیکهی بر باسبکات. کچه که بهجوریک گهورهبوو، ناوی شارهکانی وهک ههواپنر و ههنهبجه و نامیدی، ناوی هاوینهههوارهکانی وهک سوّلاف و سهرسهنگ و گهلی وهک شوینی نهفسانهیی و خورافی دههاتنه بهرگوییی. فیکرهت گولدانچی که راسته وخل نهیده ویرا به منداله کانی بلیت جهنگی ترسناک و سهرده مانی زور تاریک به ریوهن، له قسه کردنه کانیدا به چپه وه بو سهوسهنی درکاند که سالانی داهاتوی ئهم ولاته گهلیک خویناوی دهبن.

پروشه فیکرهت له سالّی یهکهمی زانکودا شرویکرد، باوکی تهواوی شروکردنهکهی وه ک شیتیکی مندالانه سهیردهکرد. نه و له لای سهوسه ن دهیگووت «من دهزانیم پروشه بهخته وه ر نابیّت». به لام نه وه ی دواتیر سهوسه ن فهراموّشی نه کرد، نه و قسه دریّژانه ی فیکرهت گولّدانهی بوو دهریباره ی جهنگ. گولّدانهی له سه ر چهنده ها کتیّب و نه تله سبی گهوره گهوره بو کچه کهی روونکرده وه جهنگ چییه، نیگاری شاره ویّرانه کانی پیشاندا، سوپاکان له کاتی مارشکردندا، سهربازه کان به خوّیان و خوده ناسنینه کانیانه وه له سه نگهردا، لووله ی ترسناکی توّیه کان کاتیک لیشاوی تاکریان لیّدیّته ده روه و . ته قینه وه ی خومهاره کان له گوره پانی جهنگدا، ههلاهه لابوونی سه ربازان، مردنی به کومه ل، نیگاری گهنجانی بریندار له قور و لیته ی به ره کاندا، گوردانی چهقیو له به فیردا، نه فسه رانی برسی و کزوله له سه هو له به دانی زستاندا، دیله کان له تابووری دوورودریّدا، شارانی سووتاو، ژهنرالانی ماندوو له دوکه ل و باروتدا.

زهحمه ته مرزف تیبگات بر فیکره تگولدانچی هینده مهراقی بووه باسی جهنگ بر کچیکی نه خوش و مندالسکار باکات. گولدانچی هه ر لهسهره تاوه به چهشنیک له چهشنه کان کری ترسه کانی ناو روحی خوی بر سه سه سه گواسته وه، منداله که له تهمه نیکی ناسبک و زووه وه شه و هه سته ی تیدا دروستبوو که له ولاتیکی سامناک و شوینیکی ترسناکدا ده ژی. به رله چهند مانگیک له بوردومانی فروکه جهنگییه کانی ئیران بو به غداد کچه که تووشی شه و ده رده ده بیت به رده وام سه یری کتیبه کانی

کاریگهری نیگارهکانی شه پلهسه رکچه که کوشنده ده بن، به چه شنیک باوکی ناچارده بنت بی شهوی دیوه که می تری ژیانیشی پیشان بدات ده رگای ژووری کتیبخانه که ی بی بکاته وه تا زیات رئه تلهسه ناوازه کانی گول و ماسی و بالنده کانیش ببینیت ... سه وسه نگولدانچی له و ژووره دا وینه ی به نده ر و شار و سه رزه مینی زوّر ده بینیت که له کتیبه کانی باوکیدا خه وت وون کاریگه ری بینینی وینه جوانه کان له سه وسه ناوردو مانکرد وه ما غهم په وینه کیژه که تا شه و شه وه ی فروّکه کان به غدادیان بوّردو مانکرد زوّر له هاوسه نگی سروشتی خوّی به ده ست ده هینیت و ه به لام له گه ل ده ست پیکردنی جه نگدا ژیانی خیّزانی گولدانچی به پیگایه کی ته ماوی و تاریکدا ده روات و ژیانیان به روو غه م لاده دات و به رو په شیرویی ده گوریّت .

به کیی و بیبزنییه کی گهوره دهکات. دواتر نُهو خولیایه ی بونی مردووی

ناو وينه كان بكات له ناويدا دهبيته ئاره زووييه كى نهينى.

ئەر ھەراڭەي كە كامەرانى سەلما ر مەنگورى بابەگەررە قوتابىيەكى زانكۆپان بە چەقىق برىنداركىردوە، بەيانىي رۆژى دوۋەم خېرا بالاوبوۋەۋە. نزیکی دوو سال بوو مەنگور لە بەزمى لەرجۆرەرە نەئالابور، لەبەرئەرە هەرالەكە زۆر زور لە قەيسەرىيەكان و ناو جايخانەكانەرە گەيشتە ھەمىور دوکاندار و کاسبهکانی بازار، که پیکرا مهنگوری بابهگهورهیان دهناسی. سه عات يازده هه واله كه به سي جوري جياواز لاي خاليد ناموون بوو. هـهر ســن چيرۆكەكـه بەشــنوەي جيـاواز باســيان لـه شــهره چەقــۆى دوو گەنىج دەكىرد كىه لەسسەر كچيكى بەغدايىي بەشسەرھاتوون. خالبىد ئامىوون له مندالییه وه له ناو دهنگو و درؤی کاسباندا ده ژیا، دهیزانی چون حیکایه تـه کان تیکـه ل بـه خهیـال و خواسـت و غهریـزه ی بیاوانـی برسـی ناو بازار دەبن. بەرەدا نارى كچێكى غەريبى بەغدايى لە مەسەلەكەدا بور، دلنی به ته واوی ترسا، زوریه ی ژنانسی شاری ده ناسی، جگه له سەوسەن فیکرەت و خوشکەکەی کچی غەربېنى بەغداينى تىر لىە شناردا نىيە شاپسىتەي ئەرەبىت شەرەجەقۆي لەسەر بكرىت. لـە نىسوان يازدە و بازدهونیودا کومه لیک تهلهفونی بهولاولادا کرد تا له راستی شتهکان تیبگات. دواجار هەوالیکی دەستكەرت كە تەواو دلنى ترسان، كەسیکی نزیک له مهنگوری بابهگهورهوه که ههتا شهو بهیانییهش لهگهلیدا بهرجایی خواردوه بنيگووت که مەسەلەكە راستەرخۆ يەيوەندى بە كچى بياويكەوە ههیه به ناوی فیکرهت گولدانچی که ماوهیه که به به غداوه گه پاوه ته وه بین شار و خانوویه کی کریوه و دوو کچی جوانی ههیه، دوو کچه گیستا لیره و له وی عاشقیان بی پهیدا بووه . کابرا ههموو ئه و شتانهی مهنگوپ بینی باسکردبوو، به ههمان ریزبه ند و وردی، به ههمان وشه و دارشتنه وه بیز خالید گیسپایه وه . ئاموون چه ند جاریک ئه وهی پیدووباره کرده وه که کچه کهی فیکره تا گولدانچی ختری دوور و نزیک له مهسه له که دا نهبووه و ئاگای له حیکایه ته که نییه و هیچ جتره پهیوه ندییه کی دلداریشی لهگه ل لایه نه کانی به زمه که دا نییه . کابرا که دلنیابوو قسه کانی نرخیکی تاییه تیان لای ئاموون ههیه پییگووت «ئه وهی من تیگه یشتووم، کچه به سسته زمانه که تائیستا ناوی کامه رانی سه لمای هه در نه بیستوه».

خالید ئاموون ئیستا دلنیابوو سهوسهن فیکرهت ئاگای لهم شهره نییه که دوو ههتیوی پروپوچ کردوویانه، کهچی لهگهل ئهوهشدا بهردهوام دلانی دهلهرزی، دوای تهلهفونه که دهرگای دوکانه کهی داخست و به فیاته چکولانه کهی گهرپیهوه بن مالین، گهرچی ئهمین دونیا وه کی پرژانی پیشوو سارد نهبوو، به لام ههستی به لهرزیکی کوشنده کرد له لهشیدا، ههستیکرد شتیک له ناوه وه لهرزی لیده هینیت. له دلی خویدا ئهوهی دوویاره کرده وه «ژنان به مجوره عاشق نابن... قه ت خوشه ویستی ئاوها شییتیان ناکات». له و ساته دا پر به دل حه زیده کرد هه ریه که له کوپ برینداره که و کامه رانی سه لما له نزیکه وه ببینیت.

خالید ئامرون گەنجیکی زور جوان نەبرو، پیاویکی سپیکەلانەی باریک و قبر کورت بوو، چەناگەیەکی باریکی ھەببوو که دریزییەکی نائاسایی بەدەموچاوی بەخشىبوو، جروتیک چاوی بادەمی گەورە، بەلام جروتیک برؤی باریک و دریزیش که روخساری کەسیکی غەمؤکی و گومانکاریان دەدا به نیگاکانی، ئەسستەم بوو مىروق تەنیا بەسمەیرکردنی روخساری بزانیت ھەست بەچی دەکات، تاکه شىتیک وای ئیدەکرد لای ژنان کەسیکی

سهرنجراکیش بیت ئه و تالوزییهی ناو نیگای بوو، ئه و چاوانهی که ئاسان نەدەخوپنرانەۋە، بەدبوپكدا لە فريشتەپەكى دەستخەرق و بەدبوپكى دیشدا له پیاوکوژنِک دهجوو بـ دهرفه تنِک بگهریّت دهستی خـوی بوهشينيت. ههر كهس سهيريبكردبايه دهيزاني لهيهككاتدا دهتوانيت ههم ناسک و همهم دلرهقیش بنت. شهوهی که ههرگینز نهداری نهبینیوه و رۆزگارى ھەۋارى نەۋپاۋە، ئاسان لە روخسارىدا نەدەبىنىرا، وادەردەكەوت وهک ئەوھى ئەمىرى بەسەر ماڵ و ساماندا كەوتبىت و رابوردووى يربيت له رۆژانى ناخىۆش، ھەندىكجار جوڭ و تەماشاكردنەكانى شىتىك لە شیرزهپیان یپوه دیاربوی ئەوەپان دەشاردەوە كە ئەم گەنجە كورى پهکینک له خیزانه داراکانی شاره، ههندینک له کریاره ژنهکان سهرهتا وإيانده زانى ئيشكه ريكي كريكرته يه نهوهك خاوهني راستهقينهي ناودارترين كۆگاى شار، بەلام كە دەمىي دەكىردەرە، دەنگى جۆرنىك لەرە و چەشىنىك سهدای تیدابوو، وای له ههرکهس دهکرد ناوریداتهوه، وایدهکرد باوهری بنبکه یت و حه زیکه یت زیات ر قسه بکات و گویبگریت ، هه ندیک له وانه ی له نزیکه وه توره بوونه کانیان بینیوه ده زانن له کاتی توره بووندا تؤنیکی وشک و بیزهنگ دهکهویت سهر دهنگی، تؤنیکی سارد که موجرکه به لهشى ئادەمىدا دەھىنىت. كەم كەس ئەر دەموچارەى دورەمىان لە خالید ئامروندا بینیبو، کچان وهک کوریکی هیمن سهپریاندهکرد که شتیک شهرم و بیدهنگی زوری تیدایه . به لام خالید ناموون دهیتوانی به چهشننک پر رق بیت خوشی لنیدهترسا و سلم لندهکردهوه، ئهو له نيد قهيسهرييه كاندا فيربووبو چنن ههسته كاني خنوى بشاريته وه، رقی له زوربهی دوکاندارهکانی هاوسیّی بوو، خوشی به هیچ یهک لهو هاورنیانه نەدەهات كە لەگەلپاندا دەپخواردەوە، بەلام دەپتوانى ھەمبور ئەر ھەسىتانە بشاريتەرە و ھىجيان دەرنەخات. لەگەل ئەرەشىدا لەگەل سەرسىن فىكرەتىدا شىتىكى تىرە، ھەسىندەكات ھىزىكى لىە تواناي خىزى

گەورەتىر يارى يېدەكات.

تا دوینی کیشه ی ههره گهوره ی خالید ناموون نهوه بوو، چون خۆشەرىستى خۆى بۆ سەرسەن فىكرەت ئاشكرابكات، ئۆستا كۆشەيەكى گەورەتىرى ھەپە . . . رُق ، لـه ئېروارەدا شوشلەپەك شلەربەتى ئادر و ياكەتېك بسکیتی هه لگرت و چوی بن بیمارستان، قاوش به قاوش و ژوور به ژوور گهرا، جهنجانی و بیکدادان و قهرهبانفی ناو سانونهکان دهرفهتی نهوهیان پیبه خشی به ناسانی له ناو به شه کاندا بسوریته و له سسته رو تیمارینچهکان پرسپاریکات. پهکهمجاریوی له ژبانیدا خنی وهک گهنجیکی بوكاوه و كهساس دههات بهرچاو، چاكهتيكي قاوهيي كهميّك دريّـرْ و بلوسیکی رستانهی ملداری له بهردابور که یتر تهنهاییان ناشکرادهکرد. که گەیشتە بەر قەرەوپلەگەي مەنسور، خەلكېكى زۆرى بېنى بۆ دىدەنى بریندارهکه هاتبوون، له ناو ههموویاندا له کوره زامدارهکه نزیکبووهوه و بهقوولني سهیریکرد، هینند قوول و بیدهنگ لیپروانی سهرنجی ههمووانی راكيشا. لەگلەل مەنسىور ئەسىرىندا يېكلەۋە سىلەيرى يەكدىيان كىرد، مەنسىور ييشتر ئەم كورەي نەبىنىيور، بەلام بيئەرەي بىرىكاتەرە، تەنيا لە شنوهی نیگاکردن و غهمگینیدا تیگهیشت که پهکیکه له عاشقهکانی سەوسەن فیکرەت. نیگای شتیکی تاببەتی تیدابور که دوینی ئیواره له چاوانی کامهرانی سهلماشدا بینیبووی، شتیک نزیکدهبیتهوه له شیتی، له كلَّيه كردنيّكي كتويـر. كهسـيان ييويسـتيان بـهوه نهبـوو هيـچ بليّـن، خالید ناموون مەسىتىكرد لـه ناخـى دلـّـەوه ئاواتەخـوازە ئــەم برينــداره بمریّت، شهریه ته کهی دانیا و به ده نگیّکی سیارد گروتی «تومیّدم وایه، زوق شيفات بنت».

خالید ناموون هاتبوو بیبینیت و بزانیت شهم کوره له چی دهچیت. گهنجیکی لاواز و سادهبوو که به کاریگهریی برینهکهی دوینی و نهشتهرگهرییهکهی شهو رهنگ زهرد و نیوهگیان دهردهکهوت، به لام لهگه ل

ئەر كەمھۆشىيەدا ھۆشتا جوان دەينواند، ئۆستا دلنيابور ئەم مەنسورى ئەسىرىنە كەسىپكە دەبىيت مىرۆف ئاسان رەرىنەگرىيت، تەرار تېگەيشىت بىق كامەرانى سەلما ويستويتى بيكوريت. ك دلى خزيدا گورتى «خودايه چەند له عاشق دمچينت». كورەكه جۆرە نيگايەكى رۆمانسىيانەي ھەيە كە لەم شارهدا بن خۆشەرىسىتى زۆر پىروىسىتە، بەسەرزەنشىتەرە بەخىزى گورت «خەرتنى زۆر لەگەل قەحبەكاندا، روخسارى عاشقى ليسەندورمەتەرە». شەپۆلى خېراخپىراى ميوانەكان كەم كەم لە قەرەوپلەكە دووريانخسىتەرە، سالونه که بربور له و ژنانه ی له به رخویانه وه فرمیسکیان ده رشت و دوّعایان له سهبهبکاری برینداربوونه که دهگرت، ههموو یور و یورزای زل زل بوون که عهبای شنور و بؤنس کهرووی بهر بهاؤسه و سهرمای دەرەوەيان لەگەڭ خۆيانىدا دەھىناپە ناو خەسىتەخانەكەوە. كە ژمارەي میوانه کان که میک زوربوون، خالیدی ناموون به ده رفه تی زانس بیده نگ برواته دەرەرە . له ساڵۆنەكەدا فەراشىتكى زەبەلاح پەنجەرەيەكى گەورەي كردهوه و تكايكرد ميوانه كان كهمينك له سهرخي قسه بكهن. خاليد ناموون له نیهانی خزیدا بیری لهوه دهکردهوه بر شهم له عاشق ناچیت، ناخع عاشقان له بنهرهتدا روخساریکی جیاوازتریان ههیه؟ دلنیابوو نهو سەرسەن فىكرەتى لـەم كـورە خۆشـتردەويّت، گورتىي « ئەگـەر كامەرانـي. سهلما واهه لهشه و شنیتانه رهفتاری نه کردبایه، له وانه بوو مهنگوری بابهگهوره ئهم کوره بهشیمانبکاتهوه». به لام یاش کهمینک دوودنی گووتی «هیچ کهسیکم نه دیوه ناوها له عاشق بچیت، خوای گهوره من بـق وا نيـم». لەبـەر دەرگاي خەسـتەخانەكەدا جاريكـي تــر ھەسـتيكردەوە که لهرزیکی کوشندهی لیّدیّت، له ماشیّنهکهدا بهر لهوهی بهرهو مالّهوه لیخوریّت به دهنگی به رز گورتی «به ر له شهوی شهممه دهبیّت بچمه ييشني. هەركەسىكى زووتىر لەوانى تىر قىاچ دانىيت شانسىي زۆرتىرى ھەيە». وایگووت، بهلام له رؤحیدا ههستی به لاوازییه کی گهوره کرد.

خرّشی و بهختهوه ربیه کانی خیّرانی گولّدانچی ده رهه ق به ده رجوونی نــزار فیکــرەت لــه کۆلێــڑی ئەنــدازە ماوەپەکــی زۆری نەخاپەنــد، لەگــەڵ دەستېپكردنى جەنگدا كورەكـە بـە بلـەي ئەنسـەرى يـەك ئەسـتېرە، گوازرایه وه بغ کهتیبه ی جاکسازی ماشین و کهرهسته سهربازییه کان له فەيلەقىي دوو. ھەڭبەت ئىزار فىكىرەت دەپتوانىي ئاسىانتر لىە ھاوتەمەنانىي خۆى لـه سـويا ھەلبيّت. خۆشەويسىتى ھۆي سـەرەكى چوونى نـزار فيكرەت بور بق جهنگ. یان دهبایه بروات بق جهنگ یاخود به پیشنیارهکهی باوکی رهزامه ند بیت و به خیزانه وه بگوازنه وه بن باکوور تا ناسان نەكەرىتە دەست ئەر تىپە تايپەتيانەي لە سەرتاسەرى ولاتدا ھەلاتەكانى شەريان تيرياران دەكىرد. لەگەڵ دەستىپكردنى جەنگدا فىكىرەت گوڵدانجى جاریّکی دی مهولّیّکی دیکهی دایهوه، کور و کچه گهورهکهی بخاته سهر ئەر برواپەي بگرازنەرە بىق يەكىنىك لە شارەكانى كوردسىتان، بەلام نىزار فیکروت نەیدەتوانى بىر لەوەبكاتەرە كە دەتواننىت بە ھەلھاتووپى لە شاریکی باکووردا بازی، نیزار فیکروت دوپویست خوی ووک فیداکاریکی بيّوينه ي خرّشه ويستى نيشانبدات، بهجوّريكي بيّمانا ئهوه جووبوه سەرىيەرە كە چررنى بى جەنگ گەررەترىن بەلگەي خۆشەرىسىتىيە. سه وسه ن فیکره ت هه مور قسه کانی نزاری گوی لیبوه، که ناشکرا وینه په کی راسته قینه ی له سه ر جه نگ نه بوو ... واریکه وت چه ند روزیک بهر له گواستنه رهی نزار بق به شی پیشه وهی به ره کانی شهر، پروشه ی خوشکی شووبکات، نهشئهت که کوریکی شهرمن و کهمدووپوو، شهوکات يتر له سالنك بوو سهربازبوو، كاتنك بروشهى گواستهوه ناههنگهكهيان پەكىنىك بور لە ئاھەنگە گەررەكانى ئەر رەرزە، باركى نەشئەت ۋەنراڭىكى بەرزى سويا بور ھەر بەر يۆردانە زمارەيەكى زۆر لە بيارانى بەرزى دەولىهت و بەرپرسانى خىزبىي بىق ئىەو ئاھەنگە دارەتكردببور. فىكىرەت گولدانچى گەرچىي خۆشىي فەرمانبەرىكىي بالاي دەوللەت بور، بەلام له ناو ئه و خه لکه لووتبه رز و یله به رزه دا، خنوی نامنو و نه گونجاو و بچوک دەبىنى، لە ئاھەنگەكەي پروشەدا، لە ئەفسەرە بەرزەكانى ھێـزى دەريابىلەرە تا فرۆكەرانە چالاكەكانى جەنگ بەشىداربورن، ئاھەنگەكلە وہک شاہی میرزادہیاک ٹافسانایی ہوو، بهجؤریّک دواتر میے یاک لے سەوسىەن فىكىرەت و پروشىھ ئەر ئۆوارەپەيان يادنەكىرد كىھ سىمماي زۆر تیدا کرا، گورانیبیدی بهناوبانگ گورانیان تیا گووت و پیاوهکان شهرایی زۆرپان تیا نۆشى. نەشئەت گەرچى مالىّكى گەورەي بىق زەماوەندەكەي به هنی که ش و ههوای جهنگهوه له مالی گولدانچی باوکیدا بمینیتهوه. باوكى نەشئەت لەو ئەنسەرە فانەتىكانە بور كە بەشداربورنى كورەكەي له جەنگىدا بە ئەركۆكى رۆھى و ئەخلاقىي دەزانىي. كورەكبە گەنجۆكىي ئەسمەرى چاورەش بوو كە ترسىكى گەورەي لە ھەيبەتى دايك و بابى ههبور که ههردووکیان له مالیشهوه وهک ژهنرالی راستهقینه له گزرهیانی جەنگىدا رەفتارياندەكىرد. ئەوەي كچيكىي كىوردى ھەلېۋاردېلوو بيكاتبە خیرانی خوّی، سهره تا خیرانه کهی تووشی خوریه و دلته نگی کرد، شهوان خيرانيک بوون باييرانيان له ريـزي ييشهوهي ناسيوناليسته عهرهبهکاني ولاتبدا بوون، ئيستا كوريكيان له ناكاو ژنيكى كورد دەھينيت، ئەوھ هه والنيک بور ليوا نيعمه ي تورشي دوودلي و په شنوکان کرد... کورد

٤٦

له کولتووری خیزانه که دا وینه ی کومه لیک درنده ی کیوی و بینامانیان ههبوی. کورهکه گهرچی له زوّر شتدا لاواز و زهبوون دهردهکهوت، بهلام له مهسههی ژنهیناندا شتیک له خوگری و پتهوی نیشاندا که کهس چاوهروانی نهبوو، کیکایهتی شهو خوشهویستییه دریدهی سالیک زیاتس بوو به کاغهز و تهلهفون و پهکدي بينيني کورت کورت دريدهي ههبوو، له خهیالی کورهکهدا رهههندیکی وهما بیروزی وهرگرتبوو که نهدهکرا رنگابدات مینژووی سیاسی خیزانه که ریگربیت له بهردهمیدا، ئیواره په کیان به دەنگىكى رۆشىن و زمانىكى روون بە جەنابى لىبواى گووت، كە كە مالیشهوه له ژیر رویه ناوریشمییهکاندا ههر کراس و یانتولی خاکی لەبەردەكرد «ئەرەي ژنەكەم كورد بيّت، ماناي ئەرە نيپە كە مندالەكانى من عەرەبى راستەقىنە دەرناچىن. سويندى كورىكى دلسۆرت بۆ دەخۆم هه موو شنتیک ده که م بن نه وه ی منداله کانم به رق و به زمان عه ره ب بن»، يروشه فيكروت له مانگي يهكومي شووكردنييهوه، لهبهر سهختي شهر و نهبوونی مۆلهت و جهنگی بهردهوام لهبهرهکاندا، بهشی زوّری كاتەكانىي بەتەنىيا ياخبود لبە مالىي باوكىيدا دەبردەسبەر، سەوسبەن لەوكاتەوە دەپتوانى بېينىت خۆشەوپسىتى تا چ ئەندازەيلەك مىرۆف لە ليّواري كارەسات نزيكدەكاتەرە، پروشبە لـەو مارەپەدا خەسىرەتيّكى زۆرى بِيِّ مِيْرِدِهِ كَهِي دِهِ خُوارِدِ، لِهُ يِهِ كَيْكُ لِهُ مِؤَلَّهُ تَهُ كَانِدَا بِيُشْنِيارِي تُهُوهِي بِق نەشىئەت كىرد كى يان لىە رىكاي يەيوەندىيەكانى باوكىيەوە ھەولابىدات بیگوازنه وه بر جیگایه که پشتی به ره کان و دوور له شهر یا خود له ریّگای خزمهکانی خوّیانهوه له باکوور هه لّبیّن و له ریّگای نیّرانهوه بهرهو دەرەۋە سەقەرېكەن، بەلام كۆرەك ئەيدەتوانى بچېت ژيىر بارى ھىچ یه که له و دوو داواکارییه، له روویه کدا خوّی خالّی نهبوو له حهماسه تی نیشتیمانبه روه ره گیله کان، به سه ریکی دیش ده یزانی کاریکی له و جهشنه پاشه رۆژى سياسى و سەربازى باوكى دەخاتىه مەترسىيەكى گەورەوە و لەوانەپە بە تياچوونى تەوارەتى ئەو كۆتاپى بېت. ئەو چەند مانگەى كە لە سەنگەرەكانى رپىزى يەكەمدا ژيابوو، چەندەھا چىرۆكى دەربارەى ئەر ئەفسەرە گەورانە بىستبوو كە تىربارانكراون، ھەتا دەربارەى ئەو رووداوانەش حىكايەتى بىستبوو كە ژنى ئەوجىۆرە كەسانە گىراون و بەدەستەجەمعى لە لايەن كۆمانىد تايبەتەكانى سەرۆكەۋە لاقەكىراون. ئەوانە ھىق و بەھانەيەكى گەورەبوون تازە زاواكە دۆزەخى جەنگى لەدۆرەخى ھەلھاتىن بېباشترېيت.

كاتيْك ئاگرى جەنگ بِلْيْسەي سەند سەوسەن فيكرەت چواردەساڵ بور، که نزاری برای گوازرایه وه بر به ره کانی جهنگ نزیک ئیلام کچه که هندی هندی تورشی بنخهوییه کی گهوره جوو، بهشی زوری شهوانی له كتنيخانهكهى گولدانجييدا دەبردە سەر، لەوى بەدەم خواردنەوەي قاوەي عەرەبىي و بۆنكردنىي گوڭى مۆخلەك و خىق راۋەشلاندن لەسلەر كورسىيە جۆلاننېئاسىاكەي باوكىي، لـە خويندنـەوەي كتيبەكانـدا قـووڵ بـووەوە. کتیب لای سه وسه ن شنتیک بوی ده پتوانی هه موی جیهان له خوبگریت، ههموو چیهان، تهنیا دوو شت نهبیت «بون» و «دهنگ»، سهوسهن چاوی لیّکدهنا و شتهکان تا دوا سنوور له بهرچاوی بهرجهستهدهبوون، لهخه یالیدا رهنگ و شینوه و جولهی ههمور مهخلوقاتی ناو کتیبه کانی دەبىنى، بەلام ئەرەي دەپترساند بىدەنگى كتىبەكان بور ... ترسىناكترىن شتی دونیا لای سهوسهن بیدهنگی کتیب بوو، لهگهل شهوهی له ناو هەمبور كتنبيكدا سهدان دەنگ قسهدەكات، بەلام كە ھەلىدەگرتىن، كە سهبری وینهکانی دهکردن، که گویی دهنا به بهرگهکانیانه وه، نه هیچی دەبىست و نە ھىچى بۆن دەكرد. سەوسەن لە مندالىيەوە ھەر كتېبېكى دادهخست، لهگهل داخستنی کتیبهکهدا چاوی لیکدهنا و ههموو شبتیکی دەبىنى، شارەكانى دەبىنى كە با بە ناوياندا ھەڭدەكات، ئەسىيەكانى دەبینی که غار دەدەن، شەمەندەفەرەكانی دەبینی تورە به نیو چیاكاندا

دەرۆن، پالەوانەكانى دەبىنى لەسەر پېخەنى مەرگ فرمىسك لە چاويان دیّته خواریّ، عاشقه کانی دهبینی که باوه شده که ن به یه کدا، به لام گویّی له هیچ نهبوو، کتیبه کان و وینه کان گهردونیکی گهوره ی بیدهنگ بوون. سەوسىەن لىە كتێبەكانـەوھ يـەك شـت فێربـوو، رقـى لـە جەنـگ بێـت و پیشی سهرسام بیت. ههر لهو دهمهدا خولیای خویندنهوهی ژیانی گهراله گەورەكان كەوتەسەرى، ھەر لەو دەمەدا خەونى بەرەوە بينى ميرديكى گەراڭى ھەبيىت، پرېيىت لە حىكايەت دەربارەى ھەمور كونىج و كەلينىكى دونیا . شهویکیان له کاتیکدا به چهشنیکی مندالاته له کورسییهکهی باوکیدا خنری راده ژهند، به پروشه ی خوشکی گووت «گهر میرده که ت خۆشىدەويىت واى لىبكە نەچىىت بىق شەر، پىيبلىن با بىروات بىق سەفەر، چونکه شهر ههموو پیاوهکان، ههتا باشترینیان دهگوریّت بن گامیّشیّکی گهوره گهوره». نهو بۆچوونه مایهی گفتوگویهکی تونند و دوور و درینژ بوو له نێوان خوشکهکاندا. هیچ مهخلوقێک نهبوو وهک پروشه فیکرهت خێرا بگري، به جۆري هەنسكۆكە و ئەسرينوان بوو، هەموو به ئەمپرەي گرینـــۆکان ناویاندەنـــا . بابـــی و خزمهکانـــی پێیـــان وابـــوو دوای شـــووکردنی باشتردهبیّت، به لام که بووشه خاوهن میّدد ههر خاتوونس گرینــوٚکان بوو. پروشه به دهم فرمیسکهوه به خوشکهکهی گووت «شهوهی وا له نەشىئەت دەكات بىروات بىق جەنگ، درندەيى نىيـە، بەلكـو خۆشەويسىتىيە». دواتریش گووتی «تهنیا پیاوه زوّر عاشقهکان دهچن بوّ شهر». ناکوّکی و ناتهبایی خوشکهکان به چهشنیک بوو، دهبایه باوکیان بکهویته نێوانيانهوه ، پروشه لای وابوو سهوسهن بێڕهحمانه دهرههق به مێردهکهی ئەر قسەدەكات. فىكرەت گولدانچى لـە چەنـد دانيشـتنێكى تايبەتـدا لەگـﻪﻝ کیـره بچوکهکهیدا ههوڵیدا ئـهوهی تێبگهێنێـت کـه لهوانهیه عهشـق نـهوهک خواستی مرۆفکوژی، یان دلسۆزی بۆ دیکتاتۆر پیاوان بنیریت بۆ جەنگ. گووتی « له ولاتی ئیمهدا ههندیک پیاو پییان باشتره بمرن یان وهک

درنده دەركەون، لەوەي لە خۆشەويسىتىدا كەمتەرخەم دەربكەون». بەلام کچه که به سهرسه ختیپه کی بیوینه وه گروتی « نهوه ی له بیناوی ژنیکدا بروات بـۆ شـهر، لاى مـن گەمژەپەكـه وەكـو ئەوانـى تـر، بگـرە لـه ھەمـوى ئەوانى تىر گەمژەترىشە». فىكرەت گولدانچى بە كچەكەي گووت « زۆريەي سەربازانى دونيا بە خۆشى خۆيان ناچىن بىق شەر، بەلكى ئازارەكانى، ھەڭھاتىن زۆرجار لە ئازارەكانى جەنگ قورسىترە، بۆپە خەڭكى ھەندۆكجار جەنگىان يېخۆشىترە، ھەنىدى كەسىش بىق رزگاركردنى ئازىزەكانىان لىه ترس و دلهراوكي دهچن بن شهر، دهبيت تن باوهرت بهوهبيت ... دلنيام رۆژنىك گەورەبوويت و يەكتكت خۆشويست باشتر تندەگەيت». كىژەكە به ساردییهکهوه که تا نهندازهیهک دلی باوکی راجلهکاند گووتی «هیچ كات كەسىم ھێند خۆشىناوێت له پێناويدا باوەر به شهر بهێنم ... سوێندت بِيِّ دَمْخُوْم رِقْم لِهُ هِهُر بِياويْك دَمْبِيْت وابيربكاتهوه ... مِن تا تُعمرين تەنيا رقم لەو بياوانەيە كە سىر دەخۆن يان قايان چەوردەكەن و بۆ دواوه هه ليده ده نه وه ، به لام له ئيستاوه رقم له و پياوانه ش ده بيت كه له ينناوي خۆشەويستىدا دەچىن بىز جەنگ»، ئاشىكرا رقىي كىزەكە لە جەنگ شیوهیه کی زور پرهنسیپ نامینی وهرده گرت، که روز دوای روز دهکهوته سهروو ههمبوو شتيكي ترووه ، بهلام لهگهل رقيشدا له جهنگ، خانمه بحكرله كه مهيليكي سهيري نيشاندا بق بيستني ههموو شتيك و زانيني ههمسوو همهوال و ورده کاربیسه ک کمه له بسه ره داگیرسساوه کانی بیکدادانسه وه ده هاتن ... وهک ئهوه ي به ديويکي ديدا له زهت له ته ماشاکردن و بيستني ھەواللەكانى جەنگ بىينىت.

لهسالی ۱۹۸۳ دا نهشتهت نیعمه کوژرا و تهنیا دوای شهش مانگ لاشهکهی له زوّنگاوهکانی باشووردا دوّزرایهوه . كامەرانىي سىەلما لەرانىيە نەپبور بزاننىت چىۆن تەغبىيىر لىھ خۆشەرىسىتى بكات، مەنگورى بابەگەورە بە فىكىرەت گولدانچى كووت «موسىبەتى هـەرە گـەورەي ئـەم كـورە ئەوەپـە ئازانێـت ھەتـا نامەپەكـى خۆشەويسـتيش بنوستين، به لكو راستت دهويت هه تا نازانيت بهراستي نامه يه كيش بخویننیتهوه، کورهکه خویندهواری تهواوی نبیه، به لام نهخویندهواریش نیپه . له راستیدا گهر دهتهویت کچهکهت تووشی دهردهسهری خویندهواران نەيەت، كامەران باشىترىن كەسىپكە كچەكەتىي بدەپتىي ... باشىترىن زاوا بىق کچێکی جرانی وهک خانمی بچوکی ئێوه، کهسێکه سیفاتی زوری نهبێت، بەڭـــىٰ ئېْــوە كــە مــن بېرســن، ســيفاتى زۆر ســەر كــە مــرۆڤ دەشـــيْويْنيْت. کچه که تان پیریستی به میردیکه ته سلیمی جوانییه که ی ببیت ... من دەزانىم كورەكى لىه گەنجىدا مېردېكى باش دەرناچىت، بەلام راسىتت دەويىت، لە بىرىدا دەبيتە بەكىك لە باشترىن بىاوانى ئەم شارە، مىن كەسىنكى درۆزن نىم، رقىشىم لىه ھەر شىتنكە لىه قوونىي درۆزنەكانمەوه بيتهدهري. هيوادارم ناوبانگي خرايم نهبيته مايهي ئهوهي وابزانن شتهکان به خرایس دهگیرمهوه، مهزهبی من خراب گیرانهوهی تیدا نىيىه ... ئىمەى پىياو دور جۆريىن، ھەمانە ئە گەنجىدا ئەگەڵ ژنەكانماندا باشین و ههشمانه له پیریدا باشدهبین، به لام باشترین پیاو نهوانهن که له دواییدا دهبنه میّردی باش، من نُهوهم له ژنانی زوّر قهیره بیستووه.

ههموو ئهو پیاوانهی له گهنجیدا دهسته وهستان و بیبه شن، له پیریدا خه لکانی تـوره و ناحالّی دهرده چن، بته ویّت و نه ته ویّت به وجرّره یه ههموو که سیّک چهند سالیّکی گهمژه یی له ژیانیدا ههیه ... هه ر که سیّک نوو چهموشی خوّی تیّپه ریّنیّت، ده توانیّت نوو ببیّته پیاو، برّیه کامه رانی سه لما له و که سانه یه که عومر ده یانکات به پیاو ... ئه و له توخمی چه قرّ و هشینانی چه شنی سه عدی مه لا سابریّن و که ریمی دایه گولشه ن و عومه ری مام په پوله یه، که جاران چه قرّکیّش بوون و نیّستا قرماره که ی لیّده رکه یت خه لکیّکی باشیان لیّده رچووه ... به نده خوّشم له و تیپ و توخمه م ».

فیکرهت گرلدانچی به تهواوهتی نهیدهزانی شهم پیاوه چی دهوینت و باسی چی دهکات. به جزریکی تهماوی تیگهیشت یه کینک ههیه دهیهوری بخوانیت کچه کهی بخوازیت. مهنگوری بابه گهوره نزیکی چاره کینک بوو هاتبوو، چاره کینک بوو سهیری دیکوری ناومالی گولدانچی ده کرد، سهیری پهیکه ره کانی بودا و ئیکونه تهخته کان و دهمامکه نهفریقییه کان و پهیکه ره کانی مهسیحی ده کرد، شهوه له پال دهیه ها تابلوی خه تدا که ههندینک سوره تی قورنانیان لهسه ر نه خشکرابوو، ههندینکی دیشیان وینه یه جیاواز جیاوازی ههندینک مزگهوت و فرتزگرافی ههندینک مهرقه دی ناسراوی لهسه ربوو.

دیوارهکانی ژوورهکهی گولدانچی بهجوریک سهیربوو، مهنگور کهمیک بهلاغه تی ناسایی خوی لهدهستدا و له و خاله وه دهستی پیکرد که کامهرانی کلوری سهلما دولان بهتهواوه تی نازانیت نامه بنوسیت. له راستیدا نهده باید له وهسفی عاشقیکی وهما شهیدادا لهوه وه دهست پیبکات. بهجهه نهم که نازانیت نامه بنوسیت، بهشی ههرهزوری پیاوی شهم شاره له وانه ن له ژیانیاندا نامهیان نهنوسیوه، دائیرهی پوست بینیشترین و بیماناترین فهرمانگهی شارهکه یه، بو دهبیت مرؤف له

ناساندنی عاشیقیکی وا دلسوردا لهوهوه دهست پیبکات که خهت و قه لهمی تهواو نییه .

مەنگور لىيە سىاتى يەكەملەرە ھەسىتىكرد خىراپ دەسىتى يېكىردوە . پهشوکانیکی کتویئ و ونبوونیکی له ناکاو وایان کردبوو لهویوه دهست پینکات، به دریزایی ریگا بیری لهوه دهکردهوه گهر کامهرانی سهلما بیزانیبایه نامه بنوسیت، بیزانیبایه وهک عاشقانی تر تهعبیر له خوی بكات، لەوانەبور ھىچ يەك لىەم كۆشانەي تىروش نەپەت. ئەرەي لىە گەنجىدا مەنگورى خسىتە سىەر رىكاي چەقۆۋەشاندن، بىزمانى بوو... ئەرەي بەھرەپەكىت نەبئىت لىە قسىەكردندا، دەتىكات بىە خەقۆكئىش. هەسىتىدەكرد كامەرانيىش بە ھەمان ريىگادا دەروات، ئەو ريگايەي ئەو له گەنجىيەرە يېيدا ھاتورە . بەر لەرەي لە تەمەنى سىويېنج سالىدا مامۆسىتايەك بگريىت، يارمەتىبىدات وشىمى نىوى فېربېيىت و گوزارەكانى ریکبکاته و نهریتی قسه کردنی خنوی باشتریکات، له ناوه و ههمیشه په شوکاو و نائارام بوو. جاریک به ماموستاکه ی گووت «بهشی ههره زۆرى شەرەچەقۆكانى ژيانم، بەھۆي ترسەۋە بوون لە قسەكردن». مەنگور جوار سال به نهیننی وانهی خویندبوو، جوار سال بیشهوهی بهیلیت هیچ كهس ينيبزاننيت. له مندالييهكي زووهوه دايكي بهدهردهكهي دهزاني، ئەرەي نەيدەتوانى قسەبكات و قىزى خىزى رادەكيشا و سەرى بە دار و ديواردا دەكيشا نيشانەي لال بوونيكى رۆحى بوون. له گەنجىدا له كاتى شهرهکاندا زویانی وهها له دممیدا گیریدهکرد و له گهرویدا کلافهدهبوو، خەرىكېلوق دەپخنكانىد. دايكى بەردەۋام يېپگوۋتېلوق «ئىمۇ گرېپ لە زمانتدا دەتكورىت». كە بەرىگارەبور بى مالىي فىكىرەت گولدانچى، خهیالی لای ئه و دهنگ و هاواره زامدارانهبوو که لهکاتی شهردا گهروی دهگرن، ههندیک ههناسهی تاساو و وشهی خنکاو که بهربینی دهگرن و ناپەنەدەرى، ئەرە تروشى تېكچرونى گەررەي دەكىرد، ھەمىشە ساتېك بەركەۋەي تېكەڭى شەربېت، شىتېكى لىدەھات ۋەك يەركىم،،، جۆرىك له نوسانی گهروو، نهجولانی زمان و هه لنه هاتنه وه ی مه لاشوو. نیستا يتر له سبى سال بوو لهگهل چهقوكيش و قومارچيپهكانى ئهم شارهدا تیکه لاوپیوو، بینهوهی کهس بکوریت، لهگهل نهو ههموی بهزمه ترسناکهدا که بینیویتی دهتوانیت شانازی بهوهوه بکات که مهنگوری بابهگهوره كەسى نەكوشىتورە . ھىچ شىتېك لەرە خۆشىتر نىپ مىزۇق بياركور نەبېت. ئەرە لەزەتىكە تەنيا ئەرانە دەيزانىن كە رەك ئەر ھەردەم لەسەر ئەر هێڵه وهستاون که مروٚڤی ئاسایی له پیاوکوژ جیادهکاتهوه، هێڵێکه کهم كهس وهك ئه و دهتوانيت ماوه په كې درين له سهري بوه ستيت، بينه وه ي بكەرىتىن، بەرامىيەر كامەرائى سىەلما ھەسىتى بىھ سىۆرىكى زۆر كىرد، حەزىدەكىرد ئەربىش بتواننىت تا ھەتاھەتاپە لەسلەر ئلەر ھۆڭلە بوھسىتۆت و نەكەرىت. دلنيابور كامەران لە دلەرە كورىكى تابلىيت ياكە، لە دلّی خزیدا گروتی «چەقۆكىشىنكى كۆن له هەر كەسىنكى تىر باشىتر خەڭك دەناسىت، ئىمە شارەزاي دلىن». بىرىكىدەرە گەر ژنى بەيناپە و مندالی بیایہ ئیستا زارؤکہی لہ تەمەنی کامەراندا بور، بەلام دلنیابور هينج باوكٽِک حەزناكات كورەكىمى وەك كامبەران بيّت. نا نەيدەويسىت کورهکهی بکهویته ناو دونیای قومارچی و چهقزکیشانهوه، سوزی بو کامهرانی سهلما وهک سوّزی باوکان نبیه، شتیّکی تاره … زوّر بیّگاریّ و بى داواكارىيىه ، خۆشەويستى باوك يىرە ك داواكارى سەخت ، ھەناسەيەكى هەڭكىشار خۆشىماڭ بىرو كبە بارگ نىيلە .

دویننی شه و دوای بریندارکردنی مهنسوری نهسرین ههستیکرد شتهکان تهواو به پیچهوانه ی تهگبیری نهوه وه ده پون د لنیابوو گه ر کامه ران وه ک عاشقیکی غهمگین و دلشکاو بری، گهنجیکی ترسناکی لیده رده چینت به خفی گووت «کوره که له و مهمده نه یه نایه وینت بدورینت، هه رکسیکیش نه یه وینت بدورینت، شتی خرابی لیده وه شیته وه » د دهستیکرد

به گیرفانی شه پواله که پدا و هه ستیکرد چه قبقی پی نییه . نیستا دوو سال بوو شتیکی زور تایبه تی نه بایه چه قبقی هه لنه ده گرت ، به لام هه رکاتیک ده ستی به گیرفانیدا ده کرد ، ده ستی به رئه و به تالییه غه مگینه ده که وت ، نیستا جیهان به جه شنیک گراوه ناتوانیت ناسان چه قبق هه لبگریت ، که چی هه میشه هه ست به شوینه خالییه که ی ده کات ده ست که چی هه میشه هه ست به شوینه خالییه که ی ده کات ده ست به گیرفانه کانیدا ده کات ، ده ستی ده چیت به و بر شاییه گه وره یه دا. له میربو و ترسی له وه نه مابوو که س له لاکو لانیکدا په لاماریبدات و بیداته به ر چه قبق ، دوا دور منی پاسته قینه ی «قولی داود» بوو ، نه ویش چوار سال له وه وه به و بیش مه رگایه تیدا تیا چووبوس . دوای شه و دور منیکی وه ها گه وره ی نه بو و لایب ترسین . نیستا ده یویست نیشیکی باش بی نه می کوره بکات ، بیباریزیت ، نه هیلایت بخلیس کیت .

دویننی شهو به کامهرانی سهلمای گووت «ئهم شینتییهی تق ههموو شینتیکی تیکدا، باوه پناکهم کچیکی ناسکی وهک ئهو کیبرهی گولدانچی ههروا ئاسان بینته ژیر باری ئهوهی شوو به یه کینک بکات که وهک تقربه چهقوه دهچینت بی خوازبینی. کامهران تی مندالیت... تی هیچ شتیک له ژن تینهگهیشتوویت، ههموو ئهو ناسکییهی لهدهرهوه دهیبینیت هیچ نبیه جگه له تویکلیکی تهنگ، ناسکییهکهیان له سهرتویژی هاست، له تویکلی پیاز تهنکتره، هیچ کهس نبیه بزانیت بیبر له چی ماست، له تویکلی پیاز تهنکتره، هیچ کهس نبیه بزانیت بیبر له چی دهکهنهوه، سهد ژنم دههینا... بهلام سهیری دهموچاوی ژنی ئهم شاره دهکهم و هیچی تیا ناخوینمهوه، نازانم چین بیردهکهنهوه و بیبر له چی دهکهنهوه، تیدهگهیت، ئیستا نازانم چین بیردهکهنهوه و بیبر له چی دهکهنهوه. تیدهگهیت، ئیستا نازانم شهم سهوسهن فیکرهتهی تی ئاوها له حوزنا قرونی خیزت بی نازانم ئهم سهوسهن فیکرهتهی تی ناوها له حوزنا قرونی خیزت بی نازانم شهر مغوردی به چیروکی ئهمشهو بزانیت چین بیردهکاتهوه... نیستا دوای شهره چهقوکهی ئهمشهو، ئیشهکه خرابتر بوو... دوعابکه ئهو کورهی ئیبراهیم ئهسرین نهمریت، من قهت دلم بهم کور و کالانهی

زانکتر ناسبووتیّت، ئهوان له توخمیّک و ئیّمهش له توخمیّکی تریبن، به لام وامهزانه که مین و تی لهناو چهقال و بهقالّی بازاردا خوّمان به شخت دهزانیین، خهلّکی تریش ههمان حیسابمان بوّدهکهن، ئیستا وهک بیست سال لهمهوبهر نییه، ئهوانه گهر لهرووش قسهنهکهن، له ریّرهوه وهک حهیوان، وهک مهیمون سهیری مین و تی دهکهن، شارهکه پریووه له خهلّکی خویّندهوار که ئیّمهیان له حوشتری عهمامه بهسهر لا سهیرتره ... به لام گهر ئهو کورهی ئیبراهیم ئهسرین نهمریّت لهوانهیه شخه راستبکهینهوه».

كامەرانى سەلما دۆلانى، ھەمىشە دواي ئەمجۆرە يېكدادانە خويناويانە پهشیمان و غهمگین دیاریبوو. مهنگوری بابهگهوره لبه حالهتی کورهکه تىدەگەيشت، يىيگووت «لەبەرئەوەى تى كەسىكى باشىت وەھا غەمگىن دەبىت، مىن تاقىمكردۆتـەرە، مرۆشى باش دواى شـەر غەمگىـن دەبـن، بهره حمه ت بن کاروانی دایی و عوله ی مام غهنیش وابوون، دوای چەقۆرەشاندن ھەرچىيلەك بايلە غەمگىلىن دەبلورن، ھاەزار رەخملەت للە قەبرىان ھەردووكىان دلىكىان ھەبور لـە وينـەى نەبور... بـەلام باوكـم رق... ئەرەي چەقىق لە سىنگى چەپ بدەپىت... شىپتىش شىتى وا ناكات، ھەتا شىينەي يورخەنانيىش كىه شىپتترين چەقۆكىشىم لىه مىرووى ئىەم شارهدا شتی وای نهدهکرد ... خوای گهوره، تق شهرکردن له کوی فيربوويت؟»، يرسيارهكهي بيمانابوو، كامهراني سهلما شهر له كهسهوه فیرنهبووبوو، تا ئیستا چوار کهسی بریندارکردبوو، بیشهوهی خوی چەقۆپەكى بەربكەريىت، سەرەتا لەگەڭ دور ھاوريىدا قوتابىيەكى يەيمانگاي مامۆستايانيان برينداركىرد، كە لەسەر بەشە ميىرات لەگەڵ بىرا گەورەكەيدا كەوتبوۋە كۆشەۋە و ئەق رايسىياردېۋون تەمۆپېكەن، دواتىر لە بەر دلى قوتابییه کی ناماده یی پیشه سازی که دوور به دوور ده پناسی، چه قبری له مامۆستایه کی به شی میکانیک دابوو، دواجاریش شهویک که له ژیر زەمىنەكەى «ئوتىلى بارەجان» ھاتبورەدەرى، لەگەل «ئەكەي گولناز» و دوو چەكلى دۆسىتىدا بووپـوو بـه شـەرى، كـه كورەكـه بـه لوسـكەپەكى بيغيرهت تيكهيشتبوون و ويستبوويان ئهو شهوه چى له قوماردا بردۆتەوه لنيبسهنن، شهوه يهكهم شهرى راستهقينهبوو كامهرانس سهلما دولاني تيوه بكلينت و مهنگور له نزيكه وه بيبينينت. ئه و شهوه به راستى تيكه يشت که شهم کنوره به هره یه کنی گهوره یه، شنیوه ی شه رکردن و په لاماردانی «بوسىف كەوپار»ى ھێنايەوھ ياد، بەناوبانگتريىن چەقۆكێشى شەستەكان، كه له سالمي حهفتاوچواردا له بۆردومانيكى فرۆكه دەولەتىيەكانىدا له ناوچهی پشده ر تیاچوو. ئه و نزیکی و لیکچوونه هزیه کی گهوره ی ئه و مهجهبه ته بنوی کنه مهنگوری بنه رمو شهی گهنجنه کیشنکرد. مهنگور شهی شهوه گووتی «من له راستیدا نازانم تق چهند نهم سهوسهن فیکرهتهت خۆشىدەويىت... نازانىم. ئەرەنىدە ھەيە ھەسىتدەكەم لەو كاتەرەي بىسىتورتە كەسىپكى تىر ھەپ ھەزى لىە كىژەكەپ ئىاوا گرتگرتىروە، مىن پياوپكى شاره زا نیم له خوشه ویستیدا، به لام واتیده کهم نه مجوّره گرگرتنانه زوّر پەيوەندىان بە عەشقەرە نەبئىت. راسىتت دەوئىت، مىن زەمانئكى زۆرە چاو دهگیّرم و لهم شاره دا عاشقی راستهقینه نابینم، سبی ساله تهم شاره عاشىقى راسىتەقىنەى تىا دروسىت نەببووە، دواى خوالىخۇشىبوو «ئەنبوەر زیوال» شنتیکی تاری وهک ئه و پهیدا نهبوّته وه ... نه و گهوره ترین عاشق بوو من بینیبیّتم، دوای شهو دروّیه، عاشقی شرم نهدیدوه ... نهویش لهوانه بوو که بو یار تک تک فرمیسک له قوونی دهات... خوین بـ خهبیبـ دادهنیشـت. حـهزی لـه رهخشـهی کچـی عاسـم ثاغـا کردبـوو، کچهکه به گانتهوه پێيگووت دهبێت پێنج ساڵ له بهر قاپي مالهکهماندا وهک سمه دانیشنت و نهجولنت، تنده کهیت، پینسج سمال هه لتروشکین، ئينجا شووي پێدهکهم... رهخشه خوّى به کچه ئاغا دهزاني، لاي وابوو هەمبوو دەقبەرى شارباژې موڭكى باوانيتى. ئەنبوەر زىبوال فەرمانبەريكى

کامهرانی سهلما به غهمهوه گووتی «ئهگهر سهوسهن فیکرهت داوام لیبکات، پینج سال له بهر دهرگای مالیاندا بوهستم... دهتوانم بوهستم». له پاستیدا مهنگوپ ههر لهسهرهتاوه دهرههق به حیکایهتهکهی کامهران دوودل بوه ههستیدهکرد کوی حهزهکه ئومیدیکی ئهوتوی لیناکریت. بهلام هیوای وابوو بتوانیت کار له فیکرهت گولدانچی بکات، به جوریکی باسایی و بیبهوری و رهزمی خوشهویستی کیژهکه به میرد بدات. به کامهرانی گووت « پاوکهری باش گوللهو باروتی خوی لهملاولا سهرف ناکات، تو لهو توخمه نیت بتوانیت کچهکه له کولان و پهناپاساردا بگریت تا نامهی بدهیتی یان قسهی لهگهلدا بکهیت... ئهم چهقزبازییهت بگریت تا نامهی بدهیتی یان قسهی لهگهلدا بکهیت... ئهم چهقزبازییهت لهبهر نهوهیه ناتوانیت له کچهکه نزیک ببیتهوه، من خوم له ژیانمدا بهوجوره عاشق نهبووم چهقوی بو ههنگرم، بهلام ههموو چهقوهشینه بهوجوره عاشق نهبووم چهقوی بو ههنگرم، بهلام ههموو چهقوهشینه بهناویانگهکانی ئهم شارهم ناسیوه، ههموو لهبهردهم ئافرهتدا ترسنوک بوون... ههر کچیکی دهیتوانی به یهک شیره ههموویان بکاته کونهوه، بوون... ههر کچیکی دهیتوانی به یهک شیره ههموویان بکاته کونهوه، بهوسف

کهویاری گهورهم بینیوه، لهگه نیدا ژیاوم، ده زانم چه ند شه رمی له ژنان ده کرد... تق یوسف که ویارت نه دیبور، له به رئه وه نازانیت چ به هره یه بور، چ ئازاییه کی خواکرد بور. به نام ئیمه پیاوانی ئه م شاره که لهم کوچه و کر لانه ته سک و تروسکانه دا له دایک ده بین نه و گیره مان تیاده رده هینن بتوانین لهگه نل ژندا قسه بکه ین... من ده زانم تقش ده ردی هه موو چه قر کیشه به ناوبانگه کانت هه یه، نه خوشییه کهی تق ده ردیکه له زمانی سوره ی مه رجان خان و ئیده ی سه ی گون و فارسی مه جید زه مانی سوره ی مه رجان خان و ئیده ی سه ی گون و فارسی مه جید به شاره زه لاله تی بوو به ده ست نه وانه وه ، به نام هه موویان دایکیان ژنی بق هینان ، چونکه که سیان غیره تی نه وه یان نه بوو قسه له گه ن ژنیک دا بخه ده ده چیت عیلله تیک بیت په یوه ندی به ناو و هه وای شاره که وه مه یکه ن .

تاکه ئومیّدی کامهرانی سهلما ئهوهبوو فیکرهت گرلّدانچی و کچهکهی به خوازبیّنییهکی رهسمی رهزامهندبن. ئه و شهوه مهنگور گروتی «باشتره سهوسهن و باوکی به بهسهرهاتی ئهمشه و بزانن... ئیسته کاتی ئهوهیه کچهکه تیّبگات کهسیّک ههیه له پیّناوی ئهودا خویّن له قوونی خهلّک دهفیّنیّت... بهوهدا تی نازانیت کاغهزی دلّداری بنوسیت، ئهوهی نهمشه دهبیّت به جوّریّک له کاغهز، کچهکه ئهگهر وریابیّت دهتوانیّت شتهکه بخویّنیّتهوه... به لام گری کویّرهکه نهوهیه نازانین ناخو له بهغدا خهلّک بخویّنیّتهوه... به لام گری کویّرهکه نهوهیه نازانین ناخو له بهغدا دلّداری دور کردوه، ماموّستای عهرهبییه، ههموی شتیک لهو وهردهگرم و گهر زانیم شتهکه نابروچوونی تیّدا نییه، به ئیشی پیاوی بیّحهیا دهرناچیّت، سبهی شهو خوّم دهجم بو لای گولّدانچی».

بن رۆژی دوایی مەنگوری بابەگەورە ئەو مامۆسىتايەی دۆزىيەوە كە لە چايخانەی گولابەھار، بەردەوام بە دەنگىی بەرز باسى دالداری و سەركىشىيە گەررەكانى خىزى لەگەل رنانى يايتەختىدا دەكىرد، بىاوىكى سـمێڵ باريکـی باڵابهرزبـوو، کـه بـهردهوام بـه چاکهتێکـی خۆڵهمێشـی و هيّله كيّكى رەشبەوە له ئيواراندا دەردەكبەرت. ئەو تبەواوى بەغداى وەك جنگایهک وینادهکرد که کوچهههکی تیا نبیه بیاوی تیا نائومید بیت... كابرا شارهزایه كى گەورەي سوچ و كەلەبەرە شەھوەتىيەكانى پايتەخت بوو، گەرچى زۆر كەس بە قەيۆزىكى زۆر بلىن و درۆزنىيان دەزانى، بەلام تائەوكات ئەدرىسىنكى ئەدابىرى درق دەرجىنىت، مامۇسىتا لىە مارەپەكى كەمىدا وهک شارهزاترین سۆزانیناسی پایته خت له شاردا ناویانگی دهرکردبوو. خه لک له کاتی سهفه ری به غدادا مشوره تو ناموزگارییان لیوه رده گرت. که گریّی له چیروّکه کهی «مهنگوری بابهگهوره» و حیکایه تی قوتابییه بریندارهکهی زانکن گرت، به دهنگه گهورهکهی گووتی «هنِی بابهگهوره گوێبگره، فیکرهت ئیحسان گوڵدانچی پهکێک بور له پیاوه عاقلهکانی يايته خت ... گهر شته كانيش قه بوول نه كات، وه ك ئهم به رازجنسانه ي ئيره نایکات به گۆلمهز و تهپ و تۆز... برۆ لەسەر من، دەزانم به دەستى بهتالٌ و باشهلی بیسهوه نایهیتهوه ... به لام توزی عهقلٌ و هوشی زیاتر لهگه ل خزندا بهره ... تزرئ عهقل و هزشي زياتر» . قسه كاني ماموستا تیننکیان دایه مهنگوری بابهگهوره به شتیک له برواوه بچیت بو مالی فيكروت گولدانچي. له بهیانی پۆژی دووهمدا خالید ئاموون، بینهوهی دوکانهکهی بکاتهوه چرو بی چایخانهی «پهپولهی ئازاد». دوینی ئیواره کامهرانی سهلما لهوی بینرابوو. بیریکردهوه که دهبیت کابرا چ چاونهترسیک بینت، دوای ئهو بهزمه وا ئاشکرا خیزی دهربخات... چ بیسل و دهستوهشینیکی بینچه به ناشکرا دوژهنیکه دهبیت ئاموون حیسابی بیپههم بی بی بکات، ههستیکرد ئهم کامهرانی سهلمایه دهبیت ئاموون حیسابی تاییهتی بی بکات، ههستیکرد ئهم کامهرانی سهلمایه دهبیت له جنسی ئهو پیاوانه بینت که تا دهکهون مل ناگیزنه دواوه، نهگینا چ مانایه کی ههیه، به مهبهستی کوشتن کهسیک برینداریکهیت و دواتر بینترس و بینچیساب دهربکهویت و سل له هیچ دهرهنجامیک نهکهیتهوه. ههه بینچیساب دهربکهویت و سل له هیچ دهرهنجامیک نهکهیتهوه. ههه دابوو، نیشانهی ئهوه بو که دوژهنیکی ترسناکه و دهتوانیت ههر کهس بکوژیت... شبه و که ههوالی پیگهیشت کامهرانی سهلما له چایخانهی بهپولهی ئازاد بینراوه و چای خواردوّتهوه و باسی ئهوه کردوه که هیچ کهس جگه لهو نابیت به میردی خاتوونی سهوسهن فیکرهت، هیپ کهس جگه لهو نابیت به میردی خاتوونی سهوسهن فیکرهت، خولیایه کی گهوره ی تیدا دروست بوو، بیبینیت.

چایخانهی پهپولهی ثازاد لهسهرهتای حهفتاکاندا جینگای کوبوونهوهی شاعیرانی ناکام بوو، ههموو دههاتن لهوی بهدهم گویگرتن له کاسیتی گورانیبیوه کلاسیکییهکانهوه له ناهه و سیکالای ناو شیعردا نوقم دهبوون

و حیکایهتی ئازارهکانی خوّیان دهگیّرایهوه و له خواردنهوهی چای رهش و دوکه نی جگهره دا خوّیان ده خنکاند، به لام له سهره تای هه شاکانهوه پوخساری شویّنه که زوّر گورا، بوو به شویّنی کوّبوونهوهی چهند گروپیّکی جیاواز له خه نیک، وه که وه ستایانی کاشی، شوّییری پاسه نه فه ربه هاندی ماموّستای خانه نشین، چهند ده لالیّکی خانوو که نوسینگهی خوّیان نه بوو و له وی کاروباری کرین و فروّشتنیان جیّبه جیّده کرد، جگه نویان نه بوو و له وی کاروباری کرین و فروّشتنیان جیّبه جیّده کرد، جگه بوو له وانه ی زوّریه ی کاره کاری کرین و فروّشتنیان جیّبه جیّده کرد، جگه بوو له وانه ی زوّریه ی کاته کانی له و چایخانه یه دا ده برده سه د. کوره که بیّنیشی نه به دی به وی بوو، له زهمانیّکهوه که له قوتابخانه ی سه ره تایی هه نهات بوی بوو، نه چووبووه ژیّر باری کاریّکهوه، خیّزانه که شیان وه ها ده و نوانن به جوّریّک ده ستی بگرن هه ژاری پیّوه ده رنه که ویّت، ده و نوماردا هه بوو، که زوّر شه و سه رسه ختترین به ناستیدا ده سته وه ماردا هه بوو، که زوّر شه و سه رسه ختترین قومارچییه کان له ناستیدا ده سته وه سان ده مانه وه .

خالید ئاموون که چووه چایخانه که وه، برنی چایه کی زور کولاو و هالاوی ساردی ههندیک قالبی سه هول که یه کیک له سه ر ته ختیکی گهوره ده یشکاندن چوو به پوویدا، چایخانه یه کی گهوره و پاکوته میز دیاربوو، گهرچی زور قه ره بالمغ بوو به لام شوینه کهی که میک بیده نگ هاته به رچاو، دوای سه عاتیک دانیشتن توانی کامه رانی سه لما له نیوان چاخوره کاندا بناسیته وه، گه نجیکی ئیجگار جوان بوو، به قریکی خاوی قه ترانی و سمیل و پیشینکی شهرابی و جووتیک چاوی سمیل و پیشینکی قه له می پهشه وه، پیستیکی شهرابی و جووتیک چاوی قه شدارا، قه شهدنگ، بینارامی و تو په بیدت نهمه چی بیت ... تق بلینی له سوپا هه لنه هاتبیت و ده بیروکه یه ی که هه لنه هاتبیت و باکردووی جه نگ نه بیت ... تق بلینی له سوپا ده شیت له جونگ هه له اتبیت و بتوانیت به جوزیک له جوزه کان به گرتنی ده شیت له جه نگ نارامیک رده وه، به لام خالید ناموون خوشی له سوپا بدات، که میک نارامیک رده وه، به لام خالید ناموون خوشی له سوپا

ھەلھاتبور، بەرە دەريا كە دەفتەرى خزمەتكردنى سىوياي بەيارەيەكى زۆر له خانهی سهربازگری گشتبیهوه بهساخته مۆرکردبوو، بهجۆریک کهس نەيدەزانى ھەلھاتىوى جەنگە، بەلام گەر بگيريىت و يەكىك بە تەوارەتى بچیّته بنج و بناوانی چیروّکه کهی نهوسا تووشی به لایه کی گهوره دهبیّت. كامهرانى سلهلما بيباك چاى دەخلواردەوە و تاوللەيدەكىرد، بەجۆريك لله یارپیه که دا نوقم بوو، هه ستی به چاوی خالید ناموون نه ده کرد که به و چەشىنە ورد سەرتاياي دەپشىكنى. خالىد ئاموون ئىسىتا ھەسىتىدەكرد لەبەردەم ئەم دوق گەنجەدا شانسىتكى ئەرتىزى نىيم، ھەردوركىيان لەم ئافرەتىدا ئەخەوتىوون، بەلام دلنيابوو ئەر ژنانەي دىننە كۆگاكەي ئەم له و ژنانه نیین که مرزف عاشقیان بیت یان نهوان عاشقی کهس بن، سروشتی باریکردن لهگهل ژنانی کوگاکهدا شتیکی تره، بهلام سهوسهن فیکرهت له و کچانه په که مرزف یان دهبیت شینتانه عاشقی بیت یاخود دەسىتى لێھەڵگرێـت و لـه بيرخـۆي بەرێتـەوە . بيـرى لەوەكـردەوە كـە ئەگـەر سه وسهن فیکرهت ته واری رووداره که ببیستیّن، دهشیّت چوّن بیر لهم كامەرانى سىدلمايە بكاتبەرە، ھەولىدا دەموچارى سەرسىدن لەجتۇرە ساتیکی وه هادا بهینیتهوه بیشجاوی خوی، به لام نهیتوانی، که له کاتی تاوله کردن و چاخواردنه وه دا به وردی لیپیاما، کوره که بینه ندازه جوان بوو، شتیک له کیویتی و رامنه کراوی تیدایه که ههر نافره تیک له ریشهوه دەھەژىنىت، لەگەل مەنسىور ئەسىرىندا نمونەيەكى تەواق جىياۋازە . ئەسىرىن کوریکی ناسکی شارییه، که شتیکی زوّر له روّمانسییهتی تیّدایه، چاوانی خرشه ویستی لیّده تکیّت، باریکی و غه مرّکییه کهی، باریکی و غه مرّکی عاشقه بەستەزمانەكانە، بەلام كامەرانى سەلما بەھەمان بلى بەزەپى و ره حمى مرؤف ناجولْنِننِت، له جانه وه ريّكي در ده جيّت، به لام جانه وه ريّكي قەشسەنگ، جانەوەرىكى بال بە ئافرەتسەرە دەنىت بچىتسە ناو گىرەرى

رامكردن و دەستەمۆكردنىيەوە ياخود بچيتە سەر خولياى خۆشاردنەوه له ژیربالی و دالده وه رگرتن له نامیزیدا. به لام نهی نهم چییه؟ خالید ناموون چییه؟. دلنیابوو له روخساریدا سیحریکی وهما دلرفینی نییه بیکاته کهسیک کچه که به چاو نوقانه وه شووی بیبکات، هیند هه په له هەردووكىيان دەولەمەندتىرە، لىه ھەردووكىيان باشىتر دەتوانىيت خەونەكانىي کچه بهیننیته دی، چاوانیشی نهینییه کی تیدایه که ژنان حهزی بنده کهن، بیّدهنگتر و نالزّزتره، جگه لهوهی پاشهروّژی له ههردووکیان مسوّگهرتر و ماڵــى لــه هەردووكىيــان ئارامتــره . كــێ چووزانێـت، كــێ دەڵێـِـت كيـژەكــه لــهـو توخمه نییه که حهزی بهجوره ژیانیکی بیده رده سه رییه، لهگه ل منردنکی گەنج و يارەداردا، كى دەڭيت راستەرخى ئەم ھەڭنابرىريت. دوائەوھ ئەم دەتوانىت بەدرۇش بىسەلمىنىت كە لەسىوپا ئازادكراوە و دەردى سەربازى بهدواره نییه، ئهره پهکیکه له ههره خاله گرنگهکانی هاوسهرگیری لەمىرۆدا... بەلام لىھ ناخىي دللەۋە دەيزانىي گەر كىرەكلە لىھ رۆخىشىيدا وهک روخساری دهرهوهی رؤمانسی بیت، شهوا ژیانی له تهک نه مدا سارد و مردوو دەنويننيت ... كىچ ھەيە بىق ئەوەى يەك سەعاتى رۆمانسىيانە بـژى، ھەمـور ژيانى خـۆى دەكات بـه قوربانى. بـەلام ئىسـتا ھەسـتىدەكرد مەترسىي ھەرە گەورەي يېشىدەمى ئەر كامەرانى سەلمايە. گەر سەوسەن فیکرهتیش رازی بیت شووی بیبکات، شتهکان بیدهردهسهرییهکی گهوره تینایه رن، به لام له دلّی خویدا سویندی خوارد که ناسان سهوسه ن فیکروت نهدات به دوستهوو.

له تهنیشتیه وه گهچکاریکی پیر ماستاوی ده خوارده و باسی نرخی وهستای گهچکاری له شاره کانی تردا ده کرد. خالید ناموون بینه وه ی زوّر خهیالی لای فه زا و قسه کانی ناو چایخانه که بینت، بیری له ریّگایه ک ده کرده وه نهم کوره له پیشده م خوّی لادات و له سه وسه نی دووریخاته وه کوره که قه د و بالایه کی بیّوینه ی هه بوو، پته وییه کی گه وره ی ماسولکه و

ئەستوورىيەكى سەرنجپلكىنشى مىل و ناوشان، بە جۆرىدى خالىد ئامىوون لە بەردەمىدا پيوەڭ و بىجورم دەينواند، ئىستا كە سەيرىدەكرد دانىيابوو لەبەردەمىدا ھىچ شانسىيكى نىيە، ھەستىكرد ئەمىپى پۆرىدى پەشە لە ريانىدا، لە دائى خۆيدا گروتى «ئاخىق دەبىت سەوسەن فىكرەت عاشىقى ترىشىي ھەبىتى؟»، بەلام بەر لەوەى كەس ھەسىتى پىيىكات دەبايە ھەسىتىت و چايخانەكە بەجىنبهىلىنىت، بىق يەكەمجار لە بەردەم ئەو چايخانەيەدا بىرى لە كوشىتنى كامەرانى سەلما كىردەوه.

بروشته لته پرسته ی میترده گهنچه که پیدا تووشتی ههرهستیکی دهرونتی قورس هات و وای لیّهات فیّی توند و چهند نوّبهتیّکی هیستیریی بیگریّت. دوای تەواوپوونى پرسەكە، پروشە بەتەواۋەتى گەراپەۋە بى ماڭى فىكرەت گرلدانچی، به لام هیند غهمگین و تهنیا و لاوازینوو شنتیکی له و پروشه قەشسەنگەي جاران نەدەچلوق كىھ سىاڭنگ لەۋەۋېلەر لىھ زەماۋەندەكەپلدا نیبوهی پایته ختی سهرسامکردبوو، که لهگه ل فیکره تی باوکیدا له تاکسییهک لهبهردهم دهرگای مالّی خوّیاندا وهستا و سهوسهن رایکرد بوّ ئەرەي جانتا و كەلويەلەكانىيان لۆرەربگرىنىت، پروشىمى وەك مەخلوقىكى غەربىپ ھاتىم بەرچار كىم جېگاي بەزەبيەكى زۆرە، بەلام ئەرە رېگاي ئەرەي لىنەگرت بەر خوشىكە برىنىدارەي بلىنت، كوررانى مىردە گەنجەكەي يادگاريپهكاني بيّت و لەرەفادا شور بە كەسىپكى دىگە ئەكات. ئەگەرچى قسەكانى سەرسەن بريك لـە راسـتيان تيدابـور، بـەلام فيكـرەت گولدانچـى، سەرسىەنى بېبەزەپىي و دلىرەق ھاتىھ بەرچىاو، فىكىرەت ويسىتى كەميىك لهگهڵ کچه بچوکهکهپدا قسهبکات، تبا بهرجپۆره بهراپسهر خوشیکهکهی دلروق نەبنىت، بەلام خانىم بەجۆرنىك لىه بنباكىيلەرە گورتى « كىچ كە عاشق بور، دەبنىت تىا كۆتاپى لەگەلىدا بىروات، تاكۆتاپى». ئەمشىنوە بیرکردنەوەپلەي سەوسلەن، باوکنى لىھ دللەۋە زۆر ترسلان، سەوسلەن لىمۇ

ساله گەرمانىەي ھەرزەكارىدا، لەگەل ھەمبور ناسىكى و جوانىدا، نەخۆشى و لاوازیی و سهرئیشهی ههمیشهیی وازیان لینه دههینا، زوریهی کاتهکان تەنها و غەمگىن دىارىور، بەردەوام بە تراكسوتىكى بەمەييەرە يان لە ژورهکهی خویدا یان له کتیبخانه گهورهکهی باوکیدا خهریکی کتیب خویندنه وه بوو، خولیایه کی سهیری ههبوو لهسه ر بالنده و گول و ئاسەوارە گەورە و كۆنەكانى دونىيا شىت بخوينىتسەوە، زانيارىيەكانى لە هەندىكى بواردا گەيشىتبورە ئاسىتى زۆر بلنىد. بەدەگمەن نەبىت كويتى له گۆرانى نەدەگىرت، شەوانىش تەنىيا ئەو كاتانىە سەيرى تەلەڧزىۆنىي دەكىرد كە لاشمەي كورژراوەكانى جەنگىي يىشماندەدا، كىژەكە لەگەليىك شتدا بنبهزهیی دهردهکهوت، لهزهتیکی شاردراوهشی لهوه دهبینی ئازارى خوشكهكهى بدات. لهگهل نهخوشييه ناديارهكانيشدا، عهزيمهت و ئیرادهیه کی گهوره ی ههبوو. کچینک بوو له وانه ی ئاسان رای خزیان دروستدهکهن، به لام زور به زهجمه دهیگورن، ئه و هیر و رهقیتییه گەورەپەي لەگەڭ ئەو روخسارە مندالانە و ناسىكەيدا نەدەگونجا، گەرچى ههردهم نه خوش دیاربوو، به لام شتیک له هیزی تیدابوو که بی خانمیکی ناسک و مندالکاری وهک ئه و نائاسایی و ترسناک دهردهکه وت. روخساری اله فریشته یه کی نه خوش ده چوو، قریکی زهردی کورت، دهمو چاویکی وردیلانه، دوو چاوی گهشی بینهندازه کال، به لام رهنگیکی سیی و هه لبزیکاو. ئه و رونگ په رین و لاوازییه ی به دیمه نییه وه بوو له جوانی و سیحریان زیادکردبوو، ههر کهس دهیبینی وایدهزانی ناووههوای گهرم و خنکینهری نهم شاره گهورهیهی بیناکهویت، جاریکیان که نزاری برای به مۆلهت له بهرهکانی جهنگهره گهرایهره و خوشکه نازیزهکهی خوی له كاتى ئاودانى گرلەكانىدا له چىمەنەكلەدا بىنى، سەرنجىدا كە كىرە مندالهکهی دوینی هیدی هیدی خهریکه گهورهدهبیت و مهخلوقیکی زور جوانی لیدهردهچینت. به باوکی گووت دهبیت زور ناگاداری نهم کچهبیت،

ئەمجىۆرە جوانىيى خەڭكىكى زۇر بەدبەختىدەكات، فىكىرەت گولدانچى سهرنجي ئهوهي دا که نزار بايهخيکي گهوره به سهوسهن دهدات، نزار ھەندىك ئىوارە لە ژورى دانىشىتنەكەدا، يان لە چىمەنەكەدا، ياخود لە بالكۆنى دىيوى ئەر دىيوى قاتى سەرەرەدا، باسى جەنگ و ژيانى ناو سهنگهرهکان و شهوانی پهلامار و دیمهنی کوژراو و دیلهکانی بر سهوسهن دەكىرد. شىتىك سەۋسىەن تېينەدەگەيشىت ئەۋەببور ئىزارى بىراى بىق لىەق جەھەنەمە ھەڭناپەت، چىرۆكى خۆشەرىسىتى و ئەر شىتانەي بە درۆيەكى گەورە دەزانى، كىزەكە سىووك و ئاسان باۋەرى بە خۆشەرىسىتى نەبوو. رۆژنىك سەرسەن، نىزارى دارەتكىردە ناو كتنېخانەكەرە و ھەولىدا لە رنگای وینه و نهخشه و زانیارییه جوگرافییهکانهوه براکهی تیبگهینیت که دونیا چەند گەررەپە و زەرى چەندە بەرىنبە، بەجۆرنىك مىرۆف ينويست ناكات وا هه ستبكات ديلي جيّگايهكه . جيهان لاي سه رسه ن به جوّريّك گەررە و كىرارە بىور مىرۇف خىزى نەبئىت ھىسچ بەربەسىتىك نەيدەترانىي ریّـگای لیّبگریّـت. لـه ریّـگای نهخشه و کتیّـب و ریّنمـا گهورهکانـی نـاو کتنبخانهکه وه ههولیدا نیزار تنبگهننیت که دهتوانیت له بسری نهوهی بن جوانی کچنے خنوی به کوشت بدات له سیجری گهورهی شهم دونیایه دا خوی ونبکات، کتیبی گهورهی ماسییه ناوازه کانی بیشاندا، كتنبيي شوينهواره گەورەكانى سەر زەميان، كتنبىي نهينىييە سەيرەكانى جیهان، کتیبی تایبهت به نهتیلیهی نیگارکیشه بهناویانگهکانی دونیا، جلدیکی مهزنی ههزار لایهرهیی دهریارهی پهیکهره ناوازه و کونهکان، بهندیّکی له چهرمگیراوی تایبهت به ناسهواری شاره نغروّ و رووخاوهکان و دهیان شتی دیکه که بیستووری جیهان و زهمان نیشانده ده نهوه . ئەرەي سەرسەن فىكرەتى سەرسامدەكرد گەررەپى جيھان بور، كچەكە ئاشكرا مرؤشي وهک شنتيكي بچوک دهبيني که دهتوانيت ئاسان خوّي لهم دارستانه مەزنەدا بشاریتەوە . گالتەي بەۋە دەھات كە براكەي لە يېناۋى

خۆشەويستى ژنێكدا دونياى وەھا له پێشچاو بچوكبۆتەوە. رێنماييەكانى سەوسەنى منداڵ سوودى نەبوو، نزار بەرلەرەى بگەرێتەوە بۆ جەنگ، بە خوشكەكەى گووت «سەوسەن راستىيەك ھەيە بيىرت نەچێت، سىجرى مىرۆڤ، لە سىجرى ھەموو گەردون گەورەتىرە».

له كۆتايى سالى ١٩٨٥ دا نىزار كوژرا و له تابووتىكى دايۇشىراو به ئالای عیراقدا مهیته کهی گهیشته وه به رده رگای مالی گولدانچی، کارهساتی كوژرانه كه له خيرانى گولدانجيدا ريانى سهر لهبهر مهلكيرايهوه . دواي مانگیک بهسهر پرسهکهدا گولدانچی ههستیکرد لهم شاره گهورهیهی به غدادا، هید شتیکی نبیه بوی بری و کچهکانیشی هیچیان نبیه بیانبه سنتیته وه، شه و کات کنری خیزانه که به برین و کوستیکی گهوره وه بریاریاندا بگهرینه وه بر باکوور. تهنیا شتیک بیتوانیبایه نازاری کوژرانی کورهکه لای فیکرهت هیوربکاتهوه گهرانهوهبوو بن لای برا و خوشکهکانی، بن بیشکهی دیرینی مندالی و گزرهپانی کونی گهنجی ... له ههفتهی يەكەمەرە فىكىرەت گولدانچى ئاسوردەيى و ھىمىنىيەكى رۆخى تىگەرايەرە، پروشهی کچیشی به و دونیا نوی و خزمه دلگهرمانه دلخوشیوی. خزمه کانیان به جوریک یشتیان گرتن و له دهوریان کوبوونهوه، کاتیکیان بـق تەنھايــى و خەسىرەت و غەمخىواردن ئەمــا، بــەلام لەگــەل ھەمــوى ئــەو كۆمەك و ھاوكارىيەدا سەرسەن دواى ھەفتەپەك ھەسىتىكرد ئەم شارھ تاراوگهیه کسی گهورهیه، شاریکه له ناو رهشه با و گهرما و تهیوتینی خزیدا نوقمبووه و دوور له ههموو دونیا له شویننیکی چهپهک و لاتهریکدا بیرچۆتەرە، ھەر لە ھەنتەي يەكەمەرە تېگەيشىت كە تا كۆتاسى لەم شارهدا وهک پهکیک ده ری به رهو ده رهوه ی ریان دوورخرابیتهوه .

فيكروت گرلدانچى مەنگورى بابەگەرروى ووك شىتتىكى ترسىناك ھاتە ييّش چاو که ههوليّکي زوّر دهدات ديوه راستهقينهکهي خوّي و دهموچاوه رُیْرهکییهکهی نهبینریّت، شتیک له فیّل له سهیرکردنی مهنگوردا ههبوو نه ده شاردرایه وه، فیکره ت له ژیانی دوور و دریّژیدا نُهم نیگاکردن و قسەكردنەى لە بەريرسە دەولەتىيەكان زۆر بىنىبىرو، كە زۆربەيان كەسانى لهجۆرى مەنگوربوون و فيرى ھەنديك ئەتەكىتى تايبەتى بووبوون، بەلام هەسىتىكرد مەنگور خىزى زۇر ئەزىيەت دەدات تىا باش دەربكەرىيت. كە دوای زمحمه تیکی زور تیگه پشت شهم بیاوه هاشوره گفتیکی سهره تابی دەربارەي شووكردنى كچەكەي وەربگرينت، كەمينك پەشىۆكا، وەخت بوق تورهبوونیّکی کتویسر و ناوه خست بیگریّست، به لاّم وهک بیاویّکی سهبوور ینکه نی و به که مینک شهرمه وه په نجه ی راوه شاند و به ده نگینک که لهروى خەجاللەتىيەكى تىدابور گورتى «دەمەرىت ئەم كامەرانى سەلمايە ببينم... دەمەويت بيبينم، تا نەيبينم هيچ شتيك ناليم... ها من دەبيت بيبينم... ئينجا گياني من..... ئينجا قسهدهكهين... شير له بيشهدا ناكرم». مەنگورى بابەگەورە دلنيابوو فزوليكى زۆرى لاى خاوەن ماللەكە بِعْ بِينْيِنِي كَامِهِ رانِي سَهِ لِمَا جَانِدُوهِ، تُهُوهِ رَوْرِ دَلْخَوْشِيكُرُد. بِهُلَّامِ تُأشَكُرا فیکروت به خته وور نهبوو ناسکترین کچی خوی له ریگای که سیکی وه هاوه بدا به شوو، مهنگور شتیکی ترسناکی تیدابوو جیگای متمانه و بروا

نهبوو، ههر ئه و شهوه کاتیک سه وسه ن فیکره ت هه والی خوازبینیکاره که ی خوبی بیست وه ک گهمه یه کی پر گالته و جه فه نگی ده ست پیکردبیت به بیباکییه وه گووتی « دلنیام شروی پیناکه م... به لام زور حه زده که بیبینم ». دواتر به پروشه ی خوشکی گووت « دوعام بر بکه کوریکی جوان بیت، حه زده که م یارییه کی زور زور دریزی له گه لدا بکه م ». ئه و کات هیچ شتیکی ده رباره ی برینداربوونی مه نسور ئه سرین نه ده زانی.

مەنگورى بابەگەورە بە خۆشىحالىيەوە گەرايەوە بى ماللەوە . لە رىكا بەردەوام بىرى لە «ھەسەنى يورە مەھتاب» دەكردەوە، يەكێك لە چەقق کیشه کلاسیکییهکانی شار که خوّی ژنی نهبوو، به لام ههموو ژیانی بوّ خوازبیننکردن و داوای ژن بق خه لکانی تر ته رخانکردبوو، به رله مردنی پهکینک بوو له خوازبینیکاره بهناویانگ و گهورهکانی شار. مهنگور زوّر جار ئەر قسەيەي خەسەنىي دەھاتەرە ياد كە لە سەرەتاي ھەمور شابيەكدا دەيگورت «مەلعونه ئەر كچەي لەم شارەدا لە دايك دەبيّت ... مەلعونە ئەر كورەي ژنى تيا دەھێنێت، مەلعونن ئەر ژن و مێردەي تا مردن تێيدا دەمىننىدەرە». ھەسىتىكىد ئەن سەرسىدنە بەسىتەزمانە، ئەن كچە غەربىيەپە زور شت له سهر تهم شاره نازانیت و دهشیت له نیوان تهم دوو عاشقه بێمێشکهدا سـهردهرنهکات و ونببێت، گووتـی « ئـهم شـاره لـه ئهنـوهر زيواڵ بەرلارە عاشقى تيا دروست نەبورە، ھەموريان درۆدەكەن... قەسەم بە خودا ههموويان درؤدهكهن، به لام لهگه ليدا ده رؤم، بزانم تا كوي دهگات... ھەتيوەكە شىتىكى تىداپە ناكرىت دەسىتى لىپەردەپىت»، ئەر نەيدەترانى وهک حهسهن بیّت، ناتوانیّت ژیانی له خوازییننکردندا بر نهم و نهو بباته سەر، بەلام دەتوانىت تاسەر لەگەل ئەم جىرۆكەدا بىروات، دلىي بىمانـا بهم کوره دەسورتیت، زوربهی چەقزکیشه تەمەندارەكانی شار، گەنجیک یان دووان له میژوویاندا ههبووه که وهک باوکیکی دلسوز دهستیان گرتورن، گەر خىزى لە گەنجىدا بوسىف كەربار دەستى نەگرتبايە، چى

دەردەچور؟ دەكوژرا ياخود يەكۆكى دەكوشت و دەبايە تا دەمرىت لە هه لهاتندا بایه . ناه خوایه به لام نهم له کوی و پوسف کهویاری گهوره له كويٌّ؟. ئيّستاش كه تەمەنى لەسەرور چلوييّنجەوھيە، زوّر شەر خەو به یوسف کهویارهوه دهبینیّت، چهقزگرتنهکهی، زهردهخهنهکانی لهکاتی شهردا، رۆپشىتنى بە شەقامەكاندا، ئەخىلاق و دادەپەروەرىيەكلەي، ئەق دەستەسىرە رەشەي دەپخسىتە بەر پشتىنەكەي، ئەو نىگايانەي لە كاتى دۆمىنەدا سەيرى بەرابەرەكەي يىدەكرد. تاكە شىتىك لە ژيانىدا بتوانىت بیکات ئەرەپ دەست لـ کامەران بەرنەدات... ژیانی خۆی بـ جۆریک بیّمانا و پوچه هیچی نویّی تیا سهون نابیّت، تاکه شتیّک له ژیانیدا مانای هەبئت، هەولىدات ئەم خەونە بى كامەرانى سەلما بەينىتە دى. به لام ئەو فىكرەت گولدانچىيەي وەك يياويكى سەير ھاتە يېشىچاو، لەو پیاوانهی به کچهکهیان ده لین «خوّت بریاربده ... خوّت هاوسه ری ژیانت هه لُبِرْيِّره »، خوای گهوره شتی وا چهند بیّمانایه، گهر وانهبایه زوّر ناسانتر بوو، رازیکردنی فیکرهت گولدانچی رهنگه له رازیکردنی کچهکهی ناسانتر بيّت. لـهوه دلّنيانهبوق كمه نايا ههموق ژناني دونيا نهوهيان ييْخرْشه خۆپان ھاوسلەرى خۆپان ھەڭبرىنىدى زۆربلەي رىنانى دونىيا ناتوانىن بلە غەربىزەى خۆيان پياوى باش و خراپ له يەكتىر جيابكەنەوە «قەسەم بە خوا ناتوانن جیابیکهنهوه» له دلّی خوّیدا مهنگوری بابهگهوره وایگووت. ئەو شەۋە كە گەراپەۋە بىق ماڭ و خەوت، تىا بەيانى خەوى بە يوسف كەوپار و خەسەنى مەھتاب و كامەرانى سەلمارە بېنى، بى رۆزى دوایی بهیانی زوو، کامهران لیفه کهی له سهرلادا و به شاگای هینایهوه و ینیگورت «شنتیکی خراب له گزرنیه، یولیس به دوامدا دهگهریّت... دویننی شهو له مالی نیمه بوون». مهنگور به سهر و روخساوی ترشاوی بهیانیانهوه گووتی «زیاد له بیست ساله یؤلیس بهدوای حوسهین قهره و رەسبوڭى منام چاۋەشىدا دەگەريىن و نەيانگرتىۋۇن، نىپوۋى يىپاۋى ئىەم

شاره فایلیّکیان لای پوّلیس ههیه ... لهم شاره دا گهر پوّلیس سه عاتی یه کهم نه تگریّت، ئیتر تاده مریت ناگیریّیت، باشترین شت له پوّلیسی ئهم شاره دا نه وه یه که دوای تیّپه رینی یه ک روّد به سه رهه رشتیّک دا حیکایه ته که یان له بیرده چیّته وه ... قه سهم به قه بری مردووی هه ردووکمان جوّره به شهریّکن هیچیان له بیر نییه، میّشکیان له میّشکی سموّره خالت ده ».

كامه رانس سهلما له وانه نه بوو زور له يؤليس سلبكاته وه، به لام لەوانىەش نەببور خىزى بىدات بەدەسىتەرە، بەلام مەنگىور ھەرگىيىز ترسىي له پۆلیس نەبوره، بەدریْژایی ژیانی بیری نییه بۆلیس له هەقی هیچ چەقۆكىشىنىك يان دەمانچەكىشىنىكى راستەقىنە ھاتبىت، ھەمىشە بارەرى وابوو که ترسنزکهکان دهبن به پۆلیس، مهنگوری بابهگهوره پییگووت که شتیک لهوه گرنگتر نهوهیه که فیکرهت گولدانچی دهیهویّت بیبینیّت، دهيهويّت بزانيّت ئهم جواميّره كنيه كه هاتوته خوازبيني كچهكهي. كامهرانى سهلما ئاواتى دەخواست شتهكان بەوجىقرە ئەرۆن، بتوانىت سووک و ساده دهستی کچه که بگریّت و ببیّت به ژنی بیّه وهی بهم ریکا دوورودریژه ی خوازبیننی و بیرکردنه وه و دوودلیدا بروات. بهدریژایی ئەر بەيانىيىم مەنگورى بابەگمەررە لەسمەر وردەكارىيەكانىي دەركەرتىن و خۆدەرخستنى لەبەردەم فىكىرەت گولدانچىدا قسمەي بىق كىرد، يىيگووت «ئەر گولدانچىيە بىاويكى بىنمىشك نىيە، لە منى بېيستە، بىاوىكى زیره که . خه لکی زیره کیش من و تزیان خنوش ناوید، تا نیستا هیچ پیاویکی زیرهکم نهبینیوه منی خوشبویت، لهبهرشهوهی وادهزانن نیمه له زیرهکییهکهیان تیناگهین... چهنده من و تن لهوه دهترسین ترسنوک دەربکەويىن، ئەژنۆمان لىه شىتى وادەشكۆت و سەرشىقت دەبيىن، پىياوى زىرەكىش وەھايە، كەللەيى دەبنىت يەكنىك زىرەكىيەكەي نەبىننىت. قەسەم به ئەسىجابە، خەلكىي زيىرەك لىە جالەتىي وەھادا تېكدەچىن و سىەر و لاقی خزیان تیکه لده که ن ... ناه کامه ران دولانی ... له و کاته دا ده بن به گه مرثه ی ته واو ... له و کاته دا من و تی له وان عاقلترین ... من پیاوی روز عاقلیم بینیوه ته واو به له سه بووه ... به شهر وه هایه ... عاقلترین پیاویش شتیک هه یه به له سه یده کات، عاقله کان به وه به له سه ده بن تیبان نه گه یت چه ند عاقلن ..

هەردووكىيان تەواۋى ئەو رۆژەيان لىھ گەران و خۆئامادەكىردن و جىل هه لبزاردندا بن پیشهاته کانی داهاتوی بردهسه را شهو بینه ندازه خزیان مەسىتكرد، لىه مالىي «مسىتەفا سىھوزە» تىا درەنىگ لەگلەل كەسىانىڭكى مهست و قومارچیدا شهرابیان خواردهوه، باسی ههموو شتنکبان کرد، باسی جهنگ له پیشی پیشهوهی ههموو قسهکانیاندا بوو. مهنگور رای وابوق «سیاسهت نه شته بیس و یوخلهیه که نینسان ناتوانیت قوونی خــزى ليياكبكاتــهوه». هــهركات باســى سياســهت گــهرم بووايــه مهنگــور یککه که ی مه لده داو ده یگورت «باسی یاری بکهن، باسی کچی دینار و وهله دی کنوب بکهن ... واز لنه سیاسته بهیننن ». مهنگور به دهنگه منگنهکهی باسی ژننکی کرد که له پشت میردهکهیهوه عهشقبازی دەكات، يەكىنىك گورتى «بەقەبىرى باركىم مىردەكمەى خىزى ئىاگاى لىيىم و قسهناكات»، به لام مهنگور گووتى «وانىيه ... ئىمهى بىاو كۆمه لىن حەيوانى خۆشىباۋەرىن ... كۆمەلىي خەيوانى نەفامىين ئەر شىتانە بەتەواۋى ناچیّت میشکمانه وه، شههایی به همه نازاترین کوری نهم شاره بوو، ژنه کهی نایا کی لیده کرد، شه هاب به چاوی خوی ده ببینی و باوه ری نەدەكىرد، تىا دواجىار ژنەكەي لەگەل ھەتيوپكىدا ھەلھىات و يىەك كەس دوای ئەوە نەببىنىيەوە ... بە قەبىرى غەزىيزى ھەمرومان... ئىمە جگە لە حەيوانى خۆشىباۋەر ھىچى تىر ئېن... يېاۋ تاكە خەيوانېكە لەسلەر ئەم ئەستېرەپە كە خىزى بە زېرەك دەزانېت، لەبەرئەرە لە ھەر خەبوانېكى تر بنمنشکتره»،

٧٠ - كۆشكى بالنىم غەمگىنەكان

ئەوشەوە پیکرا قسەیان لە نیازی کامەرانی سەلما کرد بر ژنهینان.
مەنگوری بابەگەورە جینش و خرزشیکی شینتانهی له کامەرانی سەلمادا
بینی، هیزیک هەرگیاز بهو روونییه له خزیدا نهیبینیوه، مەنگور له
ناوهراستی هەموو مهستهکاندا ههستا و گووتی «قەسەم به خوا، گهر
له پیناوی ئەرەدا سەد مىردوم لىن مىردووه، دەبیت وابکەم ئەم کوره
به نیازی خیزی بگات... بابخزینهوه لهسهر شەرەفی مەردترین کوری
شارهکهمان، کامهرانی سەلما»، ههموو چەپلەیان بی لیدا... شەرابیان
هەلدا، تریقه و فیکهیان تا درەنگ دەگهیشته ئاسامان، ئەو شەوه
کامهرانی سەلما هەستی به دلنیایی و هیزیکی گهوره کرد، ئەوه وای

مەنسىور ئىبراھىلم ئەسىرىن دواي يېنىج رۆڑ مانلەۋە للە خەسلىتەخانە گەراپەۋە بىق مىالا. ئەۋەي جاريكى دى شىمقام و كىقلان و ياسارىيە کزهکان دهبینیّت دلّخوشیکرد، به لام مهستی به لاوازییه کی گهوره کرد، بهجۆریک بەزەپی به خزیدا هاتەرە، ھەستیکرد لەرە لارازترە کە خوی له خوى تيدهگات، له ههمور مهخلوقاته كاني تري دونيا لاوازتره. كه له تاکسییهکه دابهزی و دهستیان گرت، دلنیابوو لاوازییهکهی تهنیا پەيرەندى بە برينەكەپەرە نىيە، بەلكى پەيرەندى بە رۆھىپەرە ھەپە. ئەرەي كە تا ئىستا دەڑى و زىندوە غەمگىنىكرد، بىرى لاي ئەرە نەبور چۆن تۆڭە لە كامەرانى سەلما بكاتەرە، بەڭكى بېرى لاي ئەرەبور خۆن بهسهر ئه و به تالبیه ناوه کییه ی خزیدا سه ریکه ریت بونی ئه و کرلانه مەلعونە، كىپى ئەو كوچەپە كە بەدرىزايى زستان بەجۆرىك شىندارە مرۆف وادەزانىت لىه ناو ھەورىكىدا دانىشىتوۋە، بۆنىي سىنەۋپەرە شىندارەكان، ديمهني ئەر دار ھەنجيارە نەخۆشانەي لە سىياجى خەرشەكانەرە رەك مردوق بەسبەر دىوارەكانىدا شىۆردەبنەرە، ھۆنىدەي ھەسىتى خنكانۆكىي كتوپىرىيان تیا دروستدهکرد، ههستی گیزییهک که پهیوهندی به تینهگهیشتنی دونیاوه ههبوی، تولفهت و تارامیان تیا نهخولقاند. نهوانهی له بهردهرگا پیشوازیانکرد زوربهیان خرم بوون، مام و خال و خالوزاکانی ئیبراهیمی ئەسىرىن، خىزانىكى گەورە كە يىپوابور ناتوانىت لە ھىچ شىتىكدا يشتيان يێببهستێت، ههستيكرد دۆستێكى راستهقينهى لـهم دونياپـهدا نيپـه. له نێو میوانه کانیدا «ساقی مه حمود» ی ناسییه وه، ئه و گزرانیبین و ناسراوه ی که خهریکه ورده ورده دهجیّته سالهوه. له مندالییهوه جوّره سوّریّکی لەگەڵ ئەم پياوەداً ھەيە، نا لەبەرئەوەي زۆر ھەزى لە دەنگېتى، بەلكو لەبەرئەرەي شىتىك لە بىباكى قوولى تىدايە ... بىباكىيەكى ترسىناك... زورجار مهمان ریشهی بیباکی له خویدا مهست بیدهکات، به لام نیستا دەيويست لـه جنگايهكـدا بـه تەنيـا يالبكەونىت و بيرېكاتـەوه. تـرس لـەو هەمبوق دەنگەدەنگە لە ناۋەۋە دڭى دەگىرت، دئنياببوق ھىنچ كەسىپك لەم شارهدا نبيه بتوانئ كۆمەكى كەسىنكى بەدبەختى وەك ئەو بكات، لەپەرئەوە پێیوابوو ئهم ئاههنگهی خزمهکانی دهیگێین هێندهی تر غهمگینیدهکات و وادهكات به زهيى به خۆيدا بيتهوه . له ناكاو هه ستيكرد له ههموو شتيكي مالى خۆيان غەربېم، لە ھەوشلەكەيان، لە گولدانلە گەورەكانى باوكى، لە پاسارییهکان، له ههتاوی دزهکردوی زستان بق ناو ژوورهکان... پیشتر بینینی ئینجانهی گول، سهرنجدان له درهختی بهردار و تهماشاکردنی جلی سهر تهنافهکان، لای ئهو ئاماژه په کی قوول بوون بر جوله و ژیان و زيندويتي، ئەوەي مرۆشەكان بەردەوامىن، خۆشىحالىدەكرد، بەلام ئىسىتا هەستىكرد خىزى لەو مەخلوقى لاوازانەيىە كىه ئاتوانئىت بەردەوام بئىت. که چووه ژووری پهکهمجار چاوی به تابلزیهکی گهوره کهوت، نیگاریکی ديرينه، وينهى جهند بالندهيه كي تهنيا كه له سهر قهفه زيكي خالي سەيرى ئاسىزيەكى دووردەكەن، ئەوە يەكەمجاربور ھەسىتېكات بالنىدەكان بيرده كەنبەرە ئاخىق بفىرن يان بگەرينيەرە ناو قەفەزەك، چەندەھا سال بوو ئەر تابلۆيەي دەبىنى، بەجۆرنىك وەك بەشىنكى ئەبەدى دىوارەكەي ليهاتبور، تابلزكه وهما بهو جيكايهوه نوسابور، وهك ههموو ئهو شتانهي له ناو رەوتى ئاسايى شىتەكاندا نوقمدەبىن، بووبور بە ژيىر شەيۆلى كوشندهى ديمهنه دووباره و ئەزەلىيەكانەرە. لـ جاوتروكاننكدا خۆي وەك

تابلزکه بینی... وهک شتیک که ههمیشه لیّره له ناو شتهکاندا بووه و کهس نهيبينيوه ، خۆشى بورپور به بهشيک له ههمور شتهکان، به بهشیک لهم کولانه، بهشیک لهو شاره، بهشیک له خهلک، پهلهپهکی ئادەمىي وەك ھەمبور يەلەكانىي تىر... لىه قورلايپىدا خۆشىجال ببور كىه ئەق خەنجەرەي بەركەۋتىۋرە، ھەسىتىدەكرد ئەق خەنجەرە بەر بۆشىي ق بهتاللی ژیانی کهوتلووه، بهر شهر هیچییله کهوتلووه که له ناوهوهیدا دەڑى، لاوازىيەكمەي لەرەرەببور كمە نەيدەزانس چسى بىكات... ھەسىتىكرد حیکایه تی وهک عاشقیک نیستا به هه موو شاردا بلاوبوته وه، بینه وهی له راستیدا خوی دلنیابیت چی له باردایه. که خوی له ناو جهنجالی خوشک و پور و ناموژن و پورزا و خالوزاکانی باوکیدا بینی، که شهو ههموی جوّره عه ترهی هه ست ینکرد تنکه ل به شین و ساردی ژووره که دەبورن، گێڗۑيەكى لـﻪ نـاكاو دايگـرت، بـۆ ئێسـتێک فەرشـﻪ شـينەكەي بەرىپنى وەك خەوزنىك ھاتە بەرچار، كە زمارەپەك گوڭى سەرئاركەوتوق له ناویدا مهله ده که ن بونی مریشکی کولاو و هالاوی شهو مهنجه له گەورەتركىرد... مەسىتىكرد للە بىرى ئلەوەي تورەبنىت دللى بەبرىنەكلەي دلنیابور که سهوسهن فیکرهتی خوشدهویت، بهلام خوشهویستیپهک نیپه بتوانيِّت لـه يێناويـدا چەقــق بوەشــێنێت. ئێســتا دڵنيابــوو بياوانــي لاواز بهجۆریکی تهواو جیاواز له بیاوانی ئازا عاشق دهبن... دلنیاشبوو خوی له توخمي بياوه لاوازه كانه ... بياوه زوّر لاوازه كان. به رئه ندازه يه كالوازه نازانیت دەتوانیت له ژیانیدا چی بکات، ھەتبا ئەوەي كۆلیار تەواوپکات و ببنت به دەرچوويەكى بەشى بايۆلىۋرى مايەي قىزبور لەلاي، ببنت به کهسیک که لابوری ههیه، ببیّت به ماموّستایه کی لاوازی بایوّلوّریا، یان به فهرمانبه رینک له به ریوه به رایه تی کشتوکال یان یا راستنی سامانی

ئاڑەڭىدارى ... خىزى ئىه ھەمبور ئىەر رۆلانىەدا رەك كەسبىك دەبىينى كىه شایستهی بهزهیس و پیکهنینه. ئهوهی وهک عاشقیکی لاواز بازی و بتلیّت وه، خوی وه ک که سیکی شکسته ببینیّت که نازاره کانی خوی به زهویدا راده کیشیت، نمایشیک بوو زیاتر لهگه ل روحیدا ده گونجا... له کاتیکدا ته واوی خزمه کانی هه را و هوریایه کی بیسه روبنیان له هه موو رُووره کانی ماله که دا دروستکردبوو، له کاتیکدا ههندیکیان له سهر چهند قاینکی سهفهری یاقلاوهیان ده خیوار و ههندیکی دیکهیان به بیدوه پەرداخىي شەربەتيان بېبور، ژنەكان لىه گەرمەي دەنگەدەنگىدا بوون لەسەر چۆنتىتى دروسىتكردنى قالبىك كىكى گەورە بە قانىلار كرىمەرە، مەنسىور ئەسىرىن دوور لىھ ھەملوق خولىيا و خەيالاتىي ئىەوان لىھ خىزى دەپرسىي ئاخىق خۆشەرىسىتى بىق سەرسىەن فىكىرەت ھۆنىدە قورڭ كە له يێناويدا بمرێت؟.. به چاكەتە كۆنەكەپەرە كەمێـك لـه نـاو مالەكـەدا گەرا، لە يريكدا بە كامەرانى سەلما زۆر سەرسامبوو، ئەر ھەرگيـز توانـاى وای له خزیدا شک نهدهبرد له یتناوی خزشهویستیدا چهقن له یهکیک بدات، له دلّی خویدا گووتی «ئه و عاشقیّکی له من گهوره تره ... من هیچ نیم له بهردهم ئهودا، ئهو ههزارجار له من باشتره». دلنیابوو گەر سەوسەن بە چىرۆكەكە بزانىت لەبىرى ئەرەي بەزەپى يىدابىتەرە ييْكەنىنى ييديّىت ... لـ ناخى دلّـەرە حەزىدەكىرد سەوسـەن ھىچ شىتيْك دەربارەي ئەر شەرە نەزانىت، ھىچ شىتىك.

کاتیک لهسه ر ئه و قه ره ویّله یه دانیشت که برّیان ناماده کردبوه ههستی به دهستی قورسی پیاویّکی بالابه رزکرد، پیاویّک که گهایّک به ویقار ده ینواند، به سمیّلیّکی ماش و برنج و روخساریّکی چرچ و گرنایه کی قوپاوه وه، مهنسور نهسرین ناسییه وه، ساقی مهجمود بوو به خوّی و چاوه شینه کانییه وه که ههمیشه بریسکه یه کی قوولّی ژیان له ناویدا ده دره و شایه وه ... لیپرسی «حالّی برینه که تحقی چیّی جی

وهلامىداتەۋە، ئەر گۆرانىيىدىكى ئاسىران بولى... بەر گۆرانىيانە بەناۋيانىگ بوق که لهگه ل تیپیکی میللیدا تؤماریکردبوون، گزرانییه کانی پریوون لەوشىەي بازارى، بەلام ئەوەي مرۆۋىك ھەيە لىەم شارەدا دەتوانىت وەك شایهر بـژی، شـویّنی حورمـهت و ریّـزی گـهورهی مهنسـور بـوو... شـارهکه لهوه بهريّزتربوو كه مروّف ئاسان بتوانيّت تيا ببيّت به شايهر، مهنسور سهري بهرزكردهوه و گووتي « سياقي... عاشيقي تيرت بينييوه، لهسهر عەشىق كرشىتېيتيان؟». گروتى «ھەمبور شىتىك لىەم كەلاۋەيبەدا ببوۋە ب تەمسىل، لـه مـن بيرسـه، لـه مێـرْه رووداوي وهک ئەمـهي تــق رووي نهداوه ... بۆپ چىرۆكەكمى تىق بەراسىتى كارى تۆكىردم»، بىھ ھۆمنىي دەمى له گوينى مەنسور نزيككردەوه و چرياندى «كارينك دەكەم خەلىك ئاسان حيكايەتەكەي تى لە بىر خۆيان نەبەنەرە ... بوەستە دەبيت وەك عاشقیکی راستهقینه بچیته میرووی نهم شارهوه، ساقی مهجمود نیم گهر شتېكى گەورەم بى نەكىردى». مەنسور ئەسىرىن ھەستى بە راچلەكانىكى ناوهکی قبورل کرد، ئەوھى ھەمبور شبار وھک عاشبقیکی گەورە بیناسىن، له دلهوه دهپترساند، ئهوه حيكايهتيكه دواتىر پيريش بيت كهس له بيـرى ناچێتـهوه، ههتـا بـۆ نهوهكانـى دواتريـش جـێ دەمێنێـت... ئێسـتا دلنيابور ئەر چەقۆپە بى ھەتاھەتاپە زيانى گۆرپىرە. لە ناخى دلەرە ویستی تکا له ساقی مهجمود بکات، هیچ شتیکی بن نهکات و لیپگهریت لهگه ل نازاره کانیدا تهنیا بری، به لام نهیتوانی هیچ بلّی، جونکه دروست نەيدەزانى ساقى مەحمود دەيەريىت چى بكات،

له ئیّوارهی ههمان شهو روّژه دا که مهنسور نهسرین له خهستهخانه ھاتەدەرىخ. خالىد ئاموون بىق ئەوەي چىرۆكى خۆشەويسىتىيەكەي باسېكات سنی خزمی نزیکی خوّی کوّکردهوه؛ هـهر سـیّکیان کهسـانی نـاوداری نـاو عەشىرەتى ئامىوون بىوون، سىەلامى ئاسىنگەر، قەلەنىدەر ئامىوون، لەتپىف ئاموون. سى پىياو كە ھەر سىڭكيان رابوردوويەكى پىر و ژيانىكى جەنجال ژیاون، سهلامی ئاسنگهر گهورهترین چهک فرؤشی شار بوو، به نه<u>ن</u>نی بازرگانىي چەكىي سىووكەڭەي دەكىرد، قەلەنىدەر ئاموونىيىش بەرپرسىي كۆنىي تۆپخانەكانىي شىۆرش بىوو، لىه سىالانى شەسىت و جەفتىادا ناويك بوو له تهواوی کوردستاندا ناسرا بوو، لهتیف ئاموونیش ماموستایهکی سهره تایی که دهمی ساله وازی له قوتابخانه هیناوه و خهریکی کرین و فرؤشتنی ئوتۆمبیلی كۆنه . سن پیاو كه خالید ئاموون دهزانیت گەر كۆبېنەرە چ پىرىكى ترسىناكيان لىدەردەچىت. ھەر سىيكيان سىن گرنگتریــن عەقلــی عەشــرەتی ئامــوون بــوون، هــەر يەكەپــان كۆمەلـــِـك مەدالىاى نەبىنراويان بە سىنگەوەيە، وەك رەمىزى ئىشكردنىكى بىوچان و دوورودریدژ بن ئاموونییهکان. ئەوەي عەشىرەتى ئامىوون بە سەرتۆپى ههمبوو عهشبره ته کان ده زانین و شیخه کانی نامبوون له پلهوپایسه پیاوه هـهر سـنكيانه، خاليـد ئامـوون بـهر لـهوهى بانگيانبـكات بيريّكـي تـهواوي کردبووه و له ناو زیاد له ده ناودا ئه و سیانه ی هه نبرارد، لهبه رئه وه همر سیکیان له ناموونییه فانه تیک و ده مارگیره کان بوون، که شهره فی همر پیاویکی ناموونی وه ک شهره فی تایبه تی خویان سهیرده که ن خالید له ژووریکی کپدا که سرپایه کی داگیرساوی زوّر گهوره و گهرمی تیّدابوو، به وردی و راشکاوانه باسی دلّی خوّی و عهشقی له ناکاوی سه وسه نفیکره تی بر کردن، چیروکی شهره چه قبی ژیّر زهمینه که و ئه و دوو عاشقه سه رسه خت و به هیّرزه ی له پیشده میدا وهستاون. دلّنیابوو هیچ عاشقه سه رسه خت و به هیّرزه ی له پیشده میدا وه سیتاون. دلّنیابو هیچ که سیان هه له شه نین و هه نگاوی په له نانیّن. دوای بیرکردنه وه یه که دریّر هه رسی پیاوه که بریاریاندا که باشتره سه ره تا بچنه خوازییننی کچه که و چاوه روانبکه ن هه نگاوه کانی داها تو و به ره و کوی ده روات، هه رسیّکیان و چاوه روانبکه نه مو و مروّق یکی عاقل به وجوره ده ست پیده کات.

له شهری داهاتوودا دوای کزبوونهوهیه که پتر له بیستوپینج پیاوی ناسراوی عهشرهتی ناموونییه کانی تیدابوو، لهسهر سفرهیه کی دریّر که پربوو له قهلی برژاو، مریشکی ناخنراو به برنج، کفته ی گهوره، تاوه قیمه ی بادهماوی، لهگهنی چیا ناسای پلاو، برپاریاندا که پینج پیاو هه لبرژیرن بچن بر خوازبینی سهوسهن فیکرهت. واته جگه لهو سی کهسه ی سهرهوه، سهی کهرهمی ناموونی، سهرعه شرهتی ناموونییه کان برپاریدا نوینه ریکی تایبه تی خری بخاته ریزی خوازبینیکه رانه وه و له پال نهواندا فهوزی بهگیشی دانا، تا وه ک قسه زانترین کهسی خیله که قورسایی خری بخاته نیشه کهوه.

ئەوە يەكىك بور لە شەوە جەنجالەكانى ريانى خالىد ئاموون چەندىن سال بور، ھەمىشە شەرانى پىش خوازبىننى پىاران لەسەر سفرەيەكى دريى كۆدەبرونەرە تا رەڧدى خوازبىنىكىردن ھەلبرىرن، لەر چەند سالەدا خالىد ئامورن چەندىن جار لەر ئىرارەخوانانەدا بەشدارىكىرىبور، لەر جۆرە دانیشتنانه دا ههمیشه دهچووه وه ناو خنری و بینه وهی هیچی گرنگ بلیت له سوچيکهوه چاوهديريدهکرد. ئاموونىيەكان عەشرەتيكى گەورەبوون، لهسهرهتای سهدهی بیستدا وازیان له ولاغداری و دروستکردنی پهنیری ييسته و قهل به خَيْوكردن هينابوو تا بگوازنهوه بي شار، به لام وهك عەشىرەتىكى يەك دەسىت ھاويەنىدى خۆيان نەدۆراندېيور، دواي ماوەيەكى دوورودرنیٹ لیہ شیاردا هنشتا نەریتی خنلهکی خزیبان پاراستبور، به چەشىنىك غەشىرەتەكانى تىر بەخىلىيان يىدەبىردن، سىەرە گەورەكانىي خیلهکه چ لای دهولهت و چ لای حیزبه سیاسییهکان حورمهت و سهنگی خۆپان ھەببور. بەرە ناسىرابورن كە ھەفتانە ييارانى خيل بە نىزرە لە مالنیک کودهبنه وه و خوانی گهوره دهرازیننه وه، له و داوه ته گهورانه دا بهردهوام قباب به ناسمانهوه بنور، سینی نهم دهسته و دهستی دهکرد، سوراحی جۆراوجـــۆر دەهـــات و دەچــوو، خالیــد ئامــوون لــهو دانیشــتن و كۆبوونەوانەدا ھەستى بە دلنياييەكى گەورە دەكىرد، ھەستى ئەرەي ھێـز و پشت و پهناپهکې گهورهي ههپه ناوهوهي دادهگرت... ئيستا کاتي ئهوه هاتبوو بەراسىتى داواي يارمەتىي لىه ئاموونىيلەكان بىكات، بەدرىرايىي سىي سائى رابوردوو هيچ كات ريكهوتى نەكردبوو، ئامرونىيەكان لە مەسەلەي ژن و ژنخوازیدا شکست بهیدن، قورساییان له بازار و له ژیانی سیاسیدا هۆپەكى گەورەي ئەو سەركەرتنە يەك لەدواي يەكانەيان بور، ئەمە جگە لهوهی سهی کهرهمی ناموونی وهک سهر عهشرهت کهسیکی دبیلومات و ليّزان بوو. ئەو شەۋە كە خوازېينىكەرە ئاموونىيەكان چوون بى مالىي فیکرهت گولّدانچی، فهوزی بهگ به یـۆزی پیاویّکی پیـری خویّندهوارهوه، نەرەك بەيلۆزى غەشلرەتچىيەكەرە للە يېشلى ھەموريانلەرە بلور، فلەرزى بهگ پهکٽِک بوو له ههره قسهزانهکان، کهسٽِک به وردهکاريپهکي زوّرهوه وشهکانی هه لدهبازارد و زیاده رؤییه کی گهورهی له ده رخستنی کوردی زانیدا دهکرد و ههولی گهورهی دهدا دارشتنهکانی له توانای کهسانی

ئاسابى بەدوور بن. ھەمور ناوبانگى فيكرەت گولدانچىيان وەك يياويكى خويننده وار بيستبوو. به لام فهوري به گ خنوى له ههر زانايه كي دونيا به زیرهکتر دهزانی، پنی وانهبوی فیکرهت گولدانچی به عیلم بتواننت بیگرنت، دلنیابور فیکرهت گولدانچی وهک شهو سی جبار شناهنامهی نهخویندوته و وهک نهویش زوریهی بهشهکانی «رسالة الففران» یی مهعهریی له بهر نییه . راسته زانین و زانستهکهی فهوری بهگ گهلهک کلاسیکی و کژنهباوپیوو، به لام فهوری بهگ باوهری به بوونی زانستیکی جیاواز نهده کرد که له خیام و حافزی شیراز و جه لاله دینی رؤمی تنييه راندبنت، هيچ جوره تنگه پشتننكي بن ئه و زانست و زانينانه نهبوو که له خورشاواوه دمرده چوون، مهسهله که همه رشهوه نهبوو که تبیان نەدەگەيشت، بەلكى يېپوابوق زانستەكانى خۆرئاۋا ھەقىل لىە گرېژەنەدەبەن و له سهر ئاسنەرنى خىزى دەرىدەكەن، شەرى خوازبىنىيەكە، فىكىرەت گولدانچى للەدەرەۋە بلوق، كە ھاتلەۋە ۋائلەق ھەملوق بىلاۋە نەناسلەي للە مالِّي خوّیدا بینی، بن نیّستیّک له بهرچاوی میوانان شیرزه و پهشوّگاو دەركىھوت، يياوانى قسىھزانى ھەشىرەتى ئامىوون بىھ زمانىھ شىيرىنەكەي خۆپان میوریانکردهوه و له گهلیدا کهوتنه باسی روداوه سهیرهکانی دونیا، گولدانچی به وردی گویی له فهوزی بهگ گرت که زوو زوو ههندی بهیتی فارسی تیهه لکیشی قسه کانی ده کرد و به شیوه خویندنی ییاوه کۆنهکان نمونه و حیکایهتی دهریارهی پیویستی تیکه لاویوون و نزیکبوونه وه ی ئاده میزاده کان له په کتر ده گیرایه وه . فیکره ت گولدانچی روو له قسمکانی فموری بهگموه تیگهیشت کمه لمه جموردهم پیاویکدایمه کے گرنگترین مەرجەعنی رۆشنبیریی لےلای هیشتا حیکایەتەکانی کلیلهو دیمنهی بهیدهبایه، خیرا نهوهشی خویندهوه که نهمانه ییریک خوازیپنیک درن و بن داوای پهکیک له کچه کانی هاتوون. که زانی شهم پیاوانه بن خوازیننی خانمی بچکزله هاتوون، ماوهیهک بندهنگی قورس

دایگرت و دواتر بینهوهی دوودل بیت گووتی مهر لهم مهفتههدا کوریکی دیش داوای دەستى كچەكەي كردوه، ئۆستا شتەكان لـه خەيالى خۆيى و خانمه بچكۆلەشدا كەمنىك ئالىزز و تىكەل دەردەكەون لە بەرئەوە دەبىت ماوه یه کسی دریّریان بن بیرکردنه وه بده نسی ... پیاوانی ناموون خوّیان وا دەرخست كه گەلنىك به گفت و تىنفكرىنى فىكرەت گولدانچى خۆشىمالن، هـهر بينجيان وهک بينـج بياوي بهختـهوهر خزيان ننشاندا، ههمنشـهش يياواني ئاموونى له بۆنەكانىدا و له يۆشىدەم خەلكىدا خۆيان بەختەوەر نیشانده دا... هه ریننجیان ناوی کامه رانی سه لمایان ده زانی، ده شمانزانی بۆیە وا بە خیرایى ھاتوون تا ریكا له كامەرانى سەلما بگرن، بەلام روخساریان به هیچ جۆرنےک ئەو نهننییەی ئاشکرا نەکرد... که دواسی رۆیشتن، فیکروت گولدانچی بیری له فهوزی بهگ کردووه، هیندوی وهک كەسىپك ھاتە يىشىجاوى مايەي بەزەپيە وەك كاراكتەرىكى رۆشىنبىر نەھاتە بەرچاوى ... فیکرەت گولدانچى بەدریژاپى ژیانى گالتەي بەوانە ھاتووە كه زور ههوللدهدهن خويندهوار دهريكهون... «ههموويان نهخويندهوارن»، فیکرهت گولدانچی بهر لهوهی بجیّته ژیّر جیّگاکهوه و لیّفهکه بهسهر خۆيىدا بىدات، لىھ نىھانى خۆيىدا وابيرىكىردەوھ.

سەوسەن تەنيا لە كۆتايى ھەفتەدا دواي گەرائەرەي مريەم لە زانكۆ، به برینداریوونی مەنسلور ئەسلرینی زانی، مریمم وەک رەشما همار بەجلی زانكۆوە خۆي كىرد بە ماڭى فىكىرەت گولدانجىدا، دلنيابوو ئەو كچە بيّهرَشه تا ئهوكات هيه شتيّكي لهسهر ئهو رووداوه نهبيستووه. به زمانه پر مەرەشەكەي خىزى كە لە دايكېيەرە «مەعسىومە گولدانچى» بۆي مابورەرە، بە دەنگە كەميىك گر و ييارانەكەي لە چەند چركەيەكدا تهواوی چیروکهکهی بـق سهوسـهن و پروشـه گیرایـهوه و بـه سهوسـهنی گووت «تنزج کچنکی گنر و گهمژهیت، لهدهرهوه خه لنک له سهر تنز شهرهچەقق دەكھەن و تىقش لىسرەدا، خاتوونەنى بابوونەنى لىھ ناو ئەم كتيبانه دا دانيشتوويت و تاكات له هيچ نييه ... من له ژيانمدا مهخلوقيكي بنِباکی وہک تنزم نہبینیوہ ... کچم نہخوشی یان بِیْمبلّٰیٰ ج دہردیّے لـه دلَّتدایـه بـه نُیْمـهی دامـاو ناخویّنریّتـهوه ... بهراسـتی مـن تیّناگـهم... كه بيـر لـه تــــق دەكەمــهوە تــهواق تووشـــى سەرئيشــهدەبم»، مريــهم لــه گیرانه وه ی حالی مهنسور ته سریندا وینه کاربیه کی گهوره ی کرد و گووتی که کورهکه چوار روز بیهوش بووه، هیچ کهس به تهمای نهبووه، دکتــزرهکان دهسـتیان لــه ژیانــی شــتووه و تهنیــا موعجیزهیهکــی خودایــی به هانایه وه هاتبوده و رزگاریکبردوه ، دواجاریش گووتی شهوه ی مهنسبور ئەسىرىنى برىنداركىردوه، كورىكىنى شەلاتى و نەخوينىدەوار و چەقۆكىشە به ناوی کامهرانی سهلماوه . سهوسهن فکیروت بیشهوهی زوّر خوّی به وه لامدانهوه ی مریه مهوه سه رقالبکات، به ساردییه کی گهوره وه گروتی «بق دەبنت من بزانم بیاوان چی دەکەن... بۆ پنتوایه، دەبنت سەرى خۆم

به شهری دوو که سی نه فامه وه بئیشینم، که نایانناسم». وه لامه که ی بی مریه م سنووره ئاساییه کانی بیباکی ده به زاند و گه لیکیش بیره حم و دلره ق ده بنواند. مریه م جاریکی دی ده ستی راوه شاند و به ده نگی به رزگووتی «مه نسور ئه سرین کوریکی زور ناسکه ... تیده گهیت ... من ده چم بی لای، سلاوی توشی بو ده به م... چونکه ده زانم ئیستا هه و قسه یه ک له تو وه دلی ئه و که به سته زمانه چه ند خوشده کات ... تیده گهیت، ده بیت ده بیت ده بیت به وه ستی ئه وه ته مه بین به مه خلوقه ناسکه له به رتی خه ریک بووه به ریّت ... له به رتی ... ناخر هه رکی کی تر بیّت ده ستده کات به ووه به ریّت ... له به رتی من مولکی تر بیّت ده ستده کات نه وه ده نیستا به به بی خوت ... که من نه وه ندر و قیمه تم لای تی هه یه ، من مولکی تیم ... به لام تی ... نه وه سه را که به سه رو که لله تدا تی سه و سه ن خان ، من هیچ له و شتانه تیناگه م که به سه رو که لله تدا تی ده به ی نابم » .

ههوالّی خوازیننیکردنی کامهرانی سهلما بو سهوسهن کهمیّک مریهمی شهرزهکرد، سهیری لیّهات سهوسهن ههر دووکیان له یهک ناستدا دهبینیّت. سهوسهن که قسهیدهکرد مروّف ههستی نهوهی ههبوو که هینده ناسکه وهک توحفهیه کی کریستال نیّستا نا کهمیّکی دی دهشکیّت، به الّم نهو ناسکییه له نهندازه به دهره ی هاوشانی ناسکییه له نهندازه به دهره ی هاوشانی ناسکییه له نهندازه به شتیّک له

غەمگىنى و ھىنىىيەوە گووتى «ئاخ مريەم... لىنگەرى... مىن شىوو بەھىچ يەك لەم دوو پىياۋە ناكەم كە لەسەر خىشەۋىسىتى شەردەكەن...
تىدەگەيىت... لەۋە تىناگەم ماناى چى پىياۋان لەسەر خىشەۋىسىتى
شەربكەن... ھەسىتدەكەم، شىتەكان بەيۋەندىيان بە منەۋە نىيە، بەلكو
پەيۋەندى بەۋەۋە ھەيە ئەر پىلوانە نازانىن دونيا چىيە... ئاخ مريەم...
ھەر پىلونىك بزانىت دونيا چىيە لەسەر كچىكى شەر ناكات... ھا، ھەر
پىلونىك بزانىت دونيا چەند گەررەيە، لەسەر كچىكى نەخىرشى ۋەك مىن
چەقىق ناۋەشىيىنىت... وانىيە».

پروشه دلنیابوو «بیرۆکهی گەورەیی دونیا» که لەسەری سەوسەندا ســەوزبووە، دەگەريتــەوە بــق ئــەو ھەمــوى ئەنســكلۆييديا و فەرھەنــگ و ئەتلەسىە جۆراوجۆرانەي لىە مندالىييەوە لىە ناوياندا دەژى، بەلام مەكريكى کچانهشی له قسه کانیدا دهبینی که خالی نهبوی له شهرانگیزی. ئیستا ههموو له تایهفهی گولدانچیدا لهو باوهرهدابوون که نهم کیژه ههرچهند گەلنىك ناسىكە، بەلام گەر بيەرنىت دەتواننىت زۆر دلىرەق بنىت. دەبنىت بلنىم که پروشه به دلسوزییه کی گهورهوه، به مهراقی کمیکهوه که نایهویت هیچ له باوکی بشاریتهوه، ههموو ههوالیکی گرنگی سهوسهنی بن فیکرهت دهگیرایهوه . له و کاتهوهی هاتبوون بن شار و دوای بریاری سهختی سهوسهن بق وازهينان له خويندن، كچهكه وادهردهكهوت كاراكتهريكي ناوازەتىرى لە كاراكتەرى ئاسابى ھەبنىت، ھەندى رۆژ تا شەو درەنگ لە ناو كتيبخانهكهى باوكيدا دهمايهوه، ههنديجار باوكى رادهسيارد ههنديك كتيبى تابيه تى بى يەيدابكات، جاريكيان داوايكىرد ئەتلەسى جيهانى كۆنىي لىھ يەكنىك لىھ كتنبخانەكانى بەرىتانىياوھ بىق بكرنىت، ئەتلەسىنك که کیشوهره نفرزکان و خهزینه ریس ناوکهوتوهکان و مهملهکهته به باجورهکان و شوینهکانیان نیشاندهداته وه، جاریکیش داوایکرد فهرههنگی بهردهزیّر و خشلّه گرانبه ها و یاقووته دهگمهنه کانی بن پهیدابکات، بهوه دا

گولدانچی ناسیاویکی دیرینی له دهرهوهی ولات ههبوو، خوشبهختانه ههر بەرگىك لەو كتىب گرانبەهايانەي داوابكردايە لە ماوەي چەند ھەفتەيەكدا بەدەستى دەگەيشت، بەجۆريك لە ماوەي چەند مانگيكدا فەرمانبەرەكانى دائیرهی یوست گولدانچییان له ههر کهسیکی دیکهی شارهکه باشتر دەناسى، ئەر يىارە بە رىقارە بالابەرزە سەرورىش سېپيە كە ھەردەم به ههفتهیه کیان زیاتر به را له گهیشتنی کتیبه کان سهردانیکی دائیره ی یۆسىتى دەكىرد بىق ئەوەى فەرمانبسەرەكان لىه گەيشىتنى «روزمەيەكىي گرنگ» ئاگاداربكاتـهوه . سـهرهتا باوكـي وايدهزانـي كچهكـه يهكيّكـه لـهو توندره وانهی ده په ويت به ريگای تايبه تي خوی له زانستدا قوول بېيته وه، به لام سهوسهن روزیکیان بییگروت «بابه، من زانستم بن گرنگ نییه، له داهاتووشدا هيچ كات زانستم به لاوه گرنگ نابنت... به لام مه هستمه بزائم دونیا چی تیدایه». دیاره کچه که لهوه مندالتر سوو باوکی بویریت به تهنها بینیّریّت بـق دەرەوەى ولات، بـهلام بـق ئـەوەى وەک باوکیّکى ریّگر و ناحهز دەرنەكەويىت رۆزىك لەسەر نانخواردن يېيگووت «سەوسەن گەر بەراستى لە تواناتدايە بەرگە بگريت، دەتوانىم ھەوڭنىك بىدەم بى ئەرەي سهفه ربکه یت و برؤیت بن ده رهوه ی ولات، گهر ده زانی به وه ناسوویده دەبىت بىرۆ، ئەرى بە ئارەزورى خىزت دونىيا بېينىە، مىن لارىم نىيلە و ریگریت ناکهم». کچه که به زهردهخهنه یه کهوه گووتی «بابه من لهوه لاوازترم که تق تیمدهگهیت ... تق زوو له یادیدهکهیت که من کچیکی زۆرى دەويد، ئينجا چى بە تۆ دەلينن ... ھا چيت بيدەلين گەر كچيكى گەنجىي وەك مىن بىھ دونىيادا بەرەلابكەيىت. نازانىي تىق لىھ چ شارىكدا دەۋىت؟ بىرت لەۋە كردۆتەۋە جەندە برىندارتدەكەن... گەر مىن بە تەنپا برۆم شەرەنى ھەمور گولدانچىيەكان دەكەرىتە بەر تانە، ئاە گەر من وهک کچیکی خراب ناوم بروات، ئهوکات بروشهش شووباکات، رهنگه ئامۆزا و پورزاکانیشم شوو نهکهن… وانییه بابه. گهر من بروّم ئیتر ناترانم توش ببینم، ناتوانم کتیّبخانهکهش ببینمهوه». باوکی دلّنیابوو کچه که لهسهر ههقه، دلّنیاش بوو سهوسهن لهوه بیّقهواره و کهم تواناتره ههموو ژیانی له سواری کهشتی و فروّکه و شهمهندهفهرهکاندا بباتهسهر. ثهو ههر ثهو روّژه بهباوکی گووت « فیکرهت گولّدانچی، من دوزانم دونیای راستهقینه، لهدهرهوهی تُهتلّهسهکان و ویّنهی ناو کتیّبهکان چوّنه، بهلام دهمهویّت تیّبگهم خهلّک چوّن دونیا دهبینن… دونیا خوّی زوّر خوش نییه، بهلام ژیان لهگهل تهوانهدا که دونیایان بینیوه، دانیشتن لهگهل تهوانهدا دلّم تاسوودهدهکات… من کچیّکی نهخوشم، بابه … گهر بهرامبهر خوّم دلّرهق نهبم ناتوانم بژیم».

سەوسەن فىكىرەت ئەو گۈزارەپەي زۆر بە كاردەھىنىا «مىن كچىكىي نەخۇشىم ... مىن كچۆكى نەخۇشىم » . ھەمىوى دەيانزانى كە بەرامبەر خىزى زور دلرهقه مریهم شهو روزه بهو سروشته توره و نائارامه ی خویهوه به سهوسهنی گووت « تـق لـه عومريكدايت، دهبيّت شـتيك له سـقز و ههستت تيدابيت ... دهبيت دلت به حالى خوشت بسووتيت، من له تايهفى گولدانچیدا کچیکی ترم نهدیوه وهک تق خوینن سارد بینت... خوایه گهر تێبگهیشتمایه چی لهو دله خالییهی تودا دهسورێتهوه ... چی؟.... به لام يروشه تق ييمبلن، تق فريامبكهوه، ئهم كچه چ دهرديتي ... به راست کچانی له بهغدا گهوره دهبن ههموو وههان؟ دهبیت ههموو ههمان دەردىيان ھەبئىت ؟... زۆرجار كە ئەم بنباكىيەي دەبىنىم خەرىكە لە هـوش خـوم دهچـم...». ئەو رۆژە كە مريـەم لـەلاي ئەوانـەوە ھەسـتا بچيّـت بـ ف سـهردانی مهنسـور ئهسـرین، سهوسـهن لـه بـهر دهرگاکـهوه بانگیکـردهوه، له یهکیک له نینجانه کانی باوکیدا گولیکی سبی بچری و دای به مریهم و گورتی «ئەر گوڭە بدە بە مەنسور ئەسرىن، بەلام يېيېڭى دلىي زويىر نهبيّت و به هه له لهم گوله بچكولانه به تينه كات، من ده زانم بياوان چ

٩ كۆشكى بالندە غەمگىنەكان

حیکایه تنکی دوورودرنی و بیمانا له گولنکی وه ما دروستده که ن ... گه ر ده توانیت تکای لنبکه تا بن هه تاهه تایه من له بیر خن ی بباته و ه ، چونکه پیده چنت دواجار من شوو به که سینکی تر بکه م ».

ئەوە يەكەمىن گول و دواھەمىن گول بوو سەوسەن فىكرەت لە ئيانىدا يىشكەش بە مرۆۋىكى بكات.

ھەوالىي خوازبىنىىكردنى كتوپىرى يەكىك لە ئاموونىييەكان بى سەوسەن فیکردت، له شاردا دهنگدانه وه په کی گهوره ی هه بوو، له وانه په ناویانگی چیرۆکەکەی سەوسەن فیکرەت له بنەرەتدا بگەریتەوھ بۆ ئەو خوازبینیکردنه و رووداوه کانی دوای ئهو. به لام جگه له و خوازبیننییه دوو شتی کتویس له بهرهی مهنسور ئهسرینهوه روویاندا بوونه مایهی زیاتر بلاوبوونهوهی حیکایه تسی خانمی سه وسسه ن و خوازبیننیکه ره شسه یداکانی. یه کیکیان شه و شیعره ناسکهبور که یهکینک له شاعیره هاوچهرخه گهنجهکان له گۆڤارێکی ئەدەبىدا بالویکردەوه و ستایشی عاشقینکی تیدادهکات که له ریّر زەمینیّکی چلّکندا له ییناوی عهشقدا نامادهبویه بمریّت، کابرا شیعره که شی به روون و ناشکرا پیشکه ش به مهنسور نه سرین کردوه، لهوهش بترازيّت ساقى مهجمود له ههمان ههفتهدا لهو تهلهفزيوّنه تهنها و لۆكاڭـەوە كــە بەرنامــەي بــق ئــەو دەفــەرە بالاودەكــردەوە، گۆرانىيەكــــ یه خشکرد، به شیوهی لاوک و حهیرانه دیرینه کان چیروکی ههمان رووداوی دهگیرایهوه، ساقی له گورانییهکهیدا له جهندین جیگادا ناوی سهوسهن فیکرهت ده هیننیت و گزرانییه که ی برکردوه له دیری وهک «سه وسه نه که ی خوّم»، «سوسهی دلهکهم»، «سهوسهن ئامان» و «سهوسه باوانم». گۆرانىيەكانىي سىاقى مەحمىود گۆرانىي بازاريىي راسىتەقىنەبوون، لەرانىەي له مهزاتخانهی ههموو شارهکانی کوردستان لهسهر کاسیت توماردهکران

و دەفرۆشىران، شىزفىزى پاسە ناوخۆيى و ئەوانەى لە نىنوان شارەكان و سەر ھىللە دەرەكىيەكان كارياندەكىرد، گورىگى راستەقىنەى ساقى بوون. دەبىت بلىم شىيعرەكەى مستەفا ھەزار و گۆرانىيەكەى ساقى مەحمود مەسەلەى خوازبىنىكىردنەكەى سەوسەن گولدانچىان گۆرى بىز كىشەيەكى گشىتى كە سالانىكى درىر ھەموو خەلكى شار بىدوى سەرقالبوون.

هەواڭىي خوازبېنىكردنىي ئاموونىيەكان مەنگورى بابەگەورەي گەلپىك سـﻪغڵﻪﺗﻜﺮﺩ، ﺗﺎﺩﻩﻫـﺎﺕ شـتﻪﻛﺎﻥ ﺳـﻪﺧﺘﺘﺮ ﺩﻩﻫﺎﺗﻨـﻪ ﭘێۺـڿﺎﻭﻯ. ﺋێﺳـﺘﺎ دەيزانى شانسى كامەرانى سەلما تا بيت بچوكتىر دەبيتەرە، ئەر رۆژەي ئامورنىيەكان ھەوالىي خوازىتنىيەكەي خۆپان بلاوكىردەوھ، دواي جەنىد سه عاتیک هه واله که گهیشته کامه رانی سه لماش، هه واله که که میک رایچلهکانند و تنیگهیانند نهمیه شهریکی سیهختتره لهوهی نهم سهرهتا دەيبىنى، بەلام دلنيابور ئەمىش ھەروا ئاسان بەردەمىي كەس چۆل ناكات. ئەر كات كە ھەوالەكەي بىست لە چايخانەي بەبولەي ئازاد دۆمىنەي دەكىرد، لـه بەرچاوى ھەملووان سلويندى خلوارد كله تا رۆخلى تندا بنت لهگه ل ههمسور هنزنکدا شهردهکات و نامادهیه تا کوتایی بجەنگىت، ھەر ئەو رۆۋە بە ھىدىنى لە چايخانەكە ھەسىتا، يولەكانى دانا و چوو بن لای مهنگوری بابهگهوره . له راستیدا نهو هنره ناوهکییهی كامەرانى سەلما دواي بىستنى ھەوالەكە يىشانىدا ھۆزۆكى راستەقىنە و تەرارەتى نەبور، گەنجەكە لە نارەرە ھەستى بە لارازىيەك كرد يېشتر لە خرّيدا نەيبىنىبوو. كاتىك مەنگورى بابەگەررە چاوى يىيكەوت و ھەندى ئالوگۆرى سەر روخسارى خوينىدەوە، تېگەيشت ئەم گەنجە بەستەزمانە بـق يەكەمجـار لـە ژيانيـدا ترسـێكى قـووڵ چۆتـە رۆحىيـەوە . كامەرانـى سـەلما هه ولیده دا گه لیک شه رانگیز و توند ده ریکه ویت، به لام مه نگوری با به گهوره گووتی «ناموونییهکان عهشرهتیکی بههیّن و گهورهن، من خوّم خالید ناموون دوناسم، دوزانم ج ههتيويكي مهكردار و فيلزانه ... چهند ساليكه

له بازاردایه، شهوهی به وجزره چاوی خستزته سهر سهوسهن فیکرهت، شتیکی عاجباتییه، من رهک کهسیکی بیخیر تیگهیشتورم، به قهبری مسردووی ههموومسان بهردهوام حیسسابی یاشسه لیکی چلکنیم بن کسردوه، حیسابی دەریپیەکی بۆگەن كە ھیچی تیا بەستە نیپە. ھەر رەک كەسبك بینیومه که دلی به و ژنه ههرزانانه خوشه که له یشتی کوگاکه دا به ههندیک عهتری بیبون و سوراوی ههرزان یان به توزه دیناریک لهسهر فهردهی جله تورکییهکان دهیانگهوزینی ... به لام وهها جوانناس بیت حهز له سهوسهن فيكرهت بكات... نا ... شتى وا ناجينت به خهيالمدا. هيچى له جوانناس ناجينت، بتر له قاجاغجييه ک دهجينت باره ی خورابيت، شنوهی سهپرکردن و وهستانی شتنکی تندایه مرزف تووشی ژانه سک دەكات. باوەرناكەم كچێكى وەك سەوسەن فىكرەت، سەروچاوێكى وەھاي خۆشىبويت ... يان ... نازانىم ... لەوانەشىھ . بەدرىزايىي زيانىم زۆربەي ئەو قسانهی لهسهر نافسره ت کردومین هه لهبوون، به لام شهوهی ترسیناکه ئاموونىيەكان بە ھەمىو جەك و تفاقى خۆيانەۋە چوونەتە بشىتى... لە سیودوو سالی رابوردوودا هیچ ناموونییهک له مهسههی ژن و ژنخوازیدا نه بدؤراندوه، ئه وهي من بزانم و له بازاردا باللوه ناموونييه كان تا نيستا نهچوونه ته خوازبیننی کچیک و بؤیان نهبیت. لهبه رئه وه گهر ئیمه بچینه شهرهکەرە دەبنىت بزانىن شەرنكى راستەقىنەيە كە كلكىي شىنرى تىما دەقرتىــت ... ئاموونىيــەكان وەك ئــەو ھەتىــوە ريوەلەيــەى زانكـــق نىــن ... ئەوان عەشىرەتىكى گەورەن، خەلكىكى زۆر شەرانيان ھەيبە كىە دەسىت به قوونی سهگدا دهکهن، له منی وهریگره ... گهر بزانین شهرهکهمان ييناكريّت، دەبيّت يەشتەماليّكى باش ببەستين و ھەر زوو بەر جورنەكە چۆلېكەين ... تى خىزت دەبىت يىمبلىيت مىن چى بكەم ... رابكەم يان بوەسىتم».

کامهرانی سهلما گووتی «تو ده لیّیت چی، مهنگور... تو بیت له

شويني من چى دەكەيت؟ ... من ناتوانم ھەروا ئاسان وازبهينم».

مەنگور دەيگووت «يوسف كەريار بە رەحمەت بنت دەيگووت ـ شەر بەبى تىرس خۆش نىيە ـ. لە شەرى راستەقىنەدا پىاوى وەكو ئنىمە لە پىنشدا ئەژنزى دەلەرزىت، لەوانەيە لە دوايشدا ئەژنزىان ھەر بلەرزىت، دوائەوە كىن چوزانىت، گەر سەوسەن فىكرەت بريار بى تى بدات، ئەوكات حىسابى ئاموونىيەكان باكە، يەكسەرە حىسابيان باكە، حەيفە ھەر لە ناوەراستى رىلگادا وەك قەلى گرگىن بال شۆربكەين و بلنىيىن تەوا، وەكو قەتىنى نەخۇش بچىنەوە كونەكەى خۆمان... راستە ئاموونىيەكان بەھىدىن، بەلام بەھىزىرىن لايەن ئەوەبە كە سەوسەن ھەلىدەبرىرىت، بەھىدىن، بەلام بەھىزىرىن لايەن ئەوەبە كە سەوسەن ھەلىدەبرىرىت، گەر سەوسەن تىزى بە دل بىت، ئەوا حىسابيان باكە ... بىيە دەبىت بەردەوامبىدن... وا بجولىيىنىدە وەك ئەوەي ھىچمان نەبىستورە، بە ناموسى دايكى خۆم و خىزت، ھەندىنجار ئورى ھىچمان نەبىستورە، بە ناموسى دايكى خىزم و خىزت، ھەندىنجار گوى كەر لە چەقىيەكى تىر چاكتىرە ... يەكەمجار گوى كەرەكەى خىزمان دەدەينە ئامورنىيەكان، دواتىر سەيردەكەين بىزانىن چى دەبىدى.

 ئەران شەركەرى راستەقىنەن... گريبگرە كورەكەي سەلما دۆلان، تـــق زۆر عەزىزى لەلام، چەقىق ھەلگرتىن و چەقۆكىشىي شىتىكى قورسىم، تىدەگەيت پوسف کەرپارى گەررە لە فىشەك تەقاندندا دەست راستېكى بېرېنەبور، به لام شهرمیده کرد ده مانچه له دوژمنه که ی دهربهیننیت. نیمه له شهردا ئەخلاقمان ھەپە، تىق جارى ھۆشىتا تەواو لە ئىشلەكە تۆنەگەيشىتووپت، ئەر بەيانىيەي عونىلى سەبەي قەيماغيان كوشت، براكەي دەمانچەيەكى پەرەلىلى خستە بەر بىشتىنەكەي، گورتى «غونبىل، بايىت بىت، كەس ئەمىرۆ بەم ئەبوئەلقە خىزانە شەرناكات، تىدەگەيت دوايى دەتكورىن، ئەمە وهكو ئەوھ وايە بچيت بن شەر و چەكت بى نەبنىت». دەبنىت بلنىم كە عونيل له چەقۆكۆشە شارەزاكان بور، رەك بوسف كەريار وابور، خەريكە بلَّيْم لەوپىش جەقۆپەرسىتىر بوو، ھەمبور ئەرانە جەقۆپان لە ھەر جەكىكى ترى دونيا لا عەزيزتر بوو، ھەموق رايان وابوق كە كەسىي ئازا ئەرەپە كە دوور به دوور شهرناکات. شهر پهعنی ئهوهی لهش بهر لهش بکهویّت، خويْنى بەرامبەرەكەت بېينىت، جاوت لىيبىنت كاتىك لىت نزىكدەبىتەوە، گویّتان له ههناسهی پهک بیّت. تُهو روّره عونیل دهیزانی دهیکوژن، ههمسوو دهمانزانسی گهر دهمانچهی پیپرووایه نهیاندهویسرا توخنیبکهون... كوريكى وههابوو شاخ سامى ليدهكرد، بهلام كه هاتهدهرووه يهكه يهكه به هەمورانى گورت لە چەقۆپەك زياتىر ھىچى تىرى يىخ نىپە، لەسەر سوجى دوكانهكهى مام شاهير كوشتيان، سن دهمانچه تهقهيان ليكرد، سنی دهمانچه، ناوها بوو... به رؤری نیوهرو کوشتیان... زمارهیهکی زوّر له چەقۆكىشە رەسەنەكان ئارھا كورران... ھەمىرى دەيانزانى دەكوررىن، هەمىوق دەيانزانى كە سەردەمى چەقىق بەسەر چىۋۋە، بەلام دەمارىكى رەقى ئازايەتى دەيخرۆشاندن، زۆربەيان تا مردن له چەقىق زياتىر چەكىكى تريان هه لنه گرت... منیش له و توخم و چیزه په م، هه رجییه کیش دهناسم له و توخم و چیزهیهن، حهزدهکهم توش پوژیک له پوژان دهمانچه ههانهگریّت،

دەبنىت بلنىدن كە كامەرانى سەلما لەگەل سەبر و ھىنىنىدا كىشەيەكى زىرى ھەبور، لەر جىزرە مرۇفانەبور كە ئاگرىك دەچىت خوينىيانەرە و بە زەحمەت دەستەمۇدەكرىن، بەلام كارىگەرى مەنگور لەسەرى گەررە

سوو؛ ئەو تاكە كەسىنك بىور دەيترانى جلەرىبىكات، دەيزانى دەرچورنى ل قسمی مەنگور مەترسى گەورەي بەدواوەپ، ئەو ئۆوارەپ كە مەنگورى بەجيەيشت راستەرخى جور بى بارىكى بچوگ، كەمجار بە تەنيا دەپخواردەوە، بەلام ھەرجارىكىش ھەستى بە لاوازى بكردايە دەچوق بغ ئه و باره بچوکه و لهوی وهک عاره قخرریکی نه ناس خوی مهستده کرد. لەرانە نەبور بترانیت رەسفى دۆخى خۆي بكات، يان له ناخى خۆيدا زور له سروشتی سۆزەكانی رابمنننت، گەر يەكنكى خۆشبويستايە دەيزانى و گهر رقیشی له یهکیک بووایه دمیزانی، ههانچوونهکانی له نیتوان شهو دوو جەمسلەرەدا دەھاتىن و دەچلوون، توانباي ئىەۋەي نەپلوق ۋەسلقى ئىەق شتانه بکات که له دلیدا دهگوزه ریّن، له به رئه وه خوشی و غهمگینییه کانی توندترپوون، ئېستا ھەمبور ئومېدى ئەرەببور كە لە چاوپېكەرتنى فېكرەت گولدانچی و کچهکهپدا سهرنجیکی وهها جیبهیلیت بتوانی له شهرهکهدا به ئارەزوريەكى راستەقىنەرە بىينىتەرە، بەلام گەر سەرسەن راستەرخق بیکاته دەرەوە، يان گەر بەراسىتى مەنسىور ئەسىرىن ھەٽېژېرىـت، ياخـود بریار بق سامان و شان و شکری ناموونییه کان بدات، ههموو ژیانی به برینداری دەمیننیتەرە ... هیچی بن نامینیتەرە، ئەرە نەبیت شینتانە خنری فریبداته ههر شهره چهقزیهکهوه که دیته سهر ریگای تا دواجار یهکیک به مردن له دهست ئازاره کانی رزگاریبکات... له راستیدا نهیده زانی چهند سەوسىەنى خۆشىدەويت، ھىچ يېۋەرىكى بى ئەۋە يىخ ئەبور، ھىچ وشلەپەكى نەدەزانىي باسىي دڭىي خىزى يېپىكات، بەلام دەيزانىي گەر سەرسەن شىور به پەكىكى دى بكات، دەبىت پەلەبكات، زۆر زۆر پەلەبكات بىق ئەرەي بهزووترین کات له شهره جهقویهکدا بکورژریت و رزگاری بیت.

شبعرهکهی مسته فا هه ژار و گزرانییه کهی ساقی مهجمود له ماوهی چەنىد رۆژىكىدا مەنسىور ئەسىرىنيان گۆرى بىق يالەوانىكى ئەفسىانەيى، بهوهدا شارهکه له میزبوو هیچ چیروکیکی دلداری راستهقینه نهزیابوو، ينده چنت لهو سهردهم و زهمانه دا پنويستی به وننه ی عاشقنکی ناسک بووبیّت که بهراستی بن خوشهویستی بمریّت. گورانییهکهی سناقی مەحملود لله مارەپەكلى كورتىدا لله ھەملور شلويننيكدا دەگورتراپلەرە، مەنسىور ئەسىرىن بېئىلەرەي بېلەرنىت لىلە ئىاكاو لەسلەر ھەملوق زارنىك باوو. ئەر ناوبانگە كتوپىرە و ئەر بالوبوونەرە خىراپەي چىرۆكى بريندارىيەكەي، گەلئىك دۆسىتى نزيىك و ھاوسىۆزى بىق مەنسىور دروسىتكرد، ھەتىا ھەندئىك له شاعیر و مؤسیقاران بهتاییه سهردانیانکرد. که کامهرانی سهلما و خاليد ئاموون چوونه خوازبينى سەوسەن، ھەموو شار بيكرا چاوەروانى ئەوەپان دەكىرد لىھ ھەنىگاوى داھاتىرودا مەنسىور ئەسىرىنىش دەسىت هه نبهتنتیت و خوازبیتنیکه رانی ختی بنتریت. که مته رخه می و لاوازی مهنسور تا ئەندازەيەكى زۆر ھەمورانى سەرسامكرد، بە جۆرنىك كار گەيشىتە شهوهی دهباییه تبیراهیمی باوکی و فهریند تهسترینی مامی دوو به دوو له گه لیدا بدوین تا رازیبکه ن بچیته سهر هیلی داواکاران . له راستیدا دوای ساءردانهکەي مريبەم، مەنسلور ھەسىتى ئامومى لادروسىتبوق كە ھامار ھامول و هەنگارنىك لەو بارەپەرە بېھودەپە، بەلام گوشارى ھاورى و خزمەكانى، گوشاری ساقی مهحمود و گورانیبیّژه کانی دوّستی، گوشاری شاعیره گهنجه کانی شامیره شامیره شامیره شامیره شامیره شامی شار، پیّک اله هیّزیّکی نه وتوّیان خسته سه ر مهنسور بیسر له وه بکاته وه به هموو توانای خرّیه وه بچیّته ناو کیّبرکی گهوره که و چهند روّریّک مانی مهنسور نه سرین له هه ره مانه قه ره بانغه کانی شار بوو، گهلیّک له روّشنبیران و خویّندکارانی زانکوّ له پشتی مهنسور و هستابوون، هه موو پهیتا پهیتا سه ردانی نه ویان ده کرد، گه ر بهاتبایه و ناغای نه سرین له و زیاتر لاوازی بنواندایه، هه مووان تووشی نائومیّدییه کی گهوره ده بوون، بوّیه هه موو خزمانی نه سرینیش پیّک پا پیّیان وابوو که مهنسور ریّگایه کی دیکه ی له به رده مدا نییه نه وه نه بیّت تا کوّتایی لهگه ل چیروّکه که دا بیوات.

گەر ئەق قشـارانە نەبورنايـە، پێنەدەچـوق مەنسـور ئەسـرين لەھەمـان ئـەق دەمـەدا بنێرێتـە خوازبێنـى سەۋسـەن قىكـرەت.

گروپس خوازبینیکهرانی مهنسور ئهسرین له ههمور گروپهکانی تر گهورهتر بوو، جگه له ئیبراهیم ئهسرین و براکهی، دوو شاعیری بهناویانگ و ساقی مهجمود و مامزستایه کی زانکو و ههندی کهسی دیکهشی تیدابوو. دهبیّت بلّیین که ئهوانیش له خوازبیّنی خویان وهلّمیّکی ئاشکرایان دهست نهکهوت.

فیکرهت گولدانچی که شهپولی یه که دوای یه کی خوازبیننیکه ران پهشرکاندبووی، له وه دهترسا شته کان به ناقاریکی تاریکدا برون و له دهست ده ریچن. نه و شهوه له دوای مالاوایی نیبراهیم نهسرین و هاوریکانی ترسیکی کتوپ دایگرت و داوای له کچه کانی کرد شته کانیان کوبکه نه وه، بی نه وهی به خیرایی و نهینی شار چوللبکه ن و بگهرینه وه بی به غداد. به لام نه و شهوه سه وسه ن به ماکسییه کی شینه وه، به دهنگه هه میشه نارامه که یه وی که له کاتی ناسایی و تو په یشدا یه ک تونی هه بوو، باوکی دلنیاکرده وه و گووتی «گه رتب لیگه ریب ، من ته نیا که سیکم ده توانم نه مه مه مه هه یه و گووتی «گه رتب لیگه ریب ، من ته نیا که سیکم ده توانم نه مه مه مه هه یه به ده یه مه مه هه هه یه به مه مه هه هه یه به مه مه ها هه یه به دو تو یکووتی «گه و تو یکووتی «گه ویت به ده توانم نه مه ها که یه یه به یه یک دو توانم نه مه مه ها یه یک دو توانی ده توانم نه مه ها یه یک دو توانم نه یک دو توانم یک دو توانم نه یک دو توانم نه یک دو توانم نه یک دو توانم دو توانم نه یک دو توانم دو توانم نه یک دو توانم دو توانم دو توانم دو توانم دو توانم یک دو توانم یک دو توانم دو توانم دو توانم دو توانم یک دو توانم ی

چارهبکهم و دهشنزانم چنزن چارهیدهکهم». هنیز و نازایهتی کچهکه فیکرهت گولدانچی سهرسامکرد، پنشتر کچهکه به هیچ تاقیکردنهوهیهکی پاستهقینهی ژیاندا تننهپهری بوو، ههستیکرد نهمه یهکهمین نهزمونه کچهکه پیایدا تنبهردهبنت، لهبهرنهوه لنگهرا بنیدا بروات.

مەنسىور ئەسىرىن ھۆنىدە ئازايەتىي تۆدابىور بە ئاشىكرا لاي ھەملوران بلَّیْت هیچ شتیّک ده ریاره ی سوّز و هه سته کانی نه و خانمه به رامیه رخوّی نازانیّت، له دوای رووداوی چهقوّکهوه، ههستیّکی قوولّی لاوازی له خوّیدا دەدۆزىيەرە كە يېشتر ھەستى يىن نەكردبور، ھەستىكرد دواي چەقۆكە ب جۆرىكى تىر بىر لە خۆشەرىسىتى كچەكسەي گولدانچىي دەكاتبەرە، ئەركات كە بىسىتى كورى يەكىك لە ئامرونىيەكان خوازبىننى سەرسەن دەكات، تۆگەيشت ھۆدى ھۆدى ئەم عەشقە بەرەو جۆرە جەنگۆكى گهوره وهردهگهرینت، شهوهی بتوانینت له یهک کاشدا عاشقیش بینت و شەركەرىش بىت، ئەركىكى سەخت بىرى، ئەرەي بترانىت عاشق بىت و پریش بنت له رق و تورهیی ناسان به یه کهوه نه ده گونجان، به لام ترسیکی گەررەي ھەببور ئەرە ئاشكرابكات. چى دەبنىت گەر بلنىت ناپەرنىت لەگەل عاشىقەكانى تىرى سەرسىەن فىكرەتىدا بچۆتلە جەنگلەرە ... چىي دەبۆلت؟. لهم شارهدا که مرزف عاشق بور، دهبیت ببیت به رهقیبی چهندهها خەلكى تىر. سەيرى ليهات كە خۆشەويسىتى لىە قورلايپىدا بەو جەشىنە به کینهوه گریّدراوه . دلّنیابوو که کامهرانی سهلما دوّلانی خوشناویّت، بەلام كليەپەكى كېنە لە كامەراندا ھەبور ئەم لە خۆپدا نەيدەبېنى. ئەر ساتهی هاتهوه بیشجاو که کامهران بهلاماریدا، له چاویدا نهو کینه گەررە و قورلە ھەبور كە كىنەيەكى ئاسايى نەبور، كىنەيەكى بىسنوور كه تەنيا لەگەڵ خۆشەرىسىتىدا دروسىت دەبىيت. ھەسىتىكرد بەرەدا ئەم ئەوجىۆرە كىنەپەى تىدا نىيە، ناتوانىت بەراسىتى عاشىق بىت، دانىيابوو سەرسەن فىكرەتى خۆشىدەرىت، بەلام چىزن ؟ خۆشەرىسىتى ھەمىشە

نيوهي له کينه دروستبووه، ئهميش ئهو نيوهيه له خوّيدا نادورزيتهوه، ئەر رۆھە جەنگارەردى نىيـە كـە بىجوڭينىـّـت. بەدەسـتى بورايـە ھەمــور ئەر رەرتەي دەگىرايەرە دوارە بىق ئەرەي نەھىلىنىت ساقى مەجمىود ئەر گۆرانىيىە بلىنىت كە ئەم تىپىدا رەك شىەھىدىك دەردەكەرىنىت. ئەر ماوەپە برياريدا نەچىتەرە بى زانكى، ھەستىكرد يىوپسىتى بەرەپە سالىك یشوویدات، زوریهی شهوان له ژووره بچوکهکهی خویدا دهمایهوه و هیچی نەدەكىرد، دەپتوانىي مارەي دريىر لەسلەر جېگاكلەي خىزى بمېنېتلەرە و هیچ نه کات. هه میشه گریّی له ده نگی خوشکه کانی بوو که قسه ده که ن بنِئه وهي بزاننت چي ده لننن، دلنيابوو ههموو باسي نهم دهکهن، له مانهوه، له زانكق، له ناو خزماندا، له كۆلان، كچانى شار، شاعيرهكان، يۆلىسەكان... ھەمبور كەس... ئەرەي بەردەرام خەڭك باستېكەن و تىق نەزانىت دەلىنى چى، ئازارىكى گەورە بوۋ، دەيزانى ھەمۇۋ ئەو قسانەي له بەردەمىدا دەيكەن ئەو قسانە نىيە كە لە يشتەرە دەيكەن، بەلام نـه رێـگای ههبـوو، نهتواناشـی ههبـوو بزانێـت چـۆن باسـیدهکهن. مهنسـور ئەسىرىن لىه دلىي خۆيىدا گروتىي «جەھەنەم ئەرەپ خەلك ھەمور باستېكەن و تى نەزانىت دەلىنى جىي». ئەو شىتەكانى وادەبىنىي وەك ئەوەي ئەو یشتگیرییه گهوره په ی که دهکریت، بن که سیکی دی بیت که دوور و نزیک پەيوەنىدى بەمبەرە نىيە. لبە دلىي خۆيىدا گروتىي «ساقى مەحمىرد مىن ناناسيّت، مستهفا ههڙاريش... هيچيان به تهواوهتي نازانن لهو شهوهدا چى روويداوه ...». گرنگترين شتى ئەو شەوە ئەو كىنە قووڭە بوو لە چاری کامەرانی سەلمادا، ئەر كىنەپەي كە ئەم ناتوانىت لە دلى خۆپدا بيدۆريتەرە ... بەلام بىق ئەرەي خەلىك رەك عاشىق تىيبگەن، دەبىت وا دهبیّت به رده وام بیّت ... هیچ ریگایه ک و هیچ چاره یه کی تری نییه، که رقیک نیشانبدات که تیا نییه، ئیرادهیهک دهریخات که نبیهتی. گەر لەدوورەۋە سەيرى ماڭى سەۋسەن فىكرەتت بكردايە گەلپىك ئارام دەپنواند، بەلام ھەمبور مالەكانى دونيا لەدەردود ئارام دەنوپنن، چى لە ناوهوه دهگوزهريّت، ئەوھپان كەس بە دروستى نازانيّت. ئەو ئيوارھپەي که فیکروت گولدانچی و دوو کچهکهی له تاکسیپهکدا چوون بن مالی خەندە گوڭدانچى يىورى سەوسىەن، ھەر سىپكيان گەلپك ئارام و لەسەرەخۆ دیاریـوون، شتنکیان بینوه دیار نهبوی نیشانهی بهشوکان و شیرزهیی بیّت، به ههنگاوی نارام دهرویشتن، به نیگای هیّمن سهیری جواردهوهری خزیان دهکرد و بهزهردهخهندی ناسبک وهلامتی ههمتوی خهندهبه کسان دەداپەۋە . لە راستىدا كۆپۈرنەۋەكىە بەھۆى چەژنى لەداپكېرونى كچەزاپەكى خەندەرە بور كە تەمەنى دەبور بە دور سال بەلام بۆنەيەكى راستەقىنەش بـوو، گولّدانچییـهکان ینکـهوه کوبینـهوه و قسـهیهک لهسـهر نـهو ســی خوازېينيکهره بکهن که داواي سهوسهنيان دهکرد، گولدانچييهکان گهرچي له میزیور له شاردا ده زیان، به لام هیچ کات وهک نیستا نه که وتبرونه سنة رزاران، شهوهي شهم كچه لاواز و نهخوشته كنه بنه ردهوام بهدهست سەرئىشىم و كەمخوينىيمەرە دەنالىنىت بىمو خىرايىيە ھەمبور شارى بىم خۆپەرە سەرقالكردوە ماپەي نارەحەتىي زۆربەي كچەكانى دىكەي بنەمالەي گولدانچی بوو، که جگه له مهخلوقیکی لاوازی رهنگیهریو هیچی دیکهیان تندا نەدەبىنىيەرە شاپسىتەي ئەر ھەمبور سەرسىامى و دەنگەدەنگەينىت.

دەبنِت بلّنِم ئەرەي لە بىر كچنكىي غەربىب لە شارنكى تىرەرە بنِت و ببیّت مایهی شهره چهقل له نیّوان کرمه لیّک گهنجدا مایهی بیّزاری و برینداربوونی زوریهی خانمانی شار بوو، که یککرا وایان ههستدهکرد تانەيەكى قورس لـه نـرخ و جوانيان دراوه . بـه لام سەوسـەن فيكرەت خـۆى لـهوه دلسافتر بـوو ههسـت بـهو شـتانه بـكات يـان لـه دلّـي بگريّـت. مەسەلەكە ئەرە نەبىرو سەرسەن لەر شىتانە تۆنمەگات، بەلكى ھۆنىد ھەبىرو گهر هەستىشى يېبكردايە يەرچەكرداريكى پېچەوانەي نيشان نەدەدا كە بۆنے شەرانگىزى لىبىت. سەرەتا كە لە بەغىدا ھاتبورنەۋە زۆربەي گولدانچییهکان و نهوهکانیان وهک کچیکی لووتبهرز دهیانبینی، بهلام هەمسور زور تۆگەيشىتن كى كەمدورىيى و تەنھاييەكسەي بەيرەنىدى ب لووتبه رزیبه وه نیبه ، به لکی پهیره ندی به رهوه هه په که که کورکه به ئاسانى بابەتىك نادۆرىتەرە بىز قسىەكردن... ھەر كاتىش بيەرىت قسبه بکات، به ده نگیکی لاواز، که خالبی نبینه له ناوازیکی ناوه کس باسی حِوْرِهِ حِياوازه كانى گوله باغ، باسى شيوه شوراي ههنديك شارى كۆن، باسى چەشىنى بەلەمىە كۆندەكان و جىل و بەرگىي جەنىگاۋەرە فىارس و عەرەبە دېرېنەكان دەكات. لـە راستىدا كچەكـە دەپتوانى لەسـەر ھەمـوو ئەو شتانه قسه بكات كه ئه واني تر نه يانده زاني و به ينجه وانه شهوه هيجي ئەوتىزى لىە ھەمبور ئەو شىتانە نەدەزانى كە ئەرانى دى دەيزانىن، ژوورى دانیشتنهکهی خهنده گرلدانچی ژووریکی گهوره بوو، دیوارهکانی سهرجهمی وینه ی بیاوان و ژنانی بیری خیزانی گولدانچی بوو، له بابیره و نهنکه گەورەكانىيان، لەو وينانەۋە بېگرە كە دەگەرانەۋە بى سەردەمى ھەرەسى عوسمانىيەكان تا ئەر رىنانەي بە مۆدىلە سەرەتاييەكانى كامىدراي رهنگاورهنگ گیرابوون، چهندهها گولدانی کهوره و بالندهی شوشه و قــۆرى كريســتال لەســەر رەفــەكان دانرابــوون، خەنــدە گولدانچــى لــه گەنجىيەكى زورەوە ھەزى لە كۆكردنەوەي قۆرى بور، بەجۆرىك مىردەكەي

بهردهوام ینیدهگووت «دهبایه لهسهرهناوه شووی به چایجییهک بکردبایه»، شتیک له ژوورهکه دا بوو سهوسهنی سه رسامده کرد، ههوایه ک و بؤن و بهرامه یه کی دیرین، ههناسهی سهرده میک که به یاکژی لهویدا هه لکیرابوو. سه وسه ن هه رجاریک که ده هاشه شهو ژووره وه ده یگووت «شاه پسوره خهنده، لهم ژوورهدا ههمسوی دهبیت سسووک قسسه بکهین، حونکه واهه ستده که م شتیکی کون لیره دا خه و تووه ». قه نه فه گهوره دیرینه کان، منيزه تهخته کان که ينده چوق ده ستنکي نهنيني به ردهوام نسيه رتويان بکاتهوه، دوو رهفهی سیرامیکی پیروزهیی که شکر و جوانی دهور و زەمانىكى تريان لىھ ژوورەكىەدا يەخشىدەكردەوە . ئىمو شىتانە فىمزاي ژووره که یان گزریبوو بن فهزای موزه خانه یه که تهنیا بونه و بونه دەرگاكانى دەكريتەرە ... ميردەكەي بورە خەندە، بياويكى بيدەنگ بور، ههمیشه سهر بر خهیال و نالفز دهینواند، بیدهجوی کابرا بیدهنگیهکهی ناو ناخی خوی به خشی بنت به و ژوره . که یه که مجار هاتن بق مالی يـوره خهنده و گهرانـهوه، سهوسـهن لـه تاكسـييهكهدا باسـي ئـهو ههسـتهي بـ فر باوكـى كـرد، فيكرهت گولدانچى گووتـى « شـتنكى سـهير نييـه، رۆھـى مرؤف زوو رهنگی شوینه کان ده گریت و شوینه کانیش زوو رهنگی رؤهی مىرۆف دەگىرن». بەلام ئەمىرۆ ئۈررەكە بەجۆرىنىك لىە بەرچىارى ئەر گەورەببور، تىا خەلكى تىدەھات ھەسىتىدەكرد زياتىر و زياتىر خەللىك دەگرىكت، ھەفتەپكى بىور ھەمبور گولدانچىپكان لىھ پرسىيارى سىئ خوازبيننيكهره شهيداكهي سهوسهندا بيوون، ئهو ئيوارهيه ييكرا لهسهر داوای فیکرهت گولدانچی لهوی کوبووبوونهوه بـق ئـهوهی شـتیک زانیـاری لەسسەر ئىەر بابەت، بگۆرنىەرە، چەنىد رۆژنىك بىور كورانىي گولدانچى، شیرزادی عیرهت گولدانچی و هوشیاری پیوره خهنده و نهبیلی پیوره مەعسىوم، بازار بىق ھەواڭى ئەو سىن داواكارە دەگەران. سەوسىەن ئەوجىقرە گهران و پرسیارکردنهی به شایستهی جهفهنگ و بیکهنین دهزانی ...

ئەرەي سىن گەنجى رەھا بە قامەت و قيافلەت بىق كۆكردنلەرەي ھەوال دوکانه و دوکان بازار بگهرین مایهی شهرم و شورهیی بوو. سهوسهن تینه ده که پشت چیزن ریکا به خویان ده دهن بچنه جیگای چاوی شهو، دوائهوه چۆن مرزف له رينگای قسهی بازارهوه دهتوانيت مرزفيكی تر ھەلسەنگىنىن، ئەمە جگە لەودى بياوانى ئەم شارە ھەمور بە شىپرەيەك له شپوهکان له پهکتر دهچن. سن کوره پورهکهی سهوسهن وهک ههموو گولدانچىيەكانى تىر بالابەرزبوون، ويقارىكىان تىدابوو سروشتى و خۆرسىك دەننوانىد، بەردەوام قاتىيان لەبەردەكىرد، بۆينباخىيان دەبەسىت، ھەر سێکیشان پهکجوٚر زانیاریان پێبوو، دانیشتنهکهشیان بهوه کردهوه که كامەرانى سەلما، ھەتبويكى چەقۇكىشى بىرەحمە كە ھەمبور شار وەك قومارچیپهک و شهرابخوریکی بیخیر و بیمروهت دهیناسن که عومری له چایخانه و قومارخانهی توتیله کاندا دهباته سهر. شیرزادی عیزه ت گولدانچی که له بۆلى چوارى قانون بوو، بەردەوام له قسەكردنيدا ھەوڭيدەدا وەك یاریزه ریک قسیه بکات کی باشهی ناموزاکه ی خوی ده ویت، به رده وام دەيگووت «ئامۆزاى عەزىزم، شىتەكان بىق ئەرەپ كە تىق نەكەوپت داوى كەسىيكەۋە نرخت نەزانىت». ھەندىك لىە بىورزا و ئامىقزاكان سىقزىكى زۆرپان لەگەل مەنسىور ئەسىرىندا ھەببور، ناويانگى وەك عاشىقتكى گيانفيىدا گەيشتبوره هەمور كچانى بنەماڭەي گولدانچى و بېكىرا ويندى عاشقېكى شهیدایان تیدا دهبینی که خهیالی ههمور کینک دهجولینیت، جگه لهوهى مريهم به قهرهبالفي و دهنگه تؤفانئاساكهى خوى و به خزتیکه لکردنه راسته وخل و دابه زینه بروسکه ناساکانی به چه شنیک له قازانجى مەنسىور قسىمىدەكرد، ھەمورانى ناچاركىرد بىم راسىتى بىلىر لىم به لگه کانی بکه نه وه . نه وه ی مه نسور کوریکی گه نج و جوان و خوینده وار و عاشق و خاوهن باشه رؤژه به کیک بور له جه که گهوره کانی مریمه. به لام بیره کانی بنه ماله که و هه ندیک له کوره کان به پنچه وانه وه خالید

نامورنیان به میردیکی گونجاوت و جاکت بن کچیکی ناسکی وهک سەرسەن دەزانى، عيازەت گولدانچى لەسەر ئەرە سووربوي كە خزمايەتى لهگه ل نامورنییه کاندا ناو و جنگای ههمور گولدانچییه کان به جزرنکی بيّرينه بهميّزدهكات، ئەمە جگه لەوەى كە بەييّى يرسيار خاليد ئاموون دەتواننىت ژياننكى بېگرفت بى كچەك دابىنبىكات، ھەروەھا جىودا لىھ هـ اوردوو داواکارهکـ ی تـ ر دوور لـ زمانـ چهقـ ق شـ و هاتوت داوای کچه که ، مریهم گولدانچی به دریژایی دانیشتنه که ته وار به پیچه وانه وه رای وابوق پیاوانیک که کوگای فرؤشتنی کهرهستهی ژنانهیان ههیه، جهشنه توخميّكن چاكتره كچ لەمەسەلەي شووكردندا بيانخاتە ئەولاوە، زۆربەيان شویّنی متمانه نین و هه لبزاردنیان بن نهو نیشه، تهنیا بهیوهندی به قازانجه زورهکه په وه نبیه و مهبه ستی تریشی له پشته . هه موو ده پانزانی مریعم باسی چی دهکات، ههمیو قاقیا ییدهکهنین، ههمیو سیهیری سەرسەنيان دەكرد كە لەگەل لارازىيەكەيدا، لەگەل ئەرەي ھەمور باسى ئەو دەكەن، يتىر لە تارماييەك دەچور لە نارەراسىتياندا ونبورېيت. سهوسهن نزیکی سالیک دهبوی هاتبویه شهم شاره، به لام لای گولدانچیپهکان هیشتا وهک غهریبهیهک وابوو که کهسیان نازانن بەتەرارەتى چۆن بېردەكاتەرە . راستە بەردەرام لەگەڵ كچە گەنجەكانى بنه ماله که دا ده چیته ده ری، به لام جگه له زوو ماندوویوونه کهی و شهو سەرئىشىم ھەمىشىمىيەي لەگەلىيايەتىي زۆربەينان شىتىكى ئەرتىزى دەربنارە نازانىن، ھەملوق دەزانىن دەبىيىت مانگانىھ دوۋجار بچىيىت بىلى لاي بزيشىك. لەرە بترازىت كەسپان زانيارىيەكى ئەرتى گرنگيان دەريارەي نىيە . دەبىت بڵێۑٮڹ که پێکرای گوڵدانچيپهکان پروشهيان لەسەوسەنی خوشکی لاباشتر بوو، پروشه زوّر سادهتر و کراوهتر و ئاساييتر دهردهکهوت، بهلام ههر كەسىنك يەكجار لەگەڭ سەرسەندا بە بازاردا بگەرابايە، ھەسىتى بەر كاريگەرىيە قورڭەي جوانى ئەم كچە لەسەر بياوان دەكرد. لە راستىدا سەرسەن لەو شىنوم كچانە نىپە كە بە لەشىي گۆشىتن و شىنومى مهکیاجکردن و بالای برهوه سهرنجی بیاوان کیشبکات، کچهکه تابلیّی لاوازه، ههتا جووت مهمكيكي بينراويشي نييه، ههموو سيحرهكهي شتيكه له دهموچاویدا، له وهستانیدا، له و سیبهری تهنهاییهی لهسهر روخساریّتی، ئەرەي ھەمبور كەس كە نيگاي يەكەمبەرە دەزاننىت كچنكى نەخۆشبە بینه ندازه جوانیکردوه، جگه له قری که بینه ندازه پره، بهجوریک دیمهنیکی ناکرکی لهگهل دهموجاوه مندالاته و بچوکهکهیدا دروستکردوه، ناکرکییے کے جوانییہ کی زور تایبہ تی داوہ تی، شہوہ ی کے مرزف واههستده کات ئیستا نا کهمیکی دی له هنوش خنوی دهچینت بووه به نەخشىنكى رۆمانسىي بىزى. چەنىد شەوپك لەوھوببەر لەداوھتىكىدا سەوسلەن گوینی لیبوو نهشمیلی بوره فهزیله له ناوهراستی ههموو کچهکاندا دهلیت «هـهر تێبگهیشـتمایه بیـاوان حهزیـان لـه کوێـی کـردوه ... بـه مهقاشـیش بلئ گۆشتى ليناگريت، رەزاى مىرى، دەلىيت مردوه بەسەر ئەرزا دەروات». سەوسىەن زۆرجار ئەو قسانەي دەبىسىت، بەلام وەھا بوو وەك ئەوەي نەببىسىتىت، ئەر شەرە لە ھەملور كچەكان نزيىك بلورەرە و بەدەنگە ناسکهکهی خنوی گووتی «بیاوان گهمزهن، حهزیان لهو کچانهیه که ييده چينت بمرن ... خهم مه خن يورزا گيان، ههنديکيان حه زيان له من نییه، به لکو حهزیان لهو مردنه نزیکهیه که له مندا دهیبینن». نهو شهوه له مالم، بوره خهنده که هاته قسه ههمووان بیدهنگ بوون، دەنگى لەو دەنگە ناسكانەبور كە لە بىدەنكى تەواۋەتىدا نەباپە، مىرۆف نەيدەتوانى تەواو گويى لېيېيت. گووتى «ھەمووتان كامەرانى سەلما وەك شهیتانیک تهماشادهکهن، من نازانم کامهرانی سهلما چونه ... تا نیستا نەمبىنىيوە، بەلام ئەرەي ئېيرە رەك شەپتان سەيرى مرۆۋېك دەكەن، راست نييه . ئەرەي واقسەدەكەن وەكىو ئەوەي ئەوانى تىر ھەملوو للە كامەرانى سەلما باشىترېن، راسىت نىيلە، ئەرەي قومباردەكات، يان چەقلا ده وه شینیت شینیکی خراپه، به لام ئیمه هه موومان خراپین... مین له هه مووان خراپیزی، مین له هه مووان خراپیرم، چونکه ناتوانم هه روا شوو به هیچیان بکه م و ناتوانم ده ستیشیان لیبه رده م... وانییه، ئیمه هه موومان خراپین... که سمان له کامه رانی سه لما باشتر نین» فیکره ت گولدانچی قاقا پیکه نی، دلنیابوو هیچ که س له وه و په رنه نیویراوه به عیزه تی برای بلیت «تی خراپیت» «تی که سه رخوش باشتر نیت» نه وه چاوقایمیه کی گوره بوو که زنجیره ی ریز و ویقاری له بنه ماله ی گولدانچیدا تیکده دا.

کچهکه به و هیمنییهی خزیهوه که سهرنجی ههمووانی رادهکیشا بەردەوامبوو «ھەرچىي يىاوى ئەم شارەيە دواجار وەكىو يەكىن، شىتى بچوک له پهکیان جیادهکاتهوه که نرخیکی وههایان نییه ... نا شتی زوّر بچوک، که من نازانم چین... به لام ههموویان لهم شاره زیاتر شاری تريان نەبىنىيوه ... ھەموريان رەك يەكىن، ھەر سىپكيان لاي مىن رەك پهکن... من ههر سێکيانم وهک پهک خوشدهوێت». پوره مهعسومهي به دەنگە گر و گرمەئاساكەي، كە لە دەنگى يياوەكانى تايەفەي گولدانچى نیرتر بور، به ههرهشهوه گورتی «بهلام ناترانیت شور به ههر سیکیان بكەيت ... تۆگەيشىتىت ... دەتوانىت تەنىيا شىرو بە يەكۆكىيان بكەيت» . ههمنوق وایانده زانس شهو دهنگه گرمه کاره ی پنوره مهمسوم، ههر نیستا سهوسهن دهشکینیت، به لام به هیمنی سهیریکرد و گووتی «له نیستادا شوق به هیچیان ناکهم، به لام بق یاشه روِّژ نازانم... بوره مهعسوم. باشبه روِّ خنوی بریار دهدات، شنوی به چهندیان دهکهم»، وه لامه کهی به ئەندازەپەك سەيربور ھەمورانى بېدەنگكىرد. ھەمور دەيانزانى كىردكە تەنپا بوكەشوشەيەكى نەخۆش و لاواز نىپە، بەلكو ئىرادەيەكى گەررەشى تيدايه، دەشىيانزانى فىكىرەت گولدانچىي زۆرى بەلاوە گرنگ خانمە بچكۆلەكمەي ماللى بەر جەشىنە بەھىزبىت، ھەمىرى چارقايمىي كچەكەپان دهگیرایہوہ بن خوریک له لاوازی باوکهکه، بهلام ههمووش دهیانزانی

له نیّوان گولّدانچی و سهوسهندا ریّزیّکی قبوولّ و شاردراوه ههیه که همردووکیان به وردی سنووره کهی دهیاریّان.

ئەو رۆژە مەراسىمى چەژنى لەدايكبوونەكە بە ھىمنى رۆى. لە كاتى مىزم كوژاندنەوە و كىنىك خىواردن و دىيارى كردنەوەدا ھەمىوو بىدەنگى و لەسەرەخۆيى سەوسەن سەرسامىكردن... ئەوكات ھىچ كەس نەيدەزانى سەوسەن بىر لە چىي دەكاتەوە، نە لە بنەماللەي گولدانچىدا، نە لە بەرەى داواكارە مەستەكانىدا و نە ھىچ كەسىىكى دىكەش لە دونىادا.

سه وسه ن فیکره ت بریاریدا هه ر سی داواکاره که له رفزیکدا ببینیت.
یه کیکیان له به یانیدا، ئه وی دیکه یان له ئیواره دا، سیهه میش له شه ودا.
خالید ئاموون یه که مین که س بوو که ده بایه سه عات یازده ی رفزی دیاریکراو له مالی فیکره ت گولدانچی ئاماده بیت. چه ند ده قیقه یه ک به رایکراو له مالی فیکره ت گولدانچی ئاماده بیت. چه ند ده قیقه یه ک به بامواده ی خوی، هاوری به دوو ئوتوم بیلی پر له پیاوان و خزمانی ئاموونی گهیشته به رده رگا، ئه وان له به رده رکی مالی فیکره ت گولدانچی دایانگرت و مالاواییان لیکرد و رفیشتن. چه ند رفز بوو ئاموونییه کان هم موو هه ولیکیان دابوو بی نه وه یالپشت بی داواکه یان کوبکه نه و گولدانچیه کان له هم موو لایه که وه بخه نه ژیر گوشاری خویان. پاریزگاریان تیگه یاند بوو، فیکره ت گولدانچیان بی لای قایمقامی شار بازگرد بوو. هه موو شتیکیان بی نه مساو بازگرد بود. هه موو شتیکیان بی نه مساته نه نجام دابوو، بویه هه موو جاوی پیکه و تنه ده کرد.

خالید ئاموون که چووه ژووره وه بن سائزنه گهورهکهی مائی گوندانچی، جوانی مزبیدل و تاییه تمهندی دیکنرهکان و پسری ژوورهکه له کنیب و تابلن و پهیکهر و شتی ئهنتیک سهرسامیکرد، پیشتر له ژیانیدا جنره ژووریکی لهم چهشنهی نهبینیبوو، سهیری لیهات که بینهوهی فیکرهت گوندانچی خنری پیشوازیبکات، کچیکی گهنجی دی بن ژووریکی تر له قاتی سهره وه رینماییکرد، ژوورهکه کتیبخانه یه کی نیجگار گهوره بوو، دننیابوو کهمتر له

ده هـهزار کتیب لـهو ژوورهدا نییـه، ههتا دیکـۆری سـهقفهکهش کومهڵیّـک کتیّب بوو که ههر لهسهرهوه را به ههندیّک یهت و دهزووی رهنگاورهنگ هاتبووه خواري. ژوورهکه کهمينک تاريک بوو. سهوسهن گولدانچي له کراسیکی زوردی کالدا که پربوو له خوتی سیی ناسک لهو پهری ژوررهکه دا له سهر کورسیپه کې چه رملي کنون و گهوره چاوه روانیده کارد، جگه له ملوانکه په کسی روش هیے خشلنکی تاری پینوه نه باوو، هه تا گوارەپەكى ھەرزانىشى نەكردىيورە گوينى، خالىد ئامورن بتىر لـ چلوپېنج شهو بول سهرسهنی نهبینیبور، به چهشنیک جوان هاته بهرچاری، بەزەپى بەدلى خۆپدا ھاتەرە، دياربور ئەر جېگاپە بە تاپبەت چاككرارە تا سەوسەن ھەر سى چاوپېكەرتنە گەررەكەي ژيانى لەرپىدا ئەنجامېدات. جگه لەسەوسىەن كەسىي تىر لىەر ژوررەدا نەبىرى، بىەلام خالىد ئامىرون هەسىتىكرد يەكۆكىي تىر كىه نابينرىت ئىاگادارى ھەمىوق دانىشىتنەكەيە، سووسے کردنیکی ناوہ کی بور کے میے به لگه یه کی نهبور، به لام خوی بهجۆرنے رنگخست که ناگاداره بهکنیک به نهننی چاوهدنریدهکات. سەرسەن گەلنىك نەرم و نيان بوو، يندەجوو ينشوەخت بيرى له ھەموو جرلهیه ک و قسه یه کی خنوی کردبیته وه، به لام له گه ل هه موو شتیکیشدا به چهشنیک ناسک و خرشهویست بوو، خالید ناموون نامادهبوو ههموی شتیک له ییناویدا دابنیت. که لهسهر کورسییهکه دانیشت، ههستیکرد سەوسەن بەوردى سەيرىدەكات، لە دلى خۆيدا گووتى «ئۆستا دەزانىت من پياوٽِکي جوان نيم، ئەوە نيم که ئەو خەوى پٽوه دەبينٽت». بەلام بهخیرایی ههولیدا بهسهر ترسهکانیدا سهریکهویت و خهندهیهکی گهورهی گرت که کهمجار دهیتوانی بیگریّت، سهوسهن به هیّمنی لهسهر کورسییه چەرمەكەي خىزى دانىشىتبور، كەس نەيدەتوانى ئامازەيەكى تايبەتى لە شتوهی دانیشتن و سهپرکردنه کهیدا بدوریته وه . سهوسهن به هیمنییه کهوه که خالید ناموونی سهرسامکرد گووتی « بهریّن خالید ناموون، حهزمکرد

یه که م که س تق ببینم، له به رئه وه ی زوریه ی که سانی خیزانه که م تق وه ک داواکاریکی باش باسده که ن، به لام من نازانم تق کییت ... وه خته هیچ شتیکت له سه ر نه زانم ... هیچ شتیک ... دواجار من کچیکی نه خقشم، گهر شعو به هه رکه سیک بکه م، ده بیت زور شتی له سه ربزانم ».

خالید ئاموون به ئەدەبیکی زورەوه گووتی «سەوسەن خان، ھەقی خوته، لەسەر ھەموومان، ھەموو شاتیک بزانیت».

نەيدەويست لەقسىەكردندا زۆر بىروات، ترسىيكى ھەببور قسىەكانى ھەندى شىت ئاشىكرابكەن كە نايەريىت سەرسىەن بيانبينيىت. سەرسىەن گورتى «تاكە شىتىك كە سەيرە، ئەرەيە تىق بىق ئامرونىيەكان دەخەيتەكار... پاريىزگارى شار، جىگرەكەى، ھەمبور ئەرانە... خىقت دەزانىيت ئەر شىتانە دىلى كچىكى نەخىقىى وەك مىن بەراسىتى دەشكىنىيت. مىن كچىكى نىم بەرىرى دىن كېيكى نىم بەرىرى كەرىرى كەرىرى بىلىرى بىلىرى كەرىرى بىلىرى بىلىرى بىلىرى كېيكى نىم بەراسىتى دەشكىنىيت. مىن كچىكى نىم بەرىرى كېيكى كىرى كېيكى كېيكى كىرىرى كېيكى كېيكى كېيكى كىرى كېيكى كېي

خالید ناموون بیریکرده وه ، کیژه که به جوّریّک ناسکه هه ر مهخلوقیّک به نوّر بیه ویّت بیبات بیّ خوّی ، ده یشکیّنیّت ... له و بوونه وه ره ناسکانه یه که ته نیا خوّی ده بیّت بجولّیّت ، هه ر شتیّکی به رکه ویّت ، له وانه یه بکه ویّت و بشکیّت . به سه ردانه وانه وه گووتی «سه وسه ن خان ... من کوری عه شره تی ناموونیم ، نه وان ده زانن توّ چ داواکاریّکی زوّرت هه یه ، مهسه له که همووی نهوه یه من نامه ویّت توّ بدوّریّنم ... له پیّنج مانگ له مه ویه ره وی که توّم بینی ، گووتم نه وه که چه یه من لهم دونیایه دا بوّی ده گه ریّم . من بینی ، گووتم نه وه که وی باسی خوّمت بوّ بکه م... من تکام له پیشتر هیچ ریّگایه کم نه بوو که باسی خوّمت بوّ بکه م... من تکام له ناموونییه کان کرد پشتم بگرن ، چونکه بوّ یه که مجاره له ژیانم دا عاشق ده بای ناموونییه کان ده زانن من ته واو نیم ، ده زانن چوار مانگه ده بای کاسبیه که ماتوته کزی » .

سەوسەن پرسى «نازانم، دەتوانم بېرسىم، كزبوونى كاسىبىيەكەي تىق، چ پەيوەندى بە ئىمەوھ ھەيە؟»

خالید ئاموون ئیستا بی یه که مجار له ژیانیدا هه ولی ده دا، له به رده م که سینکدا وه ک عاشق ده ریکه ولیت: «په یوه ندی نه وه یه که من هینده بیر له تی ده که مه وه که جاران بیر له شته کانی تربکه مه وه ، وه ک جاران ناره زورم نه ما وه ، جاران خوشییه کی زورم له کاسبی ده بینی ، نیستا به جوریک گوراوم خوم ناناسمه وه ، ناتوانم خه ریکی هینانی که لوپه لی نوی بم ، په یوه ندیم له گه ل قاچاغچییه کاندا کریوه ، چوار مانگه سه فه ری به غدام نه کردوه ، چوار مانگه هیچ کراسیکی نوی یان عه تریکی تازه م به غدام نه کردوه ، چوار مانگه هیچ کراسیکی نوی یان عه تریکی تازه م به هیپ شتیک ... له به رئه وه ی ته نیا بیر نه هیپ شتیک ... له به رئه وه ی ته نیا بیر نه هیپ شتیک ... له به رئه وه ی ته نیا بیر

سەرسەن بە ئەسپايى برسى «بەلام چۆن بير لە من دەكەيتەرە؟»

خالید ئامبوون چاوه پوانی شهم پرسیاره ی دهکرد، به لام لهگه ل ئهوه شدا هه ستیکرد ناتوانیت وه لامیبداته وه، دوای که مینک وه ستان گووتی «شتیکی قورسه، وه ک شهوه ی ده ستیک به رده وام بتخنکینیت، هه ستیکه له سه رتدا دووباره ده بیته وه، شتیکه وه سف ناکریت، وه ک شتیک بوی بگهرییت و نه یگه یتی».

دلنیابوو نهیترانیوه ته عبیر له خوی بکات، دلنیابوو. به لام دهیزانی سه وسه ن فیکره تبی وه لامی ئه و پرسیاره بانگی نه کردوه، رهنگه ته نیا ویستبینتی بیبینیت بزانیت به ئه ندازه ی دوو داواکاره که ی تر جوانه، یا خود تیبگات چون قسه ده کات، یا خود هه ر شتیکی تر که ئه م خه یالی بوی ناچینت. سه وسه ن که میک ده نگی گوری، شتیک له پرسیاره که یدا بوو که خالید ئاموون به ته واوه تی ماناکه ی بو دیاری نه کرا: «خالید ئاموون به ته واوه تی ماناکه ی بو دیاری نه کرا: «خالید باموون به ته واوه تی ماناکه ی بو دیاری نه کرا: «خالید باموون به ته واوه تی ماناکه ی بو دیاری نه کرا: «خالید باموون به ته واوه تی ماناکه ی بو دیاری نه کرا: «خالید باموون به ته واوه تی ماناکه ی بو دیاری نه کرا: «خالید باموون به ته واوه تی ماناکه ی بو دیاری نه کرا: «خالید باموون به تا که دیرو که خالید بان نا؟»

«خانم میچ کهسیک نبیه، ئهرهی نهبیستبیت»

« دەمەويىت بزانم تى ئامادەيت لە بىناوى مندا چەقىق لە كەسى تىر

بدهیت... یا نا؟».

خالید ناموون چاوه پوانی نه و پرسیاره ی نه ده کرد، سه ری به رزکرده وه بی نه وه ی به پوونی سهیری پوخساری سه وسه ن بیکات که تاریکی کتیبخانه که سیبه ریکی ترخی خستبووه سه ر، هه ستیکرد نه سته مه هیچ له ده موچاوی سه وسه ندا بخویننیته وه . به هیمنی گووتی «نهوه ی له پیناوی تودا ناماده ی شه پ و مردنم گومانی تیدا نییه . سه وسه ن خان تو ته نیا که سیکی ده توانیت واله من بکه یت شه پانی و بیپ هم بم ...» . سه وسه ن دوویاره پرسی «ده توانیت له پیناوی مندا که س بکوریت ؟» .

خالید نامیوون گووتی «دهتوانم… بینهوهی دوودل بم… بینهوهی سریکهمهوه…».

سەوسەن بە غەمگىنىيەۋە پرسى «بۆ لە پىناۋى كېنكى نەخۆشى وەكىو منىدا، ئامادەيىت خەللىك بكورىيت؟... دەبىنىت ھۆكەى بگەرىنىدە بۆچى؟ ھەست ناكەيت، پەيۋەندى بەۋەۋە ھەيە ريان لەم شارەدا مىرۆڭ دەخنكىنىنىت، ھەست ناكەيت، ئەم شارە زۆر زۆر بچوكە، شوينىكە مىرۆڭ لىدرەۋە چاۋى لە دونيا نىيە، ئەۋەى كە كچىك دەتوانىت كۆمەلىكى پىاۋ شىتبكات، پەيۋەندى بە شارەكەۋە ھەيە، بەم شوينە بچوكەۋە كە دلى مىرۆڭ دەگۈشىت؟».

خالید ئاموون سەرى داخست و گووتى «ئەوە ھیچ لەوە ناگۆرێِت كە من دەتوانم لـە پێنـاوى تـۆدا بێـِوەحـم بـم» .

سه وسه ن له جیّگاکه ی خـنّی هه ستا، نیّستا خالید له به ر روّشنایی په نجه ره ده نیّ ده ده به روزشنایی په نجه ره که دا له نیّ وان کتیّبه کاندا روونتر ده پیینی، نه و ره فته زه رده ی ملی، نه و ته قرییه وه راگرتبوه، ملی که ردنه به رزه ی، نه و ملوانکه ره شه ی هه ندیّک له ده نکه باریکه کانی وه ک چـزووی دوپشک ده دره و شانه وه ... ویستی هه ستیّت، به لام جورئه تی نه کـرد. سه وسه ن دوای که میّک گـه ران به ناو کتیّبه کاندا، چـووه پشـتی

کورسییه که ی خالید و پرسی «ده توانیت له بیناوی مندا کامه رانی سهلما و مهنسور ئيبراهيم بكوژيت؟». خاليد ناموون كهميّك راجلهكي، نەيدەزانى كچەكە دەپەرېت بەرەو كويى بەرىت، چى دەويىت و دەپەرىت بگات جی. نهیدهزانی چی وه لامبداتهوه . خالید نامبوون کهمنیک چاکەتى قاتە خۆڭەمىشىيەكەي چاككىرد، بە ئەسپايى ياڭپدا بە يشتى قەنەفەكلەرە و بېرىسىتى خىزى گورتىي « رقىم لىھ ھەردوركيانــه، خۆزگــه دمخوازم هيچيان لهسهر ئهم دنيايه نهبوونايه، ههتا دهمرم رقم لهو دوو يياوه دهبيّت ... وادهزانم ئەوانيش بەرامبەر بە من هەروان» . وشەكان به رقیکی گهورهوه له زاری هاتنه دهری، خوشی لهو کینه له ناکاوهی خـنى سەرسامبوو، دڵنيابوو دەتوانينت ئـەو دوو كـورەى تـر بكوژينت، لـه پەكسەم سساتەرە چىرۆكەكسەي بىسستورە تواناپەكسى ترسسناكى كوشستن لسه خزيدا هه ست پيده كات، به لام پيشتر له گه ل خوشيدا وه ها ناشكرا نەيدركانىدوۋە . گەرچىي دلنيابوۋ قسەكانى سەرسەن فېكرەتيان تورشىي پەشىزكانىكى كتوپىر كىرد، بەلام ھەستى بە ئاسىوردەپپەكى قوولكىرد، ئەرە راستیپه کی شاردراوه ی ناو دلّی بوو، دلّنیابوو سهوسه ن فیکرهت نیازی ئەو كوشىتنەي خويندۆتەوە، دەسىتى لەو ئارەزووە نەينىيىە دارە، كىن جوزانیّت، لهوانه یه نهو وه لامه تهواوی ویّنهی نهو به باشه لای سهوسهن فیکرهت بگوریّت... هه ستیکرد له ریّگای نه و قسانه وه سه وسه ن فیکره ت باشتر تێيـدهگات، روونتـر دەيبينێـت، بەھێزتـر دەيناسـێت. بـهلام ئــهم يرسياره له كچيكى وهها ناسكهوه گهليك دلرهقانه بوو.

سه وسه ن ماوه یه که ژوره که دا سو پایه وه وه که شه وه ی جوره بیناکییه کی قوول ی به رامبه ر هه صوو شته کان تیدابیت خوی به کتینه کانه وه سه رقالده کرد، له نیروان قسه کاندا بیده نگی دریش و قوولی جیده هیشت، هه ندینه از له ده رگای کتیبخانه که وه شه و کچه ی بانگده کرد تا چا بی میوانه که بهینیت پرسیاره کانی گه لیک تیکه لاوبوون، زوریه یان

دهربارهی شتگهایک بوون خالید ناموون نهیدهتوانی وه لامیانبداته وه، هیچ پرسیاریکی پاسته وختی دهربارهی سامان و مال و خانووی جیا و زیّپ و نه شتانه لین نه کرد، به لکو پرسیاره کانی ده ریباره ی پهیوه ندی نه و به سروشته وه، پهیوه ندی نه و به نه ستیره کانه وه، باوه پی به ژیبان له هه ساره کانی تردا، باوه پی به ژیبان له دوای مردن و نه و شتانه بوو. خالید ناموون نهیده زانی چنن بچیته نه وجنره دیالزگانه وه، هه ستیکرد ده سته پاچه و کهم توانایه، به لام شیرازی قسه کردنی کچه که، جولاندنه وه ناسکه کانی، شهیدایکرد بوو. دلنیاب و و یه کیدکی تر و له هه لومه رجیدی ناسکه کانی، شهیدایکرد بوو. دلنیاب و ویکیدی تر و له هه لومه رجیدی تردا نه مه پرسیارانه ی لیب کات، له وانه یه پوونتر بتوانیت وه لامیانبداته وه، به لام نیستا هینده به سیحری کچه که سه رسامبوو، هینده فه زای نه و به لام نیستا هینده به سیحری کچه که سه رسامبوو، هینده فه زای نه و بیرنی هه ناسه کانی گیژیانکرد بوو، توانای بیرکرد نه وه ی بسیاره گه ورانه نه بوو.

به لام دوا پرسیاری سه وسه ن سه رله به ر ژیانی خالید ناموونی گۆپی، ئه وه ئه و پرسیاره گهورهیه بوو که سه وسه ن چهندین سال بوو بیری لایده کرده وه، ئه و پرسیاره بوو که ده یویست له هه در که سینکی بکات که دیته داوای، به هینمنی گووتی: «خالید ناموون گویبگره، پرسیاریخت لیده کهم وه لامه کهی بی ژیانی من و تیش زور گرنگه، زور شت له ژیانی من و تیش زور گرنگه، زور شت له ژیانی من و ئهم چیروکه دا له سه وه لامه ده وه ستیت: گه ر به سه فه دریکی دریخ بتنیرم بی دوور، بی زور دوور لهم شاره، سه فه دریکی چهند ساله سه فه دریک تییدا دلنیا نه بیت، کاتیک دئیته وه من ژنی تیم ... من بی تیم ... من بی تیم ... یا خود من زیندووم و ماوم، ده چیت ؟ باش بیری لیبکه رهوه، تیم ده گه رئیته وه دلنیانیت من شووت که ده گه رئیته وه دلنیانیت من شووت که ده گه رئیته وه دلنیانیت من شووت که ده گه رئیته وه دلنیانیت من شووت بیده که میان نا ... دلنیانیت من شووت بیده که میان نا ... دورون، وه لامم بیدی بیده که میان نا ... دورون، وه لامم بین بیده که میان نا ... دورون، وه لامم مه ده وه برسیاریکه ده بیت بیری لیبکه یته وه ... زور زور بیری مه ده وه ... نه وه پرسیاریکه ده بیت بیری لیبکه یته وه ... زور زور بیری

لنبکهیته وه ... من نهمرق تقم بقنه وه بانگکرد نه و پرسیاره ت لنبکه م... خالید ناموون برقره وه بق مالی، ده توانی چه ند رقرثیک یان چه ند هه فته یه که بچیت بق گونده کان ... بق شاریکی تر ... بق نوتیلیک له به غدا و بیربکه یته وه . هه رکاتیک گهیشتیته بریاریکی ته واو ، وه لامه که ت بخه ره سه رکاغه زیک و به که سینکدا بقم بنیسره ، له نیستادا ته نیا ده مه ویت بیربکهیته وه » .

که خالید ناموون له مانی فیکرهت گوندانچی هاتهدهره وه، ماندوو و رهنگهه رپو دیاربوو، ههموو بینیان نائومیدیه کی قورس لهسه ر روخساری بوو، تا گهیشته سه رشه قامه که گهلینک چاوی نهینی چاوه دیریانده کرد، له ویادا وه ک که سیک ونبووبیت وهستا، پیده چوو سه رمای ناوه راستی زستانیش هینده ی تر ته زاندبیتی، وه که بیه ویت خوی بشاریته وه له ناکاو ناراسته ی خوی گوری و به ره و باکوور سه رکه وت، له شه قامیکی تهسک ناراسته ی خوی گوری و به ره و باکوور سه رکه وت، له شه قامیکی تهسک و چکولانه دا که میک وهستا، له ویادا تاکسییه کی راگرت و به دوود نیه کی زوره وه سواربوو، به په شوکاوی قسه ی له گه ن شرفیزه که دا که مین تا به یانی که س نه یده زانی چی له خه یانیدا ده گوره رینت، هیچ که سیش تا به یانی روزی داها تو و هه وانیکی راسته قینه ی ده رباره ی چاوپیکه و تنه که نه بیست ... که مه نگوری بابه گهوره که و ته گیرانه وه ی چیروکه که ههمو و تیگه پشتین چی له نیوان سه وسه ن فیکره ی و خواز پینیکه راندا روویداوه .

مەنگورى بابەگەورە لە ژير زەمىنى ئوتىلەكەي باوەجاندا چىرۆكەكەي بـن ههموومـان گيرايـهوه، ئـهو بـهو دهنگـه منگـن و پشـتمله كوورهيـهوه، له ناوه راستی ههموواندا وهستاو گووتی «وهک دهزانین کامهرانی سهلما دواههمین کهس بوو که دهبیت بچیت بو لای کچهکهی گولدانچی، پیشتر ههر دوو داواکارهکهی تر سهردانی مالی گولدانچییان کردبوو... من گووتم بهقهبری مردووم نیمه تیاجروین، گروتم به ناموسی عهزیزی ههموومان حیساہمان پاکے، نهگینا بـق کچهکـه نیّمـهی خسـترّته دوای دواوه، سـیّ رَوْرْ بـوو، من ههواللي ناخوشم دهبيست، سني روْرْ بـوو شـوينم بـه خـوم نەدەگىرت... ھەمبوق دەيانگىووت گۈلدانچىيىلەكان، برياريانىداۋە كچەكەپيان بدهن به خالید، ههمور واقسه یانده کرد که شته که براوه ته وه، که زانیم ئامورنىيــهكان كاكــي موحافيزيــان خســتۆته ســهر خــهت هيــوا براويــووم... هيوام به چي بميننيت، من و موحافيزيان نهگووتووه. كامهراني سهلما تەنپا منى ھەبور غەمى بخوات... منيش بياويكى بيدەسەلات نيم، بەلام گەر خۆپان مەسەلەكە بەجۆرىك لە جۆرەكان بېرىننەرە و كچەكە رازى بيّت، ئەوا لە قەندىلدا راۋە خوشتر ناكريّت ... وانىيە غەزيىزى من، يوسف كەوپيار دەيگووت بىياوى ئازا ئەوەپ لە شەرى دۆراو رابكات».

هه مور دهیانگورت «مهنگور به رده وام به، مهنگور باسی شهوه بکه سه وسه ن فیکره ت چی به کامه ران گورتوره».

مەنگور دەيزانى قسىمكانى لىە تەواۋى شاردا بلاودەبئتەۋە، لەبەرئەۋە به شهوق و زهوقنیکی زوره وه بن ههمورمانی گنرایه وه و گووتی « که کامهرانی سهلما روّی من دلّم له مستمدا بوو، تا بهردهرگای مالّی فیکرهت گولدانچی له گهلیدا جووم ... دونیا شهو بوو، به ناموسی ههرچی مهلایکه ته، من له بهر سهرما خهریک بوی زریکهم دهکرد، به لام كامه رائى سهلما گوينى لئ نهبوو... باكى بهسه رما نهبوو. من بەزەپىم بە كورەكەدا دەھاتەۋە، وا سىەيرى مەكەن... كورێكە يێشىتر لهگهڵ ژناندا سهروو سهودایه كي نهبووه، لهو مهسه له یه دا ههر زوّلْيكتان بگرم له و لیزانترن ... کوره که له یه ککاتندا ده ترسا و دلیشی خوش بوو. که لهبهردهرگاکه سهپرمکردهوه به جوریک جوان و بوشناخ بوو، مەيرسىن. دلنيابورم قۆريتىيەكەي لەر جۆرەيە ژنان لە ھەمور گوناھيكى دەپوورن... بىلاوى ئاشىيرىن گەر گوناھىي بەئەنىدازەي موروپلەك بېت، رنان لٽيده کهن به کٽوٽڪ، به لام بهس خودا دهزائٽت بي پياوي جوان چ لیپوردهن... بهس خودا دهزانیت. که چووه ژووری من چاوم پربوو له فرميسک بقي، حهزمده کرد له گه نيدا برؤم تا کومه کيبکهم ... به لام مەرجەكە وەھا بوو، ھېچ داواكارنىك بىزى نەببور كەس لەگەل خۆيىدا بەرىـت... ھەر كەسـىك مەرجەكـەي بشـكاندايە حىسـابى يـاك بـور»

هەمـوو بەيـەک دەنـگ ھاواريـان لێکـردەوە «مەنگـوپ، دەمانەوێـت بزانيـن كـه ماڵـى فيکـرەت گوڵدانچـى چـى ڕوويـدا... دەمانەوێـت ئـەوە بزانيـن، بـﻪس قسـەى پروپـوچ بکـه بـه ناويـدا»

مەنگور دەيگووت «گويبگرن كە كامەرانى سەلما دەچىت ژوورى، تىدەگەن... كە دەچىت ژوورى، فىكرەت گولدانچى خىزى بىشوازى ناكات، كچىكى جوانى تىر پىشوازىدەكات، پىشى دەكەويىت، بەسەر قادرمەيەكى زۆر كەشخەدا سەرى دەخات... مىن خىزم ئەو قادرمانەم بىنىوە، خىزم بىنىومە، دەزانىم چىرىدە قادرمەيەكى جوانىه، كامەرانى سەلما دەچىت

كتيبخانه يه كسى كسوره وه كسو باسسيده كات هسه زاران كتيبس تيدابووه، هـ دزاران کتیبی گـ وره گوره، سهوسـ ه نووریکی وههادا پیشوازیدهکات، كراسيكى زەردى لەبەردا دەبيت، لەوانەي خەتى سىيان تيدايه ... كچەكە لەربىادا زۆر بە خورمەتەرە تەرقە لەگەل كامەرانى سەلما دەكات، زۆر بە حورمه ته وه چا و میوه ده خاته به ردهمی، به کامه رانی سه لما ده لنت: تن له شاریکی چکولانه دا له دایک بوویت، گهر له شوینیکی تری دونیادا لەدايك ببوريتايه، لەبەر كويكى وەك من، لەبەر خانمۆچكەيەكى نەخۆشى وهک من چەقىزت لە كەس ئەدەدا، سەرسەن سەرزەنشىتى كامەرانى سەلما دەكات، تا دەتوانىت سەرزەنشىتىدەكات، بەلام ئەوھى مىن لە قسەكان تنگهیشتم ئەرەپ كه هەملورى لۆمه و گازەنىدەي دۆسلتانەبوون. خانمه بچکۆلەکە لەگەڵ گلەييەكانىدا دەڵێت گەر تـۆ گەررەيـى دونيـات بزانيبايـە سُاوا ناسان حِه قرّت نه ده وه شاند، باش گوينبگرن... سُا ليّره دا، ناليّره دا سەرسەن ھەلدەسىتىت و ئەتلەسىكى زۆر گەورە دەردەھىنىيت، ئەتلەسىك که ههرچی شتیک لهسهر زدری ههیه، ههتا بچوکترین گوندیش، ههتا دوورترین کویره قوخه لهی دونیاشی لهسهره . کچه بهدبه خته که ماوه یه ک خوّی هیلاکدهکات تا گهورهیی دونیا بیشانی کامهرانی سهلما بدات، هەمىرى بەھىرە گەررەكانىي يېشىاندەدات، ھەمىرى كېشىرەرەكان، كۆمەللىك شاری سامیر که شاوینهواری کونیان تیدایه، کتیبیکی بهقه دوقه وارهی لهسهر كهشتى و كهشتيسازه كۆنهكان دهخات بهردهست. كامهرانى سەلما كە خۆى عەشق لە قورنى دەچۆرىت، بە لوتفى كچەكە ئەرەندەي تسر يهكي دهكه ريدت ... كه كچهكه شهر ههمسور نهجيبي و ناسسكييه دەردەخات، كامەرانى سەلما لەويادا دەكەريت... راستەرخق ئەژنىق دادەدات و دهکهویته سهر چۆک، وهک مندالیک دهستدهکات به گریان و دهلیت تكام وايه شووم بيبكهيت، دهنيت ناتوانم نهوه بخهمه خه يالمهوه كه تق دەشىيت بى كەسى تىر بىت. يېيدەلىت، مىن كورىكى دەولەمەند نىم، من قومارچیم، چەقۆكیشدیكی نامهردم، كەسیکی تورەم، بهلام لهگهل تردا میردیکی باش دەبم، كچەكه بیئهوهی شهرزهبیت، وهک خوی بی ههموی شهتیک ئاماده كردبیت، دەستی دهگریت و ههلیده ستینیتهوه، به ناموسی دایکم وایه، خوی دهستی دهگریت و ههلیده ستینیتهوه، ههتا ماوهیه کی دریژیش دهستی له دهستیدا دهبیت ... گویبگرن، یادی بهخیر كاتی خوی جهمالی عهنبه دهیگووت، دوو دهقیقه دهست له دهستی کچیکدا بیت، یه عنی ئیشه که ته واوبووه، یه عنی ههموی شتیک براوه ته وه کامه رانی سه لما ده لیت، کچهکه دهقیقه یه کی زیاتر دهستی له دهستیدا بیووه».

مهنگور کهمینک بیدهنگ دهبوو و ههرچی له ژیر زهمینی توتیلهکهدا کوبوویووینهوه دهمانگووت «تهی دوایی چی، تهی دوایی چی، مهنگور... تهی دوایی چی، مهنگور... تهی دوایی چی،

مەنگور دەڭنىت «يوسىف كەويار دەيگووت شەر بە پرسىيار دەسىت پندەكات و بە پرسىيار تەواو دەبنىت، شەوەكەى كامەرانى سەلماش بە شىتنىك كۆتايى دنىت كە باوەرناكەن، شىتنىك لە چاوەروانى كەسدا نىيە، كچەكە پرسىارنىك لە كامەرانى سەلما دەكات، پنيدەڭنىت ئامادەيىت بەسەفەر برۆيىت بىق شويننىكى زۆر دوور، سەفەرنىك بىق مەملەكەتنىكى تىر كە لەوانەيە چەند سال بخايەننىت، بەمەرجىن كە ھاتىتەوە ئەوەت زامن نەبنىت كە من بىم بە ژنت يان بتوانم شووت پنىكەم يان ھەر لە ژياندا مابم».

یهکیّک ده لیّت «خوای عالهم، دهیه ویّت بگات به چیی؟ دهیه ویّت کوره به سته زمانه که بـ قر کـوی بنیّریّـت؟». یه کیّکی تـر ده لیّـت «نـهم کچه تیـوه چی له سـه ردایه، مه نگـوی، تـق بلّـی چیی له سـه ردایه ؟»

مهنگوپ به خیرایی قسه کان وه رده گریته وه و ده نیت «نالیره دا کامه رانی سه لما عاقلییه ک ده کات لیم رانه ده بینی دهم و دهست له

کچه که ی گولدانچی ده پرسینت: خانم، به رله وه ی وه لامبده مه وه، پیمبلی شه م پرسیاره ته اله وانی تریش کردوه بان شهم پرسیاره هه ربی منه ... بی منی به دبه خت. کچه که به شه رزو ئاسمان سویندی بی ده خوات که تا ئیستا به چاویکی جیاواز سهیری هیچ یه کله داواکاره کان ناکات، هه رسیکیان لای شه و وه کو یه کوان و هیچ یه کیکیانی هه لنه براردوه، شه وه سیخیان لای شه و دو داواکاره که ی تریشی کردوه، ده شلیت شته کان همه مووی له سه رشه و و داواکاره که ی تریشی کردوه، ده شلیت شته کان تکاشده کات بیر له پرسیاره که بکاته وه و شه و شاوان وه ریده گریته وه ده لیزن چی ... ها ... شته کان ناوها بوون ... به ناموسی شه ولیا کامه رانی ده لین چی ... ها ... شته کان ناوها بوون ... به ناموسی شه ولیا کامه رانی سه لما کاتیک هاته ده ری ماوه یه کی دریز قسه ی بین نه ده کرا، من به دریزایی شه و ماوه یه له و به رسه رمایه دا هه لده له رزیم و چاوه روانمده کرد ... شه وه کوره به سته زمانه که ده لینت، کوا مالیت، کوا ماشینت، کوا کارو کاسبیت ... تق قوونیکی بیخیر، باسی ژنهینانی چی ده که یت . به لام شه وه ی پرسیاری قوونیکی بیخیر، باسی ژنهینانی چی ده که یت . به لام شه وه ی پرسیاری وه ها بیکات، عقلم بی شدتی وه ها نه ده چوو» .

هەمبور ئەرانىەى لىە ژينىر زەمىنەكىەى ئوتىلى بارەجانىدا بوريىن، بىه خرۆشانىكى زۆرەرە پرسىمان «ئەى مەنگوپ تىق دەلىيىت چى،،، تىق چۆن لىەم مەسىمالەيە تىدەگەيىت، تىق تەفسىيرت چىيىم؟».

مەنگور بە ئارامى لەسەر كورسىيەك بەرامبەرمان دانىشت و گروتى «تاكە تەفسىرم ئەرەبە كچەكە لە كچى ئەم شارە ناچىت، لەر جۆرە نىيە ھەر چاريان بە لورتى يەكەم خوازبىننىكەر كەرت دەيكەن بە ھەلھەلە لىنىدان... شىتىك لە عەقلىيايەتى بە كەسانى وەك ئىمە ناخوينرىتەرە، ھىنشتا زورە كەس قسەى راست و دروست بىكات، بەلام گرنىگ ئەرەبەلىم بەشەدا كەس لە خوازبىنىكەران بە راستى دەرنەچورن... تاكە بىرارەى ئەم يارىيە تا ئىستا ھەر ئەر كچە عەيارەى گولدانچىيە».

مەنسىرى ئەسىرىن گەلنىك بىلرى لىم ھەملوق چارپىتكەرتنەكلە كىردەرە، ههموو ئهو زانیارییانهشی بهراوردکرد که ساقی مهجمود له بازار دهربارهی يەكتىر بىنىنەكانى سەرسەن لەگەڵ دور داراكارەكەي دىدا كۆپكردبورنەرە. ئیستا ج بهرهی کامهرانی سهلما و چ ناموونییهکان بهوردی چیرؤکی خۆيان له ههموو لايهک دهگيرايهوه، بهلام ساقى مهجمود و راويزكارهكانى دیکهی مهنسور بنیان وابور ئهوان تهواوی چیرؤکهکهی خویان به نهيّنى بهيّلنهوه، چونکه ئاشكرا نهكردنى چيرۆكەكمه، جۆره پەشـۆكان و دوودلییهک له همسوو لایهکدا دروستدهکات که بیدهچیست مایهی ئەرەبىت يتىر بكەونە ھەللەرە، مەنسلور لىھ ئىسوارەي چاوپىتكەرتنەكلەدا سهیری لیهات کبه سهرسهن گزرانییه کبهی ساقی مهجمودی بیستبور و شبیعرهکهی مستهفا ههژاریشی خویندبوههه، به لام زوریهی قسهکانی لەگسەڵ مەنسسوردا دەرىسارەي «گەورەپسى دونىيسا» بسور، دەرىسارەي ئسەر دوورگه دوورانهی سهرتایایان درهخته و ئهو بهندهره شینانهی ئاسمانیان لهبهر بالنده نابینریت، مهنسور له عاشقه دروزنهکان نهبور، به ریزیکی زۆرەرە گورتى « سەرسەن، من لە گەررەپى دونيا زۆر دەترسم، من لەر كەسانەم كە ژيانى ئەم شارەيان يېخۆشە، نامەريىت زۆر دوورىكەرمەرە». سەرسەن گورتى «ھەر دلنىك جيهان لە گەررەپىدا نەبىننىت، بە ھەزارىي دەمننىتەرە». بەلام مەنسىور رەك عاشىقە مندالكارەكان رابور، ھەررا بە

سادەييەرە گورتى «جيهان تەنيا ئەر كاتە گەررەپ كە تى لىمەرە نزیک بیت، گهر تق دووربیت، ههموی زهمین بچوکه». ناشکرا کچهکهی فیکرهت گولدانچی له و قسانه تینه دهگه یشت، نه و به پیچه وانهی ژنانی دیکهوه وا دهردهکهوت وهک شهوهی قسمی عاشقانه کهم بیبزویننیت. به غهمگینییه وه گووتی «تنز بزیه منت خزشده ویّن، جونکه جیهانت نهبینیوه، شاره دوورهکان و دارستانهکان و میللهتانی تارت له نزیکهوه نەبىنيوه، خۆشەرىستى قسەيەكى يروپوچە گەر تى نەزانىت چەند ھەلى گهورهت بــق ژیانــی تــر و خوشهویســتی تــر لــه بهردهســتدایه ... دهبیّــت شاری تار و ژنی شاوینی تار ببینیات، نهوسا دهزانیات بهراساتی منات خۆشىدەويت ياخود نا». كچەكەي فىكرەت گولدانچى راي وابوو بىياوان بۆیە ژندەھینىن بىق ئەومى جاو لىه گەررەپى دونىيا داخەن، بىق ئەومى هەستى دىكە تاقىي ئەكەنەرە، مەنسىور ئەر چەندجارە كەمەي لەرەرپەر له گه ل سه وسه ندا قسه یکردبوو، ئه و دیوه رهقه ی لهم خانمه ناسکه دا نەبىنىبور. ئەو رۆژە لەگەل كراسە زەردەكەشىدا، لەگەل ئەوەي گەلەك لەسەرەخى و بە دەنگىكى ھىمن دەدوا، ھەستىكرد ئەم خانمە بەجۆرىك له جـــقره کان هیشتا ناماده نییه بـق شــووکردن. بـه نهزمونــ خــقی هەسىتىدەكرد ئەو كچانەي ئامادەن بىق شىووكردن شىتتكىان تتداسە لله سەوسىەندا نىيە، جۆرە يەشىپوييەك، جۆرە كرانەرەيەكى لەناكار، شىپوە دلْخَوْشَـییهک یان غهمگینییهکی کتوپـر که هیچـی لهگـهلٚ ئـهو هیٚمنـی و ساردی و خوگرییهی سهوسهندا ناگونجیّت. کچهکهی گولدانچی ههمان ئەو پرسپارەشى لىە مەنسىور كىرد كە لىە دوق داۋاكارەكەي دى كردبيوۋ، مەنسىور ئۆسىتا نەيدەزانى چى بىكات. لەگەڵ گەرانەۋەپىدا ھەسىتىكرد ب جۆریکی سهیر و شینتانه ئه و کچهی خوشده ویت، هینده ی خوشده ویت به سهعات بـوّی بگـری، بـهلام کیژهکـهی گهلیّک تهلیسـماوی و نالـوّز و نه گیراو هاته پیشجاو. کیژیک بور ناسکییه زورهکهی، باریکی و رهنگه کاڵ و نیگا بیمارهکانی بانگیاندهکردی، به لام شتیکی نادیاریشی تیدابوو وایده کرد باوه ریکه پت کیژیکی سارد و بیباکه و غهمتکی نهوتی ی هیچ شتیک نییه، ساقی مهجمود که مهنسوری بهو حاله بینی گالیک دلني بـۆى سـووتا، سـهعات پێنجي ئێـواره بـوو، دونيـا تـهواو تاريـک بـوو، ینکهوه سوار تاکسییهک بلوون و لهباری شهوهای بگهرینهوه بلق مالهوه بردى بۆ «بنكەى تىيى ھەرزاڵ بۆ مۆسىقاى مىللى» تا لەوي يۆكەرە به هیمنی قسمه بکهن، ناشکرا کوره به سته زمانه که نهیده زانی چ بریاریک بدات، ههستیکی ههبوو که کیژهکهی زوّر دووردهست بینیوه و واتیدهگات که ههرگیاز بن نهم نابیت، دهبیت بنیم که تیوهگلانی ساقی مهجمود گەرچى بەشىپكى گەورەي لە يېناوى دلنى ئيبراھىم ئەسىرىندا بوو، ھۆيەكى دیکهشی کینه یه کی قوولی ساقی بوو به رابه ر مهنگوری بابه گهوره، ساقی له گەنجىيەرە رقى لە مەنگور و خىللە چەقزكىشەكەي ھاودەمى بور، لە كۆتايى يەنجاكان و سەرەتاى شەستەكاندا دەماننىك كە ھەردووكىيان گەنج بوون، چەند جارنىك لـە ئامەنگەكانىدا بەزمىي گەورەپيان بووبلو، مەنگور ئەو زەمانە خۆى وەك دورمنتكى سەرسەختى كۆمۆنىستەكان يىشاندەدا، هەمبووش دەپانزانى سىاقى مەحمبود ھەوادارى كۆمۆنىسىتەكانە، مەنگور سلَّى لـهوه نهكردبـووهوه جاريّـك روو بـهروو پێيبڵێـت «تــق لۆتىيەكــى شیوعیت». ئەوەى ئەوكات وایكرد بندەنگبنىت، فشارى حیىزب و رۆھى هونهرمهندهکهی ناوی بوو، راسته دوای ههرهسی شورشی بهرزانی مهنگور له شاییه کدا ده ستیکردبووه ملی و داوای لیبوردنی کردبوو، به لام ساقی مەحمود ھەرگيىز لـە دلـّـەوھ لەگـەل مەنگـوردا ئاشـت نەبـووەوھ. ئيسـتا نـە ساقی مهجمود شیوعی بوو و نه مهنگوریش مهیلی سیاسهتی مابوو، به لام تیوهگلانی مهنگور له بریندارکردنی کورهکهی تیبراهیم تهسریندا ئه و برینانهی کولانده وه و ئه و کینه یه ی جارانی تیا زیندووکرده وه . يرسىيارى كچەكەي گرلدانچى ساقى مەحمودىشى پەرىشانكردبوو، ئەو ب سمیله سیی و چاوه شینه که په وه هه میوو دوودلی و په شیز کانیک ئاستان لەستەر روخستارى دەبىنسرا، مەنستور ئەسترىن بىيە سىاقى گلووت « خۆشەرىسىتىم بىق ئىەر خانمىھ زۆر گەررەپ، ئەمىرۇ گىەر وەك مىن بتدیبایه، وهک مین له نزیکهوه سهرنجی شهو ناسکییهت بدایه، شهو لاوازییه سیحراوییهت له چاو و دهنگ و ههستان و دانیشتنیدا ههست پێبکردایه، دەتزانی باسس چی دەکەم. رۆحێکه وەک ئەوەي ئاو روونی خوی و تهم تهنکی خوی و تاریکی نهینی خوی خستبیته ناو... که له نزیکییه وه ده وه ستیت ناتوانیت خوشت نه ویّت. له منی پرسی: تـق دەتوانىت وەك كامەرانى سەلما لە يېناوى خۆشەرىسىتى مندا خەلك بكوژيت؟ . من گووتم: خۆشەويستى تۆ رێگاى ئەوەم لێدەگرێت، ئازارى مرؤقه كانى تىر بدهم، لېيېرسىم: ئەي ئەگەر ناچاربوويت لە يېناوي مندا بچیت بق شهر، ببیت به سهرباز، له خوّت ببوریت و برویت بق کوشتار له گه ل ئيرانييه كاندا، دهجيت يا نا؟. من نهمزاني چي وه لاميدهمهوه، خـنى ھەسـتىكرد نازانـم چـى وەلامېدەمـەوه، بىنىگروتـم: ئـەو كەسـەى ئـەم يارييــه دەكات دەبيّــت وەلامــى ئــەو پرســيارانه بداتــەوه، ئاخــق ئامادەيــه له بنناوی خوشهویستهکهیدا بمرنت یان نا ؟ نامادهیه بچنت بن شهر باخود نا؟ ئامادەپە سەفەرى زەمىنى دوور بكات؟ ئامادەپ بەپ ھىواش دريّـره به خوشهويستييه کهي بدات؟. دواتـر به ههمـوو ناسـکي خوّيـهوه گووتی : ئهی ئهگهر من داوات لیبکهم کامهرانی سهلما و خالید ئاموون بکوڑیت تق چے دہکہیت؟، هینند ناسک بوق، وشبہکان ووها سیجراوی لەلپوى كەرتنە خوارى، وەك ئەوە نەبور باسىي كوشىتن بكات. بېئەوەي بزانم، بنِئهوهی بیربکهمهوه وه لامنکم دایهوه که ههموو عاشقیکی دونیا له ديّر زهمانهوه دهيدهنهوه و گووتم: خوشهويستي تـوّم لـه خـوّم و دونیا لا گرنگتره، هیوادارم ئهوه مهرجی تق نهبیّت، به لام گهر بزانم ئەرە خۆشەرىستى مىن دەسەلمىنىنىد، ھەمبور شىتى دەكەم، برادەر ئازانىم چۆن وامگووت، بەلام دلنیابه لهو كاتهدا قسهكان له ناخبى دلمهوه دماتنهدمري».

مەنسىور ئىەن شىەرە لىە ھىەر كاتېكىي دى يارىكتىر و لاۋازتىر دىارىيور، بەدەنگىنىك قسىمىدەكرد تۆنىي يەشىۆكانىكى قوولىي يىومبور، لاوازىسەك له ههناسهدان و دهست جولاندنيدا بوو مرؤف بهزهيم بندادههاتهوه. دیاربوی بای زستان زور یاری بهقری کردوه، ههر کهدهتبینی ههستندهکرد ب ناو سامرمایه کی زوردا تیپه ریاوه، وه ک شاموه ی له روحیادا به فریکی زۆر بارىبىت. گەرچىي لـ گرنگترىن چاويىكەوتنىي ژيانىي دەھاتەوە، بەلام جله کانی گهلیک ساده بوون، که میک ریشی هاتبوو، که میک په رتبوون و ناتەبايىي بە ھەمور شىتۆكيەرە دەبىنىرا، سىاقى مەحمود زۆر ھۆرى دايەبەر، سهرەتا تەنيا نيازى بوو ئەو رۆھى لاوازىيە لە مەنسور ئەسىرىندا بكورْيْت، بەلام نەيدەزانى چۆن دەست يېپكات. ژوورەكەي تىبى ھەرزال شويننيكي ساردبوو كه ئهو تهنيا عهلادينه بجكولهيه گهرمي نهدهكرد که ساقی دایگیرساند. مهنسور ئەسىرىن ھەسىتىدەكرد سەرمای ژوورەک زیاتىر ئازارىدەدات، سەرمايەك بوق ژيىر زەمىنەكەي خىدرق دوويارى سە ياداهينايەرە، ئەر ساتەي ھەستى بە ئازارى چەقۆكەي كامەرانى سەلما كرد لەسەر سىنگى، ساقى مەحمود گەرچىي گۆرانيبېژيوو، گەرچىي لەگەڵ جوزهله و دهفدا گۆرانى دەگووت، گەرچى گۆرانىيەكانى زۆرپەيان بەزمساز و سەرگەرمكەر بورن، بەلام لە زيانى خۆيدا كەستكى ھېمىن بور، لە جنگایهکی تایبهتی بوتلّنکی عارمقی دهرهننا که دیاریوو پیشتر کهمنکی ليخورادۆتەرە و گووتىي «مەگەر بە يارمەتىي عارەق باش بىربكەمەرە. چاوی ساقی من تا مهست نهبم ناتوانم شتیکی باش بلیم. به لام کوری من تق نیستا وهک رهمزی خوفیداکاری عاشقان وایت، هور دەوروزەماننىك يەكنىك وەك رەمىزى عاشىق دەردەكەونىت، ئەو رووداوەي رُیْس زەمىنەكەي خىدرق دوويار تىزى كىرد بە كەسىپكى تىر... شارەكە و کچ و کوپهکانی پیویستیان به شتیکه، پیویستیان به یهکیکه باسیبکهن و چاوی لیبکهن… ئیستا گهر تی بلییت، من عاشقم، به لام سوپاس، له مالی خوّمان دادهنیشم، عهشقم تا بهردهرکی مالی خوّمان بردهکات و ئیتر به سمه … دهزانیت چی دهبیّت ؟ دهزانیت چی دهقهومیّت؟ . ههرچی سیحریّک له دهوری ناوی تیّ دروستیوه بهتال دهبیّتههه …».

ساقی مهحمود پیکیک عاره قی تیکرد و هه لیدا و گووتی «کچه که ی گولدانچی له وانه نییه، به س بیه ویّت شووبکات، زوّربه ی کچی شار ده یانه ویّت شووبکه ن و خواحافیز ... به لام نهم کچه له و جوّره نییه، نه وه ی وا ده ریکه ویت که دوودلیت، که ناته ویّت قوریانی گهوره بده یت، واده زانم کیژه که ته ده ست ده دات ».

ساقی مهحمود قومیکی له عارهقهکه دهدا و جگهرهیهکیشی لهگهلدا دادهگیرساند و دهیپرسی: «بهلام مهنسور ئهسرین به راستی... به راستی تق ئهم کیرهت خوشدهویت؟».

مەنسور بە غەمگىنى گورتى «ئەرەندەم خۆشدەرىيت دەترسىم توانام و بەختىم خيانەتىم لىنېكەن... دەترسىم ئەم خۆشەرىسىتىيە ھەمور لاوازىيەكانى دەرىخات، دەترسىم بەجۆرىكى بىلىرىنىم نەتوانىم شەرى بىلى بكەم... بەجۆرىكى پرمبىكات لە خۆشەرىسىتى، ئەر كىنەيەم تىدا نەبىت كە ھەمور عاشقىك پىرىسىتى بىلىدىنى.

ساقی مهحمود جگهره که به لیّوییه وه بوو، کهمیّک گری عه لادینه که ی زیاد کرد و بیّنه وه ی جگهره که ی دابنیّت گووتی «نهمه یان ته نیا خیّشه ویستی نییه، شهریّکی گهوره یه من له و ده قیقه یه وه که چیریّکه که بیست، زانیم مه سه له که هه و خیّشه ویستی نییه، به لکو شهره ... به لام هه و تاقمه که ی ده یکات مه نگوری بابه گهوره و تاقمه که ی ته نیا چه قرّبازیده که ن که و سه گسارانه جگه له چه قرّ وه شاندن هونه ریّکی تریان بی نییه، مه نگور خرّی سه گیکی در و بیّویژدانه . تر

ساقی مه حمود که توپه دهبوو، چاوانی زیاتر ده دره وشانه وه . مه نسور به وردی گویتی له ساقی گرت و به غهمگینی گووتی «ده زانم، ده بیّت نه و توانایه له خوّمدا دروستبکهم که دربم، بتوانم ده ست بوه شیّنم ... گهر وانه که م شانسم نییه » .

ساقی پتر سرور دهبروه وه ، جگه ره کهی داده گرت و کهمینک سنگی پاکده کرده و و ده یقرغاند و ده یگروت «نینجا نهم ناموونیانه ...

تیده گهیت ... که هیچ نین جگه له عهبدی پاره کانیان، قهبیله یه که سه به به رمالی دینار نویژده کهن ... به سخودا ده زانین چهنده له پیاوانی ده وله تهوه نزیکن، چهنده له گه ل ناسایشی ده وله تدا ده ستیان ههیه، من گزرانی ده لایم خهریکه به سالدا ده چم، به لام عهقلم ههیه، که گزرانی ده لایم چاوم نیشده کات، تیده گهیت، له ناهه نگه کاندا که ده یکه مه به زم، هزشی خرم ناخه و یند م ... خه لکی ده لین ده نگم پیریوه، ده لین به زم، هزشی خرم ناخه و یند به ران بن ده رنایه ت، هه ستانه کانم وه ک جاران بن ده رنایه ت، هه ستانه کانم وه ک جاران

نهماون... ههمووی راسته، به لام مهسه له که نه وه یه هموو وه خت به دل گزرانی نالیّم... که نه و سه گسارانه ده مبه ن و ناچارده بم بی پاره ی مه عیشه ته که فووی پیا بکه م، له دلّه وه نایلیّم، شتیّک نه مجولیّنیّت ناتوانم له دلّه وه بیلیّم... ده یانبینم... ههموو قه بیله ساخته چییه کانی نهم شاره ده بینیم... ژنه به ریّن و میّرده باشه کانیان، چه ند له و نهمنه عهره بانه وه نزیکن... نابیّت سه وسه ن بکه ویّته داوی نهوان...».

ساقى مەحمود ھەر كات لە دلەوە قسەببكردايە، باكىيەكى قوول لە ناریدا دودرووشایهوه، قاره ماش و برنجییهکهی، نُهو نوسانه کهمهی دونگی که به کاریگهریی خواردن و جگهره دروستبوریوو، شهو چهمینهوه کهمهی به حوکمی پیری تیا دەردەكەرت زیاتىر تايبەتمەندىيان يېبەخشىبور... بەدریزایی زیانی به جلی کوردییهوه دەسورایهوه، مەمیشه بۆنی توتن و جگهره و عاره قبی لیده هات، هه منوق وه ک گورانیبیتریک ده یانناسی که له کاتی گزرانییه کانیدا ییناکه نیت، که خه لک به ناوازه کانی ده ماتنه جۆش، ئەر وچانەكانى بە كاردەھىنا تا زياتىر قوم لە عارەقەكەي بدا، له سهر ههر شانزیهک بایه دهبور له پشت پهردهکانهوه شویننیک بق بوتلَّى مەييەكـەي سازېكات. زۆر دەپفواردەۋە، بەلام كـەس بەدمەسـتى ينبوه نەبىنىبور، كەچىي تورەبورنەكانىي خىرابورن، ھەمىشە بەجۆرىكى كتوپس سسوور مەلدەگسەرا، مەمسوق دەيانگسووت بېسرى سساقى مەخمسودى جوانتر کردوه، چرچه قورلهکانی دهموچاوی زیاتر سیمایان له سیمای هونهرمهند نزیککردبووهوه، ئهو شهوه گووتی «بهشی ههره زوری ئیمه نازانین چیمان دەریت، بهلام کچهکهی فیکرهت گولدانچی دهزانیت چی دەويىت، رەنگە ئىسىتا بارەرم يىن نەكەن، بەلام كچەكە شىتىكى دۆزىرەتەرە که ئیّمه له زیانی خوّماندا ونمانکردوه، کچهکه دهزانیّت دهلّیّت چی و جي دهيرسٽِت، رهنگه تاکه ژنٽِک بٽِت له ژيانمدا بينيبٽِتم که دهزانٽِت چى دەويىت، مىن عومىرم لىەم بەزمى مەيمونىەدا بردۆتەسلەر، خەلكى ئىەم شاره زۆربەیان له هۆش و گۆشی خۆیان بەخەبەر نین و نازانن چییان دەویّت... لهم شایی چەقەلّهدا کهس نازانیّت بۆچی هەلّدەپەریّت... بەلام ئەم سەوسەن گولّدانچییه له توخمیّکی تره، بۆیه ههر هەلّهیهکی بچوک شانسی ئیمه لهلای ئهو دهکوریّت، کچهکه بق ئاوازیّک دهگهریّت... گهر شـتیکی تـری بـق بردهنیـن سـوودی نییه ... دهبیّت بزانیـن که دهیهویّت گویّی له چی بیّت، گهر وانهبیّت ئیمه دوراوی یهکهمیـن».

ئەو شەرە تا درەنگ قسەيانكرد، ئەسەر ئەرە تەبابورن كە مەنسور بە سەرسەن بلانت «ئامادەم لە پىناوى تۆدا برۆم بى دوورترين شوينى زەميىن... بىئەرەى ئومىدى ئەرەم ھەبىت كە دەگەرىدەوە، تىق بىق مىن بىيت». ئەرە ئەر رسىتە سىيحرىيە بىور كەسەرسەن دارايدەكىرد، ئەر رسىتەيە بور كە دەبايە مەنسور ئەسىرىن لە دلەرە بىلىد.

له و ههفته به دا چاوه روانبيه كى گهوره باللى به سه ر ههموي شاردا كيشا، ھەموومان بە جۆرنىك لىە جىقرەكان سىەرگەرمى بىركردنمەوە لىە مانىاي قسەكانى كچەكەي گولدانچى بووين، بەلام لەر رۆزانەدا ھەرالىكى ئەرتىق گرنگ له مالّى ئەوانەوە نەھاتەدەرى، خەلكانىكى زۇر شاھىدبوون كە سەرسەن گۈلدانچى لەگەل باوكىدا دور جار لە بەربومبەرايەتى بۆستەرە لەگەڵ ژمارەيەكى دەرەۋەي ولاتدا تەلەفۆنىكىرد، ھەر دوق جارەكە سەۋسەن کراسیکی سیی لهبهرداو و ملوانکهیه کی روشنی له ملیدا بنوو، ههر دوو جارهکه له تاکسیپهکی کوندا لهبهردهم پوسته دا دابهزی و ههر بهههمان تاكسىيش گەراپەرە بى ماڭىخ. لىەر دور ھەفتەپەدا ھەمبوران چارەروانىي ئەوەپان دەكىرد سەوسىەن وەكە جاران لەگلەڭ كچانىي دىكلەي خيزانىي گولدانچیدا له بازار و قهیسهری و کوچهی کونهفروشهکاندا دهریکهویّت، به لام بیده چوو کچانی بنه ماله ی گولدانچی به هوی ره شه با و سه رما و نالهباری ئه و وهرزه وه هه موو چوونه دهره وهکانیان دواخستبیت. که سانیک که خۆپان به دۆستى نزيکى گولدانچېپەكان دادەنــا ھەولْيْکى زۆرپــان دا شتیک دهربارهی بیرکردنه و بریاری سهوسه ن له ناسیاوه کانیانه وه بزانن، به لام ماندووبرونیان به ههدهر رؤی، چونکه گولدانچیه کانیش نه یانده زانی سەرسىەن چىۆن بىردەكاتلەرە، ھەتبا بروشلەي خوشكىشىي زانيارىيەكىي ئەرتۆى لەسەر نيازى سەرسەن نەبور. ھۆند ھەبور لەدراي جاربېكەرتنى داواكارهكان سەوسەن بەتەواۋەتى كشاپەۋە بى ناو كتىبخانەكە، لە جاران زیاتر جای دهخواردهوه، له جاران زیاتر بایه خی به نینجانهی گه لاچاکان دهدا، زیات حیل و شهکری بهکاردههینا. زوریهی کات له کتیبخانهکهدا لەسبەر كۆمەللىك نەخشىمى گەورە ئىشىيدەكرد، دەيەھا ئەنسىكلۆپىدىياي گەورە و ئەتلەسى تاببەتى بە جوگرافياي ھەمور كيشىرەرەكانى سەرزەمىن لەسەر میزەكەي كەلەكەبوربورن، بە گەلئىك راستە و پىرگال و رۆژژمیري كۆن شتگەلىكى حىسابدەكرد كە كەس بەدروسىتى نەيدەزانى چىن. بەلام لهجارانیش زیاتر تووشی سهرئیشه دهبوی، زیاتر حهبی دهخوارد و رهنگ پەرپورتىر دەردەكەرت. شەرانىش تەنپا كاتنىك دەچىررە ژنىر جنگاكەرە که ههمووان خهوتبوون و کهس ناگاداری نهبوو. نهو ههفتهیه فیکرهت گولدانچى زۆر بەوردى چاوەدىلىرى ھەمبوو رەفتارەكانىي كىرەكەي كىرد، هه تا خوشی به پیچه وانهی عاده تی خویه وه زور کهم له مال جووه ده ری، دیاره سهختی زستان رۆڭپکی گهورهی له قهتیسبوونی فیکرهتدا ههبوو، بەلام بەشپكىشى ئەرەبىر كە دەيرىست لە نزىكەرە ئاگادارى سەرسەن بيّت، كه هيّدى هيّدى برّ باوكهكهش وهك تهليسميّكي گهورهي ليّدههات. دوای هەفتەپەک فیکىرەت گولدانچى بىق پەكەمجار چىورە كتنبخانەكەرە، هـەر كات فيكـرەت گوڵدانچـى لەبـەردەم كچەكەپـدا دەرەسـتا، وەك ئەرەبـرى له بهردهم بوکهشوشه یه کدا بوه ستیت که ختی رؤهی کردوه بهبهردا. فیکروت ئاگاداری ئےوہ بور کچهکےی ج پرسپاریکی لے داواکارهکان کردوه، دوای دوو شهویش له چاوپیکهوتنی داواکاران داوای له باوکی كرد له ريْگاي برادهرهكهيهوه له ئينگلتره، پهكيْك له ههره گهورهتريـن و گرنگترین فەرھەنگە تاببەتىيەكانى بالنىدەى لىە دونيادا بۆبىنت، لەگەل چەنىد ئەتلەسىپكى زۆر گىران كە دابەشىبورنى مەل و يەللەرەرەكان لەسلەر زەوى نىشاندەدەنەوە . بەۋەدا باوكى بەدروسىتى نەيدەزانى كىزەك چى دەويىت، بۆ رۆژى دوايى بە تاكسىيەك بردى بۆ بەريوەبەرايەتى يۆست تا خوى راسته وخو له گه ل هاوري ديرينه كه يدا قسه بكات. به لام سه وسه ن تا ئەوكاتەش شىتىكى ئەرتىزى لاى باوكى نەدركانىد پىشانى بداتەرە چى لە خەيالدايە. ئاشىكرا كچەكە خواستىكى قوولى تىدابور، شىتەكانى خىزى بە نهنّنی بهیّلیّتهوه، به لام فیکرهت گولدانچی ههستیکرد ورده ورده کیشهکه دەجينتە جيگايەكەرە دوور نييە بەرەو مەترسى گەورە بروات. ئەو شەوە که چووه ژوورهکهی سهوسهن و له قهنه نه چهرمهکهی خوّیدا بهرامبهری دانیشت، وهما خوی ده رنه خست که هاتویه شتیکی تاییه تی له کچه که ی دەربهنننىت، ماوەپەك لىه كتنبيكى كۆنىدا دەربارەي «ياشا دىرىنەكانى فارس» شتنکی خویندهوه و دواتس لهسهرهخق لهسهر دوا ههوالهکانی شهری عیداق و نیدان قسهیانکرد. ههردووکیان بهردهوام له دوو رادیـوی جیاوازهوه گوییان له ههوالهکانی جیهان دهگرت، خولیای سهوسهن بق ئەرەى رەك ييارە ييرەكان گوئ لە دەنگوباسى راديق بيانىيەكان بگريت، هـ دردهم مایـهی سه رسامی فیکـرهت گولدانچـی بـوو. سه وسـه ن لـ ههمـوو شتنکدا بنچهوانهی پروشه بوو، جیاوازییهکانیان به چهشننک بوو له دوو نهيار دهجوون. يروشه به هوشيارييهوه بيناگايي له جيهان هه لبزارديوو، کچیکی گەلیک دلناسک و روّحبه کول بوو، نه حهزی به دهنگوباس بوو و نه دهیویست بزانیّت له دونیاداج باسه، پروشه جگه له شته بچوکهکانی دەوروپشتى بايەختكى ئەرتىزى بە ھىچ نەدەدا، لەر كاتەرەي ھاتبورنە شار، ههموی خهیالی لهسهر جوانکردنی دیکورهکان و پاککردنهوهی شته ئەنتىك و توخفەياتەكانى باوكى بوو. ياككردنەرەي رۆژانەي ماڵ و شىتنى بهرده وامی یه رده کان و یا کراگرتنی شیتانه ی حهوش و ههیوانه که به شیک بوو له ریتوالیکی دهرونی قوول که نهگهرچی زور کامهرانی دهکرد، به لام لەگەل گەنجى و قەشەنگى ئەودا نەدەگونجا. پروشە كەدەچوۋە بازاريش گهران بهدوای قایس قهشهنگ و سفرهی تایبهتی و تابلوی ناوازهدا، خولیای همه ره گهوره ی بدو. نهمه جگه لموهی ههموو جلم سمریازی و

قاته مهدهنییهکانی میرده گهنجهکهی و براکهی به خاوینی له دولابیکدا ههنگرتبوو، که ناوی نابوو «دولابی یادگاره تالهکان». به وهدا خوشکه بچوکهکهی به شتیک له لووتبهرزی له خوشکهکهی ده پوانی، به رده وام شتیک ده هاته پیشین وای له پروشه ده کرد ده ستبکات به گریان. به وهدا کچه که به ده گمه کمین کتیبیکی بخویندبایه ته وه، به ده گمه ن بایه خسی به ده نگرباس بدایه، هیچ شتیکی له سه ر مینرووی دونیا نه ده زانی، ئیدی سه وسه ن هه میشه بونه یه کسی ده دوزییه وه برینداریبکات، به شیوه یه فیکره ت گولدانچی به رده وام به لام بیده ره نجام له هه وللی شه وه دا بوو به بوده ندی دوو خوشکه که ناساییبکاته وه .

فیکرهت گولدانچی به تیفکرینیکی قووله و قاچی خسته سهر قاچی و گووتی « پق پوژیک له پوژان له دلی مروّقدا نامریّت… دلی بهشهر ده توانیّت پق به جوّریکی باشتر له خوشهویستی ههلگریّت، نهزمونی من لهگهل ژیاندا پیمدهلیّت، خوشهویستی شتیکه دیّت و ده پوات، بهلام له پق ناپوات، یان زور به زه حمه ت ده پوات… پهنگی دهگوپدریّت، بهلام له

ناوناچێـت».

سەوسەن بە زەردەخەنەيەكى تاللەرە گورتى «ھۆكەى ئەرەيە مرۆڭ لىە جىنگاى خىزى ناجولىنىت، گولدانچى،... مانسەرەى دروررودرىنىڭ لەيسەك جىنگادا، كىنسە دروسىتدەكات... مىرۆڭ گەر كۆچبىكات، گەررەيىي دونىيا تاقىبكاتسەرە، كاتىي بىق شىتى بچوك نامىنىنىت».

«هه نبه ت کچم، زانیارییه کانی تق له سه ر مروّق هیشتا وه ک پیویست قوول نین. مروّق مهخلوقی که پوک نییه، مروّق چه ند دوور بروات هه ر ده گه پیته وه بی نیشتیمان، پیمبلی: بق سه ندباد له دوای هه موو سه فه ریک ده بوو بچیته وه بی به غداد، بی یولیسیوس ده بوو بگه پیته وه بی مالی خوی ؟. تق هه موو نه و تیکستانه ده ناسیت و له مندالییه وه بیستووتن... خوشه و پست و رق له کوی بن، مروّق ده گه ریخته وه بونه وی ...

 برؤن ... بەلكى لە جېگايەكى زەمىنىدا بوەسىتن، بەلكى لە دوورگەيەك یان شاریکی دونیادا ژنیکی دی ببینن و عاشقی ببن و لهوی نیشته جیبن و من له يادبكهن، من نازانم ناخع دهگهرينه وه يا نيا... به لام له تيستادا باشتره دووریکهونهوه ... من تهنیا نهوهم بؤدهکرینت دووریان بخهمهوه، بـ ف شهوه ی جیهان ببینـن، بـ ف شهوه ی گـه ر گهرانـه وه شـتیکی شهم دونیـا گەورەيەم بۇ بھىنن شادمېكات، يان تى لەو باوەرەدا نىت من شايستەي ئەرەبىم كەسىپك بىروات و لەوسىەرەرە شىتىكى ئىەم دونياپىەم بىل بەينىيىت، ها به شایستهی نهوهم نابینیت؟». گولدانچی سهری بادا و گووتی «نا سەوسىەن، تىق شايسىتەى ئەرەپىت. بەلام مىن دەپرسىم بىق واز لـ چيرۆكى ئهم شووكردنه ناهيننيت و خوت برؤيت، لهم كتيبخانهيه وهره دهرهوه و برق. من باوکتم، ههموو شنتیک دهکهم بنق شهوهی بنق ههر جیگایهک بتهویّت سهفه ریکهیت» . سه رسه ن بیّنه وه ی بیریکاته وه و بوه ستیّت گووتی «گولدانچى من هەنديجار كه لهگهل خودادا قسهدهكهم دهليم، خودايه بـ فر زهویـت وه هـا گـهوره دروسـتکرد، بـ فر کیشـوهرهکان بهمجـ فره بهریـن و دەرىياكان بەق چەشىنە بۆسىنوۋرن، بىق مىرۇف لىەم گەردونىيە گەورەپيەدا مەحكومە بە بىنىنى ھەندى شوينى چكۆلانە، مەحكومە بە دىلى لە یه که مال و له یه که شار و یه که بسته زهویدا. باوکه من دهزانم، من ههتاههتایه لهم قهضه زودا دوسم، من باللم نبیه. نامه ویّت زور بیس له هـ فكان بكهمـهوه، بـه لام سـه يرمكه مـن كچيّكـى نه خرّشـم و بالـم نييـه. یه کنکی وه که من که تهنیا باو کنکی پیر و به دبه ختی ههیه ناتواننت ت ببنت به دونياديده، ناتوانم تئ و ئهم كتنبخانهيه جنبهنالم... ناتوانم. لەبرى ئەرە دەمەريىت شور بە پياريىك بكەم كە بۆنى دونياى لىديىت، بۆنى ئەم ئەستىرەيەي لىدىت، كە دەست لە دەستى دەدەم دەبىت بزانم که دهستی بهر گونه سهیرهکان کهوتبووه، بزانم له شاوه دوورهکانیدا دهموچاوی شتووه، که دهست له سنگی دهدهم ههوای دارستانه دوورهکانی تيدابينت، هه ستبكهم له سهر شهم ئه ستيره يه رياوه، من به زهيم پياياندا ديّته وه كه دهريّن ... كه ئهم شاره بهجيّده هيّل ن، به لام گهر تامردن لهم شاره بچكۆلەيەدا بژين، ئەوكات زياتىر بەزەپىم پياياندا ديتەوه ... بەزەپم پیایاندا دیّتهوه که بهجلی سهربازییهوه بیانبینم، به خوّیان و پوّستالٌ و بیرییهکانیانه وه بچن بن جهنگ و وابزانن ژیاون. مرزف گهر یهک ریزیش بچیّت بق جهنگ تا مردن بونی باروتی لیّدیّت. باوکه، من ماوهیهکی درينژه بيار لهوه دهكهمهوه گهر ليره بژين، چييان بهسهرديت ... دهبن به فهرمانبه ریکی بچوک، یان دهبنه دوکانداریک که به دیار بوّدره و عهترهوه پیردهبیّت، یان له شه په چهقوّیه کدا ده کورژریّت... باوکه، من چهند بیری ليّدهكهمهوه ناتوانم گوناهي وههايان بهرامبهر بكهم، ناتوانم له ژيانيّكي وههادا گیریانبکهم. سبهی دهرؤن یان دوو سبهی یان ههر رؤژیکی دی... هه مو هیوام ئه وه یه که شا ماندووده بن زهوی بگه رینن... گه ر هەرگىز نەگەرانەۋە ئەۋا مىن لە دللەۋە دۆغايان بۆدەكەم بەختەۋەربىن... ئەوان خۆيان نازانىن كىە ج ژيانتكى پىوچ دەژيىن، ھىنچ مرۆقتىك لىەم شارهدا نازاننيت ۾ ژياننکي پوچ دهڙي، هيڇ مرؤفنيک... بهلام باوکه، كاتيك برؤن و دونياببينن، منيان له بيرده چيتهوه ... له قوولايي دلهوه حەزدەكـەم منيـان بىرىچىتـەرە، بـەلام گـەر منىشــيان بىرنەچىتــەرە ھــەر به خته وه رده بم، چونکه ئه و کات ئیتر د لنیاده بم که عاشقی گه ورهم هه یه، عاشقیک بینینی دونیا، بینینی ژنه جوانهکانی سهر زهمین منی له بیر نەبردۆتـەوە، گـەر لـە شـارە دوورەكانىدا بۆنـى خاكـى تىر و درەختىي تـر مەسىتىكردن، ئىموكات گولدانچى رەنگىيان دەگۆرىيىت، ژيانىيان دەگۆرىيىت، ئيتر كاتيْك دهگەريِنــهوه بىق ئيْره دەبىن بە كەسـيْكى تـر... بەلام دلنيـام زۆر كەس تيم ناگەن، ئە ليرە و ئە لەدەرەوە ... زۆر كەس تيم ناگەن. ئا باوکه له ههر شتیّک گرنگتر ئهوهیه ببینم که ئهوان دوای ئهوهی دونیا دەبينىن چۆن سەيرى من دەكەن... ھا... ئاخۇ من كچۆكم دواي بينينى دونیاش مرزف ههر دهتوانیّت عاشقم بیّت... نهوه له پرسیارهکانی تر گهرهتره. من نازانم، چوّن دهتوانم خوّشهویستی پیاویّک قهبوولّبکهم که هیچ له دونیا نازانیّت؟».

بیرۆکەکئەی سەوسئەن، فیکرەت گولدانچنی زۆر سەرسامکرد. يېشتر حیکایەتی نافرەتیکی نەبیستبور بەر چەشىنە لـە مەراقى وینــەی خۆيـدا بـرى، ئـەوەى تێبـگات داواكارەكانـى چـۆن دەيبينـن دواى ئـەوەى جيهـان دەبىنىن، سەيرترىن تاقىكردنەرەپەك بور مەخلوقىك خۆي بى تەرخانېكات. پیشتر تهنیا ئه و مرؤفانهی بینیبور که بایهخیکی نه وتی مه وینهی خۆپان نادەن، ياخود به وينهى پەكەمى خۆپان رازى دەبن و تادەمىن پێوهي دهڙين. به لام ئهوهي سهوسهن پێيوابێت ئهو مروٚفانهي جيهانيان نەبىنبورە ئاتوانىن بەراسىتى ھىچ بېينىن، بروايەكى ئائاسابى بور. فىكرەت گولدانچى ھەمىشىم بارەرى وابورە كە جىھان ئاوينەيەكى گەررەپ، بەلام چەشىنە ئارىنەيەكە مىرزف بىق ئەرەي رىنىەي خىزى تىيا بدۆرىتەرە دەبىيت بچیّته ناوی، تهنیا ناویّنه یه که مدیوهوه ویّنهی خوّمان نابینین، بهلّکو دەبيت برؤينه ئەرديوى و له ناريدا مەلەبكەين، ئەرانەي كە دەچنە نار ئاوێنهکهوه شتهکان به جوٚرێک دهبینن جیاوازه له بینینی ئهوانهی كه نەجورنەت، ئەر دېس ئارېنەكە. بەلام سەرسەنى كچى ئەرەت،ى لەدايكبوره لەو كتيبخانەيەدا دەرى، كچەكە ناتوانىت راستەوخى يەيوەندى به دونیاوه بکات. کچه که ش وه ک نه و دیلی نه و کتیبخانه گهوره په بووه. ئيستا دلنيابوو هيج زيندانيک له زينداني کتيبخانه قايمتر و تاريکتر و ئەستوررتر نىيە، ھەر كەس يەكجار كەرتە زىندانى كتىبخانەرە ئىتىر تا مردن ناتوانیّت بیّته دهریّ. له دلّی خویدا گووتی «کتیّب تهنما زیندانه مرزق لێيدەرناچێت». له نيهانى خۆيدا گووتى كچەكە دەپەوێت ھەموق دونیا له ریگای کتیبهوه بناسیت، نهو بق بیاویک دهگهریت له کتیبیکی گهوره بچینت، بتوانیت سهیری چاوی بکات و دونیای له ناودا بخوینیتهوه. هەمبور دەمانزانىي كىه ھەرسىپكيان يىەك وەلام بىھ سەوسىەن فيكىرەت دەدەئەرە، مېچ كەسىپك ئەببور لە شاردا چىرۆكەكلەي بىستېپت و لەر باوهرهدا بووبينت يهكينك له داواكاران بهشيمان دهبيتهوه، بهلام ئهوكات هەمبوق واماندەزانىي پرسىيارەكەي خانمىي گوڭدانچى پرسىيارېكى سىادەپە ق هیچی دیکهی بهدوادا نایهت. له ماوهی ده روزدا، لهچهند کاتیکی جیاوازدا، هـەر ســـن داواكارەكـە بـە ســن نامـەي تايبەتــى وەلامــى سەوســەنيان دايــەوە . جگه له سهرسهن فیکرهت هیچ کهسی دی نامه راستهقینهکانی نهبینی. سهوسهن همهر سني نامه که ی به داختراوی وهرگترت و همهر سنيکيانی به تەنھا خوينىدەوە و دواي خويندنەوەيان ھەر سىپكيانى لە جېگايەكى نەينىي و تایبه تیدا هه لگرت. ناوه رؤکی نامه کهی خالید ناموون و مهنسور نهسرین سالانتکی زوّر به نهیّنی مایهوه، به لام نامهکهی کامهرانی سهلما ههر ههمان رۆژ له بازار لەبەردەستى زۆر كەسدا بور، ھەتا ھەندىك كەس كۆيىيەكى نامه که پان پیبوی و له گوزهری هه لاجه کان و لای شهر به تفریشه کان و له مەزاتخانەي گەورە بەدەنگى بەرز دەيانخوينىدەوە، تىا ئىسىتاش ھەندىك كەس ئەو نامەيەيان لەبەرە، نامەيەكى جوان نەبور، بەلكو سادەييەكى تيدابوو مرؤڤي غەمگيندەكرد. كامەران بە خەتە سادە و ناريكەكەي خۆي نوسىببووى «سەوسەن خان، بىنىرىت بىق ھەر جىگايەكى دونىيا دەرۆم، ھەتـا بــق ئەرىيــەرى دونىياش، گــەر شووشىم يـــى نەكەيــت، ھــەر دەرۆم...

تــق چیـت دەریــت دەیکــهم... بــه چ شــتیک دەترانــم خۆشەریســتی خــقم بسهلمیننم، دهیسهلمیننم... بروم بن ههر جیگایهک، گهر لهسهر داوای تنق بيّت، دوودلّى ناكهم. بن ئهوهى بزانيت كامهرانى سهلما چهند حهزى له تۆپە و چەند دلْـى بەتۆوەپە، بال لە بالندە و تەپروتپور قەرزدەكەم. بىن ئەرەي مەرجىم ھەبيىت، شىيتى تىزم، بىن ئەرەي مەرجىشىم ھەبيىت، ھەر شتیک تق داوایبکهیت من دهیکهم... من دویّنی شهو به هاوریّکانی خوّم گووت که له مالی سدیق سی دایهن دانیشتبووین و قسهماندهکرد، که من پیویست ناکات بیریکهمهوه ... چونکه نازانم چین بیریکهمهوه یان بيىر له چى بكەمەرە، من ييش ئەرەي لەر ژوررە گەررەپەدا تى بېينم که پرپاوو له کتیّب، تاقم خوشدهویست، ئیستا کهدهزانم تاق ئهو ههماوو كتيبه ت خويندوته وه، شهيداتربووم ... من به ههموو رهفيقه كانم گووت: که تن تاقیمبکه پته ره، باشتره له وه ی تاقیم نه که پته وه ... من حه زناکه م زؤر به عهقلٌ بیر له شته که بکه مه ره، مه نگوری ره فیقم ده لیّت: عهقلٌ دروزنه و ههر بهدروزنیش دهمیننیتهوه . نهو دهانیت: عهقال ههماوو شاتیک تیکده دات. بؤیه من به عهقل بیری لئ ناکهمه ره، تل چیت ده ریت، من دەيكەم... يەك شت كە ناتوانم بيكەم ئەرەپە كە تۆم لە خەيالى خوم بو دەرناكريت ... وەعدت دەدەمىن ئەرەپان قەت نابيت ... من قەت سەوسەن خانم لەبىرناچىتەوە، لەۋە دەرچىت ھەمبۇر شىتىكى تىر دەكەم». هه موو که س دهیزانی که مهنگور کومهکیکی زوری به کامه رانی سه لما کردوه تا نامهکهی دابریژیت، ههر خوشی سوور بوو لهسهر شهوهی ناوی له نامه که دا بیت. سه وسه ن له هه ر سی نامه که نیگه ران بوو. هی ی دلتهنگی و نیگهرانییهکهی تهنیا شهوه نهبوو که ههر سین نامهکه «وهک سالاننک دواتر خوی بوی باسکردین» بهسی دارشتنی خراب داریتراون، به لکی ئەرەبور هیچ یهک لهو سنی داواکاره سهرەری و جهسورره پاشهکشهیان

نەكىرد. ئەوكات كەسىمان نەماندەزانى كە سەوسىەن بەراسىتى نايەويىت شىوو

ئیرارهیه ک عیزه ت گولدانچی لهگه ل خه نده گولدانچی و عیسمه تی خوشکیاندا به تاییه ت چوون بی مالّی فیکره ت تا تیبگه ن کیژه که خ نیازیکی ههیه پیده چوو گولدانچیه کانیش به جوریدک له جبره کان سه بریان نه مابیّت، ئه وه ی بابه تی شوو کردنه که ی سه وسه ن له سه ر هه موو زاریّک بوو بیزاریده کردن، هه ندیّک له وان ئه و ده نگزیانه یان بی پاشه پوژی کچ و کوره کانی خویان به هه پهشه یه کی گه وره ده زانی. ئه وه یه که مین دانیشتن بوو که به ده نگه ده نگی گه وره له نیّو گولدانچیه کاندا ته واوبوو، له کاته وی کاته وی فیکره ت له به غداد گه پابوه وی هی به یوه ندییه کان هیمن و ساده بوون، به یام دراوسین کانی مالّی گولدانچی گوییان له عیزه ت گولدانچی و مه عسومه ی خوشکی بوو، که هه درووکیان به دوو پالتوی دریّر و دوو

چەتىرى دريدژەوە بە تورەپيەوە لە مالى فىكرەت ھاتنەدەرى و بەدەنگى به رز ده یانگووت «شنیت بووه، خانم شنیت بووه و عهقلی فیکره تیشی تیکداوه». به لام تا دوای دوو روزیش کهس به ته واوه تی نهیده زانی له ماللی گولدائچیدا چی بووه و چی پویداوه . نیوارهیه ک دوات الله شاردا بلاوبووهوه که سهوسهن داوایکردوه ههر سنی داواکارهکه بهیهکهوه ببینیت، داواشیکردوه ههر یه کیک له داواکاره کان، یاوه ریک و که سینکی نزیک لهگهڵ خۆیاندا بېهن. سهرهتا شتهکه تهنیا وهک داوهتێکی ئاسایی وهسفکرا، ئیواره خوانیکی گهوره که سهوسهن تیپدا لهسهر یهک سفره له گه ل خوازبیننیکه رانیدا کوده بیته ره، مهندیک شیه که واتیگه بشتن که کیژهکه دهیهوییت به چهشنی کچهمیره کونهکان داواکارهکانی خوی له نزیکه وه رووبه روو تاقیبکاته وه، مهندیک دهیانگورت کیژهکه به نیازه له ئەتەكىتى خواردن و دانىشىتن و قسىەكردنيان وردېبىت وه، ھەندىكىش دهیانگووت کیژهکه وهها خوی تهیارکردووه ههر سوکیان ریزبکات و کورت و دریزییان بگریت و چ شنتیک له لهشیاندا دهپیوریت بیپیویت و دواتىر بريارى خۆى بدات. دەبيت بليم كه هەوالى ئەو داوەت هاوبەشه له ههمبوو بهرهکانندا شیرزهبیه کی زوری دروستکرد، میشرووی شیاره که و نەريتەكانى ئاسان خۆى بى ئەو جۆرە شىتانە نەدەكىردەوە. يېشىتر كەس ئەرەي نەبىستبور خۆزانۆك كىۋەكەپان داواكارى زۆرى ھەبۆت و بەوچەشىنە ههموويان بۆسـهر يـهک سفره داوهتېکهن. به لام بـهوهدا داوهتهکـه بهجوريکي رەسىمى بور، ئەسەر كارتىي تايبەتى ئوسىرابور، كارتەكان لىم بىرى نارى سەوسىەن ئاوى ھەر يەك لىە فىكىرەت گوڭدانچى و خەنىدان گوڭدانچى خوشکه بچوکی هه لگرتبوو، کهس ههستی به ناریکییه کی گهوره نه کرد. دیاربو بیرؤکهی شهو داوه شه پشت شهری ناوخوی نیوان گولدانچىيەكانـەوە بـووە، بـەوەدا عيـزەت گولدانچـى خـۆى بـە پاريـزەرى گەورەى ئىرسى گولدانچىيە دېرىنەكان دەزانى كە پېكىرا خەلكانىكى بندهنگ و بهنهریت و موحافهزهتکاریبوون، شهو داوهشهی بهناشایسته و دەرجوون له نسول دەزانى، وەك ئەرەي گولدانجىيەكان بە ھاتنى يۆل بۆلى خوازبىنىكەران بۇ كىرەكانىان بەختەرەربىن و خۆشحال بىن كىرانىان وهما جوّره سهرنج و ناودارييه ك رابكيشن. عيسمه ت گولدانجيش له برا گەورەكلەي كەمتىر تورەنەبلوو، رۆزى زويرىيەكلە ئەريىش دەسىتى بە ميدزى هۆڭ گەورەكەى ماڭى فىكرەتىدا كۆشا و گووتىي «چ ئابرووچوونىكە بە کچهکانمان بلّیّن، پیاو له دەورى خۆپان خردەکەنـەوە». دەبیّت بلّیّم گـەر ئەر روردارە سەيرانە نەبايە كە دواتىر ھاتنەييشىن، لەوانەبور خەلكىكى زۆرتىر دەم لە فېكىرەت گوڭدانچى و كېژەكەي بكەنەۋە، بەلام يېشىھاتەكانى دی به چهشنیک خهیالی و نائاسایی بوون، خهلک زوو قسهویاسی شهو دارەتىم ئائاسىلىيەيان لەيادكىرد. دياربىوق دارەتكراوانيىش ھەمبوق ترسىيان له و دانیشتنه ههبوی، هه ر داواکاره و به تومیدی تهوهبوی جاریکی دی دانیشتنیکی تهنیای لهگه ل سهوسهندا ههیینت، ههر یه که و کینهیه کی شاردراوهی به رابه رئه وانی دی له دلدا بوو. به لام رؤژی دانیشتنه که هه مووان هه ولیاندا هیمنی خویان بیارینن و به سهبر ده ریکهون. مه نگوری بابهگهوره به کامهرانی سهلمای گووت «ئهوه فرسهتیکی باشه، بهویقار بازاری ئەوانى تىر بشكينين».

کامهرانی سهلما تهنیا داواکاریّک بوو بهجلی کوردییه وه چوو بوّ داوه ته که مهنوی که سدو که مهنگور یاوه ری نه وه و تا کوتاییش یاوه ری نه و ده ده بیت ده ده بیت که سانیکی نزیکیش له مهنسور نه سرینه وه نه هه والانه یان پشت راستکرده وه که ساقی مهجمود یاوه ری مهنسوره . به لام تا روّژی داوه ته که روون نه بوو ناموونییه کان کی لهگه ل خالیددا دهنیرن واده ی داوه ته که سهجات دوازده ی یه کیّک له روّژانی هه بنی بوو، هه رواده ی داوه تکراوه که له نیّوان سهجات دوازده و دوازده و چاره کدا گهیشتنه مالّی گولدانچی، جگه له خالید ناموون که لهگه ل قه له نده ر نامووندا

به ماشیننکی تویتای نوی گهیشتنه نهوی، چوارهکهی دیکه به تاکسی گەيشىتنە بەرقاپى گوڭدانچى. ھەمبور سەرسامبورن لەرەي ئامورنىيەكان لە بىرى فىەوزى بىكى و سىملامى ئاسىنگەر، يەكىكى وەك قەلەنىدەر ئاموونىيان هه لْبـرارد كـه وهك پياويّكي شـه راني و كهم حه رسـه له ناسـرابوو. پيّكرا پيّمان وابوو، ئاموونىيەكان قەلەندەريان بەرابەرى مەنگور داناوەوە و بە رۆھى جەنگەرە چورنەتە نار ئىشەكەرە، ئەر كات نەماندەزانى ئەر ھەلبۋارىنە ج كاريگەرىيەكى لەسەر ھەموق بەسەرھاتەكان دەبئىت. ميوائەكان سەرەتا لە لایهن فیکرهت گولدانچی و خهندانی خوشکییهوه له سالوّنه گهورهکهدا پێشوازيان لێڪرا، ههموو بهجوانترين شێوه خۆيان گـۆرى بـوو، ههموو هەولىانىدا ويقار و هىمىنى دەرىخەن، ھەر لەو سالۆنەدا دەبايە فىكىرەت گولدانچی دهستبکاته ملی کامهرانی سهلما و دهستی بگریت و داوایکات تەرقىم لەگلەل مەنسلور ئەسلرىندا بكلەن، ئىلەن ئاشىتبورنەرەپە يەكەمپلان و گرنگترین شتی سهره تای دانیشتنه که بوو. خه لکانیکی زور سووسهی ئەوەپان كردبور كـ گولدانچىيـەكان دەشـنىت كارىكى وەھاپـان بەدەسـتەوە بنت تا وهک خیزانیکی باش و ناشستیخواز دهریکهون، له راستیدا نهو ئاشتبوونەرەيە ھەڭا و دەنگۆيەكى وەھا گەورەى نەنايەرە كە چاۋەرواندەكرا، جونکه دواتر شتهکان شیوهیهک و سروشتیکی وههایان وهرگرت، ز<mark>و</mark>ریهی خەڭك شەرى ژير زەمىنەكەي دوكانى خدرق دووياريان لە بيرچووەوە. لە سالۆنەكەي مالىي گولدانچىيىدا ماوەيەك جگە لە بىدەنگىيەكى قىورس ھىچ شتیکی دی سه روه ر نه بوو، نه و ناو و شه ربه ت و چکلیته شیرینانه ی پروشه گێرانی، كۆمەكێكى بە داوەتكراوەكان كرد له بێدەنگى خۆياندا قووڵتر ببنهوه، تاکه کهسیک که له ژیرهوه به نهینی له ههمروانی دهروانی خالید ئاموون بوو که هیمنی روخساری نهیدهکرد کینهی شاردراوهی دلی دايۆشىيت. كە لە سالۆنەكەدا دانىشىتبوون جگە لە ھەندى وشدى كەم كە ساقی مه حمود و مهنگور ده رباره ی ساردی زستان گزریانه وه هیچی ئه وتی نەوتىرا، كەمنىك لىە سىەر خوتبەي مەلايەكى ھەفتەي ينشىور قسىەپانكرد که ههرهشهی له ژنانی سفور کردبوو، مهنگور گورتی «مهلاکان ههق نىيە قسەي وابكەن، ھەر كەس بە قورنى خۆپەرە دەچىتە قەبرەرە». قسهکانی مەنگور، فیکروت گولدانچی خسته ییکهنین، هەمووان ماووپهک، نەفەرى ناو يەك ياس چۆن لەگەڵ يەكدا دەدوين، بەو جەشنە لەگەڵ پەكىدا قسىميانكرد. سەرسىمن پەكەمجار لەسىەر ميىزى ئانخواردنىم گەورەكم دەركەوت، فيكرەت سەرەتا ييش ميوانەكان كەوت بى سەر ميزيكى گەورە که تهواو به خواردن رازابووهوه، ههمووان له ههمهرهنگی و ناوازهیی سفرهکه سهریان سورما، به لام ینکرا سهرنجی نهوهیاندا به ینچهوانهی نه ریت و چاوه روانییه وه هیچ چه شنه گزشتیکی بالنده له نیو خواردنه کاندا نییه . بینه وهی که س هیچ بدرکینیت و تیبینی خوی ناشکرابکات، ههریهک لەسلەر كورسىي خلۆي دانىشىت. كاتۆپك سەرسلەن ھاتبە ژوورى ھەملووان جەند ساتىك بور لەسەر مىزەكە دانىشتېرون، كراسىكى سىپى و جىنزىكى كالَّم، لەبەردابوو، ئەو ھەستەي لاي ھەمووان بەجيھيشت كە ھەر ئيستا له کتیبخانه کهی هاتوته خواری و تا نه وکاته سه ری به سه ر کتیبه کانه و ه بووه ، کهس چاوهروانی ئهوهی نهدهکرد کچینکی وهما بق داوه تیکی وهما گرنگ نه مهکیاج بکات، نه خنری برازیننتهوه، نه شتیک بکات فریوی داواكارهكانى بدات، لهگهڵ ئەوەشدا سەوسەن ھێشتا ھەر گەلێـک قەشەنگ و ناسبک دیاربوو. ئەو ماندوپتىيە زۆرەي، ئەو لاوازىيەي، ئەو سىيى هه لگه رانه ی ره نگی، شهوه ی جه نیگایه کی ماندوو و به ده نگیکی که میک کپ و لاوازهوه پهکهپهکه بهخپرهاتنیکردن و فهرمووي لیکردن دانیشن، ههر سن عاشقه که ی تووشی تیکچوون و په شوکانیکی گهوره کرد. ناماده بوونی لەستەر سىقرەكە ئەر ترستەي لىھ ھەمروانىدا خولقانىد كىھ بەرردى پەيىرەرى ئەتەكىتى خواردن بن، سەوسەن چەند جارىك دووبارەيكردەوە كە ھەمووان بي هيچ كيشه و ئەتەكيتيك نان بخين، بەلام ترسى ميوانەكان ھەر وەكى خۆى بوو، ھەر سىن داواكارەكە شىتىكى كەمپان خوارد، ھەر سىكىان لە بهر ناسكى دانيشتنهكه ههولياندا وادهركهون كه كهمخوري سروشتين. ههتا مهنگوریش که زوّر بهسفرهکه سهرسامبوو، دهستی گرتهوه و کهمی خوارد . دوای نانخواردن ههمووان گهرانه وه بـق ژووری گهورهی دانیشتنه که . بیده نگی ییش چا خواردنه و و دوای چا خواردنه وه قبورس و ترسیناک بوو، سهوسهن نه له كاتى نانخواردن و نه له كاتى چا خواردنهوهدا به شیرههکی تایبهتی سهیری هیچ پهک له داواکارهکانی نهکرد. دوای تەواوبوونى چا خواردنەوە، فىكرەت گوڭدانچى رووى لە ھەموو ميوانەكان کرد و گووتی «وهک ههموو دهزانین و تهواوی خه لکی شاریش دهزانیت، به ریزتان داواکاری کچه که ی منن و پیکیشه وه له سه ر نه و مهرجه ره زامه ندن که سهفهریّکی دریّربکهن و ههر داواکارییهک سهوسهن بیخاته بهردممتان بهدوایدا برؤن ... دیاره منیش تا ئیستا به تهواوی نازانم سهوسهن بیر له چى دەكاتەوە و نيازى چىيە ... بۆيە لەسەر داواي خۆي داوەتتاندەكەمە کتیبخانه که ی سه ره وه مان، ئه و جیگایه ی ئیوه پییناشنان و پیشتر پیکه وه لهگهل سهوسهندا لیپدانیشتوون. دلنیام لهوی سهوسهن ههموو شتیکتان بى رووندەكاتمەرە». ساتىكى ئاسايى نەببور. ھەر شەش مىوانەكم بە هیّمنی که وتنه دوای فیکرهت گولدانچی، له ژووری کتیبخانه که قهنه فه کان بهجوریک دانرابوون ههمووان بتوانین سهیری یهکدی بکهن و له ههمان كاتيشىدا روويان لەسەوسەن بيت. ئەو رۆژە كە عاشقە شەيداكان لە شوينى خۆيان دانيشتن، پېكىرا بەجۆرىكى لـ ناوەوە خرۇشسابوون، نەياندەتوانىي هیے شتیک بلین، سامیکی وه ا سهیریان تیدابوو، وایان ههستکرد که يەكەمجارە پىدەخەنىە ئىەم جىكايىەوە، ھەمسووان ئوورى كتىبخانەكەيسان زود گهوره تسر و به رینتسر له وه بینسی که ههیه، که دانیشستن و سه وسه ن بهرامبهريان دانيشت، ههموو ههستيانكرد گرنگتريين سياتي ژيانيان ئهم چرکه به و گرنگترین روزی ژیانیان ئهمرؤیه ویقاریان، وهستانیان، جولهیان

له ناو كتيبخانه كه دا نائاسايي بوي. سهرسه ن به هيمنييه وه بهرامبه ريان وهستا و دەستیکرد به قسهکردن، به زەردەخەنەپەکى كاللهوه که به ئەستەم لەسەر لىدى سەمايدەكرد گورتى «ئىستا كاتى ئەرە ھاتورە، هەمورتان بزانن من چیم دەریت». كەمیک لەسەر قەنەفەكەي يالىدايەرە و به غەمگىنىيەكى زۆرەرە گورتى « بەلام يېش ئەرە، يېش ئەرە، تكادەكــهم، هەمورتــان بێئــهوهى دوردڵ بــن، دەتوانــن داواكــهى خۆتــان بكيشنهوه ... من زويرنابم... من هيچ شتيك له دل ناگرم... بگره بؤتان به خته وه رو ناسووده ده بم، چونکه من دواجار له ناسووده بي نيوه زياتر هيے شنتيكى تارم ناويّات ... مان دەمەويّات رقتان له يەكتار نەبيّات». مەنگور بە زەردەخەنەيەكى گەورەۋە گوۋتى «سەۋسەن خان، خوازىيىنى وهكو تيار وايه كه له كهوان دهرجوو ناگهريتهوه ... تازه مهسهلهكه له پەشىپمانى دەرچىوۋە، تېرېكە كەۋانىي تېپەرانىدۇۋە، ئەۋەندەمان لەسلەرە سەيرېكەين و بېينيىن كوي دەيپكينت» . سەرسەن بېئەرەي سەيرى مەنگور بكات، تهماشنای هنه رسين داواكاره گهنچه كنه كرد و گووتنی «لهوانه به بلَّيْن، ئيستا درونگه ... به لام من دولَّيْم درونگ نييه، بي شهووي له خوازېينىيىەك دەرچىت، ھەرگىز درەنگ نىيلە، ھەمروتتان دەتوانىن للە ھەر كاتتكدا بينت، وإذ له مهموو شبتيك بهينين، من زوَّر له هين كهس ناكهم... هیچ وه خت درهنگ نبیه، نه نیستا و نه بهیانی و نه دوو بهیانی و نه هیچ وه خت ...» . که مینک به ماندوویی چاوی لیکنا و گروتی «نا هیچ کات، بن میے شتیک درونگ نییه ... زومان ناکرتایه». مهمووان کهمیک له دواههمین وشهی سهرسامبوون، ساقی مهجمود به کهمینک دوودلی و يەشىۆكانەۋە گوۋتى «راسىتە، زەمبان ناكۆتاپە». سەۋسىەن لەسلەرەخق سەيرى ھەمروانى كىردەرە، مەنگور ريستى شىتىك بلىت، بەلام نەيزانى ئەر شتە چىيە كە دەبنت بىلنىت، ياش ئىستىك و بە كەمنىك ناكامىيەرە گووتی «یوسف کهویار به رهجمهت بیّت دهیگووت: زهمان پردیّکه ههموو بهسهریدا ده پرقین، ئه و ده یگووت: ئینسان به هه نه واده زانیّت نه ناو خانوو و سهرجاده و ژوور و ئه و شدتانه دا ده ژی، ئینسان له یه که ژووردا ده ژی ناوی زهمانه یه ... ئه و وایده گووت». سه وسه ن دوویاره سه یری هه رسی گهنجه که ی کرده و و له سه ر هه مان پیتم گووتی «هه ر پرژیّک ویستتان له هه موو ئه م پهیمانه ده ریچن، ده توانن ده ریچن. به لام به ر له وه ی من یه کیّک له ئیّوه وه که شه ریکی پاشه پروژی خرّم هه نبرژیرم ... ده بیّت ئیّوه دونیا ببینن ... ئیّوه سی گه نجن ... هیچ شتیّک له سه ر جیهان نازانن ... هیچ شتیّک له سه ر جیهان نازانن ... هیچ شتیّک له سه ر جیهان نازانن ... هیچ شتیّک ... واده زانن دونیا له کرّلانه که ی خرّتانه وه ده ست پیّده کات و له ویادا ته واو ده بیّت ... ئه م شاره لای ئیّوه وه ک قه فه زی لیّهاتووه ... و ده بیّت سه ره تا بفین، زوّر زوّر به رز بفین، دواتر بگه پیّنه و ه بولای من ... ده بی ناتوانم بفیم، من نه خوّشم، من کهیّکی نه خوّشم، ده مه ویّت من خوّم ناتوانم بفیم، من نه خوّشم، من کهیّکی نه خوّشم، ده مه ویّت من نه گه نرانم به پراستی دونیای بینیوه ...».

قسهکانی بیده نگیه کی قوولی دروستکرد، هه صووان بیده نگ سه یری سه وسه نیان ده کرد، که سیان نه ده جولان، که سیان هه ناسه ی نه ده دا، جگه له کرکه یه کی چکولانه ی قه له نده در نام وون که سده ده نگی لیوه نه هات. سه وسه ن گووتی «من ده زانم دونیا چه ند گه وره یه ... له مندالییه وه ده زانم ... له پیگای نه و هه موو کتیب و نه تله س و فه رهه نگانه وه ده زانم ... ده زانم ... له پیگای نه و هه موو کتیب و نه تله س و فه رهه نگانه وه ده زانم ... ده زانم ... له پیگای نه و هه موو کتیب و نه تله س و فه رهه نگانه وه ده زانم ... گه وره ده زانم چه ند ده ریبا هه یه به شاره بچکوله یه دارا که مشاخ و داغه دا نیم هیچ نازانین، نه م شاره بچوکانه واده که ن مروف گه وره یی دونیای بیر بچیته وه ، به لام من پوژیک له پوژان گه وره یی دونیام له یادنه کردوه » بیر بچیته وه ، به لام من پوژیک له پوژان گه وره یی دونیام له یادنه کردوه» . به زه رده خه نه یه کی کرد و بین نیستیک هه ناسه یه کی کورتی وه رگرت و گووتی «زه وی نه ستیره یه کی گه وره یه به سه رزه وی نه بین، گه وره یه و ایه له سه رزه وی نه بین، گه وره یه و ایه له سه رزه وی نه بین، گه وره یه و ایه له سه رزه وی نه بین، گه وره و یووباری گه وره و

بيابانى گەورە لەم دونيايەدان... گەر منتان خۆشىدەويت، يەكەمجار دەبيّت برؤن و دونيا ببينين، من ناتوانم لهوه دلّنيابم كه ئيّوه به راستي منتان خرّشدهویّت، گهر جیهانتان نهبینبیّت و شویّنی تار و نیشتیمانی ترتبان تاقىي ئەكردىيىتەۋە ... كە دونياتان بىنى ئەركات ھەمبور شىتەكان به چاویکی تر دهبینن، منیش به چاویکی تر دهبینن... تهنیا کهسیک دەتوانىت بەراسىتى بزانىت بۆچى دەرى كە دونىياى بىنىبىت، كە گەورەپى زەرىيى دۆزىبېتەرە ، يەكەم شىت ئەرەپ دەبېت لىەم ولاتە درورىكەرنەرە ، لهم شهر و شور و کوشتاره بهرده وامانه دووریکه ونه وه ... نهوه ی تهم ولاته بهجیّبهیّلّن، مهرجی منه ۰۰۰ بروّن و بهسهر زهویدا بگهریّن. کیانی تار وهک مارهیی داوای زیر و مرواری و نه لماس دهکهن، من داوای سهد بالنده تان ليّدهكهم... سهد بالنّدهي ناوازه كه له شويّني جياواز جياوازي زهوبدا دەرىين... ھەر يەكەتان سەد بالندە، لەمىرۆرە تا ھەشت سال كاتتان ھەيە به دونیادا بگهرین، من دوای ئهوه دهتانبینمهوه ... دهتوانن ههر کاتیک ویستتان سهفه ره که تان بیرن و واز له ههموو شتیک بهینن و بگه رینه و بق ئەم شارە، دەشتوانن نەگەرىنەرە، دەتوانىن لە ھەر ولاتىكدا ئارام بگرن و ژننکی ترتان خوشبویت و بڑین ... دهتوانن ج ژیانیکتان پیخوشه و ج شاريّكتان بيّخوّشه هه ليبريّرن و من لهبيريكهن... من چاوهروانتاندهكهم... من هەشىت سىال چاۋەروانتاندەكم، كم گەرانمۇۋ، شىۋۇ بىم يەكتكتان دەكەم... يەكۆكتان ھەڭدەبژۆرم... سەيرى دڭتان دەكەم... دەبىنىم جەندە روناكيتان ينيه، چەند بۆنتان ينيه ... ئەو كات برياردەدەم. ئىستا ناتوانم هيچ پهکێکتان ههڵبۯێرم، چونکه ئێستا ههر سێکتان وهکو پهک وان... هـهر سـنكتان لهيهك دهجـن ... ههمـوو بيارى ئـهم شاره لهيهك دهجـن ... وانييه ههموويان له يهك دهجن».

ئەرە لە ھەرە رستە كوشىندەكانى ئەو دوانىيوەرۆ سەيرەبوو كە سەوسەن تۆپىدا داواكارەكانى خىزى سەرسامكرد.

تاموونییهکان له ههمووان تورهتریوون، نهوهی کوریّکی بنهمالهکهیان ههشت سال له پیناوی ژنیّکدا ناواره بیّت، داوایهکی قاورس باوو ناسان لای نهوان قهبوول نهدهکرا نهو رقره که میوانهکان له مالّی فیکرهت گولدانچی هاتنهدهرهوه، خالید ناموون له ههمووان ماندووتریوو.

هەستىكرد ھێدى ھێدى خۆشەويستى ئەم ژنە لە ناوەوە خاپوريدەكات. لای نهستهم بوی نهم شاره و نیشهکهی و خزمهکان و کربوونهوهی نامورنییه کان بخاته لاوه و بهرهو دهرهوه بیروات. شهوهی دونیا گهورهیه ياخود بچوكه رۆژنك له رۆژان غەمى ئەو نەبووه. له مندالىيەوھ فېربووه ئەرەندە بىر لە دونيا بكاتەرە كە پۆرىسىتى پۆيەتى. دونيا لەدەرەرەي ئهم شاره لای نهو سنبهریکی تاریکه که هیچ شتیکی گرنگی تیدا نییه بۆی باژی، شەرمەزارىيەكى گەورەببور چەندىن سال لەدوى داواى ژننىك ئاوارهبيت، ئەوھ ييچەوانەى كولتوورى جواميىرى و يياوەتى خيلەكەيان بـ وو، پێچهوانــهی ئــهو شــهریعهته بـوو کــه رێـگای نــهدهدا ژن چارهنوســی يياو دياريبكات، دەبيت ئامورنىيەكانى تىر چى بلىن؟، دلنيابوو دواجار وهک ههمیشه بشتی دهگرن، به لام دهشیزانی ههندیکیان تامیردن وهک كەسىيكى لاواز سىمىرىدەكەن كىم لەسىمار داواي ئافرەتىك بىم دونىادا ئاوارەببوۋە، بە درېزايى ئەر شەۋە لە زۈۈرەكەي خۆيىدا مايەۋە، تا درهنگ به تهنیا لهو روویهره بچکولهیهدا دههات و دهچوو، ههستیدهکرد ئەو داوايەي سەوسەن زۆر ئازارى دەدا، دەيخاتە بەر ئەزمونتىك لەوانەيە رۆچنكى ئالۆزتىرى بىق دروسىتېكات. ئەوەي دونىيا زۆر گەورەپە، شارى زۆر نهناستراق و ستهیر ههیه، ههستیکی تایبهتی تیا نهدهبزواند. ههستیکرد گەرچىي ھەمبور ژيانىي لىەم شيارەدا بردۆتەسبەر، بيەلام ھېشىتا ليە زۆر شتى تنساگات، لاى خۆشستر بوي له ژيانىي ئەم شارەدا نوقىم بنيت، نهوهک له جیهانیکی بیسنووردا خوی ونبکات. به لام دهیزانی نهم قسانه ئىسىتا نرخىكى ئەوتۆپان نىيە، گەر سەوسىەنى دەويىت دەبىت بىروات. نەيدەويست زۆر بىرىكاتەرە، دەيزانى بىركردنەرە بەرەر ھىچ جېگايەكى نابات، ئەرىش بەدرىرايى ريانى زۆر بارەرى بە بېركردنەرە نەبور، ئەرىش باوهری وابوو بیرکردنه وه کیشه کان نالفرزده کات و چارهیان ناکات. شهوی دواتىر چىوو بىق ماڭى قەلەنىدەر ئامىوون و بريارى خىقى پيراگەيانىد كە به راستی ده یه ویّت دوای بالنده کان بکه ویّت. شه و شهوه ناموونییه کان كۆبورنەرەپەكى گەررەپان ھەبىرو، ھەرالەكە بە چەشىنىك سەيربور ھەمىرو دهیانویست له زاری خالید ئاموون و یاوهرهکهیهوه راستییهکان ببیستن. كۆبوونەومك ك مالى فەوزى بەگ سازكرابوو، فەوزى بەگ تەنيا كەسىپك بور ھەوالەكە خۆشىمالىكردبور، بىرۆكەكەي سەرسەنى بەجۆرىك لا قەشەنگ بور ھەمورانى نىگەرانكىرد. ماڭى فەرزى بەگ ئەر رۆژە بە جۆرىكى بىرىنى جەنجال بور، چەندىن سال بور ھىچ كۆپورنەرەيەكى ئامورنىيەكان ھۆنىدە خەڭكى رانەكۆشابور، ژوررى دىوەخانەكە بەجۆرىك یربوی مرؤف به زمحمه دمیتوانی ههناسه بدات، سفره کان جار دوای جار داده خران و هه لده گیرانه وه، ناوگیتره کان بیوچان به ریوه بوون. به وه دا ثوررهکه زور گهوره و بربور، مرزف به زهجمه تکویتی له دهنگی هاوسیکهی دهبوو، تبا شهو سیاتهی خالید ناموون و قهلهندهر گهیشتن ههمووان بيسرهوت قسه يانده كرد. فهوزى به ك به جهنجالييه كهى خريه وه ييشوازي له ههردووكيان كرد، بهدهنگي بهرز گووتي «شاه خاليـد... خالیدی کورم... دلنیابه ژننکی نایابت مهلبزاردوه، ئهم ژنه له ژنی ناو حیکایه ته کۆنهکان دهچینت ... له کچی پاشا کۆنهکان، ههموو ژیانم تهمه نامكردوه، ژنيكى وا ببينم ... وام هه سبتده كرد كنه ئه و جوّره ژنانه سيّسهد سالّيشه له دونيادا نهماون، بهلام خودای گهوره ويستويّتي بهر له مردنم ژنیک له شاره که دا ببینم که به راستی له پهری ناو کتیبه کۆنەکان دەچێـت··· خـواي گـەورە بـە راسـتى ئـەوەي ويسـتووە». قسـەکانى ف وزی به گده نگه ده نگه ده نگه و هه لایه کی گه وره پان دروستکرد. که میوانه تازهکان دانیشتن، جۆریک له ئارامی گهرایهوه بـق ژوورهکه، میوانهکان دوای ئےوہی کەمنىک بشوويان دا، قەلەنىدەر ئاموون روويگردە ھەموو ئەوانسەى كى دىوەخانەكسەدا دانىشستوون و گووتسى «شەوەي بىسستووتانە راسته، ئه و کچه دهیه ویت خالیدی خزممان بروات بق ده رهوه ی ولات... ده لَیْت پیش خُهوه ی شوو به هیچ یه کیک لهو سی داواکاره بکهم دهبیت دونیا ببینن ... دەپەریت كورەك ماوەپەك به دواى كۆمەلیك بالندەدا بگەرپىت، بالندەي تاببەتى و ناوازە ... دەبيت يەكە يەكە ئەو بالندانە لە ههريمي جياواز جياوازي دونيادا كۆبكاتهوه و له ماوهي ههشت سالي ديدا بگهريّتهوه بـق ئيّـره ... كـه هـهر سـێ داواكارهكـه گهرانـهوه، سـێ رۆژ لەگـەل هـەر سىپكياندا دادەنىشىپت و دواتىر برىـاردەدات شـوو بــە كىي بكات... ئەرە كورتەي چىرۆكەكەيە، بەڭى ئەرەپە، ھىچى تىر نىيە... نا هیچی تر نیبه ... ئیمه دوینی له مالی فیکرهت گولدانچی نهو قسانهمان بیست». له و کاته دا سن گه نج به سن سنینی گهوره ی شهربه ته و م بەسبەر ميوانەكانىدا دەگئەران، ھۆشىتا قەلەنىدەر ئامبوون قسبەكانى تىلواق نه کردبور که بور به دهنگه دهنگیکی زور. قسه کان تورهییه کی کتوبریان دروستکرد و یهکیک گروتی «ئهم کچه خوی به چی دهزانیت؟...». په کنکی تر گروتی «ئهگهر په ریـزادهش بننت ئهوه ناهنننیت، ههشت سال بۆی ئاوارە بىت». يەكۆكىش لەو سەرى مۆلەكمەوە گووتى « ما... ئەمە فىتىكى تىرى گولدانچىيەكان، كە بەدرۇ خۆپان وەك خەلكىكى بيّوهى و بيّمهزهرهت نيشاندهدهن ... سويّند دهخوّم، مهسهله که هيچ نىيى جگە ك فىللىك بىق ئەوەى داواى بارەيەكى زۆرترمان لىبكەن، ســهروه تنكمان لنبسـتننن كــه ننمــه بـق رنهننــان نهمانــداوه ... دهيانهونــت دواتر بلَّنِن، سەيرىكەن چۆن ئامورنىيەكانمان ھێنايە سەر چۆك. دەست دەدەم بە قورئاندا كە وايە، ھەموق دەزانى ئىمە بىقى ئى دەسىت ناگرىنلەۋە، چى له گيرفانماندايه دايدهنيّين، دهيانهويّت بماندوّشن». سهى كهرهم ههمووانی هیورکردهوه و گووتی «ئیمه بویه ماوین، چونکه ههمیشه ریزمان له قسهی یهک گرتوره، حورمهتی یهکترمان لایه ... تیدهگهن، قسىمى ساحيب مەسىملەكە لەسسەروو ھەمبوق شىتىكەوەيە ... لىنگەريىن با خالید خوّی قسه بکات» . خالید ئاموونی که ئاماده بوونی ئه و حه شاماته

سەرسامىكردبور، بېئەوەى بشلەرىت ياخود دوودل بىت لە شوينى خۆى ههستا و گووتی « به ئیجازهی ههمووتان... به ئیجازهی ههمروتان. تکا له شهربه تگیر و ناوگیره کان ده کهم توزیک بوه ستن معزیزان نیوه ئاموونین و منیش ئاموونیم، ههموو شانازی بهوهوه دهکهین که پشتی یه کناده بن له زموی ... ها هه میوران شانازی به وهوه ده که بن کاتیک باییرانمان له گوند دابهزینه شار، نیمه خوشه ویستی و خزمایه تیمان نەدۆرانىد ... وانىيىه ... نەمان دۆرانىد ». جاوانى خالىد دەبرىسكانەوە، دهموچاوی له ههر کات باریکتر و نیگای رهقتر و پر نهینیتر بوو، کهس تا ئەو كات ئەو دەنگە گەرمەي لىن نەبىسىتبور، غەمىك لىە گەروپىدا بـوو، هـهر كـهس لـه ژيانيـدا يـهك رۆژ عاشـق بووبيـّـت، دەيزانــى ئـهوه دەردى خۆشەويسىتىيە. گورتىي «تىكا لىھ ھەملور برايان دەكەم، تفەنگ به تاریکییهوه نهنین. خوتان دهزانن ههمور ژنیکی دونیا که شوودهکات مەرجى ھەپە. لەم سەر ئەستىرەپە يەك رئىم بى بدۆزنەۋە، بەبىي مەرج شوويكردبيّت. مهرج دانان له خويّني ئهو جنسهدايه ... ئيّمه ههموي پیاوین و دهزانین ئه و مهرجانه بن نیمه چهند قورسن... ههیانه داوای سامانی زور دهکات، ههیانه بهکیشی خوی زیری دهوییت، بهلام سهوسهن فیکروت جزریکی تاره . دلنیاتانده که مهوره که جاوی له سامانی نیمه نىيـە ... دڵنياتاندەكەمـەرە ... ھێنـد ھەيـە دەيەرێـت لەگـﻪڵ كەسـێكدا بـژى که دونیای بینیوه، من بریارمداوه بچمه ژیر باری شهو مهرجهوه... بریارمداوه برزم... بریارمداوه زهوی بهدوای شهو بالندانهدا بگهریم که ئەو داوايانىدەكات... دەزانىم زۆرتان وەك شىيت سەيرمدەكەن، بەلام لە په که روزهوه که ئه و کچه م بینیوه بریارمداوه بن من بینت ... به هه ر نرخينك بوره ... من بير لهوه ناكهمهوه راستم ياخود هه لهم ... هيسج ئاموونىيىەك تىا ئۆسىتا بېىرى لىە راسىت و ھەڭبە نەكردۆتلەرە، وەك ھەملوق ئاموونىيەكىي تىر لىھ ھەر كىوى بىن دەبئىت بىراۋە بىين... لىھ شار بىن یاخود لادی ... لیره کوگا و قهیسه ریمان هه بیت، یاخود له سه و مه رزه کان قاچاغچیتی بکه ین له شار بین یاخود له چیا، هه و شنیک بیت و له هه و شوینیک بیت نیمه ته نیا بیرمان له بردنه وه کردوته وه ... نه وه له خوینی نیمه دایه، نه وه دینی نیمه به منیش نیستا ته نیا بیر له بردنه وه ده که مه وه ».

شتیکی سارد له نیگایدا بوی مرؤشی دهترساند، شتیک لهگهل شه گەرمىيىە قووڭەي دەنگىدا نەدەگونجا. فەوزى بەگ دووبارە ھەسىتاپەرە و گووتی «تق ژننکی بنوینهت مه نبراردوه، گویم لیبگرن... گویم لیبگرن... تى ژنىكت ھەلبىزاردوھ شىرىنى حورمەتىي منىه، بۆپ ئىەم يياوباشانەي تورهکردوه، چونکه له ژنهکانی خویان ناچیدت... تیدهگهیت له ژنهکانی ئيمه ناچينت، که پياو وهک مريشکي نه خوش ده خهنه قه فه زووه ... ژنه بیمیشکه کان که هیچ شتیک نازانن جگه لهوهی شهو و روّ بیر لهوه بكەنمەرە چىزن بيارەكانيان زيندانېكەن... ئەممە ژننكمه بال دەدات ب پياو. ههموي عومرم بيرم لهوه كردۆتهوه ژننيك ببينم بال بدات به بياو، فيريبكات بفريّت ... ژن تاكه مهخلوقيّكه دهتوانيّت يان پياو فيّري فرين بكات يا فريني له بيربه ريّته وه ... من چل ساليشه وامده زاني حنسي ئەر جۆرە ژنانەى بال دەدەن بە پياو تەفروتونا بوون، ئۆستا دەمەويت ييش ئەرەي بمرم ئەر ژنە بېينم ... ييرۆزباييت ليدەكەم ... من پيرم باوهر ناکهم تا تق له سهفهر دهگهرنیتهوه بژیم... به لام پنتده لنیم، ههمور شتیک بکه، نهوه ببیته ژنت... ژنی وا دهمینیت مروّف سالههای سالٌ بوّى شاواره بيّت، وامهزانه كاريّكي نهكرده دهكهيت... ههزاران کەس پیش تۆ لە بیناوى ژنى زۆر ناشاپستەدا مردون يان كەوتورنەتە زیندان ... ئەو تىق دەنىرىت دونىيا بېينىت، لە ھىچ مەترسە و سىل لە هيچ مهکهرهوه ... برق و گوئ له کهس مهگره».

كەمجار فىھورى بەگ بەرجىزرە دلگەرم دەركەوتبىرو، رەك ئەرەي

هەوالله که حەسىرەتىكى قووللى لىه ژيانى خۆيىدا زيندووكردېيتهوه لىدوى دەللەرزى، ھەملوق بينيان بلە جۆشلىكەرە بلى ئلەق مەسلەلەيە دەدويلىت پیشتر له کهم کیشهدا وهما خروشی تیگهرابوو. سهی کهرهمی ناموونی که زور گوینی له ٔ فهوزی به گدهگرت، روویکرده یه کینک له نارازییه کان و گووتـى «تــــق دەڭـــِّىـــــــ چــى... تـــق بــق ناړازيـــت؟». پياوێكــى چكةلانهبــوو، ناوی ئەسىعەد ئاموون بوو، بەدەنگىكى بەرز گووتى «ها... بىق نارازىم... هـهر مـن نيـم كـه نارازيـم... مهسـهلهكه ئـهوه نييـه ئيّمـه ژنهكانمـان زنجيـري خستبيته قاچمانهوه . به لام ههموو دهترسين خاليدمان لهدهست بجينت ... شهر ههموو دونیای تهنیوه، کورهکه بن ههر جنگایهک بچینت دهکهویته ناو ئاگرى بەلايەكەۋە ... ھەمۇۋتان دەزانىن شەر دونىياي تەنىيۇە ... ھا ... من له ژبانی خوی دهترسم ... دوا ئهوه ههندی بالنده ههیه راوکردنیان ئاسان نييه ... ههموو بالندهيه كي راوناكريت ... شته كه له تواناي ئينسان به ده ره ... ئه و کچه ده په ويت کوره که به کوشت بدات... تا ئيستا که س ئامورنىيەكى بەرجىزرە نەخسىتۆتە دارەرە». فەرزى بەگ بە تورەپيەرە گروتی «تــق بیدهنـگ بـه ... بیدهنگ بـه ... ههمـوو وهکـو کـهوی بالکـراو بهسهر ریقنهی خزماندا کرکهوتووین، کهس ناویریت مهتریک بزشه ديـو حەوشـهكەي خـۆى فجوقبـكات، سـەرمان لـهدەرگا بـرد بـهو ديـودا وادەزانىىن ھەمبور بەلاى خىوا بەسبەر ئىممەدا دەبارىيىت... تىق بىدەنىگ بە ك ناويْريت هاوينانيش لەسەربان بخەويت، چونك ژنەكەت وادەزانيت دەفرىت ... ها ... تىدەگەيت ... ئىمە تازە بىربورىن و تاقەتى فرىنمان نەماۋە، لنگەرى گەنجەكان بزين... بە ناۋى مەخەبەتەۋە بالى كورەكە مەشكىنە ...» . ئەسىعەد ئامىرون گورتى « ھا ... مىن ژنەكەم خۆشىيدەرىم، بۆيـه ناهێڵێـت هاوينـان لهسـهربان بخـهوم. وهک تـۆ نيـم شـهش مانگيـش ونبيت له مالهوه بيت نازانن. به لام فهوزى به گ بيمبلي گهر كورهكه هه شت سال ئاواره ی ولاتان بوو و دواتر کچه که شوویکرد به یه کیکی دی چی ده که یت ... نه و کات هه روه ک نیستا ستایشی کچه که ی گولدانچی ده که یت ... له و کاته دا خالید ناموون هه ستا و گووتی «من نامه ویت دونیا ببینم ... من به عه قلّی یه کیکه وه ده روّم که کاریّکی هه یه و ده بیت جیبه جیب کات . من بالنده له دوای بالنده ده یگه ینمه وه نه م شاره ، به لام گه ربزانم ناهه قیم به رابه رده کریّت ، سویند ده خوم به خوای گه وره که له که س نابوورم ... نه له سه و سه ن فیکره ت و نه له و که سه ی که شروی پیده کات ... سویند ده خوم که نابوورم ... ».

تا ئەمرۆش ھەر ئاموونىيەك لەو شەۋەدا ئامادەبوۋېيت ئەو قسانەي خالىدى لە يادە، كە بەراستى لە قوولايى دلىيەۋە ھاتنەدەرى.

ههوالّی دانیشتنی شه و شهوه بر بهیانی ههمو بازاپی هه ژاند، ناموونییه کان له و شهوه دا سویّندیان خوارد له پشت خالید تاموونه وه بن، پارهی سهفه ره کهی دابینبکهن، له هه ر شویّنیکی دونیابیّت کومه کیبکهن، شهوه هیّزیّکی گهوره ی دابیه کوره که تا له کوّتایی شهودا ههست به خوّشبه ختی و به خته وه ری بات. به رله کوّتایی دانیشتنه که خالید به دهنگی به رز گووتی «به رلهوهی هه شت ساله که ته واو بیّت، به خوّم و بالنده کانه وه لیّره ده به سه سه سالی تر... دلّنیاتانده که می خوه روانعبکهن» له کوّتایی شهودا خالید ناموون مالاوایی له ناماده بووان چاوه روانعبکهن» له کوّتایی شهودا خالید ناموون مالاوایی له ناماده بووان کرد و گووتی شه و چهند شه وه که مه ی به ده ستییه وه یه تی ته نیا ده توانیّت بو خوّ ناماده کردن و خوّ کوّکردنه وه ته رخانیانبکات. شه و یه که مین که س بو و له پیش هه ردوو داواکاره که ی دیکه وه نیشتیمانی به دوای بالنده کاندا به جیّهییشت.

شەرى مالاواپى مەنسورى ئەسىرىن شەوتكى گەلتىك تابىەتى بورۇ دەبان شاعير و مۆسىقار و نيگاركٽش و گۆرانيبٽڙ له چەشىن و چيـزهي جۆراوجـۆر كۆپورنەرە، گردېرونەرەي ئەران لـە دەررى مەنسىرر رەك رەلامنىك بـرو بـق كۆبۈرنەرەي ئامورنىيەكان. ئىبراھىم ئەسىرىنى باوك گەلنىك بەرە خۆشىماڭ بور کورهکهی حورمهتی له ناو کوّمه له خه لکیّکی له وجوّره دا ههه . شهو شهوه بن يلانيكي راستهقينه و ييشوهخت، بوو به ناههنگيكي يـر بـهزم که لهگهڵ سروشتي هيمن و غهمگيني مهنسور ئهسريندا نهدهگونجا. ئهوكات له نیوهی دووهمی سالانی ههشتادا جوّره شهوی وا رهنگاورهنگ له میژووی شارهکه دا کهم و دهگمه ن بوو، شهویک بوو شاعیر و موسیقاره کان به شيوازه بزهيمييه که ي خويان مالاواييان له يه کيک ده کرد که وهک سه مبولي عەشىق سەبرياندەكرد. ماڭى ئەسىرىن ھۆڭتكى گەورۇسان گرتسوو، ژمارۇسەك له خزمانی خویان بانگکردبوو، به لام ریزه ی کهوره ی نامادهبووان له نههلی هوننه رو ئەدەبياتى شارەكە جوون، ئېبراھىم ئەسىرىن ھەتا جورئەتىكىرد و نامهیه کی داوه تیشی بق سه وسه ن فیکره ت و باوکی نارد تا له شهوی مالاواییه که دا ناماده بن، به لام شهوان به نامه یه کی هیّمن و پس ریّنوه ه وه لامیاندایه وه که گوایه به هنی ناساغی فیکره ت گولدانچییه وه ناتوانن بینه داوه تهکه . هه لبه ت هه مور ده مانزانی که هاتنی فیکره ت گولدانچی یا خود کچه که ی نیشانه په کی خراب و ناماژه په کی نابه چی ده بینت بی دی خی رۆحى و بارى دەرونى دوو داواكارەكەي دىكە . ھەموو ئەوەمان يېباش بوو که سهرسهن تا کوتایی ههشت ساله که بهیه ک مهودا و له یه دوربیه و ه بهرابهر ههر سی گهنجه که بوهستیّت، نههاتنیشی بریاریّکی راست و دروست بوو. به لام ههندیک نامادهبوونی مریهم گولدانچییان به فرسه ترانی تا ھەندىك يىلارى ئابەجىي بگىرن، لەگەل ئەۋەشىدا زۆربەمان ئاگاداربوۋيىن و دهمانتوانی له و شهوه دا که پربوو له خویندنه وه ی شیعری عاشقانه، پربوو له يارچه مۆسيقاى شيتانه حورمهتى ئاهەنگەكە رابگرين. ساقى مەحمود و گۆرانيبيّژهكانى دى بـه گۆرانييـه ديّرينەكان ھەموومانيان خسـتە سـەر جۆش و سەفا ، مەنسىور ئەسىرىن بەدرىرايى شەوەكە ھەولىيدەدا رووخىقش دەرپكەويت و خوّى واده ريضات كه له ناوهوه نارامييه ك و هيمنييه كي قوولي ههيه، به لام نەيدەتوانى، گەرچى لەگەل كۆرانىبىزەكانىدا كۆرانى دەگووت، گەرچى لەگەل خەلكدا چەيلەي بىق شاغىران لىدەدا، بەلام جۆرە يەشىپوييەكى تىداپوق له چاوان ون نهده بوو. له که سیک نهده چوو به یانی بروات بن سهفه ر، له به کینک ده چوو له شه قامیکی درین دا بینومید ون بووبیت. چاکه تیکی رهش و بلوسیکی سووری ملداری لهبهردابوو، شهوهی خوشک و یورهکانی زۆريان لێکرد که وهک زاوايهک خـۆى بگۆرێت يان جلـي کـوردى لهبهريـکات، بینهنجام مایهوه . خـــقی ئــهوهی بینخقشـبوو بیدهنـگ شــارهکه حیبهتلنـت و بینهوهی کهس بزانیت بروات، ویستی جانتایهکی چکولانه بخاتیه سهر شانی و بکهویته ری، به لام خواستی ئیبراهیمی باوکی که ناهه نگیکی مالاوایی بن بکات، چونکه نهیدهزانی ناخی تا ههشت سالی دیکه دهزی يان دەمريّت، ھۆيەكى گەورەي نەرمبوونى مەنسىور بىوو بىق ئەم ئاھەنگە. شهویک بوو شاعیره لاوهکان به خویان و بوتله عارهقهکانیانهوه دههاتن و بۆھىمىترىين شىيعرى خۆيان دەخوينىدەوە، مۆسىقارەكان بە مەسىتى دەجوونە سىدر شىانۇى ھۆلەكىد، گۆرانىبىتىدەكان چ ئىاوازى بزويىن و خرۆشىينەريايە دەيانچىرى. لىه كۆتاپىي شەودا كە سەر مينزەكان تەولو بە قايىي زەلاتە و پاشیماوه ی له فه و شوشه ی خالی بیره و پهرداخی شهریه ت پرپوو، مهنسور نهسرین وته یه کی مالاوایی خویدنده وه و گروتی «ته نیا شتیک که دلنیام لینی نه وه یه که من ژنیکم خوشده ویت، نه وه تاکه راستییه که که ده یزانم نه وه سه که من ژنیکم خوشده ویت، نه وه تاکه راستییه که که ده یزانم ده زانم نه وه شد که منییه، من سبه ی سه فه رده که و هه ولده ده که هه شت سالی تر لیره بم، ده زانم سه فه ریکی زور سه ختم له به ره، گه ران به جیهاندا سه خته، به لام هیچ شتیک له دونیادا له خوشه ویستی ژنیک سه ختر نییه». که وایگووت هه مووان چه پله یان بو لیدا، هه مووان له به ری سه ختر نییه یک وایگووت هه موان چه پله یان بو لیک د و له دله و مویاسی کردین، پوره کانی به جله کوردییه شوره کانیانه و باوه شیان پیاکرد و گریان، خرمه کانی یه که یه که مالاواییان لیکرد و له دله و شویدی با شهرخوش بوون، توند ده ستیان گووشی و پییانگووت «شاره که پیویستی سه رخوش بوون، توند ده ستیان گووشی و پییانگووت «شاره که پیویستی به که سیکی وه ک تویه، له هه در شویدی یک بورست نه وه مندیک به راستی مه نسوریان له نامیز گرت و هه ندیک بان گووتیان «شه ره فیکی گه وره یه بی تیمه دوا شه و مان له گه ل و هه ندیکی بان گووتیان «شه ره مان بیر ناچیته و ه

نه تهنیا لهبهر خوّشی و رهنگاورهنگی ناههنگی مالاواییهکه، بهلکو لهبهر نه تهنیا لهبهر خوّشی و رهنگاورهنگی ناههنگی مالاواییهکه، بهلکو لهبهر ههندیک روداوی دواتر... نه و شهوه یهکهم شهوی دهستپیکردنی پیکدادانی راستهقینه بوو له نیّوان خیّزان و ههوادارانی داواکاره جیاوازهکاندا، لهو شهوه دا قهلهندهر ناموون به کلکه دهمانچه سهری مستهفا ههژاری شاعیری شکاند. رووداوهکه وهها بوو، له کاتیکدا مستهفا ههژار و سهعید بیمار که نهویش شاعیر بوو له ناههنگی مالاوایی مهنسور بهسهرخوشی بیمار که نهویش شاعیر بوو له ناههنگی مالاوایی مهنسور بهسهرخوشی هاتنه دهرهوه، به و شهوه درهنگه لهسهر جادهکه قهلهندهر ناموونیان بینی که لهسهر عهرهبانهی پاقلهفروشیک پاقلهی دهکری. قهلهندهر بهدریّرای

ژیانی له تهمهنی چوارده سالیپهوه ر<mark>ۆز</mark>یک نهبووه دهمانچهی ههلنهگرتُبیّت. مستهفا مهزار که پهکیکه له مهره بهدمهستهکان، بینینی قهلهندور نامرون به فورسهت دهزانیّت و پیده لیّت «هیّی قوولووندهر، واتاندهزانی دهتوانن سەوسەن گولدانچىش بە يارەكانتان بكرن... ئەمجارە وادەرنەچوو... ھا من دلنیام کورهکه تان مریشکی مهکینه شی بق ناگیریّت ... تیدهگه یت، ها كەچەلى لورت بل، سوينددەخىم كورەكەتان ئاتوانىت قەتىپيەكى نەخىشىش راوبكات». سەرەتا قەلەندەر ئاموون بە ھۆمنى لەسەر خواردنى ياقلەكەي خۆى بەردەوام دەبيت، خۆى وادەردەخات كە گوينى له هيچ نەبورە. گەر ئٽوه قەلەنىدەر ئاموونتان بناسىيايە، تيدەگەن ئەرە ج كە خۆپووردنيكى گەررەبە كە قەلەندەر نىشانىدارە . قەلەندەر لەشىپكى زل و سەرپكى بارىك و دریّری ههبوو، سهری له ههموو لاکانهوه وهکو پهک رووتابووهوه، قـری بهچەشىنىك تەنىك بىور، لە ھەمبور گۆشىەيەكەرە يىسىتە دىزەكەي سىەرى دپارپور، ناویانگی وهک بهرپرسی تۆپخانه کانی شۆرش له حهفتاکاندا جۆره شانازىيەكى ھەمىشەبى تىدا سەوزكردبور، بە ئاشكرا لە ھەمور جىگايەك به گوری شههیدان و بهرزانی سویندی ده خوارد. شهوه ی شهوان دوای خواردنهوه لهبهردهم دهرگای یانهی فهرمانبهراندا یاقلهی دهکری و به ریدگاوه ده یخوارد، خوویه کی کونی بوو، جوره ههیبه ت و شانازییه کی ههبوو ھەندىچار ئامورنىيەكانى ترىشى سەغلەتدەكرد، ھەمىور دەيانزانى قەلەندەر يەكۆكە لە شەرانىترىن ئاموونىيەكان. گەر مەستى نەبايە ئەو شەوە مستەفا هـه ژار نەيدەريىرا بـەو جەشىنە لەگـەڵ قەلەندەردا تىبكەريىت. كاتىك قەلەندەر وه لامي په کهم ريازه توانج و جنيوي مستهفا هه ژاري نه دايه وه، ئهوه وايکرد مستهفا زیاده ره ویبکات، دوای کۆمه لیک توانجی زؤر، به ده نگیکی به رز که زور که س گوییان لیبور گووتی « گویبگره قوولووندهر، هیچ ناموونییهک نىيە بە خۆشەرىسىتى ژنى ھۆنابىتى،، ئىدە قەبىلەيەكى كىويىن كە تا تُنستا سلّ ناكهنهوه له ژن فراندن و ژن داگیركردن، له ههموو قهبیلهكهتاندا پیاویکی تیدا نیبه ژنیک عاشقی بووبیت ... من باوهرناکهم ژنهکهی تق تۆزقالىك حورمەتى بۆت ھەبىت، سويند دەخىرم بە خواي عەشق... كە ژنهکهت له دلهوه وهک سهگ سهیرندهکات... وهک گهمالیکی سهرشفر و زل»، ھەڭبەت ئەرە برينداركردنيكى گەررەبىرى كە نەرەك قەلەنىدەر، ھىچ مرؤفیکی ناساییش قەبورلى نەدەكرد. ئەرانەي لە كاتى شەرەكەدا لەرئ بوون دەڭين قەلەنىدەر ئاموون بە ھيمنى لوولەي باقلەكەي فريدەدات و دهستی دهسریت و بیشهوهی هیچ قسهبکات یاخود خری وانیشانبدات که نیازی شهریّتی، بیدوودلّی و بیرکردنه وه به ههموو توانای خوی ده کیشیت به دەموچاوى مستەفا ھەۋاردا كە يەكسەر ئەسەر زەوييەكە لوول دەبيّت. سهعيد بيمار كه شهوه دهبينيت يهكسهر ههلديشه تهويهر شهقامهكهوه و تاکسیپهک دهگریّت و رادهکات. ههموو باس لهوه دهکهن که قهلهندهر به ناشکرا دهمانچه که ی دهرده مینیست و دهیخات سهر سهری مسته فا هه ژار که به گریانه وه ده لیت «ناموونی قوونده ر، خوای عه شق عه فووت ناكات... خواى عەشىق عەفورت ناكات». بى ئىسىتىك ھەمور وادەزانىن كه قەلەندەر خەرىكە فىشەكۆك بنيت بەسەرى مستەفا ھەڑارەرە، بەلام دواجار رای خوی دهگوریت و به کلکه دهمانچه دهکهویته سهروو چاوی... كهس نازانيّت ئه و ديمه نه چهند دهخايه نيّت، به لام دواجار قهله نده ر به هیّمنییه وه دهمانچه که ی هه لده گریّته وه و بیّنه وه ی ورته ی له دهم بیّته دهری، وہک شانازیی بهوہوہ نهکات که له بیاویکی ریوه لهی وهک مستهفا ههژاری داوه، وهک شهرمیکی قوول دایگرتبیت، کهمیک عارهقهکهی خوی دهسریت و بینه وهی ناوربداته وه به ره و گوزه ری ناسنگه ران داده گه ریت .

ئەو شەوە مەنسىور ئەسىرىن لەگەن سىاقى مەحمىود دا چىوون بىق خەسىتەخانە بىز لاى مستەفا ھەژار، لەرىنگادا بەرەو خەسىتەخانە گفتوگۆيەك

له نیّوان ساقی و مهنسوردا روویدا که گهلیّک سالٌ دواتر ساقی مهجمود مەحمود ئەو شەۋە لە مەنسورى پرسى «مەنسور تا دەگەرپىتەۋە، مىن نوینه ری تغم، شتیک دهکهم خه لک یادتبکه ن و تغیان له بیر نه چیته وه . به لام ئەمشەق ھەرچەند سەيرمكرديت، ھەستمدەكرد بەختەۋەر نيت... تـق دوو رۆژى تىر دەرۆپىت، دەمەوپىت بەراسىتى بزانىم ھەسىت بەچىي دەكەپىت؟» مەنسىور بە كەمنىك تىنفكرىنـەرە گورىتى « سىاقى لـە راسىتىدا شىتىك زۆر ليّيدهترسم نُهوهيه، دونيا لهكهلٌ خوّيدا بمبات، نازانم بـق وا ههستدهكهم وهک شهرهی سهوسهن داوام لیبکات بروم و نهگهریمهوه، من له جاوانیدا ئەرەم خریندەوە كە گەلیک بەختەرەر دەبیت گەر ئیمە ببین بە ریبواریکی هەمىشلەيى، وەك ئلەوەي واتېپگات رزگارى ئۆملە تەنبا لەۋەداپلە لەسلەر زەوى ويْلْبِيـن. نا ساقى مەسەلەكە ئەرە نىيـە لە خۆيمان دوورىخاتەرە، بە يێچەوانەوە ھەستدەكەم ئێمە تاريكى بيردەخەينەوە، بۆيە لـە من و لە ئەرانى تريش دەترسىيت. مىن چەنىد رۆۋە بىردەكەمەۋە ... ئەو لىە ھەمۇق يىاۋىك دەترسىيت لىەم شارانەدا گەورە بووبيىت... ھەموومان تارىكى بىردەخەينەوە، ههموومان زولمهتی شهم شاره و شهم دونیایهی بیردهخهینهوه»

ساقی مهجمود به کهمیّک سهرسامییهوه سهیریکرد و گووتی «تی لهو باوه رهدایت، نهم سهفه ره تیا کرتایی رابکیشیت».

مەنسىور بە ھێمنىي گووتى «نازانىم... ئێستا گرنگ ئەرەپە دەپۆم. ديارە
نە مىن و نە دوو داواكارەكەي ترپىش كە سەوسەنمان خۆشوپست بىرمان
لە سەڧەر نەدەكىردەوە، خۆشەوپسىتى لەم شارەدا گرێىدراوى ئارەزووپەكى
گەورەپە بۆ دانىشىتن و ماڵ دروسىتكردن. كەسىمان بەرجۆرە بىرمان لىن
نەدەكىردەوە... سەرەتا ئەم خۆشەوپسىتىيە بۆ مىن وەك پاكبوونەوە
وەھابوو لە گوناھۆكى نەێنى، ئێمە پىاوى ئەم شارە ھەموو دەمانەوێت بە
خۆشەوپسىتى لە گوناھەكانمان پاك بېينەوە، ھەموو ھەستۆكى گوناھبارى

له دلماندا ههیه، له پریکدا دهمانهویت به خرشهویستی ژنیک شهو ههسته بسرینهوه، بلیین سهیرکهن چهند پاکین، چهند مروفین، دهتوانین عاشقی ژنیک ببین... بق کامهرانی سهلما چهقتری له مندا، ها بق لهبهرشهوی دهیهویت له رینگای خوشهویستی سهوسهنهوه پاک ببیتهوه، خوشهویستی پاکییه کی دهداتی بتوانیت گوناهی تر بکات. منیش له رینگای مردنهوه له پیناوی شهودا ویستم پاک ببمهوه. شهو کچه ناخی ههموومان دهبینیت. پیناوی شهود دهزانیت شهو پاکییهی ئیمه بقی دهگهریین خوشهویستی به نافرهتیک به تهنیا نامانداتی، مروف تهنیا به خوشهویستی پاک نابیتهوه. بهلی کاک ساقی وایه، سهوسهن لهسهر ههقه، یهکیکی وهک من تهنیا له پیگای تیگهیشتن له گهورهیی دونیا، لهسهختی خوشهویستی تیدهگات».

ساقى گووتى «تۆ مەسەلەكە واتۆدەگەيت وەك ئەوەى كۆى سەفەرەكە وانەيەك بۆت بىن؟».

مەنسىور گووتى «وانىه؟ ناس شىتىكى لىه وانىه قوولىتىر. ساقى مىن واتىددەگەم ھىچ ژنىك نىيىە لە دونىيادا، لە ساتىك لە ساتەكاندا ھەزى نەكردبىت مىرددەكەى بەرىت و بەجۆرىكى دى زىندووببىتەۋە، زۆربەى پىاوانىىش ھەر ھەمان ئارەزوويان ھەيە، سەوسەنىش ھەر لەو جۆرەيە، بەلام ئەر ھەر لەسەرەتاۋە دەيەويىت ئىمە بىرىن و بەشىيوەيەكى تىر لە جەنگەل و رىنگا و شاخەكانى ئەم دونىيايەدا زىندووببىنەۋە... ئەر ئىرمەى بەمجۆرە ناويىت، ۋەك ئەۋەى ئەم شارە پەروەردەيكردويىن. ئىستا ئىمە بەمجۆرە ناويىت، ۋەك ئەۋەى ئەۋەيى دەزانىت ھەمور ئەرەى سەوسەن ئىمە چەشىنە مرۆۋىكىن تواناى خۆشەويسىتىمان تىدا نىيە، ئەۋەى سەوسەن ئىمە چەشىنە مرۆۋىكىن تواناى خۆشەويسىتىمان تىدا نىيە، ئەۋەى سەوسەن لە ژنى ئەم شارە جيادەكاتەۋە ئەۋەيە دەزانىت ھەمور ئەر ھەسىتانەى لە دىلى پياويكدا بەرامبەر ژنىك كۆدەبىتەۋە خۆشەويسىتى نىيە، شىتىكە لە دىلى پياويكدا بەرامبەر ژنىك كۆدەبىتەۋە خۆشەويسىتى نىيە، شىتىكە لە دىلى پياويكدا بەرامبەر ژنىڭ كۆدەبىتەۋە خۆشەويسىتى نىيە، شىتىكە لە دىلى بىياۋىكدا بەرامبەر ژنىڭ كۆدەبىتەۋە خۆشەويسىتى نىيە، شىتىكە لە خۆشەويسىتى كەمتىر... مىن بۆيە لەم سەڧەرە دەترسم، چونكە دەزانىم سەڧەرەدا زياتىر خىقى دەبىنىم، زۆر زياتىر لەۋەى بەمورىت يان بويىرم...».

ساقی گورتی «گهر پوخسهتم بدهیت، واتیدهگهم وهک نهوهی تق ماوهیه کی دریّر له خوّت پاتکردبیّت و نیّستا بترسیت سهفه ره که شتیّک له ناوتـدا دهریخات که خوّت ناته ویّت»

مەنسىور بە غەمگىنىيەرە گورتى «ساقى سەيرم بكە، من چىتىر مندالْ نيم، دوای ئه و چهقزيهش به راستی وا ههستدهکهم که پيربووم من له دوای چاوینکهوتنهکهی یهکهمجاری سهوسهنهوه لهم شاره دهترسم، زوّر لهم شاره دهترسم ... بیهینه بهرچاوی خوت که دیوارهکانی نهم شاره مهمو ئاوينهن و تق له بهردهمياندا دهوهستيت و دهيرسيت و دهلييت: من كيم ؟. جاريك و ده و سهد جار دهيرسيت: من كيم؟ بهلام دياره ديـوارهكان وهلامـت نادهنـهوه ... مـن واههسـتدهكهم سهوسـهن ييّـش تيّمه ئەر بىدەنگىيەى تاقىكردىزتەرە . كەس لىرەدا ناتوانىت بزانىت خىزى كىيە . مرزف لهم شارهدا تاقى نابيتهوه، مرزف تا ئهم شاره بهجين نههيليت بـنى تاقى نابيتـهوه كـه خـنى كييـه . من بنيـه لـهم شـارهدا گهليـك دلنيـا دە رائىدى ئۆر ئاسىرودەبروم ... چونكە ئەم شارە يارمەتى دەدام خۆم تاقى نەكەمەوە ... ھىچ جېگايەك وەك ئەم شارە يارمەتى مىرۇف نادات لە خۆى رابكات... ئهم شاره بهههشتى راستهقينهى من بوو، ساقى مهحمودى برام، جەمەنەم لە تاقىكردنەرە خۆشترە، ئەرەتەي ھەم رقم لەرەپە خۆم تاقيبكهمهوه، من لهوانهم كه له خوّيان رادهكهن... ههموو ئهو كهسانهى له خۆپان رادەكەن زۆر ھەزدەكەن تادەمىرن لە يەك جنگادا بميننەوه ... منيش تا دوينسي لهو جيوره مروّقانه بووم، بهلام چيتر... نا ... چيتر ناتوانم وهكو دويّنين بم، ئيتر ئهوه بق ههتاههتايه بهسهرجوو، ئيّستا به راستی دەمەریّت خوّم بدەمه دەست دونیا، خوّم بدەمه دەست ریّگاکان و ئاوهكان، خنرم بدهمه دهست ههر ناديار و چارهنوسنيك كه تووشم ديت».

کیشه که گهوره ی کامه رانس سهلما چونیتی پاره په پداکسردن بسوو بسق گەشىتە درىزدكەي، ھەمبور دەمانزانى سىەفەرىكى لىەر چەشىنە يارەيەكى وههای دهویّت له توانای که سوکاری کامهراندا نبیه دابینیبکهن. لهو رووهوه خالید ناموون و مهنسور ئەسىرىن بەختەرەربوون، ھەردوركىان خەلكى يارهدارى گەورەيان لە يشت بور ئەركى سەفەرەكەيان بى دابيندەكردن. به لام ههموو سهیرمان لیهات که مهنگور و کامهران غهمی پارهیان پیوه ديارنه بـوو. هه نديّكمـان ئـه و بيّباكييهمـان دهگيّرايـه وه بــ بـ جــ قره ريّكه وتنيّكــى نهینی له نیوان ههردووکیاندا، بهپیی شهو پهیمانه دهبایه مهنگور له سالانی سهفهر و روزانی سهختیدا دهست له کامهران بهرنهدات، بهلام هەندىكى دىكەمان باوەرمان وابور ئەر بىباكىيە دەگەرىتەرە بى باوەرى کامه ران به خوی و به توانا گهوره کانی له قوماردا که ده شید له هـهر شـار و گوشـه یه کی دونیـادا کومه کیبـکات. بـه لام ده بیّـت بلّیـن کـه هەردووكيان ئەم بابەتەيان بە ئاشكرا لە يۆشدەم ھىچ مرۆقۆكدا باس نەكىرد، ئەوكاتـەش كـە پرسـيمان لـەو رووەوە ج پلانتكيـان ھەيـە، بـە ینکهنینه وه گورتیان هیچ کهس له برسا نامرینت و خودا خوی کومهکی غەرىپان دەكات.

ئەو رۆژە كە چوويىن دوا ھەوالى خۆئامادەكردنەكانى كامەرانى سەلما بزانيىن، تىلزە ھەوالىي شىلەرەكەي قەلەنىدەر ئامىوون و مسىتەقا ھالارار

به شاردا بلاوبووبووهوه، مهنگور به دهنگی بهرز گووتی: «یوسف كەويارى گەورە بەرەحمەت بنىت دەيگووت تەنيا يىياوى بنغىرەت دواى سه عات یازده ی شه و شه رده کات، من لیّم نه بینیووه دوای یازده ی شهو شهریکردبیّت، ئه و کاتانه دهیگووت ئیدی کاتی خهوه . منیش وادهزانم له دوای بازده ی شهوه وه مهخلوقات ههمبوی دهبیّت سنهر بخهنه سنهر سەرىنە چلكنەكەي خۆيان. كچەكە لەسەر ھەقە، من دەللىم ئەو خانمە چەند چىرۆكۆكى لەمجۆرەي بىستوە، بۆيە دەپەرىت كورەكان لەم شارە دووربخاتهوه و بیاننیریت بو دهرهوهی ولات. بهراستی بهدهست من بیت خەلكى ئەم شارە ھەمبور دەنيىرم بە دونيادا بگەريىن، مىن زۆر بيىرم لە حیکمه تی نیشی نه و کچه کردؤته وه ، خانمه که حیکمه و ویقاریکی تيدايه مهيرسن، من كه لهبهردهميدا دانيشتم ههمان ئهو ههستهم ههيوق که ههموو پیاویک ههیه تی، مهسه لهی شهیدایی پیاوان بن شهو کاری به جوانييهوه نييه، نا ... به لام خالق... ههر دهيبينيت يهكسهر له خـۆت دەپرسـيت ئـەم مەخلوقـه ... ئـەم رۆحلەبـەرە ... ئـەم ئيشـه نايابـەى خودا بۆچى دەبيت تەنيا ماوەيەكى كەم لەسەر زەوى بىرى و بەينىتەوە. یه که مجار که سه پرمکرد یه کسه ر دلم داخوریا و گووتم خوای گهوره بق دەبنىت ئەم جوانىيە ماوەيەكى وەھا كورت لە ناوماندا بىزى... تىناگەم بن يهكسهر خهيالم بن مردن چوو ... دوايى كه هاتمه مالهوه كيشام بهسهری خوّمدا و گووتم: خدری زینده نهو ههسته ناخوّشه چی بوو له مندا دروستبوو، پیشتر له عومرمدا ژنیکم نهبینیوه پهکسهر بیر له مردن بكهمهوه، به ناموسي باييرهم نهوه يهكهمجار بوو شتى وا له من روبدات... ئەرە يەكەمجار بور. نا خراپ تۆمەگەن... مەبەستم ئەرە نىيــە بلَّيْم كچهكه زوو دهمريّت و ئهو شتانه . مهبهستم ئهوهيه بلَّيْم ئهو شيّوه و نيگاره هـهر ههقـه بمينيتهوه، هـهر دهيبينيـت حهزدهكهيـت ئـهو سـهر و روخساره خه لکی ههموو دهور و زهمانیک بیبینن، پیت حهیف و خهساره هـهروا ئاسـان بـروات و نهميّنيّت، حهزدهكهيـت خهنّكيّـک کـه سـهد سـانّی تريش لهدايکدهبن بيبينن و بلّيّن: تهجا لـهو دهور و زهمانه، پـهج عهجهب روخسـاريّکيان ههبـووه».

مهنگور قسهی بن ههموومان کرد و جار جار سهیری کامهرانی سهلمای دهکرد که بندهنگ چای دهخواردهوه ننیمه پرسیمان « بن نهم کچه وها دهکات؟ بن نایهوینت میردیک ههنبریریت و تهواو، بن دهیهوینت نهم کوره گهنجانه ناوارهبن؟ نهوه چ ههقیکه مروّف کهسیکی خوشبویت و داوای وا قورسی لیبکات؟».

مەنگور بە نىگايەكى گاڭتەئامىد رسەيرى ھەموومانى كىرد و گووتى «مىن بزانىم كچەكە ھەر سىن كورەكەى خۆشىدەورىت، ناتوانىت بېيار بۆكەسىيان بىدات. با بۆتان بگىرمەوە، جارىكىيان فەرە يەك چاو ھەزى كەسىيان بىدات. با بۆتان بگىرمەوە، جارىكىيان فەرە يەك چاو ھەزى لە دوو ئن كردبوو. ھەلبەت ھەزەكەى لەو جۆرە نەبوو دلنى دوكەلبكات يان بۆكىورى بگاتە ماللە دراوسىيكان... نا فەرە لەو جۆرە نەبوو، بەلام بەراسىتى ھەزى لە دووان كردبوو، لە بەرئەوەى نەيدەتوانى بېيار بۆيەكىيان بىدات، قوونى خۆى ھەلگىرت و چوو بۆ ئىيران، سىيانزە سال نەگەرلىدوە، كە گەرايەوە كچەكان يەكى نيودەرزەن مىدالىيان ھەبوو، كە ھاتەوە فەرە وەھا دلىخۆشبوو، مەپرسىن. ھەستىدەكرد بەو سىيازدە ساللە ئرانىي خۆى رزگاركىردوە ... دوايى دەيگووت، باشىترىن رىنىگا بۆ ئەوەى مىرۇڤ بەسەر ئىنىكىدا سەربكەويت، ئەومىيە سەھەردا ھىچىيان بىي ناكرىت، ئەرىزىيان دەشىكىت و تىمواو، وادەزانىم سەھەردا ھىچىيان بىي ناكرىت، ئەرىنىيان دەشىكىت و تىمواو، وادەزانىم سەھەردا ھىچىيان بىي ناكرىت، ئەرىنىيان دەشىكىت و تىمواو، وادەزانىم خۆى ناتوانىت سەھەربكات، لەبەرئەوە بريارىداوە داخوازەكانى بىنىرىت بىڭ خۆى ناتوانىت سەھەربكات، لەبەرئەوە بريارىداوە داخوازەكانى بىنىرىت بىڭ دەرەدە،ى ولات».

یهکیّکمان له مهنگوری پرسی « به لام مهنگور شهوه رهوایه، شتی وا ههقه؟».

مەنگور گورتى «مىچ شىتۆك رەرا نىيە، ئەرەش رەرا نىيە يىار لە شاریکی وا پیس و یوخلی وهک نهم شارهی نیمهدا له دایک بیت، که بهبازاردا دەرۆپت بۆنى شىپلم و كەلەرمى رزيو كاستدەكات. كچەكە لەسەر هەقسە، دەيەويىت كسورەكان تۆزىدى شسەروالەكانيان بتەكىنسن و بجولىدن، گەورەترىن ناھەقى ئەوھىيە ئىمە لىەم شارەدا لەدايىك بورىن... بە ناموسى بايپىرەم، كچەكە دەپەريىت ھەلەپەكى ئىلاھى راسىتېكاتەرە، يېمېلىن گەر هـهر پهکێک لـه ئێـوه بۆتـان ههبايه شـارێکتان بێ ژيـان ههڵبژاردايـه، ئێرهتان هەلدەبىزارد، ها ئىرەتان ھەلدەبىزاد يان نا؟. دلنىام ھىچ كەللەيورتىكتان ئيّرهي نهدهويست، گهر خواي گهوره له مني بيرسيايه، ها مهنگور... عەزىنى من، كورى خۆم، ئەرە خەرىتەي دونيا و جنگايەك بۆ خۆت هەڭبژيىرە، مەملەكەتيىك بىدۆزەرەرە قورىتىي تىيا بخەسىيتەرە، ئەم شارەم به لام که باری ته عالا به مندالی سه رو گویلاکی منی بینی، خه ریته که ی دانا و گروتی خوّت سه برکه، په ک جنگا نه ماوه، تنده گهیت په ک جنگا نەماۋە، گەر دەتەريىت فلىمەكە بېينىت، تەنيا ئەم شارە چلكنە ماۋە که خوشم نازانم باکووری عیراقه یاخود باشووری کوردستانه ... گووتی مەنگور ھەر ئەر شىرىنە بەتاڭ ھەيە، لەربادا، گەر دەتەرىت بتەرىت، ناتەرىت مىن ئىشىم ھەيە، دونيا بىق قورنىي تىق بەجىي ناھىلىم... ئارەھا بور من لهم شارودا لهدایک بووم».

هاورنیه کمان بینه وه ی بیار له قسه کانی مهنگور بکاته وه گروتی «به لام گهر کوره کان له وسه ری دونیا دلیان چوو به که سینکی تاردا، نیتر له ویدا هه موو حیکایه ته که ته واو ده بینت نهوسا دلنیام کچه که ی فیکره ت گرلدانجیش له هه موو شهم به زمه په شیمان ده بینته وه ».

مەنگىوپ گروتى « ئەر شىەرە كە لە مالى گولدانچى ھاتىنـەدەرەوە، بە خىزم گورت : خۆزگـە منيش لە گەنجىمدا ژننىك ئارھـا ھانى بدامايـە

لهم شاره بروّم، سهیرترین شت که ئینسان لهم شارهدا بیری دهچیّته وه ئه وه به به به به به به به به بیری دهچیّته وه نه وه به به به به به بیری مردوم، ئینسان که لیّره لهدایک دهبیّت نه و شبتهی تیا دهرده هیّنین، ههر که سه و تهنیا به قهد قوونی خوّی بیر له دونیا ده کاته وه، به لام گهر کامه رانی سهلما له وسه ری دونیا دلّی چوو به که سیّکی تردا؟ تق له سهر هه قبی براده ر... له سهر هه قبی، به لام مین نهوه به په وای هه ق نازانم ... نیّمه هه موو به ته ماده بین بگهریّت، به لام ده بین به ناره زووی خوّی بگهریّت، به لام ده بیت ماده بین بانیّت کرمه لیّک هاوریّی هه یه چاوه پوانیده که ن....»

كامەرانى سەلما ھىچى نەگووت، بېدەنىگ تەماشىاى مەنگورى دەكىرد و بیریده کسرده وه . مهنگور لسه دووره وه سسهیری کامه رانسی کسرد و گووتسی «هنی برای من، بن قسه یه کاکهیت، ناسان نییه هه شت سال درست و براده ری خوت له بیربکه یت، ناسان نییه ... دهزانم نیشت زور ده بیت، دۆزىنەودى ئەر بالندانە گەرانى زۆرى دەرىت، سويند دەخىزم ئەر كچە خوى دەزانيت كه بالندهكان له كوي دەژين و مرؤڤ چون دەتوانيت يەيدايانبىكات، كتێبەكانى ئەر كتێبخانەيە گەورەيە ھەمور شىتێكى تێدايە، به لام تنق زور ماندوودهبیت، تنق ناچاردهبیت به ناو قهوم و تایهفهی جۆراوجۆردا برۆپت، له هەمووشى سەختتر ئەرەپە كە دەبنىت بالندەكانت بياريزيت ... من ده ليم خودا فرسهت بدات، شيرواني حهيسهخان جاریکیان باوکی پیپگووت : کورم له مالهوه دانیشه، مال له ههر شويننيكي تارى دونيا سەلامەتترە . له بيرمه شيرق گروتى: باۋە، بەھەشت و جەھەنەمىش ھەردوركىان لە دەرەوەي ماڭن، گەر بە خۆشى خۆم لە مالٌ نهجمه دهری و ملی پهکینک لهو دوو ریگایه نهگرم، دواتر به زور له بشتینه وه رامده کیشن و له مال دهرمده هینن، جا به خوشی خوم دەرچىم باشىترە . ئا ... بىرام، ماڭ چەنىدە سىەلامەت بېت، ئېنسان ھەر دەبنىت رۆرئىك دەرگاكە بكاتەرە و بروات. ھەر دەبنىت ئەرە بكات. ھنى

یهکیّکمان به مهنگوری گووت «هیّی مهنگور، تن شبیّکت له بیرچووه، تـن حیسابی تهمهن ناکهیت، حیسابی نُـهو ههشت سالّه ناکهیت که لـه عومـری کورهکه دهروات».

مەنگوپ گروتى «ھەلبەت عەزيىزم كىه حىسابىدەكەم... تىق لەو بارەرپەدايىت مىن حىساب بىق ھەشىت سال لىه تەمەنىي كررىكىي وەك كامەرانىي سەلما نەكسەم، بە قوونىي غەزيىزى ھەموومان كىه يەكەمجار قسەكانى سەوسەن فىكرەتىم بىست، موچپكىكىك بە گيانىدا ھات خەريىك بوو نوكىي پىيم بتەزىت، ھەشت سال بەدەم خۆشە، بەلام گەر بەردى بىرى لىبكەيتەۋە، كامەران قازانجىتى، گەر كامەران لىرەبىت و ئەم ئوتىلەش بەينىت، ئەوا تا ھەشت سالى تريش ئەو لىرەدا ھەر بەديار لورتىي ئىمەۋە دادەنىشىت. تا ھەشت سالى تىر كورەكە چى دەكات، ھا پىمېلىن چى دەكات؟. دانىيام كۆمەلىكى دەست يارى كاغەز لە كۆمەلىكى

چلیتی وهک نیّوه دهباتهوه، چهنید چهقزیهکی تبر لهم و لهو دهدات، لەوانەشىم بىگىرن بەسمەرباز و بىنتىرن بىل شىمۇر... كىن چوزانتىت؟، مىن دەڭيم بە قەبىرى ھەرچىي يىغەمبەرى دونياييە، ئەملەي قازانجتىرە . گەر ئىەم هه شت ساله له زیانی ته رخانیکات بر تنگه پشتن له کون و که له به ری ئەم ئەسىتىرە چلكنە، ھىچ نەبىت شىتىك زياتىر لە دونىيا تېگەيشىتورە لهوهی ههر لهنیوان ژیر زهمینی شهم نوتیلهٔ بوگهنه و چایخانهی بهیولهی ئازادا بنت و بچنت، که له جیاتی پهپوله سال دوازدهی مانگ پره له میش و میشبولهی شازاد... گهر بروات، لایهنیکهم کومه لیک شهرابی تىر تاقىدەكاتسەرە، كۆمەلىنىك جايخانسەي تىر دەبىنىنىت، چىتىر گوينى لسە گەمژەكانىي ئەم شارە نابيت كە ژيانيان لە ئاخ و ئۆفدا بۆ ژن و كچى یهک بهسهر دهبهن... هیچ نهبیّت شتیّک دهبینیّت لهم شارهدا نییه و نايبينيّت، جەمالى خەسەكۆم قەبىرى ئەمشەر لىە ھەر شەوپك روناكتىر بیّت، دەیگورت ئەم وشەی «ھیچ نەبیّت» له ھەمور وشەپەكى تىرى دونيا گرنگتره . ئا ... ئەو وايدەگووت. ئىنسان دەبىيت زۆر ئاگاى لەم وشهیه بیّت. من گهر به گهنجی بمگورتبایه « با فیّری زانستیّک بم، هیچ نەبىت لەم چەقزبازىيە باشترە»، زيانم دەگۆرا. گەر كامەرانى سەلماش نهروات، لهم شارهدا هیچ فیرنابیت، هیچ فیرنابیت. دوای ههشت سالی تريش دهٽيت گهر برؤشتمايه هيڇ نهبيت لهوه چاکتر بور ههمور ژيانم بەرامبەر لورتى مەنگورى بابە گەورە بەسەربەرم، جەمال بەرەحمەت بيت که ژنی یهکهمی هینا، کچیکی زور ناشیرین بور، به قهبری نهولیا تا ئەمىرۆش ژننكىي تىرى وا ناشىيرىنم نەبىنىيوه . بەلام ئەو گورتىي « ھىچ نەبنىت لەۋە باشىترە مىرۆف تا دەمرنىت تامىي ژن نەكات». كە بوۋ بە ينشمه رگه گورتي «هيچ نهبنت لهوه باشتره بمکهن به عهسکهر»، که خۆشى كوشت نامەيەكى لە تەنىشت خۆيەۋە دانابور و نوسىبورى «ھيچ نەبىت ئەم مردنە لەم زيانە حيازە باشاترە كە تامى نىيە».

هەمرومان يۆكەنين، بەلام مەنگور بە تورەپيەرە يۆكەنينەكەي يېبرين و گووتی «دوائهوه گهر کورهکه نهروات... ها با وادابنین کورهکه نايەرنىت بىروات. ئەركات تادەمرنىت، ھەسىرەتى خۆشەرىسىتى يەكىم لىە دلّیدا دەبیّت. من دەزانم پەکیّک ئیستا دەلیّت «هیّی مەنگور، مەیکه به قیامه ت... مه یکه به قیامه ت... خن کچ قاتی نییه، کوریکی وهک كامەرانى سەلما يەكىكى تىر ھەر دەدۆرىتەرە»، سىوىند دەخىرم يەكىكتان ئيْستا له خهيالي خوّيدا وادهليّت. به لام من واناليّم، من دهليّم كم قاتبیسه ... ئا... بوسسف کهویسار ده یگووت ژن و بیساوی راسسته قینه زور به زه حمه ت په کتري ده دورزنه و سه نه و ه رن و پیاوي بوده له ن که مه سه له ي خۆشەوبسىتيان ھەروا بە گاڭتە گرتىورە. گەر كامەرانى سەلما ھەرل بىق ئهم کچه نهدا... چی بکات؟ ها خرّ به زور ناتوانیّت کچهکه داگیربکات؟ قەسەم بە ناموسى دايكم، مىن قەت لەگەل ئەرەدا نىم يىار بە زۆر ژنتك زهوتبکات... ها که سیک برادهری مهنگور بیت شتی وا ناکات... گهر كچەكمە بيگورتبايمە كامەرانى سىمالما مىن شىرو بىم تىق ناكىم، مىن لىم كامهران زياتـر دلّـم ژانيدهكـرد و خويّـن لـه ههسـتم دهجـوّرا، بـهلام هيـچ کات ناگات، ئەرەي بلّیم بابرۆین سەوسەن فیکرەت لـ، بیخەفس خــۆي و له کتیبخانه که ی خوی ده ربه پنین و بیفرینین ... نا ... قه سهم به خودا ... ههر کهسیک برادهری مهنگور بیت شتی وا ناکات... سویند دهخوم به شەرەفى ئەولىيا كە مىن سىلار لـە كەسىي واناكـەم... چەنىد غەزيىز بىـّت لام... نا لیّره دا که سی وهما روویه روو بیبینم، سه بریده کهم و سلّاوی لیّ ناکهم... من دهزانم سنووری راستهقینهی پیاو له کویدایه، کامهرانی سهلماش دهزانيت... ها وانبيه كامهراني سهلما وانبيه؟».

کامهرانی سیهلما سیهیریکرد و گووتیی «مهنگوپ مین زوّر شبت لیه توّوه فیّریووم ... بُهو شبتانهی لیه توّوه فیّریان بووم، زوّر یارمهتیاندام، نازانم ئهم شبتانه چهنده سیوودیان دهبیّت گهر لیه شبویّنی تار برویم و

بەرگە بگرم... بەلام لە ھەرجىڭايەك بىم چاوەپوانى نامەى تى و نامەى ھەمووتان دەكەم، تى تۆزىك پىشىتر باسى ئەو چۆلەكەيەت كىد كە بىق ھەر جىڭايەك بغرىت دەزوويەكى ئەم شارە بەقاچىيەۋە دەمىنىنىتەۋە، مىن ئەو چۆلەكەيەم... كە دەرۆم، تەنىيا بىر لەۋە دەكەمەۋە كەى بگەرىنمەۋە. بەجۆرىك دەگەرىنمەۋە شانازىم پىۋەبكەن... يەك شىت زۆر بەلامەۋە گرنگە، ئەرەپە ئىدۇ، شانازىم پىۋەبكەن.... يەك شىت زۆر بەلامەۋە

مەنگور بە خۆشحالىيەوە دەستى بەرزكردەوە و گووتى «ھنى كورى گەنج... ھێى براى شىرىنمان... پێويست ناكات، قسەبكەيت، من دەزانم تن له ناوهوه مهعدهنیکی باشیت. ئهوهی دهرؤی و بهجیمان دههیلیت قەدەرىكى ناخۇشە، بەلام ئەرەى دونياش بېينىت بەختىكى لەرە باشترە. برای شیرینم من خوم تاسه رسنوور لهگه لندا دیم، له کوردستانی ئەودىيو ناسىياومان ھەييە، لەرپىرە دەتوانىيىت لىھ ھىەر كوپىي دونىيا بىيىت كاغه زمان بن بنيريت، به لكو خودا تهمه نمان بداتي و جاريكي تر يه كتر ببینینه وه ... هه ندیجار هه شتسه د سال ده روات و هیچی گرنگ له دونیادا روونادات، ھەندىجارىش لـە ھەشت مانگدا ھەشت مەملەكەت دەروخىت... هیچ شتیک له میروو بیبارتر نییه، کهس نازانیت قوونی خوی چون دەجوڭيننتەدە . بەلام بىراي شىيرىنم، با ھەمىشى، چەقۆپەكىت يېبېت، چووی بۆ ھەر جنگايەكى دونيا با چەقۆيەكت بنبنىت، كە ماندووپوويت سەيرى چەقۆكە بكە و ئىمەت بىربكەويىتەرە . جارىكىيان عونىلى سەبەي قەيماغ سويندى خوارد كە ئەو برايەتىيەى چەقىق لە نيوان دوو كەسدا دروستیدهکات له برایهتی خوین بههیزتره، عونیل خوی هاوریی یاسینی شوکه بوو، که عونیلیان کوشت دوای شهش مانگ یاسینی شوکه له مەراقىدا رۆھى دەرچوو، خۆى وەسىتى بى ياسىن كردبوو گەر بە دەمانچە كوشتيان هەقى نەسىنىنىتەرە . ياسىن كورىكى بىيار بورى گەر ئەر رەسىنتە نه بورایه هه مور ئه وانه ی ده کوشته وه که عونیلیان به ناهه ق کوشت، به لام وهسیّته که دهست و قاچی به ستبوو... ها کامه رانی سه اما ، خودا ده زانیّت نهم چیروٚکهی توش خه لکی چه ند سال ده یگیّرنه وه ، خودا ده زانیّت. به لام برای باش، چوویت بو هه و مه مله که تیّک و هه ستتکرد وه پر و بیّبرستیت سه یری چه قرّکه ت بکه ، من بو یادگار چه قرّکه ی خوّمت ده ده می هه لیگره ، نه وه غه ریبیت ده شکیّنیّت... چه قیّ زمانیّک قسه ده کات هه موومان تیّیده گهین، له بولبول باشتره که به زمانیّک ده خویّنیّت که سمان تیّیناگهین... نا زوّر له بولبول باشتره . من سویّندت ده خویّنیّت که سمان تیّیناگهین... نا زوّر له بولبول باشتره . من سویّندت به گوری یوسف که ویار بو ده خوّم که هه رچییه کم له ده ست بیّت ده یک ویاد به توانادا بیّت بو نه وه ی تو بکه ویّته پیّش ده یا ده یک و مه ترسه ».

لهسهرهتای به هاری سائی ۱۹۸۷ دا، هه رستی داواکاره که دوای شه وه مه ریه که یان به ریخگای خوی پاسپورتیکی پهیداکرد و لای ههندیک له شاره زاکان وینه که ی گوری، له ستی خائی جیاوازی سه رسنووره وه له ستی روزی جیاوازدا به قاچاغ نیشتیمانیان به جیهیشت. پاسپورته کان به جبوری بیسپور و ورد ترینیان به جبوری بیه بیه نی و ورد ترینیان به جبوری بیه بیه نی بیسپور و ورد ترینیان نه به جبوری بیه بیه کورد رابوون، شاره زاترین پسپور و ورد ترینیان نه یانده توانی به کورد رابوون، شاره زاترین پسپور و هه وائی سه فه ری جیاوازدا به ریز زیره وه چوون بی مائی گوندانچی و هه وائی سه فه ری سین گه نجه که یان به سه وسه ن راگه یاند، هه ریه که شیان دوا وینه ی کوره کانیان له سه رستووری نیوان و لات و جیهاندا به دیاری برد بی کوره کانیان له سه رستووری نیوان و لات و جیهاندا به دیاری برد بی تایبه تیب وه کوردیه و مه بایه خیکی زوره وه وینه کانی خسته نه لبومیکی تایبه تیب و جانی کوردیه و مه بایه خیکی زوره و هستاون و زه رده خه نه یه کی که وردیان و جانتاکانیانه وه له سه ر مه رز وه ستاون و زه رده خه نه یه کی که شبینی بخه نه دئی سه وسه نه وه .

 کچنکی شاره که مان بوو هه موو چیرو که که یمان ده زانی، له به رئه وه آلامان گرنگ بوو تا کوتایی لهگه آل به سه رهاته که یدا برویین و هیچ شتنک له ده ست نه ده ین، ماوه یه که سه وسه نمان ته نیا له کاتی سه ردانه کانی دکتور «په فعه ت په مری» دا ده بینی، که دکتوریکی گه نج بوو، هوی لاوازی و سه رئیشه و بین خهوی کچه که ی ده گیرایه وه بو ته نهاییه قور آله کهی، بو جوره هیمنی و بیده نگییه که هه موو ژیانی ته نیوه.

دوای رؤیشتنی داواکارهکان، سهوسهن ماوه یه کسی له جاران دریزاتری لهگه ل کتیبدا دهبردهسه ر، ئه و چهند ساله بهجوریکی به ریالاو و قویل خەرىكى زانسىتى بالندەناسى بىور، بايەخىكى سەير و گەورەي بە ھەر شتیک ده دا به بوه ندی به بالنده و جغره کان و بزلینه کانیه و هه بیت، له و بوارهدا رایسیارد جهند کتیبیکی گهورهی دیکهشی لهدهرهوهی ولاتهوه بن هات، له ریدگای نامهگزرینهوه بووه نهندام له ههندیک کومهلهی بالندهناسي و بالندهياريني دونيادا. لهو كاتبهوه بهيوهندي لهكهل بالنده کانیشدا گۆرا، ئەرەی نابیت هیچ جۆرە بالندەیه ک له بەردەمیدا سهر ببرنت، نابنت لهسهر سفرهیه دابنیشنت که گزشتی بالندهی لهسهر دمخوریّت، نابیّت کهس له ههیوان و حهوش و سهریانی مالّی ئەو بالندە دەربىكات، وەك جۆرە سىروتىكى سادەي ژيانى مالى گولدانچى ليّهات. بِهلّام لهكّهلٌ ههمور تُهو شتانهدا كهسمان ههستمان نهدهكرد که هیچ شنتنک له ژبانی سهوسهندا ههیه به عهشقینکی زور قوولٌ و ئارەزوويەكىي زۆر گراوييەۋە بىزى بىزى، ھەمىشە ھەسىتمان بە شىتىك له ساردی و خاوی دهکرد، که بهراستی نهماندهزانی چهند پهیوهندی به جیهانی ناوهوهی سهوسه نهوه ههیه . ههر لهو دهمانه دا یه یوهندی نندوان سهوسهن و پروشهی خوشکیشی تادههات کهمتر و بهرتهسکتر دەبورەم، ھێدى ھێدى دول خوشكەكە ھىچسى ئەرتۆپان بى قسسەكردن لهگهڵ يهكدا نهدهما، بروشه وهك بيوهژنيكي گهنج كاتيكي زورتري بن

شته رۆژانهکان تەرخاندەكرد، پتر ميوانى دەھات، پتر دەرۆيشتە دەرێ، بهرامبهر به و سه وسه ن کیژیکی گه لیک بید نست و هاوری بوو. دوای تیدرینی گهردهلوولی داواکاران و ئارامبوونهوهی دهرونه گرژهکان، فیکرهت گرلدانچى پەيوەنىدى خىزى لەگەل گولدانچىيەكانى تىردا ئاسايىكردەوە، ئەر يياويك نەبور مرزف بتوانيت مارەيەكى درين لييزويربيت. ھەموران وہک بیاویکی بەریدز دەیانبینی که به ویقاری فەرمانبەریکی گەورەوه له شاریکی بچوکدا ده ژی. فیکرهت گرفتیکی ئه وتی ی له دروسیتکردنی پەيوەنىدى لەگەل ھاوتەمەنانى خۆيىدا نەببور، ھەمىشىە راى واببور خەلكانى پیر خیراتر و باشتر دهبن به دوستی یه ک، چونکه ئه وان نیازیکی ئه وتویان به دونیا نهماوه «مروّف تهنیا بهر له مردن توانای دروستکردنی هاوریّتی راسته قینهی تیا دهخولفیّت» زورجار له دانیشتن و گفتوگریاندا وایدهگووت. له و ماوهیه دا فیکرهت دوای سهرنجی زوّر له کچهکه و روفتاری گەیشىتە ئىەر بروايىەى كىه ئىەم خانمىە گەنىج و سەرسىمختە بىە راسىتى يٽويسىتى بەرەپە لە مال بچيتەدەرى، بەلام شارەكە جيگاپەكى ئەرتىزى تيدا نهبوو رووى تيبكات... كچهكه نهيده توانى هاوري دروستبكات، چهند جاریّے بینیمان گولْدانجی کچهکهی لهگهلٌ خوّیدا برد بوّ کتیّبخانهی شار. لهگه ل ئهوه ی کتیبخانه که کتیبی نهوتن گرنگی له خن نه گرتبوه، لهگه ل ئهوهی هۆللی کچان زؤریهی کات خاللی بوو، به لام سهوسهن مانگی جاریک بان دووان له بهیانییهوه دهچوو بن شهوی و له هوله سارد و چۆلەكەيىدا تادرەنىگ دەمايەۋە . كىەس نەيبىنى بىل جارىكىيىش کتیّب لـهوی وهریگریّت، ههمیشه کتیّبی خـوّی دهبـرد، سـهیری کهسـی نەدەكىرد، ئىەق رېخبوارانىمى بەلايىدا دەرۆيشىتن، ئىمق كچانىمى بەرامبەرى دادەنىشىتن ئەو ھەسىتەيان ھەببوق كە سەوسىەن نايانېينىيىت. ھەندى جار فیکرهت گولدانچی به تاکسی دهیهینا و دهیبرد... ههندی جاریش خوی دههات و دهرۆیشت. وهک کچیک که خاوهنی چیروکیکی سهیره له ههموو

جنگایهک سهرنجی خه لک راده کنشینت، به لام شهوه هیچ امه و ساردی و بیّناگاییهی شهر ناگزریّت، بهرده رام به پهک ده موجاو و به پهک نیگا و بهیه ک جور سهیرکردنه وه استه کان ده روانیت، چوونی بو کتیبخانه جگه له ره ی چنوه ی تازه بغ ته نهاییه که ی ده کنشنت و له قالبی نویدا دەرىدەخات، كارىكى ئەوتىق لىھ زيانىي ناكات. فەرمانبەرانىي كتىبخانىه پیکرا به و سهردانانهی سه وسه و ورزده بن، نه له به رشه وه کیژه که ئەركىكى تايبەتى يان قورسى ھەيە، بەينچەوانەوھ ئەو ھيچ ئەركىكى نیپه، بهلام هاتنی وهک هاتنی نهمیرهیهک جوّره بیّدهنگی و هیّمنییهک بەسبەر ھەمورانىدا دەسبەيتنت كيە كيەس خيەزى يىخ ناكات. ئەرەي کچینک له کتیبخانه که دایه و عاشقی زوره، فه رمانیه ره کچه کانی دیکه ی تووشى يەشۆكان و تورەپى و نائاسوودەپى دەكات. سەوسەن خۆي لەوھ هیّمنتاره که س بتوانیّت بیّبه هانه بیّازاری خاری به روودا بته قینیتهوه، به لام ههموران له کتیبخانه که ده زانن که ههریه که یان له لای خزیه وه بق هۆیهک و به هانهیهک دهگهریت رووی شهرانگیز و تورهی خوی بهرامبهری دەرىخات، سەوسەن دەجىتە ھەر جىگايەك يەشىۆكان و نائارامى لەگەل خزیدا دهبات، هیدی هیدی وای لیدیت خوی ههست به بوجی و بیمانایی سهردانه کانی خوی بو کتیبخانه ده کات و تهواو دهستبهرداری دهبیت.

جاریّک له جیّبیّکی نهمریکیدا له ناو کوّمهڵیّک مهزرا و کیّلگهی گهورهی گولهبه رۆژەدا... ھەمىشـە ك خەونەكانىيـدا وەھـا دىيارە وەك ئـەوەى ھـەر چواریان به هیمنی و بیدهنگی سهپریبکهن، وهک نهوهی ههر چواریان ب نیگاکانیان سهرزهنشتیبکهن... هه چواریان شتیک له ونبوون و نائومیدی به دهموچاویانهوه دیاربوو... ههموو شهویک به ههمان نیگا و روخسارهوه دەردەكەوتنـەوە. كەسـيان لـه خەونەكانىـدا قســەيان نەدەكـرد، خەونەكانى دىكەى بەجۆرىك لە جۆرەكان ھەموو قسىەيان تىدابوو، بەلام دلنيابوو ئەم خەونەيان خەونىكى بىدەنگە، ھەمىشە بىدەنگە ... تىپىدا هه ر چوار پیاوه که قوول ته ماشای چاوی ده که ن و هیچ نالین. هه میشه له دوای ئه و خه ونه به تاگاده هات، هه موو نه و هه شت ساله هیچ شه ویک تیناپه ریّت ئه و خهوه ی تیدا نهبینیّت و رانه چلهکیّت و به ناگا نه یه ته وه . بەردەوام بەيانىيان لەسبەر بەرچايى خەونەكلەي دەگىرايلەوم، ھەمبووان بىق چەنىد چركەيىەك بىدەنىگ دەبىرون و ئىەو خەونەكىمى خىزى باسىدەكرد. فیکرهت گولدانچی دهیزانی ئـهو خهونـه نیشانهی نارهحهتی و پهشـۆکانێکی قووللی دللی کچهکهیه که له منداللیهوه فیربووه ههمیشه خوی بههینز نیشانبدات. له کوتایی به هاری نه و ساله دا که هیشتا داواکاره کان تهنیا سىي مانىگ بىوو بىيە رېڭگاوەبىوون، سەوسىيەن بىيىرى لەۋەكىردەۋە لەسپەر یه کینے که دیواره کانی کتیبخانه که ی ختری، جارجار نیگاریکی گهوره ی سروشتی بـ فر گزشـه یه کی دونیـا دروسـتبکات کـه لـه فه رهه نـگ و کتیبـه گهوره و گوشاره جوگرافییه کاندا دهیانبینیت، تا لهو ریکایه وه پتر له داخوازهکانی خوّیهوه نزیک بیّت، که ههردهم له خهونهکانیدا له نامیّزی شوینه عاجباتییه کانی سروشتدا دهیبینین. که پروشه ی خوشکی ناره زایی خـــۆى دەرخســت، بــەو بىيانــووەى كــه ئەوجــۆرە نزىكىيــه هيـــ نىيــه جگــه له خوّ خه له تاندن، سه وسه ن به ئارامى بنيگروت «هيچ دوو مروّقينك لهم دونیایه دا به راستی له یه ک نزیک نین ... مروّق تهنیا له حالهتی خۆخەلەتانىدن و خۆفريودانىدا لــه مىرۆف نزيكــه ... ئۆمــه وەھــا دروســت بووین نەتوانین له هیچ نزیک بین، دەبیت بەختەرەربین گەر بتوانین تۆزىكىش لىە خۇمان يان لىە شىتەكانى تىر نزيىك بىين...». فىكىرەت دەيزانى كە سەرسەن بەجۆريك لە جۆرەكان دەتوانيت ھۆيەك و مانايەكى فەلسەفى بى ھەمىور ئارەزورەكانى خىزى بدۆزىتەرە، ھەنىدى جار بەھانە و هۆكارەكانىي قىووڭ و ھەنىدى جاريىش بەھانىي و ھۆكارەكانىي لىە خزملەت ويسته مندالانه کانيدا بوو. فيکروت دروستکردني ئهو وينانهي ووک جوّره دەسىتكارىيەك بىق دونىياى سەوسىەن سىەيردەكرد كىە دەيويسىت بگۆرىيت و نەدەگۆرا، ئەرە بىرۆكەيەكى باش بور كچەكە كەمپىك لە دەررى خىزى هەست بەگۆران بىكات، لايەنىكەم دەكرا ئەرە شىتىك لىە كەم خويننى و سەرئىشەكەي كەمبكاتەرە، ھەلبەت تېچوونىي دروسىتكردنى ئەر نېگارانە ئاسان نەبور، لە ھەمور شاردا دور سىن ئىگاركىش ھەبورن ئەر دىواريەندە گەورانەپان دروستدەكرد، دووانيان ھونەرمەندى كارامە نەبوون و يەكتكيان نرخی زؤر بهرزی داواده کرد که به بودجه ی پیاویکی وهک فیکره ت هەڭنەدەسىورا. لەگەڭ ئەرەشىدا بەردەرام دواى مەزاجىي كېژەكە دەكەرت، وهک ئەرەى قەدەرى بيت لەگەل ھەواى ئەر كچەدا ھەلبسوريت. دواجار ریکهوت کرمه کیکردن و کوریکی گهنجیان دوزییه وه که به باره یه کی گونجاو رازی بوو ناو به ناو نیگاریک بن سهوسهن دروستبکات. کورهکه ناوی «ٹاریان جهودهت» بوو، کاتیک یهکهمجار هات بر مالی فیکرهت گولدانچی، سهوسهن به ناسکی ینیگووت «به یهک مهرج رنگات دهدهم بنيته ئهم ماله، سويندم بن بخويت كه حهزم لي ناكهيت، بيار لهوه ناكەپتەۋە خۆشىت بويم، جگە لە راستىش ھىچى دىكىە لەسەر ئەم ماللە له دەرەرە ناگۆرىتەرە، بە ھەمىرو كەس دەلىپىت تىق لىرەپىت تىا دىوارەكانىم بـۆ رەسـمېكەيت، تەنيا دىـوارەكان... نەبا لـە وەرسـيدا بمـرم». كورەكـە سویّندی بر خوارد که حهزی لی ناکات، ههموی شیتیکیش دهکات بر

نهوهی بیر له خوشهویستی نه کاته وه ، به ده نگیکی غه مگینیش گووتی «خانم من چیروکی تق و داواکاره کانتم بیستوه» نیتر چنن بتوانم حه زت لیبکه م. تا نه و پوژه ی ژنده هینم هه ر نیگاریک تق بته وینت ده یکیشم و هه ر شتیکیش تق ناسووده بکات ده یکه م، به لام پوژیک ژنم هینا، نه وکات ژنه که بریارده دات ناخق ده توانم له گه لات به بده وامیم یا خود نا ... ». سه و سه ن فیکره ت به وه وه وازی نه هینا، به لاک کاغه زیکی به خه تی پیپرکرده وه که تیدا کو ده که سویند ده خوات هه رگیز حه زله سه و سه ن فیکره ت ناکات. سه و سه ن گووتی «پیاوی نه هم گیز حه زله سه و سه ن فیکره ت ناکات. سه و سه ن گاغه زیکی چکولانه شاره ته نیا به جوره پهیمانی خوشه و پستی ناوی ده به سترینه و هم کو د و کچانی شار پیروز بیخه و انه ی «پهیمانی خوشه و پستی سه و که کو د و کچانی شار پیروز بیخه و انه که ن که کو د و کچانی شار پیروز مه می دو و نیک که ن که مشاره ده بیت کومه ن که ده به بینیت، و به هم مو و ژنیکی نه م شاره ده بیت کومه نیک که و پهیمانانه ی پیبیت، و به هم مو و پیاوه زیاده کانی ده و روبه ری خوی مورب کات، تا بتوانیت ناسووده هم مو و پیاوه زیاده کانی ده و روبه ری خوی مورب کات، تا بتوانیت ناسوده بینی.

یه که مین نیگاریّک ناریان جهوده تکیشای وینه ی پاییزیّکی تو په بوو،
تیدا چه ند دره ختیّک با دلّپه قانه به ره و چه پ وه ریگیّ پاون، ناسمانیّکی
گرژ به سه ر ده ریاچه یه کدا ده پوانیّت که به گه لاّی زه رد داپر شراوه.
پیده چوو نه و وینه یه وه ک سه ره تا گه لیّک دلّی کچه که خوشبکات، که
نه و وه رزه ناره زووی بو نیگاری غه مگین و پاییزیی له تروّپکدابو، له
هه مان کاتدا وینه که پر بووله بالنده، بالنده ی ناوازه و سه یر سه یر که
سه وسه ن فیکره ت له کتیّبی جیاواز و له سه رچاوه ی جیاواز ده ریده هیّنان
و به ناریان جه وده تی ده گووت نیگاریان بکات.

تهماشاکردنی ئاریان جهودهت له کاتی ئیشدا نهیتوانی ئهو بۆشاییه قوولهی ژیانی سهوسهن پریکاتهوه، پروشه له ههمووان زیاتر بهدهست

ئەر بىدەنگىيەوە دەينالاند و پىيوابور قووللبورنەوە بەردەوامەكانى سەوسىەن له کتیب و فهرههنگهکاندا ئه و بیدهنگییهی له مالدا دروستکردوه . پروشه ئەر بىدەنگىيەى وەك درىزكىراوەى رۆح و جەستەى سەوسەن سەيردەكرد، وهک جۆرنیک له دهسته لاتی ئه و بهسهر مالهکهدا، وهک به شینک له هیزی نهیّنی ئەو بەسەر ھەموق شىتەكانى دەوروپەرىدا، يروشە بىق ئەوەي ئەق بيدهنگييه بشكينيت دهبايه بهردهوام دهنگي تهلهفزيونه كه زيادبكات، كه ئەو زەمانە بيوچان سرودى تىپە بەعسىيەكانى لىدەدا كە سەرتاسەرى ولاتيان به مؤسيقاى جهنگ پركردبوو. سهوسهن تهنيا شهوان سهيرى تەلەفزىونى دەكرد، خورى بە بېنىنى ئەر بەرنامە تايبەتيانەرە گرتبور که لهسهر جهنگه، ههموو شهویک بهدیار تهماشاکردنی وینهی لاشهی سەربازە ئۆرانىيەكانەرە دادەنىشىت. ئەرە تاكە شىتۆكى تەلەڧزيىۆن بىور که پروشه نهیده توانی سهپریبکات، لاشه سووتاوهکان و دیمه نی شهو گەنجانىەى بەسسەرى روخسسارى تۆزاوپىيەوە لىھ سسەنگەرەكاندا كەوتېسوون، مردنی براکهی و میردهکهی به یادا دههینایهوه . پروشه زورجار دهیارایهوه له كاتى دەرخسىتنى ئەو وينانەدا تەلەفزىقنەكە خامۇشىبكەن، بەلام سەوسەن دەيگووت «شەر تاكە شىتىكى راستەقىنەيە كە لەم ولاتەدا هەيـە ... دەبنىت بەسـەيركردنى رابنيىن» . بروشـە نەيدەتوانـى لەگـەل ئـەو نیگارانه دا بری ... سووک و ساده نهیده توانی، که شه و بینانه ی بیشانده دا هەسىتىدەكرد بۆنى مىردورەكان ماللەك بردەكەن... مەسىتىدەكرد تا دواى تەواوبوونى بەرنامەكانىش تەلەفزىۋنەكى ھەر بۆنى مردنى لىدىت. رایده کرده ژووره که ی خوی و ده رگاکه ی داده خست و ده گریا، به لام شهو بۆنە ھەمىشە بەدواپەۋە بوق. دەبئت بلئىم يەكئىك لەق ھىق گەورانەي وای له پروشه کرد بیار له شووکردن بکاتهوه، شهو بۆنه ترسناکه بوو. جیتر بەرگەی بۆنى مالەكەی نەدەگىرت، مىچ شىتىكىش لەوھ خراپتىر نىيىه مىرۆف بەرگەي بۆنى مالىي خۆي نەگرىيت... ئەرە زيانى لىدەكات به دۆزەخ، شەوپكيان بروشه تكاي له باوكى كرد چارەپەك بۆ بېدەنگى مالهکه و ئه و بؤنه ترسناکانه بدوریّته وه که ههستیان بیده کات. فیکره ت گولدانچی له سهر قهنهفهی سالونهکه له ناو پهیکهر و توپی کریستال و بالنده شوشه کاندا، نائومیدانه سهیریکرد و تیگهیشت کچه گهوره کهی تووشی دەردېک بووه له دەردى خوشکه بچوکهکهي ترسناکتره. مرزف گەر نەتوانىت بە بىدەنگى رابىت لە شىتىيەۋە نزىكە، تىرس لە بىدەنگى و سهرهه لدانی بؤنی خهیالی له که پووی مرؤشدا سهره تایه کی ترسناکن بق شنتبوون . فیکرهت دلنیابوو هیچی ئهوتنی بق ناکریت، به لام رینمایی کیژهکهی کرد گولاو بکریت و بهیانیان بیپرژینیت، به لکو شهو بونه كەمنىك لەو ھەسىتانەي تنىدا برەوپنىتەوە، ئامۆرگارىكىرد ماوەيەك لە هاویندا لهگهڵ ماڵی یورهکانیدا له شار دووربکهویّتهوه و بچیّت بـێ هـهر جنگایه ک که شهوان دهچن، دهریارهی بندهنگیش کیژهکهی بهرامیهر خــزى دانــا و پنيگــووت «پروشــه، راسـتيپهكى قــوول لــه ژيانــدا ههيـه دەبنىت بىزانىت، مىرۆف گەر بيەرنىت لەگەل دونىيادا راسىتكى بنىت دەبنىت بیدهنگی قهبوولبکات، کیشهی ههره گهورهی مرؤشهکان نهوهیه که هیچی ئەرتۆپان لەگەل يەكدا نىيە بىلىن، مىن واتىدەگەم زۆربەي ئەو شىتانەي مرزق ئەنجاميان دەدا ھەر بىق ئەوەپە لىە بېدەنگى رابكات، سياسەت و جەنگ و خۆشەرىستى ھەمور پەيرەندىان بە پىيويستى مرۆشەرە ھەيە بىق هەلهاتىن لـه بىدەنگى ... بىق تاقىكردنـەرەي توانـاي خىزى لەسـەر قسـەكردن. کیشهی نیمهی مرزف نهوهیه دهمانهویت زمان زور زیاتر له ویستی خوى و تواناى خوى به كاربه ينين ... كه شهوانه گوى له ههواله كان يان لهو سرودانه دهگرم كه بهعسييهكان بلاويدهكهنهوه، ههست ناكهم ئەر سىرودانە لىە يېنىاوى ئەر جەنگە گەورەپەدان، بەينچەوانەوە كچم، زۆرجار ئەو ھەستە دامدەگريت كە ئەم جەنگە لە بيناوى ئەم سرودانەدا دەكريىت. ئەوەى مىرۇق گوينى لەدەنگى خۇي بيىت كە دەنەرينيىت، ئەوەي

خزی تاقیبکاته وه به زمان، به قسه، به هاوار ده توانیت نه وانی تر تا کوی به دوای خویدا رابکیشیت، به کیکه له ده رده ترسناکه کانی مروف... لیم مهگره، دوای نهم عومره زورجار بیده نگی ده مگیریته وه بی خوم، وه که که که نه وانی تر به قسه و ده نگه ده نگ ناتوانن کاری تیبکه ن... هه ستده که من و سه وسه ن به و بیده نگییه ده ژین... تی ده بیت بزانیت من زور به غهم می تی تی نه نیوان من و سه وسه ن زور له یه کتر بچین. من له غه ریبی تی له نیوان من و سه وسه ندا تیده گهم، به لام جگه له و می تاکریت، خوش به رگه بگریت و سه بیت و خوش تبویین... هیچی ترم پی ناکریت، خوش به تیش ده بم گهر بتبینم شوو ده که یته وه و جیگایه کی تر و مالیکی تر بی به خته وه ری خوت ده دوزیته وه».

ئەۋە ئەۋ قسانەي گوڭدانچى بوۋ كە تا ئەندازەيەك پروشەي لە ماڭ ھەڭكەند. دوای تیّپهرینسی سسی مانگ به سه روّیشتنی کامه رانسی سه لمادا، كاريگەرىيەكانىي ئىەن سىەنەرە بەسسەر مەنگىورى بابەگمەررەۋە دەركمەوت. ئەو ماوەيىەى مەنگور تىيىدا ھاورىنى كامەرانى سىەلما بىور قۇناغىكى تایبه تی ژیانی بوو، که متر له ههر کاتیکی دیکه شهرانگیزی و خرابهی تیدابوو. هه ستکردنی بهوه ی مرؤفیک هه یه دهبیت نهم بیپاریزیت و یارمه تی بدات، زۆر شىتى تىدا گۆرى بوو. ئەرەي ھاورى كۆنەكانى زۆربەيان باوكن و منداللی گهورهیان ههیه و نهم خاوهنی هیچ نییه، نائومیدی نهکرد، نا... پیشتر ئه و ههستهی نهبوو؛ بهرامبهر خه لکانی خاوه ن ژن و مال ئیرهیی هەبئىت. بەپئچەرائىەرە خىۋى بىە بەختەرەرتىر دەزانىي كىە بەرجىۋرە دەڑى. خـۆى سروشـتى ھەسـتەكانى خـۆى بەرامبـەر كامەرانـى سـەلما نەدەزانـى، ئايا هەستى باوكانە بوو، يان تەنيا دەيويست لەسەر نەريتى چەقۆكيشە گەورەكان، گەنجىكى ھەبىيت بىخاتە ژىربالى خىزى و بىپارىزىيت و باۋەدللەي بيّت؟. هۆكەي ھەرچىيەك بيّت، ئيستا مەنگور ھەستى بە تەنياييەك دەكرد بەر لـە رۆيشىتنى كامەرانى سـەلما لـە ژيانيـدا نەبـوو. راسـتە مەنگـور له چایخانهی پهپولهی نازاددا بایه یان له زیرزهمینی نوتیلهکهی باوهجاندا هـهردهم كـۆرى گـەرم و لـه دەورى هـەرا بـوو، بـه لام هەمـوو هەسـتمانكرد كـه شــه رانگیزی و نائارامـی بـه شــیوه په کی کتوپــر لـه ناویـدا زیندووبوونه تــه وه . دوای کامهران هاوریّتمی لهگه ل مهریوانمی مهمه و سامان کیسرادا زوّر

به هنزیسود، هه رسووکیسان گهله که شه رکه رو ته شدقه له کاربوون. شه و سیالانه دەوڭەت گوندەكانى دەوروبەرى شارى ويراندەكىرد، گوندەكىيەكان بە كۆمەل ده هاتنه ناو شار، مهنگور رای وابوو دونیای ئه و شاره روّرْ دوای روّرْ بچوک دەبنتەۋە، ئەۋ بتىر لە ھەر كەسىنكى تىر، ھەسىتى بە بچوكبوونەۋەي سنورهکانی شهم شاره دهکرد و روِّژ دوای روِّژ ههناسه تهنگییه کی گهوره جهر گهرووی دهگرت. ئه و دهیگووت «ئهم شاره رِفِرْ دوای رِفِرْ وهک کیسهلّ دەجىتەرە نار خىزى ... ئىستا شارەكە ئاگاى لە جواردەورى خىزى نىيە، هـهر شاریک شاگای له جواردهوری ختری نهما، باری ناتهواوه، شار وهک ئینسان واینه بنه ههست و نهستدا حیسنایی بۆدهکریّنت، کنه ههست و نەستى مىرد، كە چواردەۋەرى خىزى نەبىنى ئىتىر خىسابى ياكە، ھىلج شتیک پزگاری ناکات». لهو ماوه په دا پۆژ دوای پۆژ رهفتاری خراپ دهبوو، هەندىك هەستياندەكرد چيتىر ناتوانىن لەگەل مەنگوردا قسىم و مامەلەبكەن. شنیک له شهرانگیزی و شاره زووی جهنگ له ناویدا گینگلی دهدا که خۆشى بۆزاركردېوو، لىه ماوەپەكى كورتىدا چەندىن جار دەنگە دەنگى گەورەى تووشىھات، دواى چەندىن ساڭ بىق يەكەمجار گەراپەوە بىق سەر خولیای چەقىق ھەلگرتىن، بىق يەكەمجار لە ساتەكانى تورەپىي و قۆلبادان و دهمار گرژیدا لیمانبیست که له ههموومان بینزار و له ههموو شتیکیش تورەپە، ئەو ھەستەي بە بچوكبورنەرەي شار راي لىدەكىرد يتىر بىير لە سەرسەن بكاتەرە، ھەستىدەكرد ئەر كچە رردېينتر لە ھەر كەستكى دى بچوکی ئەم دونیایەی بینیوه . وەک نوپنەرى كامەرانى سەلما رۆزیک چوو بق لای سهوسهن فیکرهت، ئه و کات نزیکی جوار مانگ به سه ر سهفهری سن کورہ عاشقهکه دا تیپه ری بوو، هیچ ههوالیکی تابیه تی له لای کامه رانی سهلماوه نهبوو، به لام ههموو دهمانزانی ئهو بیههوالییه دهگهریتهوه بی خراپى بارودۆخ لەسەر سىنوورەكان. مەنگورى بابەگەورە لـ رێـگاى فيكرەت گولدانچییهوه داوایه کی ییشکه شکرد و تکایکرد بق سه عاتیک سهوسه ن

گولدانچی ببینیّت، له راستیدا ئهوکات کهس نهیدهزانی بن مهنگور وا به حەسىرەتەرە دەپەرىت سەرسەن بېينىت، بەلام دواتىر زانىمان كە ھەمىرو هەوڭى ئەو بۆئەرە بورە سەرسەن وا بسازىنىنىت گوناھى ئەو تىكەل بە ھەلســەنگاندنى كامەرانــى ســەلما نــەكات. لــه رِفَرْيْكــى كۆتايــى تەمــوزدا، مهنگور به کراسیکی قول کورتی سوور و کلاویکی ئهستووری خرووه که لهگهل گهرمای ئه و وهرزه دا نه دهگونجا، چوو بـق مالــی فیکـرهت گولدانچــی. خولیایه کی نهبوو ئهوه نهبیّت سهبارهت به بارودوٚخی خرابی خوی و «گەورەيى دونيا» قسىە لەگەڵ كچەكەدا بكات، ماۋەيەك بوۋ كە ھەستى به نالهباری رهفتارهکانی خوی و بهدی رهوشتهکانی دهکرد، لهدنهوه هەسىتىدەكرد ھۆي ئىەر گۆرانىەي دەگەرىتلەرە بىق تىكچورىنى پەيوەنىدى بهم شارهوه . بن ئهوه ی له بوچوونه کانی خنوی داننیابیت پیویستی به قسے کردنیکی دوورودریّـر لهگـه ل ئـهم خانمـه دا ههبـوو کـه مهنگـور بـروای وابوو زود نهیننی گهورهی دونیا دهزانیت. که گهیشته مالی گولدانچی، پیشتر بیری له همور وشهیه کی خوی کردبووه وه، به لام له گه ل نه وه شدا رستهکانی به وجوّره نه هاتنه ده رئ که خوّی ده یویست، سه ره تا قبوولّ وه ک خزمه تکاریک نوشتایه وه گورتی «ها، خانمی سه وسهن، له میده يه كترمان نه بينيوه، به داخ و په ژاره وه ده بيّت بلّيه، كه هه والنيكم له كامەرانى سەلماۋە پى نىيە ... لەق رۆژەۋەى رۆيشتوۋە ھىچ شىتىكمان لى نەبىسىتوم، ئە مىن، ئە كەسىوكارى... بەلام سەرسىەن خان، مەترسىە، ھۆي ئەق بىدەنگىيىە، دەگەرىتەۋە بىق خراپىي سىەر سىنوور. لىەق كاتبەۋەي ئىەق رۆيشتووه، دونيا هەر خاراپ و خراپتار دەبينات....» . سەوسەن بەرەو ژوورى كتيبخانه كم پيشم يكه وت و لمه جيكايه كمي گونجاودا داينيشاند و گووتي دەرھەق بە بىدەنگى داواكارەكان مەراقىكى نىيە و گەردىكى دلى نەگرتورە. مهنگور کلاوهکهی خسته سهر کوشی و گووتی « خانم پیویست ناکات، من هيچ بليم، ههموو دهزانين شتهكان رؤر دواي رؤر خراپتر دهبن. يوسف

کەوپار بە رەحمەت بنىت دەپگووت «ژيان سىنونكە گەر لە كاتى خۆبدا نەپخۆپىت دەرزىدى، ئا زىان بەرجۆرەپ، خانىم، سەوسىەن ھەمىشە ماندویتیپه کی قورانی بیوه دیاربوو، گووتی «به ته واوی تیناگه م مه به ستتان چیپه ... بهتهواره تی تیناگهم». مهنگور بالیدایه ره و گووتی « من لهو كەسسانەم كىه ژبانىم لىه كاتىي خۆپىدا نەخبواردوه، ھەمبوق واپىن، ئەوانىەي لهم شارهدا دەژین زۆربەمان ئەو ھەستەمان ھەپە كە ھیچمان لە ژیان نه ضواردوه . به لام له راستیدا ئهوه هنری سهردانه کهی من نییه ، من دەمەويىت بزانىم تىۆش ھەمان ئەر ھەستەت ھەيە كە ئەم شارە بچوكتىر و بچوكتىر دەبيتەرە . لەو رۆزەرەي كامەرانى سەلما رۆپشىتورە، واھەسىتدەكەم ئەم شارە تا دېت بچوک دەبېتەرە، يېشىتر ئەرەم نەدەبېنى، بەلام شتیکی سهیره، ئیستا دهلّیت ئهم شاره وهک کلکی کیسهڵ دهجینتهوه ناو خنوى ... عەفوومكە خانم، من له ناو خەلكى سادە و چەقۇكىشدا گەورەببورم... بەلام دەزائىم تىق تىمدەگەيىت، راسىتە مىن بە تەمەن لە تىق گەورەتىرم، بەلام تىق لىەم كتۆپخانەپھوھ عىلىم و مەعرىفەتىي زۆرت وەرگرتىروە، لە بەرئەرە ھەرچىيەك دەڭيم تىق جاڭى دەبىت ... زۆربەي ئەوانىەى دەيانناسىم قورنى خۆيان ناجوڭنىن، بىق ئىەرەى تىمبگەن... ئام عەفورمكە خانىم، داواي لېپوردن دەكەم، مەعىزەرەت دەخبوازم كنە ھاتىم سويندم خوارد قسمى خراب نهكهم و شهم وشانه بهكارنه هينم ... به لأم باوەرت بنت خانم، ئەرجىقرە وشانە خۆيان دنىن، لـ يرنكـدا بنئــەوەى بزانيت دەپەرينى سەر زارت... ھەمىوي وايىن، خەلكى ئەم شارە ھەمىوي بەم وشانه ده ژین ... گهر ئه و وشانه مان لیبستینن، گهر ئه و روشانه له زمانه که دەربەينىن و بىسووتينن ئىتىر لاڭ دەبيىن... بەلام لەگەڭ ئەرەشىدا غەفورمكە، من هاتووم بن ئەوەي بىرسىم بى لەو كاتەوەي كامەرائى سەلما رۆيشىتووە من مەستدەكەم شارەكە تورشى بيهۆشى بورە و بە مىچ شىتىك مۆشى نايه تهوه ، من دهمه وينت بيرسم ... خانم به راستي وايه ، نهم شاره تادينت

بچوکتر دەبیّتەوە، یان ئەوە تەنیا خولیایەکی خراپی ناو سەری منە؟». سەوسىەن وەك كچێےك لەسبەرە مەرگىدا ھەندێےك راسىپاردەي ترسىناك بدرکیننیت و گووتی «شار ههرگیز بچوک نابیتهوه، شار بهردهوام گهوره دەبيّت، بەلام دونياش لەگەلىدا گەورە دەبيّت... شار چەند خيرا گەورە بیّت، خیراییهکهی ناگاته خیرایی گهورهبوونی دونیا ... تا دونیا گهورهتر بيّت، شار له بهرچاومان بچوكتر دهبيّتهوه». مهنگور گووتي «سهوسهن خان، سەيركە، خەڭكى ئەم شارە ئاگايان لە ھيچ شىتۆك نەماوە، مىن دەزانىم سەرباز و ئەمن و سىيخورەكانى حكومەتى بەعس كە نزيكى بيست ساله له سهر قوونمان دانیشتوون، کاریکیانکردوه مروّف تهنیا بیر له خـنى بكاتـهوه ... بـه لام جـاران زياتـر ئاگامـان لـه دونيـا بـوو ... شـارهكه ئێسـتا كوێربـووه له قوونـی خـۆی زیاتـر هیچـی تـر نابینێـت، مـن لـهو شهوانه دا لهگه ل سامانی کیسرادا له یاری ده هاتمه وه، پیمگووت: شهو كچه شتيك دەزانيت ئيمه نايزانين، دەزانيت كارەساتيك بەريوەيە، بۆيه به ههر به هانه یه ک بووه ویستی ئه و سن کوره رزگاریکات... ئه وه تا ئيْستا ھەستدەكەم شارەكە تۆزەتۆزە لە شىياكەي خۆيىدا نوقمدەبيّت، دەمەوپىت بزانىم تىق بەراسىتى شىتىك دەزانىيت كە كەسىي تىر نايزانىيت، خانىم به راستی ئەمە مەراقمە، گەر شتی زۆر ترسناک بەرپوەيە، گەر بۆنی تـۆ وهک ژنیک له بۆنی ئیمه بههیزتره شنیکم بن ناشکرابکه؟».

سه وسه ن له نیگار و شیوه ی مهنگوردا دیمه نی «خان» ی ته تاری ناو یه کین ک له نه تله سه کانی ده هات ه و یاد . که مین ک گهرمتر و زیندووتر له قسه کانی پیشوی گورتی « نازانم جه نابی کاک مه نگور ، تن بن واده زانیت من شتیک ده زانم که خه لگانی تر نایزانی ، له راستیدا من شتیکی زفر تاییه تی نازانم که بن خه لگانی تر نهینی بینت ... به لام ده زانم مرفق له شوینی بچوکه وه ناترانیت به روونی بیر له جیگای تر بکات وه ... من مرفق له م شاره بچوکه ی نیمه دا، گه وره یی دونیای بیرده چیت وه ... من

له مندالییه وه شه و راستییه ده زانم، تن کوری شهم شارهیت، به لام من کچی هیچ شاریک نیم. به دوای پیاویکیشدا ده گه ریّم خه لکی هیچ شاریک نهبیّت ... دورینه وه ی پیاویّک که خه لکی هیچ شریّنیک نهبیّت ئاسان نییه، له گه ل نه وه شدا من هه ولّده ده م... جه نابی کاک مه نگور، هه ولّده ده م... هه ق به توّیه، روّر به دوای روّر هم مو شتیّک خراب دهبیّت، راستت دهویّت من نه وانه م نارد، بی شهوی نه کورریّن. من شتیّک ده زانم ... شا، من شتیّک ده زانم ، به لام شتیّکی نه و تن گرنگ نییه، نه وه یه شهر له م و لاته دا ته واو نابیّت، قه ت شهر ته واو نابیّت... به لام جه نابی مه نگور خان خوّت ده زانیارییه کی وه ها گرنگ نییه ... وانییه ... شتیّکی نه و تن نبییه ... وانییه ... شتیّکی نه و تن نبییه ...

سه رسه ن هه ناسه یه کی قوو آلی هه آلکیشا و وه ک یه کین ک چاوه پروانی وه آلامی تکایه ک بکات، به بینده نگی سه یری مه نگوری کرد و به رده وامبوو «کاک مه نگور» کاتیک کامه رانی سه لما چه قبی له مه نسور نه سرین دا هه موو وایان ده زانی من بیناکم، من هه ست به هیچ ناکه م، به آلام وانییه، باشترین پیاو، نه و پیاوه یه که نازانیت شه پیکات. من زور بیرم لیکردوته وه، سه فه رده خاته وه که له سه فه رده که ناوید ا شه پردانه ن که سه فه رده که ناوید شه پیناوید ا شه پردانه ن که سه فه رده که ناوید ا شه پرده که ن بینوی نام و آلته له و شتانه دوورده خاته وه که له پیناوید ا شه پرده که ن، بینوی به مروز قبی دونیا، نه وانه ن که سه فه رده که ن

مهنگور بننه وه ی له قسه که ی سه وسه ن تنگه یشتبینت گووتی « به قه بری مردووم خانم، ژیانی ثیمه وه ک شهرابی تال وایه، گهرچی تاله، به لام له به رئه وه ی فیم وه کام ناتوانین ده ستبه رداری بین. به لام خانم به گوری عه زیرم، مروّف حه یوانیکی ته مه له، گهر به دوای شتیکی گه وره دا نه گه ریّت، له جینگایه کدا ده چه قیّت و ناجولیّت. منیش وام، منیش هه میشه خوّم وه ک حه یوانیکی ته وه زه ل و ته پو سه یر کردوه. قه سه منیش همیشه خوّم وه ک حه یوانیکی ته وه زه ل و ته پو سه یر کردوه. قه سه گه ر مین له جینگای داواکاره کانی تیق بوومایه، نه مده توانی شه مشاره به جینبه یک دادم گورت خانم عه فومکه، مین که تیره یه کی نهینی به م شاره وه ی

نوساندوم... نا خانم، ئەرەم يىن نەدەكرا، شىتەكە رەك نەخۆشىي رايـە. قاسمی عەنبەرخان له شەستەكاندا چەقۆكىشىنكى گەورەي شار بوو، كە شەرىدەكرد دەسىتىت نەدەبىنى، خۆراترىن چەقۆكۆشى ئەو سەردەمەبوو. دایکی قاسم یازده ههزار دیناری نهو سهردهمهی بق کرد به دولار تا بروات و واز لهم شاره بهێنێت. من پێمگووت «قاسه پارهکه له حاجي عهنبهر وه رگره و برۆ» ههموو له دلمان چه سپيبوو به سه لامه تى ده رناچينت. من گووتم « ئهم شاره مهلعونه دهتفهوتێنێت، بروٚ و كهوڵى خوّت رزگاربكه». رپوژنیک پارهکهی وهرگرت و رؤیشت، ههموو وامانده زانی ئیتر ناگه رنتهوه. دوو هەفتەي پێنەچوو، دىسان لەبەر سىينەماكاندا دەسورايەوە. بەرەحمەت بیّت گووتی « مهنگور، من له هیچ شویّنیّکی تر ناتوانم سهوزیم. ناوی هيچ شاريكى ترم بن ناخوريتهوه، نانى هيچ شاريكى ترم بن ناخوريت». دوای دوو مانگ لهو رۆژه لهسهر ئهوهی جنیدوی به شهرهفی سیاسییهکی گەورە دابوو، لەبەر قەيسەرىيەكەدا دايانە بەر چەقىق، پينىج كەس بوون، دووانی لئ بریندارکردن، به لام دەرەقەت نەھات، بەرەحمەت بیّت کوریّکی ئازابـوو، لەويـادا كوشـتيان. كـه چوومـه سـەر لاشـەكەي ھـەژدە چەقـۆي پێرەبور، خواى گەررە تا ئەوكاتە كەسم نەبىنىبور ھەژدە چەقـزى پێرە بيّت. سەوسىەن خان ئيسىتا واھەسىتدەكەم منيىش تووشىي ئەو دەردە بووم... ئەو دەردەي قاسىمى غەنبەرخانى كوشىت. تىق يىمېلىن خانىم، تىق بلَّيْي خوابكات من له هيچ شويّنيّكي تـرى دونيـادا سـهوز ببمـهوه ... لـهو باوەرەدايت حەيوانێكى تەمەڵى وەك من، كە بەزەحمەت دەتوانىم قوونىي

سهوسهن به غهمگینییه وه سهیریکرد و به هیّمنی گووتی «مهنگوپ خان، مسروّف گهر به دوای شستیّکدا نهگه پیّت ناتوانیّت سهفه ریکات. مسروّف بیّن شستیّکی تر دهگه پیّت و له پیّگادا به پیّکه وت چاوی به دونیا ده که ویّت. گهر تی نهم روّ بروّیت، به یانی بگهیته سه رتروّیکی شاخیّکی به رز، بگهیته

ناو بەفرىكى زۆر، برۆيتە سەر بەحرىكى گەورە، دوايى لە خۆت دەپرسىت من چىدەكەم لىدە، بىق پشوونادەم، بىق لە جىنگايەكدا ناحەوىدەدە؟. گەر بىتوانىت ئەو پرسىيارە نەكەيت، دەتوانىت سەفەرىكەيت... باشىترىن شىت ئەرەپ مىرۆف لەسەرەتارە جىنگايەكىي نەبىت بىقى بچىت و جىنگايەكىي نەبىت بىقى بچىت و جىنگايەكىي نەبىت بىقى بەلەرەتەرە، ئەرە لاى مىن رىبوارى راستەقىنەيە... بەلام خىقت دەزانىت ئەرە قورسە... بىق نمونە، مىن شارم نىيە، بەلام شىتىكىم ھەيە دەزانىت ئەرە قورسە... بىق نمونە، مىن شارم نىيە، بەلام شىتىكىم ھەيە لە شار ترسىناكتر... ئەم كىتىبخانەپەم ھەيە...».

مەنگور گورتىي «خانىم راسىتىيەكەي مىن دەمەويىت روونتىر قسىەتان له گه ل بکهم، من ده لَيْم شنه که به ده سنت مرؤف خنزی نبيه، که له شاریکی کویردا له دایک بوویت تؤش هیچ نابینیت. خانم من له ژیانمدا كهم شت به ستمده كات، يه عنس هه مون شتيك لام ناساييه. به لام تنق منت نه خوش خست، ئەرە ئەسىلى مەسەلەكەيە، نا خانىم مىن لەگلەل هه موو ريّن و حورمه تيكدا واده ليّم ... هه ر من نا . خانم ... خه لكانيكى زۆر تووشىي ئەو موسىپەتە بىرون... يېشىتر ئەم شارە ھەمبور دونياي من بوو، نا قەسەم بە گۆرى مىردوم ھەمبور دونىياى مىن ببور. نەمدەزانى لهدهرهوهی شهم شاره شتیک ههیه ناوی دونیایه، ناوی جیهانی بهرین و گەورەپ، بەرپزتان بىرى داماويكى وەك منتان خستەوم شىتىك ھەپ، ناوی جیهانه . له و کاته وه خانم نهخشه یه کی بچوکسی دونیام کریسوه و خستومهته گیرفانم، بهردهوام له گیرفانمدایه، بن همهر شویننیک بچم له گه لمدایه، بهرده وام سه پریده کهم. نا خانم مه ترسه، من ناتوانم بچم بن میچ جنگایهک، تا نیستا ههموری خهیالاتی نابهجنیه. بهلام بهوه دا نه ده توانم بروم و نه ده شتوانم ليّره ناسوو دهيم، خهريكه دهيم به به شهریکی تر. سویندده خوم دوای مانگیک له سهفهری کامهرانی سهلما ئەر گۆرانەم تىا دروسىتبور. لەسەرىكەرە خەرىكە ئەم شارە دەمخنكىنىت و لەسلەرىكى ترىشلەرە دەزائىم ئاتوانىم للەم شارە بىرۇم. ئەرەش تورەپىي و شيّتييه كم تيا دروستده كات خوّم ليّيده ترسم. بن نمونه خانم دويّني وهك هـەر مرۆۋېكى ئاسىايى بەسـەر جادەكانىدا دەرۆپشىتم، لـە نـاكاو ھەسـتمكرد له قەفھازدام، ھەسىتمكرد قەفەزەكيە تەنيا ليە دارودييوار و جادە دروست نەبىررە، بەلْكى لەر خەلْكەش دروسىتېررە كە لەدەررم ديّن و دەچىن، ئەرە تووشی بوغزیکی وه های کردم مهیرسه، وه خت بوو له چایخانهی پهیولهی ئازاد دوای شهش سال بق په که مجار «قاره مانی عوسه ی کافوور» بده مه بەر چەقىق، ئەگەرچى بەقەبىرى مىردورم چەققشىم يىن نەببور. لـە راسىتىدا خانم من تُهمرق بق یهک شت هاتووم، بمبوره که بهردهوام وا فیّلبازانه نیازی خوم دهشارمهوه و ههوللدهدهم وادهریکهوم که بو شیتیکی تیر ليّرهم، بهلّام راستييهكهي من بـق ئـهوه هاتـووم ييّتبليّـم، مـن زوّر بـهرهو خرایه دهگوریم، شتیک له خوینمدا دهجولیت که برم ناوهستینریت. به لَـي خانم كورتـهى حيكايهتهكه نهوهيـه من بـهرهو خرايـه دهجـم. رهنگـه بەريزتان بلنين، يەعنى جى تىق خاقت دەزانىيىت بىەرەو خراپ، دەجىيىت و كهچى هيچ ناكهيت بـ ن ئـهوهى بـهرهو خرايـه نهچيـت. بـه لام خانـم مـن وام، له مندالییهوه وام، دهزانم نیشیک خرایه کهچی دهیکهم، ههمیشه بەھانەيلەك دەدۆزملەرە بىق ئلەرەي بىكلەم. بەلام ھەملور گوناھەكلە للە ملى مندا نییه، یوسف کهویار که ماموستای راستهقینهی من بوو دهیگووت «مرۆڤى خراپ نىيە، شوێنى خراپ ھەيە». بەلام لەگەل ئەرەشدا، من هاتـووم تياتانـدا بپارێمـهوه، هاتـووم پێتانبڵێـم لـه داهاتـوودا لهوانهيـه زوّر شتى خراب له من بوهشيتهوه، رهنگه ياشهريّن لهسهر من ههوالي بهد ببیستن. زور سویاستانده که م گهر هه له کانی من نهخه نه ملی کامه رانی ستهلما … خرابه کانی من پهیوه ندییان به کامه رانی ستهلماوه نیسه، من ههر خرايه يه كم هه بيت شهو ليسى بينا كايه ».

کچه که گووتی « مهنگور خان گهرچی من تق باش ناناسم، به لام نامهویت وابژیت وهک شهوه ی له قهفه زدایت، شهوه ی نوینه ری کامه رانی

سهلمایت ههقی شهوه نادات به من داوای هیچ له ئیوهبکهم، دلنیابه خراپی مروقیک تیکه ل به خراپی یه کیکی تر ناکهم». سه وسه ن نهیده زانی به و قسانه چرا بی مهنگور هه لده کات زیات رشه رانگیز بینت.

تا ماوه یه کی زوّر تینه گهیشتین بو مه نگور پیویستی به وه یه ره زامه ندی سه وسه ن گرلّدانچی له سه ر خراپه کانی خوّی به ده ست بهینیّت، به لام هه موو ده مانزانی مه نگور به بین ئه و ره زامه ندییه نهیده توانی زوّر له و کارانه بکات که دواتر کردی، ئه و ره زامه ندییه بوّئه و زوّر گرنگ بوو، ده بایه سه ردانیّکی تاییه تیشی بو نه نه بدایه سه وسه ن ئه و روّژه بیّئه وه ی بزانیّت چی تاییه تیشی بو نه نه نجام بدایه سه وسه ن ئه و روّژه بیّئه وه ی بزانیّت چی ده کات چه ند جاریّک دلّنیایک رده وه که ئه و خرایه ی مروّقه کان له گه لا یه کدا تیکه ل ناکات مه نگوری بابه گه وره کاتیّک کلاوه که ی مه لگرت و له مالّی گولّدانچی ها ته ده ره وه گهلیّک کامه ران بوو سه وسه ن له به رده رگاش دو ویاره سویّندی بو خوارد که گوناهی ئه و ناخاته ملی کامه رانی سه لما، ئه وه بی مه نگور به سبوو هه ست به ناسووده ییه کی گه وره بکات به لاّم سالّ نیکی دواتر هه ستمانکرد ئه و سه ردانه و پهیمانه بی چه نده ها سالّ پهیوه ندی مه نگور و سه وسه ن گولّدانچیان ته واو تیّکدا، به جوّریّک ده بایه به یوه ندی مه نگور و سه وسه ن گولّدانچیان ته واو تیّکدا، به جوّریّک ده بایه دونیا سوریّکی گه وره بخوات و شته کان هه موو بگوریّن تا دووباره بتوانن بین خونیا دونیا دونیا ره به ناشتی و نارامی دانیشن.

ليّدانهكهي قهلهندهر بيّ مستهفا ههڙار ههروا ناسان رانهبورد. مستهفا له ههر شويننيک دابنيشتايه چيروکي درندهيي ناموونييهکاني دهگيرايهوه، به چه شنیک کور و دانیشتنیک نهما به سه رهاتی نه و شهوه غهمگینهی خــۆى و قەلەنــدەرى تىــا نەگىرىتــەوە . ئامورنىيــەكان وايــان ھەســتكرد كــه سەرھەلدانى ئەم گرفتە لە ھەفتەي يەكەممەرە، نيشانەيەكى خراپ بىق ئەوان، بەتابىيەت لىدانى مستەفا ھەزار، فىكرەت گولدانچى زۆر تورە كرد و ههموو شاریش بینیان که به یاکهتیک بسکیتهوه چوو بق خهستهخانه بِوّ لای، له راستیدا فیکرهت گولّدانچی ههموو شتیکی دهکرد بِوّ نُهوهی ئاسوودەيى و هێمنى لـه نێوان بـهره جياوازهكانـدا بهرقـهرار بێـت، چونكـه نەيدەزانىي گەر شىتەكان لەدەسىت دەربچىن، دواجبار چارەنوسىي خىزى و کچه که شــی بـه ره و کـوێ ده چێـت. بـه لام شــته کان روو لـه هێمنــی و به رقـه راری نەببوون، ھەفتەپەك دواي سەردانەكەي مەنگورى بابەگەورد، ساقى مەحمود كاستيتيكي بالوكردهوه كه بوو به يزيسكي پهكهمين ناگري گهوره. ههموی زانیمان ساقی له گورانییهکانیدا باسی مهنسور ئهسرین دهکات، «عاشقیک له بیناوی خوشهویستیدا جیهان دهگهریت و بالندهی نهفین راودهکات». ئەرەي گرفتەكەي گەورەكىرد ئەرە بىور كە سىاقى لە ھەمبور گۆرانىيەكانىدا بە مەجاز يەلامارى عاشقانى درۆزن و چەقۆكىشە درندەكان و جهته باره داره کان ده دات. گورانییه کان چ به شیعر و چ به شاواز

ئیشی گزرانیبیّژیک بوون که بههره یه کی نهوتی نییه، به لام بهوه ا زوربه ی خه لک ناتوانن به هره ی راسته قینه بناسن، گزرانییه کانی ساقی که به سه مبولی سیاسی زه ق موتوربه کرابوون، گریّگریّکی زوّریان هه بوو. سه رانی ناموونییه کان پیّکه وه گویّیان له کاسیّته که گرت، پهرچه کرداری قه له نده ر ناموون گه لیّک هیستری و شیّتانه بوو، به لام به هرّی پیشنیاره کانی فه وزی به گه وه که سووربوو له سه ر نه وه ی نابیّت ناوی ناموونییه کان له وه زیاتر لکه داربکریّت، به کوّمه ل فه رمانیان به قه له نده ر دا تو په ی فه نوی بخوانه وه و له هه مو و توله یه که وره بوو ناچار یوو له به رده هه موریاندا په یمانی ک بنوسیّت و نیمزایب کات که بینگه پانه وه بی سه رانی خیّل هیچ شتیک نه کات و هه رچییه کی پوویدات نه و شته کان به پیّکه نین و زه رده خه نه وه و هر رگریّت کی په وی بین سه رانی و زه رده خه نه وه و وریگریّت.

لهبهرهی مهنگورپوه کاسیته که هه ژان و هه لای گهورهی نایه وه گورانییه کان مهنگورپان وه ک جرجیکی بیره حم و ناحه زیکی چلکین وهسفده کرد، بیاویک له پاشه رقی گورگ و ئاوی زیراب. وه سفه کان وه ها لیده ربوون، که سانیکی زور ئه وه بان به ده رفه ت زانی لاقرتی به مهنگور بکه ن و بیده نه به رکلکان، مهنگور هه ستیکرد ده ستیک هه به ده به وی بدات و بیکات به قه ره قرز، ئه وه زور برینداریکرد و توانیا شهرانییه کانی زیاتر تیا جولاند. مهنگور له وانه نه بوو که گوی له ناواز و گررانی ده گرن به دوای ئه وه گرزانی ده گرن به ناواز و مهنگور له وانه نه بوو به لاقرتی و تانه کانی بیست، دوای ئه وه ی ژانی توانجه کان کاریان مهنگور لاقرتی و تانه کانی بیست، دوای ئه وه ی شاقی بگریت. مهنگوری بابه گهوره و ده سته یه کله بیاویکی بچکوله ی بیوه ی بود، له وانه ی نور حه زیان به کل بیاویکی بچکوله ی بیوه ی بود، له وانه ی زور حه زیان به کل به در مهنگوری تا نه وکات ساقی و کرمه لی مهنگوری تا نه وکات ساقی

وهک دورمنیکی سهرسهخت سهیرنه کردبوو، تهنیا بهرهیه ک به پاستی لیده ترسا بهرهی ناموونییه کان بوو، به لام ئه و شهوه هه موو نه وانه ی له مالی حه سه نهرمین بوون، پیکرا هه ستیانکرد مه نگور چه ند برینداره و چ گریک له ده رونی به بریووه دوای ئه وه ی که میک عاره قبی خوارده وه به هموو مه سته کانی د نوستی گووت «سویند ده خیرم به قوونی هه رچی فریشته ی ناسمانه که ئه م پیره خه ره فاوه سالانی زووی بیرناچیته وه مسهرده میک ئه و شیوعی بوو و من نیشم بی پارتی ده کرد ... جنیوه کانی وه ها ناشکران دل هه لاهه لاده که ن نیستا که س ناوها به ناشکرا و له به رچاوی دونیا لاقرتی به مه نگور نه کردوه ، من قوونی خیرم خستی ته هه لاکه ته وه بی ناویکی پاک بی خیرم دروست بکه م به لام قه سه مه هه لاکه ته وه بی نه کردوه ، من قوونی خیرم خستی به قه به به نامی که کردوه ، من قوونی خیرم خستی به قه بری نه نکم له گه ل که و تنی خوری سبه بنیندا ، شتیکده که م نه ده دویست به قه بری نه نکم له گه ل که و تنی خوری سبه بنیندا ، شتیکده که م نه ده دویست دورباره یب که مه وه ... شتیک نه مده ویست جاریکی تر بیری لیب که مه وه ... شتیک نه مده ویست جاریکی تر بیری لیب که مه وه ...

دوو پۆژ دوای ئـهوه، بهیانـی لهسـهر ههوالـی چهنـد ئاگریّکـی گـهوره له خـهو ههسـتاین کـه شـهو مالـی سـاقی مهحمـود و نیشـتهجیّی تیپـی هـهرزال و سـی لـه گهورهتریـن توّمارگاکانـی شـاری سـووتاندبوو. دهسـتیّکی شـارهزا ئاگرهکـهی کردبـووهوه، شـتهکان وههـا ورد و زیرهکانـه کرابـوون، شـارهزا ئاگرهکـهی کردبـووهوه، شـتهکان وههـا ورد و زیرهکانـه کرابـوون، کـهس راسـتهوخوّ جـی پهنچـهی مهنگـوری لهئیشـهکهدا نهدوزییـهوه، بـه لام ههمـوو دهمانزانـی لـه کوّتایـی شهسـتهکاندا مهنگـور لـه رووداویّکـی هاوشـیّوهدا مالّـی فریـای بابهعهلـی سـووتاند کـه بهو سـهردهمه بـه یهکیّک لـه کوّشـکه جوانهکانـی شـار حیسـابدهکرا. فریـا بهو سـهردهمه بـه یهکیّک لـه کوّشـکه جوانهکانـی شـار حیسـابدهکرا. فریـا خوّی یهکیّک بـوو لـهو کـوره قرّزانـهی کـهم جوانـی وههـای کردبـوو، کاتیّک کوّلانـی شـاردا تیّپهریـوون، بـهلام فریـا نامهردییهکی وههـای کردبـوو، کاتیّک مهنگور مالهکـهی بـیّ سـووتاند دهستخوّشـیمان لیّکـرد و بـه ئیشـی هاوریّیهکی دلسـوزمان زانـی کـه لـه سـاتی سـهختیدا پشـتی دوّسـتهکانی بهرنـادا. نهوکات دلسـوزمان زانـی کـه لـه سـاتی سـهختیدا پشـتی دوّسـتهکانی بهرنـادا. نهوکات فریـا پهیوهندییهکـی لهگـه ل نهشـمیلی ژنـی «بههادینـی بوکـیّ» دا ههـبـوو، فریـا پهیوهندییهکـی لهگـه ل نهشـمیلی ژنـی «بههادینـی بوکـیّ» دا ههـبـوو، فریـا پهیوهندییهکـی لهگـه ل نهشـمیلی ژنـی «بههادینـی بوکـیّ» دا ههـبـوو، فریـا پهیوهندییهکـی لهگـه ل نهشـمیلی ژنـی «بههادینـی بوکـیّ» دا ههـبـوو، فریـا

بەھادىن ھاورىيەكى نزىكى مەنگور بور، نەشىمىل ئەسىپەژنىكى كەم وينەبور، بهلام وهفا سنةر بهده رهوم بوق مهيرسين، به هاديني بوكي و حهيسه خاني دایکی نهبیت ههموو دهمانزانی نهشمیل لهگهل فریادا دهخهویت. بهلام فریا بهوهوه نهوهستا، به لکو به کامیراکهی وینه یه کی رووتی نه شمیلی گرت بۆ ئەوەي لاي ھاوريكانى شانازى بە گورزەكانى خۆپەرە لەگەڭ ئەر ژنە بۆرىنەيەدا بىكات. رىنەكە ھىچ گومانىكى ھەڭنەدەگىرت، وېنىمى نه شمیل بوو، ژنیکی سیی و بالابه رز به توکه به ریکی ره شی چر و خالیکی گەورە لـە ژینر مەمكى چەپپىدا، لەسـەر دۆشـەكیّكى گـەورە ياڵكەوتېـوو. ئەرە يەكەمجاريور لە مىدرورى ئەم شارەدا يەكىك ويندى رورتى ئافرەتىك به ناشکرا بگریّت، تا ئەركات كامیّرا له شارى ئیمهدا بـق مەبەسـتى له و جزره به کارنه مینرابور، راستیپه کهی شه و رینه په سه روتای زنجیره په ک ویّنه و فلیمی ئیروتیکی بچوک بوو که دواتر ئەرشىفی يۆرنوگرافی لهم شارهدا ئاودانده كهنهوه . كه وينه كه يان پيشاني به هادين دا سه رهتا ويستي خوى بكوريد، دواتر ويستى نەشمىل بارچەبارچەبكات، بەلام يورەكانى فریاکه وتن و نه شمیلیان شارده وه و له جلی پیاواندا گزریان و ناردیان بق بهغداد و دواتر کهس هیچی دهریارهی نهبیست. به لام فریا باکی نهبور، وهک ههمیشه بیباک لهگهل کورانی رهفیقی سهعاتچیدا دهسورایهوه. گهر مەنگور نەبايە بەھاديىن دەيكوشىت، بەلام مەنگور راى وابوو وينەپەك ئەوم ناهننیت خوینی لهسه ر برژیت و سویندی شهرهفی بق به هادین خوارد که خوى تولهى بو دەكاتەرە . له هاوينى سالى شەست و نودا شەويك له ناكار مالّى بابه عهلى گرى گرت. كهس زيانى گيانى بينهگهيشت، بهلام ئاگرەكە بەجۆرىك گەورەببور دور رۆژ نەكوژاپەرە . مالى بابەعەلى نەيانتوانى بیسه امینن که مهنگور ناگرهکهی خستوته وه، ده شیانزانی سیووتانی مالهکهیان شتیکه له بری کوشتنی کورهکهیان، لهبهرئهوه کارهساتهکهیان به بیدهنگی قهبوولکرد. دواتر وینه رووتهکهی نهشمیل وهها رهواجی

پهیداکرد، ههندیک پارهی خهیالیان دهدا بق شهههی دهستیانبکهویّت له کرتایی حهفتاکاندا ویّنه که هیّندهی لهبهرگیرایه وه سیحری به تال بووه و په واجی نهما، که نیّستا سهیری کرپییهکانی شه سهردهمه ده کهین به چهشنیّک کالّن، مُروّف به گران دهموچاوی نهشمیلی تیّدا دهناسیّته وه،

لـهو كاتـهوه دهزانيـن گـهر مهنگـوړ ئيشـيٚكى بـه چهقـق بـق جيٚبهجـێ نەكرنىت، بە ئاگىر جېبەجىنىدەكات. ئەمجارەش ئىشمەكە بە وينەپمەك بوو کے س زیانی پینه کے وت، ٹاگریکی گهورہ بوو، کے ہیے شتیک نەپكورژاندەۋە ... تەۋاۋى مالەكە بوۋ بە خۆلەمئشىتكى ۋرد، ھەتبا شىيش ۋ دەرگا و پەنجەرەكانيىش. سىاقى دوو رۆژ لـە ژيْـر ئـازارى گورزەكـەدا قســەى بۆ نەدەكىرا. ئاشىكرابور وەلامىكى بەوجۆرە تونىد لەبەرەي سىاقىيەوە نابىسىتىن، ئاگریکی گهورهی لهو چهشنه نابینینهوه، وهلامی ساقی و هاوریکانی توند نه بوو، چه ند روزیک دوای ناگره که به یانییه ک له خه و هه ستاین و بینیمان دهستیکی نهینی به شه و هموی چایخانه و دوکان و شوینه گشتییه کانی پرکردوه له سن نیگاری کاریکاتیر. له یهکیکیاندا مهنگوری بابهگهوره و تاقمیدک چهقوکیشی لوتی رهنگ وهستاون و ناگر له کهمانیکی گهوره بەردەدەن. لـەوى دىكەيانىدا ئاگرىكى گەورە لـە قوونىي مەنگور ھاتۆتـە دەرەوە و ماڭيكىي گەورەي سووتاندوە، بەلام كە سىيھەمياندا قەلەنىدەر ئاموون دەبینیىن بە زنجیریكى گەورە ریزیك قەفەز رادەكیشیت، لە ھەر قەفەزىكىشىدا ژنىنىك لەسلەر مىزىنىك دانىشىتوۋە و بارە دەژمىرىنىت، للە خوارى ویّنه که شدا نوسراوه «ئاموونییه کان به مجوّره ژن ده کرن».

له رۆژى يەكەمەرە سەوسەن ئاگادارى ھەمور وردەكارىيەكانى شەرەكە بور، ئاريان جەودەت كە ئەركات نيگارىكى نوينى بىق سەوسەن لەسەر دىوارەكانى كتىبخانەكە دەكىشا، رۆژ دواى رۆژ بەدەم جگەرەكىشان و چاخوردنەرە و وينەكىشانەرە رودارەكانى بىق دەگىرايەرە، ئەرەى ئاريانى سەرسامكرد ئەرەبور سەرسەن بە ساردى و كەمتەرخەمىيەرە گوينى لە

ههموی شتیک دهگرت. ههتا کاتیک ساقی مهجمود به دلی پرووه هات، سەرسىەن رادەرنەكمەرت كە دىمەنىي ئەر يىيارە بەسىتەزمانە ھەڑاندېيتىي. ساقى مەحمود كە ھات شوشەيەكى بىر لە خۆلەمىشى مالەكەي خىزى هیننا و له به ردهم فیکرهت گولدانچیدا داینا و گووتی «نهمه نیشی شهو نامەردەيە، ئىشى ئەر ناكەسبەچە تەرەسەيە، ئىشى مەنگورە... جەنابى گولدانچى، له هەمور خانروەكەم ئەم خۆلەمنىشەم بىق مارەتەرە». ساقى بهوردی چیرؤکی سووتانی مالهکهی خوی بو گیرانهوه . چیرؤکهکه فیکرهت گولدانچی زور غهمگینکرد، ساقی و خوشکهکهی تهنیا شهو خانووهیان ههبوی تياده ريان، ئيتر دهبايه بجنه خانوريه كى كرى، به لام ساقى به زهجمه ت توانای به سهر کرندا ده شکا. گورتی «ئیتر لنره به دواوه ده بنت زفر گۆرانى بلّيم · · · زور · · · بق ئەرەى بتوانم بزيم» ، كە بە چارە شىنە بىر و غەمگىنەكانىييەوە لە مالى گولدانچى جووە دەرى دىمەنىكى وەھا دلتەزىنى هەبور، يروشه دەستيكرده گريان بۆي، بەلام سەوسەن شىتىكى ئەرتىزى پذوه دیار نهبوو. هنند ههیه شوشهی خوّلهمیشهکهی هه لگرت و لهسهری نوسی «خوّله میشی مالی ساقی مهجمود» و به بیده نگ خستییه ناو «دۆلابى يادگارە تالەكان»_مەرە .

فیکرهت گرلدانچی ههستیکرد ئهمجارهش هیچ چاریکی نییه، جگه لهوهی بکهویّته نیّوان بهره ناکرّکهکانه وه . گهرچی چارهی فهوری بهگی نهده ویست، به لام کهسیّکی له و عاقلتریشی له نیّوان شه پکهرهکاندا نه ده بینای به نای به بریّت، خیری و فهوری بهگ مانگیّک له هاترچیّودا بوون تا ناویژی له نیّوان ههر سی دهسته که دا بکهن، دوای ماندوویوونیّکی روّر گهیشتنه پیّکهوتنیّک نزیکی شهش سالی خایاند ... له و شهش ساله دا شتهکان کهمیّک هیوریوونه وه ، به لام له و ماوه یه دا گهلیّک پووداوی گهوره بهسهر ولات دا تیّه پیری که زوریه ی خهلکی شهم ده شهره ی له پهگ و پیشه و گری.

سالّی ۱۹۸۸ یه کنیک بود له سالّه سه خته کان . له و سالّه دا سه دام حوسه ین بریاریدا تولّه له همود ئه و کوردانه بکاته وه که له جه نگی ئیراندا به شداریان نه کبرد . له نیّوان کوتایی زستان و سه ره تای پایین ئه و سالّه دا ده ولّه ت پتر له دووسه د هه زار گونده کی کوشت که زوّر به یان دانیشتووی گونده کانی نزیکی شاری نیّمه بوون . نیّمه له ناو شار زوّر هه ستمان به شته کان نه کرد، له و به حری خویّنه دا ژیانی شارنشینی خرّمان تا نه ندازه یه ک ناسووده ده برده سه ر گهر بهاتبایه و له به هاری سالّی هه شتاوهه شتدا ریّبواریّک ریّی بکه و تبایه ته شاری نیّمه ، ژیانمان به جوّریّک ناسایی و ریّزه کانمان به چه شنیک هیّمن بوون ، هه ستی نه ده کرد ریّگای که و تروی نه ده کرد ریّگای که و تروی به شاره که ته وار ده و در دور ده دی و یرانی و خورده و در که شاره که ته وار ناگای له خاپوورییه . مه نگوی له وه دا له سه ر هه ق بود که شاره که ته وار ناگای له خوراده و دی خوی نه مابود.

ئاموونىيەكان لەو سەردەمەدا وەك زۆريەي خێلەكانى تىر، دلسىززىي و وەفاى خۆيان بىق دەوللەت تازەكىردەوە، شاندىكى گەورە لەوان چىوو بىق بەغىداد و لەوى دوازدە كىلىق ئالتونىي ژنە ئاموونىيەكانىان پێشىكەش بە سىندوقى ھارىكارىى جەنگ كىرد. «قەلەندەر ئاموون» لە رىىزى شاندەكەدا بىوو، گەر چىي قەلەندەر يەكىنىك بىوو لەوانەي بە دلل خىقى بە سەربازىكى دىزىنى بەرزانى دەزانى، ئومىدى ئەوە بىوو سەردەمىنىك بگەرىتەوە و رۆۋە زیرینه کانی خوی وهک «بهرپرسی تؤیخانه کانی شورش» زیندوویکاتهوه، لهگهال ئەرەشىدا كىھ لىھ بەغىداد گەراپھۇرە رالىھ كۆپۆنەرەيەكىي گەورەي ئاموونىيەكاندا بەشىدارىكرد، ئەومى نەشاردەرە كە شەقامەكان و كۆشىكەكان و ژنه کانی به غدا سه رنجیان راکیشاوه، به وشه گهایک که پریوون له سەرسامى باسىي ئەر كچە فىلىپىنيانەي كىرد كە بەتەنورەي كورتەرە لە ئوتیّله گران و بهرزهکاندا بیره و شهراب و خواردنهوهی قورس پیشکهش به میوانه کان ده کهن، نه و کات نه و فیلیپینیانه تاکه جوّری نافرهت بوون، مرزف له عيراقدا له شوينه گشتيپه كاندا به وجوره جلانه وه بيانبينيت. هه له ی گهوره ی قهله نده ر ناموون شهوه بوو که وینه ی سهردانه که ی لای يەكێـک لـه وێنەگـرە دەم ھەراشـەكان شـتەوە، لەوێـدا چەندىن دىمەنـى قەلەندەر هەبور لەتەك ياسەرانە تايبەتىيەكانى رەزيىرى نارخىق، شان بە شان لەگەل بەرپرىسى فەوجىي باراسىتنى كۆشىكى كۆمارى، لەگلەل بەرپوھبەرى ديوانىي كۆشك و سـهگهكهیدا. وینهكان بهجۆرینك لـه جـۆرهكان گهیشتنه دهست هاوریّیه کی نزیکی مهنگور بوو. له ماوه ی شهو و روّژیکدا ویّنه کانی قه له نده ر ئامىرون بـە ھەمـور شــاردا بلاوپورنـەوە، ھەتــا دەســتێكى نەناسـيش ھەندێک لەق ویّنانهی خستبووه زهرفیّکی نامهنوسین و له بهیانییه کی زوودا خستبوویه مالّی گولدانچىيەرە . ئەركات ھەمور وامان ھەستكرد ھەلوەشاندنەرەي ئاگرپەستەكەي ييشوو گەلىك نزيك و خەرىك دووبارە شەر دەست يىدەكاتەوە، بەلام وانهبوو، ئاموونىيەكان تەواوى توانج و يلارەكانيان بەزەردەخەنەيەكى ناسىك و بیکهنینیکی نهرمهوه وهرگرت و وهلامی کهسیان نهدایهوه . بهلام دوای ئەرە ناوى قەلەنىدەر ئاموون زۆر لكەداربور، ئامورنىيەكانىش لىە بەرچارى ههموومان وهک خیلنیک دهرکه وتن که پاکی سیاسی خویان دوراندوه و رفحی کوردانه یان داناوه و بوون به دهسکه لای دوژمن.

له ههمان سالدا ساقی مهجمودیش وهک گزرانیبیزیّک کهوته بهر

گوشاری بیاوانی ناسایش و چهند جاریک بهریرسی هونهرمهندان له ریکخراوهکانی حیزیدا بانگیکرد، ماوهیهک هینندهیان هینا و برد، هینندهیان ترساند و ههرهشه لیکرد، تا رفزیک ناجاریانکرد لهیهکیک لهو ناههنگانهدا به شداربیّت که به ریرسانی ده ولّه ت بن بوّنه سیاسییه کان ریّکیان دهخست. گۆرانىيەكانى ساقى گۆرانىيە فۆلكلۆرىيە كۆنەكان بوون، شىتۆكى تۆدانەبوو ستایشی سهرؤک و سویا و حیارب باکات، به لام تهنیا به شداریکردن لهو ئاھەنگانــەدا بەسـبوق بــق ئــەوەي مــرۆڤ وەك خائيــن ســەيريكرێت. ھەمــوق دەمانزانى ساقى لە ژېر بارى ھەرەشەدا چوي بى ئەو ئاھەنگە، بەلام هەندىك هەرگيىز لـ ساقىيان نەبوورى و ساقى خۆشى لـ خۆى نەبوورى... دوای ئەو ئاھەنگە ساقى تورشى شەرمىكى رەھا بور، ئىتىر نەپتوانى تا مردن گزرانی بلّیت، ههرچییه کی کرد و ههر دهرمانیکی ضوارد و ههر چارەيەكى وەرگىرت سىوودېكيان نەبىوو، راسىتەوخۇ دواى دابەزىنى لــه ســەر سه حنهی ناهه نگه که قورگی به جوریک نوسیا جاریکی تر گهرووی نه کرایه وه و دەنگى نەچىورەوە جېكاي خىزى، دواي ئەرەش مارەيەكىي دريىر سىاقى خزایه کونجی مال و دهگمهن دهردهکهوت، له ژیانی گشتی پاشهکشهیکرد و خەربىك بىور لىه بىسر ھەمبوران بچىنتەرە.

مەنگوپ لە ھەموو شوپننىكدا بە دەنگى بەرز دوو نەيارەكەى خىزى بە خائىن ناودەنا، وەك دوو كەس كە كوردفرۆشىن و لەدەوللەتەوە نزيكن، بەلام دواتىر پاسىتىيەكان دەريانخسىت مەنگوپىش بەجۆرنىك لە جۆرەكان لە ھەندىك شىتەوە ئالاوە . ئەوكات مەنگوپ زۆربەي كاتەكانى لە سوپاندنەوەيەكى بەتالدا لە چايخانەكان و باپەكان و ئۆرزەمىنى ئوتىلەكاندا دەبردەسەر، كەسمان نەماندەزانى بەچى دەۋى، ھەر كەس ئەو پرسىيارەي لىپېكردايە دەيگووت دەشىن بىياوىكى كەم مەسرەف و كەم خىزرم، بەو پارە كەمە دەۋىم كەخوشكەزايەكم لە ئىتالىياوە بىزم دەنىرىنىت». بەلام كەسمان باوەپمان بىن خوشكون و تۆرىش دەيئواند، خوشكەدا و تىرىش دەيئواند.

هەندىدىك كەس دالنيابوون مەنگور لەو دەمەدا لە قاچاغچىتى مەشروبەوە بىر ئىران ئالاوە، ئەو بازرگانىيە پارەيەكى زۆرى دەردەكرد و راستەوخۆش لە رئىر چاوەدىدى دەزگاى ھەوالگىرى گشتىيدا بەرىۆرەدەچوو. ھەندىك لەوانەى ئەو گرمانەيان لاى مەنگور دركانىد، نەرەتكردنەرەيەكى روون و نە پىشت راستكردنەرەيەكى ئاشكرايان لىبىست، لەرەش بترازىت دەنگۆيەكى گەورە ھەبور كە ھەندىك لەوانەى لە دەرى مەنگورى لە پىشت برىنىي ھەندىك دوكان و كۆگاى زەرەنگەر و قاسەى مالانەرەن... پۆلىس مارەيەك قەپۆز جوقلى و لىچ قىرقىز و سامانى كىسىرا و ھوشەجوريان بەتۆمەتى دىرىكىردن گىرت، كە ھەر چواريان لە پىاۋە نىزىكەكانى مەنگورپوون، پىنىچ رۆر ھەر چواريان لە رىيىر فەلاقەيەكى قورسىدا بورن، بەلام كەسيان دانيان بە ھىچ شىتىكدا نەنا و دواى سىي ھەفتە زىندان گەرانەرە بى نارمان، بەلام زۆر كەس بارەرى تەراريان ھەبور كە مەنگور دەسىتىكى لەر دىرىيە گەررانەدا ھەيە

ههمسوو لسه و گزرانسه گهورهیسهی مهنگسور زوّر دهترسساین و لسه هوّکهشسی تینهدهگهیشستین، شهوه یهکهمجاریسوو ببیسستین مهنگسور لسه کاری دزییسهوه تیّوهدهگلیّست.

تا گەیشتینه کۆتایی سائی سیپههم، سی گەریدهکه چهند جاریک له چهند ههریمیکی جیاوازی دونیاوه وینهیان بیق سهوسهن نارد، گهرچی باروبی خی سیاسی ولات زوّر دژوار بوو، گهرچی دهولهت ههموو شهر کوردانهی گرتهوه بهسهریاز که له کاتی جهنگی ئیراندا له سوپا ههلهاتبوون و وهک سزا ناردنی بی بیابانه گهرمهکانی باشوور، لهگهل نهوهشدا زوّریهمان دوور و نزیک چارهنوسی شهو سی ریبوارهمان له بیرنهچووهوه که زهویان به بوای نومیدیکدا تهیدهکرد. تا روزهکان سهختتر بوونایه، تا رهفتاری دهولهت لهگهل خهلکدا بهدتر بووایه، ستایشی سهوسهن فیکرهت و سهیرکردنی وهک رثنیکی له خوّبورده و دووربین زوّرتر دهبوو. نهوانهی له بههاری سائی

ههشتاو حهوتدا قسهیان بهسهوسهن دهگووت و به سوّزانییه کی بیّره حم وه سفیانده کرد، نوو سال دوای شهوه که بهچاوی خوّیان بینیان گهریده کان له چ دهور و زهمانیّکی ناخوش پزگاریان بووه و چ خوّشبه ختن که شهم سهرده مه تاریکه یان نهبینیوّه، ههموو سهرزه نشتی خوّیان و ستایشی سهوسه نیان کرد. له ماوه ی دوو سالّدا ویّنه ی سهوسه ن له ویّنه ی کچیّکی بیّره حمه وه وهرگه پا ماوه ی دوو به ویّنه ی فریشته یه ک که ته نیا چاکه ی عاشقه کانی خوّی دهویّت. ههر شهوکات ههندیّک شاره زووی خوّیان به ناشکرا پاگهیاند که دهیانه ویّت سهردانی سهوسه ن بکه ن و پوو به پوو ستایشی دانایی و له خوّبوردوویی سهردانی سهوسه ن له به رهه رهوی هی بیّت ههموو شهو داوایانه ی پهتکرده وه و گووتی « شهتیکی نائاسایی لهوه دا نییه، مروّق ههولّبدات پهترده و گووتی « شهتیکی نائاسایی لهوه دا نییه، مروّق ههولّبدات که سانیّک له دوّره خ پزگاربکات».

له کاتیکدا زوّریه مان له سهربازگه و شوینه کانی مهشقی سوپادا گیروده بووبووین و ده وله بن جهنگیکی گهوره ناماده یده کردین، سی داواکاره که به سین ناراسته ی جیا به جیهاندا له سهفه ردا بوون.

کامهرانی سهاما به رمو هیند و له ویّوه به رمو باشووری ناسیا ده روّیشت، خالید ناموون به ناپاسته ی خوّرشاوا پووه و باکووری نهفریقا و له ویّوه به هممو روّخی ده ریادا تا باشووری نهو کیشوه ره به ریان و سیحراویه به ریّوه بوو، مه نسور نهسرینیش له تورکیاوه پووه و خوّرهه لاتی نه وروپا پیّگای تهیده کرد. نه وه ی سه رنجی سه وسه نی پاکیشا نه وه بوو هه رسی داواکاره که ی له ویّنه کاندا سی پیشی دریّریان ههیه، مه نسور نهسرین و خالید ناموون له روّده ی ویّنه کاندا کاسکیّتیکیان له سه ردایه تا نیوه ناوچاوانی داپوشیوون، به لام کامه رانی سهلما سه رمای زوّد و گه پان به چیا سه خته کانی ناسیادا پیستی سووتاندووه ، کامه ران له هه ردوو عاشقه که ی دی و نتر و بیّکه ستر پیستی سووتاندووه ، کامه ران له هه ردوو عاشقه که ی دی و نتر و بیّکه ستر ده نویّنیّت، له هه ندی و یّنه دا جلی پاکستانی و نه فغانی له به ردایه، به لام خالید ناموون به هیله گی گه پیده نه وروپی و یویژنامه نوسه جیهانگه په کانه وه خالید ناموون به هیله گی گه پیده نه وروپی و یویژنامه نوسه جیهانگه په کانه وه

دەبىنىرىت، مەنسىور ئەسىرىنىش لەسىن وىندەدا تەپلەيەكى فەرووى لەسەردايە كەسەرۆكە كۆمۆنىستەكان لەسەرياندەكرد. لە ماوەى ئەو سىن سالەدا كامەران دوازدە وىنە و مەنسىور بىستويەك وىنە و خالىد ئامىوون پتىر لەپنىجا وىندەى ناردبوو. كەمىنىڭ لە وىندەكان لە رىنگاى پۆسىتى دەوللەتىيەۋە نىزىدرابوون، ئەوانى دى پىكىرا بە ئەدرىسى جىاجىياى ئىران و بە كۆمەكى قاچاغچىيەكان گەيشىتنە دەسىتمان. دەبىيت بلىم گەرچى ئىمە شارىك بووين لە عىراقىدا، بەلام ئىران تاكە ولاتىكى دونيايە كە ھەمىشە و بەدرىزايى مىنىۋو پەيوەندىمان پىرەي ھەبدوھ، ھەندىك لە وىندەكان بىق ماۋەى درىئ لە پۆسىتى ئىراندا مابوونەۋە، دواترىش چەندەھا دەسىتيان كردبوو، چەندەھا قاچاغچى بە چەندەھا شاردا ھىنابوويان، كاتىكىش گەيشىتنە دەسىتى ئىمە، قاچاغچى بە چەندەھا شاردا ھىنابوويان، كاتىكىش گەيشىتنە دەسىتى ئىمە، دەسىتيان دەكىرد و بەسەر چەندىن خىزانىدا دەگەران، ئىنجا دەگەيشىتنە دەسىت مالى گولدانچى. بەلام ئىدى لە دوا وىسىتگەدا بە بايەخىكى بىرىينەۋە ھەلدەگىران.

زوریه ی شهوان کاتیک ههموان دهخهوتن، سهوسه نهابومه که دهرده هینا و به نهینی سهیری کوره کانی ده کرد. سهیرکردنی شهوانه ی نهابومی سیخ داخوازه کهی شهرینترین نهینی ژیانی بوو، وه ک چین له مندالیدا چاوی لیکده نا و دهچووه ناو وینه کانه وه، نیستاش دهستی دهخسته سهر وینه که و چاوی لیکده نا و دهچووه ناو ئه و دونیا دوورانه وه، دلنیابوو ئه وانیش له و ساتانه دا ههست به نزیکی ئه و ده که نه هست به وه ده که نه وانیش له و ساتانه دا هه ست به نزیکی ئه و ده که ن، هه ست به وه ده که دی زیاتر له زهت له بینینی جیهان ببینیت، له هه مووان ساده تر ده ینواند، نه و ریشه ته نکه شی و خساری گهریده یه کی به خته وه ری پیبه خشیبوو. به لام کامه رانی سه اما له که سیک ده چوو نه زانیت چی ده کات، سه وسه ن له که مرو و رینه کانه که کوره زور خهیالی لای

گەرانەرەيە، گومانى ئەرەي لىدەكرىت، بەر لە كۆتايى سەفەرەكەي بىجرىت و بگهریّتهوه . له ههمبووان سبوورتر و سباردتر و بهئیرادهتیر خالیند نامبوون دیاریوو که وینه کانی له بیابان و جهنگه کانی ئه فریقادا ورده کار و قهشهنگ بوون، خالید وهک ههمیشه له وینه کاندا بینه ده کهنی، سه وسه نه وهی به دلٌ بوو که وینه کانی خالید خهنداوی نین، رقی له و خهنده ساخته یه بوو که ههمووان لهبهردهم کامیراکاندا دهیخهنه سهر لیویان، ژیانی دوورودریدژی لەگـەل فەرھەنـگ و ئەنسـكلۆپىدىاكاندا ئـەو چاوەروانىيــەى تىــا خولقاندبــوو ویّنه کان راستی بق بگوازنه وه، به لام خهندهی به رکامیّراکان ههمیشه بق شاردنهوهی دهموچاوی راستهقینه و ژیانی راستهقینهی مروّفهکانه، ئهوهش سه وسه نی توره ده کرد. خالید له وینه کاندا و شک و بیره حم ده رده که وت، نیگایه کی زور تیاری هه بوو که ته واو ینچه وانهی نیگا نه رمه کانی مهنسور و سەيركردنه بۆھىمىيەكانى كامەرانەوھ بوو. ئەوھى لە باكوورى ئەفرىقاوھ دەسىتى بەسلەفەرە راسىتەقىنەكەي كىردوە مايلەي ستايشىي سەوسلەن بلوو. به پاپۆر له بەيروتەرە بەرەو تەنجە رۆيشتېوو. ديارە ئەفريقا كيشوەرى بالنده كيوبيهكانه، سهوسهن دهيزاني هه لبزاردني ئهفريقا خيرابيه كوريش دەستىيەك بە خالىد دەبەخشىنت كە ئەرانى دى دواتىر ئاسان نايگەنى، مرؤف له ئەفرىقا دەتواننىت ئاسانتر بالنىدەكان راوپكات، راوكەرى ھەرزانتىر و جهنگه لناسی لیزانی ئاسانتر دهستده کهویت، به ئاسانی ده توانیت فیزهی ساخته بكريّت و لهنيّوان ولاتهكاندا هاتوجوّيكات، له شوينهكاني تري بونياش باشتر دهتوانيت جيگايه كبق مه لكرتن و پاراستني بالنده كان بەكىرى بگرىت.

وینهکان بن سه وسه ن گهلیک به نسرخ بسوون، به شهوقیکی زوره وه چاوه پوانیده کردن، به پوژ هه رچییه کی بکردبایه خهیالی لای زه نگی ده رگاکه بوو، گه رچی نه یده هیشت هیچ شتیکی پیوه دیاربیت، به لام هاتنی نوینه ره کان و سه ردانه له ناکاو و بیواده کانیان دلی خوشده کرد.

قەلەنىدەر ئامىورن يىتىر لىھ نوينەرەكانى دى ريكاي دەكەرتىھ مالى گولدانچى، له په که م سه رنجدا پیاویکی بیده نگ و که مدوق و شه رمن ده رده که وت، که مجار قسمی بکردبایه، به شهرمیکهوه وینهکانی لهسهر مینی ژووری میوانهکه دادهنا و چاپهکی لهگهڵ گوڵدانچیدا دهخواردهوه و کهمێک لهسهر سیاسهت و ئاوههوا و گرانی قسهیاندهکرد و نواتار به هیّمنی و بیّدهنگی وهک چوّن هاتووه دەرۆپشت، سەوسەن ھەمىشە دەپيرسى: بىق كەسىپكى واشەرمن ناويانگېكى، وهما خرایی ههیه؟ . نهو شتیکی خرایی لهقهلهندهردا نهدهبینی . جاریکیان قەلەنىدەر لەگەڭ گوڭدانچى باوكىيدا لەقسەۋە ئالا و زۆر كراپەۋە، باسى ئەق رِپْرْانهی بۆکردن که وهک بهرپرسی تۆپخانهکانی شورش کاریدهکرد، باسی که می خوراک و خرایی گولله تؤیه کان و بوردومانی به رده وامی فروکه کانی دوژمنی بغ کردن. سه وسه ن ته وجاره ی به هه ل زانی و لیپیرسی، تاخی له جەنگەكاندا مەيتى كوژراوانى زۆر بينيوه، قەلەندەر ئاموون گووتى «خانم زۆر زۆر... زۆر زۆر» . سەرسەن يرسى: دەمەريت يەك شىت بزانم، يەك شىت، جياوازي نٽوان بۆنى مردووەكان لەگەڵ ئٽمەدا كە ھێشتا دەژين، چييـە؟. يرسىيارهكەي بى قەلەندەر ئاموون سەيربوو، بى بىركردنەوە سەيرىكى جاوى کرد، نیگاکانی وهک نیگاکانی خالید ناموون سارد و تیر بوون و گووتی« خانم، ئەرە شىتىكە مىرۇف دەبىت خىزى تاقىبكاتەرە ... ھەمبور كەسىپك دەبنىت خىزى بەتەنھا تاقىبكاتەرە».

به لام سه وسه ن چۆن دەيتوانى ئەزمونى وەھا بىزى ... چۆن دەيتوانى بۆنى مىردووەكان تاقىبكاتەوە ؟.

له سالّی ۱۹۸۸ دا جهنگی عیّراق و ئیّران تهواوبوو، چیتر تهاهفزیـوّن ویّنهی مردووهکانی نیشان نهدهدا، نهمانی ویّنهی سهربازه مردووهکان له ریانی سهوسهندا گورانیّکی گهورهبوو، ههشت سالّ بوو ههموو شهویّک بیّوچان سهیری ویّنهی سهربازه سووتاو و پارچهپارچهکانی کردبوو... ونبوونی له ناکاوی شهو ویّنانه لای سهوسهن گورانیّک بوو نهیدهتوانی

ئاسان له گهنیدا بری، ئه و مردووانه به شیکی گرنگی دونیای ئه و بوون، پینوابوو نهبینینی ئه و مردووانه وه که ونبوونی دهموچاوی راسته قینهی ژیانی ئه و فردووه کان ئه و فردووه کان گیده گروت «دلنیابه مردووه کان ده که وینه وه در دلنیابه مردووه کان ده که وینه وه در دلنیابه».

سے ردانه کانی مه نگوری بابه گهوره له ههمووان زیات ردانی سه وسه نی خۆشىدەكرد، مەنگور بە شىيوازى قسىەكردن و دەسىت جولاندنى سەوسىەنى دەھێنايە پێكەنيىن. ھەمىشە وادەردەكەوت وەك ئەوەي مەنگور زياتىر لەوانى دى ھەوالْسى نوێنەرەكـەى خـۆى بزانێـت، ئاگادارىيەكـى وردى لــەو رێــگا و پلانانه ههبوو که کامهران ههیهتی، کامهران به ریکایهکی درید اله ئیرانهوه بـ ق پاکسـتان و لهويدوه بـه دهريادا رووهو هيند پهريبـووهوه . لـه شاريکي هیندوستاندا که ناوی ناورنگناباد بوو شویننکی گرتبوو، کردبووی به قەفەزگايەكى گەورە و چەند كەسىپكى شارەزاشىي بى سەرپەرشىتى بالندەكان دانابوو. بەقسىەى مەنگور گەشىتەكەي كامەران بى ھىندوسىتاندا گەلىك سهرکهوتوویووه، له ههموو ههریم و جهنگه ل و رؤخی دهریایه ک بالندهی گرتبوو، له ههر جنگایه که بایه بالنده گیراوه کانی لهقه فه زی تاییه تیدا و به یؤستی تایبهتی دهنارد بق بنکهی سهرهکی کۆکردنهوهی بالندهکان له «ئاورنگئاباد»، به قسهی ئهو کامهران لهو ماوهیهدا فیدری زمانی تووتییه بەنگالىييەكان بوۋە، لە ھەندىك دارستانى چردا بە فىكەو ئامارەي تايبەتى توانیویتی خلوی له هه مو مهله رام نه کراو و کیوییه کان نزیک کاته وه . ئەرەي كامەران دەپتوانى گەشتەكەي بە خىراپيەكى گونجاو بېرىت، مايەي ستایشی فیکرهت گولدانچیش بوو، که لهسهر نهخشهکهی گیرفانی مهنگور هیّلی سهفه ره که ی کامه رانی به روّشنی دهبینی. «کوره که روالیّکی عهیاره بیست و چواره، قوونی خوی باش دهجولینیت، مهنگور به شانازییهوه وإنده گووت.

له گه ل ئه و خوش بیه کورت و که مانه دا که هاتنی وینه کان له دلی

سه وسه ندا دروستیانده کرد، به رده وام ته ندروستی به ره و خراپی ده پر پیشت. ئیستا دو و مانگ جاریک ده بایه تاریان جه و ده ترینه ی سه ر دیواره که ی بر بگر پیت. به وسه ن مه میشه ده گه پا و له گرفاره کونه کان و له کتیبه سروشتی و میژووییه کاندا سیحراویترین وینه ی مه لده برارد بن ته وهی تاریان بنری نیگاریکات ... وه کی پر رانی مندالی به رامیه روینه کان ده وه ستا و ده یتوانی بچیته ناویان، هیچ که س به وه ی نه ده زانی که ته و هیند سانا ده چیته ناو وینه کان، به لام خوی وه که مه مه راقی گه وره ی نه وه بو و له دونیای وینه کاندا بر نی هیچی نه ده کرد و گویی له هیچ ده نگیک نه بو و .

له کوتایی سائی ۱۹۸۹ دا له زهماوهندیکی خیرا و گهورهدا پروشه شووی به دکتور پهفعهت پهمزی کرد. ئهوه دووههمین زهماوهندی گهورهی ژیانی پروشه بوو، که ئهوکات دهیویست به ههر نرخیک بووه له بیدهنگی مالی گولدانچی رابکات.

شووکردنی یروشه ههندیک شتی له زیانی سهوسهن و فیکرهت گولدانچیدا گۆرى، ئىدى دەبايە خۆيان غەمى ھەموق شىتىك بخۆن، بەلام سەوسەن ئەركات لە كاروبارى مالدا دەستەرەسىتانىكى تەواو و كەم سەلىقەيەكى بيوينهبور، به ئەستەم دەپتوانى بەرچاپيەكى بچوك ئامادەبكات. خەندە گولْدانچی دوبایه هوفتانه بهاتبایه، یان کیژیکی بناردبایه تا مالّی فیکرهتی برای له ههرهس و ناریکییهکی گهوره بیاریزید. لهگهل دهست پێكردنى جەنگى كوێتدا، فيكرەت گوڵدانچى تووشى يەكەم گرفتى دارايى گهورهی ژیانی بوو، ئهودهم نرخی باره ههرهسیهینا و چیتر موجهی خانەنشىنى بەشى ئەرەي نەدەكرد وەك جاران دەستېلار بىزى. لـ كۆتايى سالِّي نەرەدا بىق يەكەمجار، فىكىرەت گولدانچىمان بىنى مامەلّەي فرۆشتنى ھەندىك كتىبى لەگەل يەكىك لە كتىبغرۇشەكانى سەرجادەدا دەكىرد. ئەرە يەكەمجارىلور فىكىرەت دەسىتبەرىت و لەكتىبخانەكبەي خىزى شىتىك بفرؤشيند. هه لبهت فرؤشتني كتيبه كان سهرسامي نه كردين، له و وهرزه دا خەلكانىكى زۇر كە سىالەھاى سىال موجەكەيان ژيانىكى بەحورمەتى بىق دابینکردبوون، تووشی دهستکورتی و نهبوونی هاتبوون و بینینی ئهو جۆرە دىمەنانى ئاسىايى بور. ئەرەي سەرسىامىكردىن ئەرەبور فىكىرەت به خرشحالییه کی زوره وه کتیبه کانی فرؤشت، وه ک یه کیک رقیکی قرول و ناوهکی و گهورهی بهرامیهر کتیب له ناودا دروست بووبیت. ههموو

مەسىتمانكرد فيكروت نەخۆشىي كچەكەي دەگۆرىتەرە بىق ونېرونى لە ناو کتنی و فهرههنگ و نه تله سه کاندا، به لامانه و هسه بربوی که بیستمان يارانه وه كانى سه وسه ن سووديكى ئه وتى نه بووه و نه يتوانى باوكى لهوه پهشیمانبکاتهوه دهست بن کتیبهکان بهریت. دیاره دهستکورتی و نەبورنى بارە بەھانەي گەررەي گوڭدانچى بورن، راستەرخۇ شىتېكى بە کچه که نهگورت ئه و هه سته ی تیا ببزوینیت، ده ریبخات باوکی سال دوای سالٌ و روداو دوای روداو رقیکی قوولی بهرامبهر کتیب تیدا سهوزبووه . ئەر رۆژە كە گۈلدانچى كتىبەكانى فرۇشىت، شەرەكەي سەرسەن تىا بهیانی به نهیننی له جینگا خهوهکهیدا گریا، یهکهمجاربوی له ژیانیدا به چهشنه بگری و سوزی وهما توند و راجهنینی ویژدانی وهما گهوره بری. به لام وهک ههست به دوخی سهختی باوکی بکات، بق شهوهی تازاره کانی گولدانچى گەورەتىر ئەكات، ئەيھىنشىت فىكىرەت بەر گريانە قووللەي بزانىت. بهیانی روزی دوایی ههستا و بق یهکهمجار بهرلهوهی گولدانچی له خهو هەسىتىت سىفرەي بەيانى رازانىدەۋە، بەلام بە ئەندازەيەك رەنگ پەرپوق و لاوازیـوو، باوکـی چهنـد جاریّـک لهسـهر نانضواردن ههسـتا بـق ئـهوهی گەرمى بگريت و فشارى خوينى بييويت. سەرسەن لەوجۇرە مەخلوقانە بور که کاریگهرییه رؤحییهکان زؤر خیدرا له لهشی و له تهندروستیدا دەردەكەوتىن. لەق دەممەدا زۆر كەم سەۋسىەنمان لە بازار و شەقامەكاندا دەبىنى، دواى شىروكردنى بروشە، گەشىتى دەسىتەكچانى گولدانچى كە جاران ناو به ناو سوریکی هاویه شیان به بازاردا دهکرد، بهرهو کزی رۆپىشىت. ئەردەمە بەھىزى گەمارۆي سەر ولاتەرە بازار چوڭەپەكى ئەرتىزى تيدانهمابوو، زوريهي كوگاكانى شار داخرابوون، خاوهنهكانيان زوربهيان له کویّت و سنوورهکانی دهورویهریدا سهربازیوون. تاکه خوشییهکی مالّی فیکرهت گولدانچی سهردانی بهردهوامی بووک و زاوا نویکه بوو. پروشه

گولدانچی و شهوی ههینی دهگه پانه وه، دکتور پیاویکی پووخوشبوو که بهبایه خیکی بیوینه و سهیری ژبانی نهخوشه کانی خوی ده کرد، پربوو له چیروکی سالانی موقیمی و ئیشکردنی دوور و دریخ له گونده دووره کان و خهسته خانه بچوکه کانی شاردا، لهگه ل پروشه دا ژن و میردیکی گهلیک به خته وه دیاربوون، فیکره ت گهلیک به ژبانی تازه و ئاسووده یکچه کهی به خته وه ربوو. گهر پیویستی بکردبایه دکتور په فعه ت هه فته ی دووجار ده هات بی پشکنینی سه وسه ن، به لام دکتور دلنیابوو کچه که نهخوشی سه ختی نییه و تاکه شتیک به پاستی پیویستی پییه تی گورینی شوین و شیوه ی ژبانیتی، سه وسه ن له ناخی دله وه پیکه نینی به دکتور ره فعه ت شیوه ی ژبانیتی، سه وسه ن له ناخی دله وه پیکه نینی به دکتور ره فعه ت ده شات، هه ستیده کرد کیشه یه کی لهگه ل ژبانی تایبه تی خویدا نییه، ژبانی خوی ناجور و خراب نه بوو، به لام ناسوکان و ناره زووه کانی له وه گه وره تربوون بتوانیت خوی تیریانبکات. سه وسه ن پیویستی به زیاد له گه وره تربوون بتوانیت خوی تیریانبکات. سه وسه ن پیویستی به زیاد له گه وره تربوون بوانیک و زیاد له جیهانیک هه بوو، نه وه کیشه ی هه ره گه وره ی به و دیاد ده جیهانیک هه بوو، نه وه کیشه ی هه ره گه وره ی بوو.

له و ماوهیه دا نوینه ره کانیش به ده گمه ن ده چوون بی مالی گولدانچی، به لام نیمه هه میشه شهیدای هه والی تازه بوویی، هه تا له پوژه زوّر ناخوشه کانیشدا وازمان له سوّراغی ده نگوباسی سه وسه ن نه هینا، چونکه له و وه رزه شدا شتیکی نه و تی گرنگ و نویمان نه بو باسیبکه ین، گه ره هه ندی جار سه وسه نمان به پیکه و تا له ده ره وه بدیبایه، بی نیمه ده بووه بابه تی قسه کردنیکی زوّر. تاکه شتیک له و ماوهیه دا سه رنجی پاکیشاین بابه تی قسه کردنیکی زوّر. تاکه شتیک له و ماوهیه دا سه رنجی پاکیشاین ده رکه و تنه به ناز پردا، پیشتر زوّر که م به ته نها ده مانگ و هه فته غه مگینه کانی پیش جه نگی گه وره دا پیاسه ته نهاکانی پوو له زیاد بوون بوون. کاته کانی هاتنه ده ره وی گه لیک ناریک و بیبه رنامه بوون، هه ر جاره ی له سه عاتیکدا ده رده که و که به کاتی ده رچوونی پیشوی نه ده چوو، زوّر به وردی و لاوازی هه نگاوی هه لاده هینا، ده رچوونی پیشوی نه ده چوو، زوّر به وردی و لاوازی هه نگاوی هه لاده هینا، زوّر به ی کات ته نووره یه کی سپی و پالتویه کی په شی دریّری له به ردابوو که

به قایشیکی پان له کهمهره وه توند ده بیه ست، گهر باران بایه چهتریکی نیلانه می پان له کهمهره وه توند ده بیه ده ستی ده خسته گیرفانی پانترکهیه وه و به هیمنی بینه وهی سهیری که سمان بکات ده روزیشت. به گشتی له هیچ شوینیکدا نه ده وه ستا، هه ندی روز گهر بها تبایه و فیکره ت گرندانچی خوی روزامه کانی نه و هه فته یه ی وه رنه گرتبایه، سه وسه ن له کتیب فروشی «شار» لایده دا و روزامه کانی باوکی وه رده گرت، لای نه و کتیب فروشانه شکه له سه رجاده کتیب ده فروش ن که میک ده وه ستا و سهیریکی خیرای ناونیشانه کانی ده کرد، بینه وهی ده ست له هیچ کتیبیک بدات، دوات ربه هه مان ریتمی خاو و لاواز ده گه رایه و به بدات، دوات ربه هه مان ریتمی خاو و لاواز ده گه رایه و شتیک، مانی و به ریکه و تده ستی ده برد بی شتیک، مانی به ده گمه ن شتیکی ده کری و به ریکه و تده ستی ده برد بی شتیک، به لام سه رنجماندا به رله وی هه رشتیک بکریت، سه ره تا ده یخاته به ره به ناسه ی خوی و بونید ده کات.

لهسهرهتای سالّی نهوهدویهکدا کوّمهلّیّک ویّنهی مهنسور نهسرین بهجوّریّکی چاوه پروان نهکراو گهیشتنه شار، ویّنهکان له سنووری تورکیاوه، له پیّگای یهکیّک له گهریلاکانی پارتی کریّکارانی کوردستانه وه درابووه دهست شوّفیّریّکی خهلّکی خوّشناوه یی و لهویشه وه گهیشته دهست ساقی مهجمود که شهودهم سهختترین پوّژهکانی ژیانی خوّی ده ده ژیا، ساقی دوای ونبوونیّکی دوود و دریّرٔ پوّژیّک ویّنهکانی برد بوّ مالّی فیکرهت گولدانچی، سهوسهن سهرنجیدا ساقی له و چهند مانگهی دواییدا له جاران گهلیّک پیرتر و ماندووتر دهنویّنیّت.

ساقی که لهگه ل ههردوو گولدانچییه که دا دانیشت، ههستیکرد نهرکی سه رشانیتی شتیک له و هه والانهی ده رباره ی گه شته که ی مه نسور ده یزانیت بی «کیرژه به سته زمانه که »ی بگیریته وه دوای شهوه ی جگهره یه کسی داگیرساند و مژیکی قوولی لیکیشا گووتی «شهم ماوه یه ژیان به جوریک گوراوه ، مروف خوی ناناسیته وه ، بمبوره که به مشیوه یه درهنگ درهنگ

دەردەكمەرم، خەزدەكم گەر يۆرىست ئەكات و شىتۆكى گرنىگ ئەبنىت، ئارامى ئينوه و ژيانى ئاسوودەتان نەشىيوينم. ئينوەش دەزانىن كە لە به هاری رابوردووه وه مهنسور دهنگی نییه، بهر لهم ویّنانه، دوا نامهی ئەر بەدەستىم گەيشىتېپت دەگەرپتەرە بى نارەراسىتى ئايارى رابوردور. گەر ئهم وینه و نامانه نهبوونایه وهخت بوو دلم لهو بیدهنگییه دهکهرته مەراقمەرە، بەلام با ئىسىتا دلنيابىن، يىدەجىنىت لمەر كاتمەرە تا ئىسىتا سەفەرەكەي گۆرانى زۆرى بەسەردا ھاتبيت، راستى بليم، من لەسەرەتاوە لەگەڵ ئەرەدا نەبىروم ئەر لە ئەرروپارە دەست بە گەشتەكەي بىكات، دیاره روخانی کۆمۆنیستهکان، سهفهرهکهی مهنسوری شبتیک ئاسانتر و خيراتس كسرد، خسوّت دوزانيست له سسه ردومي باشساگه رداني و ناريكيسدا، ريبوارهكان ئاسانتر دهتوانن سنوور ببرن و ئهمديوه و ديو بكهن، به لام لەگەل ئەرەشىدا بە گشىتى ولاتە ئەرروپايپەكان لىە مەسەلەي رارشىكار و گرتنی بالنده دا یاسای سهختیان ههیه ... دیاره من شتهکهم بیستوره، چەنىدە راسىتە نازانىم... ئا بەلىي، بەلام وادەزانىم وەھايە و ياسىاي سـهختيان ههيه ... بۆيـه مـن لهسـهرهتاوه درى ئهوهبـووم لـه ئهورويـاوه دەست يېكات. دواي سالى يەكەم مەنسىور بەرەو سەرەوە رۆپشت، بەرەق ولاتتە زۆر ساردەكانى باكوۋر، ھەسىتدەكەم مەنسىۋر يېۋىسىتى بەۋە ههبووه له ناو ئهو سهرما و بهستهلّهک و گوشهگیرییه قوولّهدا تهواو بير له ههموو شتيك بكاتهوه. گهر وانهبيّت، من تهفسيريّكي تهواوم لا نىيە، بۆ ماوەيەكى ھۆنىد دريىڭ لەو ھەرۆمە ساردانە مايەرە، بەينى دوا هـهواڵ مەنسـور لـه نەرويـژەوە بـه كەشـتىيەك رووەو ئەمريـكا رۆيشـتووە، راستەرخى بەرەر يەكىك لە بەندەرەكانى مەكسىك، ئەرەم يىچاكە... ئەرەم زۆر بنچاكە كە كاتنكى زۆرى لە باكوررى ئەمرىكا نەكرشىتورە، ھەرچەند زانيارىيەكى ئەرتىزم نىيە، بەلام وادەزانىم مىزۇف تىا زياتىر بەرەو باشوور بروات، شانسی زورتاره، وهک بیستوومه حهوزی نهمهزون و نهو هەريدانەى دەوروبەرى بەھەشتى راستەقىنەى بالنىدەن، لەوى دەتوانىيت ئەر كاتانە بىگىرىختەرە كە لەدەستى داوە. ئەومى مايەى خۆشحالىيە بىق مىن ئەرەيە كە زانىم كاتىك لە ئەمرىكا دابەزىو، قەفەزى چەندەھا بالنىدەى بىلىبووە، لە ھەموو شوينىنىڭ خىقى بە بسىپىرىنىكى بايىلىلىرى بالنىدەدى بىلىندەدا ناساندوە، كەسىپىك كە لىكىرلىنەوە لەسەر رەفتارى ھەندىكى بالنىدەدى كۆچەر دەكات، وادەزانم لە زانكىيەكى نەروپىرەوە جىقرە رەزامەندىيەكى وەھاى بەدەست خستووە، ئەرە ئىشەكانى خىراتر و باشتر دەكەن. ھىوادارم لە كاتى خىرىدا بىگاتەوە ئىدە و ھەموو بالندەكانى دەكەن. ھىوادارم كە

له دهنگی ساقیدا شتیک له گرمانی قلول ههبور، گرمانیک پهیوهندی به مهنسورهوه نهبور، هیندهی گریدراوی شهر ریزژگاری گرمانه بور که ههمور تیدا ده ژیاین، به لام لهگه ل ههمور شتیکیشدا وینه کانی مهنسور له به فر و سهرمای باکووردا، له بهندهره گهوره کاندا، له بهردهم دارستانه کانی سنه وبه رووبه ره بیکوتا کانی به فردا، دلی سه وسه نی خوشکرد.

له و سهردهمه دا له ناکاو دیارده یه کی سهیر له ناو ثیمه دا سه ریهه ندا.

له و دهمه دا شه و خه ونانه ی سه وسه ن هه موو شه و یک به سی گه پیده

گه نجه که وه ده یبینی، بوون به خه ونی هه موومان، زقربه ی خه نکی شاره که ماوه یه که همان خه ونمان ده بینی، زقربه مان سه رمان ده خسته سه ر سه رین و چاومان لیکده نا و شه و سی پیبواره مان ده بینی به شوینی جیاواز جیاوازی شه م جیهانه گه وره یه دا ده پین، سهیریوو، هه تا کوپه کانی ماه ماره ش له سه نگه ره دووره کانی بیاباندا، له و جیگایانه دا که سوپای عیراق بیه و ده کی کوده کرده وه بی شه و هی له گه ل سی سوپای گه وره ی دونیادا شه پیکات، کاتیک شه وان له ژیر ناسمانی باشووردا ده خه و تنادانه به کوهه نیک که هم دخه و تنیادا شه به و سی سوپای گه و ده بین که که و نازادانه به کوهه نیک که همه در خه و نیان به و سی گه پیده یه و ده بینی که نازادانه به کوهه نیک که دادی که دانیک

بالنده وه زهوی دهگه پان، له سالی نه وه ددا ده وله جیهانی ده ره وه و ولاتی وه که پره له دوژه ن ولاتی وه که پره له دوژه ن به لاتی وه که پره له دوژه ن به لام و ینه یه وینه یه وینه یه دونیا له و خه و بانه داشتیکی دی بوو، جیاواز له و وینه یه ی دیکتات و ده یویست باوه پی پیهینین، هه موو هه ستمانکرد شه و سی گه نجه جیهانمان بی ده دوزنه وه، جیهانیکی تر، جیهانیکی بیستوور و قه شه نگ که نیمه ته نیا له خه ودا ده توانین بیبینین.

دووبارهبوونهوهي بهردهوامي ئهو خهونه له شهوهكاني ئيمهدا سهيريوو، ھەندىنىك كەس چەنىد سىاڭىكى تەواو ئەو خەونەپيان دەبىنىي، بەلام لاي که سانیکی تر خهونیکی کاتی بوو که ماوهیهک دهردهکهوت و وندهبوو. سهرهتا كهس نهيدهويرا ناشكرا داني ييدابنيت، مستهفا ههزاري شاعير پەكەمپىن كەس بىور لىە رۆرتنامەدا رايگەيانىد خەونىي بىە سىن گەرپىدەوھ بینیـوه کـه دهگهریّن و جیهانمـان بـق دهدوّزنـهوه، دوای ئـهو گهایّک لـه شاعیران و هونهرمهندانی دیکه ههمان راستییان دوویارهکردهوه . هندی هيدى شهيؤلى دانييانان به جوريك گهورهبور، مهتا نهوانهش كه خەرنەكەيان ئەدەبينى لەسەر رۆشىنايى رەسىفى ئەرانى دىكەدا رايانگەيانىد كه ههمان خەرنيان بينيوه . دەبيّت بليّم ئەر خەرنەر لەر وەرزەدا مايەي خۆشبەختى و هيمنىيەكى گەررەي ئىمە بور. سالانىك دواتىر كە دەيان هـهزار كـورد كۆچپانكـرد و بـه دونيـادا بلاويوونـهوه، كـه دەگەيشـتنه مەنديْک ولاتی دوور، ینیان دمخسته سهر مهندیک خاکی نامغ و دمچوونه سهر هەندىك سەر زەمىنى نەناسىراو، ھەندىكىان رادەچلەكىن كە ھەستىاندەكرد ينشتر به جوريك له جورهكان ئه و شوينانهيان بينيوه و له خورندا به سەرزەمىنانەدا تۆپەرىيورن.

بـێ ئـەوەي زۆر لـە قسـەكانى بيشـوو دوورنەكەوينـەوە، دەمەويـت بليّـم لے ولاتی نیمہدا ہمسوں روزگارہکانی تسرس، روزی گھورہی خےون و ھەمبور رۆزگارەكانى خەون، سەردەمى گەررەي ترسىن. لـ سالى ١٩٩١ دا که جهنگی عیّراق لهگهلٌ سهرجهمی جیهاندا دهستی بیّکرد، ههمبوی تسرس و خهونمان به جهشسنیکی وهها بهریان تیکه لاوکارد، دواتیر بومان جيانه كرايه وه . به لام سه وسه نه نهو روزانه وه كو نيمه نه زيا، زباني بەردەوامى لـ مندالىيـەوە لەگـەل وينەكانـى جەنگـدا، مايـەى ئـەوە بـوو وهک نیمه نهترسینت، کهمتهرخهمیشی بهرامیهر به سیاسهت وایدهکرد نائومیدی به و مانایهی نیمه تیدهگهین لای شه و نامق بست. سه وسه ن له ناخیدا چەند دەپویست مرۆۋەكان له جەنگ دوورین، پە ھەمان ئەندازە شتیک له جهنگدا سهرسامیدهکرد، سیحریک بهدروستی نهیدهزانی جییه و نەيدەتوانى دىارىبكات. دلنيابور لەگەل بياوانى جەنگاوەردا ناتوانىت بـرى، بـهلام جهنـگ خـنرى... جهنـگ بـه ههمـوو ئـهو ههسـته سـهيرانهوه که دهپوروژینیست، به و دهموچاوانه وه لهسه ر وینه کان جنیده هنلنست، سه و هەستە ئاڭۆزانەي لە جەنگاۋەراندا دروستىدەكات، بەر دوكەڭ سىييەي لەسمەر زەوى باللويدەكاتمەوە، بما گۆرانكارىيمە قوولانمى لەسمەر دىمەنىي زهوی و روخساری شارهکان و شنیوازی ژیان جیده هیلینت، بیکرا بنی سەوسەن دونيايەكى تىر بىوو. گەرچىي سەوسيەن داوإكارەكانى خۆي سە جیهاندا ناردبور تا له جهنگ دورریکه ونه وه، به لام خوّی له مندالّییه وه باوه پی وابور له به رئه وه ی جهنگ ههیه پیّریسته بیبینیّت. خولیای سه وسه ن بیّ جهنگ ههیه پیّریسته بیبینیّت. خولیای سه وسه ن بیّ جهنگ به به هیچ خواستیّکی شه پانیه وه نه بوره ده توانین بلّیین کچهکه له مندالّییه وه له پیّگای کتیّبه کانه وه زوّر جهنگی گهوره یان گهوره یان گهوره یان که میشه دور شتی گهوره یان که مبوره که وایان ده کرد زوّر جیّگای متمانه ی سه وسه ن نه بن، نه ریش ده در برقن بورن.

سالی ۱۹۹۱دوای ههرهسه ترسناکهکانی سویای سهدام له باشوور و باشەكشەبان لە كويت، راپەريىن ھەمىق ولاتى گرتەرە، سەرسەن يەكيك بوو له و کچانه ی له راپه ریندا به شداریکرد . به لام سه وسه ن به ییچه وانه ی ئيمهوه دواي خهون و تارس نهكهوتبوو، بهشدارييهكهشي بهجهك نهبوو، به لکو سووک و ساده بیشهوه ی شتیکی دیاریکراو بکات لهگه لماندا بــوو. ئێمــه جهنگاوهرانــي راپهريــن، ئــهو رۆژانــه چاومانکــردهوه کچێکــي جوانمان لهتهک خوماندا بینی که بهجوریکی سهیر سبی هه لگهرابوو، بەردەوام يانتۆلێکى كاوبـۆى كۆن و يالتۆيەكى رەشـى درێـرى لەبەردەكـرد. هیے شتیکی نهدهکرد، هیے شتیک تهنیا سهیریدهکردین و گویی له فیشے که کانمان ده گرت، بۆنی باروتی تفهنگه کانمانی هه لده مری، به لام هينج هەستێکى ترسنى تێدا نەبور، ئێستاش ھەمور سەرسامى ئەرەپىن، حِوْن لهو روْژانه دا نه كوژرا، تاكه كه سنك بوق بيّترس به ناو گولله و دەسىترىزەكاندا دەرۆپشىت، ھەنىدى جار ھاوارمان لىدەكىرد، تكاماندەكىرد له شوینی خوی نهجولیت، به لام وهک ئهوهی نهبیستیت، وهک ئهوهی دەنگەكان و بۆنەكان مەسـتيانكردبێت، لـه ھاوارەكانـى ئێمـﻪ بێبـاك بـوو. له شهرهکانی روزی یهکهمدا نیمه زوریهی بارهگا و بنکهکانی دهولهتمان گرت، ههر ئسهو رؤره ههمهو يۆلىسىخانەكان چەكەكانىيان رادەسىتى شۆرشىگىران كىرد، مىلىشىيا مەدەنىيەكانىي دەوللەت رووى تفەنگەكانىيان وهرگیّرا و لهگهلّ رایهریواندا کهوتنه یهلاماری هیّزهکانی دهولّهت، روّژی دووهمیش زوریهی سویاکانی دهورویهری شار چهکهکانیان فریدا و ههموو ئەفسىەر و سىمربازەكانيان بەدىلىي كەرتنىم دەسىتمان، بەلام بەعسىييە گەورەكان و پياوانى يۆلىسى نەپنى و كارگىرانى ئاسايش و كارمەندانى دەزگاكانى ھەوالگىرى ھەمبور ھەلھاتنە ناو بنكە گەورەكەي ئاسايشەوھ و لەوپىدا سەنگەرى خۆيان لىدا. ئەو جېگاپە شوپىنى خويناوپتىرن شەرەكانى راپەريىن بوو. مەنگور شەوى يېش راپەريىن دۆسىتانى خىزى كۆكىردەوە و تكاي ليُكردن له رايهريندا له جهقيق زياتير جهكيّكي تير بهكارنه هيّنين، قسهکانی ئه و ئیوارهیهی مهنگور تا سالانیک دواتر له خهیالماندا بوو، ئەر گروتىي «خوينىن زۆر دەررژينت، مىن لىھ درى ئەرە نىلىم كىھ ھەملور به شداری به لاماره کان بین، خودا ده زانیت بوسف که ویاری گهوره له چەند شەردا بەشداربورە، لە شەست و خەفتاكاندا كورد شەرىكى گەورەي نەكردوه، كەوپيارى تېدا نەبووبېت. بەلام ئامۆرگارى مىن ئەوەپە لـە چەقىق زیاتىر چەكۆكى تىر بەكارمەھۆنىن، مەسەلەكە يەيوەنىدى بە نەرۆتى ئۆمە و ئەخلاقىي دېرىنسەي ئېمسەرە ھەپسە لىه شسەردا، كەوپسارى رەحمەتىي تسا مىرد ھەر چەكى سىپى يېبىوو... دورمىن ئەرەنىدى بە چەقۆكەي كەوپار سەغلەت بور، بە گوللە و باروتى تۆپخانەكانى شىۆرش سەغلەت نەبور... چونکه به میروی ههموو شورشی نه بلول، یارچهی گرلله توییکی نیمه راسىتەرخۇ نەگەيشىتە قورنىي دوڑمىن».

قسهکانی مهنگور بن ژمارهیهک له هاوری نزیکهکانیشی قهبوول نهبوو، ههندیکیان راسته وخق دهنگیان بهرز نه کرده و ههندانیکی تسر به جوقلی و مچنوی ئه خته رخان و مهریوانی مهمه و ههندانیکی تسر به حورمه ته مهنگوریان گووت که شهرهکانی داها توو سهخت دهبیت و بهبی چهکیکی راسته قینه که س نا توانیت ژیانی بخاته به رمه ترسی وه ها گهوره و ، روژی داها توو مهنگور خوی نهبیت، ههموو تیپه کهی چوارده وری

به چهکی قورسه وه هاتنه ناو ریزی راپه رینه وه الهگه ل نه وه شدا مه نگور به چهقرکه ی ده ستییه وه نازاییه تیه کی بیّرینه ی نیشاندا، له زوّر شویندا یه که مین که س بوو پیش تفه نگداره کان ده که و ت خیّری به ناو ناگر و دو که له کاندا ده گرد. هه ر له روّری یه که میشه وه هاورینکانی مه نگور به جزریکی به ریلو له تالانکارییه گه وره کانی شاردا به شدار بوون، گه لینک مه خزه نی گه وره یان تالانکرد، له چه ندیس شوینی تایبه تیدا که لوپه لی فه رهود کراویان حه شاردا. تالانییه کان هه موو شتیکی گرته وه، له تالانکردنی کارگه کان و ماشین و شته گرانبه هاکانی ناو ده زگاکانی ده و له ته که سمان که سمان ناه دوره مان به جی دره که میشه مان با وه رهادا نه بینی، به لام که سیشه مان با وه رهان نه که رنه که ناگری که خی که هموو شه و کارانه بیناگابیت.

له پۆژی دووهمدا، له کاتی گرتنی یهکیک له پیکخراوهکانی حیزبی دهسه لاتداردا، مهنگور بر یهکهمجار سهوسهن گولدانچی لهدهرهوه بینی، مهنگور له ناو دوکهل و تهم و بونی باروتدا کلاوهکهی بو سهوسهن داگرت و گووتی «سهوسهن خان پینی نورم قهبوول بکه، بهلام خانم بهقهبری ههرچی ئهولیایه، ئیره شویننیکی باش نییه بو ئیوه، بزانه تعقهکهرهکان له ترسدا ناتوانین نیشانه بگرنهوه، نوربهیان له ترسدا دهستیان له قوونیان زیاتر دهلهرزیت، گهر شتیکت لیبیت حهسرهتیکی گهوره دهچیته دلمان، لهبهرئهوه پوخسهتم پیبده و نهو شهرهفه به بچوکی خوت ببهخشه تا مالی خوتان بهریتانبکهم و تا دهتگهینمهوه بهوکی بهریزتان لهگهلتاندا بم».

ئەوكاتەى مەنگور وايدەگووت، دەنگى دەسترينزەكان بەجۇرى بەرزبوون ھەستمانكرد سەوسەن گوينى كە دەنگى مەنگور نىيە. بەلام گويمان ليبوو سەوسەن بە دەنگىكى گەرم كە گەلتىك لە دەنگى لاواز و بيتينى خىزى جودابوو، وەلامىدايەوە و گووتى كە ھەموو شىتىك باشە و ھىچ

مەترسىيەكى نىيە و نايەويىت بگەرىختەۋە بىق مالىن و دەيەويىت تا كۆتايى دىمەنەكان بېينىت، دواترىش بىنىمان بە خىرايى لە مەنگور دووركەوتەۋە كە ئاو ھەۋاى شىندارى ئەو بەيانىيەدا تا لە چاو ونبوو كلاۋەكەى بىق داگرتبوو و سەيرىدەكرد.

مەنگوپ سالەھاى سال ئەو دىمەنەى سەوسەنى لە بىرنەكرد، بەردەوام بە شىنوەى جۆراوجۇر بىق ئىمەى دەگىزايەوە، شانازىيەكى بىوينەشى بەوەوە دەكرد كە ژىنىكى وا ئازا لە نزىكەوە دەناسىيت .

له نیـوه روی روزی دووه مـدا شـه ری راسته قینه لـه چـوارده وری بینای گەررەي ئاسايش دەسىتى يېكىرد، ئەر شىرىنە رەك قەلاي گەررەي به عسسییه کان ته ماشساده کرا. بیناکسه خانووییه کسی زهبه لاح و ناشسیرین و ترسناک بور، دهیان رارهو و ژیرزهمین و ژووری گهورهی نهشکهنجهی تيدابوو، هـەر كـەس بـه ديلــي بچروپايەتــه ئــەو بينايــەوھ وەك خـــــــــــى نەدەھاتەرە دەرى، يەكىك بور لە جىگا ھەرە ترسىناكەكانى ئەشكەنجە که جهلادی گهلیک لینزان و بیره حم، به موجه ی گهلیک زور ئیشیان تيدادهكرد. ياشهكشيني ههمول بهعسييهكان بق ناو ئهم بينايه ههلهيهكي کوشندهبوی کے کاری گهمارودانیانی زور ئاسانکرد، سهرهتا شهرهکان زور قبورس نەببوون، ئەوانبەي لبە نبارەۋە دەجەنگىيىن ھېشىتا ھىواپيان بەوەببوو لەدەرەوەى شارەوە ھىزىيان بۆبىيت، شۆرشىگىران و رايەريوانىش چاوەروانى دابەزىنى پارتىزانەكانى شاخيان دەكىرد، بەلام بەعسىيەكان لە سهرتاسه ری ولاتدا وه ها شکست و شیرزه بوون که سیان نهیانده توانی فریای ئەرى دیكەیان بكەریت، لەبەرئەرە ریتمی شەرەكان سەعات دوای سه عات قورستر ده بوي، ئيمه بيناكه مان له ههر چوارلاوه گهمار قدا، سەرسىەن لىھ سىمعاتى يەكەملەرە لەگەلمانىدا بلور، للەر شلەرانەدا بىق يەكەمجار قەلەنىدەر ئامىرون و كورگەلىكى دىكەي ئامرونىمان بىنى لە تەنىشىتمانەرە شىەرياندەكرد. سەوسىەن شىەوان گەلنىك درەنىگ دەگەراپەوە بن مانین، هاوارهکانی باوکی و پارانه وهکانی پروشه و ناموژگارییه کانی دکتور ره فعه سوودیکیان نهبوو، کچه که له ناو خوماری شه ردا ده ژیا. هه مرو شه ویک که ده گه رایه وه به ناویکی سارد خوی ده شت و بینه وه ی قری و شکبکاته وه به ته ری ده چووه ناو جینگاکه وه و به ده مه لله رزینه و سه یری نه بوره کانی ده کرد. ده بینت بلیم نه و چه ند روزه کانی ده کرد. ده بینت بلیم نه و چه نه روزه ی له که لماندا بور هه میشه هیمن و بیده نگ بور، وه ک یه کینک سه یری وینه یه کان، سه یری ده کرد.

دوای چهند روزیک و دهیان سه عات شهری قورس، نه و به عسییانه ی له ناوهوه گهمارۆدرابوون، ههرهسايانهينا، ئيمه جهنگاوهرانى رايهريان، ههمسوی دهروازهکانمسان گسرت، موشسه کی و نارنجزکسه دهسستیپهکانمان لسه چەندىن شوينى ناو قەلاكەدا ئاگرى گەورەي دروسىتكردبوو، لـە يـەك كاتدا نوسينگهكاني سهرهوه و بهشيكي زوري قاتهكاني خوارهوه دەسىورتان، لە پەنجەرە بچوكەكانى سەر رېرزەمىنەكەرە دوكەلتكى رەش دەھاتەدەرى، ئاگرەكەي ئارەۋە بەعسىپيەكانى ناچاركىرد يان لىە ژوررەۋە بسووتین یان بینه ده ری و خویان راده ستی ئیمه بکهن وابوو له به ردهم ههردوو دەرگا سەرەكىيەكەي ئەو بىنا ترسىناكەدا گەورەترىن قەسابخانەي مينژووي شاره که مان روويندا، دووسه د سالي رابوردووي مينژووي شاره که شهو و روزی وهمای بهخویهوه نهبینیبوو. ههموو بهعسییهکانمان لهویدا کوشت، هنندهی له ناو ناگر و دوکه لهکه رایانده کرد و دهکهوتنه دهست ئيْمه، به چەقىق ياخىود گوللىھ يان بەرد دەمانكوشىتن. كەس تا ئەمىرق رمارهی کورژراوهکان نازانیت، بهوهدا له به ککاتدا له چهندین دهروازه و دەرگارە كوشىتار بەردەوام بىوو، بەرەدا ھەندىك لىە لاشلەكان دەم و دهست یه دهخرایه دهست و قاحیان و به جادهکاندا رادهکیشران، زانینی ژمارهی راستهقینهی کوژراوهکان ئهستهم بلوو. دهبیت بلیم رمارهپهکی زور له کورانی شار بن پهکهمجار لهو کوشتارهوه فیری شهر

و پیاوکوشتن بوون، شهو کوشتاره بن کورانی دهورویهری مهنگوریش يەكەمپىن قوتابخانى بىور، تا ئەو كاتبە زۆربەيان چەقۆرەشىننى ئاسىايى بوون و ئەزموننىكى راستەقىنەيان لەگەل كوشتندا نەبور، كەسيان يىشتر رۆژى واخويناوى نەزيابوو. بەلام قرانى بەعسىيەكان رووداويكى گەورەبوو، به تارس و خهونیکی زور بارکرابوو، ههتا ههندیک شاعیر و هونهرمهند و ئەكتەرانىش، وەك ئەوۋى بەشدارى لبە شانۆگەرىيەكى گەورەدا بكەن تێيدا بەشداربوون ... توړەييەكە بە جۆرێك گەورەبوو، كەسى ئەدەبوارد ... ترس و خەون ھەموومانى بەجۆرىكى سەير بى بىشەۋە راودەنا ، قەلەندەر ئاموون لەرائەبور كە لەدەرگاي يشتەرە خۆيان بە قەلاي بەعسىيەكاندا كبرد بيق ئنەرەي بيناكيە ژورراق ژوور ليە نيارەرە ياكېكەنبەرە و خۆپيان بگەپننىھ زىندانىمكان و ئازاديانبكەن، مەنگور كەسىي نەكوشىت، بە خۆي و چەقۆكەپەۋە لەسبەر دىيوارى دەرەۋەي بنكەك دانىشىتبۇق و بى ھۆمنى، سهیری ههمور دیمهنه کهی ده کرد، سهره تا ههولیدا مندالان و ژنان له سەيركردنى كوشتارەكە دوورىخاتەوە، بەلام سوودى نەبوو. دەيان مندال و ژن له حهوشی بنکهی ناسایشدا کۆپووپوونهوه با ئهوهی له نزیکهوه تەماشلاكەن،

چەشىنە بى ھەتاھەتاپە لە خەيالىي ئىمەدا جىبھىللىت.

سه وسه ن له پیزی پیشه وه ی ته ماشاکه راندا بو و ، له گه ن هاتنه ده ره وه ی هه ر به عسییه ک و له گه ن هه ر کوشتنیکدا ئیمه سهیری ده موچیاوی ئه و مسان ده کرد که گه نیک سارد ده ینواند ، ئیمه هه مو چه پله مسان لیده دا ، خوشحان بووین ، له سه ر لاشه کان سه مامانده کرد ، به لام که سمان نه مانتوانی شتیکی تاییه ت له سه ر پوخساری ئه ودا بخوینینه وه ، هه ندی جار وامان هه ستده کرد شتیک له ناوه وه توند به ری هه ناسه ی ده گریت ، به لام وانه بوو ... هیدی هیدی سه رنجماندا و بینیمان ، سه وسه ن بونی هه مو و دیمه نکه ده کات ... ته نیا گویده گریت و بونده کات .

له نیواره دا شته کان گهلیک تاریک و ترسناک ده یاننواند، سه ده ها لاشه بەتەببارى گەورە گەورە لەسەر يەك كەڭەكەكراپوون، زۆريەي لاشمكان يە بهرد و ليدان و بياكيشان بهجوريك شيوينرابوون بهدهگمهن كهسيك بيتوانيبايه يهكيكيان بناسيتهوه، له ههنديك يهنجهرهي بيناكهوه، هيشتا دوکه ل و بؤنی بزکروز و سووتانی گزشتی مرزف بهرزدهبووهوه . تیینکی بچوک له ئیمه چووینه ژووردوه و پهکهپهکه ههموو ژوورهکان گهراین. له ناوهوه سهدان لاشهى سووتاومان بيني، سهرنحماندا بهعسبهكان له ههندیدک ژووری تایبه تیدا کربوونه ته و و دواتر ناگر بواری نه داون بینهده ری و دوکه ل خنکاندونی و هیدی هیدی کلیه کان گهیشتوته سهریان و بوونه ته روژووی تهواو، چهندیک له ناو لاشهکاندا گهراین یهک زیندوومان نەدۆزىيەوە، بەلام لە جېگاپەكدا لاشمى بەرپوەبەرى ئاساپش و يارێڒگاري شارمان ناسىيەرە، ھەردوركيان لـە تەنىشت يەكەرە مردبورن. له زیندانه کانیدا ههندیک له گیراوه کان، لهوانه ی دهبایه نازادیانبکه ین سووتابوون، لهويادا تهرمي جهلادهكان و قوريانييهكان تيكهلاوي پهکتربووپلوون، پیست و گوشتهکهیان لله ناویهکندا تواپلووهوه، شهوه پی ئیمه دیمهنیکی زور غهمباریوو که نهمانده توانی ئاسان جهلاده کان و

قوربانييه كان له په كتر جيابكه پنهوه . له هه نديك شويني تردا سه رنجماندا ئەرانسەي دەسىتيان چووبلورە خۆيسان و نەيانويسىتبور بكەرنسە دەسىت شۆرشگیرهکان، خۆیان کوشتبور، شیوهی گرتنیان بق دهمانچه و شوینی گوللهکه لهسهریاندا نیشانهی ناشکراو روونی خوّکوژی بوو. له راستیدا تا ئيستا كەس بەدروستى نازانيت چى لە ناۋەۋە رويداۋە، چۆن شتەكان سه عات دوای سه عات چوونه ته پیشی، نهوانه ی له ناوه وه بوون چون بیریانکردۆتەوە، چیان کردوه، چ ھەولنیک له خەیالیاندابووه، ھەستیان به چ ئازار و چ پەشىپمانىيەك كىردوە، ئەرانە ھەملورى تىا ھەتاھەتاپە نادىيار و نهيّني دوميّننهوه، چونکه نيّمه لهگهرمهي ههلّجوون و تورهبيدا ههتا یه ککه میشمان له دانیشتورانی قه لا تاریکه که به زیندوریی نه میشته وه تا جيرۆكەكانمان لەدىدى ئەرانەرە بى بگىرىتەرە كە لە نارەرە تىا زيان. ههموی ژوورهکان و ریگاکان و سهردابهکانمان یشکنی، نهبا ههندیک له به عسییه کان به نومیدی دهربازبوین له کهایننیک یان ژووریکی نهینیدا خۆپان خەشاردابىت، بەلام ھىچمان ئەدۆزىيەرە . كە شەق داھات تارىكىيەكى سهنگین و ترسناک بالی بهسهر دونیادا گرت، تهنیا به کومهکی لایته دەسىتىيەكان لىه رىسر زەمىنىي يىجاويىيچ و لىه زولمەتىي سىەنگىنى ئاو رُووره سيووتاوهكان هاتينه دهري. له دهرهوه شهويّكي قبورس نيشتبووه سهر زەوى، جگە لە مەيتە بىدەنگەكانىيش كەس لە گۆرەيانەكەدا نەمابوو، بیناکه له تاریکیدا دیمهنیکی وهما ترسناکی ههبوو، هالاویکی وهما ستهرى لنهه لدهستا مترؤف ستامي لهسته يركردني دهكترد، بنده نگييه كتي ترسناک ههموو شبتیکی داگرتبوو... نیّمه له ناو لاشهکاندا وهستاین و بیرمان لای نهوه بوو: ناخق له چ سالیکی دی و له چ روزگاریکی دیکهدا جـۆرە شـەوێكى دىكەي وەك ئەمشـەوە دووبارەدەبێتـەوە؟ شهو درهنگ زانیمان که سهوسهن خان دیارنییه. لهدوای کهوتنی تاریکییه وه، فیکرهت گولدانچی و پروشه به سهبریکی زوره وه چاوه روانیانکرد، ئەر كات پروشە لەگەل دكتۆرى مىردىدا پىكەوە لەمالى گولدانچى بوون، ههموی چاوهروانی پیشهاتی ترسناکمان دهکرد، له سامی نهوهدا دهزیاین به عسییه کان شاره که مان به گازی کوشنده و جه کی دیکه بۆردومانېکهن. ئەر شەرە كە سەرسەن ئاسەعاتى ھەشىت نەھاتەرە، گولدانچى دلى كەرتىه مەترسىييەرە . تىا سىمعات نىزش ئومىدى ئەرەپان ھەببور بگەرىت ود، ههمبوو له رۆژانى راببوردوودا سلەرنجى ئەو دۆخلە ئائاسلاپى و تازەپلەي سەوسىھنيان دابور، وەك ئەرەبور كوشىتارەكانى ناو شار كچەكلەي للە رابوردووییهکی بیدهنگ ئازادکردبیت، وهک ئهوهی یهکهمجاربیت جیهان له روخساره راستهقینه کهیدا ببینیت. فیکرهت گولدانچی گهرچی دلی بنِنْه ندازه دهترسا، گەرچى زۆر ھاوارى بنهودهى لەسەوسەن دەكرد، بەلام دلّی به وه خوشبوو، که سه وسه نی دهبینی له کتیبخانه که ی دیته ده ری و ئەو بۆنە راستەقىنەيەي ژيان ھەڭدەمژيت كە لەسەر شەقام و كوچەكانى ولاتدا هدن، بهبروای ئه و کیژهکه له و کتیبخانه به دا هه سنتیکی بق حەقىقەت ئەمابىرر.

کاتژمیری نق فیکرهت گولدانچی و دکتور به دوودلی و بینارامییهکی کهم وینهوه کهوتنه خویان بق نهوهی به ههموو لایهکدا برون و بکهونه سۆراغی سهوسهن، ماشینه کهی دکتور بانزینیکی که می تیدابوو، دهبایه وریایانه به کاریبهینن، به تاییه نه هموو شاردا بانزین به ره و که می ده روییانه به کاریبهینن، به تاییه نه هموو شاردا بانزین به ره ده ده ده رویشت و پهیداکردنی له جوره شه و یکی وه هادا سه خت بوو. سه ره تا چه ند ماله ناسیاو یکی نزیک چوون، له و جیگایانه بیستیان سه و سه یری تا ده مه و عه سریکی دره نگ له گه ل خه لکیکی زوری تردا له سه یری کوشتاره گهوره کهی بنکهی سه ره کی ناسایش بووه، همووش گووتیان که سه و سه ن له گه ل بینه ره کانی دیدا جیگاکه ی چولکردوه و نیستاش نه و ناوه له ته باری لاشه به ولاوه هیچی دیکه ی لین نییه . دکتور و فیکره تاوه له ته باری لاشه به ولاوه هیچی دیکه ی لین نییه . دکتور و فیکره تا گولدانچی چه ندین ماله ناسیاویان کرد، له رینگای خویان دا سه ریان له جیگایه کدا سه ریان له جیگایه کدا په کیکه و تا دواتر به یه کیک له تاکسییه پاگرزه ره کانی شه و هه موو ناسیاوه به کیک و دووره کانی دی و هه موو خه سته خانه کانیان به سه رکرده و هه به لام نزیک و دووره کانی دی و هه موو خه سته خانه کانیان به سه رکرده و هه به لام سوودی نه بودی نه بود که ساودی نه به لام کیلام سوودی نه بود که ساودی نه به لام که سه کیکه و که ساود که ساودی نه به دی که که ساودی نه به دی که ساودی نه به دی که ساود که ساودی نه به دی که که ساودی نه به دی که که ساودی نه به دی که ساودی نه به دی که ساودی نه به دی که ساودی نه به کیک که که دی که دی که ساودی نه به دی که ساودی نه به دی که که ساودی نه به دی که دی که داخه که دی که دا که ساودی نه به دی که دی که دی که دی که داخه که دی که داخه دی که دی که داخه که داخه که داخه که دی که دی که داخه که دی که که در که دی که داخه که داخه که داخه که داخه که داخه که دی که دی که دی که دی که در دی که داخه که داخه که داخه که داخه که دی که دی که دی که داخه که در که دی که داخه که داخه که داخه که دی که که دی که که دی که که دی که دی که دی که دی ک

له نیوهشهودا ژمارهی نهوانهی بهدوای سهوسهندا کولانه و کولان دهگهران، شهقامهکانی دهرهوهی شاریان بق دهپشکنی لهسهد کهس زیاتر بوون، له مهیتخانهکان سهیری مهیتی ههموو کوژراوه مهدهنییهکانیان کرد، له خهستهخانهکانیشدا سهیری بریندار و بیهوش و مردوه بیناوهکانیان کرد، بهلام له سهوسهن خههریک نهبوو.

قەلەندەر ئامىوون بالەوانى راستەقىنەى ئەو شەوە بوو، لەسەعات يەكى شەودا دواى ئەوەى ھەمىوو لە گەران ماندووبووبووبورىن، قەلەندەر بەتەنيا گەراپەوە بۆ بىنا سووتاوەكەى ئاسايش، كە بۆنى خوين و مردن لە ھەمىوو گۆشە و كەلينىتكى دەھات. سەدان لاشە لە گۆرەپانەكەدا كەوتبوون، قەلەندەر سەيرى ليهات كە مىردووەكان بەو ئەندازەيە بىدەنگى، بىشىتر بىرى لە بىدەنگى مىردووەكان نەكردبووەوە، سورىتكى

گەورەي بەدەورى خەوشى بنكەكەدا خوارد، بە لايتەكەي دەسىتى سەيرى دەموچاوى ھەندينك لـ لاشهكانى كـرد، شـيوەي كرانـەوەي دەميان و دەرپەرىنىي چاوپيان و خواربوونىەۋەي ملييان گەلتىك سىھىربوۋ، قەلەنىدەر پیشتر مردووی له و جورهی نهبینیبوو، شیوهی خوبه دهسته وه دانیان بو مردن رايجلّهكاند، هەستيكرد لـه ميّره مردوون... هيچيان بـهوه نەدەجـوو که کهسانیک بن دویّنی شهو یان بیّش چهند سهعاتیّک لهوهویهر زيندووببووبان، بەلام قەلەنىدەر ھەسىتى بە ترسىپكى تايبەتى نەكىرد، ئەوەى كە ناترسىت لە دلەوە ترساندى... لە مندالىيەوە دەزانىت كە نیشانه په کې باش نیپ محروف له محردوو نه ترسینت، هه محوو زیندوویه ک دەبنت له مردووهکان بترسینت، دەبنت لنیان بترسیت تا له زیندویتی خۆي دلنيابېت. ئەرەي بەتەنيا لەم تاريكىيە كوشندەبەدا و لەم ھەرشە ساردهدا و له ناو ئهم ههموو لاشههدا ومستاوه، ههستنكي بنتهندازه ناخۆشىي تىيا دروسىتكرد، بەلام ھەسىتىكرد شىتىك بەرەر نار بىناكەي راده کیشنیت، لـه وی بونی سـووتانی لاشـه کان تیزتـر و تاریکییه کـه چرتـر بوی، هەندنیک له ژوورهکان تەنیا لاشهیهک بان دووانیان تیدابوی، له ھەنىدى ژوورى تىردا، مەيتىەكان لەسلەر يىەك كەڭەكەبووبىوون. قاتىي خوارهوه جگه له خوّلهمیشیکی نهرم و یارچه شوشهی شکاو و میّن و کورسی و دوّلابی سووتاو هیچی دیکهی تیدا نهبوو، له ههندی جیگادا هیشتا له ژیر خولهمیشه که وه گریکی کر ده سووتا . که جووه قاتی سەرەۋە ھەستىكرد ھىدى ھىدى خەرىكە باران دەبارىت... لە يەنجەرە گەورەكانەۋە سەيرى ئەو دىمەنە تارىكەي شارى كىرد، دلنيابوق رۆۋانى پیشوو به عسبیه کان له ویوه سه بری دونیایان کردوه . به ر له وه ی بنکه که بهجیبهیلینت له پشته وه دابه زی بن ژیر زهمینه که . ژیر زهمینه که لاشه ی زۆرتىرى تىدابور، ئاشىكرا ئاگرىكى سامناك و دۆزەخىكى گەورە لەرى بەريابووپوو، ھەندىك لە مىردووەكان تەنيا ئىسكە رەشەكانيان مابووەوە،

قەلەندەر ھەستىكرد بۆنى مىردن لـەرى لـە ھـەر جېگايەكى دىكـە چرتـرە. قەلەنىدەر بەھێمنىي بە لايتەكەي دەسىتىيەرە، تىا ئەرسىەرى رارەرەكان رۆيشت، بيدەنگىيەكى كوشىندە سەرۋەر بىوق، لەسەرەخى و ئارام بە هەنگاوى بچوک بچوک بەلاى ژوورەكاندا دەرۆپشىت، يەكە يەكە سەيرى ههمور کونج و کهلینهکانی دهکرد. تادواجار له پهکیک له ژوورهکاندا له ناوهراستی دهیان لاشهی سووتاودا سهوسهنی به راکشاوی بینییهوه، به هیّمنی و بیّجولّه وهک مردووهکان کهوتبوی، سهرهتا تهنیا گویّی لهدهنگی هەناسىمى بىرى، دەنگىكىي بچىرك و مشىميەكى لەستەرەخق. قەلەنىدەر بهترسیکه وه لایته که ی وه رگیرا و و به دهنگیکی نوساو و نیمچه خنکاوه وه گووتی «خودای گهوره، سهوسهن خان... ههموو شار بهدوای تودا دەگەريىت... ھەمبور شيار... تىق جىي دەكەيىت ليىرەدا... جىي دەكەيىت». ئەر بەبنىئەرەي ھەستىت بە ھەمان دەنگى لاوازى خۆي، بەر دەنگەي لە ساته ههره ساده و ناساییه کانی ژبانیدا قسهی بنده کرد گروتی «گوی له مردووه کان دهگرم... گوئ له مردووه کان دهگرم، بونی مردووه کان دەكەم، قەلەندەر ئاغا بۆنياندەكەم». قەلەندەر بەدەنگىكى شىپرزەرە گروتى «دلنیابووم لیرهدا دهتدوزمهوه ... دلنیابووم دهتهویت بونی مردووهکان بكەيىت. سەوسىەن خىان وەختىكىي زۆر خرايىت ھەلىبىۋاردوھ، ھەمبوق شىار به دوای تودا دهگهرینت... ناه خوایه، به لام سهوسهن خان... سهوسهن خان هەست بەچى دەكەپت؟» . سەوسەن خۆى راستكردەوھ و بە ھۆمنى گووتى «بەھىچ قەلەندەر ئاغا... ھىچ. ھەسىتم بە ھىچ نەكىرد، بۆنىيان وهک بۆنى خەلكى ئەم شارە وايە، وەک بۆنى مىن و تىق وايە». قەلەندەر بینه وهی بزانیت بر نه و برسیارهی کردوه، گروتی «به لام سه وسه ن خان دەسىتتم بىدەرى، دەسىتتم بىدەرى، بىناكە لىە ھەمبور لايەكەرە سبورتارە، تیدهگهیت مهترسی شهوهی ههیه بروخیّت... بهراستی بروخیّت، باش نييه ليرودا بمينيتهوه». سهوسهن دوستى خوى دايه دوست قهلهندور

۲۳ کۆشكى باڭنىم غەمگىنەكان

ئاموون و گووتی «من ههموو شتیکم بینی، قهلهنده رئاغا ههموو شتیکم بینی» قهلهنده رئاغا ههموو شتیکم بینی». قهلهنده ربهسه رسامییه وه گووتی «خانم چیت بینی»» سهوسه ن به هیمنی به رزبوه وه و بینه وهی وه لامیبداته وه ، دهستی گرت به چاوییه وه تا تیشکی لایته که کویّری نه کات و گووتی «قهلهنده رئاغا درهنگه … وانییه، زوّر درهنگه، ئیستا گولدانچی مه راق ده خوات، له من زیات رکه سی نییه، ده لیّم بابروّینه وه بو مالّی». قهلهنده رگووتی «گولدانچی له ئیواره وه به دواتا ده گهریّت … له ئیواره وه مال به مال به دواتا ده گهریّت » ناموون ده ستی گرت و به رزیکرده وه ، هه ستیکرد به دواتا ده گهریّت به سهوسه نیش ته ماشایه کی سهوسه نیش ته ماشایه کی سیوسه نیش گورت و مه ستیکرد شه ویش بونی مردووه کانی لیدیّت، سه وسه نیش ته ماشایه کی سیوسه نیش و مردووه کانی لیدیّت، سه وسه نیش مردووه کانی لیدیّت.

كهس فريا نهكهوت سهرزهنشتي سهوسهن بكات، ئهو شهوه به نهخوشی گەراپدوه ماللین، کیه گولدانچی و پروشیه بینیان به جوریک بنهنز و کهم تین بوو، وایان ههستکرد ناگای له خوی نییه و گونی له هیچ تنبینی و نامورگارییهکیش نابیت. تا کهوتنی خور چهند جاریک لهستهر ينه کا رشنايه وه، تايه کني به هينز دايگنرت و عاره قني دهرده دا، لنه بیّهرّشی نزیک دهبووهوه و دهگهرایهوه، لهرزیّکی توند دهیگرت و بهدوایدا خاودهبووهوه . ئەو دۆخمە ماوەيەكى زۆر درينزى خايەنىد، چەنىد مانگيكى دوورودرێـژ، لـهو چهند مانگهدا ههندي جار ناچارپوون بهشێوهي دهستکرد خواردنی له ریکای دهمارهوه بدهنی، دیاره له و ماوهیه دا بق ماوهی كورت ئارامى تيدهگەرا، بەلام ھەمور ھيورپوونەرەپەك داكەوتنيكى كتوپس و تونیدی بهدوادا دههات. ناچار بع شهوهی له دونیای گهورهی خنوی دانهبریّت، قەرەویّلْــه و جیّــگای خەرەكەپــان بــق بــردە قاتــی ســـەرەرە بــق ناو كتيبخانه كه . ماوه ي نه خوشييه كه ي سه وسه ن سه رده مي گررانكاري سیاستی گەورەببوون، لبە دوای ھاتنبەدەرەۋەی لبەر سپەرداپە تاریکپەی یربـوو لـه مەپتەكانـی رايەريـن، ئارەزووپيەكـی نەمابـوو وەک جـاران گـوێ له ههواله کان بگریت. فیکرهت گولدانچی نه خوشی کچه کهی وه ک جوره مانگرتنیک در به دونیا وهرگرت، بۆنی ریان، بۆنی جهنگ، بۆنی مردن، ييكرا ئارەزوويەكى ئەوتۆپان تيادروست نەكىرد لەسلەر ناسلىنى دونساي راستهقینه بهردهوام بیّت، لهو دهمهدا تاکه دلّنیایی و نهوازشی شهو رۆژاننىك بور كە ئارىيان جەردەت بۆيلەي يەيدادەكىرد و دەھات لەسلەر دیوارهکانی کتیبخانه که وینه ی نوی و گهوره ی بن نیگارده کرد، نه و لهسه ر قەرەرىللەكسەي خىزى دادەنىشىت و ئارىيان بىھ ھىنمنىي نىگارى دەكىشا، ئەرەي بە بىدەنگى سەيرى جوڭە و فلچەدانان و رەنگگرتنەومكانى ئاريانى دەكىرد، ئارامىيەكى دەرونى قووڭى يىدەبەخشى، لەنبىوان ئەو و ئاريانىدا بیّدەنگىيەكى گەورە بەرقەرار بور، ئەو ھیّدى ھیّدى وەك نیگاركیّش وازى له کردنه وه ی پیشانگا و دروستکردنی تابلتی دیکه ده هینا بن شهوه ی تەرار خىزى بىق ئەم نېگارانە تەرخانبىكات، سەرسىەن تاكە بېنلەرى راستەقىنەي ئەربور، بەلام ھەستىدەكرد لە ھەر بىنەرىكى دىكەي جىھان قوولْتر و وردتر دهچیّته ناو تابلوّکانهوه، پتر له ناویاندا وندهبیّت، زیاتر دەتوانىت بەناوياندا بروات، زياتى لەزەتيان لىدەبىنىت ... زۇر كەم قسەيان لەگەڵ يەكىدا دەگۆرىيەۋە، ھەنىدى جار بە ھىمىنى چايەكىيان يىكەۋە دهخواردهوه، ههندی جاریش لهسهر رهنگ و یلهی تزنهکان قسهیان دهکرد، گهر سهوسهن زوّر شارهزووی ههباییه و کراوهباییه، کهمیّک لهسهر ژیانی شار و ههندیک کتیب و نهخوشییهکهی خوشی قسهیاندهکرد.

به هار و هاوینی سالی ۱۹۹۱ گرنگترین سهرده می ژیانی ئیمهبوون، له وسهرده مه دا گورانکاری گهوره روویاندا، له کوتایی هاوینی نه و ساله دا هیزه کانی سه دام حوسه بن دوای چه ند شهریّکی گهوره ی سهر جاده و کولان، بخ هه تاهه تایه شاره که مانیان به جیّهیشت و سهرده میّکی تر له میّرووی ئیمه دا ده ستی پیّکرد، حیزیه کوردییه کان که تائه وکات چه کیان به ده سته وه بوو، له چیاکان دابه زین و نه و حوکمرانیه یان دامه زراند که نه مریّ به رقه راره، نه وه گهوره ترین سهرکه و تنیّک بوو کورد له دوای روخانی ئیماره تی بابانه وه به ده ستی به یّنیّت، نه و کات که دوو حیزیه گهوره کی و لات یه کیّت می نیشتیمانی و بارتی دیموکرات دابه زینه ناو

شارهکانه وه وه ک چه ژننیکی گهوره وههابوو، به لام خودی دوو حیزیه که به میّژووییه کی تاریک و پر ناکرّکییه وه هاتنه ناو ژیانمانه وه، له سهرده می چیادا لهسهر دابهشکردنی ناوچهکانی دهسهلات و کونترولکردنی خاله سنووربیه کان و خوسه یاندن و رابه رایه تیکردن زوریان له یه کدی کوشتبوو، به لام که هاتنه خواری و بوون به دهسه لاتی مهده نی پهیمانی نهوه یاندا شته کان به ناشتی و بیکوشتار چاره ده کهن، نامرونییه کان له بنه ره تدا بارتى بوون، بەجۆرىكى بەربىلار لە شۆرشى ئەيلولدا بەشداربوون، بۆپە لهگهڵ دابهزینی پارتیپهکاندا، سهی کهرهمی نامرونی و له تهکیشیدا هەمىور بياوانى دىكەي سەر بە غەشىرەت بېدروردلى راستەرراست جورنە ناو حیزیهوه، قەلەنىدەر ئامبوون وەک جەنگارەریکى كىزن و بەناوبانىگ بتر له وانى دى بيشوازى ليكرا و لهلايهن ئهندامه بالإكانى حيزيه وه بق خوانى تابيەت داوەتكرا. بەرەدا لەر چەند سالەدا يارتىيەكان يېگەيان له شارى ئېمەدا زۆر لاوازبووبوو، پەيوەندىكردنى ئاموونىيەكان بەوانەوە هنِّـز و تیننکی گهورهی ینبهخشین، دیاره ناوبانگی ناموونییهکان وهک عەشىرەتنىك كە لە دە سالى رابوردوودا لە دەوللەتەوە زۆر نزىكېوون، بە گرنگ وهرنهگیرا، گرنگ ئهوه بوی ناموونییهکان هیزیکن دهتوانن شکوی دێربنــي حيــزب لێـرودا زيندوويكەنــەوو.

تیکه آبوونی نامرونییه کان به هیزه کانی پارتی دیموکرات، زوّر شتی له چیروّکه کهی نیّمه گوری، نهو روّوهی که هموال بالاوبووهوه که نامرونییه کان چوونه ته وه ناو حیزب، ههموو دانیابووین که به شیکی نهو بریاره پهیوه ندی به شهری نامرونییه کانه وه له سهر سهوسه ن فیکره تهیه، ده شمانزانی نه و بریاره بان کاریگهری گهوره له سهر ههموو نهوانی دی جیده هیایت به الام له گهال نهوه شدا مه نگور تا کوتایی هاوین بریاری نهدا بچیته ناو هیچ هیزیکی سیاسیه وه، به رده وام بیریده کرده و و به رده وامیش راکانی خوی ده گوری، به الام له کوتایی هاویندا نیدی ته واو

دلنيابوو که ناتوانيت وهک تاکه مهخلوقيکي بي حيازب له شارهکهدا بژي، خەلكى شارەكە يېكرا تورشى ئەر دەردەبوربورن كە يان دەبىت بېنە ئەندامى حيزبيك ياخود ھەوادارى حيزبيك، بەرەدا ھەوادارەكان ھەميشە لە ئەندامەكان سەرسەختتر و كەللە بەجۆشترن، دۆخى شار تا دەھات خراپتر و خرایتر دهبوی. له باییزی ئه و ساله دا تاک و ته را خه لکانیکی بیلایه ن مابوونه وه ، فیکروت گولدانچی یهکینک بول له و تناک و تهرایه ، فیکروت رۆژېكيان لەگەرمەي ئەر بەتاي حيزيجيتىيەدا لەسەر جا خواردنەوه و لە هەیوانی گەورەي مالەكەدا بە دكتۆر رەفعەتى زاواي گووت «ترسىناكترين به لایه ک رووبکاته شاریک نه وه په خه لکی بیلایه نی تیدا نه مینیت، چونکه سیاسهتی راستهقینه ههمیشه بیّلایهنهکان دهیکهن». تُهوکات دکتور ره فعه تبینه وه ی پیشتر که سهست و نهستی ناسیونالیستی بهجۆشى لىدىبىت، بى ھىچ ھۆيەكى ئاشكرا بى ماوەيەكى كورت بوو بە ئەندامى خىزبېكى بچوك كە دروشىمى يەكگرتنەۋەي ھەمبور كوردسىتانى هەلگرتبوق، له كۆتاپى ھاويندا مەنگور دواى بيركردنەوەپەكى زۆر، برياريدا بچیّت ریزهکانی پهکیّتی نیشتیمانییهوه . هنری هه لبزاردنی بن پهکیّتی نیشتیمانی هادر ئادوه نهبور که درایه تای نامورنییه کان له ساهنگهریکی بەرامبەرەۋە بىكات، بەلگو ئەۋەبۇۋ زۆربەي كۇرانى دەۋرۇبەرى بە ئاشىكرا و نهينني چووبوونه ناو پهکيتيپهوه . ئيوارهپهکيان قهپنوز جوقلي پيپگووت «مەنگور بيىر لـه چـى دەكەپتەوە، بچيتـه ھـەر حيزبيّكـى ديكـەوە دەبيـت به دورمنی نیمه، خوت دوزانی دلسوزی بو حیرب لهسه روو ههموی وهفا و دلسىززىيەكەرەيە». ئىەر رسىتەيەي قەيىۆز جوقلىي مەنگىورى ھەڑانىد. دلنيابوو ئيستا وهفا و لايهنگري ئهو كورانه بن حيزيه نهوهك بن ئهو، وهک ئەوھى بەدواي جێگايەكى ونىدا بگەرێت، وەک بيەوێت دەست بەو شتانهوه بگریّت که ژیان خهریکه لهدهستی دهفریّنیّت، بریاریدا بچیّته حیزبهوه . قهینوز جوقلمی ئاموژگاریکنرد «مهنگور تنق پیریوویت، حینزب

گەنجىنەيەكى گەورەيە، بەلام كەم كەم خۆى دەردەخات، تا زياتىر تىيا قوول بىتەۋە زىدى زىلارى تىدايە، تاكە جىڭايەك لەم ولاتەدا ئىنسان بىرانىت ئالتونى لىدەربەينىت ناو حىزبە ... لەبەرئەۋە دۈودل مەبە». لەو ماۋەيەدا ھەمبور دەمانزانى كە مەنگور لە رىنگاى دۆستە قاچاغچىيە ئىرانىيەكانىيەۋە، خەرىكى ساغكردنەۋەى كەلوپەلە تالانكراۋەكانى دۈاى راپەرىنە، بەلام ھىدى گەورەى مەنگور لەۋەداببور كە خىزى راستەۋخى لەۋىدەدابور كە خىزى راستەۋخى لەۋدەدابور كە خىزى راستەۋخى بور، كەسىش نەيدەزانى ئەور پارە زۆرەى مەنگور لەۋ چەنىد سالەدا بور، كەسىش نەيدەزانى ئەر پارە زۆرەى مەنگور لەۋ چەنىد سالەدا بەيدايكىدۇ، لە كۆييە و بى كوي دەچىت.

پۆژنیک له ناکاو ههموو مهنگوپمان بینی وهک یهکیتییه کی سهرسهخت قسهیده کرد، چیتر نه و دوود نی و بیده نگییه ی نهمابوو که جاران ههیبوه، له زمان و قسهکانیدا گانته کردن و لاقرتییه کی شاردراوه دهرهه ق به همموو حیزیه کانی دیکه و سیاسییه کانی دیکه ههست پیده کرا، به لام لهگه ن نه وه شدا سنووری که مهبوو مهنگوپ نهیده به زاند، به نکو به ناشکرا دهیگووت «له سیاسه تدا مرؤف ده بیت بزانیت قوونی خوی له کویدایه». دویوداوه کان دواتر روز به ناپیکی روزیشتن، مهنگوپ له حیزیدا گهلیک خیرا چووه پیشین، کوپهکانی ده ورویه ری روزیه یان بوونه چهکدار و هیزی پاراستنی نه و، نیدی روزگاریک هاته پیشین مهنگوپ چیتر نهده هات بی پاراستنی نه و، نیدی روزگاریک هاته پیشین مهنگوپ چیتر نهده هات بی ده رده که و ده مینیرا، وای لیهات نیمه روز کهم ده مانبینی، شهوانیکیش ده رده که و ده بینیرا، وای لیهات نیمه روز کهم ده مانبینی، شهوانیکیش گه مارویان ده دا، ناسان گویمان له قسه کانی نه ده بیو، به لام هه موو ده مانزانی که خوی هیچ کات له چه قویه کی زیاتر هیچی دیکه ی پین ده مانزانی که خوی هیچ کات له چه قویه کی زیاتر هیچی دیکه ی پین نییه ... هیچ کات.

له كۆتايى ھاوينيشدا ھيدى ھيدى سەوسەن بەرەو باشبوون رۆيشت، له

۲٤٠ کۆشكى بالنىم غەمگىنەكان

ئەيلولى ھەمان سالدا بى يەكەمجار لەسەر شەقامەكان لەگەل دەستەيەك لە كچانى گولدانچىيىدا بىنىمانەرە، رەك ھەمىشە لاوازىيەكەى سىيحراوى و پەنگى نەخۆشى لە سىيمايدا دلرفىن بور. لەر رەرزەدا بى يەكەمجار لە ھەندىك كۆپ ر كۆبرونەرەى ئەدەبىدا ئامادەبىرە، رەك ھەمىشە بىدەنگ ر بەرىقار لە جىڭايەكدا تا كۆتايى دادەنىشت و دواتىر بە بىدەنگى ھەلدەستا و دەرىزىشت، دەيزانى لە ھەمور لايەكەرە سەيردەكرىت، دەيزانى ھەمور چارەكان لەسمەر ئەرن، دەيزانى بىز ھەر كوى بىروات بەدوايەرەيىن... دەشىزانى كە تەنھايە، زۆر تەنھايە، وە ناشتوانىت تەنھا نەبىت.

هـهر لـهو وهرزهدا پروشـه گولدانچـی کوریّکـی بـوو و ناویـان نـا «هوزار»، کوریّکـی شـیرین کـه تـادوا روّژی ژیـان دهبیّتـه هاوریّیهکـی نزیکی سهوسـهن. به عسیبه کان هه رگیز شه و کوشتاره ی نیاو بنکه ی سه ره کی ناسانشیان له بیرنهچووهوه، هینندهی هیزهکانی خویان کشانهوه گهمارویهکی تابووری گەورەپان خستە سەر ناوچەكانى ئۆمە، لـە ھاوپنى سالى نەرەدوپەكدا دۆخى ئابوورى خەڭك زۆر بەرەو خرايى رۆيشت، موجەي زۆريەي كارنشىينان له ناکاو برا، چیتر دەوللهت له بهغداوه یارهی هیچ کهسیکی نهدهدا كه شويّني زياني بكەرتايەتە ناو ھەريّمى ئيّمەرە . فيكرەت گولّدانجيش له و دهمه دا وهک سه دان هه زار خه لکی پیر و خاوه ن خانه واده بی هیچ سهرچاوه په کې ژیان مایهوه و هه ژاریپه کی گهوره رویکرده ماله که پان. له و ماره به دا فیکره ت جارجار بق به کینک له ریک خراوه بیانییه کان که کاری گەياندنىي كۆمسەك و ئاۋەدانىيان ئەنجامىدەدا، ھەندىيىك بەلگەنامىم ق نوسىراوى تابيەتى لىە ئىنگلىزىيەرە دەكىردە غەرەبى، بەلام دەسىتكەرتى له و ئیشانه شتیک نهبوی ههموو ژیانی دابینبکات، لهبه رئه وه جاریکی تر دەستى بردەوە بى فرۆشىتنى كتىب لە كتىبخانەكە. گولدانچى دەبايە هەمورجاریک گفترگزیهکی درینژ لهگهل سەوسەندا ئەنجامبدات، دەباسە سە زمحمهت بيخاته سهر ئهو قهناعهتهي گهر كتنبهكان نهفرزشين ناتوانين بڑین… بِوْ ئەرەي دەست لە خەلك يان نەكەنەرە، فرۇشتنى كتيب و پهیکهر و توجهفیاتهکان تاکه سامان و تهنها دهروازهیان بوو. گولدانچی له و بیاوانه نهبوو یارمه تی خورایی له کهس وه ریگرینت. به لام جگه له هـهژاری، هۆیهکی گـهورهی تـر پیشـنیاره بهردهوامهکانـی دکتـۆر رهفعـهت بور که ینیوابور تا ئه و کتیبخانه به بمیننیت، سه رسه ن جنگایه کی نهمینی ههیه، جیکایهک وای لیدهکات ییویستی به دونیا نهبیت و له مالدا دیل بيّت و تا كۆتايى بە خەلكى ئەم شارە نامزېيّت. ھەتا جاريكيان دکتور ره فعه تکه ده نگیکی گر و سهریکی چکولانه و قریکی زهردی زۆر تەنكى ھەبىرو، دواى قرغەيەك بە گولدانچى گورت «كاك فيكرەت... له روانگهی دهرونییهوه بروانیت، سهوسهن کتیبخانهکه وهک دونیایهکی سەربەخۇ سەيردەكات، وەك شوپنېكى تايبەتى كە ھېزى ئەوەي دەداتى سەنگەر لە ئىمە ۋەرېگرىت. گەر لە مىن دەپرسىت، ۋادەبىنىم بەشدارى سەوسىەن لىھ رايەرىنىدا، لىھ رووى دەرونىيلەۋە، دەگەرىتلەۋە بىق ئىلەۋەي کیژهکه جار دوای جار دهیهویّت شهو ویّشه ناشیرینهی شهم شاره و ئەم دەوروبەرەي ئىمە تىپىدا دەريىن لاي خىزى تۆخبكاتەوە ... بەرلەوەي راستەرخى خانمى كچتان بناسم، كە چىرۆكەكەپىم بىست، بەلىي دەمىك که له خهستهخانهی گشتی بووم، حیکایهتهکهم له دهمی دکتور و سستهرهکان بیست، له دهمی نهخرشهکان، له دهمی فهراشهکان و باجییه کان و میرانی نهخوشه کان ... به لی جهنابی گولدانچی له دهمی ئەوانىم بىست، يەكجار نا ... بەلكى دەجار... يان سەد جار. ئەوكاتىش رام وابور کچهکه به و بریاره سهیره ی بن یهکیک دهگه ریت له توزی شهم شاره و له ههراوبهزمی ئهم مینژووه بهدوور بینت. به نی ناغام، یه کینک بهدونیادا بگهریّت و سهفهر کهسیّکی تری لیّبسازیّنیّت... ها نهمه مانای چى ... گەورەم ماناي چى ... لە رووى دەرونىيەوە سەيرىبكەيت، ئەمە مانای ئەوەی ئەم كيارە ناتوانيت لەم شارەدا بارى، كەيفى بە كەسمان نايهت و كهسماني خوش ناويت و شارهكهشي خوش ناويت... بق؟ چونکه کتیبخانه کهی ههیه ... تا ئه و کتیبخانه یهی ههبینت و واهه ستده کات قەلايەكى گەورەي ھەيە، شوپنېكى ھەيە لە شوپنى كەسىي تىر ناچيت.

له رووي دەرونىيەۋە سەيرىبكەيت ئەمە نەخۆشىييە، بەلى نەخۆشىيەۋە ... ئەم كچە بەلىي، بەلىي نەخۆشە ... بەلىي قوريان نەخۆشە ... ھەتا ئەگەر دەزگىرانەكانىشى بگەرىنەرە ناتوانىت شوويان يىبكات. ھەلبەت مەبەستم شوري راستهقینهیه، مهبهستم نهوهیه ببیّت به کچیّک وهک کچهکانی ترى ئەم شارە، وەك پروشەخانى خوشكى، وەك ئامۆزا و پورزاكانى. نا بارەرم بنبکه بهم چەشنە نابنت به ژننکی راستەقینه و ساغ، وهک ههمبور ژنبه راستهقینه و سناغهکانی تنهم شناره، وهک خوشکهکانی من و خرشكەكانى تىز... تىا ئەم كتېبخانەپە بەينىيت، لەگەل ھەمبور تېكچوون و زویربوونیکی بچوکدا رادهکاتهوه بر پشت کتیبهکان، خوی لهو دیو دیواری کتیبهکانهوه دهشاریتهوه . ههمیشه گووترومه که کتیبی زور له مالَّـدا ترسـناكه، مروِّقي نهخـوْش دروسـتدهكات... ههلّبـهت مـن لـه رووي دەرونىيەۋە قسىەدەكەم، چاكترىن شىت ئەۋەپ ئەۋ سىاتەي شىوۋدەكات نەتوانىت خىزى لـە نـاو كتىبەكانـدا بشارىتەوە، ئـەوە باشـىترىن شـىتە... من دەزانىم كى تىق لەببەر دەسىتكورتى كتيببەكان دەفرۇشىيت، بەلام باشده كەيت... باشىدە كەيت... دەبنىت ھىچ ئاسەوارىكى ئەم كتنبخانەيە لهم مالهدا نهمينيت، دهبيت تهفروتونايبكهيت، بهلكو سهوسهن بتوانيت وهک که سنیکی ناسیایی بنژی».

فیکرهت گولدانچی که به پاستی بهرهو پیری دهچوه، زوّد له پابوردووی خوّی لهگهل کتیب و زانستدا نائومیدبوه، بوّ بههانهیهک دهگهرا تورهیی خوّی بهرامبهر ههموو نه و رابوردووه خالیبکاتهوه، بهلام کتیبخانه که بهشیکی گرنگی ژیانی سهوسهن بوو، نهو چیّگایه بوو که تییدا گهوره بوویوو، فیکرهت گولدانچیش دلنیابوو تا نهم کتیبخانهیه بمیننیته وه سهوسهن ناتوانیت له دونیای نهم کتیبخانهیه وه بگوازیتهوه بی ژیانی راستهقینه، روّزانی راپهرین و نهو شهوه تاریکهی له ناو لاشه کاندا بردیه سه ره نیشانهی نهوه بودی که سهوسهن ناتوانیّت بهرگهی

دهنگی راستهقینهی ژیان بگریّت، ئه و نهخوشییه گهورهیهی به نگهبوو که ریّگریّکی روّحی گهوره لهبهردهم کچهکه دا وهستاوه و ناهیّلیّت دونیا قهبوولّبکات. ئهوهی تادیّت ته نهاتر دهبیّت، ئهوهی له ناو دونیای ویّنه بیّده نگهکاندا نهبیّت ناژی، ئهوهی گهیشتوّته ئه و تهمه نه و هاوریّیه کی راسته قینه ی نییه، فیکره تیان تووشی غهمیّکی قوولّ دهکرد... دهبووایه پیّش ئهوهی بمریّت شتیک بکات، توانای ژیان لهم کچه دا گهوره تر بکات... چی دهبیّت و چوّن بکات... چی دهبیّت و چوّن ده توانیی ژیان دیمی دهبیّت و چوّن بکات... چی دهبیّت و چوّن

رۆژنے که «فهیسهڵ نهجیب سهحاف» هات بن سهیری کتیبخانهکهی گولدانچی زور سهرسامبوو، شهو ههموو ژیانی له کرین و فروشتنی کتیبخانه شه خسی و تایبه تیپه کاندا بردبوره سهر، پیاویکی بالابه رزی باریک و رهقه لمه بسور، چه ناگه یه کسی دریستل و ده نگیکسی منگس و قه وامیکسی ریکسی ههبوو. له سهره تای حهفتاکانهوه ئیشی کرینی کتیبی کون و دهستنوسی كۆن و كتيبخانهى ئەو بياوانەبور كە ئە ناكاو ھەرەسىياندەھينا و دەبايە دەسىتبەردارى ھەمبور ئىەر شىتانەبن كىه لىه زيانيانىدا كۆيانكردۆتلەرە. فهیسه ل سه حاف که کتیبخانه گهوره کهی گولدانچی بینی زمانی گیرا و بِق چەند ساتیک لەسەرسامیدا قسەي بِق نەدەكرا، ھەلبەت پیشومخت زۆر ناوبانگى ئەم كتيبخانەيەي بيسىتبور، بەلام كتيبخانەك، لەسەروو هەمبور ئەر رەسىفانەرە بىرو كە بىسىتبورى، گەنجىنەيەكى گەررەي بيْرينه بور، كه پيشتر خەرنى بينوه نەبينى بور. دەبينت بليم فەيسەل سه حاف ئیشه که ی خوی به ئیشی مردووشوره کان و گزرهه لکه نه کان ده شوبهاند، ههمیشه ده یگووت «کرینه وهی کتیبخانه یه ک، وهک دزینی ههموی یادهوه ری و یادگاری مرزفیّک وایه، وهک دزینی گهنجیّتی وایه. که كتيْبخانەيەك دەكريتەرە، رەك ئەرەپە ھەمور ئەر رۆژ ر سالانە بكريتەرە

که مرزقیک له پهروهردهکردنی خویدا بردویتیه سهر، شهو سهماتانه بدزیت که تنیدا لهگه ل یاله وانه کان و جیهانه کان و کیشه کانی دونیادا رْياوه». لهگهڵ ئهو قسانه شدا فه يسه ڵ سه حاف كتيب كريْكي دلره ق بور، گەرچى دەيزانى برسىتى مىزى سەرەكى ئەر كەسانەيە كە كتىب دەفرۆشىن، بەلام نرخەكانىي تىا دوا ئاسىت دادەبەزانىد و كتېبەكانى وەھا کهم به ما دمنرخاند، مرزف بهزهیی به زانست و عهقل و نوسیندا دەھاتىموھ، لىم دواى راپەرىنىموھ بازارى ئىمو بەجۆرىكى بىرىىنىم ھاتبورە گەرمى، ئەسەرىكەرە سەدان رۆشىنبىرى بىن يىول و برسى ئە شاردا رۆژ دوای روز درخیان دروارتر و دروارتر دهبوو، بهسهریکی دیش خه لکانیکی پارهداری نوی هاتبوونه مهیدان که دهیانویست مال و نوسینگهکانیان ب کتیبخانی گهوره و کتیبی ناوازه برازیننهوه، لهو سهردهمهدا دەستخسىتنى كتېپېكى ناوازە لەوانەبور ژيانى مىزۇق بگۇرېت، يەيوەندى تازهی بن دروستبکات، به که ساننکی خاوهن دهسه لاتی بناسینیت که دەيانويست خۆيان وەك ئەھلى كتيب دەرىخەن و وابنوينىن كە يلەي سياسيان ئاوينهي خوليايه كي فيكريه، ئهو روَّرُه كه فهيسه ل سهجاف هات بق مالّی گولدانچی له چیوهی جوّره کاریکی وههادا بوو، ههندیک له و پیاوانه ی له شاخ هاتبوونه خواری و بهراستی دهیانوست روخساریکی مهدهنی نیشانبدهن و وهک عاشقی کتیب و رؤشنبیریی دهریکهون، چاویان خستبوره سهر کتیبخانه کهی گرلدانچی ... نه و کتیبخانه یهی دهیانزانی پهکټک له جوانترين و سيحراويترين کچهکاني شار وهک ماسيپهکي زيد له جهوزیکی شبیندا مهلهی له نباودا دهکات.

فهیسه ل پیاویکی راستگر و یهکسه ره و بیپیس و پهنا بوو، دوای شهره ی چایه کی لهگه ل فیکره ت گولدانچیدا خوارده وه که له راستیدا له چا زیات شتیکی دیکه ی نهبوو پیشکه ش به میوانه کانی بکات گووتی «لیتی ناشارمه وه که کتیبخانه کهی نیوه، تهنیا کتیبخانه یه کی

راستهقینه یه ژبانمدا بینیبیتم، من کتیبخانه گهورهکانی بهغداد و تاران و ئەستەمبولم ھەموو بىنيوه، بەلىي ھەر سىي ولاتەكە چووم بىق ئەرەي سەيرى كتيبخانەكانىيان بكەم، مىن تەنىيا كتيب كى نىم، مىن عاشقى كتيبخانهم، ليتى ناشارمهوه كه من زوّر كهم كتيب دهخوينمهوه، من عاشقی خویندنهوه نیم، به لکو عاشقی کتیبم، کتیبناسم نهوهک رۆشىنبىر، ئەۋە دوو شىتى جىياوازن، نىا كاك گولدانچىي مىرۆف نابىيت ئەوانى تىككەللېكات، بەريىز بەراسىتى لىە شارە ھەرە گەورەكانى خۆرھەلات و لای خه لکے هـهره زانا و داناي ئيـران و تورکيـا کتيبخانـهي وههـا دەوللەمەندم نەبىنىدە، بەللى قوربان ھەمور شىتىك ئاشىكرايە، كتىبەكان ب خۆشەرىسىتىيەرە كىردراون، بەخۆشەرىسىتىيەرە خوينراونەتھورە، ب خۆشەويسىتىيەوە ھەلگىراون ... مىن كتيبەكان بىق خىقم ناكىرم، گەر بىق دوکانه کهی خوم بیانکرم به و جوره سهر راست نابم و به و چهشنه راستیت یینالیم، بیشتر ناوبانگی ئهم کتیبخانهیهم بیستوه، زور ناوبانگیم بیستوه، به لام نهمرق، بن شتیکی تر لیرهم، په کی له سه رکرده سیاسییه رۆشىنبىرەكانمان رايسىياردوم كتيبخانەكەي ئيسوەي بىق بكىرم، جەنابيان ئەندامى بالاى حيزبيكى ناسراون، ئەريش عاشقى كتيبخانەيە، بۆئەوەش پارهیه کی زور ده دات ... پارهیه ک چهند سالیک خوت و خانمی کچتان بِيْكِيْشُهُ بِيْدِه رِبْنِ... بِيْكِيْشُه ». فيكرهت گولدانچى گورتى «نا، كاك فەيسەڭ، بە ھىچ جۆرىك ناتوانىم ھەمۇر كتىبخانەكە بەيەكەرە بفرۆشىم، به لئى من بريارمداوه تهواوى كتيبخانهكه، ههتا دوا بهرهى له كول خوم بكهمهوه، له راستيدا بريارمداوه له بيريدا له مالْيْكدا بريم كتيبي تيدا نەبنىت، ئەرە بريارى منە، ئاسان نىيە مىزف بگاتە بريارى لەرجۆرە، مەسەلەكە ھەر تەنيا يەيوەندى بە بۆسوودى كتۆبەوە نىيە لەم شارەدا، یهیوهندی به درق و دهلهسهی نوسهران و رؤشنبیرانی شارهکهوه نییه که هیچ نین جگه له کرمه لیک روربلیی گهوره، به لکو یه یوه ندی به و

ههستهی خرّمه وه هه یه کتیبخانه جیاوازییه کی نییه له گه ل قه فه زدا،

ثا به لین ... جیاوازی نییه له گه ل قه فه زیّکی گه ورده دا که مروّف له

ناویدا دیل بیّت ... به لام خانمی کچمان ناتوانیّت به وجوّره ده ستبه رداری

کتیبه کان بیّت، ناتوانم له ماوه ی شه و و پررژیکدا هه موو کتیبخانه که تانی

بر باربکه م، هم ر نرخیّکی دونیام بده یتی ناتوانم کاری وات بر بکه م،

چونکه کاری وه ها له وانه یه سه و سه به به به به نی دکتور ره فعه ت په مزی دکتوری زاواشمدا بیروبر چوونم گرریوه ته وه ، به لی دکتوری زاواشمدا بیروبر چوونم گرریوه ته وه ، به لی دکتور ره فعه ت په مزی نه گه ر بیناسیت، شه وه میّردی کچه گه وره که مه ، نه ویش رایوایه خرّمان
له کتیبخانه که پرتگاریکه ین به لام هه لبه ت شته کان به وجوّره نابن ... گه ر
هاوپی به پریزه که تان کتیبخانه که ی دوو سال زیات ربخایه نیّت به ش به ش و له کاتی
جیاواز و به خشته یه ک که دوو سال زیات ربخایه نیّت کتیبه کان بکریّت ...

هم ربه و شیّوه یه ش به ش به ش شه و پاره یه مان بداتی که به پریّزتان
باسیده که ن ... هم ربه و شیّوه یه » .

فهیسه الله هه ناسه یه کی هه لکیشا و اله به رباخه لمی سه عاتیکی ده ستی ده رهینا و ته ماشایه کیکرد و گروتی «گهر اله سه رئه و بروایه بن کتیبخانه که بغری شدن شته کانی دیکه گرنگ نیین ... واده زانم هاوریکه م، گهر ته واوی چیری که که ببیستیت الله دی خی گیره ش تیده گات، نه مه جگه الموه ی المه با وه په دام خی شحال ده بیت، خوشی ده توانیت هه رجاره و به جی میوانه کانی سه رسام بکات، کتیبخانه که ی تی شتگه ایکی جی ده ترییک میوانه کانی سه رسام ده کات، نیستا گهر ئیره ریگام بده ن زوری تیدایه که مروف سه رسام ده کات، نیستا گهر ئیره ریگام بده ن چه ند وینه یه کی کتیبیک ده گرم، وینه ی به رگی چه ند کتیبیک ده گرم، ده توانم دواتر هه ندیک الم وینه کان بی خوشتان بشی مه وه ... بی یادگار، وه ک شاهید اله سه رئه وه ی پوریک الم ویزان کتیبخانه یه کاله که تاندا هه بوده ...

گولدانچى جارىكى دى سەرى لەقانىد و سەرلەنوى فەرمووى لە

میوانه که کردهوه، لهویدا کابرا به هیمنی کامیرایه کی دهرهینا و کهوته گرتنی وینه.

فهیسه ل کامیرایه کی زیناتی روسی گهوره ی پیبوه سهره تا وینه ی همسوو پهیکه و و دهمامک و سندوقه نهخشداره بچوکه کانی گرت که ههندیکیان دهستکردی هونه رمه نده بودییه کان و ههندیکیشیان کاری دهسته و پهنچه یهیکه رتاشه نه فریقییه کان بوون. دواتر که وته پهسمگرتنی تاقی کتیبه کان له کتیبه میژووییه دیرینه کانه وه دهستی پیکرد و له په فی کتیبه کان له کتیبه میژووییه دیرینه کانه وه دهستی پیکرد و له په و تابیه ت به ههژده به رگه گهوره که ی کتیبی «شیفا به گول» کرتایی به وینه گرتن هینا، تاک تاکیش ههندیک کتیبی وه ک نمونه جیاده کرده و و وینه ی ده گرتن، له سهره تاوه کتیبی «پولیی شهیتان له سهره لدانی بورکاندا» و دواجاریش به وینه گرتنی دهستنوسی «توانای میخه ک له سه ر زیندووکردنه وه ی مردوان» کوتایی به همووشت که هینا.

سهوسهن له جنگاکهی خزیهوه بهساردی سهیریدهکرد، به لام دلنیابوو ناتوانیّت هیچ بکات. دهیزانی مالهکه خوراکی تیدا نییه، دهرمانه کانی ئه و له بازاری رهشدا به پارهی گران نهبیّت دهست ناکهون، حهبه کانی باوکی که دهمی ساله بر راگرتنی فشاری خویّن دهیخوات پارهی زوریان دهویّت. بر نهوه ی نازاره کانی باوکیشی زورتر نه کات، هیچی نهگووت. له میریوو دهیزانی باوکی به پنچهوانهی جارانه وه رقی لهم کتیبخانه یه یه میریوو

لهدوای رایهرینهوه مهسهاهی گهیشتنی وینه و نامهی سی ریبوارهکه ئاسانتر و خيراتريوو، لهودهمهدا رثمارهي شهو كوردانهي له خورشاواوه دهگەرانمۇم تىا دەھىات لىم گەورەبوونىدا بىوو، ئىموان يرديكىي خيىراي پەيوەندىيان لە نىلوان سىن بىياۋە ئاۋارەكە و ئىمەدا دروسىتكرد، بە جۆرىك بهردهوام دهمانزاني عاشقه غهريبه كانسان ئيستا له كويي جيهاندان. له سهرهتای سالی نهوهدودوودا له ناکاو خولیا و نارهزوویه کی کویی له شاردا سهريهه لداو ههموو دهمانويست ههفته دواى ههفته ههوالي سين راوکه رهکه بزانین، ههندیک که س نه خشه ی تایبه تیان کری و له سه ر ئەر نەخشەپە ھۆڭى سەفەرى رۆبوارەكانيان دروسىتدەكرد، بەلام زۆرپەي ئەو ھۆلانە ھۆلى خەيالىبوون كە پەيوەندىيەكيان بە راستىيەوە نەبوو، هەندى جار دەمانېينى كەسانىك لە چاپخانەكاندا لەدەررى نەخشەيەك كۆبوونەتەۋە و لەسەر چارەنۇس و ئاراستە و ئەگەرەكانى يېشىدەم سىخ عاشـقەكە قسـەدەكەن، بـەلام زۆربـەي قسـەكان راوبۆچوونـي بيمانـا و بيسه روبه ره بوون . له شوباتي نهوه دودوودا دوو وينه له بازاردا دوركه وتن یه کیکیان وینه ی کامه ران سهلما بوو، له گوندیکی ناو چیا به رزه کانی سنووري پيرو و ئەكوادۆر، ئەوي دىشىيان وينەپەكى مەنسور ئەسىرىن بوو لهگهڵ تووتىيەكى گەورە ... ئېجگار گەورەدا، لە شويننېكى نادياردا. ئيستا ئەلبومى وينەكانى سەرسەن تادەھات گەررەتىر و گەررەتىر دەسور،

شهوان دهستی دهخسته سهر وینهکان و چاوی لیکدهنا و خنوی له جیهانیکی دیکهدا دهبینییهوه، لهدوای شهوی ناو لاشهکان و نهخوشییه سهخته کهی خویه وه ناره زوریه کی نه مابور بون و ده نگی ده رهوه زور بچن بهسهریدا، ئیستا ئاسانتر دهچووه ناو وینهکان و روونتر دهیتوانی ببینیت عاشــقەكانى لــه كويّــن و بەكويــادا دەرۆن، بــەردەوام ئەتلەســيّكى گــەورە به کراوهیی لهسهر میزهکهی دانرابوو. ئهوکات نه پروشهی خوشکی، نه فیکره تی باوکی و نه هیچ که سیکی تر له بنه ماله ی گولدانچی راستەرخۆ دەربارەي ريبوارەكان قسەيان لەگەلىدا نەدەكىرد، بەلام بەو ئەتلەسىە گەورەپەدا ھەمبور دەپانزانى كە بەردەوام خەپالى لاي ئەر سىن ريبوارهيه، ههندي جار له بونه و كوبوونهوه گهورهكاندا، كاتيك ههموو ژنان و بوکان و کچانی گولدانچی کودهبوونهوه، دهیبیست پهکیک له ژیر ليّويهوه ينيده لنّت «بهملي شكاويان، ئينشه لا قهت ناگهريّنهوه ... توخودا ئەرە زەرقە بەرانەرە، سەيرىكە خۆى دەڭيىت مريشكى نەخۆشە، توخودا حەزيان له چى كردوه»، دەيبىست يەكۆكى دى دەلىن «چۆن وادەلىنىت، سەوسىەن زۆر زۆر جوانىه ... زۆر زۆر»، دەببىسىت يەكىكى دى دەلىيىت «جوانه … بهوه دهڵێيت جوان… سهبريکه دهڵێيت کرمه و کراسي لهبهر كردوه»، بەلام سەوسەن ھەرگىز دەسىتى لىە ويقارى خىزى بەرنەدەدا، ویقاری ئەمىرەپەکى رەنگ پەرپو و بیمار، كە ھەمىشە كەم قسەدەكات، كه قسه شده كات شتيك ده ليت جياواز له واني دي.

ههر لهو دهمه دا بوو ساقی مه حمود دوای کرمه نیک پشکنینی پزیشکی دنیابو که چیتر تامردن ناتوانیّت گررانی بنیّت، له پاستیدا هیچ هزیه کی فیزیکی بن ئه و دهرده له به رده ستدا نه بوو، به لام پشکنینه کان ده ریانخست ساقی له پووی ده رونییه وه نیّجگار بیماره و هه ر زور له خرکردنیکی ده ستکرد بن تیه پاندنی ئه و درخه ده شیّت ده ره نجامی خرایی هه بیّت . یه کیّک له دکتوره کان بیگووت گری ده رونییه کان به خرایی هه بیّت . یه کیّک له دکتوره کان بیرگووت گری ده رونییه کان به

كەللە رەقىي چارەسەر ئاكرين، مىرۇف دەبيت لېگەريت زەمان و گۆرانى هەلومەرجـهكان ئـەو كارە لـه ئەسـتۆبگرن، سـاقى دەنگـى خــۆى وەك شهمیدی دیکتاتۆرىيەت و خۆشى رەک پەكنىک لىه قوربانىيەكانى بەعس تەماشادەكرد. للەدواي رايەرىنلەۋە ساقى ۋەك نوينلەرى مەنسلور ئەسلرين رۆلتكى گەورەي لىە نىاو ھونەرمەنىد و شىاغىرەكانى شارە بچكۆلەكەمانىدا بینی تا یادهوه ری مهنسور هه رزیندوو و به رز رابگرن، له و دهمه دا جاریکی تارک ههندیک گزشاری نهدهبیدا ههندیک قهسیده و شایعری بچوک دەرکەوتنەوە کە بېشکەش بە «رېبوارەکەي رېگاي عەشىق، مەنسور ئەسىرىن» كرابوون، ھەتبا لە يەكنىك لە گۆشارە ئەدەبىيەكانىدا شىيعرنكى دریژمان به ناونیشانی «یاداشتی سهفهره نهفسوناوییهکهی مهنسور» خوینده وه، که شاعیریکی ناسراو و ناوداری نه و سهردهمه نوسیبووی، جگه لهوه تابلزیهکی سهرنجراکیش و بیناونیشانیش دهرکهوت که ئهودهم رەواجىكى زۆرى بەيداكىرد، تابلۆك گەرىدەيەكى گەنجى كوردىــۆش نیشانده دات به خنوی و گوچان و تورهکه په کهوه به ریگایه کی درینودا دەروات و لەبەردەمىيىدا دىمەنىي ئەفسىوناوي كۆمەلىنىك جەنگلەل و شىارى دوور کراوه ته وه ، تابلۆکه ناوی «گهشته کهی مهنسور»ی لینرابوو، تابلۆکه به شیرازی شیره کارانی شه ست و حهفتای کورد ره سمکرابوو، ریالیست به لام جەنجال بە سىن رەنگە سەرەكىيەكەي ئىدمە، رەنگە نەتەوايەتىيەكانمان سهوز و سوور و روش، سهوز وهک سهمبولی ههستانهوهی تهیهدی و نەمرىمان، سوور رەنگى خوينى شەھىدانمان، رەش رەنگى ئازارى ههمیشهیی و پرسهی ناکوتامان. تابلزکه ههر زوو بهشیوهی کارتی بچوک چاپکرا و له ههندي جيگادا بن فرزشتن خرايه پيشي جامخانهکانهوه. له پهکینک له ئیواره کورهکاندا که سهوسهن فیکرهت خوشی لهوی بور، شاعیریکی لاو شیعریکی لهسهر «بالنده موبارهکهکان» خویندهوه و راشکاوانه مهنسوری وهک «راوکهریکی موقهدهس» ویناکرد... شاعیره

شهوان دهستی دهخسته سهر وینهکان و چاوی لیکدهنا و خنوی له جيهانٽِکي ديکهدا دهبينييهوه، لهدواي شهوي ناو لاشهکان و نهخوشيپه سهختهکهی خوّیهوه نارهزوویهکی نهمابوو بوّن و دهنگی دهرهوه زوّر بچن بهسه ریدا، تیستا ناسانتر ده چووه ناو وینه کان و روونتر ده یتوانی ببینیت عاشىقەكانى لىھ كوينىن و بەكويىادا دەرۆن، بەردەوام ئەتلەسىپكى گەورە به کراوهیی لهسه ر میزهکهی دانرابوو. شهوکات نه پروشه ی خوشکی، نه فیکرهتی باوکی و نه هیچ کهسیکی تار له بنهمالهی گولدانچی راسته وخق دەربارەي ريبوارەكان قسهيان لەگەلدا نەدەكىرد، بەلام بەو ئەتلەسىە گەورەپەدا ھەمبور دەيانزانى كە بەردەوام خەيالى لاى ئەر سىن ريبوارهيه، ههندي جار له بونه و كوبوونهوه گهورهكاندا، كاتيك ههموو ژنان و بوکان و کچانی گولدانچی کودهبوونهوه، دهیبیست پهکیک له ژیر ليّويه وه ينيده لنّت «بهملي شكاويان، ئينشه لا قهت ناگه رينه وه ... توخودا ئەرە زەرقە بەرائەرە، سەيرىكە خۆي دەڭيىت مريشكى ئەخۆشە، توخودا حەزيان لـه چـي كـردوه»، دەيبيسـت يەكێكـي دى دەڵێـت «چـۆن وادەڵێيت، سەوسلەن زۆر زۆر جوانلە ... زۆر زۆر»، دەيبىست يەكتكى دى دەلتىت «جوانه … بهوه دهلّنيت جوان… سهيريكه دهلّنيت كرمه و كراسي لهبهر كردوه». بهلام سهوستهن ههرگينز دهستي لنه ويقاري خنزي بهرنهدهدا، ویقاری ئەمىرەپەکى رەنگ پەرپو و بیمار، كە ھەمىشە كەم قسەدەكات، كه قسه شده كات شتيك ده لينت جياواز له واني دي.

ههر له و دهمه دا بو و ساقی مه حمود دوای کرمه نیک پشکنینی پزیشکی دنیابو که چیت ر تامردن ناتوانیت گررانی بنیت اله راستیدا هیچ هزیه کی فیزیکی بی بیشکنینه کان ده ریانخست ساقی له رووی ده رونییه وه نیجگار بیماره و هه رزو له خوکردنیکی ده ستکرد بی تیپه راندنی ئه و دوخه ده شیت ده ره نجامی خرابی هه بیت ده رونییه کان به خرابی هه بیت .

کهلله روقی چاروسه ر ناکرین، مرؤف دوبیت لیگهریت زومان و گورانی هەلومەرجەكان ئەو كارە لە ئەستۆبگرن، ساقى دەنگى خۆي وەك شەھىدى دىكتاتۆرىيەت و خۆشى وەك يەكىك لە قوربانىيەكانى بەعس تەماشىادەكرد. لىەدواي رايەرىنىەرە سىاقى وەك نوپنىەرى مەنسىور ئەسىرين رۆڭتكى گەورەي لە ناو ھونەرمەنىد و شاعيرەكانى شارە بچكۆلەكەمانىدا بینی تا یادهوهری مهنسور ههر زیندوو و بهرز رابگرن، لهو دهمهدا جاریکی تار له مهندیک گزشاری نهدهبیدا مهندیک قهسنده و شنعری بچوک دهرکهوتنهوه که پیشکهش به «ریبوارهکهی ریگای عهشق، مهنسور ئەسىرىن» كرابوون، ھەتا لە يەكىك لە گۆشارە ئەدەبىيەكاندا شىغىرىكى دریژمان به ناونیشانی «یاداشتی سهفهره نهفسوناوییهکهی مهنسور» خویننده وه، که شناعیریکی ناستراو و ناوداری شهو سنه ردهمه نوسیبووی، جگه لهوه تابلۆيەكى سەرنجراكێش و بێناونيشانيش دەركەوت كه ئەودەم رەواجىكى زۇرى پەيداكىرد، تابلۆك گەرىدەيەكى گەنجى كوردىلۇش نیشانده دات به خوی و گوچان و توره که په کهوه به ریگایه کی دریداد ا دەروات و لەبەردەمىدا دىمەنى ئەفسىوناوى كۆمەلىنىك جەنگەل و شىارى دوور کراوه ته وه، تابلۆکه ناوی «گهشته کهی مهنسور»ی لینرابوو، تابلۆکه به شنوازی شنوهکارانی شهست و حهفتای کورد رهسمکرابوو، ریالیست به لام جەنجاڵ بە سىن رەنگە سەرەكىيەكەي ئىمە، رەنگە نەتەوايەتىيەكانمان سبهون و سبوور و روش، سبهون ووک سبهمبولی ههستانهووی تهیهدی و نەمرىمان، سىرور رەنگىي خوينىي شىھمىدانمان، رەش رەنگىي ئازارى ههمیشه یی و پرسهی ناکرتامان، تابلزکه ههر زوو بهشیوه ی کارتی بچوک چایکرا و له ههندی جیّگادا بـق فروشـتن خرایـه ییشـی جامخانهکانـهوه. له پهکینک له نیاواره کورهکاندا که سهوسهن فیکرهت خوشی لهوی بوو، شاعیریکی لاو شیعریکی لهسهر «بالنده موبارهکهکان» خوتندهوه و راشکاوانه مهنسوری وهک «راوکهریکی موقهدهس» ویناکرد... شاعیره لاوه که کاتیک له خویندنه وه ی شیعره که ببوره وه ، بینه وه ی شهرمبکات یان بترسیت دهستنوسی قهسیده که ی خوی به قهدکراوی دایه دهست خانمی سه وسه ن گولدانچی که نه و روزه به ریخه و ته ریخی بیشه وه دانیشتبوو و گووتی «خانمی به ریخ فه رموو ... نه م قهسیده یه به به بند ه تیر نیز و نوسراوه ، مولکی نیزه یه ، وه ک چون بالنده موقه ده سه کانیش هه در مولکی نیزوه نی بالنده غه مگینه موقه ده سه کان » نه وه یه که مجار ببور ، ناوی «بالنده غه مگینه موقه ده سه کان » بیستین ، پیشتر که س ناویکی له و جوزه ی له بالنده کان نه نابوو . هه موو بینیمان سه و سه ن به هیمنی خهنده یه کی بی گه نجه که گرت و به ده نگیکی ناسک و نزم گووتی «سویاس» و هیچی دیکه ی نه گووت .

له زستان و بههاری سالّی نهوهدودوودا نویّنهرهکان چهندین جار چوون بر مالّی فیکره ت گولدانچی و بهسته ویّنهی تازهیان بر سهوسهن برد، ههندیّک له و ویّنانه کهوتنه دهستی تیّمه و ههندیّکی دیشیان بر سهوسهن فیکره ت گیرابوون و تهنیا ثه و برقی ههبوو زهرفه تایبهتییهکانیان بکاتهوه . نهوکات قهلهنده ر ئاموون ثازادانه چهکی ههلّدهگرت و ههمیشه ش به هاوریّتی کوّمهلّیک چهکدار به ریّگاوهبوو، بهردهوام وا خیّی بهستبوو ویک نهوهی بچیّت بو شهریّکی قورس. زوّربهی کات له نیّوان بنکهکانی حیزیدا له هاتوچیودا بوو، خیری وهک بهرپرسیّکی عهسکهری گهوره نیشانده دا که کاروباری زوّر گرنگ و ترسیناکی له نهستوّیه، بهلام سهردانی گولدانچییهکان بیکات، غهریزه به کی زیرهکانه پیّیگروتبوو که سهردانی گولدانچییهکان بیکات، غهریزه به کی زیرهکانه پیّیگروتبوو که ههمیشه به ر لهوهی پیّبخاته مالّی ثهوانه وه چهکهکهی دانیّت و وهک پیاوه سادهکهی جاران خیّی دهریخات، مهتا ههندی جار نامیوژگاری پیاوه سادهکهی جاران خیّی دهریخات، مهتا ههندی جار نامیوژگاری چهکدارهکانیشی دهکرد له به دردهرگای مالهکه دووربکهونه و خوّیان دهریخهن ده دردهری ده نیان ده درده به که دوربه دوربه دانیتی و نه دهریدهن ... قهلانده ر له دلّهو دلّنیابوو، نه فیکره گولّدانچی و نه

کچه که ی له و جوره که سانه نین حه زیان له بینینی پیاوی چه کدار بیّت. ئه و هه میشه به دهنگی یه کیّک که ده یه ویّت شتی گرنگ به جوریّکی ناسایی بگیّریّته وه، باسی له شویّنی خالید ناصوون له سه رنهخشه کان ده کرد، هه رگیز دروّی نه ده کرد، هه رگیز شتیّکی زیادی نه ده خسته سه رئه و چیروّکانه ی ده یانزانیّت، به هیّمنی و به نه ندازه ی نه و زانیارییه که م و شکانه ی له ناو نامه کانی خالیددا ها تبوون هه موو شتیّکی ده گیّرایه وه، به پیچه وانه ی مهنگوره وه که فه نتازیا کانی خوّی ده خسته سه رهه موو چیروّکیّکی بچوک تا سه و سه نورتر و نوّرتر سه رسام بکات. مهنگور ده یگووت که شتییه که ی کامه ران بیست روّژ له ده ریادا و نبووه و دواتر به کرّمه کی کرمه لیّک دولفیت ریّگای و شکانیان دوّزیوه ته وه، ده یگووت کامه ران له باشووری نه فریقا فیّری سه مای خیّله کانی روّلی بووه، له نه مریکای باشوور بالنده یه کی سی سه ری گرتوه که نیّستا بووه به نه مریکای باشوور بالنده یه کی سی سه ری گرتوه که نیّستا بووه به یه کیّک له شته عاجباتیه کانی دونیا، له جیّگایه کی دیش مه یمونیّکی به کینیک له شته عاجباتیه کانی دونیا، له جیّگایه کی دیش مه یمونیّکی به بینیوه هه مو و ددانه کانی تالتون بوون.

توانای مهنگوپ لهسه ردروستکردنی چیاروک دلّی سهوسهنی زوّر خوّشدهکرد... وهک مندالیّک به قسه کانی پیده کهنی، فیکره تله ژیانیدا کچه کهی به وجوره نه بینی بوو، پیشتر که س نه یتوانی بوو به و شیوه به وسه ن بخاته پیکه نین. دیاره سه وسه ن دلّنیابوو که مهنگوپ دروّده کات، به لام شیوه ی دانیشتن و جوری داپشتنی بو پسته کان دلّیان خوّشده کرد، شتیکیان پیده به خشی نه له ژیبان و نه له کتیبه کاندا نه بیبینی بوو... مهنگوپ هه رجاریّک سه رنجی دلّخوّشی و به خته وه ری سه وسه نی بدایه، پتر دروّیده کرد، تا جاریّکیان گووتی کامه رانی سه لما له نه فریقا توتییه کی له دارستانیّکدا گرتووه که هه موو مه م و زینی نه حمه دی خانی له به ربووه، سه وسه ن به و به دری جو به و به و به و به دری خانی له به ربووه، دارستانیّکدا گرتووه که هه موو مه م و زینی نه حمه دی خانی له به ربووه، سه و سه و بوریّت و هه ...

فیکرهت ههمووجار کیژهکهی ناگاداردهکردهوه که توانای مهنگور لهسهر

قسمی خفش و خهیال به شیکه له کولتووری چهقزکیشانی شارهکه، بهشتکه له زیانی روزانه یان، به لام نهمه به مانای نهوه نبیه که خه لکی ياك و بيزيانان، به لكو له يال ئه و قسه خوشي و زمان شيرينييه شدا دەتوانىن گەلىك شەرانى بىن... ئەرەي سەوسەن بىنەنىدازە بەقسەكانى مهنگور مهست دهبیّت، ئهوهی ئهم پیاوه نیمچه خویّندهوار و بازارییه که ناويانگێکي خرايي ههيه، کيژهکه بهوجـێره دهجوڵێنێت سهرساميدهکرد. فیکرهت له دلهوه خرشحال بوو که سهوسهنی دهبینی وهما ییدهکهنیت، خرّشحال بور که هاتنی مهنگور ده یگه شانده وه، خرّشحال بور به ناشکرا و بیشه رم پرسیاری ده رباره ی شوین و ناراسته ی کامه ران لیده کات، به لام نەيدەويست تېبكەويت و نەزانيت مەنگور چ جۆرە ئادەمىزادېكە ... چ توخمیکی تالیوز و سهیری مروشه که سهوسهن ناسان ناتوانیت تیبیگات. هەمبور ئەر خىكايەتانەي بىز سەرسەن گېراپەرە كىه لىه بازاردا لەسلەر مەنگور لەسلەر زاران بلوون، دزىيەكانىي، رۆڭى كە تالانىيەكانىي دواي راپەرىندا، ئەو غەربىزە سەرەتابيەي بۆ سووتاندنى شوينەكان، يەيوەندى به قاچاغچییه گهوره کانه وه، ده ستی له فرزشتنی زور نامید و کالای گرنگی ولاتدا به ئیرانییهکان، سهوسهن جاریک به باوکی گووت «گولدانچی، تـق دەزانيـت، مـن رۆژێـک بـه مەنگـورم گـووت، هـەر ھەڵەيـەک يـان هـەر شتیک بکات، لای من گرنگ نییه ... گرنگ ئەرەپ چیریکەکانی سەر به دنیایه کی ترن ... هه ست ناکه یت، که چیرزکه کانی سه ر به دنیایه کی تىرن... ئەرەت بەلارە گرنىگ ئىيسە؟». فىكىرەت گولدانچىي ئىگايەكىي کچه که ی کرد و بینه وه ی بتوانیت وه لامپیداته وه ، پیکه نی، دلنیاب و هه ر شتیک سهر به دونیایه کی دی بیت کیژه کهی سه رسامده کات.

لەسـﻪرەتاى سـاڵى نـﻪوەدودوو دا ھەڵمەتـﻪ گەورەكانـى پروپاگەنـدە بـۆ يەكـﻪم ھەڵبژاردنـى دىموكراتـى لـﻪ شـارەكەماندا دەسـتى پێكـرد، يەكێتـى نيشـتيمانى و پارتـى دىموكرات دوو گەورەتريـن ھێـزى نـاو ئـەو ھەڵبژاردنـه

بوون، ئەو رۆژانە ھەمبور لە جۆش و خرۆشىدا دەكولايىن، لەو ھەلمەت، گەورانـەدا ھەمـووان وەك مندالــى لاســار و بيْميْشــكمان ليْھاتبــوو. قەلەنــدەر ئاموون له رۆژانى بەر لە ھەڭبژاردندا رەڧتەپەكى زەردى دەكردە ملى و جامانه یه کسی سیووری ده کسرده سه ری و پیکرای کیج و کوری خیزانه که ی له جلی زورد هه لده کیشا و له پیکابیکی سهر به تالدا دویگیران، له دوای ییکابهکهی خویهوه چهندهها ییکابی تر ههبوون که تهوانیش پرپوون له کچان و کورانی زهردیوش و ههمووش بهیه ک دهنگ هاواریانده کرد «کاکه ... کاکه». هه موو سه رنجماندا که که ژاوه ی ناموونییه کان نیواران چەنىد جاريىك بە پېشىدەم بارەگاكەي مەنگورى بابەگەورەدا دەروات، كە سهرتایای دیوار و ستاره و پهنجه رهی به بزیه په کی سهوز رهنگکرابوون، هـهر كات زنجيـره بيكابـهكان دهگهيشـتنه ئاسـتى بارهگاكـه، كهمٽـک خاویاندهکردهوه و پیکیرا دهنگیان بهرزدهکردهوه و ههملوو به یهک گهروو هاواریانده کرد «بازی بارزانی سباری بارزانی موسته فا سباری بری بازی». ب چەشىنىك ھاوارياندەكىرد پەنجەرەي بارەگاكىەي مەنگىور دەلەرىيىموە . مهنگور و کورهکانی دهوروبهری تا سن روّژ به هیمنی خویان گرت و شتیکی نهوتزیان پیشان نهدا، له رؤژی چوارهمندا بیش نهوهی ئاموونىيــه كان لــه مــال بينــه دەرى، چەندىــن پىكابــى بــــ لــه كــچ و كــورى سەرزىۆش، كە يەكى پەرۆيەكى سەرزيان بەستبور بە ناوچارانيانەرە، چوونه بەردەمى ماڭى قەلەنىدەر ئامىرون و بىق نيوسىەعات زياتىر پىر بە هه موو گهرویان دهیانقیژاند «مامه ... مامه». دهنگه کان وه ها گهرم و بهرز و تورهبوون له كۆلانه دوورهكانيشهوه دهبيستران. ئاموونييهكان ئەو ئۆوارەپە نەيانتوانى كەژاوە رۆژانەكەي خۆيان رۆكېخەن. ھەر ھەمان شهو دهستیکی نهناس مالی «فهوری بهگی ناموون» و «لهتیف ناموون» و «عهبدولا به کی ناموون»ی سووتان. وه ک ههمیشه ناگرهکان هیے زیانیکی گیائی لینهکهوتهوه، به لام ههر سی خانووهکه بوون به خۆلەمىشىي تەرار... ھەتا ئاسىن و يەنجەرە و شىلمانەكانىشى توانەرە و بوون به خزلیکی نهرم. ههر لهو شهوهوه زیانی ناموونییهکان کهوته دوودلّی و مهترسیپهوه، دهستیّکی نهناس، شهو دوای شهو عهلاگهی پس پیسایی و شیاکه و تهرسی ده خسته ماله کانیان، زورفی پر زیلی دهگرته پەنجەرەكانىيان، دەفتەرى دەھارىشىتە خەرشەكەيان كە لەمسەر بۆ ئەرسەر به وینهی کنهر پرکرابورهوه، تورهکهی بچکولانه کنه پریبوون له قاوغی فیشهک، بوتلّی پلاستیک که پرپور له میاز، شوشه که به قاری سووتان ئاخنرابوو، چەقىزى خويناوى، سورنى رەش، دويشىكى تۆپيو و سەرە مارى پانکراوه و شتی سه پری دیکه ش. په پوهندیکردنی ناموونیپه کان به سهرانی حیزیسه وه بن داوای کومسه ک و هاریسکاری شنتیکی نه وتنوی بن نه کسردن، دۆخى ئامرونىيەكان تا مارەيەكى درورو دريّرْ بەر چەشنە مايەرە. ھەتا تکای فهوری بهگ له فیکروت گولدانچی که دوسهلات و قسهی خوی لای مەنگور بخاتـه كار، سـوودێكى نەبـوو. چونكـه مەنگـور وەك ھەميشـﻪ تـﻪواو خـزى لـه دىمەنەكە دوورخستەرە و وابلاربورەرە كە بەسەفەرىكى تابىـەت چووه بق ئيران تا له تارانهوه بهتهلهفون قسه لهگهل كامهراني سهلمادا بكات... مەنگور تا دواي تەواوبوونى ھەڭبۋاردنـەكان خـۆي دەرنەخسـتەوھ.

که لـه ســاڵی نهوهدوچـواردا شــهری ناوخــق دهســتی پێکـرد، شــتێکی ئەوتىق كى كتىبخانى و دىكىقرە گرانبەھاكانىي مالىي فىكىرەت گولدانچى نەمابوون، لـه نێـوان ئـەو دوو سـاڵەدا ڧەيسـەڵ نەجيـب بەچەنـد تەكانێكـى جياواز، ههمو كتيبخانهكمي له گولدانچى كړييهوه، بهلام بهوهوه نهوهستا، به لکو تـهواوی پهیکـهرهکان و تـهواوی کهرهسـته رهنگینهکانـی دیکور و تابلق گرانهکان و فهرشه ئاوریشمییهکانیشی له چنگی دهرهیّنا. وهک لـه رێکهوتنـی يهکهمـدا پێکهاتـن، فهيسـهڵ دهبايـه جـار دواي جـار و به مهودای وهرزنیک له ننیوان ههموو نوّبهتنکدا کتیبهکان بگوازیّتهوه. سەوسىـەن دەبايــە لەســەرەخۆ و ھۆمــن ئاوابوونــى دونيــاى جارانــى خــۆى ببینیّت، زوّر لەسـەرخق، بەجۆریّک بتوانیّت ئازارەكـەي بەسـەر مەودايەكـي زەمەنــى دوورودرێــرُدا بەشــبكات. دەبايــه بــه هێمنــى واى لێبكرێــت لــەو زیندانه نهبهدییهی ناو کتیبهکان بیتهدهری و وهک کچیکی ناسایی بری، دهبایه بزانیّت روزیّک دیّت که خوی و قهرهویّلهکهی بهتهنیا لهو ژووره بهرین و گهورهیهدا دهمیننهوه . فهیسه ل ههموو جاریک دههات و بینهوهی سميري چاوي سهوسمن بكات، بينهوهي بويريّت ناوري ليبداتهوه، ریزیکی گهورهی له کتیبخانه که دهبرد، شهوان کولهه لگرهکان دههاشن و سەفتەسـەفتە كتێبەكانىان دەخسىتە ناو كارتۆنى تايبەتىيـەوە و بــە سریشی تایبه تی لاکانیان دهگرتن و به تیپی پان دهمی کارتزنه کانیان

دەبەست و يەتىي تايبەتيان تۆھەلدەكۆشان و بەيانىي رۆژى دوايىي ب ماشىننى تايبەتى بى جېگايەكى ناديار بارياندەكردن، فيكروت بەرابەر ھەر باریّک بریّک یارهی وه ردهگرت که بشینت بیّ ماوه که له داستکردنی ڑیانٹکی گونجاوداً بهکاریبهٹنٹے، بەرووپەک بەختەرەرپور کە لـەم رۆڑە سهختانه دا شبتیکی ههیه ییده ژی و به روویه کیش غهمگین بوو که لەسبەرەخۇ شبورا و كۆلەكبە و يايەكانىي ژيانتكى دوورودرتىرى دەروخانىد که خنوی له مندالییهوه بن کچهکهی دروستکردبوو. شهو شهوانهی فەيسىمال سىمحاف كتېبەكانىي دەيپچاپمۇم، بېدەنگىيەكىي زۇر قىرول و كوشنده باللي بهسهر ماللي كولدانجيندا دهكرت، بنده نكيبه كالهوانه ي تاریکی له ناویدا چرتر و چرتر دهبیتهوه، بیدهنگییهک ههستدهکهیت له بنزمانییه کی گهوره ی روضهوه هاتووه، لهوهوه هاتووه که چیتر دهنگ و هاوار سوودی نییه ... له گهیشتنی قریشکهی ناو رؤحی مرؤشهوه به بونبەست سەرى ھەلىداۋە . ئەر شەۋانە ھىجيان خەريان لىخ نەدەكەرت، فیکروت گولدانچی له قاتی خوارووه گویتی دهگرت و ناگادارسوو که سەرسەن ئاترانىت بخەرىت، بەھىمىنى سىەردەكەرت بىل سىەردەرە واللە تاریکیدا دهوهستا و گوییی دهنیا بهده رگاکهوه و دهیزانی سهوسه ن لهجيكاكه دا دەستىدەكرد بە گريان، بەلام دەيزانى كە سەوسەن ديت و بههیمنی دادهبهزیت و گوی دهنیت به دهرگای ژوورهکهی باوکییهوه و دەبىسىتىت كە گولدانچى دەگىرى، ھەردوركىيان ئاگاپان لىە گريانى پەك برو، ھەردوركيان ھەستيان بەر تاريكىيە گەررەپە دەكىرد كە قروتيان دەدا... سەوسىەن دەيزانى باوكى دەپەريت بە لەناوبردنى كتيبخانەكە لەر بیّدەنگىيە دەرىبهیّنیّت، ئەر بیّدەنگىيەي كە گولْدانچى خىزى بەدریْژاپى ریانی تنیدا ریابوی، ئه و بندهنگییهی کتنیهکان و نه تلهسهکان و و بنهکان وهک دیواریک له چواردهوهری بهرزیانکردبوههه، بیدهنگییهک ههژاری

و تەنھاپىي قورڭتريانكردېسورەوە، جەنىگ قورڭترىكردېسورەوە، چاۋەروانىي قورلتریکردبوره وه ... ونبرونی ههر بهشیک له کتیبخانه که شهو ههستهی لای سهوسهن جیده هیشت که دیواریک له ژیانی دهروخیت، ئه و ههستهی جار دوای جار زیاتر و زیاتر رووتدهبیتهوه، زیاتر و زیاتر لاوازدهبیت، زیاتر و زیاتر بنیهریّن و بنِقه لُغان بهرابهر دونیا دهوهستیّت، ههستیّکی تیژ و چەقۆئاسابور تىـ لە ناوەرە دەيبـرى. ئۆسـتا شـەوان دۆعايدەكـرد سـئ رێبوارهکه زووتر بێنهوه، ژياني پێويستي به شتێکي گهوره بوو، دهبايه شتیک مەبیت جیگای کتیبهکان بگریتهوه، شتیک وهک دیوار خوی له یشتیپه وه بشاریّته وه و بری ... تاده هات شاره که له به رجاوی ناخوّشتر و ترسناکتر دەبوو... بەلام جيهان... جيهان كه ئەر گەرىدانە تنيىدا ويْلْـن، جوانتر و نارامتر و هیمنتر لهبهرچاوی دهردهکهوت... که بیری لهم شاره دەكىردەۋە بۆنىي مردوۋەكانىي بەيادا دەھاتەۋە، دەمۇچاۋى شىپوينراۋى جەلادە كوژراوەكانى بەيادا دەھاتەرە، دەنگى گوللەكانى رايەرىنى بەيادا دههاتهوه، بزنی باروتی به پادا دههاته وه ... شهوان ده خهوت و خهونی به شهری دیکهوه دهبینی، دهترسا ئهو ساتهی که ریبوارهکان دینهوه شهر تەراق ئەبورىيىت ... دلنيابور ئەن كاتەي ئەران دەگەرىندورە شەر تەراق نەبورە ... ئاخى دەتوانىت چىيان بى بىكات، ھىج... ھىچ جگە لەرەي شور به به کنکیان بکات و ناواتی هیمنی و بهختیاری بق نهوانی دی بخوازیت. لهگه ل رؤیشتنی هه ر به شیک له کتیبخانه که دا زیات ر و زیات ر بیاری له بالنده کان ده کرده وه، فه رهه نگی گهوره ی بالنده کان تاکه کتیبینک بوو که سويندي له ياوكي وورگرت مەرگيىز نەيفرۇشىيت... مەرگيىز... مەتبا ئەگەر له برسندا منزدون ... بنق ئهوه ي غهمني كتيبه كان نهيكوريّنت، بهرده وام چاوی لیکدهنا و بیری له بالندهکان دهکردهوه، شهو و روّژ نهو ساتهی ده هننایه بنشجاوی خوی که تنیدا بالنده کان دهبینیت، نه و بالندانه ی بۆنى جېهانى بى دەھىنىن، بۆنى شارە دوورەكان و گۆمە دوورەكان و لوتكە سهختهکانی سهر زهمین. بۆنی راستهقینهی جیهان، بۆنیک که کتیبهکان پینی نابهخشن، تاکه بزنیک که دهتوانیت بزنی مردنی لهبیربهریتهوه، بزنی لاشهی ناسایشه سووتاوهکان له یادهوه ریدا بسریتهوه ... بزنی جیهان و رهنگی جیهانه که له پهر و بزن و هاواری بالندهکاندا چردهبیتهوه ... نیتر دهیتوانی چاو بنوقینیت و له نیوان قهفهزهکانیاندا بخهویت و گویی له دهنگی هاوارهکانیان بیت، نهو هاوارانهی ههوای جهنگهله دوورهکانی بی دهنگی هاواری دارستانه دوورهکان و سهرزهمینه دوورهکانی

مانگیک به رك دهست پیکردنی شه پی ناوخ و ژووی کتیبخانه که ته واو چول بوو، جگه له قه رهویله کهی سه وسه ن و میزه کهی، جگه له نه ته دونیا و نه نسکلاپیدیای بالنده کان هیچ کتیبیک له ماله که دا نه ما، هیچ په یکه ریک، هیچ نیگاریک، هیچ ده مامکیک... مالی گولدانچی بووه شوینیکی خالی، جگه له چه ند کورسییه کی کون و دوو قه نه فه بو میوان و میزیکی نانخواردن و دوو قه ره ویله و دوو دولاب له گه ل بینجانه ی گه ل چاکاندا، هیچی تیدا نه ما، هه لبه ت نه مه گه ربیت و له نیجانه ی گه ربیت و له که ره هسته گه ربیت و له

فه یسه ل سه حاف که له دوا پرژدا دوا کومه له کتیبی برد، به بیده نگ زه رفیکی له سه ر مینی نانخوارد نه که به جیمیشت، هه موو شه و بینانه ی تیدابوو که پرژی یه که گرتبوونی، ده یان وینه که له هه موو لایه که و جوانی و گه وره یی کتیبخانه که ی له و په پی پیکی و په ونه قیدا نیشانده ده ن به رگی کتیبه ناوازه کان و نیگاری نه نسکار پیدیا بیماوتاکان، خه ریک بوو سه وسه ن بخه نه و گریان، به لام نا یه کجار به وردی سه یری هه موو وینه کانی کرد و بیشه وه ی بلیت، هه لیگرتن و خستنیه ناو «دو لابی یادگاره تاله کان» هوه.

سەرسەن ئىدى ھىچ كتێبىڭكى كتێبخانەكەى خۆى نەبىنىيەرە. چەند ساڵێك دواتر كاتێے سەيرى يەكێے له كەناڵە تەلەفزىۆنىيە لۆكاڵەكانى دهکرد، له ناکاو له بهرنامه یه کی تایبه تیدا که کتیبخانه ی روّشنبیران و سیاسیه کامیرا چووه مالّی سیاسه تمهداریّکی گهرده، پیاویّکی خیبش که ورگی به جوّریّکی نائاسایی به سه ر قایشه که یدا شرپیوویووه وه، له ویادا ... له ویادا هه موو کتیبه کانی خرّی بینییه وه، ئه و کتیبانه ی خه ونی بینییه وه، ئه و کتیبانه ی خه ونی پیوه ده بینین، ئه و کتیبانه ی له ناویاندا گه وره بووبوو، هم موویان ئیستا له پشت ئه و پیاوه وه پیزکرابوون، ئیستا ئه و هه موویان کتیبه کانی وه ک گه نجینه ی تاییه تی خرّی، وه ک به ری په نجی هه مه براردن و کوکردنه وه ی خرّی باسده کرد ... هه موویان له ویّبوون ... هه موو کتیبه ئازیزه کانی به پشت ئه و پیاوه قه له وه وه که به شانازییه وه له به رده م په به کان و په یکه رده وه اندان و په یکه رده که نید شانازییه وه له به رده م گه ورده و سیتابوو، به زه رده خه نه یه که ورده وه ... زوّر گه ورده و بر کامیراکان پیده که نی.

دوای چۆڭبوونسى كتيېخانەكسە، زۆرى نەبسرد شسەرى ناوخسق دەسستى پێکرد، له بههاري ساڵي نهوهدوچواردا ههردوو حيزيه گهورهکهي وڵات گەيشىتنە ئىەر بروايەي ناترانىن يېكەرە خوكمېكەن، يېشىتر ھەمبور ئىەر هەسىتەمان ھەببوق كىە ناكۆكى دوق خىزبەكتە لەسبەر دابەشىكردنى سىامانى گومىرگ، به خۆشى تەوار ئابيت. بەلام كەس لەر بارەرەدا ئەبور بگاتە جهنگیکی وا سهرتاسهر و درید و خویناوی، نا ... نهوکات مهنگور له ریزه کانی یه کیتی و قهله نده ر ناموون له ریزه کانی پارتیدا چووبوونه سەرى، لە حىزبىدا كەس مەنگورى بابەگەررەى بە ناوى خۆپەوە بانگ نەدەكىرد، بەلكىو ناويـان نابــوو «مەنگــۆى گــەورە». ناويانگــى مەنگــۆ و تیپه کهی خراب نهبوو، له گه ل ئه و ورده شهر و کیشه گهورانهی روویان لـه ولات كردبـوو. كورانـي مهنگـور فهرمانێكـي روونيـان ههبـوو، لـه كاتـي بەرگرىكردنىدا نەبئىت ئازارى كەس نەدەن، ئەو دەمانە مەنگور خىزى وەك فانەتىكىكى ئاشىتىخواز نىشاندەدا، بەردەوام لىە ھەمبوو كۆپوونەوەكانىدا دەيگورت «ولاتەكە قورنى شەرى بينوه نىيە». بەلام لەو سىن سالەدا كينهى نيوان قەلەندەر ئاموون و مەنگور لە ژيرەۋە تادەھات زيادىدەكرد، قەلەندەر لە كۆپۈونەۋە و دانىشتەكانى خۆيدا مەنگورى ۋەك سەرسەرىيەكى دهم رووت و چەقۆكىشىنكى سەرجادە ناودەنا، مەنگورىش ئەوى وەك ناغازاده و كۆنەخۆفىرۆش باسىدەكرد، لـەو ماوەپـەدا دووبـارە وينــه كۆنەكانـى

قەلەندەر لەگەل ياسەوانە تايبەتىيەكانى وەزيىرى ناوخىق، لەگەل بەريرسى فەوجى باراستنى كۆشكى كۆمارى، لەگەڭ بەريوەبەرى ديوانى كۆشك و سهگهکهیدا، چایکرانهوه و گهورهکران و له ههندی جیکاشدا هه لواسران، وهک به لگهیهک بن خیانه ت و خوفروشی قهله نده ر. نیمه شهو سهردهمه مەنگورمان نەدەبىنى، بەردەوام لە بارەگاكەي خىزى يان لە ئوتومبىلى جام روش و تایبهتیدا هاتوچزیدهکرد، ههموی بیری قسهکانیمان دهکرد، بیری ئەو رۆزانەمان دەكرد كه له چاپخانەي پەپولەي ئازاد يان له رْيِّر زەمىنىي ئوتىلەكەدا قسەي بىق دەكردىين... جەزماندەكىرد ئەم رۆرانە زوو بسروات و شسته کان ناسسایی ببنسه وه و مرؤشه کان ببنسه وه بسه که سسی ساده و خوّیان له و جه ک و جه کدارییه دووریخه نه وه به له به هاری سالى نەوەدوچواردا بارودۆخى ولات تەواو تېكچوو... سەرەتا كەسمان باوەرمان نەدەكىرد ئەو تېكچوونى كارىگەرىيەكى وەھا گەورەي لەسەر تەواوى جىرۆكەكە دەبئت، بەلام رووداوەكان واوەگەران، لەگەلىاندا ژيانى ههموومان بهجوريكي جاوه روان نهكراو شاوه ژوو بووه وه . شهوى ييش ھەڭگىرسانى شەر، قەلەندەر ئاموون لەگەل بەربىرسىتكى سەربازى دىكەدا هیزه کانی خویان له سه ریان و کولانه کانی دهوری باره گای سه ره کی یارتی دابه شکرد، له ئیواره وه هه وال هاتبوی که له سه رتاسه ری کوردستاندا بارودرخ ناجوره و دوو حیزبه که له ههموو شویننیک سهنگهریان بهراسهر یه که گرتووه ، ئه و شهوه تا درهنگ شتیکی ئهوتی رووینه دا، شار کش و مات بلوو، نزیکی نیوهشه و قهله نده رزور خهوی دههات، بلق چه ند سمعاتیک لهسمار قەنەفەيەكى دریّــر لــه ژوورەكــهى خۆيــدا لــه بــارەگا سه رخه ویکی شکاند، سه یری لیهات که هه ر چاوی ده چیته خه و و به شاگا ديته وه خهون به خاليد ئاموونه وه دهبينيت. كه دهوروبه ري سه عات يينج ههستا، چاوی گلوفی و خهونه کانی بن چایچییه که گیرایه و و گووتی «واههستده کهم دهبووایه منیش لهگه ل خالید ئامووندا برؤیشتمایه».

چایچییه که بینه وه ی له مهبه ستی تیبگات، سهرنجیدا چون دهمانچه که ی تاقیدهکاته وه دهسکه کهی به ده سته سریکی زه رد ده پیچیت و ده چیته ده ری. گەرچى بەھاربوق بەلام كزەي يېش سىپىدە زۆر ساردبوق. قەلەندەر بەسەر ئەق خالانىدا گەرا كى شىەۋى رابوردۇق چەكدارەكانىي تىيا قايمكردېيو، نائومیدانه تیکه پشت بریکسی زوری بیشمه رگه کانی حیازب له شه ویوه، چه که کانیان جیهیشتوره و شوینه کانیان چو لکردوه و گهراونه ته و مالی. قەلەندەر ئاموون بېئەوەى سەرسام بېت گەراپەوە بۆ ناو بارەگاكە و بە چایچییه که ی گروت «سهیر نییه ... حیرب زوّر له میّره شهری گهورهی نه کردوه». چاپچیپه که چاپه کس نویس بن هینا و لیپیرسی «قهله ندهر نُاغًا ... دَلْنيان شهر دەبيّت؟»، قەلەنىدەر بە ھيٚمنى سەرى لەقانىد و گووتی «دلنیام». وهک دهستووری ههمیشه یی خوی به رینزه وه داوای له چاپچیپه که کرد ماوه په ک په چیپه پللیت و ده رگاکه ی له سه ر دانخات خونکه دەيەويىت كاغەزىكى زۆر گرنىگ بنوسىيت. دواى سىماتىك بە ماندوويى، به جووتنیک جاوهوه که ناسهواری گریانی بنیوه دیاربوو له ژوورهکه هاته ده ری و نامه یه کی پیچراوه ی دایه چاپچیپه که و گووتی «تهم نامه یه بن خالید ناموونه، تن هیننده تا لهسه ره بییاریزیت و هه رجییه کا بووه نه هَنْلِيت نامه كه بفه وتنِّت، گهر من شتنكم لنهات نُه وا نُهم نامه به بگهننه دەستى سەي كەرەمى ئامورنى يان فەرزى بەگ... ھەر كامتكيان بيت گرنگ نییه، تیدهگهیت... کهر من شتیکم لیهات دهبیت نهم نامهیه بگاته دەست خالید ئاموون... بەسەلامەتى... ئەرە لـ ھەمور شىتىك گرنگتره ... ئيستا له من و پينج پيشمهرگه زياتر كهس ليره نهماوين، بق شهرهفی حیازب جوان نییه کاتیک بهلاماری بارهگاکهی دهدهن کهسی تيدا نهبيت ... بن ميروو جوان نييه كهس نهبيت بهرگري له يارتي بكات، كەس»، چاپچىيەكە بە ھۆمنى كاغەزەكەي خستە گىرفانىيەرە و گووتی «به نومیدی خودا هیچ نابیت ... به نومیدی خودا». ئه و هیّزه ی که دهوری باره گاکه ی دابوو، به شیکی زوریان تاقمی مهنگور بوون. به دریزایی شه و چاوه پروانبوون، به لام فه رمانیکی پاسته وخویان بی گرتنی باره گاکه بی ده رنه چوو. له به یانیدا ده یانزانی ناو باره گاکه ته نیا قه له نده رئاموون و دوو پیشمه رگه ی دیکه ی تیدا ماوه نزیکی سه عات ده یه به بانی فه رمانی گرتنی بنکه که یان پیگه یشت، ده بایه قه پوز جوقلی سه رکردایه تی نه و هیزه بکات که ده چیته ناو بنکه که وه مهنگوی دواتر سویندی خوارد که نه و نامه ی نوسیوه و فه رمانی داوه به هیچ جوریک نازاری که سنه ده نه نه که س نه که ن له دوخینکدا ته قه یان لیک را به چه شدن یک وه لامبده نه وه که س بریندار نه بیت سالانی دوایی مهنگوی چه ند جاریک و له چه ند بونه یه که س نامه یه یه داوا له چه ند جاریک و له چه ند بونه یه که س نه بات. به لام قه پوز تا هه پوز جوقلی ده که داوا له مدنی حاشای له وه کرد نامه ی وای پیگه یشت بیت و گروتی «ته نیا له مردنی حاشای له وه کرد نامه ی وای پیگه یشت بیت و گروتی «ته نیا له ریگای لاسلکییه وه پییگوروت راوه که باره گاکه بگریت و هیچی تر».

ههموو دهمانزانی قهلهنده رئاموون له و که که ناسان و بنته هه موو دهمانزانی قهلهنده رئاموون له و که ناسان و بنته ه خوی بدات به دهسته وه خوزگه مان ده خواست له بری قهلهنده ر که سنکی دی له باره گاکه دا بووایه ، چونکه که س نه بوو سه رسه ختی و له خوبایی ئه وی نه بیستبنت . دهمانزانی ئه سته ه به زیندوویی بیگرن اله گه ل جوله ی پیشمه رگه که کانی تردا، قهلهنده و دوو پیشمه رگه که ی ده له سه ربانی باره گاکه وه یه که م ده ستریز ویان کرد . که سانیک ده لین ئه میر جوقلی برا بچوکه که ی قه پوز جوقلی له و یه که م ده ستریز وه او وه که کور راوه . به مه رحال گرتنی بنکه که کاریکی ئاسان نه بوو ، دوای زیاد له سه عاتیک شه پ یه کیک له پیشمه رگه کانی قهلهنده ر بریندار ده بیت و نه وی دیکه یان ده گیریت و قهلهنده ر ئاموون به شیوه یه کی سه یر ، به بازی سه ریانه و سه ربان بی کی ده رده چیت . کوشتنی نه میر ، جوقلی ، قه پیوز و هاوری کانی سه ربانه و سه ربان بی که دورده چیت . کوشتنی نه میر جوقلی ، قه پیوز و هاوری کانی

شیننده کات. ده لین قه پوز و سیامانی کیسیرا و هوشیه جوجه شه و سین كەسسەن كىه دواى قەلەنىدەر ئامىوون كەوتلىوون، قەلەنىدەر دەزانتىت لىەم شارهدا يه ك جيكا ههيه بتوانيت بيياريزيت، ئهويش مالى گولدانجييه، ئەرە تاكمە جېڭايەكمە دەشىپت مەنگور و كورەكانىي خورمەتىي بگرن... تاکه جنگایهکه ده توانیت خنی تندا حه شاربدات. به هه مو توانای هەوڭدەدات بگاتـه ئـەوێ، مەلبـەت قەيــۆز جوقلْيـش دلنيايـه مێنــدەي گەيشتە ماڭى فىكىرەت گوڭدانچى، ئەستەمە مەنگور بهيٚڵێت ھىچ كەس نزیکی ببیته وه ، قهیوز جوقلی و هاوریکانی تهنیا دوو سهد مهتر دوور له مالَّى گولدانچييهوه قەلەنىدەر ئاموون دەگرنەوه و هاوارى ليدەكهن چەكەكەي دانيت و رادەست بيت، ئەو لە شوينى خزيەوە تەقە لە ھەر سـنكيان دەكات. ئەرانـەي دىمەنەكەيـان بىنىـرە، بـاس لـەرە دەكـەن، كـە قەپئۆز و دوو ھاوريكەي بە سىن كلاشىنكۆف لە سىن لاوھ و يەمەمەسىتى كوشتنى دمم و دەست تەقبە لبە قەلەنىدەر دەكەنبەرە، سىي كلاشىپنكۆفى توره و تینوو، دواتر که قهلهندهرمان هه لگرتهوه سهرو سنگی زباتر له چل فیشه کی ییوه بوو، که زوربه یان له نزیکه وه ییوه ی نرابوون. به لام ئەرەي لە چېرۆكەكەدا زۆر دروارە، ئەرەپە بە ھەر سىنكيان يشىتىنەكەي قەلەنىدەر دادەماڭىن و دەيبەسىتى بە دەسىتىيەرە و تىا مارەپلەك بەسلەر شهقامه گشتییه که دا رایده کیشن، دواجاریش نیوه رووت و توزاوی لاشه که ی له سهر پهکټک له شوستهکان فريدهدهن.

ئه و ساته ی قهله نده ر کورژرا، سه وسه ن هوزاری کوری پروشه و دکتنر په فعه تنی له نامیزیوو. له مندالییه کی زووه وه منداله که مهیلیکی نائاسایی بن پوره غهمگینه کهی هه بوو، له مندالییه وه له گه ل نه دا له کتیبخانه که دا گه وره بوون، ده نگی گولله کان وه ها نزیک و بیوچان و له سه ریه ک و گه وره بوون، سه وسه نایده زانی یه کین فیشه که کان له هه وای خالی و سارد و به رینی کتیبخانه وایده زانی یه کینک فیشه که کان له هه وای خالی و سارد و به رینی کتیبخانه

چۆلەكەى ئەودا دەتەقىنىنىت، مىدالەكە ترسا و تونىد خىزى نوساند بە پورىيەۋە و گريا، سەۋسەن مىدالەكەى تونىد بەخۆيەۋە نوساند و گوۋتى «ھىچ نىيە مەترسە،، مەترسە، يەك دەكوژن،، يەك دەكوژن، جاران،، ۋەك ھەمىشە»، گەر يەكىنىك لە ژوۋرەكەدا بايە بە دلىنياييەۋە نەيدەزانى ئاخىق سەۋسەن لەگەل خۆيدا قسەدەكات يان لەگەل مىدالەكەدا، دواى نىوسەعات ھەۋالىيان بىق ھات كە كوژراۋەكە قەلەنىدەر ئاموۋنە، ئەۋ پىاۋەى سىن سال لەۋەۋبەر لە شەۋىكى تارىكدا دەستى سەۋسەنى گرت و لە ناو لاشەكان دەرىھىنا،

سەوسىيەن دلنىياببوق كوشىتنى قەلەنىدەر شىتىكى ترسىناكە ... زۆر زۆر ترسىناكە ... بەلام نەيدەزانىي بىق.

تەفسىركردنى كوشتنى قەلەندەر ئاموون ئاسان نەبوو. ئاخىق تاوانىكى سیاسی بور، پهیوهندی به و دوخه گشتیپه وه ههبوو که هه لگیرسانی شهری ناوخق دروستیکرد، یاخود پهیوهندی به و کیشانه و ههبوو که دوای داواکردنی سهوسهن فیکرهت له نیوان ناموونییهکان و کهسانی دمورویهری مهنگوردا سهریان هه لدا؟. له شاری نیمهدا ههرگیز شهرهکانی سیاسهت و خۆشەرىستى لە يەكدى جيانابنەرە، ھىچ ھۆزىك نىيە بتوانىت سىنرورىك لـه نيـّـوان ئــهو شــهرانه دا دابنيّـت، ههمـوو شــهريّک لهســهر خوّشهويســتي و ئيرهيى و شهرهف ههر زوو دهبينت به شهري سياسى و ههموو شهريكي سیاسیش هادر زوو دهبیّت به شاهری خوشهویستی و شاهرهف. که لایهنه ناكۆكەكان لـە سـالّى مەشـتاو مەشـتدا و بـە كۆمەكـى فيكـرەت گولّدانــِـى ئەو رِيْكەرتنەيان قەبورلْكرد، كە چىدى لەسـەر سەرسـەن شـەرنەكەن، كەسـمان لەر باره ره دا نه بووین ئه و ریکه و تنه به وجوّره خویناوییه کوتایی بیت. کوشتنی قەلەنىدەر بەوجىۆرە بېرەحمانەپە ھەموومانى ھەڑانىد، تاوانەكە ئاموونىيەكانى به شنیوههکی بیوینه سهرشنیتکرد. دوو شهو دوای ناشتنی تهرمهکه پتر له سن سهد پیاوی ناموونی به نهینی و له ژیر بالی تاریکیدا شاریان بهجیهیشت و خویان گهیانده شهو ناوچانهی هیزهکانی بارتی دیموکرات بەسسەرىدا بالادەسىتن. دواي كۆچىي بياوانىي ئامىورن، يەكىتىيسەكان ھەمىور خیزانهکانیان گرتن و به ماشینی تایبهتی گرازتنیانهوه بی دهرهوهی شار و لـهوى بهره لايانكردن و ينيانگووتن تا شـهر كۆتاپـى نهپـهت ريدگا نادريـت بگەرىنىدە، ئىدە سىدرەتاي ئاوارەبورىنىكىي دوورودرىنىۋى ئاموونىيىدكان بىوو. ئیدی تا ماوه په کنی درید مال و کوشک و باغی خویانیان نه بینیه و و ماله کانیان بوو به نیشته جیّی ئه و خیزانانه ی یارتی له شوینی خویان دەريانكردېوون، بەلام ئەۋەيان چيرۆكۆكى تىرە ... بەلىن ئەۋە چيرۆكۆكى غەمگىنى تىرە كە لېرەدا جېگاى نابېتەوە . ئەوەى لەو ماوەپەدا سەير بوو پەرچەكىردارى مەنگور بىوو، كە دواي چوار رۆژ لە كوشىتنى قەلەندەر بە تهواوه تى وازى لـه حيـزب هينـا و بـۆ ههتاههتايـه پهيوهنـدى خـۆى لهگـهڵ قەپۆز جوقلى و ھەمور ئەرائەدا يچرى كە لە كوشتنى قەلەندەر ئامورندا بەشىداربوون، قەيـۆز جوقلى لـە رۆزى يەكەمـەوە ئـەوەى راگەيانىد كـە فەرمانى گرتنی بارهگاکه له مهنگوری بابهگهورهوه دهرچووه. مهنگوریش له سه عاتی پەكەمەرە ئەر نامەيەي دەرخست كە گراپە گروتورىتى دەبىت بارەگاكە بێڂوێٮڹ بگيرێٮت، بهڵام ئهو قسانه لاي ئاموونييهكان نرخێكيان نهبوو، دوای کوشتنی قەلەندەر بەھانەيەک نەما بىق ئەوەي مەنگور و ئەوانى تىر لەسلەرى سلەرەۋەي ئەو لىسلتەپەدا نەۋەسلتن كە ئاموونىيلەكان بىق تۆڭلە دروستیانکرد. له دوای کوشتنی قهلهندهر پهیوهندی نیوان خالید ناموون و سهوسهن يحرا... به لام ئه وكات ماوه يه كي زوّر له به ردمم ريبواره كاندا نهمابور بـ ق گهرانـهوه، نزيكـي شـهش مانـگ دواي ئـهوه خاليـد ئامـوون بـه خوی و کاروانیکی گهورهی بالندهوه گهرایهوه بغ شار، به لام لهبهرشهوهی یهک مالّی ناموونیش چیپه له شاردا نهمابوو، یهک دوست و هاوریّی دلسوّز و دیرینیشی نهبوی بویریّت نامیّنی بیّ بکاتهوه، دهبایه پهکهمجار که ييّده خاته سهر خاكي شار، بحيّته ئوتيّله كهي باوه جان و لهويّ بخهويّت. بەپىچەوانەي چاۋەروانى ھەمۇرمانەرە، كامەرانى سىەلما مەكەمىن كەس بوو که له سهرهتای پاییزی سائی نهوه دوچواردا گهیشتهوه نیشتیمان، بهیانییهک ههستاین و له ناوه راستی شاردا کاروانیکی دوورودریشی بالندهمان بینی، چەندەها قەفەزى گەورە گەورە و چەندەها چەشىنى سەير سەيرى بالنده كه تا ئەوكاتە چاوى ئىمه له خەونىشدا شىنوه بوونــه وه روهای نهبینیبـ وو. دهیان قهفــه زوربهیان پربـوون لــه گهلای سهرهتای خهزان، وهک شهوهی کاروانهکه بهرلهوهی بگاته شهار به ناو گێژاوێکی گهورهی پاییز و جهنگهڵێکی پر گهڵارێزاندا رؤیشتبێت. كاروانه كمه به مهبه ست له ناوه راستي شاردا وهستينرابوو، بن ئهوهي بهیانی که ههستاین ههموومان بیبینین ... بالندهکان له نیمه زیات ر خرۆشابوون و هاوارياندهكرد، دەيانجيكانىد و دەيانخوينىد. وهك ئەوهى بزانان کے دوای سامفەریکی دریار الله دریار به بهشی هاده زوری جیهاندا گهیشتوونه ته شاری ئیمه، وهک ئهوهی باوه پنهکه ن شاریکی واسه ير و جهنجال و ناريك و غهمگين له سهر شهم ئه ستتيره په ش ههيه، وهک ئەوەى باوەرنەكەن گەيشىتوونەتە شارىك خەلكەكمەي لىە پاسارى و کۆتىر و كەو زياتىر زۆر كەم چەشىنە بالنىدەى دىكەيان بىنىيوە، ژمارەي بالندهكان گەلتىك لىه سىەد بالنىدە زياتىر بوون، قەفىەزەكان زۆربەيان كۆن و ژهنگاوی دیاربوون، به لام زوربهیان به جانفازی تایبهتی و ههندیکیان به شوشه و مهندیکیان به دیواری بلاستیکی نهستوور و مهندیکیشیان له ناوهوه به ته پهدوري سبي پان پارچه ته پهدوري ناسايي گيرابوون. دواتىر كى دوو ريبوارەكىمى دىيش گەيشىتنەوە شار، سىمىرمان ليهات كىم تەكنىكەكانى باراسىتن و گەرم راگرتنى قەفەزەكان لە نسوان ھەر سى ريبواره که دا زور له په کدي ده چيوون، له هه ميور قه فه زه کاندا هه نديک دەروازە و پەنجەرە جێهێڵرابوون، ئێمە لەو دەلاقانەرە سەرمان دەكێشا و تەماشای ویقاری ئەو بالندانەمان دەكرد كە ھەندېكىيان بە بېدەنگىيەكى حه کیمانه و هه ندیکیان به هاواریکی شیتانه و هه ندیکیان به جریوه ی ناسىك وەلامىي نىگاكانىيان دەداپەۋە . لىەق كەڑاۋەپەدا بالندەمان بىنىي که دهنوکی ناست و چاوی پر تیشک و بالی زیرینیان ههبوو. ههر قەفەزنىك لىە قەفسەزەكان بۆنسى شىرىنىنكى دونىيا و ھسەواي جەنگەلنىك و کزه ی گوی دهریایه کیان پیبوی هه ر بالنده یه و شیوه خواردنیک و جوره گیایه کی نه ناس و جوّره رازاندنه وه یه کی سروشتی تایبه تی ویستبوو. ههمبور هه ستمانکرد کامهرانی سهلما گهلیک به ناسبکی و گهلیک به خرّشه ویستبیه وه بالنده کانی گرتووه و به خیّویکردون، قهفه زی گونجاوی بـق سـازاندون و كهشـي بيويسـتي بـق خولقانـدون، ههنديّـک لـه بالنـدهكان جووت و مهندیکیان تاک بوون، به لام ههموو قهفه زه کان به قفلی تابیه تی قفلکرابوون، له دوای دوای کاروانهکهدا کهره فانتکی گهوره ههبوو، که دینهمۆیهکی کارهبای تایبهتی ییوه بهسترابوو، تا له روزانی سهفهردا و له كاتبي يەرىنەۋەدا بە شىوينە ساردەكاندا، لە كاتبى لاداندا لەسلەر شهقامه بهفراوييه كانى جيهان گەرمىي تاببەتى ببەخشىيتە بالندەكان. گەرچىي لىەر سىالانەي دواپىيدا لىھ رىنگاي سىەتەلايتەكانەرە، لىھ رىنگاي ئەو سەربازە كلاوشىنانەي بوئىنەوە، ئە رىنگاي ئەو كوردانەوە كە لە خۆرئاوا دەگەرانەوە، لە رێگاى ئەو رێكفراوە بيانىيانەي لە شارەكەماندا دەستگیرۆپى خەلكانى ھەۋاريان دەكرد، شىتېكمان لە ھەواي دونيا و لە سیبهری بهرینی جیهان بهرکه وتبوو، به لام تا نه و ساته، تا نه و پوژه ی پایین سالی نه وه دوچوار که بالنده کانمان بینی هه ستمان نه کرد که جیهان به راستی گهیشتوته شاره که مان، که زهمین سیحری خوی بو ناردوین، که شتیکمان له سروشتی نهم دونیایه بینیوه . لهبهر هویه کی نادیار بالنده کان له و ساته دا نوینه ری ته واوی نه و شتانه بوون که نیمه لهم شاره بچوک و غهمگینه ی خوماندا ونمانکردبوو.

سەرەتا كامەرانى سەلمامان نەبىنى، دواتىر زانىمان لەسەر كورسىيەكى كۆمەككارى ئىرانىدا گەيشىتبوۋە ئاق شار، قەفەزەكانى لەسەر شەقامەكە راگرتبور، ئەو ساتەي ئەو گەيشىتبور، تازە چايخانەكمە دەرگاكانىي بـ في رينبـواران و كريكارانـي دەمەوبەيـان دەكـردەوه، دەم و دەسـت ھەمـوو ناسیانه وه، به لام بینه وهی له که ل که سدا هیچ باید، به هیمنی به خاوهن چایخانه که ی گلووت «ملن و هاوریکانم زوّر ماندوویلن... زوّر... دەتوانىن لىرەدا بشوويەك بدەين و بخەوين». خاوەن چايخانەكە راستە و راست ناسییهوه، دلنیابوو ئهمه کامهرانی سهلمایه، ئهو پیاوهی یهکیک بوو له ئەفسانە گەورەكانى شار. بينهيچ دوودلييەك رينگاى به هەر سى ريبوارهكه دا لهسهر كورسبيهكان بخهون. كه نيمه بهياني بينيمان يهك تهخته و لهسهر پشت لهسهر كورسييهكي دريِّرٌ خهوتبوو، پياويِّكي بهقهد و قامه ت بوو به ریشیکی زور گهوره و درین و رهشه وه . له چاو شه و کاته ی که رؤیشت و بهجیدهیشتین بالابهرزتر و پیاوانهتر دهینواند، قائی کهمیک له و كاتبه كورتتار بوو، ئەسىمەرتار و پتەوترىش دياربوق، ئاشىكرا خىزار و ستهرما باربیهکی گهورهپان لهستهر پوخستاری کردبتوو. بوونی لهویتادا، خەوتنى بەوچەشىنە سام و ھەيبەتتكى گەورەى لە ھەمووماندا بەجتھيشت، گەرانەۋەكىەى كتوپىر و چاۋەرۋان نەكىراق بىۋۇ، پېشىتى ھىچ كەسىي ئىاگادار نه کردبوه وه ، ویستبووی به بیده نگی بالنده کان تا ناو جه رگه ی شار بهینیت و له سهر کورسییه ک له کورسییه دریّر و تهخته کانی پهپوله ی شازاد بخهویّت. که بهیانی زوو ههوالّیان برّ مهنگور برد، سهره تا باوه پی نه کرد. به لام که خرّی گوری و به ر له که وتنی ته واوی خرّر گهیشته لای قه فه زه کان سهری له و ههموو بالنده قه شه نگه سورما، ماوه یه کی دریّر به بیّده نگی و حه پهساوی یه ک یه ک سه یری قه فه زه کانی کرد و گورتی «وای خوای گهوره ... وای نه ولیا ... ههموو ته یری دونیای له گه ل خری هینناوه ... ههموو ته یری دونیای له گه ل خری هینناوه ... ههموو ته یری دونیای له گه ل فهموو به دیار قه فه زه کانه و دانا و رقیشت بن ناو چایخانه که همموو بینیمان که ماوه یه کی دریّر نزر دریّر له سه ر سه ری کامه رانی سه لما و دوو هاوریّکه ی وهستا ... وه ستا و هیچی نه گورت ... وه ک نه وه ی باوه پ به چاوی خری نه کات، وه ک که سیّک بروسیه لیّید ابیّت سه یری کامه رانی ده کرد. دواتر به هیّمنی له سه ر کورسییه ک دانیشت و ده ستی کامه رانی ده کرد. دواتر به هیّمنی له سه ر کورسییه ک دانیشت و ده ستی گرت به ده موچاوییه و و ده ستیکرد به گریان ... نه وه یه که مجار بوو

لهدوای کوشتنی قهلهنده رهوه ، مهنگور ببوو به کهسیکی تر ببوو به پیاویِکی غهمگین. زوّر روّر دهات بر چایخانه ی پهپوله ی نازاد و له وی لهسه ر کورسییه ک داده نیشت و قسه ی لهگه ل که سماندا نه ده کرد، بووبوو به پیاویِکی زوّر تیکشکاو. گهرچی زوّر له وه ده ترساین روّریِک باموونییه کان زه فه ری پیبه رن و بیکورن ، به لام نه و بیباک بوو ، جگه له چهقی کرنه که ی جاران هیچی تری پی نهبوو ، چیدی وه ک سهرده می زوو دلی بو که سهرده می داری بو که سهرده و شاخی با که ده ده یکورت «کوشتنی قهله نده رهمو و شتیک من له و چه ند ساله دا کردوومه به زایه روّی ... هه مووی به زایه روّی » .

که مهنگوری بابهگهوره و کامهرانی سهلما باوهشیان به یهکدا کرد، بر ماوهیهکی کورت ههموو دلمان پربوو، ههندیکمان به راستی گریاین، ههندیّکمان دهستمان به دهممانهوه گرت و ههندیّکمان روومان وهرگیّرا و خۆمان بەشىتىكى دىيەۋە سەرقالكرد نەبا بگريىن. مەنگور ئىسىتا ھىدى هيدى بيارى ييوه دياربوو، لهدواي كوشتني قهلهنده ر ئيوارهيهك جوو بق لای سه وسه ن فیکره ت و دوای شهوه به پیری هاشه ده ری. مه نگور هه رگیز باسى ئەو دانىشىتنەى خۆى لەگەڵ كچەكەى گولدانچىيىدا نەكىرد، بەلام دەنگۆكان باس لەرە دەكەن كە سەرسەن خان بيّوينە سەرزەنشـتيكردوه و گووتوویتی کهوتنهوه ی خوین له نیوان به ره کاندا ناسان تینایه ریت، سەوسىيەن راسىتەرخۇ مەنگورى بىيە كوشىتنى قەلەنىدەر تاوانباركىردوھ و پنیگووتووه که گوایه بروا و متمانهی نهوی خراب بهکارهنناوه و پلهی شهراننتی خوی تا جنگایه کی ترسناک بهرزکردوته وه که ئیدی جنگای بندهنگی و لنبوردنی تیانه ماوه ... ده شلنن کچه که گروتوونتی گه رچی ناتواننت تا هه تاهه تایه له مه نگور ببورنت و رنگای بدات پی بخاته مالْييهوه، به لام سويندي بـ ف خـواردوه، وهک چـۆن چهند سـالْيک پيشـتريش سویندی بن خوارد، که هه نسه نگاندنی کامه رانی سه لما و دوا بریاری گەررەى لەم حىكايەتەدا ملكەچى ھىچ جۆرە گريدانەرەيەكى نابەجىن لە نیوان خرابییه کانی مهنگور و کامه راندا نابیت، به لکو هینده ههیه که مەنگور وەك نوينەرىك، وەك كەسىنك كە لەدلەوە زۇر دلخۇشىپكردوە، وہک مرؤفیک که به چیرؤکه سهیرهکانی سهرسامیکردوه، ئیتر بنی نییه، ههرگیز بوی نییه پی بنیته ئهم مالهوه و چاکتره کامهرانی سهلما راسبیریت که نوینه ریکی تر، به یامهینیکی تر له نیوان ئه و و خویدا دیاریبکات. ده لَیْن کیژه که سویندی خواردوه گهر شوو به کامهرانیش بكات تهنيا مهرجي ئهوه دهبينت ئهو و هاويارهكاني لهو زهماوهندهدا نهبن و دواتریش تا ههتاههتایه تا ئهوان ژن و میدردن مهنگور نابیت بچينه حەرشىي مالىي ئەرەرە.

ئەرانىەى چىرۆكەكەيان بىق گۆراينەرە دەڭنىن مەنگور بىھ پنچەرانىدى

عادهتی خزیه وه، به پنچه وانهی نه و غرور و سه رسه ختییه زوره په وه که به دیرایی ریانی له سیما و رهفتاریدا بووه، گریاوه و باراوه ته وه که هەرچىپەك دەكات شىتى واي بەرابەر ئەكات، نامەكەي خۆي دەردەھێنێت و نیشانی سه وسهنی ده دات، سویندده خوات که تهنیا له به رخاتری کامه ران و لهبهرشهو و بنق باراستنی شکری شهو چوشه حیزیهوه، سوینددهخوات که ئەرپىش رەک ھەمبوران نىگەرانى و راھەسىتدەكات تارانەكىە راسىتەرخق ئاراستهی ئهو و کامهرانی سهلما کراوه، بهلام کیژهکه سهرسهختانه نهوهی بهبیرده هیننیته وه که کوشتنی قهله نده ر به جوریک درندانه و ناشایسته و دوور له عورفى جەنگە، ھەتبا لىه ئىشىي بىياوانىي دەوللەت بېرەحمانەتىر دەنويننيت، لەبەرئەرە ھىچ دلنيک له دل نادات و بريارى خۇي ناگۆريت و له و بريارانه به شيمان نابيته وه . هه موو ده لين كه س له وه ويه ر هه لويستى بەرجىزرە رەقىي لىە خانمىي سەرسىەن نەبىنىيوه، ھەمبور دەلىنى فىكىرەت گولدانچی و دکتور رهفعهت و پروشه که له ژووریکی دیکهوه گوییان له قسه کانیان گرتوره، به دلره قی و ینداگرتنی سه وسه ن سه رسامبوون. هه رجوّننِک بنِت، مهنگور دلشکاو و ده رکراو له مالّی گولدانجی دنته ده ریّ، دوای شهوه دهبیشه روحیکی شکست و غهمگین و بیدهنگ. نیدی وهک جاران بهیانیان و نیدواران دههاته چایخانه که، ههروه ک جاران گیانی فهرمان و رؤحى بيباكي له ههموو شتيكيدا بوو، ههموو نامادهبوويان هەمبوق داوايەكىي جېيەجېيكەيىن، ئامادەبروپىن بېمبەرچ لايەنىي بگريىن و هـهر شـتێک بڵێـت بـۆی بسـهلمێنين، زوٚربهمـان باوهرمـان بـه بێگوناهـی مەنگىور ھەببوو، بلەلام لەگلەل ئەۋەشىدا جاۋنەترسىي و بېباكىي مەنگلور شویّنی پرسیاری ههموومان بوو، ههموو دهمانیرسی: چوّن دوای کوشتنی قەلەندەر ئاموون، ئاوھا بيخەم دەسوريتەوه؟ ناترسيت بيكوژن، ناترسيت تۆڭەي لێبكەنەۋە، بەلام لە نێو بازاردا ھەندى كەس باسى نامەيەكى نهیّنیان دهکرد، که ناموونییهکان بن مهنگوریان نوسیوه، نامهیهک تا ماوه یه کی دریّر که سمان نه مانده زانی چی تیدا نوسراوه ، هه ندیکمان وه ک ده نگر باسمانده کرد و هه ندیکی دیمان راست ده مانقه بلاند ، به لام دوای زیاتر له دوو سال له روّر یکی زوّر گهرمی سه ره تای ته یلولدا مه نگور ته و نامه یه یه یشانی کامه رانی سه لمادا و دواجاریش نامه که که و ته ده ست سه وسه ن گرلدانچی و تاکرتایی لای ته و مایه وه .

ئەو رۆژە دواى ئامىزانە گەرم و يىر سىۆزەكان، دواى ئەوەى كامەرانىي سهلما بهدهنگی بهرز گووتی «چ خوشحالم که لیّرهم، چ خوشحالم... من لهستهر کورستی و شوّسته و لاریّگاکانتی زوّر شیارانی دونیا خهوتیم، سويندم خوارد ئه ورؤرهى دهگهريمهوه يهكهم پشووم لهسهر كورسييهكانى ئەم چاپخانەپە بيّت و يەكەم چاي نيشتيمانم ليّرەدا بخوّمەوە و يەكەم سترخهوم لهستهر تهم كورستيانه بشكيتم، ستويتدم ختوارد قهتاري بالنده کانم له ناوه راستی شار و له و جنگایه دا بوه ستینم که دواجار تنیدا مالاواییم له ئیوه کرد، سویندم خوارد به رله وهی باوه شبکه م به خوشک و بور و کهسهکانی خومدا، باوه شبکهم به نیروهدا... سویاستانیکهم... سوياسى وهفا و كۆمەكتانېكەم ... ئۆستا ئۆوە نازانىن مىن چەند دلخۇشم كه دەگەريْمەرە ... كه بالندەكانىم بە سەلامەتى ھىنايەرە ئەم شارە ... سەفەرىكى ئاسان نەبور... بەلام ئىستا ھەستدەكەم كاتى ھاتورە بە هيمنى ماندوويتى ئەر ھەملور ساله له گيانم دەربچينت... ھەسلىدەكەم هینندهی ههناسهی شهم شاره ههلدهمارم و بای شهم شاره بهر روخسارم دەكەويىت... ھەمبور شىتىك لام دەبىتىه راببوردور... مىن لىپرەدا... ئىا ليرودا سويندتان بن دوخوم كه هورگيز تا ههتاههتايه جاريكي تر ئهم شاره بهجیناهیلم، خوشحالم که بهعسییهکان لیره نهماون، خوشحالم دهگهریمه وه بن شاریکی شازاد، من سویندتان بن ده خوم جاریکی شر ئهم شاره بهجیناهیلم... سویندتان بق دهخوم، ههتا نهگهر نهم شاره تاعوون له ناویدا بلاوبیتهوه، درمی ترسناک کولانه کانی یرکهن له مهیت، کوچهکانی چۆڵ ناکهم... ئێوه ههمووتان دۆعام بۆ بکهن که سهوسهن فیکرهت، ئهو کچهی بۆ خۆشهویستی ئهو دونیام تهیکردوه به هاوسهری خوّی ههنمبرژینت... دهست بخهنه سهر دلّتان و دوّعام بو بکهن که شبتیک بچیّته دلّی خانمی سهوسهنهوه و مین له ههمبوو عاشیقانی تیر باشتر ببینیّت و بالّندهکانی مین زیاتی سهرنجی رابکیّشن، دوّعام بوّ بکهن و هیچ کات له دوّعاکردن مهوهستن... به لام ئیستا ههستدهکهم، روّژی ناههنگمانه ... هیوادارم ئهمه سهرهتای ناههنگی ههره گهورهمان بیّت... ناههنگی ههره گهورهمان بیّت...

سالاننک دواتر که بیری قسهکانی ئهو رؤژهمان دهکهوتهوه، خوین له دلمان دهمات، به لام ئه و ساته ساتی شادی بوو، مهنگور بهبینینی وه ها گه شابووه وه خوشحالی و کهیفی جارانیمان بهیاددا دهاتهوه. كامهرانس سهلما ينده جوو چيتر ئه و گهنجه سهره رق و تورهيه نهبيت که زیاد له مهشت سال لهوه ویه ر نیشتیمانی به چنهیشت. گهانک جوانتسر و دونیادیده تسر و پسر حیکمه تتسر ده ینواند، ده نگی وه ک جساران تورهیس و لهرهی ناکاملی تیدا نهبوو، وشهکانی بربوون له دلنیایی و بروا به خوبوون، مهنگور جار دوای جار باوهشی پیاده کرد و دهیگووت «ئای کوری خوم … ئای کوری خوم». دواجار مهنگور له ناوهراستی چاپخانه که دا وه ستا و ده ستی به رزکرده وه و گووتی «خوّشبه خت نُنمه بن، شادومان ئيمهين كه دووياره تق دهبينين، بهخيربييتهوه بق ناومان. ئەمىرۆ ھەمىور ئاھەنگدەكەيىن، بەلام نىا... ئۆسىتا خوشىكانت و يورانىت و خيزانى گەورەت چاوەروانتدەكەن ... بەرلەوەى ھىچ بلىپىت ... بەرلەوەى باسى هيچ شتيك بر هيچ كهس بكهيت، دهبيت بگهرينيته وه مالي، لهوي بخەويت و خوت بشويت و يشووبدەيت ... من ليرودا باسەوانى بالندوكان دەكەم... تا ئىدارى... تا ئىدارى، ئەوسا بە ھەمبور ويقارى خۆتانەوھ وه رن و دهچین بن مالی گولدانچی و تن لهوی دهچیته ژووری و هاتنهوهی خوّت بن سهوسهن خان و باوکی رادهگهیّنیت ... وادهکهین ... وادهکهین ... وادهکهین ... ئاه بهخیّربیّیتهوه » .

کامهران ههر شهو بهیانییه هاوپی ئیرانییهکانی خوی به ئیمه ناساند، یه کیکیان ههر له سهرهتای سهفهرهکهیهوه ماوهی جیاجیا لهگه لیدا بووبوو، زور ولات لهگه لیدا گهرابوو، له زور جینگای سهخت و له زور قورتمی گهوره دهربازیکردبوو، شهوی دیشیان وه کچاوساغ له پهراندنهوهی قهفهزهکان و بالندهکان له سنوورهوه کومهکیکردبوون... به لام ئیمه بهشیوهیه بهبینینی کامهران و بالندهکان سهرسامبووین بهینخیکی زورمان بهوان نهدا.

بهیانییه کے سه پربوو، بالنده کان به جوریّکی شیّتانه دهیانقیراند و دەيانخوينىد، دەنگيان بەجۆرىكى نائاسايى بەرز و خرۆشىيان بېوينى بوو. قیره و چریکهی ههندیکیان بهجوریک بلند بوو مروف له شهقامهکانی شاردا وای ههستکرد له دارستانه جرهکاندا ونبووه، ئهو روّره پیدهجوو دەنگى ئەو بالندانە زووتىر لەوادەي خىزى شارى لە خەو ھەستاندېيت. له مين رووى شارى ئيمه دا رووى نه دابوو بالنده به وجوره سهرنجى خەلك رابكيشىيت. ھەوالى گەيشىتنى بالنىدەكان كە ھەشىت سال بوق چاوەريماندەكىرد بىھ خىراپيەكى بىوينىھ بەسلەر ھەواللە تالەكانىي شىلەرى ناوخوّدا زاڵ بوو، هـهر لـه بهياني زووهوه خهڵكانێكي زوّر هاتن بـوّ سـهيري قەف دەكان. بىدە چوق مەنگور بىشىبىنى ھەموق شىتىكى كردېيىت، خىزى و چەنداننىك لىه ئىمى لىه بىەردەم قەفەزەكانىدا بىق ياسىموانى وەسىتاين، مندالانی هارمان له بالنده کان دوورخسته وه، دیواریکمان له نیوان بالنده کان و ئه و چاوه فزولانه دا دروستکرد که مهندیکیان نیازی پاکیان نەپور، دەمودەسىت قەدەغەمانكىرد كىەس خىواردن بىە باڭنىدەكان بىدات. به لام ئەوەي سەيربور خرۆشى نەسىرەوتى خودى مەلەكان بور، ھەمبور هەسىتمانكرد زۆر دلخۆشىن، گەلپىك بەختلەۋەر دياربلوون، ھەندېكىيان زۆر

۲۷۸ کۆشكى بالندە غەمگىنەكان

سهرسامانه له دهلاقهی قهفه زه کانه وه سه بریانده کردین، پیده چوو نه وانیش هیننده ی نیمه به بینینی نیمه سه رسامین، وه ک نه وه هه ستیکه ن فریون بین نیمه به به بینینی تر و له سه ریانیتیکی تر نیشتوونه ته وه ... زیرکات هه ستمانده کرد هیننده ی نیمه بی نه وان غه ریب و نائاسایین، نه وان بی نیمه وه ها نین، هینده ی نه وان فزولیان هه یه نیمه ببینن و تیمانبگه ن نیمه نیمانه ... مه نگور بی نه وان فزولیان هه یه نیمه ببینن و تیمانبگه ن نیمه نیمانه ... مه نگور بی نه وای خوان فزولیان هه یه نیمه ببینن و تیمانبگه ن نیمه نیمانه ... مه نگور بی نه وای جه نجالی و کربوونه وه کان له ده وری قهفه زه کان که مبکاته وه ، له مبه ره و به ری شهقامه که دا چوار پینیج خالی به شینه وه ی پاقلاوه و شیرینی و شهریه دانا، ریب واره کان ده یانتوانی له وید از شه و بیم ی بالنده کان، نه وه ی سه یربوو نه و ریزه هیچ یه که له شاعیران و شیوه کاران و مؤسیقاره کانی شار نه ها تنه ده ری و نه ها تن بی که سیش له نیمه که ساله وان له ده وری قه فه زه کان ده رنه که و تن ... هیچ که سیش له نیمه هه والیکی له سات و واده ی گه پانه وه ی دو و داواکاره که ی دی نه ده زانی.

له ئیوارددا کامهرانی سهلما و مهنگوری بابهگهوره و مهریوانی مهمه و لے قوقت لے ماشتنیکی سبیدا کے ناموزایہ کی کامہران لیدہ خوری بهرهو ماللي سهوسهن فيكرهت بهريكه وتمن كارواني بالندهكان يازده قەفسەزى گسەورە بسوو كسە دوو ماشسين راياندەكيشا، ھەندىكىيان لسە ناوەوھ بووپیوون به دەپیان ورده قەفلەزى دیکیه، زۆرپلەي قەفلەزەکان لەسلەر تاپلەي تاببەتى راگيرابوون كە ئاسان لەسەر ھەمبور شىپوم رېگايەك دەيانتوانى بجولین، تایه کان وه ها کرابوون بتوانین به شهقامی دروار و ریگای درین و و سەختىشىدا تۆپەرن، كاتۆپك كاروانەكلە كە نزىكى چاپخانلەي پەيوللەي ئازادەۋە بەرىكەۋت، جوڭەيەكى نائاسايى كەۋتە شەقامەكان. خەڭكانىكى زۆر لەمبەرەوپەرەۋە بەسەرسامى سەيرى كاروانەكەپان دەكىرد، ھەنداننىك توانجی ناشیرین و کهمنکیش له پیاوه ههمیشه بنزارهکانی شار جننویان به ئیمه و بالندهکان دهدا، ههندیک به ناشایستهیان دهزانی له سهردهمیکی واسه خندا، له روزاننکدا شهر له زور شار و شاروچکهی مهملهکه ندا ناگری سەندوە، ئىمە سەرقالى «كۆمەلىك تەپىرى نەخىرش» بېيىن. بەلام ئىمە بە بیّدهنگی له تهنیشت کاروانه که وه دهروّیشتین و باکمان به و جوّره قسانه نەپىرى.

لے قرقت یه که میت که س بوق که هه والّتی هاتنه وهی کامه رانتی بنی سه وسته ن فیکره ت برد . که لای نیتو دی هاته و ها بنی چایخانه که وها

خرۆشسابور، واماندەزانسى خەرىكسە شىپت دەبىيىت، بەدەنگىي بەرز ھەمسور شتیکی بن گیراینهوه، لهگهل قسه و هاوارهکانی خویدا سوورتر و سوورتر و لچى قۆقزىر و قۆقزىر دەببور، گورتى «ئەركاتەي لەدەرگامدا و چوومە ژوورئ باجی سهوسه ن لهگه ل مندالی خوشکه کهیدا ینکهوه له ناسهاندا سهیری به عزی بالندهیان ده کرد، تا ماوه په کیش ناگایان لهوه نه بوو که من له بهردهمیاندا وهستاوم. که سهرنجی منیاندا ووک لال وهماسووم، بيلاهي به نهوعينك لهبهردهميدا يهشوكام ههناسهم بي نهدهدرا، خهريك بوو بگریم ... به لام ییش شهوه ی بگریم، ییش شهوه ی فرمیسکه کان له حاوم بينه خوارئ هاوارمكرد، باجى، باجى گيان، ليرهيه ... هاتهوه ... ئهم بهیانییه هاتهوه . یه که مجار هه رسه بریکردم و هیچ تینه گهیشت، من فرمیسک له چاوم هاته خواری، به شهره فی دایکم فرمیسک وهک باران له چاوم دایکرد و گووتم کامهرانی سهلما گهرایهوه، وهعدهکهی خوی بهجیهینا و گهرایهوه، ههموو بالندهی دونیای هیناوه ... ههموو بالندهی دونيا ... ههموو بالندهى دونيا. بيتهوهى تاگام له خوم بيت، له هه لجوون و شپرزهپیدا دهمقیژاند، دهستم بهرزدهکردهوه و دهمگووت ههموو بالندهی دونیا. باجسی سه وسه ن هه سه سه پریده کردم و هیچسی نه ده گلووت، ئینجا منداله که ی دانیا و گووتی به راستی لیره یه ... به راستی. من گووتم به قهبری هەرچىي ئەسىحابەيە، بە گۆرى باوكم، مىن خۆم ئۆسىتا لاي قەفەزەكانەوە هاتووم، من مەنگور رايسىاردم بيم، حەزىدەكرد خۆي ئەم مىژدە خۆشە بِي تِي بِهِيْنِيْت، خَوْى ئەو شەرەڧەى يېبېريْت، بەلام ھەموو دەزانيىن تىق حەرامتكردوه يى بخات حەوشەكەتانەوە، بەس خودا خۆى دەزانيت كە چەندە خەوى بەوەوە دەبىنى خۆى ئەم ھەوالەتان بى بەينىنىت، باجى بە قەبىرى بىراى جوانەمەرگم، ھەشىت ساڭە خەو بەوەوە دەبىنىت رۆزىكى بىت خـنى ئـهم مژدهيهتان يێبدات، به لام دلني ئێوهى لـه ههموو شـتێكى تـرى دونيا لا عهزيزتره، ئيتر ناجار، بهوه لامي ناجار مني راسبارد... من... که پنتان بلّنِم که نیّواری، خوّمان و ههموو قهفهزهکان دیّین بی نیّره ... ههموو دیّین... خوابکات نیّوه نامادهبن... خوابکات نامادهبن».

لچ قۆقىز ھەمىشە و ھەمىشە بە شانازىيەۋە باسى ئەو ساتەي دەكىرد، خۆشحال بور شەرەفىكى وەھاي پيبراوە يەكەميىن كەس بيت ھەوالەك بِوْ مَالْى گُولْدانچى بەرنىت. ئىمە لە نىوەرۇدا بىستمان كە گولدانچىيەكان زۆريان له مالى فيكرەت كۆبوونەتەوە تا لەو ساتە تايبەتى و سيحراوييەي منتروی خیزانه که پیان بیبه ش نهبن. له و هه شت سیال و نیوه دا که سیان له و باوه په دا نهبوون چیروکه که ی سه وسه ن تروپکیکی وا نه فسانه یی تیدابیت. ئەرەي خەلكانىكى زۆر بە شادىيەرە دواي كاروانەك كەوتروون، ئەرەي ھەندىك بە ئالاى كوردسىتانەوە لەگەل بالندەكانىدا دەرۇپشىتن مايەى سەرسىامى خودى فىكرەت گوڭدانچى بوو، كاروانەكە نزيكى سەعات شەش و نیـوی ئیّـواره گهیشـته کوّلانـی مالّـی سهوسـهن، سـهدان کـهس لهگـهلّ که ژاوه ی بالنده کاندا ده رؤیشتین، نا ... نا، وهک گووتم پیشتر له میرژووی شارهكەدا ئاوھا بالندە خەلكى بەخۆيەوە سەرقال نەكردوه. جەنجالىيەك بوو مەپرسىن. لـەو يۆژەوە ئـەو كۆلانەمان ئاونا «كوچەي بالندەكان»، مالى سەوسەنىشىمان ناونىا «ماڭى بالندەكان». كە كاروانەكە گەيشىتە بىشدەمى مالَّــى گولْدانچــى، سەوســەن بــه هاوپرتـــى هەريــەک لــه فيكــرەت و عيــزەت گولدانچی بن پیشوازی گهریده دوور ولاتهکه هاتهده ری، جگه له مهنگور كه بهتهنيا له ماشينهكهدا مايهوه، ههموو سهرنشيناني ماشينهكه دابهزين. كامەران جليكى كوردى قەشەنگى پۆشىببوو، گەليك لە بەيانى بۆشناختر و جوانتر و پیاوانهتر دهینواند، بینهوهی بشلهژیت، بینهوهی وهک جاران قەرەباڭغى زمانى ببەستىت، يەكەمجار بە حورمەتىكى مەردانەوە تەوقـەى لهگهل دوو پیاوهکهدا کرد و روویکرده سهوسهن فیکرهت و گووتی «خانم ریدز و حورمه تی زورم ... خوشحالم دوای شهم ههمو و ساله تهندروست و سەلامەت دەتبىنمەرە، مىن ئەمىرۆ بەيانى گەيشىتمەرە شار، بتىر لە ھەشىت

ساله بن تن بهم دونیایه دا ویلیم، خنم به به خته وه رترین مروقی شهم زهوییه ده زانم که توانیم بالنده کان به سه لامه تی بگه ینمه وه شهم شاره و تا به رده رگای نیوه بیانه ینم، شهوه کلیلی هه موو قه فه زه کانه خانم، شهوه کلیلی هه موو قه فه زه کانه، خه زده که به به رچاوی خه لکی به ریدن شهم شاره بیده مه ده ستتان. خن ده توانیت یه ک به یه ک سه بریانبکه یت ساته به دواوه سه و سه و خان هه موو شهم بالندانه مولکی تنن ».

ههموی بینیمان که بهندیک کلیلی گهورهی دهرهینا و به ریزیکی زورهوه نوشتایهوه و کلیلهکانی دایه دهست سهوسهن فیکرهت، که گهلیک یهشوکاو و نامــــق دەردەكـــەوت، لــه كاتتكــدا ھەمــووان بەختىرھاتنـــەوەى كورەكەيــان دەكرد، ئەو ھىچى نەگورت، بەلام بەجۆرىكى سەرسامانە سەيرى كامەرانى سهلمای دهکرد، ههموی دلنیابووین شه و جوّره سهبرکردن و نیگایه هیندهی تىر ئاگىر لىه كامەران بەردەدات. لىه نىاكاو كامەران سىەيرى ھەموومانى كىرد، ئاورنكى خيراشى له قەفەزەكان دايەوە، وەك ئەوەى شىتىكى بىرچووبىت روویکرده یه کینک له قهفه زه کان و کلیلیکی جیای ده رهینا و ده رگاکه ی كردهوه و چووه ناوهوه و لهوئ لهگه ل بالنده يه كدا هاته دهري. مهليكي شنوه کۆتىر، به سەرپشت و سەرئكى خۆلەمئشى كاللەوە، تەيرئىك باله کانی سیی بوون، کرمه لیک کهوانهی قاوه بیان لهسه ر بوو، سنگیشی سىپى سىپى بور، بەلام لە نارەراسىتىدا ئەر سىپتىيەدا پەلەيەكى سوور ههبور، وهک ئهوهی خوین له سینهی هاتبیت و دایدابیته سهر پهرهکانی. کامهران بالندهکهی بهرزکردهوه و پیشانی ههموومانیدا و گووتی «نهمه ناوی کۆتىرى سىينەزامدارە، كە لە ئەزەلەرە بەم يەللە سىرورەرە دىتلە دونیاوه ... له بالنده کانی ترم خوشترده ویّت، خانم نهمهیان دیاری تایبهتی منه ... دیاری تایبه تی منه ... گهر شووت به من کرد یاخود نا، تومیدم ئەرەپە ئەم بالندەپە لە ژوورى خۆتدا ھەلگريت و ھەركاتنىك ئەوت بينى بير له من بكهيتهوه». ههموو گويمان ليبسوو كه سهوسهن بالندهكه

دهگریّت و سهیریدهکات و بوّنیـدهکات و دهلّیّت «گالیکوّلوّمیـا لوّروّنیـکا… گالیکۆلۆمبا لۆزۆنىكا». سەرەتا ھىچ تىنەگەيشىتىن... ھىچ، واماندەزانى كيژهكه خەرىكى دەكەرىت ورىنى و دۆخىكى نائاسايى تووشىبووه، بەلام سهری بهرزکرده وه سهیری کامهرانی سهلمای کرد و به نهسیایی گووتی «كۆتىرى سىينەزامدار، گەليىك جوانه ... بەلام ناوە لاتىنىيەكەي گالىكۆلۆمبا لۆزۆنىكايە ... گالىكۆلۆمبا لۆزۆنىكا، تەنيا لەسەر يەك دوو دوورگەي بچوك له دوورگهکانی ئەندەنوسىيا دەڑى، لەوە بترازيت له هيچ شويننيكى تىرى جیهاندا نییه ...» . وشهکان بهجۆریّک له زاری خوّشبوون، ههندیّک لهوانهی له دهوری که ژاوه ی بالنده کان وهستابوون، له و که سانه ی هه ر به فیتره ت لهبهر سيجرى ئافرهتدا لاوازن خهريكبوو ببورينهوه ، سهوسهن ساده خوى گۆرىبو، مەكياجىكى كاڵ و تەنكى كردبور، كراسىكى سىپى بىملوان و پانتۆلیکی روشی لەبەردابوو، بەلام يەک رەفتىەی مۆرى لـ گەردنى ئالاندبور، ئىهو رەفتەسە جوانىيەكى وەھاى يىبەخشىببور، نەماندەتوانىي چاوی لهسهر بگوازینه وه و سهیری شتیکی دیکه بکهین. دلنیام ههموی ئەوانىدى گومانىيان لىە جوانى سەوسىدن فىكىرەت ھەببور، گەر ئىدو ئىزوارەپ بيانديبايه، دەيانزانى ۾ مەلەيەكى گەورەيان كردوه، سەوسەن ئەر ئيوارەيە «کوتری سینهزامدار» یی له دهست کامهران وهرگرت و گووتی «کامهرانی سهلما، شووت ييبكهم ياخود نا، ببيت به هاوسهرم ياخود نا ئهم بالندهية تنا منزدن لهگهلمدا دهمتنتتهوه... تنا منزدن».

سهوسهن لهگه ل باوکی و مامی «دواتریش دکتور رهفه ته چووه ریزیانه وه » به سه بالنده کاندا گهران تا شه و نیواره یه نهمانده زانی سهوسه ن چ کچیکی زیره که ، چ شاره زایه کی گهوره ی دونیای بالنده کانه ده چووه به رده م هه و قه فه زیک سهیریکی بالنده که ی ده کرد و وه ک زانایه کی گهوره ی بالنده درید و نالفز و گهوره ی بالنده درید و نالفز و بالفز و دویه شانه ی له گویی نیمه دا تابلینی قورس ده زرینگانه وه ، له به رده م

یه کنیک له قه فه زه کاندا هاواریکرد «نارتیکورنیس کلاموسوس... خوای گهوره یه کنیکه له بالنده ده گمه نه کان که به ره و نه مان ده چنیت، یه کنیکه له هه ره ن و ده گمه نه کانی دونیا، که له سهر پووبه رنیکی زور بچوک له باشووری خورئاوای نوسترالیا و هه ندی ژماره ی کهمیشی له خوره لاتی نه و ولاته دا ده ژین ... ده نگیکی به رز و پرنه غمه ی هه همه ... خوای گهوره چی ده بینام، نارتیکورنیس کلاموسوس».

کامهران به حورمه ته وه سهیریکرد و گروتی «ههموو زانیارییه کانت ته واون خانم... بالنده یه کی نهمین نییه، مرؤف ده بیّت خوّی له چنگه تیژ و قاچه دریژه کانی بپاریزیّت... زوّر راسته خانم، بالنده یه کی پیاده ره وه، شهق هاویژویکی بیّره حمه، وه کو تریش به سه عاتی دوورود ریّر به پی به ناو گژوگیادا ده روات، راوده کات و پیاسه ده کات، ها خانم... راوده کات و پیاسه ده کات. له م قه فه زه دا دلّی زوّر خوش نییه، به لام چاری نییه، خوّی ده زادی نییه، کوّی

یه که یه که سهیری هه موو بالنده کانیان کرد، سه وسه ن باسی زور له

بالندهکانی بر کردین، ئەرە يەكەمجار بور بيبينين كە بەرجۆرە دەكريتەرە و بهوشنیوه گهش و دهنگه ساف و روخساره بیگهرده سهیرماندهکات و بۆمان دەدوينت، ھەمور ھەستمان بە بەختەرەرىي كرد... بەختەرەرىيەك له و چەشىنەي مىرۆف لەگەلپىدا بيىرى دەچىتەرە بىق بەختەرەرە . فېكىرەت گولدانچی و عیزهتی براشی له دیمهنی نهو ههموو بالنده سهیر و ناوازهیه سەرسامبوون، دكتۆر رەفعەت بە نېگايەكى تېرۋوۋە، بەچاۋى يزېشكۆكەۋھ که بهوردی تهماشای نهخوشیک دهکات، سهیری بالندهکانی دهکرد، دکتور گەرچىي كوريكىي گەنىج بىور، بەلام كەمەكەملە خەربىك بىور ورگى دادەنيا و چاویشی بهخیرایی کزدهبوو، رؤژ دوای رؤژ شیوه سهپرکردنی پزیشکه پیرهکان به نیگایهوه دهردهکهوت. ههموی ههستمانکرد به گومانهوه سهیری بالنده کان ده کات، به شتیک له ئیره پیهوه سهیری سه وسه ن ده کات، پیوهی دیاربوو دەپەوپىت له ھەرجېگاپەک بېت، ھەر خىزى بىياوە زيرەكەكە بېت که ههموو زانیارییهک لای نهو دهست ییدهکات و لای نهو دوایی دید. دوای بیدهنگییه کی دوورودریش دکشور به دهنگیکی گوماناوی و بهنیگایه کی رُيْرەوانكىن لە بن جاويلكەكەپەرە گورتىي «واھەستدەكەم ئىسىتا كىشەپەكى زۆر گەررەمان ھەيــە ... كۆشــەيەكى زۆر گــەورە». فىكــرەت گولدانجــى سهیریکرد و گووتی «کیشهی چی، جهنابی دکتور؟». دکتور گووتی «کیشهی شوین… جهنابی گولدانچی … کیشهی شوین، شهم ههموو بالندهیه له کوی دادهنتیت؟».

ههموو سهیری یه کدیمان کرد و گریمان لیبوو گولدانچی ده لیت «به لی دکتیر ره فعه هه و به تویه کیشه ی شوین، کیشه یه کی گهوره یه ... زور گهوره یه به تویه کیشه یه کیشه یه که وره یه ... نور گهوره یه به تویه به به تویه به بیری لیبکه ینه و ، بی نه مشهو و ده شیت بالنده کان له حهوشی مالی نیمه دا بمیننه و هم ند شهویکی دیش ده توانین له حهوشی مالی خوماندا جیگایان بکهینه و ، به لام بی دوات شهوینی گهوره ترمان ده ویت ...

ئاھەنگەكانى ئەر شەرە تابەيانى بەردەرام بورن، لەر سەردەمەدا ھۆشىتا غەربىي و كۆچكردن له شارى ئۆمەدا نەبوربور بە شىتۆكى ئاسايى، ھۆشىتا هاتنهوهی غهریبان هۆیهک و بههانهیهکی باش بوو بن ناههنگ، نهمرن یازده سال دوای شهو شهوه، دوای شهوهی دهیان ههزار خیران و کور و گەنچى ئېمە بەسەر زەوبىدا ئاوارەبيون و نىشىتىمانيان بەجپەيشىت، چېتىر هاتنه وهی غهریبان بۆنه یه کی سهیر نییه و شتیک نییه شایستهی ناههنگ بيّت. كه له هاويني سالّي نهوه دوجواردا كامه راني سهلما گهرايه وه، جيهان له خهیالی نیمه دا هیشتا شوینیکی سیحراوی بوو، جیگایه ک بوو پر له ئەنسانە، يربور لە شىتى نەبىنىران و نەبىستران... ھەر كەسىكى لە دونيارە به روو نُهم شاروي نُيْمه بهاتبايه، چيروّکي سهير و پير نهيّني و نهبيستراوي بـ دەھنىناينـەوه . ئـەو رۆرەى كـه كامەرانى سـەلما ھاتـەوه ئىدمە لەسـەرەتاى سـەرھەڭدانى ئـەو يەتاپـەدا بوويـن كـە دونيـا بناسـين. ئـەو شـەوە لــە ژێـر زەمىنى ئوتىلەكەي بارەجاندا، شىنتانەترىن ئاھەنگمان گىرا. مەنگور شىنتانە مەسىرەفىكرد، تىا نىرەشىھو دور كەبابخانىھ كەبابىيان بىق دەبرۋاندىن، لاى ههموو مهشروب فرؤشه کان چی خواردنه وهمان دهستگه وت کریمان، سه دان قوت وبیبسی و کولای ئیرانیمان هینا، له بهیانیشه وه یاقلاوه خانه کانمان راسىياردبوق ياقلاوهمان بى دروسىتېكەن، شىھويكى سىھىربوق، ژيىر زەمىنىي ئوتیله که ی باره جان که سیکی تری نه ده گرت، مه نگور باندیکی مؤسیقیشی

گرتبوو مۆسىيقامان بىق برەنىن و گۆرانىمان بىق بلىنىن. كامەرانىي سىەلما و مەنگور ھەردووكىيان لەسبەر مىيىزە گەورەكلەي ئىيمىلە دانىشىتبوون. مەنگور گووتی «کورینا، ئەمشەو خۆشىترین شەوى ژبانمە ... لەو كاتەوەى لە دایکبووم دونیا قوونی تیکردوم و بهدبهختی لهدوای بهدبهختی دیته سهر ريدگام، به لام ههموو ناخوشي ئهم چهند سالهم ئيستا تيهري... به سهرى عەزيىزى ھەمبوران ئەمشەر شەوى ئەرەپە ئىمە قبورن بكەينى دونيا ... شهوی ئەرەپە ھەمور مەست بین و كەس تا بەيانى ريكاي مالى خۆي نەدۆزىتەرە»، مەنگور زۆر بە كەيف بور، ئەر شەرە بى يەكەمجار گويىمان ليّبوو گۆرانى بۆ گورتىن، يىشتر نەمانبىستبوو مەنگور دەنگى خۆش بىت، به لام سهره تا «له به ر نازی چاو بازان» و نواتر «بابچینه سهر وهیس»ی گورت. به دهسته توکنهکانی پهرداخی عارهقهکهی گرتبوو و بازووه خار و ئەستوورەكانى لەسەر مېزەكە دانابوو و گۆرانى دەگووت، چاوى لېكنابوو و بەدەنگۆكى بىر سىۆز وشىمكان لىم دەمىي دەھاتنىمدەرىخ. مەنگور لەوانىم نەببوق کہ زوّر بخواتہوہ، کەمجار لے دور پیّے زیاتـری مەلّـدەدا، کەسـیّک بــوو دەيوپست ھەمىشە ئاگاي لە خىزى بىت، ھەتا لەر شەرەشدا تەرار ئاگاي له خوّى بوو، كامه رانى سهلما و دوو ئيرانييه كه له ملاو لايهوه دانيشتبوون. ئەر شەرە ھەسىتمان بەر ھەمبور گۆرانى قرولانەكىرد كىم سىمفەر لەسبەر شـێوهی قسـهکردن و سـهیرکردن و جولاندنـهوهی کامـهران جێیهێشـتبوو. هـهر ئەر شەرەش ئاشىكرابور كە بەدرىزايى ئەر ھەمبور ساللە، مەنگور مەسىرەفى سەفەرى ئەم كورەي بە نەيننى كردوه، ھەرچىيەكى كردوه بۆئەرەبورە تىن و تاویک بدات بهم بیاوه تا له سهر ریگاکانی جیهاندا ون نهبیت، شهوهی وهک پهیامی سهرهکی و گهورهی ژیانی خنزی تهماشاکردوه. نهو شهوه هەمور تېگەيشتىن كە مەنگور بى يەيداكردنىي يارەي ئەم سەفەرە دريىرە له قاجاغچێتى عارەقەۋە بىق ئىدان ئالاۋە، لە دزىيەكانى يېش رايەرىنەۋە ئالاوه، له تالانبیه کانی دوای رایه ریندا به شداربووه، دهستی له ناودیو کردنی

ماشنین و کهلویه له گرنگه کانی و لاتدا ههبووه بن نهودیو سنوور، چوته حیزبهوه بغ ئهوهی ئاسان پارهی دهستبکهویّت. نهوهک ههر ئهوه بهلّکو وهک دواتر زانیمان کوشکیکی زور زور گهورهشی کریوه و دایناوه کامهران دوای ژنهینان بچیتهٔ ناوی. ئه و شهوه مهنگور خوی هیچی نهگووت، به لام لـه رێـگای قسـهکانی کامهرانـی سـهلماوه بۆمـان دەرکـهوت ئـهو تەنيـا بـهو. كۆمەكانىم توانيويتى بە ريْگادا بىروات و بە يارەي ئىنمە لەنيىوان شارەكان و ولاته كاندا سه فه ريكردوه . به لام ئيمه كي بووين ... ئيمه له مهنگور به ولاوه کەسىتر نەبوويىن كە بە ناوى ھەمورمانەرە كۆمەكى ئەم كورەي كردوه، بە ناوی ههمورمانه وه نامه ی بن نوسیوه، به ناوی ههمورمانه وه تین و هنزی سەفەرى يېپەخشىيە، ئەرشەرە كامەرانى سەلما لە نېوان گۆرانىيەكاندا جار جار باسى جيهانى بۆدەكردين، جيهانى گەورە ... كە ئەر ھەمورى بينيبوو، روبار به روبار، شار به شار، جەنگەڵ بە جەنگەڵ. بى ئىمە ئەرە گرنگ بوو، که باسی ژنه جوانه کانی سهر زهویمان بر بکات، باسی تهوهمان بر بكات له كوي شوخترين خانمي بينيوه و ئهم چهند ساله چون ژياوه و چى سەركىشىيەكى كردوه . كامەران گورتى كە لە ھەمور شارەكانى بونيادا ثن ههبووه ئامادهبوون لهگهليدا بخهون، ثن له ههره جوانترين ژنهكاني سەر زەرى؛ بەلام ئەر جگە لە سەرسەن گولدانچى ئارەزورى نەچۆتە سەر هیچ ژننکی تر. کامهران دهستی دهخسته سهر شانی هاوکاره نیرانییهکهی و ییده که نبی و ده یگورت گهر حه زتبان له باسی ژنه، هاوکاره که م، شهو دەتوانىت باسىي ژنتيان بى بىكات، ئەر ئىنگلىزىيەكى بىگەرد ر فەرەنسىيەكى باش قسيه دەكات، ئەر لەگەل ھەمبور زنەكانى دونىيادا خەرتبورە نىمك مىن، من دەتوانىم تەنىيا باسىي باڭندەكانتان بى بكەم، ئا لەوپادا ئىمە دەبووين بە دوو بهشهوه، نهوانهی حهزمان له چیرۆکی کهیف و راموسانه روومانکرده لای پاوهره ئیرانییه که و ئهوانه شی دهمانویست شتیکی نبوی دهریارهی جيهان فيرببين دهجوويت لاي كامهران. تهو شارهزاييهكي گهورهي له

بالنده کاندا پهیداکردېوو، باسي توخميکي بولبولي بن کردين که به يؤليکي گهوره نیر پهک میپان ههیه، میپهکی جوان و نازادار که ههر شهوه و دمچنته میلانهی په کیکیانه و و سالی دوازده میلکه دهکات و نیرهکان له برى منيهكه لهسهر هيلكهكان كردهكهون. باسى جهنگه لنكى كرد تهنيا جۆريكى تايبەت له قەلەرەش له نيويدا دەرين و رينگا به هيچ بالندەيەكى دیکه نادهن رووی تنبکات، باسی شاریکی بق کردین ههموی بالندهکانی سيين، سيى ساده، بينهوهى يهك خالبي رهش لهسهر يهريان بينت، باسي جۆرە شاھێنێكى بۆ كردين له ناو خۆڵەمێشى گەرمدا نەبێت ھێلكه ناكات، باسى لەقلەقتىكى بىق كرديىن دەنوكى ئالتونى و بىھ ھىچ راوكەرتىكى سىەر زەوى ناگيريّت، چونكه هيندەى دەستى مرؤشى بەركەرت دەبيّته بارچەيەك له يهري سيى و وهک با بيبات پهرشدهبيتهوه، جوره بولبوليک که نهگهر مرؤف زیاد له ده دهقیقه گوی له خویندنی بیت، هیدی هیدی لهشی خاودەىئتەوە و خەرپكى وەھا قووللى لىدەكەربىت جەنىد رۆزىك لىە خەو هەلناسىتىت. كامەران ئەو شەۋە باسىي ئەو قەلەرەشانەي بى كردىن كە لهگه ل مردووه کاندا قسه ده که ن و سویندی بن خواردین که خنری یه کیک لهوانهی بینیوه و ههموو شتیکی دهربارهی زیانی باوکی لهدوای مهرگ ينگووتووه، باسى ئەو كۆترانەي بۆ كردين كە وەك مرۆڤ يرسە دادەنين و گۆرسىتانيان ھەپپە، باسىي ئىەر كۈنەپەيوانىەي گىەر ھەتارپيان بەركەرپىت يەكسەر دەبىن بە خۆلەمئىش، يەكىكمان لىييرسىي «ھىنى كامەران، ھىنى کورهکهی سهلما دوّلانی بیمبلی لهم سهفهردا زیاتر له ههر شتیک لهچی ترساویت، له چ جانه وه رینک، له چ درنده یه ک، له چ نازلرینک؟». کامه ران دوای کهمیّک بیریکردنه وه گروتی «تاکه شتیّک لیّیترساوم نُهوه بووه روّحم له جیّگایهک و لهشم له جیّگایهکی دیکه بمریّت، نهوه ترسی ههره گهورهی ههموی ژبانم بووه». ئهو شهوه ههموومان هیند سهرخوشبووین بهو قسهیه دامانه قاقای یککهنین، چونکه ئهوکات لبه مهستیدا وا بیرماندهکردهوه،

هیچ مرۆقیک نییه لهشی له جیکایه و روّحی له جیکایه کی دیکه بمریّت، له و جهنجالییه دا قسه کهی کامه ران به هیّمنی به سه رهه مووماندا تیپه ری و هه موو وه که نوکته یه کی ناجیّر وه رمانگرت. بینه وهی بیریکه ینه و دمانخوارده وه و به نوّبه تی گویّمان له چیروّکی شه و دوو پیاوه دهگرت، ده مانخوارده وه و گورانیمان دهگووت، له گهل موّسیقاکه دا خوّمان باده دا و لهگه ل گورانیبییژه کاندا گورانیمان دهگووته وه، له کوّتایی شهودا هه موو شهکه ت و مه ست و سه رسام نه مانده توانی له شوینی خوّمان بجولیّین. لهگه ل شهوی روّر روّرمان خوارد و روّر روّرمان خوارده وه، چه نده ها نه فه رکه باب هیشتا له سه رسینیه کان بیده ستکاری مابوونه وه، هه موومان تا که باب هیشتا له سه رسینیه کان بیده ستکاری مابوونه وه، هه موومان تا که ندازه ی کویّری مه ست بووین، به لام ده یه ها بوتله عاره ق و شه رابی ده ست لینه دراو هیشتا هه رله سه رله به ده یه ها بوتله عاره ق و شه رابی

که سیمان نازانیان کهی ناهه نگه که ته واو بوو، کهی گهیشتووینه ته ماله وه و کن نیمه ی بردوته ناو جینگاکه وه ؟ ... به لام که به یانی هه ستاین دلانیابووین له جاران زیاتر شت ده ریاره ی دونیا ده زائین، له جاران زیاتر شاره زووی نه وهمان تیدایه که بروین و شار و جه نگه لا و تاقگه دووره کان ببینین ... له جاران زیاتر ده نگیک له ده ره وه ی دیوار و شه قام و کولانه کانی ببینین ... له جاران زیاتر ده نگیک له ده ره وه ی دیوار و شه قام و کولانه کانی نام شاره بانگیده کردین ... هه مو به جوریکی سه یر گویمان بو ده نگی بالنده کان تیژبووبوو، نیواران به کولانی بالنده کاندا پیاسه مانده کرد بو شه وه ی گویمان له خویندنی بولبوله کانی خانم بینات گویمان له قیاره ی تووتییه کانی نه و بینات هه ماواری دونیایه کی تووتییه کانی نه و بینات هه همستمانده کرد ده نگی سیمراوی کهانی ولاتانی دووره و بانگمانده که نام بینیان و بیستنی نه و بالندانه ده بوویه به پاستی بروین و جیهان بدوزینه وه ... نیمه دوا میلله تی سه ر زه وی بووین پاستی بروین و جیهان بدوزینه وه ... نیمه دوا میلله تی سه ر زه وی بووین بودین که ده بووایه له مالی خومان بینه دوری و دووباره کیشوه ره دوزیاه کان بدوزینه وه ...

بن روّری دوایی سه وسه نه که ن پروشه و مریه می پورزایدا هات بن بازار و لای دارتاشیک و دوو ناسینگهر کرمه نیک قه فه نی تایبه تیان دا به کردن، پتر له سی و پینج قه فه ز له هم مووج رو قه واره یه کو له هم مووشی و هشتیک، که ده بایه له ماوه ی ده روّردا هه موویان بگوازرینه وه بن مالی گولدانچی، هه رله و روّره دا بوو پیاوانی ناو بازار سه وسه نیان ناونا خانم یان کچی بالنده کان، هه رله و به یانییه شدا سه وسه ن له بازاردا مندالینکی زه رففر قشی بینی رایده کرد و ده یگووت «کچی بالنده کان هات ... کچی بالنده کان هات ... کچی

سه وسه ن سووربوو له سه رئه وه ی بالنده بچوکه کان، ئه وانه ی شوینی رزور گه وره یان ناویّت، ئه وانه ی ده توانی پیّکه وه بژین، ئه وانه ی ئازاری مروّف ناده ن و ناشیّت هوزاری خوشکه زای برینداریکه ن له مالّی خویدا و له به رچاوی خوّی بمیّننه وه، ته نیا بالنده گه وره کان ده بایه ده ریچن و له ده ره وه ی مال شوینیّکی تایبه تیان بو بکریّت عین و تولّدانچیش مه خزه نیّکی گه وره و فه راموّشکراوی له ده ره وه ی شار مِه بوو، به جوّریّکی کاتی خستییه به رده ستی فیکره تی برای تا بیکه نه نیشته جیّی بالنده کان.

رۆژى دوايىى كامەرانى سىەلما دەبايىە ئۆوارەيەكى درەنىگ بچۆىت بۆ ماڭى گولدانچى و گفتوگۆيەكى دوو قۆلى لەگەل سەوسەن خاندا ئەنجام بدات. كاتۆك پۆى خسىتە مالى گولدانچىيەوە، ھەسىتۆكى بەھۆر دايگرت

که دهشیّت رهشهبایه کی قایم بیّش نُهو هاتبیّت و ههموو شتیّکی لهگهڵ خۆيىدا بردېينت، دىمەنىي مالەك ھىچىي لىەر مالى قەشمەنگە رازارەپ ي جاران نەدەچور كە بەدرىزايى سالانى سەفەر، وينەكەي لە خەيالى خۆيدا پاراستبوو. ئه و دهمه ی پرپوو له کورسی و میزی گران و پهیکه ری کون و شتی به سامانبار و خشلبهها، که جنوره قاتی سهرهوه و پنی خسته ژوری کتیبخانه گهورهکهش، له خالیتی و بیدهنگی هزلهکه سهرسامبوو، هه تا یه ککتیبیش چییه له وی نه مابوه، کورسی و میزیکی کون و قەنەفەيەكىي بېسر و مانىدوق و قەرەويللەيەكىي خىمۇ لىمۇ سىمرى ژوورەكىمدا دانرابوون، له شوینی خوی وهستا و سهیری سهوسهنی کرد که به نارامی لەستەر مىزدكەي خۆپەرە سىھىرىدەكرد. كامبەران سەرسىامانە ھاۋارىكىرد: به لام ... به لام تیناگه م... بق وایه، خانم ... بق وایه ... بمبوره، رهنگه يرسىياريكى جوان نەبيت، بەلام ناتوانىم نەپرسىم، ناتوانىم نەپرسىم. كوا مالَّه قەشەنگەكەي جارانتان... كوا كتيْبخانـە گەورەكەتـان... كوا يەپكـەرە جوانه کانتان؟» ، سه وسه ن دلنیابوو هه ر سی داخوازه که شه و پرسیاره ی ليّدهكهن، به هيّمنييهوه بيّشوازي ليّكرد و تكايكرد له سهر قهنه فه كوّنهكهي دانیشینت، ههمان تهو قهنه فهیهی زیاد له ههشت سال له وه ویه رشه ویک لهسهری دانیشتبوو... به لام ئیستا ماندوق و بیرهونهق دمینواند. سهوسهن ئەمجارە بەدەستى خىزى جاي لە قۆرىيەكى رەش بىز تېكىرد و بەدەنگە لاواز و کزهکهی خوی گووتی «کامهرانی سهلما، تو زیاد له ههشت ساله رۆيشتويت، لەو ماوەيەدا چەندىن شەرى گەورە روويانداوە ... من خۆشحالم گووت سویاس بی خودا که کهسیان لیّره نین... کهسیان ناچارنین لهو شهره پیسه دا به شدارین، که رایه رین روویدا و هیزه کانی سه دام تیکشکان، دۆعامدەكرد كە بەس نىيە تى لىرە نىت، دەمزانى تى لىرەبورىتايە شىپتانە خرّت دەخسىتە ناو ھەمۇر ئاگرەكانەرە... ھەمۇر شەقامەكانى شار، ھەمۇر جنگاکانی شهر دهگهرام و دهستم لهسهر دلّم بوو و دهمگووت بهس نییه كامەرانى سەلما ليّرە نىيە، دەمگورت بەر خوايە ليّرەبايە، بە دلّنياييەوە ئيْستا لەگەڵ جەنگارەرەكانىدا شەرىدەكرد. ھەمىور كاتيْك كامەرانى سەلما، ههمنون کاتیک... گهر ههر شنتیک بووبیت، دهستم گرتبوره به دلمهوه و گووتوومه جەس نىپە كامەران لىئرە نىپە، جەس نىپە ئەو لىئرە نىپە خـۆى بخاتـه نـاو ئاگـرەوه . ئيتـر ئيمـه لـهو نيوهنـدەدا زوّر هەۋاربوويـن، باوكـم چیتر موجهی وهرنه دهگرت، ئهوهی ههمان بوو خهرجمانکرد، خوّت دهزانی گرلدانچى خەرىكە تەواق بىردەبىت... ناتوانىت كاربىكات، كە گەراينەۋە بِيِّ كُورِدسِتَانِ بِوْئُهُوهِ بِونِ يِشْنُووِيدُهِينَ، بِيِّ نُهُوهِي هَهُمُوقِ رَوْرُانِي نَاخُوشِي به غدامان له بیریچیته وه، گولدانچی توانای کاری نییه و منیش توانای کارم نیپه، له شاریکی وهک نیرهدا که لهدهرهوهی دونیایه بن کچیکی وهک من چى ھەپە بېكەم... ھيچ... جگە لەۋە من بەردەۋام نەخۆشىم. لەبەرئەۋە دەبور ھەمور شتیک بفرۆشین... ھەمور شتیک، بەلام دەمەریت گریم له تَى بِنِت، ئهم شاره جگه له حيكايةتي ناخرْش هيچي تري تيدا نييه، تق باسى جيهانم بق بكه ... حەزدەكەم بزانم تق دونيات چۆن بينى؟... ها . . دەبینیت، منیش چیتر ئەو كچه نیم كه هەشت سال و نیـو لەوەوبـەر ههبووم... ییمبلی پهشیمان نیت لهوهی به و چهشنه و نهو ههموو ماوهیه بەسەر زەوپىدا ئاوارەبووپىت... يۆمېڭى ھەنىدى جار لىە مىن تىورە نەبووپىت و رقت لیّم نهبووه که تووشی سهفهریّکی وا دریّرْم کردیت... ها ییّمبلّی، من ههشت ساله هيچ شهويک نيپه خهوم به ههر سيکتانهوه نهبينيبيّت، زۆرپەي وەخت تۆم لـە بەلەمتكدا دەبىنى، بەلەمتكى سـەوز... ئـاە، بـەلام كاتى خەون نىيە، وانىيە، ئۆستا ئەرەتا لە بەردەممدايت و دەتبىنىم... وانىيە».

کامهران ههر وهک جاران به خهندهکانی سهوسهن، به نیگا سافهکهی

و سەيركردنە نەرمەكانى، بەو دەنگە ئېجگار ھېمنەي كە بېدەجوو دەنگى مەخلوقىكى سەر ئەم زەمىنە نەبىت سەرسامبوق. ئاسان ھەمان تەزووى خۆشەرىسىتى جارانى لە دللى خۆيدا دۆزىيەرە، مەستىكرد مەللەي نەكىردو، لەرسىدىي زەمىنىدوە بىزلاي ئىدم ژنىد ھاتۆتىدود، ھەڭەنەبىدورە درىزترىيىن سهفهری به دونیادا له پیناوی نهم ژنهدا کردوه. نیستاش که بهرامیهری وەستابور ھەمان ئەر ھەستەي ھەشت ساڵ لە مەربەرى ھەبور كاتێك لە بهردهمیدا سوژدهی برد و گووتی «شووم پیبکه». نیستاش دهیتوانی ههمان شت بكات، به لام تُهمرق زياتـر لـه هـهر شـتێک ويقـاري پێويسـت بوو، هەردووكىيان بەشى خۆيان كامل بووبوون. كامەران لەو ماوەيەدا گۆرابوو، دەيتوانى ھۆمنتربۆت و جوانتىر قسەبكات، بەدرۆزايى ئەو چەند سالە ياوەرە ئیرانییه کهی و هاوریکانی لهمسه ره و سهری زهمیندا باشتر فیری نوسین و خوێندنهوه و قسهكردنيان كردبوو. كه بهرامبهر سهوسهن وهستا دهبزاني له ساتیکی وادا، تهنیا وشه فریای دهکهوییت، تهنیا وشه. شهو ساله دوورودریزانهی سهفهر فیریانکردبوو که وشه تهنیا یاسیورتی راستهقینهی مرۆشە، بە سەرسەنى گورت «نا سەرسەن خان، بېرمنايەت لە تى تورە بووبيّتم. ييويست ناكات باسى راوهكانت بن بكهم جهنده ناخوشبوون، جاریکیان جورتیاریکی میندی پیپگروتم گرتنی مهندیک بالنده له گرتنی تيشك ئەستەمترە، من قەت قسەي ئەو راوكەرە ھىندىيەم بيىر ناچىتەوە. تەنيا دواى سەفەرىكى وادوورودرىد دەتوانىم بە دلنياييەوە بلايم كە مىرۆف و بالنده له دوو دونیای جیاوازدا ده ژین ... زهوی خانم، جیگایه کی جوانه، هەمسوق جنگايەكس جوانسە ... ھەمسوق مەخلوقنېكسى جوانسە، بــەلام حــەزم نەدەكىرد زۆر بيىر لـەو ھەمـوى جوانىيـە بكەمـەوە، عەقلْـى ئـەوەم ھەبـوو، زۆر بيـر لـهو ههمـوو جوانييـه نهكهمـهوه . گـهر زوّر بيـرم لـه جوانـي بكردايهتـهوه وندەببووم ... بەلام دەمزانىي تىق بۆپ منىت ئاربوم تىا دونىيا بېينىم. مىن دەمزانى، دلنىيام دووانەكەي تريش ئەوە دەزانىن كە تىق بالندەكانت ناويت، تى دەتەرىت دونىا بېينىن، يادگارىيەكى گەورەمان ھەبىت ... كە پىربوويىن، شىتىكى گەورەمان ھەبىت بېگىرىنەوە . كە منداللمان بوو، باسى دونيايان بىز بكەيىن، ھەموو دونيا . مىن وام بىير لىدەكىردەوە، زۆر شەو كە لە ئوتىللى شارىكدا سەرم دەنايە سەر سەرىن، دەمگووت گەر مىرۆڤ باوكىكى ھەبىت، باسى ھەموو دونياى بىز بكات، باشترە لە باوكىكى كە تەنيا باسى شارىكى يان گوندىكى بچكۆلەي بىز بكات، گەر باوكىكى ھەبىت ھەموو شوينەكانى يان گوندىكى بوكۆلەي بىز بكات، گەر باوكىكى ھەبىت ھەموو شوينەكانى بىنىبىت باشترە لە باوكىكى ھىچى نەدىبىت ... مىن لەو سەڧەرە پەشىمان نىم ... بەلام پەنگە نەترانىم جارىكى تىر سەڧەرىكى تىرى وەھا بكەمەوه » . سەوسەن بە نىگايەكى غەمگىنەرە سەيرىكىد و گووتى « بەلام پىمبلىن ئەي چىرۆكى زۆرت يىيە بى مىن ... چىرۆكى زۆر؟ » .

کامـهران بـه پێکهنینـهوه گووتـی «سهوسـهن خان، ئهگهر شـووم پێبکهیت، بهشـی ههموو شـهوهکانی ژیان چیروٚکم پێیه ... بهشـی ههموو شـهوهکان»

سه وسه ن گووتی «کامه ران پیمبلی بیرت له وه کرده وه نهگه رییته وه ، به خه یالتدا هات، برؤیت و باز له هه موو شتیک بکه یت و واز له بالنده کان بهینیت و نهگه رییته وه ؟».

و وهک چهقرکیشه کهی جاران ده ژیام ... نا خانم، شوینم به لاوه گرنگ نەبور، نا سەرسەن خان، ئەرەم بەلارە گرنگ نەبور كە لە شەر دوررم، ئەرەم بەلارە گرنىگ بىرو كە لە تىق درورم. مىن كورىكى زۆر خوينىدەرار نيم، تن ئەرە دەزانىت ... زۆر جار لە خۆم دەپرسىم چى لەم سەفەرە فيربووم ... خانم رۆريكيان هەستمكرد قبول له نيازى تى تېگەيشىتووم، به ههموو نهخوینندهواری خوصهوه له نیازی تن تیگهیشتووم. روزیک له دارستانیک له ئوسترالیا، بق بالندهیهک دهگهرام ناوم نابوو مهله قاقا، چونکه دەنگى خويندنەكەي لە دەنگى قاقىاي مىرۆف دەچىت، تەنبىا لە دارستانهکانی ئوسترالیاشدا دهڑی، من لے هیے جیگایهکی تری زهویدا نەمبىنىيوە، بالندەيەكى مارخىزرە خانىم، تەيرىكى زۆر گەورە نىيە، تۆزىك لە كۆتىر گەورەتىرە، ترسىنۆكىش نىپ خىزى زۆر دەردەخات و ئاسان دەگىرىت. من جووتیک لے تەبرانے گرت، مارەپەکى دریے بریبور بى ئەرەي بيانگەمىن و بيانگىرم، بەلام دەنگى قاقاكانىيان خەلكى زۆر سەغلەتدەكرد، که له کهشتییه کی کرندا له نوسترالیاوه بهرهو هیندوستان گهرامهوه، به شهو هێنده قاقایان لێدهدا، سهرنشینانی کهشتییهکهیان وهرزکردبوو، ئیدی یه کینک شاوی ژه هراوی دانی و دهم و دهست مهله قاقاکانم مردن. شهو شهوه تێگەيشتم ژيانى باڵندەيەك چەند نرخى ھەيە، چەند گرنگ و مانادار و گەورەپە، تېگەپشىتە تىق بۆچى مىنت بىق ئەم سىەفەرە ئاردوە ... ئەو شىەوە که مردنی شهر دور بالندهیهم بینی لهوه تیگهیشتم تق دهتهویت نرخی ریان بزانم ۱۰۰۰ له پاراستنی ریانی تهیرهکانمدا ماندووبیم ۱۰۰۰ شهوکات زانیم که چ هه له یه کی گهورهم کردوه کاتیک چه قبی له مهنسور نه سرین داوه، لەرانەيە گەر مىن ئەر چەقۆيەم لە مەنسىرر نەدايە كەسىمان پيويسىتىمان بهم سهفهره دريّده نهبووايه ... لهوانهيه خانـم... لهوانهيه تـــق ئيّمـهت ناردبیّت بن ئەوەى فیّرى ریّنی ژیانبین ... چوزانم سەوسەن خان، لەوانەپە بەرجىقرە بنىت، مىن كە ئەر چەققىيەم رەھا شىنتانە لە مەنسىرردا، تىق تیگهیشتی نیمه چهند بینحورمه سهیری ژیانی یه کتر ده که ین، ها نه وه سنایه کی گهوره بوو که برقین و هه شت سال شهو و رق بالنده کانمان له مردن بپاریزین. نیستا من که رینی ژیانی بالنده یه کی بچوک ده گرم، نیدی چون رینی ژیانی مرق نه گرم... سه فه ری نه و هه شت ساله م خانم برخوی بیرکردنه وه یه کی دوورود رین بوو له بالنده کان، خه مین کی رق ژانه بوو بر پر پاراستنی نه وان... ده بوو رین ریانیان بگرم. له هه رشوینیک بووبیتم خه مین شانیان م خواردوه، دیاره له و هه شت ساله دا رق له ته یره کانم مردن، به لام هه میشه وامده کرد نین و مینیه کم هه بین به جووتین که مینکه مین دروست بکه ن شا به و جوزه و بر و مینه کم هه بین به وجوزه و رق و توخم مین دروست به دروست دروست به دروست درو

سهوسهن چایه کی بن خنی تنکرد و به هنمنی خواردییه وه و به رده وامیش سهیری کامه رانی سهلمای ده کرد، دوای ننستنکی کورت گووتی «کامه ران، ننستا ده تواننت که س له پنناوی مندا بکوژیت؟».

کامهران گووتی «نا خانم، مرؤف که به جیهاندا گهرا، که بهراستی به جیهاندا گهرا، مهبهستم نهوهیه که له رؤحلهبهرهکانی تر نزیک بووهوه، ناتوانیّت کهس بکوریّت. که وات لیّهات مردنی بالّندهیه ک نازارت بدات، نیتر حورمهتی ریانی تریش دهگریت. تی لهیهکهمجارهوه دهتزانی من ترّم خرّشدهویّت، لهو باوه ره دا نیم تی منت خستبیّته بهر سهفهریّکی وادریّر تا نهو خرّشهویستییه تاقیبکهیتهوه. تی ههر له یهکهم جارهوه دهتزانی من ترّم خرّشدهویّت... ههموو کهسیش نهوهی دهزانی. تی بریه منت نارد، تا بریم و نهکورریّم و ریان ببینم... من کابرایه کی شاره را نیم... شهویّکیان دانیشتم و زیر سهیری تهیرهکانم کرد، زیر زیر سهیرمکردن... دوای دهیان سهعات سهیرکردنی نهو بالندانه تیگهیشتم که تی دهتهویّت من ریان ببینم سهعات سهیرکردنی نهو بالندانه تیگهیشتم که تی دهتهویّت من ریان ببینم نهوه ک دونیا... دوزانی خانم چ ههستیّکی سهیره که بالندهیه ک دهگریت، خانم چ ههستیّک که پهنجه دهخهیته سهر دلّی و لیّدهدات، که تهماشای چاوه

ترساوهکانی دهکهیت، که دهبینیت له ترسا په په کانی ده وه ریّت... ئا له و کاتانه دا به پوونی تیده گهیشتم بی به بی بهم پیّگا گهورانه ی دونیادا ویّلم، ده مزانی تی ده تیده گیشتم بی به به پوو ببینم. هه ر ئه وه ی که ده مزانی تی ده تی بی به به به به به به به به وه مه و ده به ده به به به و هه مه و ده به به به به و هه مه دارستانانه دا بروّم، ئه و هه مو زینده وه رانه ببینم... ئه وه شتیکی تازه بو بی من... له پاستیدا من ژیان سه رساممده کات نه وه ک دونیا ... گه ر بلیّیت دونیات بینیوه ده لیّم نا، له به رئه وه ی له سه فه ره که مدا زوّریه ی کات خه ریکی سه یرکردنی زینده وه ران و بالنده کان بووم ... ئیستا ناتوانم بالنده یه کیش به به کوره ... به راستی ناتوانم بالنده یه کیش داوام لیّبکه یت ناتوانم ...».

سهوسهن ههستا و چووه پیشدهمی کامهرانی سهلما و گووتی «ئهی نیستا من چون دهبینی، کامهرانی سهلما دوای ئهوهی که ههموو ژنی دونیات بینی، دوای ئهوهی که به زهویدا سهفهرتکرد، ئیستاش من ههر وهک جاران دهبینیت... ههر وهک جاران؟».

کامهران خوی راستکرده و سهیریکی سه وسه نی کرد و گووتی «چووبیتم بو همر و لاتیک به وردی سهیری ههمو و ژنه کانم کردوه، به وردی له جوانییان راماوم، به لام سه وسه ن خان، من دلنیا تده که مه وه، له سه رئه من به نه نه تیزه یه تو لای من له همر که س پر نه فسون تریت، ره نگه جوانترین ژنی دونیا نه بیت... ئا خانم له راستیدا حه زم له قسانه نییه، بلیم جوانترین بالنده ی دونیا، ده نگ خوشترین بولبولی دونیا، ده نی خوشترین بولبولی دونیا، ده نی خوشترین بولبولی دونیا، دونیای بینی، واز له و دونیای بینی، مه به ستم له وه یه کاتیک به راستی دونیای بینی، واز له قسانه ده هینیت. من به رده وام وینه که تو له به رجاوم بوو، نه وه به سه که هیچ ژنیکی دونیا نهیتوانی نه و وینه یه م له به رجاو بسریته وه ... هه تا که هیچ بالنده یه ک... هیچ دیمه نیکی جوان، نه وه لای من له هه ر شتیک هیچ بالنده یه ک... هیچ دیمه نیکی جوان، نه وه به ده و ریزه تو

نهگه آمدا بوویت که سه یری باآنده یه کی جوانم ده کرد حه زمده کرد تقم له گه آمدا بیت، که خواردنی کی تایبه تی و خوشم ده خوارد ده مویست تق اهگه آمدا بیت که آمدا بیت تابزانم تقش به وجوانم ده بینیت که تابزانم تقش به وجوان ده بینینیت که این که تابزانم تقش به وجوان ده بینینیت که این که تابزانم تابزان

سهوسهن له بهردهم کامهرانی سهلمادا وهستا و گووتی «کامهران دهستتم بهری»

کامهران به سهرسامی سهیریکرد و گووتی «فهرموو خانم، فهرموو».

سەرسەن بەھىمىنى دەموچارى لە دەسىتى كامەران نزيككردەرە، كامەران بِيِّ نُيْسِـتَيْكُ وايدهزاني دهسـتي ماجـدهكات، بـهلام بينـي لهســهرهخوّ، زوّر لهسه ره خل چاوی لیکدهنیت و بونی دهستی دهکات، بونکردنیکی زور قوول و دهلّنت «وای خوایه ... وای خوایه». به هیمنی روخساری له ههموو لهشی نزیککرده وه و بونیکرد، بونی به سینه په وه کرد، بونی به گهردنییه وه کرد، بۆنى بە دەموچاوييەۋە كىرد، بۆنى بە قاييەۋە كىرد و زۆر زۆر بە ئەسىياسى گووتی «وای خوایه ... وای خوایه ... ئهوه خزیهتی... بؤنی دونیا... بؤنی راستهقینهی دونیا ... ». جار دوای جار وهک بۆنی گوڵێک بکات، چاوی لیّکدهنا و بوّنی کامهرانی دهکرد و به نهسیایی وهک چریهیهکی ناسک و ئەفسىوناوى دەيگورت «واي خواپه ... واي خواپه». ئينجا ھەلدەسىتا وەك ئەرەي زۆر ماندورېيت بە ھيمنى له ژوررەكە دەچورەدەرى، كامەران گويى له دەنگى يېڭلوەكانى بور لەسەر كاشىي ژوورەكە، گويىي لېبور بەيلەكەكاندا جووه خواری، سه رسه ن رؤیشت و وهک ئه وهی گیژییه کی گهوره له خوی دەربكات دەموچاوى شت، دەبايە شتيك فينكيبكاتئەوە، بەردەوام لە ریر لیّوی خوّیهوه ده یگروت «وای خوایه ... ئهوه بوّنی دونیایه ... بوّنی راستهقینهی دونیا لهسهر لهشی بیاویک... وای خوایه ...».

ماوهیه کی ویست تا ئارام بووهوه ، بن ئیستیک له چیشتخانه که دا خنی به دروستکردنی چایه کی دیکهوه سه رقالکرد، چووهوه ژووره که ی جارانی

خنی و له به رئاوینه که دا سه بری خنی کرد، هیچ کات له ژبانیدا به وجزره پونگی نه په رپیبوو، هیچ کات. پروشه ی خوشکی لیدپرسی «سه وسه ن چییه، شبتیک ههیه؟». به بینارامییه وه سه ری بادا و گروتی «نا هیچ نییه ... هیچ نییه». که کاتیک دلنیابوو که میک هیمن برته وه گه رایه وه سه ری ... کامه رانی سه لما سه رنجی په رپین و تیکچوونه ناکاوه که ی دا، به لام بینه وه ی تیبگات چییه تی سه بریکرد و بنی پیکه نی.

دوای ئه وه شته کان ئارام رابوردن و ویقاری سروشتی خوّیان وهرگرته وه. ئە رۆژە بى ھەردووكىيان رۆژىكى خۆشىبور، قسىەكردن لىه نىوانىيانىدا لىه قسمكردنى دوو كهس دمجوو ههموو ژيان بهشيان نمكات شتهكاني خۆيان بگیزنه وه ، سه وسه ن فیکروت و کامه رانی سه لما چهندین سه عات له گه لّ يەكىدا مانلەرە، لەسلەر جەنىگ قسلەيانكرد، لەسلەر خۆشەرىسىتى، لەسلەر بالندهكان، لەسەر شەرى ناوخۆ، لەسەر چۆنىتى دروسىتكردنى قەفەزى باش و چەندان شىتى دىكەش... بەلام سەوسىەن فىكىرەت كە تەواو تەواو ئارام بووهوه ینیگووت دوا بریاری له مهسهلهی شووکردندا کاتنیک ناشکرادهبیت که ههردوو داواکارهکهی تر گهرانهوه، پهیمانی دایه که باش ناگای له بالنده کان دهبیت و هه ر کاتیک شوینیکی گونجاویشیان ههبوو، کامه ران دەتوانىت دووبارە بيانبينىت. كە كامەرانى سەلما ھاتەدەرەو، دلنيابوو که سهرنجیکی باشی لای سهوسهن جیهیشتووه ... سهوسهنیش هیندهی ئەو رۆيشت وەك شنىت رايكردە خوارەوە و باوەشى بە پروشەي خوشكىدا کرد و گووتس «وای چ کوریکس جوانه خوایه ... وای چ کوریکس جوانه ... له ههموی تهیرهکانی دونیا جوانتره». پروشه بهسهرسامی و خوشییهوه سه پریکرد و باوه شی پیاکرد و گووتی «راستده کهیت سه وسه ن، کوریکی زوّر جوانه ... له ههمور تهیرهکانی دونیا جوانتره».

پروشه له ژیانیدا سهوسهنی به وجوّره کراوه و گهش نهبینیبوو... هیچ کات... هیچ کات. ھەمبوق قەقەزەكانىي يىەك يىەك بەدەسىتى خىزى بىردە سىمارەۋە، يىز شوینی کتیبخانه کهی جاران، بتر له بیست بالندهی ورد و دهنگخوشی جياكردهوه و لهو قەفەزە تازانەدا ماڭى بىق دروسىتكردن. گەر ھەنىدى يۆژ پهردهی ژوورهکهی لاببردایه، بن نهوهی روناکی له بالندهکان بدات و پەنجەرەكانى بكردايەتمەرە بىق ئىمومى ھىمواي نىوى رەرگىرن، ئىمىم لەسمەر شهقامه کهی خواره وه و له ریسگای ده لاقه ی په نجه ره که وه مهندیک له بالنده كانمان دەبىنى. ئىمە تا مالى سەوسەن لەوپىدا بوو ئىواران بەبەردەم ئەر يەنجەرەيەدا يياسەماندەكرد بى ئەرەي گويمان لە دەنگى سىحراوييان بيّت كه ههميشه و ههميشه دهيانخويند ... شهوانه ههنديكيان دهيانخويند و بەيانىيان ھەندىكىيان و نىيوەروان چەندانىكىي تىر و ئىپوارانىيىش كۆمەلىپكىي دیکهیان، ههندی جار ماوه یه کی درینژ تهنیا بالنده یه ک ده یخویند و ههموی ئەوانىي دى گوييان دەگرت. ھەنىدى جارى دىكەش چەنىد بالندەيەك بيكهوه يمك ميلوديان دهخويند و كهم كهميش ههمووان بيكهوه كۆراڭىكى گەردونىيان دەگووت. سەوسىەن ھەسىتىدەكرد بالنىدەكان بە ئاوازە جیاوازه کانیان دهیبهن بو جهنگه له جیاوازه کانی دونیا، له شوینه کهی خۆيدا جاوى ليكدهنا و نەغمەي خويندنى بالندەكان لەگەل خۆياندا به دونیادا دمیانگیرا، یهک به یهک بالندهکانی دمناسی و دمیزانی له چ دارستان و زونگاو و گوی ناویکی سهر زهمینهوه هاتوون. دهنگی بالندهکان به سهر زهمیندا دهیانبرد و دهیانهیننا، دهیانبرده ناو تاریکی دارستان و سهر لقی دره خته ههره بلنده کان، به دهنگی بالنده کاندا دهیزانی نیستا نهو جهنگه ل و گوی ناوانه پر خورن یا باران، به دهنگی نهوان گهرما و سهرمای له شی خوشی دهگورا، له پوژی یه که مهوه به نوره بالنده کانی به رده دا و دهیگرتنه وه، سه وسه ن بو یه که مجار له ژیانیدا هه ستیده کرد له جیهاندا ده ژی... به راستی له جیهاندا ده ژی.

سن رۆژ دواى گەرائەۋەى كامەران، بالندە گەورەكانيان بىرد بى مەخزەنە گەورەكەي غيىزەت گوڭدانچى لەدەرەۋەي شار؛ ئەو كات جېڭايەكى باشىتريان بن يارستني بالندهكان دهست نهكهوت. دوق رؤر چهند كريكاريك كه دکتور رەفعەت رەمىزى گرتبوونى شوينەكەيان چاككىرد، ژوورى تايبەتيان بهته خته تیا دروستکرد و کارهبایان بن راکیشا، تا ماوه یه کی زور دریش دواتریش ههر دکتور رهفعهت یارهی پاسهوانهکانی دابیندهکرد که دهبایه چاوديري بالنده كان بكهن. هه لـ وكان، شاهينه شاخ نشينه كان، داله گەررەكان، كونەپەپىرە جۆراۈجۆر و گەررەكان، قەلەباچكە دەنگ زلەكان و دەيان چەشىنە باڭندەي نەبينىراوي دى كە ھىچيان لە زمانى ئۆمەدا ناويان نهبوو و تهنیا سهوسهن ناوی دهزانین، لهوی کوبووبوونهوه، لهو ماوهیهدا سه رسه ن و کامه ران چهند جاریک له ناو نیشته جینی بالنده کاندا یه کتریان بینی و ههندیک قسهی گرنگیان دهریارهی شیوهی گونجاو بر یاراستنیان گۆرىيەوە، بېئەوەى لە ھىچ جارىكدا قسەكان لە سىنوورى بابەتى بالندەكان دەرىچىن، ياخود ھيچ كەس لەوانەي لەو دىدارانەدا ئامادەبوون ھەسىتيان به جوّره نزیکبوونه وه یه کی تاییه تی کردییت. کیژه که ناشکرا له چاوه روانی داخوازهکانی دیکهدا دهیویست له نیوان خوی و کامهراندا سنووریک دابنیت و بىيارىزىت.

ئه وه ی زور سه رنجی ئیمه ی پاکیشا، ئه وه بوو که هه ستمانده کرد بالنده کان هه میشه دلخوش بوون، ده نگ و خویندن و فرین و هاواریان

نەغمەيەكىي تىدابور پربور لىه لىەرەي بەختلەرەرى، بالندەكان بەختلەرەر بەختلەرەر بەختلەرەر... زۆر بەختلەرد بون.

دوو مانگ دوای ئےوہ ئیوارہ یہ کے درونگ بیستمان خالید ناموون ہے خوی و کاروانه که ی خویه وه گهیشتونه قهراغ شار. خالید ناموون نق قەفەزى گەورەي بالندەي يېبوو و خۆشى بە تەنيا ئەو پيكابەي لېدەخورى که بالندهکانی رادهکیشا . ئه و به زهجمه تیکی زوّر له سنووری تورکیاوه گەرابورەرە، جەنىد رۆژنىك ۋاندارمى توركىمكان نەيانھنىشىتبور بپەرىتىموم، دواجار له سلۆپىيەرە بەرنىگاى ئەر تەلەفونە ساتەلايتە نوپيانەرە كە لەسسەر سىنوور دانرابوون چەندىن جار يەيوەنىدى بە زاخىزوە كردبوو تا په کینک له نامورنییه ناواره کانی دهستبکه ریّت، که په کیک له نامورنییه کانی گرتبوو ئیدی ئیشه کهی هاتبووه ئاسانی، دهبوو تا چهند رؤژی دیکهش جاوه روانبکات تا ئەوان لىھ ريدگاى بەيوەندىيەكانى خۆيانەوھ بەرىنەوھى بق زامنده کهن. ئه و رؤژه ی که خالید ئاموون له خالی سنووری ئیبراهیم خەلىل ھات بەمدىوا، دەيان ئاموونى لەمبەرى سىنوورەوە چاۋەروانياندەكرد. ههموو ئه و ماوه یه ناموونییه کان کوشتنی قهلهنده ر ناموونیان لیشاردبووه وه، چونکه لهو بروایه دابوون غهمیکی وا گهوره کاریگه ربیه کی ده رونی خراسی لهسه ر خالید دهبیت که دوا مانگ و دوا ههفته کانی سهفه ریکی دوورود ریشری هەشت ساللە دەژیا. بەلام بەھىزى چەند نامەيەكى تايبەتىيەرە تېيانگەياند چۆڭكىردوه و ھەتـا يـەك خيزانـى ئاموونيـش چىيـە لـەوى نەمـاوه و بيكـرا له شارو شارۆچكەكانى دەشەرى بادىناندا كە يارتىيەكان كۆنترۆلىدەكەن ژيان<u>ن</u>کي تازه دهژين. هەوالّي كوشىتنى قەلەندەر ئاموون بەدەسىتى هاوريْكانى مەنگورى بابەگەررە و بە فەرمانى ئەو «وەك ئامورنىيەكان باسىيانكرد»، خالید ئامورنی ههژاند، ئهو دلخؤشییه کاتییهی لهکاتی پهرینهوهدا له سنوور ههستی پیکرد ههرزوو تیپهری و رهوییهوه . نهو روژه نامرونییهکان پیشوازییه کی گەورەپان بى رىكخسىت، ويستیان ئاھەنگى بىق بكەن، بەلام هەوالْس كوشىتنى قەلەنىدەر بەجۆرينىك غەمگىنىي كردببور، تكايكىرد واز للە ههموی بهزمینک بهیندن و لیگهرین غهمگینی خوی بازی. نامهکهی قهلهندهر ئاموون که له بهیائی گهمارؤی بارهگاکهدا نوسیبووی، دهیان جار خالیدی گریاند، قەلەنىدەر لىه نامەكەپىدا داواي لېبوردنىي كردببوو كىه ناتوانىت تىا كۆتاپى لاى سەوسەن فىكرەت نوينەرى ئەربىت، باسى ئەوەي بى كردبوق که بینی شهرمه بارهگاکه چولبکات و تامردن ناوی وهک ترسنوکیک بچیته میں شارہ کہ وہ ، بنی باسکردیوں کہ تہوانی گہماری پنکہ کہ بان داوہ ئەر يەكىتىانەن كە مەنگورى بابەگەورە بەرىرسىيانە، بىزى نوسىببور كە دلنیایه لهم گهماروّیه دهرناچیّت. له نامهکهدا باسی ههموو نهو شتانهی بـق كردبـوو كـه ئـهو چەنـد سـاله يەنهـان ھەلْيگرتبـوون، باسـى ئـهومى بـق كردبوق چۆن له كوشتنى ئاسايشەكاندا بەشداربوۋە، چۆن سەۋسەنى لە ناو مەيتەكانىدا دەرھيناوەتەوە، چىزن چۆتە ناو يارتى دىموكراتەوە، چىزن مەنگور دەستى لـه سـووتانى ماڵـى ئاموونىيەكانىدا ھەبـووه، چـۆن زەرفـه شیاکهیان تیگرتوون، چون سووکایهتیان بیکردون، نامهی پیاویک بوو که دەزانيّت چەند سەعاتيّكى دېكە دەمريّت، يىر لـە دلّتەنگـى و گومانـى گـەورە دەرھەق بە كۆي دونيا ... بەلام نامەك ئاگاداركردنەرەپەكى قروللى بۆ خالید تیدابوو که مهنگوری بابهگهوره و هاوریکانی، له داهاتوودا ناهیلن به ئاسانى بە سەرسەن فىكىرەت بىگات. تەراۋى مەبەسىتى نامەكمى بىق ئەرەبە خالید ئاموون له داهاتوو ئاگاداریکاتهوه، بغ ئهوهیه که بزانیت کوردستان چیتر ئەر كوردستانەي جاران نیپه، بەلكو شەر و كینه پرېكردوه له خوین و بیبروایی. پریکردوه له تهقینهوهی کتویری توندوتیژی، له ترسی ھەمىشەيى لە يەكتىر.

خالید بهدریزایی شه ههمو ساله باوه ری نه کردبو که ده شیت قهله نده ر، شه پیاوه سه ر زل و چه شده و که چه له یه ، نامه ی له و چه شده

بنوسـێت، بـه لام ڕووبهڕووبوونـهوهى مـردن ههسـتهكانى قهلهندهرى بهجوٚرێـک تیژکردبوههه، توانیبووی ئاسان شتهکان بلنیت و به روونی ترسهکانی خۆى ئاشكرابكات. ئەو چەند رۆژەي خالىد لەگەڵ خزمە ئاموونىيەكانى و دایک و خوشکهکانیدا مایهوه، زوربهی ناموونییهکان رایان وابوو که خالید ئاموون نابیّت بگەریّتەوە بـۆ زیّدی خزی، بـهلام هەندانیّکی دی مەترسـییهکی تايبه تيان له گه رانه وهيدا نه دهبيني، دواجار خاليد هه موو زه وي ته يكردبوو بــق ئــه وه ى ئــه و بالندانــه بباتــه وه بــق سه وســه ن، ئيّســتا نه ده كــرا ليّــره دا بوهستنت و قسه له تسرس بكات، ههندنيك لهسهراني خيّلهكه ههولنيكي زۆريانىدا كىه لايەنىي كىەم لىه كاتىي گەرانىەرەدا بىق شىار كەسىپك بكەنىه یاوه ری خالید، به لام خوی پیباش بوو تهنیا بروات، چونکه بوونی دوو ياخود سنى ئاموونى لەگەل يەكدا دەشىيا دەرەنجامى خراپتىرى ھەبيىت. ئەو رۆژەي خالىد لە دەشەرى بادىنانەوە بەرەو خۆرھەلات بەرىكەوت، رۆژنكى ناخۆشىبوو، دەپتوانىي لەسەر شەقامە گشىتىپەكەوھ ئاگىرى خومپارهکان ببینیّت که له بهرزاییه نزیکهکانی ئهمبهرهویهری شهقامهکهدا نالەيان لە زەوى ھەلدەستان. لە زۆربەي خالەكانى پشكنيندا، پاسەوانەكان سهرسهخت و بینوقره و نائارام دیاربوون، برسیتی و بیخهویان پیوهدیاربوو. زۆربەي ئەو شارۆچكە بچوكانەي دەباپە بە ناوياندا تۆبپەرۆت، بۆدەنگ و نیمچه خالی و کش و مات دهیاننواند، بهشی ههره زوری نهوانهی دههاتنه سهر ریکای خه لکانی چه کداریوون که هه ندی جار به هیمنی سالاویان ليّدهكرد و ههندي جار دهيانوهستاند بـق ئـهوهي پرسـياري ريّـگاي ليّبكـهن. خالید ئیوارەيەكى زۆر درەنگ گەيشىتەرە شار، ئەوكات شەقامەكان چىۆل بووبون و قەرەبالغىيەكى زۆر بە رېگاكانەۋە ئەمابوۋ، سەرەتا ويسىتى راسته وخل بالنده کان له جیگایه کی رابگریت و خلی به تهنیا بچیت بل مالى سەوسەن تا ھاتنەوەى خۆى رابگەننىت، بەلام ھەسىتىكرد بە عارەقىي رېنىگاوە، بەو رىشەۋە كە چەنىد رۆڑ بىوۋ لىە غەمىي قەلەنىدەردا

نەپتاشى بور، دېمەنتكى گەلتىك ناشاپسىتە و نالايەقى دەبتىت كە دوور نىيە هەمىور ئەر نىگارە تېكېشكېنېت كە چەند رەختە دەپەرېت لاى سەرسەن دروستیبکات. هـهر گهیشتهوه شار، بروسکهپهکی گهورهی زیندووپرونهوهی ئيرەپىي غەشىق لېپىدا، بىرىكەرتبەرە ئىەم خۆشەرىسىتىپە چەنىد ئازارى دارە و چهند نازاری دهدا. که شهقامه پیس و تاریکهکانی شاری بینی، که زانی زۆرپەی كۆلانەكان روناكيان نيپە خۆشىماڭ بور، لەسەريكەرە دلنيابور گەيشىتۆتەرە شارەكەي خۆي و لەسەرنكى دىيەرە بنويسىتى بە تارىكى بوو، زۆر پێويستى به تاريكى بور تا له ناويدا هەست به دڵنيايى بكات... ھەسىتىدەكرد رابوردووپەكىي زۆر سىەختى لىە يىشىت خۆپھەرە جۆھۆشىتورە، به لام داهاتوویه کی زوّر نادیاریش چاوه روانیده کات. له ناو شاریشدا ههستی به نائارامی و بینوقرهیی و گرژییه کی گهوره کرد، لیرهش چه کداره کان له زۆربەي شوپنەكاندا وەستابوون. خالىد ئاموون ھەستىكرد دڵى بەجۆرىكى ترسىناك ليدهدا، نەيدەزانى بچينت بىز كىوى، ھەتا يەك ئاموونيىش لە شارهکه دا نهبوی بر پشویه کی کورت رووی تیبکات. که میک بیریکرده و و برياريدا له ناو ماشينه كه دا بمينيته وه، بالنده كان له جيكايه كدا بوهستينيت و تابه یانی بخه وید، به لام زانی که ده بیت خوی بشوات و ریشی بتاشیت و خوّى بگوريّت، ئەوانەش لـه ماشـينەكەدا ناكريّن، لـەوە زياتريـش دەبيّت له شویّنیکی بینراودا بیّت، له جیّگایهکدا بیّت که خه لکی بالندهکان ببینین، بزانین که بالنده کان لیّرهن و گهراونه ته وه . به خوّی و ماشیّن و قەفەزەكانىيەرە، چىروە بەردەم دور ئوتىل، بەلام ھەردوركىيان داخرابوون. لىه مېزىلور شارەكە يېرىسىتى بە ئوتېل نەمابلور، لەگلەل ھەلگىرسانى شهردا، به هنی چه په کی و دورییه وه به دهگمه ن ریبواریک رووی بکردایه ته شهم جينگا پهرينز و لهبيرکراوهي دونيا. دوا جينگا بهدهستيپهوه مابوو، ئوتێلی باوہجان بوو، که لای خالید ناوبانگێکی خرایی ههبوو، به لام ناچار قەفەزى بالندەكانى لە بەردەمدا وەستان و چووە ژوورى و داواى ژوورىكى بهتائي كرد، له راستيدا ههموو ئوتيلهكه بهتال بوو... ههموو ئوتيلهكه. خالید ژووریکی گرت که بهسهر شهقامهکهدا دهیروانی و دهیتوانی لهویّوه ئاگای له قەفەزەكان بيت، كه له يەنجەرەكەرە سەيرپكرد شەقامەكە زوّر تاریک و بالندهکانیش زوّر بیّدهنگ بوون، لهبهرهوه به هیّمنی خوّی گزری و بریاریدا دوشیکی بچوک بکات تا کهمیک عارمق و ماندویتی ريّـكا له له شبيكاتهوه . له ههموو شارهكاني دونيادا ههر وايكردبوو، له ههر جنگایهک بایه گهر دهستی به ئوتنلی باش و فورسهتی خزشتندا بگەیشتایە لـه دەستى نـهدەدا. بـهلام كـه چـووه نـاو گەرماوەكـەوھ ھەستىكى سهیر دایگرت، ههستیکی قبوول به تبرس و نهبوونی دلنیایی، بن له هەموق شارە نامۆكانى دونيادا ھەستى بە دلنيايى كردبوۋ، بەلام ليرەدا نا ... نەيدەزانى. كە لە ئاوينەكەدا سەيرى خۆي كرد، سەيرى چاوەكانى گۆراون، ویستی زەردەخەنە بگریت، بەلام نەپتوانی، نا ... دەموچاوي لەو دەموچاوانە نەبور كە زەردەخەنە ئاسان لەسەرى جنىگاى بېنتەرە . لە ژنىر دوشهکه دا زور بیری له سهوسه ن فیکره ت کرده وه و ینیوابوو به و زهینه زيرهک و پرنهينييهي خوي له وانه په ئيستا هه ست به هاتنه وهي ئهم بكات. وهکو تر جگه له رقیکی قوول و سارد بهرابهر به نهیارهکانی ههستی به هیچی تار نهدهکارد، ههمان رقی سارد که پیش ساههر ههیبوو، به لام ئیستا قوولتر و بیره حمتر، به تاییه تا به رامیه رکامه رانی سه لما که دەبیّت له ژیّرهوه بیرهحمانه هاوکارهکانی گهرمکردبیّت تا سووکایهتی وا گەورە بەسەر ئەو و ئامورنىيەكاندا بەيدىن. رقىكى ھىنىد نەينىي و بەھىزىيور خـنى ليدوترسـا ... نەيدوزانى چـى لـەو رقـه بـكات، ھەمـوو سـەر زوميـن گەرابور بى ئەرەي ونىبكات و خىزى لىپاكېكاتەرە، بەلام سىرودى نەبور... هەمىشە قىورل لىە دلىدا بىرى. ئۆسىتا كىە دەگەيشىتەرە ئىەم شيارە، كىە چیرۆکی ئەر كارەساتانەي دەبىست كە ئەسەر خۆي و خېلەكەندا ھاتورە، دلنیابوو ئەومى ئەم ھەموو ساللە ئەوى بە زەویدا گیراوە رق بووە نەومک خۆشەویسىتى. ئیستاش لە ھەر كات زیاتىر ھەسىتى بەر كینەیە دەكىرد، ھەسىتىدەكرد گەر نەتوانیت بۆ ھەتاھەتايە ئەم نەیارانەى تیكبش كینیت، گەر نەتوانیت سەرسەن بباتەوە ژیانى ھیچ مانایەكى نامینیت.

بەدروسىتى كەس نازاننىت كىن ھەوالىي ھاتنەۋەي خالىيد ئاموونى لەۋ شهوه تاریکهدا بلاوکردهوه، بهلام له سهعات دهی شهودا زوربهمان هەوالىي گەرائەوەي خالىد ئاموونمان يېگەيشىتبوو. نزىكى سەعات دەونيـو هەندىكمان لـ دەورى قەفەزەكان كۆپۈوينەۋە، ھەمۇق سەيرمان لـ بىدەنگى بالنده کان ده هات، تا به لایت و چرای دهستی سه پری ناو قهفه زه کانمان نه کرد دلنیانه بوویس که بالنده ی تیدایه، بالنده کانی خالید بینه نیدازه بيدەنىگ بورن، چركەيان ليوه نەدەھات، ئيمە سەرى چەرداخى ھەنديك قەفەزەكانمان لادا و دڭنيابوويىن كىە ھەمبور قەفسەزەكان يىرن لىە باڭنىدە، بهلام به هـنى تاريكييـه ره نه مانده توانى بـه رونـى بيانبينيـن. سـهرمان بـن قاتى دورەمى ئوتۆلەكە بەرزكردەرە و لە يەنجەرەيەكى بچوكدا تارماييەكى باریک و رهشمان بینی سهپرماندهکات، ههموو دلنیابووین که نهوه خالید ئامىرون خۆيەتىي، چونكىە جگە لـەر كەسىي دىكىە لـە ئوتتلەكـەدا نەبـوو. تا نزیکی سه عات دوازده و نیوی شهو ئیمه له دهوری بالنده کان بووین، له شهقامه تاریکهکه دا قسهمانده کرد و به ده نگی به رز بیده که نین، تا شهو كاتبه خاليىد ئاموون نهخه وتبوو، به رده وام سهيري ئيمه و قهفه زه كانبي دهکرد، به لام نیمه سه عات دوازده و نیوی شهو، به رهو ماله وه گه راینه وه به ئومیّدی ئەرەی بەیانى زور ھەستىن و بگەینە بەر ئوتیّلەكە تا لەبەر رۆشىنايى خۆردا سەيرى باڭنىدەكان بكەيىن.

شهو درهنگ لهسهر دهنگی ههندی فیشهک راچلهکین و خهوتینهوه ... راچلهکین و خهوتینهوه . بهلام سهعات شهشی بهیانی ههوالیکی سهیر ههموومانی ههژاند، ههوالیک سهرهتا کهسمان باوهرمان پی نهکرد، شهو

دەستېكى نەناس بە دور تاپىر تەقەي لە قەفەزەكان كردبور و زمارەيەكى زيرى له بالنده كان كوشتبوو... نا سهره تا كهسمان باوه رمان نهكرد، تا گەيشىتىنە بەردەمىي ئوتىلەكەي بارەجان و خالىد ئامورىمان بىنى لە ناو خويّني بالندهكاني خوّيدا وهستاوه، وإماندهزاني نهو دهنگويه دروّيه. ييدهجينت سهعات دوو و نيوى شهو، كهسيكى نهناس ياخود زياتر له کهسیک به خیرابیه کی بیرینه یه که له سه ریه ک چهندین فیشه کی تابريان نابينت به ناو قەفەزەكانەرە و دواتىر تايرەكانيان جيهيشتبيت و هه لهاتبیّتن، که ناو قهفه زه کانمان بینی ترسیّکی گهوره دایگرتین، خودایه ئەر ھەمبور بالندە قەشەنگ و كورزارە چى ببور لەرپىدا بىنىمان، زياتىر لە نيوهي بالندهكان كورراو و زامداريوون، بالندهي سهيرتر و قهشهنگتر له بالنده کانی کامه رانی سه لما ... هه ندی بولبولی بچوک که له ملیزنیک رهنگ دروستبووبوون، ھەندیک کۆتىر كە ملى دریزیان لە ملى قاز دەچوو، ھەلـــق که گەردنیان وهک ماسی پریوو له پولهکهی سوور، کونهپهیو که وهک ژنی حیجابدار وه هابوون، ههموی به کوژراوی له قهفه زه کاندا که وتبوون. خالید ئاموون ماندوو و نائومند و تنكشكاو له تهنيشت قهفهزهكانهوه وهستابوو، قەمسلەلەيەكى رەش و كراسلىكى رەش و يانتۆلىكىي رەشلى لەبلەردا بلوو. نیگاکانی وهک خنی نهگور و سه برکردنه کانی سارد و تیر بوون، زیاتر له غهم، تورهیی و کینهمان تیدا بینییهوه . هیمنییهکی کوشنده دایگرتبوو، دياربوق لنهو جهنند سنه عاتهي رابوردوودا ههولينداوه ههسته كاني خنوي كۆنترۆلېكات، ئەر ياسەرانەي شەر لە ئوتۆلەكەدا مابورەرە باسى ئەرەي دەكىرد كە لە دەنگى ھاوارى ئەر نەرەك لە دەنگى گوللەكان راچلەكپوھ و هاتۆتەدەرى. دەيگورت يەكەم كەس خالىد ئامورنى بە جلى خەرەرە لە بهر دهرگای ئوتیله که دا به چاوی پر فرمیسکه وه بینیوه، ده یگووت شاره که و شهقامه که مهموی چۆل و هۆل بووه، دهیگووت بۆنی ساچمه و باروت و خوینی کردوه . به وردی باسی ئهوهی بر کردین که چون چووه چرای هیناوه، چون یه ک به یه ک سه بری قه فه زه کانیان کردوه، چون له ترسی ئه وه ی بالنده ترساوه کانی تر نه فرن نه یانویراوه قه فه زه کان بکه نه وه، چون فه فه ندیک له بالنده زامداره کان مردون، چون ته له فونیانکردوه پزیشکیکی بالنده بدورنه و هیچ که سیان ده ست نه که و تووه چونکه شاره که زور که به یتالی تیدایه، چون خالید ناموون که و تووه و تیک کاوه، چون سه ری ناوه به قه فه زه کانه و و گرباوه.

ئوتنلى باوهجان دەكەوت ناوەراستى شارەوە، لـ جنگايەكدا نزيك له بازاری سهوره و گورهری ماسیفروش و کوچهی قهیماغ فروشهکان، له سهر پهکن له چوارين سهرهکيپهکاني شار. ئهوي بهيانيان زووتر له هـهر جنگایهکـی دی جولّـهی تندهکـهوت، ماسـتفروش و جگهرچییـهکان لـه بهیانییه کی زووه وه ده هاتن و دوکانه کانیان ده کرده وه . نه و بهیانییه زوّر له فروّشیارهکان سهرسامانه هاتـن و وهک ئیّمـه بهدیـار ئـهو بالّنـده قهشـهنگ و كوژراوانهوه وهستان، ههنديك له بالنده بريندارهكان هيشتا له گيانهلادا بوون، هەمبور قەفبەزەكان خوينىيان لىدەھاتبە خبوار، سبەرى ھەندىكى لبه بالنده كورراوهكان له دهلاقهى نيوان شيشهكانهوه شوربووبووهوه، ههنديك له بالداره زامداره کان وه ک که له شیری سه ریراو له قه فرتییان ده کرد، خاموش و بیسره وت ده بوون و له ناکاو وهک مردن راویان بنیت له جیگای خۆيان بەرزدەبوونەوە و بەرەو سەرەوە دەڧريىن و دەكەرتنەوەخوارى، بالندە ساغه کانیش به جزریک خویناوی بروبوون مرؤف به چاو نهیده توانی بزانیت زامدارن یاخود نا، ههندیکیان مات و بیدهنگ لهسهر لاشهی هاوریکانیان وهستابوون و ههندیکی دیکهیان وهک مرؤقی بریندار هاواریاندهکرد، قریشکهی ههندیک له بالندهکان وهما غهمگین و دلبر بوق ههموومانی غهمبارکرد. له سه عات هه شت و نیوی به یانیدا سه وسه ن و فیکره ت گولدانهی باوکی و دکتور روفعهت رومزی گهیشتنه بهر ئوتیلهکه، که ئهوان هاتن هیشتا دیمه نے گےورہ ی تاوانه کے وہ ک خنوی وابوو. هیشتا خوینے بالنده کان له سهر شهقامه که و له دهوری قه فه زه کان ته پیوو. سه وسه ن به په نگیکی سیهی و ترسیاوه وه سه یری قه فه زه کانی کرد و بی شهوه ی هاوارنه کات و نهگری ده سیتی گرت به ده مییه وه . ده چیووه به رهه رقه فه زینک کورت هاواریکی خنکاوی لیده هات . شه و له هه موومان زیات ربالنده کانی ده ناسی، له هه موومان زیات رزانیاری له سه رسروشت و گرنگی و تایبه تمه ندی شه و بالنده کورژ اوانه هه بوو.

به بینینی سه وسه ن فیکره ت، بینیمان خالید چاوی لیّکنا، ئیستیّکیکرد و هه ناسه یه کی قرولّی هه لّمـژی و به ره و پیری چوو. نیـگا و وهستان و سهیرکردنی عاشقیّک نه ده چوو، به لّکو له شه پکه ریّکی تیّکشکاو ده چوو، له پیاویّک له جه نگیّکی گهوره هاتبیّته وه و یه شیمان بیّت له وه ی زیندوه .

دکتــوّری تابیهتــی حهیواناتــه لــه شــارهکهدا... توزیّکــی دی دهگات...». فیکرهت گولدانچی سهری بادا و گووتی « ها... له راستیدا سهیرم يندنت كه دكتورى حهيوانات لهم شارهدا كهمن ... زور سهيرم يندنت، وادهزائم له ههر شاریکی تری دونیا نیمه زیاتر پیویستیمان به دکتوری حەيواناتە»، ھەمور بە قسەكەي گولدانچى يېكەنيىن. يېشىتر گولدانچىمان بەرجىزرە لىمە نىار سىمەرزەفرۇش و ماسىيفرۇش و جگەرجىيەكانىي بەيانىيدا نەبىنىبور، ئىستا ھىدى ھىدى تەوار يىرى يىدو دياربور. بەسەرسامى سمایری جواردهوری خنزی کارد و گووتی «باشترین شات ئاوهیا هاموی بالندهكان بگوازينهوه بن مهخزهنهكهي عيزهتي برام... لايهني كهم لهوي سهلامهتن ... ياسه وانيان ههيه، وانييه ... له وي ده توانين بالنده مردووه كان دەربهننین و زامدارهکان تیماربکهین و غهمی نهوانی تریش بخوین... ها نازانم كهس ههوالي به يؤليس داوه ... دهبيت شتى وايكهين... دهبيت شتى وابكەيىن؟». ئىمە لە مىلاولاي شەقامەكەرە گويمان دەگىرت، يەكىك گووتی « کاتی خوتان بن به یولیسهوه ده کورن زه لامیش بکورریت يۆلىس غەمى ناخوات... ھا ئىستا ھىچ ناكەن، غەمى كۆمەلىك تەيروتيور دەخۆن»، گولدانچى گووتى «نازانم... نازانم... ئەم پىياوە ھەشت سال بهدونیادا گهراوه ئه و بالندانهی کۆکردۆتهوه، ئیستا نامهردیک دنت و له يەكەم شەردا كۆمەللېك تايريان بيادەتەقينىلىت... ئەرەش كەم نىسە... ھا كەم نىيە».

تاکه شتیک که کردمان ئهوهبوی بچین و یهکیک له وینهگرانی شارهزا خهبهریکهینهوه و به دهموچاوی خهوالوههه کیشیبکهین و داوای لیبکهین له هموی لایهکهوه وینهی قهفهزه خویناوییهکانمان بی بگریت. برای وینهچی همو هیندهی خوینی ئهو همموی بالندهیهی بینی، که چاوی بهو قهسابخانه گهورهیه کهوت که بی کومهلیک تهیری قهشهنگ سازکراوه، بهناگاهاتهوه و به حهسرهتیکی زورهوه فوتوکانی به جوانترین شیوه بی گرتین. زور کهس

له ئیمه که نهمانده ویست یادگاری ئه و رقرانه له یادمان ده ربچین، ئه و وینانه مان هه موو کری ... هه ندیک له و وینه خویناویانه تا نهم روش له نه لبومی تایبه تی هه ندیک که سدا ماونه ته وه الله دو لابی یادگاره تاله کانی سه وسه ندا هه لگیراون، له لای خالید ناموونیش گه وره کراون و له دوسیه ی تایبه تیدا پارنی زراون.

به لام ئه و بالنده زامدار و خویناوی و کورژراوانه ی خالیدیش به ههمان شیره ی بالنده ثازاد و خوشحال و سهرمه سته کانی کامه ران، ثاره زووی ناسینی دونیا و بینینی سهر زهمینیان له ثیمه دا جولاند. خوین و برین و هاواره کانیان له سهرسامی ثیمه ی کهم نه کرده وه، ئه وه ی بالنده کان نیشانه ی هه بوونی سه رزه مینیکن به ئیمه نامزیه، نیشانه ی دونیایه کی دورن که بانگمانده کات... هه روه کو خوی وه ها بوی.

حالّی خالید ئاموون گەلیّک دژوار دەردەکەوت، بەلاّم نیگاکانی له پال ماندویّتیدا سیّبهریّکی نهیّنی و ئالّـوّز و نهخویّنـراوهی لهسهربوو. کهسمان لهوانـهی لـهو بهیانییـهدا لـه نزیـک قهفهزهکانـهوه وهسـقابووین نهمانتوانـی تیبگهیـن، تابلیّـی تاریـک و تهلیسـماوی بـوو، وهک ئـهوهی جیهـان، وهک ئـهوهی ئهو سهفهره دریّرهٔ پوٚحی تاریکتر کردبیّت. دواتر کهسانیّکی تاک ئهوهی ئهو سهفهره دریّرهٔ پوٚحی تاریکتر کردبیّت. دواتر کهسانیّکی تاک و تهرا دهرکهوتن که لهوهوپیْش خالیدیان له بـازاردا ناسیبوو، به ئارامی تهوقهیان لهگهلـدا کرد و به دهنگیّکی لهسـهرهخوّ بهخیّرهاتنهوهیان کرد، بیئـهوهی گهرمییهکی ئهوتـوّ یـان خروشـانیّکی تایبـهت پیشـانبدهن. ههمـوو بیئـهوهی گهرره خالیـد ئاموون لـه نـاو ئیّمـهدا ههسـت بـه تهنهاییهکی گـهوره دهکان دهکات، گهرانهوهکـهی لـه هیـچ شـتیکدا بـه گهرانـهوهی کامهرانـی سـهلما نهدهچـوو کـه کومهلیّک ئاههنگی زوّری خسـتهوه و بهجوّریّک لـه جوّرهکان لـهو نهدهجـوو کـه کومهلیّک ئاههنگی زوّری خسـتهوه و بهجوّریّک لـه جوّرهکان لـهو زوّربهمانـی خوشـحالکرد. کاتیّک ویسـتیان قهفـهزی بالـداره بیمـارهکان لـهو جهنجالییـهی نـاو بـازار نووریخهنـهوه، ههسـتمانکرد دوّخـی خالیـد لـهوه جهنجالییـهی نـاو بـازار نووریخهنـهوه، ههسـتمانکرد دوّخـی خالیـد لـهوه دروارتـره بتوانیّت ماشـیّن لیّبخوریّت، لهبهرئـهوه کوریّکی گهنـج لهبـری ئـهو دروارتـره بتوانیّت ماشـیّن لیّبخوریّت، لهبهرئـهوه کوریّکی گهنـج لهبـری ئـهو درویکـی گهنـج لهبـری ئـهو

چووه پشت سوکانه که و نهوانی دی له تاکسیپه کی کزندا بر جیگای كۆبوونــەوەي بالنــدەكان يېشــيكەوتن، نزيكــي ســـەعات دەي بەيانــي دكتــۆر دلشاد شوکر هات، تا ئه و گهیشت ژمارهیه ک له بالنده کانی دیکه ش مىردن، بەلام ھاتنىي دكتىۋر دلىي ھەمورانىي خۆشىكرد، دكتىۋر يياويكىي رووخوش و قسه شیرین بوو که خوشحال بوو دواجار لهم کاتی شهری ناوخۆيەدا كە رۆژانە چەندىن كەس دەكوژريت، كەسانیك ھەن دەيانەويت ڑیانے ھەندنےک بالندہ رزگاریکەن، دکتور گووتے «لەوەتەی شەری ناوخـق ھەڵگىرسـاوھ ئىتـر دكتـۆرى وەك مـن كـە سـەروكارمان لەگـەڵ ژيانـى حەيواناتدايە كاريكى ئەوتۆمان نەماوە ... ئىشەكەي مىن بە رينزى زيانەوە بەستراۋە، كە ئادەمپىزاد خورمەتى بىق زيانى خىزى نەبئىت، خورمەتى بىق حه یوانات هـه ر نابنِت» ، دکتور هندی هندی ده ستیکرد به ده رهننانی بالنده مردووهکان له قهفهزهکانیان و گووتی «به راستی حهیف، ههموو بالندهی نهبینراو و بیرینهن سه راستی حهیف» . گولدانجی له سهر کورسیپهکی تهخته له ناوهراستی عهمباری بالندهکاندا دانیشتبور، دهستی خستبوره رید ریشیهه و گروتی «موخابن جوانترین بالنده کانیش ییوه بوون» . دکتور بالنده یه کی ده رهینا یه ریکی رهش و بنسکیکی سیی ههبوو، کلاوپهریکی رهشی به سهرهوه بوو، له کلاوی جهنگاوه ره رومانییه دیرینه کان دهچوه، سه وسه ن به دهنگیکی غهمگین و ترساوه وه گورتی «چ حەيفنكى گەورەپە، خواپە چ حەيفنكى گەورەپە، ئەۋە چ بالندەپەكى دەگمەنە ... چ بالندەيەكى دەگمەنە «كراكس بلومنباخى»، لـەو بالندانەيە که به له ناوچوو حسیبه، له ههموو دونیادا چهند دانه یه که می ههیه، جاران له هەندىك ھەرىمى بەرازىلدا بلاوپوون ئىستا زۆر دەگمەنى». دكتۆر بهسهرسامی سهیری سهوسهنی کرد و گووتی «راستیهکهی من زانیاری وههام نبیه، هینده دهتوانم بلیم که من بالندهی وههام نهبینیوه ... ناه چ حەيفە ئەرە ھەروا بمريّت ... خانم من ھاوريّيەكم ھەيە زوّر لە موّميادا شارهزایه . ناه بهراستی شارهزایه، لهوانه نبیه که بالندهکان کهولدهکهن و ناو سکیان یردهکهن له پوش و تهواو، ئهو بهراستی دهزانیت جوان مۆميابكات، ها دەڭپىت چى ئەم بالندانە مۆميا بكەين... ها... ھەمبوق ئەم بالنىدە مردوانە ... دەلىپىت جىي؟». سەوسەن بە ئەسىيابى گووتىي «ئا دکتور... ئا دکتور... ينيبلن با بالنده کانمان بن مومياب کات.. ينيبلني». يهكه يهكه بالنده مردووه كانيان دهرهننا، دهيان بالندهي ناوازه بوون، چهندین جوری نهبینراوی کوتر و توتی و قهتی و بولبول. دکتور له نیاوه یوه تا نیوه شاه و له گه ل بالنده زامداره کاندا خه رسک سوه ... سه هیّمنی چهندهها ساچمهی له برینه کانیان دهرهننا، ههندتکیان تا مردن به شهلی و ههندیکیان تا مردن به بالشکاوی و ههندیکیان به کویدی دهمانه وه . سه وسه ن و فیکره ت گولدانچی و خالید تا نیوه شه و له گه ل دکتـۆردا بـوون. کرێـکارهکان لـه نيـوه رێوه تـا ئێـوارێ خهريکـي چاککردنـي جينگاى تازهبوون بن بالنده ساغهكان، خاليد بهدريزايى ئهو رؤژه لهناوهوه تاریک و له نیگادا نالفز دهینواند، زور کهم قسهیدهکرد، شتیکی رهش بالى بەسبەر رۆحىدا گرتبوو. سەوسبەن بەدرىزايى ئەو ماوەپ لىنى نەيرسى «ئایا گومانت بـ ق کــي دهچێـت؟»، چونکـه دهیزانــی ئــهو پرســیاره چهنـد ترسناکه و دهشینت ج دهرگایه کی تاریک بکاته وه . به لام دهمه و نینواره دکتور دلشاد شوکر له یه کیک له بشووه کانیدا، کاتیک خهریکی کیشانی جگهرهیه کی نوی و خواردنه وه ی چایه کی تازه بوو، بینه وه ی شاگاداری ئەرەبىت سەرى ج سىندوقىك دەكاتەرە برسىي «بەلام كاك خالىد، تىق گومانت بن کی دهچید، گومانت بن کی دهچید؟ ... له و باوه پودام چهند كەسىنكى زۇر كىەم دوينىن شەو زانىبىتىان كە بەرىزىتان گەراونەتەوە ... چەنىد كەسىپكى زۆر كىەم»، خالىيىد بە ماندوپتىيسەۋە سىھىرى دكتىۋرى کرد و گورتی «دکتر ئهوانهی قهلهندهر ناموونیان کوشتوه، ئهوانهی سالى نەوەدودو مالى ئاموونىيەكانيان سووتان، ئەوانەي شىياكەيان گرتە مالّه كانمان... هـه ربّه وإنه دويّني شـه و بالنده كاني منيان كوشت». شتيّك له رقى قوول، له تورهيى، له نائوميدى رهش له دەنگيدا بوو سەوسەنى راجله کاند ... شتیک بیچه وانه ی شه و روونی و رووناکییه ی که له دهنگی کامەرانى سەلمادا ھەستى يۆكىرد، شىتۆكى تارىك، زۆر تارىك كە يېشىتر له دەنگى ھىلى مرۆۋېكىدا نەببىنىلىور. فىكىرەت گولدانچى كەمپىك خۆي راستکردهوه و گووتی «ناه کورم، من له ههست و نهستت تیدهگهم... دەزائىم چەند ناخۆشە ... دەزائىم چ نامەردىيەكە، بەلام پەلە مەكە ... كورم پەلىيە مەكبە، لىيە جىڭرە خالەتىي وادا مىرۆك ئازاننىت سىھروكارى لەگسەل كيْدايه ... كن ده لَيْت ئەوانىن... كن دەلْيْت؟ كورى من ئيْستا بەلگەمان بِغُ قسه یه کی وهما نبیه». خالید ناموون سهیری سهوسه نی کرد و گووتی «هەسىتىك لىه ناومىدا وام بىدەلىت ... مىن بەلگەم نىيىه، هيچ بەلگەيەكم نییه و ناشتوانم به نگهم هه بینت، به لام نه و که سهی نه وهی کردوه ده به ویت لهسهر مهيتي بالندهكان سهريكهويت ... به كوشتني بالندهكان من بكاته دهره و دلّى خانمم ليبره نجيّت ... ». فيكرهت گولدانچى كەميّىك ريشى خورانىد و لەسمەرەخق گووتىي «خالىد ئاموون، تىق بالندەكانىي خىقت هينايهوه، بالنده كانى خوت هينايهوه ... من بزانم و عهقلم به مهسهله كه بشکیت حیکمه تی گهوره ی سهفه ره که، هه مووی له ناو بالنده کاندا نییه ... حیکمه تی گهوره ی سهفه ره دوورودریژه که دهبیّت شتیکی تر بیّت … باوه ر ناكهم كوشتنى بالندهكان هيج له شوينى تق بكوريت». دكتور دلشاد ب گرمانه وه سهیریکرد و گووتی «لهوانه به پنچهوانه وه له شوینی نەيارانى تىق بگۆرپىت... لەرانەپە لە شىرىنى ئەران كەمبكاتەرە». خالىد قوول سهیری چاوی دکتوری کرد و هیچی نهگووت. سهوسهن به دهنگیکی گریاو گورتی «نا ... تکایه، تکایه ناتوانین هیچ کهس تاوانباریکهین... هیچ کهس». خالید به شنتیک له رهنجاوییهوه گووتی «نهی ژیانی بالندهکانی من... ئەي ماندووپوونى ھەشت سالەم لە ئاوارەپيدا... ئايا گەر كەستك

بینت و ههموو نه وه بدات به بادا، دهبینت ههروا... ههروا سووک و ناسان بری دهرچینت؟». سهوسهن به ههمان دهنگی گریاوه وه گووتی «به لام... خالید نیمه هیچ نازانین... نازانین کی بالندهکانی کوشتوه». خالید گووتی «من دهزانم کی بالندهکانی کوشتوه ... مهنگوری بابهگهوره، یان یه کیکی تر له چهقرکیشه کانی نه و، به ناگاداری کوپهکهی سهلها ... به دلنیاییه وه به ناگاداری نه و... من دهزانم». سهوسهن به دهنگیکی به دلانیاییه وه به ناگاداری نه و... من دهزانم». سهوسهن به دهنگیکی گریاوه وه گووتی «به لام وانییه ... جاری هیچ شتیک دیار نییه». خالید به نیگایه کی ماندووه وه سهیری سهوسهنی کرد و گووتی «به لام سهوسهن خان... نهم بیباکییهی تی، نهوهی ناته ویت ببینیت کوپه کهی سهوسهن خان... نهم بیباکییهی تی، نهوهی نابینیت جارساتیکی به سهر سه دان و خانه واده که مدا هیناوه، نه وه ههزار جار... ههزار جار برینه کهم قوولتر من و خانه واده کهمدا هیناوه، نه وه ههزار جار... ههزار جار برینه کهم قوولتر بیت. ناه سهوسهن خان لیگه پی و ههموی بخه ره بهر ویژدانی خوت... سهوسهن خان لیگه پی و ههموی بخه ره بهر ویژدانی خوت... ببینه و ببینه نیمه چهنده بریندار بووین... ببینه و ببینه نیمه چهنده بریندار بووین... ببینه و ببینه نیمه چهنده بریزدانی خوت».

سهوسهن دوای ئه و قسانه له بیدهنگییه کی زوّر قوولِّدا نوقم بور، به لاّم شهو به ر لهوه ی مالاّوایی له یه کتریکه ن، به خالیدی گووت له نزیکترین کاتدا، دهبیّت یه ک ببینن و به هیّمنی لهسه ر ههموو شتیّک قسه بکه ن.

نیوه شه و فیکره ت گولدانچی و کچه که ی به دوو تاپره که وه گهیشتنه وه مالّ، تنا له به رچاوی دکتور ره فعه ت ره منی و نبوون هه ریه که یان تاپریّکی هه لگرتبوو، که چوونه ژووره وه له به رده رکی هوله که دا فیکره ت تاپره که ی داییه ده ست سه و سه ن و نه ویش بینه وه ی هیچ بلیّت و ه ریگرت و له گه ل تاپره که ی ده ستی خویدا پیچانی له چه رچه فیکی کونه و و ده رگای «دو لابی یادگاره تاله کان» ی کرده وه و له ویادا بو هه تاهه تایه هه لیگرتن.

كوشتني بالندهكاني خاليد ئاموون له شاردا دهنگدانهوه يه كي بيوينهي هەببور. كامەرانى سەلما لە مالىي خۆيان لە جېگاكەي خۆيدا نوسىتبور که له خهویان هه ستاند و ههواله که یان پیراگه یاند، سه رسامانه سه یری دەوروپەرى خىزى كىرد و بېئەوەى تەواو بە ئاگا ھاتبېتەوە، وەك ئەوەى بهدهم خهوهوه بیّت گووتی «کام بالندانه، نهوانهی ناورنگ ناباد یان ئەوانسەي شسارى خوماسسى؟». ئسەوەي ھەواللەكسەي بىق ھىنابسوو كورىكسى ئاوینه فرؤش بوی له بازار، تنگهیشت که کامهرانی سهلما خهو بهری نهداوه و هیشتا له خهونه کانیدا ههر به جیهاندا دهگهریّت ... وشه بهوشه خەبەرەكەي بىق دووبارەكىردەوھ و گووتىي «دوينىي شەو خالىد ئامىرون گەراۋەتەۋە و قەفھازى باڭندەكانىي لەبھاردەم ئوتۆلىي باۋەجانىدا دانياۋە و نیوه شهو پهکیک به تابی تهقهی له تهیرهکان کردوه ». کامهرانی سهلما چاوی گلففی و به بنباکییهوه گووتی «جا من کارم به بالنده کانی خاليد ئاموونهوه چييه؟». كورهكه گووتي «نا هيچ كاك كامهران، بهلام دەنگیک له بازاردایه که تق یان کاک مەنگور ئەرەتان کردبیّت، بەلام من دەزانىم كە ئىدوە شىتى واناكەن». كامەران بە سەرسامىيەۋە سەيرىكرد و گورتی «بهلام خرایه، من بالنده بق دهکوره... بالنده بق دهکوره... من قهت بالنده ناكورم»، كورهكه گووتى « من دهزانم تق بالنده ناكوژيت ... من دهزانم». کے کامەرانی سےلما هاتے دوروو بق ناو بازار، هەوالی کوشتنی بالندهكان به ئەنىدازەى ھەوالەكانى شەر لى سەر زارى خەلك بوو. هەواللەكسە تووشسى دوودلىيەكسى راسىتەقىنەى كسرد. بېشەوەى كاتېكسى زۆر بكوريّت و له هيچ قسهوياسيكى سهرزارهكييهوه تيوهبگليّت به يهله چوو بن چایخانه که که پشته ئهوی مهنگوری بینی جامیکی گهوره ی ماستاوی لهبهردهم خویدا دانابوو و بهدهنگی بهرز قسهیده کرد و دهیگووت «سویند ده خرم به قرونی ههموو بیاوه موقهدهس و بهریزه کانی شهم شاره که شاگام له کوشتنی بالندهکانی خالید ناموون نییه ... ها، شهوی من له مالی داغلی بووم، ژنهکهی یهکهم کهسه له لینانی یاچهدا، ههموو شتیک باش دهزانیت قفزی شام، کوبهی حهاب، جلوخورشتی ئیرانی و ههزار شتی تریش، به لام له ههر شت زیاتر لای من باجهكه يه تى ... ژنه كهى داغلنى دەزانيت من جهند حهزم له ياجهيه، دوائهوه من كاتيك باجهى ژنهكهى داغلنى دهخوم، ههموو شبتيكم له بیردهچیّتهوه ... ههموو شتیّک، من دوای پاچه خواردن مهزاجیّکی وهها سافم ههیه که ناتوانم بیری خراب بکهمهوه . من لهوی بووم له مالی عومه ر داغلم بووم که یه کیک هات گورتی خالید ناموون به خوی و بالنده كانه وه هاتؤته وه ، من گروتم به خيربيته وه ، ها سويندتان بن ده خنرم که من گروتم بهخیربیتهوه، ئیره شاری خویهتی... شاری نهوه و شاری هه موو ئاموونىيه كانى تريشه . سويند ده خوم كه گووتم، چهند شارى منه ئەۋەندەش شارى ئەۋانە . بەلام ئەم شەرە مەلغونە ... ئەم شەرە مەلغونە ههموو شارهکهی لهیهک ترازاندوه، برای لهگهڵ برادا کردووه به دوژمن. دواتىر يەكنىك ھات و گووتى خالىد ئامىوون لەببەر بىكەسىي و بىنجىنگەيىي چووه له ئوتیله که ی باوه جان لایداوه ... من گووتم گهر بروای به من بووایه، گهر منی به دورمن نهزانیبایه، سویند دهخوم که دهمبرده لای خوم، چیم بو کامهرانی سهلما کردوه بو تهویشم دهکرد، به لام دهزانم

ئاموونىيەكان خىلانىكى كەللە رەقىن... لەو عەشايەرانەن ھىنشتا ھەر بە كەللەي كىن بىردەكەنەوە... نا كەس پىلىم نەلىلىت، ھەموو عەشايەرەكان بە كەللەي كىن بىردەكەنەوە، ھا سىوىند دەخىرم عەشايەرمان ھەيە سەرىكى تازەيان خسىتى جىلىكى كەللە كۆنە بوتەكانيان و قوونىكى تازەيان لە خۆيان بەستوە... بەلام ئاموونىيەكان... ئاموونىيەكان نا، بەداخەوە».

قسهکانی مهنگور له چایخانه که دا دهنگیان ده دایه وه، به لام شدتیک له گالته کردن، له له ره ی پیّرابواردن به دهنگییه وه دیاربوو، نه وه جوّره تونیک و موسیقایه کی نهینی بوو که جار جار له دهنگیدا ده رده که وت و تهنیا ههندیکمان هه ستمان پیده کرد. که کامه ران له تهنیشتیه وه دانیشت و سه یری دهموچاوی نه وانه ی دهوروبه ری خوّی کرد، هه ستیکرد ههندیک له نیگاکان هیشتا به راستی گومانیان له قسه کانی مهنگور هه به به .

کامهران به کهمیّک نائارامی و سهرسامییه به گروتی «چ قسهیه کی پروپوچه نهمه ی له بازاردا کهوترّه و سه سا دهبیّت کی قسه ی وای بلاوکردبیّه و ، نیّمه بی دهبیّت بالنده کان بکورژین سیز دهبیّت بالنده کان بکورژین می قهت بالنده کان بکورژین می قهت بالنده ناکورژم» .

مهنگوپ تا دوا قوم ماستاوه کهی خوارده و گووتسی « یوسف که بنری گهوره لهم حاله تانه دا ده یگووت «تاوانبار شه و کهسه یه بنری ناچیت». ها به لام من نازانم، بلیم چی، من که هه واله که یان پیگووتم، به خومم گووت مهنگوپ خوت لهم ناگرهیان لاده، تیده گهن… من گووتم مهنگوپ خوت مهخه ره سه ر به ردی وا گهرم».

تۆزنىك بە جىدىيەتەرە جاوى داچەقانىد و كۆكى و دەمى سىرى و

گووتى« بِلْيْم چىي ... تاوانبارەكە دەشىيت ھەر كەسىيك بينت، ھەر كەسىيك بيّت كه ئيّوه خهيالتان بـوى ناچيّت، دهشيّت تاقمي مهنسور ئهسربن بن، که خوتان دهزانن بوای شهره کهی قهله نده ر ناموون و مستهفا هه ژار چ رقیکی گەورە لە نیوانیاندا سەوزبوۋە . خۆتان دەزانن ئەۋەي قەلەندەر کردی کهم نهبور، کابرا شاعیریکه ناوی ختی ههیه، نهو مستهفا ههژاره زەلامىكە شاعىرەكان سويند بە قوونى دەخىزن. تىز كەسىكى وا لەسەر يهك دور قسم خه لتاني خوين بكهيت... ها ئهره كهم نييه. نازانم، لەرانەشىم ھەر كەسىپكى تىر بېت كە دەپەرېت فېتنەكە قورلېكاتەرە، که سیک دهزانیت ناموونییه کان سه رگه رم و دلگه رمن و دهیه ویت زیات ر برينداريانبكات... لـه بيرتــان نهجيّـت ئــهم شــهره ئهخلاقــي تيــا نهمـاوه. به لام خرّ دووریش نبیه دهستی به کینک بینت له و گالته جییه بنویزدان و شهرانیانهی شهم شاره، که ههموی شبتیک دهکهن بن شهوهی دوایی له دوورەوھ يېكەنىن، بە قەبىرى كەريارى گەورە يېكەنيىن لەم شارەدا بۆتە شتیکی شهرانی، شتیکی له خهنجه ر خرایتر، له ژههر کوشندهتر، لیتان ناشارمەوە من كە ئەو توخمە مەلعونە لە خەلكى گالتەچى لەم شارەدا دەبىنے، حەزدەكەم ئىتىر يېنەكەنے، قەت تادەمىرم يېنەكەنے... ھا يان دوور نیپه کهسیک بیت بیهویت سهر له کچهکهی گولدانچی تیکیدات، په جۆرنىك كچە بە ستەزمانەكە ياك و بىسى بى لەيەك جيانەكرنتەرە . گەر راستیتان بیبلیم ههمور شتهکان کراوهن... دوور نییه خه لکیک بن که رقیان لهم بالندانهیه، خهلکیک ههیه دهزانن بینینی ئهم تهیرانه عهقلی خەلكى ئەم شارە دەخاتە سەر ھەرايەكى تىر... ئېيوە مەنگور بە نەفام تيمه گهن، عه قلم به شت ده شكيت ... ئهم شاره ههزار كهسي تيدايه چۆن له تاعوون دەترسىن ئاوا له دونيا دەترسىن، لهوه زراويان چووه ئیمه شتیک ببینین نهگبهتی نهم ژیانه پهرپوتهی خومان بیربخاتهوه، خۆتان دەزانن دواى بينينى بالندەكانى كامەران خەلكى ئەم شارە بە ژن و پیاوهوه چهنده حهزیان له بینینی دونیا کردوه، چنن ههوای سهفهر چنته کهلهیان... نا کورینا ... برزین و جیهان بدنزینهوه ... جیهانی گهوره، میللهتانی تر ببینین که لووتیان رهنگیکی تری ههیه ... نیدوه نازانن، خهنگیک ههیه زور لهوه دهترسیت»

ئینجا سەیرى ھەمورمانى كارد و بەئەسىيايى گورتى« بە دوورىشى مەزانىن كى خالىد ئامىرون خىزى بىتىن... ھا، ئىتىرە بىق ئەر دەرگايە داده خه ن . . بق ده نین خوی چون باننده کان ده کوریت ؟ به لام به قهبری شهیتان من ئهوه به دوور نازانم، کورهکه دهیهوییت سهوسهن فیکرهتی دەست بكەرىت ... بە ھەر نرخىك بورە ... بە ھەر نرخىك بورە ... ھا تیدهگهن، دهشیت حیکایه ته که وابیت، کورهکه دهروات و ههموو دونیا دەگەريىت... ھەمبور بالندەكانى خۆشىي كۆدەكاتەرە، بەلام رۆۋ دواي رۆۋ، مانگ دوای مانگ، سال دوای سال خهیالیّک له سهریدا گهوره دهبیّت... تيدهگەن ... بەسەر زەويىدا دەروات و ئەو خەياللە مەلغونلە لەسلەريايەتى ... تیّدهگهن، به دارستان و سهحرا و گوی رووبارهکانی دونیادا دهروات و شهو خەياڭ مەلعون وازى ليناھينيت، ها ... ھەموو دەزانيىن كە خالىد ئاموون به ئەندازەي كامەرانى سەلما يان بە ئەندازەي كورەكەي ئيبراھيم ئەسرين جوان نبیه، بزیه دهبیت شتیک بکات، گورزیکی گهوره بهاویت، خنی بكات به قورباني، بالندهكاني بكات به شههيد... هـا... وهك قەلەنىدەر ئاموونى خزمى كه سويند دەخىزم به بشت قرونى ھەرچى سياسى دونیایه، گهر چهکهکهی دابنایه، گهر عینادبیهکی گهورهی نهکردایه، لەوانەببور خوين له لورتى نەيەت. بەلام واز لەرە بەينىن... سەيركەن، تيدهگهن ... دوو تايىر، دوو تايىر... ھەلبەت ئەوەى بە دونيادا گەرابيىت، بهدوای بالنده کاندا چوو بیته ناو دارستانه چره کان، چووبیته ناو شوینه تاریک و عاسییه کان که شیر و بلنگیان تیدایه، بیویستی به دوو تاپی دەبنىت ... ها تىمىگەينىن، بى ئەرەي كە تەقەكان دەكات دەبىت تايرەكەي جیّبهیّلیّت، سویّند دهخوم که پیّویست ناکات تاپرهکهی جیّبهیّلیّت، لهبهرسّهوه به دووری نازانم شه و تاپرانه تاپری خالید ناموون خوّی بن که کاتی نهبووه بیانشاریّتهوه ... شه و نیوه شه و له نوتیّلهکهی باوه جان هاتوّته دهریّ، ههموو ده زانین که سه عات سیّی شه و شه و ناوه گهر جنوّکه ش تیا زهماوه ندبکهن که سه ناگای لیّ نییه ... هاتوّته دهریّ تاپرهکانی تهقاندوه و گهراوه ته وه بدرده می نوتیّله که و کردویّتی به هاوار ... ها ... بو نهوهی دواجار مهنگوری بابهگهوره و کامهرانی سه لما تیّوه بگلیّنیّت ... ها ... بو نهوهی بالنده کانی بکات به شه هید، بو نهوهی سوری هموومان بو خوّی بباته وه، بو نهوهی سه وسه خان بلیّت وای سوری هموومان بو خوّی بباته وه، بو نهوهی سه وسه خان بلیّت وای من وه ره عربی دوری نازانم من وه ره عه دووری نازانم من وه ره عه دووری نازانم همن وه ره عه دووری نازانم وا بووری نازانم همن وه ره دووری نازانم ... من به دووری نازانم ... ها ... من به دووری نازانم ... ها ... من به دووری نازانم ...

یهکیّک پرسی «بهلام مهنگور تو قهبری مردوت، تن دویّنی شهو له کوی خهوتیت؟».

مهنگور به خهنده یه کی سارده وه گووتی «من دوای پاچه که ی خانمی داغلی، چوومه وه بن ماللی خنوم و یه ک ته خته لینخه و تم شنیک له خهوی دوای پاچه خنوشتر نبیه ».

مهنگور به و ته فسیرانه ی له چایخانه که پیشکه شیکرد تا نه ندازه یه کی دور خسسته وه . وه ک همیشه هه موومان باوه پرمان پیکرد . کامه رانی سه لماش دلانیاب وو که شه سیده ... له نیرواره دا گرمان به جزریکی وا گه وره بلاوب ووه وه ، ژماره ی ته فسیره کانیش به شیوه یه کی وا سه یر زیادیانکرد ، هه موو گومانمان له یه کدی بوو . به لام ده بیت بلیم که بکه ری پاسته قینه ی نه و تاوانه هه رگیر د ده رنه که و و پیری که به به ی پرواره و پیری که داره و پیری که داره و پیری د ده رنه که و به پرواره و پیری که به به به به دوره .

دوای هەفتەپەک لـه گەرائەوەی ئاموون، مەنسور ئيېراھيـم ئەسـرينيش گەراپەۋە بىق شار. بە يېچەۋانەي ھەر دۇۋ كارۋانەكەي دېپەۋە، ئەۋ لە کاتی نیوه رودا گهیشت، قهفه زه کانی بچوکتر و رهنگینتر بوون، بالنده کانی مەنسىور لىھ بىرى ئىەرەي لىھ قەفسەزى جياجيادا بىن لىھ دوو لىۆرى زۆر زۆر گەورەدا لەسەر يەك باركراپوون، كە لە دوورەوە سەيرماندەكرد بالهخانه به كي سهيرمان له قهفه ز دهبيني، بالنده كان جين جين لهسهر یه که هه نیزایوون، باننده گهوره کان نه ژیرهوه و باننده بجوکه کان لەستەرەۋە، ئەۋانىەي لىھ زماردنىدا وردن باسىيان لىھ زىياد لىھ سەدوشەسىت چەشىنە باڭنىدەي جۆرارجىۋر دەكىرد... كە ھەمبور لەر يەرى بەختەرەريدا گۆرانيان دەگورت. دەبيّت بليّم كه بالندەكانى مەنسور كەميّك لەخۆبايى و لووت بهرز و بهدههوا دهیاننواند، کامهرانیان له کامهرانی بالندهکانی كامهراني سهلما نهدهچوو، كه گهليك ساده و درستانه و يرفزول بوون. ههموو بالندهكان دهيانخويند بيئهوهي بهراستي سهيري ئيمه بكهن يان سهیری شارهکهمان بکهن، یان وادهریکهون هنری خوشتمالی و بههانهی بهختەرەرىيان گەيشىتن بە دەشەرى ئىمە بىت. كۆمەلىك بالندەبىرون لەسەرەتاۋە تا كۆتاپى بەۋە خۆشخالبوۋن لە دونيادا دەريىن و بە جيھاندا سەفەردەكەن، مەنسىور ئەسىرىن قەفەزەكانى بە شىپوەي زۆر قەشەنگ و بە گهلای زور ناوازه و به مورو و دهمامک و پهیکهری بچکوله رازاندبووهوه،

هەمىور بياويكى زيارەك تەنبا بەسەيرى قەفەزەكان دەپتوانى بزانيت ئەم بالندانه مهلی ج ناسمانیک و تهیری ج سهرزهمینیکن، قهفهزی بالنده ئەفرىقىيەكان بە دەمامك و يەپكەر و سەمبولى شارستانىتىيە ئەفرىقىيە کۆنــهکان و بــه کاری قەشــهنگی هونەرمەرمەنــدە خۆرســکەکانی ئــهو ســهر زهمینانه رازابووهوه، له سهر ههندی قهفهزی دی، نیشانه و سهمبولی شارستانبیهتی کونی مایا و زهخرهفهی جووتیاره بولیقییهکان و ملوانکه و موفه رک و که رهسته ی هیندییه سوره کانمان بینی، هه ندی قه فه زیش به كارى دەسىتى ھەندىك لىە ھونەرمەنىدە بودىيلەكان رازابلورەۋە، بە گشىتى قەفەزەكانىيش بە رەنگى زۆر تايبەتى رەنگكرابوون، شىنوەي رىكخسىتنى رهنگهکان و دیمهنی بارهه لگرهکان، ههر یهکه و بهجیا له کاریکی هونهری گەورە دەچوون. كاتنىك لۆرىپەكان لەدەروازەي خۆرھەلاتى شارەوە ھاتىن بهمدیودا، نزیکی سه عات دوازده گهیشتنه کوّلانی مالّی نیبراهیم نهسرین و لهبهردهم ههمان مالِّی دیّرینی جاراندا وهستان، گهنجیّکی باریک و قــرُ دريّــرُ لـه دەســتيّک جلــی نويّــدا بـه خەندەيەكــی ئالــوّزەرە لــه لوّريــی په که مابهزی. که خنوی کرد به حه رشه که دا نیبراهیم نه سرین له رادیزییه کی لؤکاله وه گویی له هات و هاوار و شهره جنیوی نیوان حیزیه کوردییه کان ده گرت، که یه کدیان به جاش و قالزنچه و دوپشک ناوده نا . خوشکهکهی لهگه ل مندالیّکی چوار سالاندا که له کوریّکی زهرهنگهر بووبووی خەریکی پاریکردن بوو، خوشکه بچکۆلەکەی لەسەربان جلی به تەنافەكاندا ھەڭدەواسى، ئەو يەكەم كەس بور مەنسورى بينى و يىر بە ههموو گهرهک قریشکانی «مهنسور هاتهوه». هاوارهکهی هینده جهرن بور، له گەرەكەكانى دىشەرە گوييان لىپبور. ئىبراھىم ئەسىرىن بارەرى به جاوی خزی نهکرد، ئه و ههموو ساله وا له بیری چهسبیبوو که مردن باخود له دهستدانی بینایی ناهیّلْن جاریّکی تر کورهکهی ببینیّته وه، بِقُ نُنِستَنِكُ وايدهزاني ئەوەي دەيبيننِت دووبارەبوونەوەي خەونِكى دېرينە که ههشت سالٌ بـوو دهیبینـی، خهونێـک تێیـدا سـهری بهرزدهکـردهوه و مەنسىورى بى خەندەيەكى گەشسەرە ئىه بىەر دەرگاي مائسەرەدا دەبىنى، که مهنسور نزیکتر بووهوه و نهویش کهمیّک هوشی خوی راژهنی و له غوباری گومان پاکیکردهوه، له شوینی خوی ههستا و وهک دهست بن خهیالنکی دوور بهریت، دهستی دریزکرد و لهو بهری سهرسامیدا دەسىتى بەر مەنسىور كەوت، گوينى لىه دەنگى بىوو كىه گووتىي «واي پیرهبابی خوشهویست ... وای بیرهبابی عهزین ». مهنسور له مندالیه کی زوره وه ئیبراهیمی به پیرهباب بانگدهکرد، که باوهشیان به پهکدا کرد، ئيبراهيم ئەسىرين ماوەيەكى كورت نەيتوانى ھەناسەبدات، لـەو ساتەدا جاریکی تار ئیزرائیلی بینییهوه دلنیابوو ئیزرائیل له یشت مهنسورهوه ب خەندەيەكى زۆر گەورەوە تەماشايدەكات، بەلام بنشەوەي بايەخى پیبدات، بینه وهی بترسیت سینهی برکرد له ههواو و گووتی «تویت… تۆپت...... بەكەم جار ئىبراھىم ئەسرىن نەگريا، بەلام كە بىنى سىقان و به فسراو به چ شسه وق و حه سسره تیکه وه باوه ش به مه نسسوردا ده که ن چاوی پرپوو له فرمیسک. پاش ماوه په کې مهموو شته کان له بهر چاویدا هیمن و ههموو دهنگهکان له گویچکهیدا کی بوون، شادییهکی قوولٌ دایگرت... شادییهک له ههموو شتیکی دونیای دابری، دووباره و چەند بارە بارەشى بە مەنسوردا كردەوە و يەك لەسەر يەك دەيگورت «تۆيت... تۆيت».

له چهند سه عاتیکدا هه موو شار هه والی گه پانه وه ی مه نسوری بیست. ساقی مه حمود و کرمه لین مرسیقار، مسته فا هه ژار و کرمه لین شاعیر له پیشی پیشه وه ی نه و که سانه دا بوون که به په له گهیشتنه لای مه نسور و بالنده کان ... مه نسور به ناشکرا پوخوشتر و کراوه تر و پر ژیانتر له جاران ده رده که وت، به گهرمییه کی بیوینه وه باوه شی به هاوپیکانیدا کرد، خه نده یه کی راسته قینه ی گهوره له پوخساریدا بوو که مرزف پیش

سەفەرەكە بـﻪ دەگمـﻪن دەيبينــى، زۆرى نەبــرد ماڵــى ئيبراھيــم ئەســرين يربوو لەوانىەي لىە ھەمبوق لايەكەۋە دەرزانى خەرشىەكەۋە بىق بەختىرھاتىن، بهجۆریّے مەنسبور وەک ونبوویسەک لبە شبەقامیّکی جەنجالّىدا نبه ببوارى قسته کردن، نه بواری بیرکردنه وه، نبه بواری پشتوودانی نه بوو. لبه ههموی لابهکهوه خزمانی رژانه حهوشهکهوه و بینهوهی خوی تاگاداربیت تاموزا و هاوه له كانى باسه وانى تابيه تيان بن بالنده كان دانا . سه عات دواى سه عات هونه رمه ندان و شاعیران و شیوه کاران زیاتی و زیاتی له حهوشه و دالان و هه بوان و ژووره کاندا که له که ده بوون، مه نسور له خه یالی رؤشت بیرانی شاردا به يێچهوانهي خاليد ئاموون و كامهراني سهلماوه، وهک نمونهي عاشقي گیانفیدا و روّمانسی ویّناکرابوو، سالٌ دوای سالٌ ویّنهیهکی نُهفسانهیی وەرگرتبوو، ئیتر دوای بلاوپوونەوەی ھەوالى گەرانەۋە چاۋەروانكراۋەكەی سات دوای سات هوروژمی شهیدایانی شهر عاشقه رؤمانسییه بن سهر مالَّـي ئېبراھيــم ئەســرين زيادىدەكــرد، بەجۆرنــک نــه ژوورەكان و نــه حەوشەكە نەيدەگرتىن. ساقى لە ناچارىدا يۆشىنيارىكرد كە مۆڭۆكى گەورە بگرن و ناههنگه که یان له و ماله چکولانه یه ده ربه پنین و بیبه نه سالوننیکی راستهقینه، تا ههمووان پتر هه لیه رن و شیعر بخویننه وه و شاییبکهن. ل سه ماتیکدا مولیکی گهورهی ناههنگیان بهیداکرد و ههموی میوانهکان لهگه ل مهنسور ئیبراهیمدا به دهیهها ماشین بهرهو هوّلهکه بەرىكەرتىن، لۆرى بالندەكانىشىيان بە ھەموق شاردا تا بەردەم ھۆلەكە باژوت، زوّر له میوانه کان له پیکابی سهریه تالدا دوای کاروانی ماشینه کان که وتن و له زوریه ی کولان و کوچه کاندا خه لکی تازه خویان گوری و سوار ئوتومېپلهکانيان بوون و چوونه دواي کاروانهکه . له هۆلهکهدا ههر زوو هەرەسىي ئاھەنىگ ھەمورانىي داگىرت، سىاقى مەخمىود خىزى كىرد ب ریکخهری بهرنامهکان و ویستی جوره ریکخستنیکی گونجاو بخاته ئهو هەمور ناریکیپەرە کە لە پىر گەمارۆي مەنسورى دابور، لە مارەي چەند

دهقیقه په کندا تیپ مۆسسیقیپه کانی ریکخست و بهرو دوا گزرانیبیژه کانی ریزکرد، له نیوان مهمور گزرانیه کو گزرانیه کدا شاعیریکی خسته يروگرامه که وه . ژماره ی شاعیر و گزرانیبنی ژهکان به نهندازه یه ک زوربوون، گەر يرۆگرامەكە چەنىد رۆرتىكىشىي بخايەنداييە بەشىي ھەمورانى نەدەكىرد. وهک چاوهرواندهکرا زوریهی گورانی و شیعرهکان لهو ههفتانهی دوایدا بق ييشوازي مەنسور ئامادەكراپوون. بيە شىيعرى «بالندە موقەدەسەكان» که پهکێک له شاعيره لاوهکان نوسيبووي ناههنگهکه کرايهوه، شاعيرهکه بەدەنگى ئەكتەرنكى شانق ھاورى لەگلەل كۆمەلنىك دەسىت جولاندنى، نابه جيّدا شيعره كهى خوينده وه، به لام له گه ل خرايس خويندنه وه كه يدا چەپلەپەكىي بەجۇشىي رەرگىرت، مەنسىور سىمىرى ليھات كىم سىالانى دوورودریدی غهریبی شهو خهیال و خورافهتانهی نهستریوهتهوه که دوای روداوی ژیرزهمینه که ی خدرق دوویار به ناوی شهوه و لکابوون، به لام شته کان وه ها خیرا و بیپرس و بیشاگای شهو ده کران بواری شهوه ی نهبوی لەسەر ئەم بەزمە گەورەپە قسەپەك بكات ياخود ھيچ جۆرە نارەزاييەك نیشانبدات، لـهو ساتهوهی گهیشتبووهوه شار شتهکان وهک لافاو لهگهڵ خۆيانىدا دەيانبىرد، ئىسىتا ھىچ چارىكى نەبوو ئەرە نەبىت لىه جىگاى خوی روخوش دانیشت و به نهده به ره بق ههموران ییبکه نیت و خوی سویاسگوزار نیشانبدات، گورانیبیدهکان یهک له دوای یهک گورانییهکانی خۆپان بەسەر مەنسوردا دەگووت و شاباشىيان وەردەگىرت، كـە وچانێـک دروستدهبوو، خه لکاننیک هه لده ستان و به خنرها تنه وهی مهنسوریان دهکرد، دواتسر شماعيرهكان شميعره عاشمقانهكانيان دهخوينسدهوه، ههنديكيمان لمه كاتى خويندنه وه كاندا دهگريان و ههنديكيان هه وليانده دا قسه خوش و كۆمىيدى دەربكەون. باوكى بەردەوام بە چپەرە لـە نـاو ئاھەنگەكەدا ئـەو كەسانەي پیشاندەدا كە لەر چەند سالەدا بە يارە كۆمەكى سەفەرەكەي مەنسىوريان كردبور، يورەكانى زوو زوو دەھاتىن و بارەشىيان ييادەكىرد، لـە ناو وشهی شاعیرهکان و له ناو گۆرانیپهکاندا بهردهوام گویی له ناوی خـزى دەبـووەوە ... سـاقى دووجـار هـات بـق لاى و دەيگـووت ئاواتەخوازيـوو بیتوانیباییه گۆرانس بـ فر بلّیـت، بـه لام ناتوانیّـت، جونکـه دوای روّیشـتنی ئەر دەنگى كەرت ر ھەرچىيەك بكات چىتىر ناتواننىت بە ھىچ ئارازنىك بچریکینیت، ساقی چهنده زوری له قبورگ و ههناسهی خنوی دهکرد نەيدەتوانىي گۆرانىي بلىدى. لـە ناۋەراسىتى ئاھەنگەكەدا مەنسىور ئەسىرىنيان هەسىتان تا ھەنىدى قسىيە يېشكەشىي ئامادەبىوران بىكات. كىيە مەنسىور قسىەپكرد ھەسووان بىدەنگىيوون، ماتىپيەك بالى بەسبەر ھۆلەكبەدا كىشا، كيبيه كس قبورل كهوته سهر ههمبور روخساره كان، كجانس ناماده بيور له هۆلەكدا مەمور گيانيان بوربور به چار، ديمەنى ئەم كورە ناسكە زهمینگه ره تهماحیکی قوولی تیگهیشتن و ناسینی دونیای له ههموواندا جرلاندبوون، مهنسور به هیمنی ههمووانی سویاسکرد و باسی خوشحالی خۆى كرد كه جاريكى تر دەگەريتەرە و شارى خۆى دەبىنىتەرە . گورتى «ئەگەر بالندەكانىم بيانتوانىبايە بە دلنياييەرە سوپاسىياندەكردن، بەلام بالندہکانی دونیا تەنیا پەک زمان دەزانن كە زمانی بالندەپە» ھەمبور ينكەنيىن، ھەستمانكرد كەمنىك دەستەپاچەيە، وەك ئەوەي نەزاننىت بلنىت چی، سەيرێکی ساقی مەحمودی کرد که ئەمرێ جامانه کوردىيەکەی به دهستوری توربانی مهمراجا هیندییهکان بهستبوی و گووتی «من لیّرهم، ماوهیه کی دهویّت تا برواده که م که لیّرهم، من چوی بیّتم بیّ ههر شویّنیّک مارەپەكى رىستورە تا بروامكردرە لەرپىم». زەردەخەنەپەكى گەورەي گرت و دهستی خسته گیرفانی بانتوّله رهشهکهیهوه و خنوی راستکردهوه و گووتی «چووم بن ههر شوپننیک وامزانیوه له شوپننیکی ترم، شهوه وادهكات مرؤف له هيچ شويننيک نهبيت... که بير لهوه ده کهمهوه ده ليم كه وابيّت من له هيچ شويّنيّك نهبووم، كهواته ليّرهش نيم». ههموو هەسىتمانكرد بىيە راسىتى دەپەرتىت بمانەتنىتىيە يېكەنبىن، بۆپ ھەمبور

به راستی بنکه نین که منک وه ستا و گورتی «به لام زهوی شویننکی سەيرە، مرۆف دەتوانىت بىرى ھەمىور كونجىكى بكات، دەتوانىت بىرى ئەر شىرىنانەش بىكات كە لەرى نەبىررە». دەنگى كەمىيىك قوراتسر ر جیدیتر بوو و گووتی «من زور سهرمهست بووم به زهوی، زور. مروف که زهوی دهگهریت نیشر شتهکان به چاویکی شر دهبینیش. که دونیا دەبىنىت ئەرسا تىدەگات كۆترىك كە بەسەريانى مالەكەي ئەردا دەفرىت، له ریزی بالنده کانی دونیادا چ شویننیکی ههیه ... مرؤفه کان، شوینه کان، بالندهکان به جوریک ههمه ره نگن ... هه ملوق شنتیک ره وایسه ... هه ملوقی رەوايىم، ھەرچىي لەسسەر زەوى ھەيبە رەوايىم». زەردەخەنەيەكىي گىرت و به غهمیکه وه سهری بادا و به دهنگیکی به رزتر گووتی «شتهکان به جۆرىنىك لىھ يەك ناچىن، بەجۆرىنىك جىياوازن ھەمىور شىتىكى رەواپ، تىق رەواپىت لە شارى خۆتىدا و ئەوانىش رەوان لە شارى خۆيانىدا. وەك چۆن كەس ناتوانئىت گومان لە رەوايەتى تەيرىك بكات لە فرينى خۆيدا، لە سهر درهختی خوّی، کهس بوّی نبیه گومان له رهوایهتی توش بکات له فرینی خود و له هیلانهی خوتدا... ههموو تهیریک رهوایه... ههموو ژیانیک رەرایه»، گەرچى زۆربەمان تینەگەیشتین مەبەستى چیپه، بەلام چەيلەيەكى گەورەمان بى لىدا. ھەندىك قسىەى تىرى لەسلەر مافىي ھەملوق زینده وه ران و هه مو شوینه کان کرد، باسی ئه وه ی کرد که مرؤفیک لهدوورهوه دیدت و دهچیسته شاریک یان زهوییهک، لای نهو ههموو شستیک نه ناسراو و سیحراوییه، ئینجا به غهمگینییه وه سهبریکردین، نهیده زانی چیمان ینبلیت، هه ستمانکرد به جزریک له جورهکان به زهیم به خوی و ئێمەشدا دێتەرە، ھەمور سەرلەبەر بێدەنگبوريـن، ھەناسەشـمان دەنگـى نەدەھات، بەلام ئەر ھەناسىەيەكى ھەلكىشا، دەنگى ھەناسىەكەي لىە مایکهکهوه دهنگیدایهوه و گووتی «ناتوانم زوّر بلّیم، تاکه شتیک، تاکه شتیک نرخی ههبیت بیلیم، نهوهیه که دوو جور شار له دونیادا ههن...

ئەر شارانەي كە غەرىبەيان نەبىنىدە و لىدەترسىن، ئەر شارانەي كە غەرىبەيان بىنيوه و ناترسىن... گەر رۆژنىك لە رۆژەكان توانىتان دەرگاى ئەم شارە لە رووى دونيادا بكەنەرە ... لە غەربىلەكان مەترسىن... چۆن ئەم بالندە غەرىبانەي من شارەكەتان جواندەكەن، ھەمور غەرىبەيەك كە روودهکاته شهم شاره ... شارهکهتان جواندهکات... شهوه تاکه شیتنکه که دەمەريّىت ينتان بلّىـِم... تاكە شىتىك، تەنيا غەرىبەكانىن دونيا جواندەكەن». ههموو چاوهروانی ئهوهمان دهکرد باسی خوشهویستی و نهمری عهشق و سەوسىمنمان بىق بىكات، چاۋەرىتى ۋانەيەكى دۆۋرۇدرىترىۋويىن لەسلەر ۋەفسا و رەنىج و خۆشەرىسىتى، بەلام ئەو ھىچىي نەگىروت، بە ھىمىنى ھاتىه خوارهوه و چەپلەيەكى گەورەمان بىق لىدا، چەپلەيەك ھەموو ھۆلەكەي لەرانىدەۋە . ھەندىك بىئەۋەي بزانىن بىق، چاويان يربووبوو لـ فرمىسك، ههندیکی دیشمان به سوره وه سهیری مهنسور و سهیری پهکترمان دهکرد، بەر لەوەي ساقى بە چاوى يىر فرمۆسىكەوە جارۆكىي تىر مايكرۆفۆنىي ئاھەنگەكـە بگريّـت و تىيـى مۆسـىقاكە بانگەيشـتى سـەر شـانۆكە بكاتـەوھ، بیّدهنگییهکی قبورس و خنکیّنه ر بالّی به سه ر ههمورمانیدا کیّشیا ... له و ساتەرە، لە نار فەزا ر ئەتمۆسىفىرى ھۆلەكلەدا ھەسىتمان بە شىتتكى نائاسایی کرد، مەستیک تەنیا مەفتەپەک دواتىر لـه مانـا راسـتەقىنەكانى تێڰؠۺـتين. سه وسه ن سه رنجیدا که بالنده کانی خالید نامون زور غه مگین و بهده گهه ن ده خویدن، نه و دهنگه کورت و غه مگینه ی لایانه وه دیت پتر له نرکه ی زام ده چیت. هه ر نه و روژه هه ندیک له بالنده زامداره کانی برده وه بی ماله وه و ژماره یه کی زور له بالنده بچوکه کانیشی گواسته وه بی قه فه زی نوی له ژووره که ی خویدا، به لام له ویش بالنده کان هه ر غه مگین بوون، له و ژووره شدا که پربوو له بالنده ی دلخوش و مه تخوین هه و جوره بیده نگییه کی سه نگین و نائاسایی بالی به سه ردا کیشابوون. که سه وسه نبیده نگییه کی سه نگین و نائاسایی بالی به سه ردا کیشابوون. که سه وسه نبیده کانی مه نسور نه سرینیشی وه رگرت هه ر هه مان شتی کرد، بالنده بچوکه کانی گواسته وه بی ژووره که ی سه ره وه ی خوی و بالنده گه وره کانی جیاکرده وه و ناردنی بی عه مه باره گه وره که .

هاتنهوهی مهنسور ئهسرین، سهوسهنی خسته به ردهم ئه و راستییهی که دهبیّت برپاربدات، دهبایه کرتاییه ک بر ههمور ئه و چیروّکه دوورودریّره دابنیّت و قهده ری کچانه ی خوی هه لبریّریّت، دهبایه له و دور هه فته یه دا به جیا چاوی به هه ریه ک له خالید ناموون و مهنسور ئیبراهیم بکه وتبایه به و گفتوگریانه دهبایه گرنگترین گفتوگری ژیانی سهوسهن بن خالید ناموون له دوا نیوه روّیه کی تا نه ندازه یه که رمدا گهیشته مالّی سهوسه ن خان، بینه وهی هیچ بپرسیّت، وه که پیاویّکی زامدار به لام پر سوّز له قاتیکی ره شدا به رامیه دانیشت، جله کانی بینه ندازه شبیک و

روخساری دەرەکی تابلینی ریک دەینواند، سەوسەن سەرنجی ئەوەپدا کە خالید ناموون پرسیاریکی له بالنده بریندارهکانی خوی نهکرد، سهپریکی ئەو بالندە چكۆلانانەي نەكىرد كە لەوسەرى زەمىنەوھ ھێنابوونى. سەوسەن چەنىد رۆژنىك بور ئەر دەنگۆيەي بىستبور كە دەشىنت خالىد ئاموون خوى تەقەي لە بالندەكان كردبيت، بەلام بايەخيكى ئەرتوى بەر قسانە نهدا، يهكهم پرسيار كه سهوسهن ليبكرد ئهوهبوو: خاليد لهو باوهرهدايت بالنده كان لهم شارهدا ئاسووده بن، هه ستده كهم بالنده كان زور غهم كين و ماندوق دەردەكمەون؟. خالىد سىمىرىكى ئەق ھەملوق قەشەزەي كىرد كىم لىم هەمور لايەكى ژوررەكەدا ھەلواسىرابورن، بەلام نيىگاى وەھا رووكەشىبين و خيرابوو يينه چوو شتيكى ئەرتى لە بالندەكاندا سەرنجى راكيشابيت. بە هيِّمني لهسهر قهنه في كوّنه كه دانيشت، ههستي به ههمان ترس كردهوه كه چەند ساڭيك لەوەوبەر لەسەر ئەم كورسىيە ھەستى يېكردبوو، بەلام لەسەرەخۇ گووتى «سەوسەن خان بالندەكانى من ھەمىشە بىدەنگىوون. لە جەنگەڭدا مىن بە دواي باڭندەي بيدەنگدا دەگەرام». خاليىد گەليىك ھيمنتىر و ئاسوودەتر لەو رۆۋە دەردەكەوت كە سەوسەن بىق يەكەمجار لە تەنىشت قەفسەزە خويناوييەكانسەرە بينى، بسەرەدا چەنىد رۆزيىك بىور لىدو ئوتىللىدا بهتهنیا ده ژیا و چاوه روانی ئهم دانیشتنهی دهکرد، پیده چوو ماوه یه کی زۆرى ھەبوربىيت بىيىر لـە جوڭـەو قسـه و وشـهكانى خـۆى بكاتـەوه، سەوسـەن وای ههستده کرد ههموو جولهیه ک و وشهیه کی پیشتر بیری لیکراوه ته وه . خالید گورتی «بالندهکان تهنیا له جینگای خویاندا ناسوودهدهبن، له ناو سروشندا، له ويادا نهبيت له هيج جيكايهكى تر ئاسوودهنابن. راسته له وانه یه نه وانیش حه زبه بینینی دونیا بکه ن، به لام له قه فه زدا نا ... میچ سەفەرىك لـه نـاو قەفـەزدا خـۆش نىيـه». سەوسـەن بـه ھىٚمنىي و لاوازى چاوی لیکنا و به چاوی نوقاوه وه پرسی «ئهی تن خالید... ئهی تنق ئاسـوودهبوويت لـه گهشـته كه تدا بـه دونيـادا؟». خاليـد بينـهوهي درويـكات، بینه وه ی هه سته کانی خوی بگوریت گورتی «نا ناسورده نه بورم، نه م سەفەرە لى سەختترىن رۆژەكانىي ژيانىم بىروە»، سەوسىەن بېنىھوەى چاوبكاتەرە پرسى «ھەستتدەكرد تۆش رەك بالندەكان له قەفەزدايت؟». خاليد گورتي «به ليّ سه وسه ن خان، هه ستمده کرد، منيش وه ک بالنده کان له قەفەزدام». سەوسەن چاوپكىردەرە و گورتى «بەلام خالىد بى نەگەراپتەرە؟ حەزمدەكىرد يەكىكىتان، ھەر يەكىكىتان كە ناتوانىت بەردەوام بىت سەفەرەكەي بوەسىتىنىت و بگەرىتەرە». «لى بەرئەرەي تىرم خۆشدەويسىت، هەستمدەكرد بى ئەرەي تى بېيىت بە رنىي مىن دەبىت ئەم سەفەرەبكەم... وهک سنزایه کی گهوره ی شه و خوشهویستییه گهوره په سهپرمده کرد ۰۰۰ هه سوو سهفهرهکه بنق من سنزایهکی گهوره بنوو...». سهوستهن گووتس «خالیند پيمبلين ... جيهانت چون بيني؟» . خاليد بهساردييه وه سهيريكرد و گورتي «وهک جهههنهم، جیهان جهههنهمه، سهوسهن خان، سهفهرهکهی من سەفەرىكى دوورودرىت بور بە جەھەنەمىدا...»، سەرسەن بە دەنگىكى زۆر غەمگىنەۋە يرسى «بۆ... خالىد، بۆچىي بەق چەشىنە ۋەسىفى دونىيا دهکهیت؟». «لهبهرئهوهی جیهان بره له نازاری گهوره گهوره، بره له مرؤف که له ههموو کونج و کهلهبهریکدا نازار دهکیشن، پیره له تاریکی که مرزق نایبریت، پره له درق، پره له مرزق که کهسیان له کهسیان تیناگهن، بره له زمان که هیچ یهکیک لهوی دی حالمی نابیت، بره له دارستان که مرزف ناتوانیت بچیته ناویان، پره له شار که تیا وندهبیت، يره له بالنده كه به هيچ كهس ناگيرين. له بهرئهوهي مروّف ناتوانيت له به کاتیدا بیر له خوشی و بیر له دونیاش بکاتهوه ... لهبهرشهوه». سەوسەن بە غەمگىنىيەوە گووتى «بەلام خالىد ئاموون، من تۆم نارد تا دونیا ببینیت ... ترّم نارد بر تُهوهی لهم شاره دووربیت و بتوانیت نُهو هه مولى جوانييه تهماشابكه يت، تا لهم شهرانه دا نه كورثريّيت ... دهزانيت جهند

شه پی گه وره پوویاندا؟ ... ده زانیت؟ » . خالید ئاموون تۆزیّک بیریکرده وه و گووتی «ده زانم خانم شه پ و لاته کهی هه لاهه لاکردوه ، شه پ و لاته کهی و یرانکردوه ... به لام له گه ل ئه وه شدا من له سالانی سه فه ردا نازاری گه وره م چه شت و سه ختی گه وره م بینی ، چه ندجاریّک له نیّوان و لاته کاندا گیرام ، به شیّک له سه فه ره که وره م بینی ، چه ندجاریّک له نیّوان و لاته کاندا گیرام ، به شیّک له سه فه ده که نینداندا برده سه ر، به لام هه میشه به مال و پاره ی ناموونییه کان ده هاتمه ده ری و له سنووره کان ده په پیه هی پاره ی ناموونییه کان ده هاتمه ده ریّ و له سنووره کان ده په و که سوکاریشم شتیکم ده رباره ی نه و پرژه ناخوشانه بی قه له نده ر ناموون و که سوکاریشم نه نوسی ، تا دلّیان نه شکینم . سه وسه ن خان نه وه ی تر و اده زانیت جیه ان باغیّکی گه وره یه که پره له گولّی جوّراوجوّر و بالنده ی جوّراوجوّر مه له یه ، لیّره و به ختیم کی شاوه ، ده مه ویّت بزانیت که جیهان باغیّکی گه وره نییه ... لیّره و به ختیم کیشاوه ، ده مه ویّت بزانیت که جیهان باغیّکی گه وره نییه ... لیّره و له وی بالنده ی جوانی تیّدایه ، به لام نه وه ی من بینیومه زوّرتری نازل و برسیّتی بووه ... خانم شه پ ته نیا لیّره دا له وی دونیادایه » . کوردستانه ی نیّمه دا نییه ، شه پ له سروشتی مروّقدایه ، شه پ ته نیا لیّره دا نییه به لکو له هه مو و دونیادایه » .

سهوسهن به نائومیدییه کی گهوره وه گووتی «ئهی خالید ئیستا خوشهویستیت بو مروف زیاتری نه کردوه، خوشهویستی تو بو مروف له و روفیه زورتر نییه که لیره رویشتیت؟ تو نه و ههموو خاک و میللهته جیاوازانه تا بینی، نهوه به شی نهوه ی تیدایه که فیری خوشهویستی بووبیت؟»، خالید زهرده خهنه یه کی تالی گرت و گووتی «سهوسهن خان من زوریهی سالانی سهفهر به تهنهابووم، ههشت ساله بو ماوه یه کی دریر له هیچ شوینیکدا نه ماومه ته وه ، ههشت ساله هاورییه کم نهبووه، تهنیا شتیک بیرم لیکردو ته و بوویت، به دریژایی نه و سالانه له و تهنهاییه قووله دا ته نیا خوشه ویستیم بو تو زیادیکردوه، ته ماحم له تو و ئیره یم به رامبه رتق زیادیکردوه، نه مده توانی له یه ک کاتدا بیر له توش و دونیاش بکه مه وه ... من له هه موو جنگایه کدا ته نیا تقم ده بینی پاستت ده ویت زور بنیاک و که مته رخه م بالنده کانیشم ده گرت ... من دروّت له گه لّدا ناکه م من رقم له هه رشرتیک بوو، له هه رولاتیک و هه ردارستان و هه رئاوییک بوو که له مشاره ی دوور ده خستمه وه ... تا زیات ردووریکه و تبامایه ته وه نیات روت که له دونیا ده بووه وه ، دونیا جنگایه کی ترسناک بوو لای من ... من کاتیکی زورم به وه وه نه ده کوشت بیر له دونیا بکه مه وه ، من ده قیقه به ده قیقه ده مرث مارد تا بگه مه وه شه مشاره و تق ببینم».

سه وسه نه پرسس «ئه ی ئه و هه مو و دیمه نه سروشتییه جوانانه سه رسامیان نه کردیت... ده نگی خوشی ئه و بولبولانه مهستیان نه کردیت... له من زیاتر، له ته نیا ژنیکی بچکوله و نه خوشی ئه م دونیایه بیرت له هیچی تر نه کرده وه؟». خالید ئاموون سارد و تیژ سه بریده کرد و گروتی «ئه وهنده گویم له ده نگی دلّی خوم و هاواری دلّم ده گرت، گریم له ده نگی تر نه بوو. ئه وهی سه رسامیده کردم، توانای نهینی خوم بوو که ئه و هموو ساله دوورودریژه به دوای خوشه ویستیدا به زهویدا ویلّبم، پیشتر نه مده زانی توانای وا گه وره م تیدایه ... نه مده زانی ناموونییه که هه به بتوانیت به رگیت، من کوری خیّزان و به رگیت بورم که هه مو و له خوشیدا ژیاون، پیشتر زور ناسان ژیانی خوم دابینکردبوو، نه مده زانی توانای وا گه وره م تیدایه ... به لام سال دوای سال دابی سال دوای سال دابی شاه هیچی تر نه ده کرد».

ههندی جار جریوهی بالندهکان دهیوهستاندن، ههندیکیان بهدهنگیکی وا زولال و بهرز دهیانخویند بهسهر هیمنی دهنگی سهوسهندا سهردهکهوتن و دهبایه خالید ناموون گهلیک وریا گویبگریت تا وشهکانی سهوسهن له نیروان جریوهکاندا بگریتهوه.

سهوسهن دوای کهمیدک هیمنی، وهک دهستووری خوی لهگهل چاخواردنهوهی بهردهوامدا، دوو چای تیکرد و گووتی «ئهی بالندهکانت

خۆشدەرىسىت ياخىود نىا؟».

خالید ناموون، بینه وه ی بیخواته وه سه پریکی چاکه ی کردو گووتی «له تی زیاتر هیچ شتیکی ترم خوش نه ویستووه، بالنده کان شتیک بوون وه ک قهده ر، نه خوشمده ویستن نه پقم لییان بوو، ده مزانی تی بالنده کانت خوشده ویت، له به رئه وه ده بوو بیانپارینزم… په یوه ندیم به بالنده کانه وه په یوه ندییه کی قبوق نه به بالنده کانه وه به یوه ندییه کی قبوق نه به وی نه قسه یان له گه لدا ده کردن و نه قسه یان له گه لدا ده کردم. هه ندی جار پیمده گووتن که ده تانبه م بن شاریکی دوور، به لام گه روه لامیشیان دابیتمه وه من هیچ تینه گه پشتووم».

سەوسىەن سىەيرىكىكرد و بىە غەمگىنى گووتىي «واتىدەگەم كە تىق بە دڵ، بىە ھەملوو دڵ لەگەڵ باڵندەكانىدا نەبوويلىت».

خالید بینه وهی زوّر بیریکاته وه گووتی « سه وسه ن خان نه مده توانی، نهمده توانی، نهمده توانی به هه مو دل له گه لیاندابم، دونیای بالنده کان دونیایه کی نه بیندراوه، تا زیاتر پیا روّبچین زیاتر لهم دونیایه ی خوّمان دوورده که وینه وه، تا زیاتر به دواید ا بروّین، زیاتر خوّمان له بیرده چیّته وه ... هه ر وه ختیّک له راوی بالنده کاندا نوقعده بووم، که گه رانی جه نگه لا و جه نگه ل شیّتیده کردم ... خوّمه له بیرده چووه وه، دلنیابو وم تیّ خوّمه له بیرده چووه وه، دلنیابو وم تیّ شهوه تاویّت، له به رئه وه سه وسه ن خان نه مده توانی به هه مو و دل خه در یکی بالنده کان به ... نه ده کرا، شتی وا نه ده کرا».

سەوسىەن بىە غەمگىنىيىەوە گووتىي «ئىەي خالىيد پێمبڵێ، تكايە پێمبڵێ ھەستت بىە چىي دەكرد كىە بالندەييەك لىە بالنىدەكان دەمىردن؟».

خالید بینهوهی زهردهخهنهبگرینت، شتیک له تؤنی گالتهجار دهپهرییه ناو دهنگی و دهیگووت «سهوسهن تی دهلییت چی من خوّم هیچ کهسیک ههستی پی نهدهکردم... بهسهر زهویدا دهگهرام و هیچ کهس لهو دونیا گهورهیه دا نهیدهزانی من چیم، بهشی ههره زوّری مروّفهکانی سهر زهوی ههتا ناوی میلله ته کهیان نهبیستبووم... کورد... کورد... بهشی ههره

زۆرى بەشەرەكانى ئەم دونيايە، ناوى مىللەتى وايان نەبىستبوو، سەوسەن خان بیهننه بیشجاوی خوّت بهزهویدا ویّلٌ بیت و تهنیای تهنیا بیت و كەس ناوى نەتەوەكەشىتى نەبىسىتېيت. رەھىم لىە مرۆقىنىك و لىە شارىك و له جنگایه که وه رنه گریت. ده ته ویّت هه ست به چی بکه م... که بالنده یه کم دهمـرد، لاشـهکهیم لـه قهفهزهکـهی دهردههیّنـا و فریّمـدهدا و دهروّیشـتم و دەمويست بالندەيەكى تىر بگىرم... دەمويست دەست بە زيانى ئەرانى تىرەرە بگىرم كە نەمىردون. چارەريىي چىي دەكەيىت سەرسەن خان، كە بالنده یه کم ده مرد دانیشم و بگریم؟ ... ها وه ک که سنک که نازانیت دونیا چەند دلىرەق و يىر ئازارە . سەوسەن خان، تۆش دەزانىت دونيا ج دلىرەق و پر ئازاره . قەلەندەر ئاموون بەر لە مردنى نامەيەكى بۆ نوسىم باسى کوشتنی ناسایشهکان دهکات، باسی ئهوه دهکات شهویک تنوی له ناو مەيتى ئاسايشەكاندا دۆزيوەتەرە، شەويك چورە بى نار مەيتە سورتارەكان و تق له ناویاندا بوویت. من چهند روّژه بیری لیّدهکهمه وه ... له و ساته وه ی كه نامهكهى قەلەندەر ئامورنىم خويندۇتەوم بيىرى ليدەكەمەوه ... سەوسەن خان تق بق جوويت بق ناو ئهو مهيتانه ... ها ... سهوسهن خان، لهويادا له ناو ئه و مهیتانه دا شبتیکت بینیوه که نه وانی تار ناببینان، بیره حمی ڑیان، درندہیے ڑیان، وانبیہ ... تن بهجاوی خنزت جهند ساله نهوه دەبىنىت؟ سەوسىەن خان تىق تۆمدەگەيت دەلىپىم جىي، مىن ببەردەوام لبە ههموو شويننيكي دونيادا ئهوهم بينيوه، له ههموو شويننيكدا...».

وهک ئهوه ی یادی ثهو شهوه سهوسهنی نازاردابیّت، به نارامی له جیّگای خوی ههستا و دهستی خسته سهر میّزهکه و گووتی «خالید ژیانی ئیّمه لیّره، تهنیا عومریّکی دریّره لهگهلّ لاشهکاندا دهیبهینهسهر من چهندین سالّ بوو بهردهوام له تهلهفریوّنهوه لاشهم دهبینی، ههموو شهویّک دهمبینین. بوّیه که ئیّوه داواتانکردم، ویستم لهوبهری دونیا، له جیّگایهکی ترهوه شمیتیک یهبوهندی به مردنهوه نهبیّت.

به لام خالید بالنده کوژراوه کانی تن... ئه و هه موو خوینه به قه فه زه کانه وه ، ئه م بیده نگییه ی ته پره کانت... ده مترسینن».

هیمن قسهیده کرد و له ناکاو ده ستی گرت به ده موچاوییه و و وه که بگری گروتی «خالید، من پیویستیم به یه کیکه له وسه ری دونیاوه بیت و چیرزکیکی ترم بی بگیرینته وه ... هه تا نه گه ر دروش بیت. ده مه ویت شوو به یه کیک بکه م به چیرزکه کانی دونیایه کی ترم نیشانبدات و سه رساممبکات، هه تا نه گه ر دروش بیت ... من کچیکی نه خوشم ... ده مه ویت شوو به یه کیک بکه م باسی نه مبکه م، نه وه م له بیربباته وه ... ده مه ویت شوو به یه کیک بکه م باسی نه مشار و مه مله که ته م بی نه خالید له جینگای خیری مه لاده ستا و ده ستی سه وسه نی ده گرت و ده یگ ووت «نا سه وسه ن تی پیویست به یه کیک نییه دروت له گه لاد اب کات، پیویست به یه کیک شته کان وه ک خویان به نیست دروت له گه لاد اب کات، پیویست به یه کیک شیه دروت اله گه لاد اب کات، پیویست به یه کیک شیه کان وه ک خویان به ترسه وه سه یری چاوی ده کرد و گووتی «خالید بینینت» سه وسه ن به ترسه وه سه یری چاوی ده کرد و گووتی «خالید بینینت به یک نیستا ده توانیت له پیناوی مندا که س بکوریت ؟ پیمبلی ناموون، نه ی نیستا ده توانیت له پیناوی مندا که س بکوریت ؟ پیمبلی ده توانیت یا خود نا ؟».

خالید هه لده ستا و پشتیده کرده سه وسه ن و چه ند هه نگاویک له کورسییه که ی دوورده که و ته ده یگووت «زیاد له هه شت سال له مه و پرسیاره ت لیکردم، سه وسه ن خان له و ماوه یه دا شتیکی نه و تی پرترپوویم، نا که مینک پیرترپوویم، نا که مینک پیرتر و و عاشقتر و په قتر بوویم، سه وسه ن خان، من هه رئه و وه لامه مه یه که له وه ویه ری بین بیرترپوویم، سه وسه ن خان، من هه رئه و وه لامه مه یه که له وه وی بیرترپوویم، من له پیناوی تی دا ناماده مه مو و گوناه یک بیمن نیستاش وه ک دوینی، رقم له هه ردووکیانه، خوزگه ده خوازم هیچیان له مدیویانه، خوزگه ده خوازم هیچیان له مدیویانه، دو پیاوه ده بیت ... هه تا ده مرم رقم له و دوو پیاوه ده بیت ... هه تا ده مرم ».

سەوسىەن فرمىسىكىكى گەورە لىە چاويىدا بىوو گووتى «خالىد، تىا ئىسىتاش ئەو رقىە گەورەپ ھەر لىە دىلىداپ،... ئەو رقىه گەورەپ،». خالید وهک نهوهی چاوه پروانی نه و پرسیاره ی کردبیّت گووتی «سه وسه ن، من ناتوانم خرّشه ویستی تو له پق جیابکه مهوه . خرّشه ویستیه ک نییه به بین پق، جارانیش نه بووه و له داها تووشدا نابیّت . تا خرّشه ویستیم قوولّت و گهوره ترییّت، پقیم گهوره تر ده بیّت . له به رئه وه ی من مروّقیّکی ساده م به بین دروّ ... پقیم له هه در شنیّکه بکه ویّته نیّوان مین و تی وه ... هه در شنیّک بیّت» .

خالید ناموون سه رسامانه وهستا و بنشهوه ی تنبگات دهستی دایه سەرسەن و ئەرىش بە ھىمىنى بۇنىكىرد، زۇر قىول و ئارام بۇنىكىرد، سەرەتا بۆنى دەسىتى كىرد، بۆنى مەچەكەكانى، بۆنى سىەرى... گەراپەرە و بۆنى یه نجه کانی کرد، هه ناسه ی نا به سینه یه وه، بزنی ده موچاوی کرد، بزنی قـرّى كـرد... بـه لام سهوسـهن ههسـتى بـه هيـچ شـتيّك نهكـرد، وهك ئـهوهى خالید رۆژیک له رۆژان لەسەر زەوى نەبووبیت، وەک ئەوەي یەک بۆنى راستهقینهی دونیا به پیست و دهست و زیانییهوه نهنوسابیت ... خالید ئاموون بياوينك بوو ههر بؤنى كوچهكانى ئهم شارهى ليدههات. وهك گومانی ههبیّت، وهک باوه رنه کات، جاریّکی تـر سـه رلهنوی بونیکرده وه، دورباره به هممور لهشیدا هاتهوه، له پهنچهکانیپهوه بن تهوقی سهری، ههمسوق جنگایه کی له شی، هه مسوق بسستنکی دیبار و دایز شهراوی زیباد له جاريك بۆنكردەوه ... بۆنى خالىد ئاموون بۆنى جيهان نەبوو، بەلكو بۆنى ئەم شارە بوو، بۆنى مىردووەكان بوو، بۆنى ئەر لاشانەبور كە لە ژيىر زەمىنىي ئاسايشىم سىروتارەكەدا بۆنىكردېرون. رەك ئەرەي سامىكى گەررە دایگرتبینت سهوسهن گووتی «خالید ... بمبوره بمبوره ... بمبوره که بۆنتدەكەم»، واى گووت و بيدەنگ سەيرى چاوى ئاموونى كرد و دووبارە گورتىيەرە «بمبورە».

که خالید ناموون له مالی گولدانچییهکان هاتهدهری، ههستیکرد شەرەكەي بىق ھەتاھەتاپە دۆراندوە . گەرچىي شىتەكان تىا كۆتاپىي ئاسابى تێپەريىن، گەرچىي ئەم تىا دوائەندازە لەگەڵ خانمىدا راسىتكۆ بىوو و ھىچ شتیکی لهو روّحه تاریک و دوودلّهی خوّی لیّ نهشاردهوه، بهلاّم وای هەسىتكرد سەرسىەن بىە دواي تىشىكۆكدا دەگەرۆت كىە لەمىدا بورۇنى ئىيلە . له قوولاییدا هەستیکرد سەرسەن به ینچەراندى جاراندور له بندەنگى دەترسىيت، ئەو ھەملوق بالندانىەي لىە رۇورەكلەدا دەيانخوينىد، شىتىكيان تیدابوو جیاواز له و بیده نگییه قوولهی کتیبه کان چهند سالیک له مهویه ر لەوپىدا سىمپاندبوريان، خالىد ئامىرون تېنەگەيشت بى سەوسىەن بەرجىۋرە بۆنىكىرد، بىق دواي ئەو بۆنكردنى بەق چەشىنە ماندۇق و نائومىد دياربوق، بق پرسپاری دەربارەی بالندە كوژراوەكان لىن نەكرد. كە گەيشتەرە ئوتىلەكە ھەسىتىكى قووللى خۆشەوپسىتى بۆ سەوسىەن لىە ناوەوە دەپخوارد، لە هـهر شـتێکی تـری دونیـا زیاتـر پێویسـتی بـهو ژنـه بـوو. ههسـتیکرد ئـهو هەمىور سىاللە ھىچ شىتېكى تېدا نەگۆربىوە، تەواو وەك جاران عاشىقىكى بىر ئىرەبىيە، عاشقىك ھەزدەكات بازنەيەكى ئاسىنىن بەدەورى مەعشىرقەكەيدا بكيشيت و له مهموو شيتيك دووريبخاتهوه و بيياريزيت،

دوای رۆیشتنی خالید ئاموون، سهوسهن فیکرهت ههستی به ساردییه کی گهوره کرد له ژووره که دا، سهرمایه کی له ناکاو که رۆژانی

دوورودریّـری دهرد و ناساغی دوای رایهرینی بهیادا هیّنایـهوه . بـق ئـهوهی خيرايي جيوه خيواري و باوهشي به هيوزاردا كرد كه خهريكبوو له باوهشی فیکره تدا خه وی لیده که وت. وه ک خه وی بینیبیت، وه ک ترسیک يان مەوالىنكى گەورە رايچلەكاندېيت، توند مندالەكەي بە خۆيەرە نوساند و گووتی « هوزار گیان، جوانترین تهیری پوره غهمگینهکهی خوت، شـوكور تـق سـاردنيت... تـق بۆنـى وات لـن نايـەت». بروشـه دەسـتى خسته سهر ناوچاوانی سهوسهن و گورتی «سهوسهن چی بوو؟ شهم بەدبەختەت چىزن بىنى، راسىتىت دەرىت مىن لىھ ھەمروپان غەمگىنتىر دەببىنے، بەلام تۆزنىك ئالىزرە، وانىيە؟». سەوسەن مندالەكەي توند بە خۆپەرە نوساندېرو و سەيرى جنگايەكى ناديارى دەكىرد و گورتى «نا پروشه ... باسی مهکه، باسی مهکه». فیکرهت گولدانچی کهمینک خوی جولانید و چاویلکه که ی به رزگرده وه و سهیری کچه که ی کرد و گروتی «ئهم خالید ناموونه، بیدهنگیه کی تیدایه من حهزم لیی نییه ... بیاوی وا بيدهنگ ياخود بليمه تن يان خه لكي ترسناكن... نازانم لهوانه شه زولم بيّت، به لام شنتيكي تيدايه دلّم خوّش ناكات... ها ... سهوسهن تق ده لیّیت چی ؟» . سه وسه ن سه ری له قاند و گووتی «گولدانچی باسی مەكسە، باسسى مەكسە، پياويْكسى خىراپ نىيسە، بسەلام لەوانەپسە بتوانيّىت زۆر خراب بينت، لهوانهيه بتوانينت».

به لام دوای دیتنی مهنسور نهسرین، پروشه ههستیده کرد سهوسه ن له ناخه وه شهریّکی گهوره ده رژی مهنسور روّرژیّک دوای گهرانه وه ی به
یاوه ریبی باوکی و ساقی مهجمود و ههندی له خه لکی شار بالنده کانی
خوی هینا و له به رده رکی مالّی گولدانچیدا وهستا و بینه وه ی هیچ
قسه یه کی نه وتی بکات کلیلی قه فه زه کانی دایمه دهست سهوسه ن
هاتنه که ی مهنسور زور کورت بوو، به لام له گه ل کورتییه که شیدا زور گرنگ بوو، ههموو ههستمان پێؼرد که ههردووکيان پهشـێکان، ههستمان به تێپهرينـی تهزووييهکی گهوره و نهێنـی و ترسـناک کـرد لـه نێوانيانـدا، ههسـتمانکرد شـتێکی تاريـک و نهێنـی، کارهبايهکـی پهش لـه نێوانيانـدا، دروستبوو، بينيمان چێن مهنسور به نهرمی دهلهرزێت، که دهستی برد کليلهکان دهربهێنێت دهستی دهلهرزی،... زۆر زۆر دهستی دهلهرزی، به لام کليلهکان دهربهێنێت دهستی دهلهرزی،... نور زور دهستی دهلهرزی، به لام سهيری چاوی پهکيان کرد، سهوسهن له نزيکهوه زوّر له نزيکهوه چاوی ليکنـا و وهک بۆنێکـی بهههشـتی بهسـهريدا بچێـت، پهنـگ و پوخسـارێکی کاسـمانی پهپييـه سـهر سـيمای، بـه لام هێشـتا لهگهڵيشـيدا هـهر دهسـتی دهلـهرزی. دواتـر ههمـوو بيسـتمان کـه مهنسـور و سهوسـهن ههردووکيـان دهلـهرزی. دواتـر ههمـوو بيسـتمان کـه مهنسـور و سهوسـهن ههردووکيـان دهلـهرزی. دواتـر ههمـوو بيسـتمان کـه مهنسـور و سهوسـهن ههردووکيـان لـهوه نهخوش کهوتـوون، هـهر دووکيـان پێکـهوه لـهرز و تـای زوريـان کـهسـيان ئاگايـان لـهوی ديکهيـان بێــــهوی

دوای چاوپیکه و تنه که ی خالید ناموون به پوژیک بریاربو و چاوپیکه و تنه گهره کهی نیّوان مه نسور و سه و سه نیش سازبکریّت، نیّمه نه وانه ی نه و نیّواره یه شاهیدی نه و ته و ته و تاریکه ی نیّوان مه نسور و سه و سه نی نیّوان مه نسور و سه و سه و به و و هم کرد، نه و و هم که سه در پشکر بین چاوه پروانی نه و چاوپیکه و تنه ماند و که ده ست له رزینه کورت و نه و نه و نه و نه و که سه پیشوه خت نه و پابگه ینن تورشیبوون، به سبور بی نه و هم ندیک که س پیشوه خت نه و پابگه ینن که کچه که ی فیکره تا گولدانهی له یه که م نیگا و یه که م سه یرکردنه و مه نسوری هه نسوری هم نسوری هه نسوری هه نسوری هه نسوری هم نسوری نسوری هم نسوری هم نسوری هم نسوری هم نسوری هم نسوری نسور

له بهیانی ئه و روزه دا که دهبایه مهنسور بچینت بی ئه و چاوپیکه وتنه گهوره یه سه وسه نفیکره ت نامه یه کی له مهنسوره و پیگهیشت که سه و لهبه و هاوکیشه کانی هه لگیرایه وه . بهیانی ئه و روزه کوریکی زور مندالکار و نه ناسراو نامه یه کی بی سه وسه ن خان هینا و له ده رگاوه دایه

دهستی و بهخیّرایی مالاواییکرد و ونبوو. نهمه دهقی نامهکهیه بهو جغّرهی دوای ریّریّک کوّپییهکهی له بازاردا بلاوبووهوه.

« سەرسەنى خۆشەرىست

سلاو.

رەنگە ئەم نامەيە ئەستەمترىن و غەمگىنترىن نامەسەك بىت لىە زبانمدا نوسيبيّتم ... له وانه شبه تاده مرم نامه يه كي تري وا نه نوسم. تق كاتيّك ئهم نامهیهت ییدهگات من چیتر لهم شارهدا نیم، لهوانهیه ههرگیز جاریکی دیش نهگهریمه وه . من بریاری کوتایی خومدا که بروم و دریزه به و سهفه ره بدهم که چهند سال له مهوبهر دهستم پیکرد. تن تهنیا کهسیکیت که هەستدەكەم دەبيت بۆتى رونبكەمەرە بۆ گەرامەرە و بۆ دەرۆم. سەرەتا دەبنىت بزانىت كە من چەند خۆشمدەونىت و جەند بنويستىم بە تۆپە، دەبينت گومان له خۆشەوپستى و سەرسامى مىن نەكەيت. ئەو رۆژەش كە توم بينييه وه زانيم تا مردن توم خوشده ويت. به لام جگه له وه زور شت هەپيە كىە دەبىت تىق بىزانىت. سەرسىەنى ئازىز. من ئەر رۆرەى كە گەرامەرە هەستم بە غەربېييەكى زۆر كرد. سەرەتا بزانە ئەر سالانى كۆچە منيان کرد به گهریده یه کی شهوار، من بورم به دونیاناسیکی بیسرهوت، بورم به كەسىپك ناتوانىت لە جېگايەكدا بمىنىندەرە. ئىستا مىن لەر كەسانە نيم كه بتوانم له شاريكدا بريم و له ماليكدا بسرهوم. ههشت سال لەمەرىيەر كە ئەم شارەم بەجيھيشت، جەزم نەدەكرد بروم... ئەم شارە هه مسوق دونیای من بوو، لیره دا مندالیم زیابووم، له کولانه کانی شهم شاره دا رامکردبور، له قوتابخانه کانیدا فیرپوربورم، له ژیر بارانه کانیدا گەورەبووبووم، ھىچ شىتىك نەبوو لە سەر زەوى جىنگاى ئەم شارەم بى بگریّته وه ... له وانه یه داهاتووشدا ههر وه ها بیّت و هیچ شاریّک جیّگای ئيرهم بن نهگريتهوه . به لام نازانم بن له رؤرى يهكهمهوه كه تن باسى كۆچ و سەفەرت لـه گەڭدا كردم وا تۆگەيشتم تـۆ ناتەوپـت بگەريمـەوه، يـان له راستیدا ناتهویّت که سمان بگهریّینه وه . که به نیّمه ت گورت بروّن، که شهر نُهرکه زوّر سهختهت دا بهسهر شانماندادا دلّنیابووم ناتهویّت تاقىمانېكەپتەرە، بەلكى دەتەرپىت ئەم شارە بچكۆلەپ، بەجپېھىلپىن و بـق ژیانێکـی تـر بگەرێیـن لـه شـوێنێکی تـری دونیـادا. مـن بـهر لـه هـهر شتیک سویاستده که م... هیچ مرزفیک پیشتر دیاری وه های پیشکه ش به كەسىپكى تىر نەكىردوە، جىھان... بەڭى سەوسىەنى خۆشەوپسىت، تىق جيهانت پيشکهش به من کرد... ئهوه گهورهترين ديارييهکه تا ئيستا ژننیک لے مسور نوستنرویه بیشکوشی بیاویکی کردبیت. کے مانگ دوای مانگ و سال دوای سال لهگه ل کرکردنه وهی بالنده کاندا جوومه ییشین، که شار دوای شار و ولات دوای ولات گهرام، که کهشتی لهدوای كهشتى گۆرىم و شەمەندەفەر دواي شەمەندەفەر سواربورم، كە شەوم له بیابانه کاندا روزکرده و و له جهنگه له کاندا دویشکه کان بییانه وه دام، که تورشی نهخوشی بلورم و له خهستهخانهکاندا کهوتیم، که گیلرام و نازادگرام، که له دهرباچهی جیباوازدا مهلهمکنرد و په دسار هه لنوی سيمرغناساوه له چياكان شهونخونيم كيشا، كه بهفر ليدام و خور گەرمپكردمـهوه، ئەگـهڵ ھەمـوو بالندەيەكـدا كـه دەمگـرت دلنيابـووم كـه ئەو بالندانە ديارى من نين بى تىق، بەلكو بە پېچەوانەوە ديارى تۆپە بِيِّ مِنْ، هِهُر كُولْيْكِي جَوَانِم بِينْبِيِّت، هِهُر بِالْندهيهُكِي جَوَانِم راوكردبيِّت، هـهر شـاريكي قهشـهنگ بيشـوازي ليكردبـم، لهگـهل هـهر ژنيكـدا خهوتبيتم... تَيْگەيشتووم ئەۋە ديارى تۆپە بۆ من، سەرسەن من ھەموو ئەو سالان سات دوای سات به قوولّی ژیام ... خوّشیم له خوّشییهکان و خوّشیم له ئازارەكانىشىي بىنىي، لېتى ناشارمەرە كە جىھان زۆر سەرسامىدەكردم... ئامادەبورم بى ھەمىور شىتىك بكرىمەرە، كە سىوار كەشىتىيەكان دەببورم بق ئەرەي لە كىشوەرىكەرە بيەرمەرە بى كىشوەرىكى تر، رام ھەستدەكرد گەرىدەيەكىم چەندىن سىەدە لىھ دواي گەرىدە گەورەكانىي دونىياوە لىھ دایکبووم، سه وسه خان من دهمزانی تر بریه منت ناردوه بر نهوهی بریم ... بر نهوه می ههموو شتیک تاقیبکهمهوه، تر منت نه نارد تا تر من تاقیبکهمهوه، تر منت نه نارد تا من جیهان تاقیبکهمهوه، من دهمهویت من تاقیبکهیته وه، منت نارد تا من جیهان تاقیبکهمهوه، من دهمهویت پیتبلیم مانای داواکهی تر وهک من تیبگهیشتم نه وه بوو بروم و بریم، بالنده کان ته نیا به لگهی نه وه بوون که من ریاوم، که من چوومه ته ناو جهرگهی نه و جیگایانهی ریانی تیدایه، ته نیا ریانی مروف نا، به لکو ریان به ههموو جوشنه کانی، سه وسه ن ریان به ههموو جوشنه کانی، سه وسه ن دهستدان له بالنده یه که دلنیایت هیچ که سی تر پیش تر ده ستی ده ستی ناداوه، وهک دوزینه وهی نه دلنیایت هیچ که سی تر پیش تر ده ده تاقیمکردو ته وه که دوزینه وهی نوانیومه تاقیمکردو ته وه که دونیا، خوبه کانی دونیا، چیش تخانه کانی دونیا، جلوبه رگه جیاوازه کانی دونیا، زیندانه کانی دونیا، میشوله کانی دونیا و پهنگی جیاوازی ناوه کانی دونیا و پهنگی جیاوازی گهرما و سه رماکانی دونیا ... من هه مووی تاسه رئیسقان ریاوم.

ئەر دارايەي تىق جىبەجىبكەم، تىق خىقت دەزانىت كىه ناسىنى دونىيا بیکرتاییه، ئەرەي دەتەریّت له شەرى نار ئەم ولاتە دووربکەرمەرە، دەتەرىكت لله ھىلچ جەنگىكلەرە نەڭلىكم، دەتەرىكت دەسىتم يىلس نەبىكت، دەتەرىت كەس نەكورىم و كەس نەمكورىت، رقىم لەوانە نەبىت كە تۆپان خۆشىدەويىت ... دەبىت جىھانگەرىكى بەردەوامىم، دەبىت لە سەفەرىكدابم کمه هیسچ رۆزیک تمواو نابیت، ههمسوق نهوانمی تق داوایاندهکه یت لمهم ولاته مهلعونه دا نه کرده په ... من ئيستا ههمو و شهويکي ژيانم دوو دەنىگ يالْم ينيوه دەننىت، يەكىكىان دەنگى تۆپ كى داوام لىدەكەيىت برؤم و لهم ناگرستانه دووریکهومهوه، پهکیکی تریشیان هاواری بالنده ويِلْهَكَانِي سِهُر ئُهُم زَوْمِينَهِيهُ، بِانگُهُوازِي جِهُنگُهُلُهُكَانِهُ كُهُ هِهُسِتَدُوكُهُمْ ههمیشه بانگمدهکهن، من چاریکم نبیه شهره نهبیّت بروّم و شهم گهشته تەواوبكەم... گرنگ ئەوەپ مىن لە ھەر جېگايەكى سەر زەمىن بىم بىر له تغ دەكەمەرە، ھەمىشە ھەستدەكەم جىھان ديارىيەكى گەورەي تۆپە و بهبی یادی تی مانای نییه . به لام نایشارمهوه له زوّر شاری دونبادا ئەم شارەي خۆم بىرچۆتەرە، لە زۆر جېگاي دونيادا خۆم لە يادكردوه و له بهردهم زوّر ژنی سهر زهویشدا توّم بیرچوّتهوه، ئیتر لهو ساتانهدا تيّدهگەيشتم جيهان بەجۆريّىك منى بردوه گەرائەرەم ئەستەمە، ئەرە ئەر ساته ترسناکانهی لاوازی بوو که دونیا بهجوانی و سیحری خوی دهیفراندم و قوولتر و قوولتر له مانای ناوارهیی خوم و ویلی خوم بهسهر زهویدا تيدهكه يشتم. جكه لهوهش، من ئهو سالانه بهرده وام هه والي ئهم شارهم بــق دەھــات، ســاقى لــه ھەمــوى شــتێک ئاگاداريدەكردمــەوە، ھەمــوى ئــەق ئازاره زۆراندى بەم خۆشەوپستىيەرە گريدراون، ئەر ئازارانە نە تىق و نە ئيّمه كەسمان دروستمان نەكردون، بەلكو ئەم شارھ، ئەم دونيايەي لە مندالییه وه تنیدا ده ژین دروستیکردون، سووتانی مالی ساقی، سووتانی مالْسي ئاموونىيــهكان، كوشــتني قەلەنــدەر ئامــوون، كوشــتنى بالنــدەكان...

دلنيابووم ئەر ھەمبور سالە دەتوپست ئىمە لەم شەرە دوورىخەيتەرە و نەھىڭىت ئەر ئاگرانە بمانگەنى، نەھىڭىت بىسبىن... ئەرە خۆشەرىستى تۆپ، كە بە دوورى ئىمەوە گرىدراوە . كە شەرى ناوخى ھەلگىرسا، كه ههواللي كوشتني بالنده كانم بيست، تيكه يشتم شهر لهم ولاتهدا دوایی نایهت، ئیتر تق ناتوانیت بمانیاریزیت، تق ریگاکهت پیشانداین، تق هەولتىدا رزگارمانبكەيت، ك راستيدا تىق ئىمەت ھەمبور رزگاركىرد، بەلام مهرج نییه نهوانی تار وهک مان لهم رزگارییه تیبگهن، مان دهزانم تاق رزگارتكردوم و نامهويّت جاريّكي تـر بالهكاني خـوّم بشـكيّنم... دهزانـم تـق بهلاتـهوه سـهخته دووباره بيّمان بلّيـت برؤيـن و لـهم ههمـوو شـهره دووريكهوينهوه . دەزانىم لىهو ھەمبوق سىالەدا، لىهق ھەمبوق ترسىهدا ئىهۋەت لادروستبوره که پیویستت به ئیمهیه... به لام سهوسهن سرودی نییه... بـن ئـەرەي لـەم شـەرانەرە تۆرەنەگلۆيم، بـن ئـەرەي ئـەر ھەمبور خوينــه پیسم نه کات، دهبیت بروم، تق له من باشتر دهزانیت که خوینی تر بەرپىوەيە، شەرى تىر بەرپىوەيە ... ئەوەى زۆر ئازارمدەدات، ئەرەپە ناتوانم هیچت بن بکهم... تهنیا دوعاده کهم له خرایه ی شهم ههمبور جهنگانه بەدوورىيىت. ئەۋ ھەمبوق ساڭەي سەقەر لبە جىھانىدا قىرىكىردم رق ببە تەواۋەتى لە خۆمىدا بكوژم، مرۆفىش لەم شارەدا بى رق ناژى... بى رق ناتوانیت عاشق بیت ... دهرؤم و ههموی رؤژیکی ژیانم که ده ژیم و ههمون جوانییهکی دونیا که تامیدهکهم و ههمون پاکییهک که له خوّمدا هەستى يۆدەكەم سوياسى تۆ دەكەم. ھۆندە ھەپە ئاگات لە بالندەكانم بیّت، دلّنیام ئەوانیش هیّدی هیّدی لهم شاره تیدهگهن... روزیّک که غهمگین دهبن تنیانبگه و روزیک که دهمرن ریزیان بگره، ههندی شهو که سهیریاندهکهیت، بزانه من تهنیا کهسیکم که تبا کرتایم، لهگه ل سهفهرهکهی تـوّدا ده ژیـم... حه زدهکهم دلّنیابیـت کـه دونیـا منـی وههـا كردهوه ئيتر له جيگايهكي بچوكدا جيّگام نابيّتهوه ... ئيتر تامردن لهم

سەر زەمىنەدا بەرپۆرەدەبىم، چونكە ئەۋە تەنيا شىپورەى منە بىق ئەۋەى لە تىق دۈۋرنەكەۋمەۋە، ئەۋەى لەم سەر زەمىنەدا ونبىم تەنيا شىپورەى منە بىق ئەۋەى تىق بدۆزمەۋە،

به لام بزانه من بزیه ناتوانم بیم و روو به روو نهم شتانه ت پیبلیم، چونکه له دلهوه دهترسم، نهو چهند ساته کورتهی نهو روژه تیم تیدا بینی دلنیاییکردم که بینینی تی لهوانهیه به جوریک نهخوشم بخات و لاوازمبکات له ههموو خولیاکانم پهشیمان ببمهوه، چاکتره بی من تی نهبینمهوه، هیوادارم بمبوریت، نامهویت خوم بخهمه بهر تاقیکردنهوهی وههاوه ... بزیه لهگهل کوتایی نهم نامهیهدا، بهبیدهنگی، بهبی مالاوایی ههموو نهم شاره و نهم یادگاریانه بی ههتاههتایه جیدههیلیم.

هیـوادارم لهگـهڵ یهکێـک لـه داخوازهکانـی تـردا ئاسـووده بژیـت... هیـوادارم هـهر پیاوێـک تـۆ ههڵیدهبژێرێـت ڕێـزی ئـهو خهیاڵـه گهورانـهت بگرێـت. مـن مالاوایـت لێدهکـهم.

ههمیشه ئاسوودهبه و ههمیشهش بیرتدهکهم.

عاشقى ئەبەدى خۆت: مەنسور ئەسرىن»

نامه که سه رسامییه کی زوری له شاردا دروستکرد. خیزانی نه سرین و هه وادارانی وه ک نه وه بوو بروسکه یه کی گه وره لیّیدابن، مه نسور یه کجار له مال هاتبووه ده ری و نیتر تا هه تاهه تایه و نبوو، تاکه نیشانه یه کی بوو دوو کوپی نه و نامه یه ی بو نیبراهیم نه سرینی باوکی و ساقی مه حمود جیّه یِشتبوو ... دوای نه وه نه ده نگیکمان له مه نسور خوّی بیست و نه هیچ که س له هیچ جیّگایه کی دونیاوه هه والیّکی نه وی بو هیّناین. تا نه میوّش خوشک و خوشکه زاکانی به نومیّدی نه وه ن پوژیک له پوّژان مه نسور له گوشه یه کی دونیاوه سه رهه لدا و ده ربکه و یّته وه، به لام سال دوای سال نه و نومیّدر و لاواز تر ده بن و پوخساری مه نسوریش زیاتر و زیاتر له نومیّدانه لاواز تر و زیاتر له

٣٥ كۆشكى بالندە غەمكىنەكان

بیردهچنته وه، چهند سالیّک له مه و په رخوشکه کانی تکایان له سه و سه نفیکره ت کرد ئه و ویّنانه ی مه نسوریان بداتی که له سالانی سه فه ردا ناردبوونی تا دوویاره بیشی نه وه سه و سه نفیکره ته مه مو ویّنه کانی بی ماوه ی هه فته یه ک به قه رز دانی و دواتر له واده ی خوّیدا و مریگرتنه وه موشکه کانی مه نسور ئه لبومیّکی گه و ره یان له و ویّنانه دروستکرد، هه رکسیّک له ده ره وی و ویّنانه دروستکرد، هه که سیّک له ده ره وی ویّنانه دروستکرد، هه ویّنه کانیان نیشانده دا، به الله وی یه ک یه که سیّک له وی ویّنه کانه و ه به ی یه که وی به که وی به که وی به که وی مه که سیّک که سیّک مه نسور بناسیّته و ه شویّنی بدوّزیّته وه ... به لام تا نه مروّه هیچ که سه وسه ن به دیاری پیشکه شیکرد ... نیدی جاریّکی دی هه رگیز نه بینیمان و نه دوّزیمانه وه .

ئه و ما لاواییه کتوپ په ی مهنسور، سه وسه نی غه مگینکرد. ئه و به پاستی حهنی به بینینه وه ی مهنسور ده کرد. بزنی کوپه که گه گینک نائاسایی و سیحراوی بوو، له و ساته که م و کورت و تیپه په دا که ئه م له به رده میدا وه ستا و بی یه ک دوو ههناسه ی خیرا ئه و هه وایه ی هه نمزی که له جه سته ی مهنسوره وه ده هات، بزنی دونیایه کی نه بینسراو و تازه چوو به سه ریدا، که له و بزنه نه فسوناویت و گولاوییت ربوو که له سه رله شی کامه ران هه نیم نیم نه بینین و له رزین و یه کدی نیم کاردنه مه ستبوو، نه و شه وه تا به یانی به و بینین و له رزین و یه کدی نیم کاردنه مه ستبوو، هه شت سال له وه ویه رکه هیشتا کچیکی مندان کارپ وو، به وجوزه نه یده توانی کوپه کان ببینیت، به لام نیستا ناشکرا جوانیانی ده بینی و پیده تان سه رسامده بوو و فیکره تی باوک که هه ستی به گوپانی کچه که ی ده کرد، به ده نگه پیره که ی که میسیقایه کی حه کیمانه ی تیدابو و پیده که نی و ده یگووت «مروف تا پیر بیت زیات رجوانی ده بینیت… نه وه یه کیکه له و ده یگووت «مروف تا پیر بیت زیات رجوانی ده بینیت ... نه وه یه کیکه له

تا ئەمىرى كەسانىك ھەن دەپرسىن، ئاخىز گەر مەنسىور ئىبراھىم نەرۆيشىتبايە، سەوسەن رۆرىكى لە پاسىتىدا سەوسەن رۆرىكى لە پۆزان وشەيەكى لەو بارەيەوە نەدركاند، بەلام ھەموو دەزانيىن دواى نامەكەى مەنسور دوو رۆز غەمىكى گەورە بەر رۆھى سەوسەنى گىرت، وەك دەلىنى دىيان جار ئەو نامەيەى خويندىزتەوە، چەندىن جار بۆنسى پىرەكىردوە،

مەنىدى جارىش گرىيارە .

گومان لهوهدا نیپه مهنسور بهجۆریک له جۆرهکان باشتر لهوانی دیکه له مانای خهیال و بیرکردنه وهی کچه که تیگه پشتوه، رهنگه هه ر خودی نه و نامەيە دواجار ئابرووى مەنسورى لە زۆر شت رزگاركردېيت، ھەموو ئەرانەي نامهکهیان خوینده وه گهیشتنه ئه و بروایهی که کورهکه کهسیکی بیوه فا و ترسنزک نییه، به لکو که سیکه کاراکته رو بینین و تیگه پشتنی له و چهند سالهدا بهتهواوهتی گوردراوه . به لام له چایخانه و بازاره کانی شاردا چهندین شهری گهوره رویاندا، له و جیگایانه دا که شاعیران و مؤسیقاره کان کوده بنه و ه يپكدادانى خويناوى قەوما، كەسانىك لە خەلكى عەوام و لە ھەوادارانى كامەرانى سەلما تانەي ئەرەپان لەر خەلكانە دا كە يالەرانەكەپان گومانى له پیاوه تی خوی ههبووه، بۆپه به نهینی و بیناگایی کهس هه لهاتووه. ئهو نوکته په ی له دهمی مهنگوری بابه گهوره وه که وته وه که گوایه «له پهکینک له دارستانه کاندا بِلْنگیک گوونی مهنسوری نه سرینی خواردوه » بهجوریک له شاردا بلاوبووهوه، خه لکی له ههموو جنگایه ک دهیانگیرایهوه، شهره قسه و لیّکدانهوهی جیاواز بـق ههڵویّسـتی مهنسـور گهیشـته نـاو ماڵـهکان و تا ناو ژووری خەوتنەكانىش رۆپشت، له ھەندى يانەي شەوانە و لە چەند دائيرەيەكىي دەولەتىدا شەرەكورسىي گەورە قەوما. گومىان لـەومدا نەبسور هەمبور ئەرانىەي مەنسبوريان بە راوكلەرە موقەدەسلەكە، غاشقە گيانفيداكلە، ريِّبواره مەزنەكەي ريْگاي ئەڤين ناودەنا تووشى نائومىدىيەكى بىِّوينە بوون، هەموں به جۆرنےک له جۆرەكان دەيانويست مەنسور لېرەبېت و سەوسەن بهیننیت و وهک سهمبولی سهرکهوتنی نهفین نمونه یه کی گهوره نیشانبدات، زۆرپان دوورکەرتنەرەکەي مەنسوريان بەجۆرنىک لىە ھەلھاتىن دەزانى، ھەندىك هرکهیان دهگیرایه وه بی ترسیزکی و ههندیکی دیکهش بی شه و فهنتازییه بالدارهي لـه رۆحــي رۆشــنبيراني ئــهم شــارهدا لـه كۆنــهوه هێلانهيكـردوه . ساقی مهجمود نزیکی سن مانگ له مال نههاتهده ری، به رگهی توانج و سهیرکردن و پرسیارهکانی خه لکی نه ده گرت، به رگه ی گله یی شه و که سانه ی نه ده گرت که پاره یه کسی زوریان دابوو تا مه نسور سه فه ره که ی پیزیکی ته واویکات، به لام له گه ل هه موو شه وانه شدا مه نسور به نامه که ی پیزیکی قوولی لای فیکره ت گولدانچی و سه وسه نی کچی به جینهیشت. بالنده کانی مه نسوریش له بالنده گه شبین و پی شاوازه کان بوون. شه وان له بالنده کانی دی سه وسه نیان خیراتر له دارستان و ژینگه و بونی جه نگه له کانی خویان نزیکده کرده و ه، شه و پرده گه وره یه ش وایکرد سه وسه ن به خیرایی نائومیدی خوی له مه نسور بیریچیته و و زوو حه سره تی شه و پیرانه له یادب کات.

هەفتەپەك دواى كۆچى مەنسىور، سەوسىەن دەباپ دوا بريارى خىزى بدات، له شاردا ههموو چاوهروانی وه لامی نهومان دهکرد. مالی گولدانچی ئەو چەند رۆژە قىبلەي ھاتوچۆيەكى بەردەوام بوو، ژنانى خۆزانى گولدانچى و یورهکانی بیوچان دههاتن و دهچوون، عیزهت گولدانچی و کورهکانی له جوله یه کی بیوینه دا بوون . به لام فیکره تی باوک سووریوو له سه ر نه وه ی هیچ کهسیک دهست له بریاری سهربهخو و تازادی سهوسهن وهرنهدا. ههموو دهمانزانی خانم روزانیکی سهخت دهری، شهو دهبایه له نیوان کامهران و خاليددا پەكۆكپان ھەڭبزېرېت، سەوسەن دەبزانى ھەڭبزاردنى ھەر بەكۆكيان تورهپیه کی گهوره و گرییه کی دهرونی قبوول لهوی دیکه دا دروستده کات. دوو رۆژ بەر لەوەى دوابريار بدات، فيكرەت گولدانچى نامەيەكى نهينى لە ئاموونىيەكانەۋە بى ھات كە ھەرەشەيەكى ئاشىكراو گەورەي تىدابوۋ، بەيتى نامه که نه گهر سه وسه ن شور به بکورانی قه له نده ر بکات، به و کاره ی سوکایه تبیه کی گهوره و بیخورمه تبیه کی بیوینه به خوین و ماندووبوونی ناموونييه كان دهكات و نهوان ليني نابوورن. لهو كاته دا خاليد ناموون زۆربەي رۆژەكانى لە ئوتۆلەكەي باوەجانىدا دەبردەسەر، زۆر بە دەگمەن دەھاتە دەرى، ھەنىدى ئىواران بە قاتە رەشەكەيەرە لەبەردەم يەنجەرەي ئوتیله که دا ده وه ستا و سه پری ده ره وه ی ده کرد، نیه وه روان داده به زی بق چیشتخانه په کی نزیک و نانی ده خوارد و دوای سه عاتیک دهگه رایه وه بی ئوتێلەكە، لـﻪ كاتـى نـان خواردنـدا قسـﻪى لەگـﻪڵ كـﻪس نەدەكـرد، بـﻪ ھێمنـى نانه که ی ده خوارد و بیشه وه ی سه بری که س بات پان شاور له که س بدات،وہ دهگەراپ،وه ژوورهک،ی خنزی، ئیم، که شاءوان لیه ژیر زهمینی ئوتىلەكلەدا كۆدەبورىنلەرە، ئارەزوريەكلى زۆرمان ھەبلور بزانيلن خالىد لله رُوورەوە چى دەكات. بەلام بەۋەدا ئوتىلەك، مىوانىكى دىكەي تىدانەبىو سه پرکردن و چاوه چاوه ی زور ناسایی و ناسان نه بوه، شهو چهند جاره كەمەي خزمەتچىيەكان بى جىنبەجىكردىنى شىتىك چوونە ژوورى باسىيان لەوھ دەكىرد كى خالىد ئاموون بەردەوام جانتاكىمى يېچاوەتموھ و بە قاتموھ دانیشتووه و ههندی جاریش بن ماوهی نیوسه عات له ژووره که دا دیست و دهجیّت و دواتس دهگهریّته وه سهر کورسییه که و بیّشه وه ی هیچ بکات دادەنىشىنت، لە ييارنىك دەجور چارەروانى ئەرەبنىت فەرمانى سەفەرنىك يان بلیتی شهمهنده فه ریکی بن بیت و بکه ویته رئ. خاوهنی نوتیله که چهندجاریک پیشنیاری بق کرد تەلەفزیۆنیک یاخود رادیقیهکی بداتی تا له ساتهکانی بینیشیدا خوی به شتیکهوه سهرقالبکات، به لام ههموو جاریک بهساردی سویاسیده کرد و ده یگووت ئاره زووی بینینی هیچ و بیستنی هیچ شتیکی نييه . له ههموو ئهو ماوه يه دا خاليد تهنيا سيّ جار چووه دهرهوه و كهميّك به شهقامه کاندا پیاسه یکرد، جاریک بن نهوه بور هه ندی گزره وبی تازه و دەرماننكى دان بكرنىت، جارى دووەمىش بىز ئەوە بوو لە «فۆتۈگرافى چیا» ویّنهی بالّنده کورژاوهکانی خوّی ههلّگریّتهوه، جاری سیههمیش بەسسەرداننىكى كىورت گەراپسەرە بسەردەم دوكانسە كۆنەكسەي خىزى كسە ھسەر وهک جاران شوینی فرؤشتنی کهلویه لی ژنانه بوو. خالید شهو روژه بق ئيستنكى كورت له بهردهم دوكانهدا وهستا و بنيتهوهي بحينته ژووري به يەلە گەراپەرە بى ئوتىلەكە، كەسىمان ھىچى تايبەتىمان لەسەر روخسارى نەخوينىدەرە، كەسمان تېنەگەيشىتىن ھەسىتى بەچىي كىردوھ، لەوانەپە ھەسىتى

یه هیچ نهکردینت. چهند سالنیک دواتر که خوی باسی نهو روزانهی بق گەنجىكى ئاموونى گىرايەرە، گروتى «جگە لە تىيەرىنى كات... جگە لە شويّن بيّي يۆستالّي زەمان لەسەر ژيانم ھەستم بە ھىچى تىر نەكىد». ههموو دلنیابووین دهقیقه و ساته کان له ژیانی خالیددا به سهختی و خاوی دەرۆن... بەجۆرىكى خاو كە مىرۆف لە نىدان چركەيەك و چركەيەكدا كاتىكى تەرارى ھەپ بىر لە زۆر شت بكاتەرە، ھەمور كە بەبەردەم ئوتىلەكەى باوهجاندا دەرۆپشىتىن و سەرمان بىق ژوورەكەي ئەر بەرزدەكىردەوە، لەو دىيو پهنجه ره کانه وه هه ستمان به سستی و قورسی جولهی کات ده کرد. له و ماوه به دا هیچ که س له خه لکی شار سه ردانی خالید ناموونی نه کرد، هه تا ئەوانەش كە ئارەزووى ئەوەيان ھەبوو سەردانيېكەن خۆيان لە سىلاو و ديدارى پاراست. له و چهند ههفته په دا شهر شیتانه له زوربه ی ههریمه کاندا ناگری سهندبوو، روزانه کوژراو و بریندار دهماتنهوه بن شار، ههوال زوّر بلاویهو که ناموونییهکان به زیاد له پینج سهد چهکدار له شهرهکاندا بهشداران و ئەو ھۆزانەي لەتىپف ئاموون سەركردايەتيان دەكات، ريكريكى گەورەن لە بهردهم ئهوهي په كېتىپيه كان له ههندي قۆلهوه پېشىرەبېكەن. بوونى خالىد ناموون به تهنيا لهو شاره دا هه ستيكي قوولي ناره جهتي خولقاندبوو، ههتا هەندىكمان كەمىك لەسەر سەلامەتى و زيانى دەترساين، ھەستماندەكرد خق قايمكردني له ئوتيلهكه و دەرنەكەوتنى لەسەر شەقامەكان دەگەريتەوە بىق ترسیکی تایبه تی که پهیوه ندی به شهر و کوشتنی بالنده کان و سیاسه تی بنهماله كه يه وه مه به الله كه سمان تينه كه يشتين كمه كي بالنده كاني کوشتوره، له هممور لایه کهوه بیّده نگییه کی قبورل ههبور، وهک زوّریهی ئهو تاوانانهی بکهرهکانیان دیارنییه، خه لکی کوشتنی بالندهکانیان لهبیرکرد و دوای نهکهوشن. لـهو چهنـد ســالّهی دواتــردا ههندیّـک شــت روویانــدا کـه زوّر سهرنجي ئەوانەي راكيشا كه بەدواي ميترووي ئەم رووداوانەو، بوون، له دوو بۆنــهی جیــاوازدا دوو پیــاوی ئاموونــی لــه دوو شــاری جیــاواز و لــه دوو

ريكه وتسى جياوازدا، شهو بهدهم خهوهوه هه لدهستن و بينهوهي ناگايان له خۆپان بنت، بنتهوهي دواتار هيچيان له بيربنت تهقه له ژنهكاني خۆپان دەكەن و دەيانكوژن. بالاوبوونەۋەي ئەو دوو ھەواللە دەشىيا زۆر گرنگ نەبنىت، بەلام ئەرەي گومانەكەي زۆر گەورەكىرد ئەوەبىور كە ھەمان چیـرۆک دەریـارەي خالیـد ئاموونیـش دەمـاق دەمـي دەکـرد. چەنـد سـاڵێک مواتر کاتیک خالید ناموون بوو به فهرمانبه ریکی زور گهوره له یه کیک له وه زاره ته کانی حکومه تی په کگرتووی هه واپنردا و له په کننگ له هه ره گهره که خۆشەكاندا كۆشكىكى سىن قاتى دروستكرد، ياسەوانەكانى دەيانگىرايەوە که شهوان چهند جاریک بیناگا و نوقم له خهودا ههستاوه و تاپریکی کونی هه لگرتوره و به نوستویی ویستویتی بچیته سه رجاده که و لهویدا بیته قینیت، بهلام ئهوان ههمیشه له کاتی خزیدا فریاکهوتوون و بهناگایان هیناوه و گێراندويانه ته وه بن سهرجي خهوي خني، ناخن ئهو قسانه هيچ شتێکي دياريكراو و كۆتايى و بنەبرمان لەسمەر رووداوەكانى ئەر دەممە ييدەلين، نازانين ... پنده چنت ئنستاش دواي ئه و ههمو و ساله هنشتا ته منکي گهوره و چر لهسه ر شهوى كوشتنى بالندهكان نيشتبيت و ئاسان نهرهويتهوه .

دوای هه ژده روّژ له و توتیله دا، تیواره ی یه ک شهمه یه کی سارد، که سیک به هیمنی له ده رگای ژووره که ی خالید ناموونی دا، خالید له ناکاو راچله کی و دلّی به خیرایی که و ته لیدان، شیوه ی لیدانی ده رگاکه و ه ک لیدانی خرمه تجییه کان نه بوو، نه مجاره ده سیتیکی هیمن و نارام تر به لام دلّنیا و بیری ده کرد، بیره حم ده رگاکه ی کوتا. خالید له میزبوو چاوه روانی نه م لیدانه ی ده کرد، پیره حم ده رگاکه ی کوتا. خالید له میزبو و چاوه روانی نه م لیدانه ی ده کرد، پیره ده فته بوو بیری له هم مووشیوه ده نگه کانی نه و جوّره کوتانه کرد بووه و ه ده نازانی دواجار له یه کینک له م شه و و روّژه روّر دریّژانه دا ده سیک که ده درگاکه ده دات و هه والّیکی بی ده ده دی جار له خه و نه کانیدا سه فه دریکی دوورودریّری چه ند ساله ده هینییت ... هه ندی جار له خه و نه کانیدا ده یبینی سه و سه ن خوی هه واله که ی بی ده هینییت، خه و نه کانی روّریه یان

تیکه لاو و نالفز و ترسناک بوون، که هه لدهستا ماوه یه کسی دهویست تا دهگهرایه وه دۆخی جارانی خوی ... به لام تارس و راجله کانی پیشووتری هیچیان وهک ترسی ئهم ساتهی قبورل نهبوون کاتیک دلی به دهنگی ئەو دەستە نەناسىراۋەي لىە دەرگاكەيىدا راچلەكىي. ترسىي دوورودرينىژى لىه مردن له جهنگه له کاندا به نهندازه ی نهم ترسه ی نهبوو، نهو ساله ی له كۆتىقار تووشى بەتاى جەنگەل بوو، ئەر كاتەي بلنگىكى گەورە لە نزىك حەيدەرئاباد پەلاماريىدا، ھۆنىد نەترسابوو... نا پۆشىتر لىە ھەمبوق ژيانيىدا به ئەندازەى ئەو ساتە دلى نەلەرزى بوو. كە دەرگاكەي كردەوە دەستى دەلـەرزى، ترسـیٚکی گـەورە لـه چاویـدا بـوو کـه بەدەگمـەن دەپەرىيـه سـەر روخساری بیاویکی نامرونی. له بیش دەرگاکەدا نەبیلی بینی، یەکیک له بورزاکانی سهوسهن که به قه لافهتی بیاویکی گرنگهوه له مهرده رگاکه دا وهستابوو، قاتیکی شهکهری نبوی و جووتیک بینلاوی بریقهداری قاوهیی له ینکردبور، نهبیل به هنمنی سالاوی لنکرد و ینیگروت که نامههکی تايبەتى له سەوسەن خانى بورزايەوە بنيه، خالىد بەدەنگىكى كەمنىك لهرزوک فه رمووی له کوره که کرد بیته ژووری و کهمیک پشوویدات، به لام نهبیل پیباشبوی نامه که بداته دهستی و بروات، کورت و بیقسه نامه یه کی له گیرفانی دهرهینا و دایه دهست خالید ناموون و به ههمان رینزی زور و دەنگى بىر حورمەتەوە خوداحافىزىكىرد و بە خەندەيەكى ھىمىنەوە لە يلەي ئوتێلەكە چوۋە خواري.

نامه که ی سه وسه ن کورت بوو، به لام به خهتنگی قهشه نگ و پوون نوسرابوو. خالید که کردییه وه دلّی زوّر به خیّرایی لیّیده دا، به پهشوّکان و نائارامییه وه له سهر ته نیا کورسی ژووره که دانیشت و دهستیکرد به خویّندنه وه:

« زوّر بەرپىز خالىد ئاموون

نزیکی ههشت سال لهمهویهر بهر لهوهی نیدوه برون بق سهفهر، به

ھەمووتانے راگەیانىد كے دوای سالانی دوورودرنىری سەفەر مىن دەتوانے تەنىيا شىور بە يەكىكتان بكەم، يىمگورتىن كە ئىيوە دواى چەندىن سال دهگهریّنهوه و دهشیّت دوای شهوه من بـق نیّـوه نهبـم. دواجـار کـه مـن و تـق چاومان بهیهک کهوت و قسهمانکرد، راستگزیی تق سهرسامیکردم، خوشحال بووم که ههسته کانی خوّت و رسته کانی خوّت بن دروّ به من گووت. نُهوه گەورەپپەكى بيوينەبور لە تۆدا. بەلام لەگەل ئەرەشىدا ھەستمكرد سالانى زۆرى سەفەر مان و تازى لە يەك نزيك نەكرىزتەرە . ھەسىتدەكەم مان و تاق يذكهوه بهختهوهر نابين. نه تق لهگهل مندا بهختهوهر دهبيت و نه من لهگهل تـوّدا... مـن تامـردن رِيْزيْكي گـهورهم بـق ماندووبـوون و ئازايهتـي تـق هەيە . گرمانىم لەرە نىيە كە تى بىاوىكى خۆبەختكەرىت ... كەسىكى ئازايانە بهسهر زهویدا گهرایت، نازایانه منت خوشویست، دلنیاشم نازایانه نهم برياره قەبورلدەكەيت كە من لە نيوان ھەر سىپكتاندا يەكىكى تىر ھەلبريرم و لهگهڵ كهستيكي تـردا بريـم، دهزانـم بـهم بريـاره زوّر ئـازارت دهدمم، زوّر لەرە غەمگىنىم، بەلام غەمگىنى بەشىپكى گەررەي ئەم چىرۆكەي ئېمەيە، لە يهكهم رؤره وه غهمكيني لهكه لماندا بووه، لهكه ل من و تق و ههموو تهواني تردا، من زورم بي ناخوشه كه ناتوانم بهخته وهرتبكهم. هيوادارم زيان له داهاتوودا زور كامهراني گهوره و سهركهوتني گهورهت ييببهخشيت. له دلهوه هیوای خوشبهختیت بو دهخوازم، حهزدهکهم توش له دلهوه هیوای خۆشىبەختىم بى بخوازىت. ھىوادارم تىمبگەيت و رقت لىم نەبىت، دلنيابە بالنده کانت وه ک گهوره ترین یادگار تا کوتایی لهگه لمدا ده ژین. گهر به هاوريِّيهكى خوِّشت قەبورلمبكەيت كامەران دەبىم.... سەوسەن فيكرەت». خالید ئاموون چەند جاریک نامەكەي خویندەوە، وەك باوەرنەكات ھەموق

جاریّک که دهگهیشته کوّتایی دهگه پایه وه سه رهوه و دوویاره دهیخویّنده وه ... سی باره دهیخویّنده وه ... چوارباره دهیخویّنده وه . نهیده زانی له کویّدا دهبیّت بوه ستیّت و چیتر نهیخویّنیّته وه ، له جیّگایه کدا هه ستیکرد دهگری، زوّر به

دەنگى بەرز دەگرى، بە جۆرنىك دەنگى گريانەكەي لە رارەرى ئوتنلەكەدا دەبىسىترا، خزمەتچىيەكان كوييان لىبور لەكەل گريانەكەدا دەيكورت «بۆ... بۆ سەوسلەن... بۆ. ئەر كورەي سلەلما چى لە من باشلترە... بۆ سەوسلەن... بن بريار بن يياوكوژ و چەقۆكىشەكان دەدەيت... بنز؟». خالىد زياد لە نیوسه عات گریا، ئینجا هه ستا و چووه به ر ده ستشوره که و دهمو چاوی شت، خاولپیه که ی خوی و دهرمانی دانه که و فلّحه که ی پنجایه و و خستییه ناو جانتاکهی خوی و دووباره جانتاکهی داخستهوه الهسهر قهراغی، به نجه رهکه نامه که ی هه لگرت و قه دیکرد و خستییه گیرفانی جاکه ته کهی و جانتاکهی مه لگرت و له یله که کان هاته خواری. کاتیک خاوه ن نوتیله که به وجوّره تیکشکاو و غهمگین بینی بینگووت «خالید بهگ، نیواره به کی درەنگە، بەراسىتى ئۆوارەيەكى درەنگە، ئۆستا زۆر زەحمەتە لە نەقلىاتەۋە ئوتومبيلت دەستېكەرىت، تكاپە ئەمشەرىش لىدە بەينبەرە ... تۆرىكى تىر دەبنىت بە شەو و رنىگاش ئەمبىن نىيە، رنىگاى ھەولنىر شەرنكى گەورەي لهسه ره و باش نبیه به شهویکی وا بکهویته ری ... به قسه مبکه و مهری ». خالید به دهنگیکی بریندار و لهرزوکهوه گورتی «ناتوانم دهقیقه یه کی دی لهم شارهدا بميننمهوه ... بمبوره، ناتوانم دهقيقه يه كي ترتيا بريم» . دهنگي بهجۆريك بريندار و پېر له خوين بوو، دلني مرؤشي ههلاههلادهكرد. خاوهن ئوتنله که خنری تا سهر شوسته که جانتاکه ی بن هه لگرت و تاکسییه کی بن گرت، لهبهردهم تاکسیپهکهدا باوهشی بیاکرد و گووتی «کورم به نومیدی ئەرەم سەركەرتورېيت... دان بە خۆتىدا بگىرە، مەھىللە خەفسەت زەفسەرت پێبهێنێـت». کـه تاکسـپيهکه لـه بـهردهم ئوتێلـي باوهَجانـدا جـوڵا و لهنـاو ئوتومبیلهکانی تردا ریکای خنی کردهوه، کهسمان نهماندهزانی تا یازده سائی تر خالید ناموون ناگهریته وه بن نهم شاره و دووباره جاوی بهم شەقامانە ناكەرىتەرە،

هه واللي نامه که ی سه وسه ن وه ک با بیهنننت و بروسیکه بسات به شاردا بلاوبووهوه، پەكەمپىن پەرچەكىردارى گەورەي نامەكە لـە چاپخانـەي پهیولهی نازادهوه بیسترا که تنیدا دهنگی گزرانی بهرزکراسهوه و ههوای سهفا و شاییکردن بالی بهسهر ههموواندا کیشا. به لام دهنگوباسه که وه کو هه صور هه والنیکی تری ناو ئه م شاره سه ره تا شوینی دوردلی و گومان بوو، مهتا کاتنیک له ئوتنالی باوهجانیشهوه مهوالی رؤیشتنی خالید ئاموونمان بیست زوریهمان هدر باوهرمان نهکرد، به لام که بیستمان یورزایه کی دیکه ی سهوسهن «هوشیاری یـوره خهنده» به دارەتتكى تايبەتىي كامەرانىي سەلماي بانگكىردوە تا سىبەي بچينت بىق ماللي فيكرهت گولدانچى و لـهوى نانى نيـوه رو بخـوات، ئيـدى شـتهكان تا ئەندازەپەك روون دەياننوانىد. ئەر ئۆوارەپە بەينچەوانەي چارەروانى ههمووانهوه هیچ یهک له مهنگور و کامهران له چاپخانهکهدا دهرنهکهوتن، بنده جور تا هه والنکی زور گرنگ و گهوره یان پی نه بنت نه یانه ونت خزیان ئاشكرابكەن، ئەر شەرە ھەمورمان بە دوردلىيەرە خەرتىن، پىمان وابور گەرچىي چىرۆكەك سەربوردى خۆشەرىسىتىيەكى گەررەپ، راب چەنىد سهفه ریکی مهزن ده ستیپیکردوه و روحیکی گهردونی ده به خشیته میرووی خۆشەويستى له شارەكەماندا، بەلام لە زۆر جېگادا برگەي وەھا خويناوي تێكەوتبـور، وايدەكـرد دڵمـان ھـەردەم بلەرزێـت. بـﻪڵام ئێسـتا دواي ونبوونـي مەنسىور ئەسىرىن و مالاواپى خالىد جگە لـە كامەرانى سـەلما و بالندەكانى هيچى ديكه نهمابوون ... هيچى ديكه . بهلام ههموو لهوه دهترسانن کچه کهی گولدانچی ههوایه کی رهش بنیشیته سهری و بلیت من شوو به كامەرانى سەلماش ناكەم، ديارە ئەرە يېچەرانەي ئەر رېكەرتنە گەررەپ بوو که سهوسهن و داواکارهکان مۆریانکرد، به لام لهو سهردهمی شهرهدا شتیک به ناوی پهیمانهوه نهمابوو، لهبهرشهوه ترسهکانمان هن و بههانهی خوّی ههبوو... به لام نا بیده چیّت خودای ناهه نگ و هه لیه رکح، به کیّک له بنکه سهرهکییهکانی خنوی لهم شارهدا دامهزراندبیّت، خه لکی شهم شاره ههتا له کارهساتی گهورهشدا دهرفهتیک دهدوّزنهوه ههلیهرن، له دوای شین بینت یاخود له خوشیدا، له نیشتیمان بن یاخود له غهریبی، ههمیشه جیّگایهک دهدوّزنهوه بن نهوهی دهستبگرن و ههلّبهرن... وهک ئەودى ئەو جوڭە نەرمە، ئەو دەستگرتنە بازنەييە، ئەو يېكەرە نوسانە توندهی له هیچ جوره سهمایه کی تری دونیادا نییه، تاکه شتیک بیت مرؤڤی نیمه له تارس و تهنهایی قوولی خوی رزگاریکات و توند بهوانی ىيكەرە گرييبىدات. وەك ئەوەي ئەر يېكەرە قفلبورنىدى سىمماكەرمكان تەنپا تەعبىرىك بىت لە رۆچىكى دەستەجەمعى كە بە كارىگەرى شەر و هەلاھەلابوونىي سىاسىي ھىدى ھىدى بەرەو ئاوابوونىكى ھەمىشەيى دەروات، ئەو رۆژەي كىه كامەرانىي سىەلما چىوو بىق مالىي گولدانچىي، زۆربەمان لىه بەيانىيەرە بە جلى كوردىيەوە ھاتىنەدەرى، جلەكانمان جلی ناههنگ و هه لپه رکين بوون، شهو جلانه ي چهند سيال بوو په هـنې شهر و شوری به رده وامه وه، به هوی که مبوونه وهی شووگردن و ژنهینانه وه، به فرن گرانبوونی تیجوونی ئاههنگهکانه وه زور نهمانده هینانه ده رهوه، به لام گهرچی شار چواردهوری به نههامهتی و شهر و برسیتی گیرابوو، هەستماندەكرد بەراسىتى يۆرىستىمان بە ئاھەنگۆكى راستەقىنەيە تا تواناکانی شادیمان تیا ده رکه ویشه و بیسه لمینینه و که زیندووین و هیشتا توانای کامهرانیمان تیدا ماوه . ههموو وهختیک لهم شارهدا که کارهساتی گهوره و ترسی گهوره دامانده پزشیت، به هانه یه ک دهدوزینه وه پیکهوه ده سنیتانه یه ناو پیکهوه ده سنیتانه یه ناو کاره ساته کان شیتانه یه کی کاره ساته کان شیتانه یه کی کاره ساته کان شیعتانه و های که ووتانه هیستیری و لیکترنجانه تونده له نیوان ویستگه کانی غهمدا ته نیا شتیکه به زیندوویتی پامانده گریت . نه و پوژه ش که کامه رانی سه لما چوو بر بینینی خانمی بالنده کان ، بینه وه ی برانین چی له گورییه و چی پووده دات ههموو خومان بر ناهه نگیکی درنده و بیله میه با ناماده کرد .

بەينچەوانەي ھەوالەكەي دويننيوه، كامەران بىق خواردنى نيوەرق لە مالِّي گولَّدانچي داوهت نهکرابوو، شهوه بهشيک بوو لهو درق بچوکانهي خەلكى شار دەيانخستە سەر ھەمور ھەرالىكى گەررە و بچوك، بەشىپك بوو لهو کولتوره دوورودرندهی درؤکردن که نهخزشی گهورهی خهلکی ئەم شارەبور. كامەران دەبايە سەعات سىن لە ماڭى فىكرەت گولدانچى ئامادەبىتىت تىا ھەوالىكىي گرنىگ وەربگرىتىن. كورەكسەي سىمالما بىق ئىمو نیوہرۆپ ھەر ھەمان ئەر جلـە كوردیانـەي كـردە بـەر كـە ھەشـت سباڵ لەمەوبەر بىز داوەتە دەسىتەجەمعىيەكەي سەوسەن لەگەل داواكارانى تردا کردبوویه بهری، شهر بهدریزایی شهر ههمور ساله شهر جلهی بق ئەم رۆژە بەقەدكىراوى ھەلگرتبىوو. كە لە دەرگاى مالىي گولدانچى چوو بهوديودا سهوسهن وايدهزاني ئهو ههموو سالهى نيوان ئهم دوو بؤنهيه زور خيرا تيهريوون، ئيستا بەزەحمەت بتوانيت وينهى ئەوساي كامهران له وینهی ئیستای جیابکاته وه ... مهمور شتیک گریدراو و یهک ریگا و ریک دهماته بهرچاوی، دهبایه ههمور شتهکان بهوجوره رووبدهن که روویاندا، بینینهوهی کامهران له و جلانه دا نیشانهی نهوه بوو که ریتمینک و پهکیتیپهک و هارمزنیپهکی گونجاو له نیتوان ههمور شهو سهودهمه جياوازانه دا هه په که شهر دور ساته دورره له پهک نزيکرهکه نهره ، نزيکي

نیوان ئه و دوو ساته نزیکی کات و زهمان نهبوو، به لکو نزیکی ویسه کان و ماناكان بـوو، كـه زياتـر لهنزيكـي شـويّن و كات مـروّڤ سهرسـامدهكهن. لنكجرونى ئەو دور ساتە سەوسەنى راجلەكاند، وەكو ئەرەبور دونيا يەك سوری گهورهی خواردبیت و جووبیتهوه سهر ههمان خالی بیشو. ناخق دهكرا له يهكهمجارهوه، بينهوهي بهيليت تهو ههموو كاته تيبيهريت، كامـهران هه لْبِرْيْرِيْت؟ ... سهوسـهن لـه دلْـي خوّيـدا گووتـي «نـا نهدهكـرا، دەبوراپ زەمان و ئيمه ھەمورمان بەر ھەمور ييچارپيچەدا برؤين. تا بگەینەوە سەر ئەمىرۆ». كامەرانى سەلما زۆر لىە سەوسەن زیاتىر گۆرانەكانى دەبىنى، باشىتر تىدەگەيشىت كات چى ويرانكىردو، و چى لە جَيْكًاى ويْرانييهكان دروستكردوه، مالّي گولْدانچي بهچهشنيك گۆردرابوو، کامهران ههرییی بخستایهته بهر دهرگای نهو ماله موجرکیکی سارد به لهشیدا تیده یه ری شه و پیربوونی فیکرهت و پیربوونی دیوارهکان و کالبوونهوهی رونگهکان و لاوازی درهختهکانی حهوشهکهی روونتر لهوانی دى دەبىنىي. ئەو رۆژە كە چىوۋە قاتىي سىەرەۋە سىەرى لەو ھەملوق بالندهيه سورما كه ينكهوه دهيانخوينيد، دهيان قهفهزي جزراوجير بهجۆریکی ئەندازەیی، وەک چۆن دۆلابی كتیبهكان و رەفی كتیبهكان له كتيبخانه كۆنەكەدا ريزكرابوون، به هەمان شيوه ستوون دواي ستوون و ریز دوای ریز، لهسه ریهک و له پال پهکدا ریزکرابوون. کامهران سهیری ليهات كه بينى سەرسەن لەسەر ھەمور قەفەرىك لە قەفەردكان نارى لاتینی بالنده کانی نوسیوه، ئه و ناوه قورس و دریزانه ی به هیچ که س له بهر نەدەكىران، گەرچىي ژوورەكە بىزن بالندەيەكىي زۆرى لىدەمات، به لام بۆنه که وهک جاران له بهر که پیووی شهر ناخیزش و تییژ نه پیوو، ئاشكرا بى خۆشكرنى بۆنىي ژوورەكە، سەوسەن گىراوەيەكىي تايبەتىي به کارده مینا که بیده چوو لای په کیک له عه تاره خومالییه کان کریبیتی. دیمه نی بالنده کان و شیره ی رینکخستنیان به پینی گهوره و بچرکی و

رەنىگ لىە بىەر دلالى كامبەران زۆر قەشبەنگ بيور، سەرسبەن وەك جياران لەوسەرى ژوورە گەورەكەدا چاۋەروانىدەكرد، يەكەمجاربور بېينېت سەوسەن مەكياجىكى راستەقىنەبكات، جلىكى شىنى كاڭى دريىرى لە بەردابور كە سـهر شـانه کانی که میدک رووتبوون، یه که مجاری بـوو قوله باریکه کانـی ببینیّت، پهکهمجاربور به شیکی زیاتس له پیستی ببینیّت که تابلیّتی ساف و سبی دهینواند. سهوسهن لهو روزه شدا بینهوهی شادومانییهکی راستهقینه لهسهر روخساری بیّت، پیشوازی له کامهران کرد و چاپهکی پر گهلای بونداری بو تیکرد و بهرامبهری دانیشت و گووتی « کامهران، وابزانـم دەزانىـت بۆچـى ناردوومـه بـه دواتـدا... دەبنِّت بزانىـت، دلنىـام لـەو مەسەلانەدا پياوانيش غەرىزەپەكى باشىيان ھەپە، بەتاپبەت يياويك ئەو ههموو ساله توانای خوی له راوی تهیروتیوری دونیادا بهکارهننابیت». کامهران بیکهنی و گورتی «سهوسهن خان، من بیاریکی سادهم، تنق رُنيِّكي ساده نيت، رُنيِّكي ئاسان نيت. لهبهرئهوه ناتوانم هه ليبهيِّنم منت بِو بانگکردوه». سهوسهن کهمیّک له شیّوه دانیشتنی خوّی گوّری و به هیّمنی گروتی « نا وانییه، من ژنیّکی قورس نیم، بوّیه بانگمکردیت، بق ئەرەي يېتېلىنىم دەمەرىت شىروت يېبكەم...»، كامەران ھەسىتا و گورتى «سەوسەن خان... بەمە دلام خۆشدەكەپت و دەمكەپت بە خۆشبەختترین كەسى ئەم دونيايە». سەوسەن گووتى «كامەران دانىشە تكاپە دانىشە. زور قسهم ههیه بیکهم» . کامهران دانیشت و بق نیستیک جگه له دهنگی بالنده کان و لیدانی دلی خوی گویی له هیچی دیکه نهبوو. سهوسه ن گروتی « کامهران خوّت دهزانیت که مهنسور نیبراهیم به ویستی خوّی دهستبه رداری داخوزییه کهی خوی بوو و بریاریدا بگه ریّته وه بو سهفه ر، لنِتناشارمهوه من ئیستاش غهمگین و تورهم لهوهی تنو شهرت لهگهلّ کوریّکی وادا کرد، به لام زوّرم بیّخوشه که ههستده کهم به شیمانیت. ئیتر

ئه و چیتر له نیوان من و تودا نابیته ریگر... تیدهگهیت، من دهمزانی ریزگریک دیت یه کیکتان ده رون و شوین بی نهوی ترتان چولده کهن. من گورتم هیچ نهبیت یه کیکتان که دونیا دهبینن، که ژنه جوانه کانی سهر زهوی دهبینن، که تامی جوراوجور ده کهن، ئیتر وه که جاران منتان خوش ناویت. به لام نا، من به خته وه رم، من زور به خته وه رم، هه رسیکتان سی عاشقی راسته قینه بوون، سی عاشق له و چهشنه ی هه مو ژنیکی دونیا خه ونی پیوه ده بینیت ... به لام هه ریه که و به جوری خوی».

سەوسەن كەمئىك لە دامئنى كراسە شىنەكەي جاككرد و بە بالندەكاندا روانسی و ههناسسه یه کی هه لکیشاو گورتسی « مهنسسور نهسرین وای بسه باشتر دهزانیّت به جیهاندا ویّل بیّت و بگهریّت، نهوهک لهگهلٌ مندا لهم شاره بچوک و ناخوشه دا باری و بمینیته وه . من تومیدی ته وهم هه بوو ههر سیکتان بهشیمان ببنهوه، دیاره گهر ههر سیکتان بروشتبانایه و نه گهرابانایه ته وه من وه که ههر ژنیکی تر بریندارده بووم ... به راستی که برینداردهبووم، تا ماوه یه کی زور وام هه ستده کرد من له ژنی تر ناچم و ئەرجۆرە شىتانە برينىدارم ناكەن، بەلام نا ... ھەسىتدەكەم منيش وەك ھەر ژننکی ترم ... وهک ههر ژننکی تر. به لام گهر ههر سنکتان پهشیمان ببوونايه تهوه، ههر سيكتان برؤشتبانايه و نهگهرابانايه تهوه، من رقم ليتان نەدەبور، بە پێچەرانەرە ھەستىدەكرد ھىرام بۆ ئێرە گەيشتۆتە جێگاى خوی، من له سهرهتاوه گووتم برؤن و دونیا ببینن ئهوسا به راستی تيدهگەن ئايا منتان دەويىت يان نا ... وانىيە ... چ مانايەكى ھەپە مىرۆف ژننے مەلبژیریت له کاتیکدا میشتا میچ ژنیکی تری شهم دونیایهی نەبىنىـوە ... كامـەران جـاران خەللىك تەنىـا گوندەكانـى خۆيـان ھەبـوى بـق ئەوەي ھاوسىەرى تىا ھەڭبرىن، بەلام ئىستا ھەمىوى دونيايان ھەيە... ههملور جيهانيان له بهردهستدايه . من سوياستدهكهم كه لهو ههملوو ولات و شارهی دونیادا منت له بیرنه کرد. ئهوه شتیکی گهوره بوو له تۆوە ... شتنک بوو دلنیاییه کې گهورهي به من به خشي ... ئهوهي يندام که دهتوانم بهرابهری ژنهکانی تـری دونیـا بوهسـتمهوه... وانییـه؟ تـهوه زور نییه؟ دیاره ئهوه بق ژنیکی نهخوشی وهک من زور زوره . هیچ ژنیک نىيە لەم سەر زەرىيە بە راستى بى بىارىكى لەر چەشىنە نەگەرىت، بهلام همهر تنق وا نهبوويت، خاليند ئاموونينش وهک تنق منني لنه بيس نەكىرد، بگرە ئەن شىپتانەتر منى خۆشۈپسىت. دواجار كە قسىەم لەگەڭدا كرد هەستمكرد ئەو لە خۆشەرىستى خۆيدا بى مىن دەتوانىت شىتى زۆر خراب بكات. ئه منى گهرم خۆشىدەويت و بەرامبەر ھەمبور دونياش سارده … تیّدهگەیت کامەرانی سەلما دەلّیّم چی. دواجـار بیرتـه کـه بۆنـم به دەستى تۆۋە كىرد، بۆنىم بە لەشتەۋە كىرد، بۆنىم بەسەرتەۋە كىرد. بەوجۆرە خالىد ئاموونىشم بۆنكرد، خالىد بۆنى دونياى لى نەدەھات... به پیچهوانهی توّوه که بوّنی دارستان و درهخت و ناو و حهنگه له کانت ليْديّت، ئەر بۆنى ھىچى لىن نايەت، ئەر تەنيا بۆنى مردنى ليّديّت... حەزدەكەم بزانىت مىن شەرىك زۇر زۇر لە نزىكەرە مردنىم بۆنكىرد، گەر ئەل شەۋە نەبوۋاپە نەمدەزانى بۆنى خالىد لە چى دەچىنىت. بەل بۆنە ساردهدا ههستمكرد خاليد وهك ئيمه وايه، بونى ئيمه دانيشتواني ئهم شاره و بۆنى مردورەكان لە يەك دەچىن، ئۆسىتا تەنيا تۆپىت كە بۆنۆكى ترت ههیه، ئاه خالید ئاموون من نهبیت هیچ جیگایهک و هیچ کهسیکی دونياى خۆشناويت، بۆيە گومانم ليكرد... كامەران ئيستا دەستتم بەرى، دەستتم بەرى جارىكى تىر بۆنىبكەم».

کامهران ههر وهک جاری یهکهم دهستی خوّی دایه، ئهو بوّنیکرد و به مهستی گووتی « ئهم بوّنه توّی پزگارکرد... من ئیّوهم نارد ئهم شاره بهجیّبهیّلّن، به لهش و به دلّ لهم شاره دووریکهونهوه ... به پوّح و خویّن به دونیادا بگهریّن... به پوّح و خویّن . ئاه کامهران دهمویست که هاتنهوه ئهم بوّنه لهسهر دهستتان بیّت ... زوّر خوّشحالّم بوّ توّ، زوّر دلّم

به تق خوّشه ... کامه ران تق چه ند گورایت، چه ند گورایت، دونیا تقی نور گوری، وانییه ...». کامه ران به هیمنی سه ری ده له قاند و گووتی «وایه خانم، دونیا منی زور گوری».

سه وسه ن دهگه رایه وه سه ر جنگاکه ی خنی و چاوی لنکده نا، بالندهكان شينتانه دهيانخويند و شادومانانه له ناو قهفهزهكاندا دهفرين، بن ئنستنک سهوسهن بهبندهنگی گونیی له بالندهکان دهگرت. پاش ئیستنک بینهوهی چاوبکاتهوه دهیگووت « دهبیت له رفرژانی داهاتوودا خوّت بن زەماۋەنىد ئامادەبكەيىت... ئەۋە لىە ژيانى ھەر دووكمانىدا رۆژيكى گەورە دەبنىت ... رۆزنىكى زۆر گەورە دەبنىت» . كامەران ھىچى نەدەگووت، سهوسهن چاویده کردهوه و دهیگووت «به لام بهر لهوه ی زهماوه ندیکهین دەبنىت سويندم لەسەر كۆمەلنىك شىت بى بخۇيىت». كامەران بە دەنگىكى خنكاو له شاديدا دەيگووت «سويندت بق دەخقم». سەوسەن ھەلدەستا و به کهمنیک تورهییهوه دهیگووت «دهبنیت سویندم بن بخویت که هەركىيز مەنگورى بابەكەررە نەيەت مالمان، يىن نەخات ھەرشەكەمان، له زەماوەندەكەمانىدا بەشىدار نەبئىت، لەبەرئەوەى مەنگور ئازارى خەلكىكى زود زوری دا... من لینی نابوورم». کامهران به دهنگیکی خنکاو دهیگووت «باشه ... باشه». «دهبيت سويندم بن بخويت كه جنون بالندهكاني خۆتت خۆشىدەويت، بالندەكانى تريشت خۆشىبويت». كامەران بە ھەمان هیمنی و دلنی پارهوه دهیگووت «باشه» . «سویندم بن بخویت که ههرگیز هيچ بالندهيه ك نه كوژيت، هيچ كاتيك و له ژير هيچ هه لومه رجيكدا... هەرگىرز تا دەمرىت بالندەيەك نەكورىت، بزانە گەر بالندەيەك بكورىت، وهک ئەوە وايە ئەو پايەيە بروخيننيت كە ھاوسەرىي من و تۆي لەسەر راگیراوه». کامهران دهیگووت «سویندت بن دهختیم که ههرگیز تا دەمسرم هيىچ بالندەيسەك ناكسورم... سىسويندت بىق دەخسىم». «سىسويندم بق بخق گهر من مردم، به دلستوزی ههموو بالندهکان خزمه تبکه یت» کامهران نزیکی سه عاتیّک له گه ل سه وسه ن گولدانچیدا مایه وه، دواتر دو و قرلّی چایه کی له گه ل فیکره ت گولدانچیدا خوارده وه و گه رایه وه بر لای ئیمه . فیکره ت گولدانچیدا خوارده وه که دایگروت «ده بیّت ئیمه . فیکره ت گولدانچی له کاتی چا خوارده وه که دا پییگووت «ده بیّت برانیت که سه وسه ن کچیّکی نه خوشه ، پیویستی به چاودیّری و ثاگاداری به به رده و مه به به رگه ی دلشکانی گه وره و ثازاری زوّر ناگریّت. گه ده زانی توانای ئه وه ت نییه دلّی ناسکی خانمیّکی وه ک ئه و رابگریت... هیچ که س له ئیمه گله یی له توّ نییه ، توّ له مالّی خوّتدا و ئیمه له مالّی خوّتدا و ئیمه له مالّی خوّتدا ده رئین. توّ دونیات بینیوه و سه فه ریّکی گه وره ت کردوه ، فیّر بویت خوّت بناسیت، ئیّستا ده زانیت چیت له فیّری سه بر بوویت، فیّربویت خوّت بناسیت، ئیّستا ده زانیت چیت له تاقه تدا هه یه و چیت بیّ ناکریّت... له به رئه وه تکایه دووباره بیر له هم مو و شتیّک بکه ره وه ... ئیّستا که س نه ما وه له رقی ئه و سه وسه ن داگیر بکه پیت... خوّش بویّت سه وسه ن داگیر بکه پیت...

ها کوپم… بیرت لهوه بیّت که سهوسهن کچیّکی تهنها بووه و عومری له ناو کتیّبدا بردوّتهسهر… ها بیرت لای شهوه بیّت».

کامهرانی سهلما دهیگووت «نا فیکرهت بهگ... سهوسهن پیویستی به یارمهتی کهس نییه، به پیچهوانه وه من کهسیکم پیویستیم به یارمهتی شهوه... من لهوسهری دونیاوه بن لای خانمی کچتان هاتوومهتهوه و پهشیمان نیم... لهبهرشهوه خوشبهختده بم ئیدوهش وه ک یه کین ک له خیزانه که قبوولم به ده و شهرم لهوه نه کهن که کهسیکی وه ک من ده بیته زاواتان».

فیکرهت گولدانچی پیدهکهنی و دهیگووت «پاشه روّژ دهزانیّت کورم… پاشه روّژ دهزانیّت… با سه برکهین و ببینین».

به ههموو پیودانهکان ئهوه پوژیکی گهورهی ژیانی کامهرانی سهلما بوو. که کامهران له مالّی گولاانچی هاته دهرهوه خهندهیه کی گهوره له ساته دا که کامهرانمان بینی لهسمه روخساری بوو... ههموو لهو ساته دا که کامهرانمان بینی تیگهیشتین چیروکی سهوسهن فیکرهت و بالندهکان لهمرووه ئاراستهیه کی تری وهرگرتووه . ههر ئهو روژه سهوسهن ئهلبومی وینهکانی دهرهینا، که ئیستا پتر له سین ئهلبومی گهوره بوون و یه ک یه کوینهکانی خالید ئهموون و مهنسور ئهسرینی جیاکردهوه و له ئهلبومیکی تایبهتیدا داینان و له جیگایه کی قایمدا هه لیگرتن.

ینش ئەرەي كامەرانى سەلما بچنت بى مالىي گولدانچى، مەنگورى بابهگهوره بنیگووت «کامهران گویبگره، من دهزانم له نیستادا نهو کچهی گولدانچی له من نابووریت، دیاره من نهفام نیم و دهزانم که قورنێکي زوٚر ياکم نيپه، کچهکه ناههقي نيپه گهر رقي له من بێت، من حررمه تیکی زورم بازی ههیه، به لام ده زانم شهر خانمه ناسکه به راستی له زیانی ئهم شاره تینهگهیشتوره، باشتریش که تیبنهگهیشتوره، عوسه دووگل به رهحمه تبیت ده یگووت «بیاوچاکان نهوانه ن که هیشتا لهم شاره حالْی نهبوون». ئینسان که له شارهکه حالْی بوو یان دهبیّت بروات باخود بيار له باكي نهكاتهوه ، مان شهم ماوهيه هاهر جبيهكم کردبیّت بــق ئــهوه بــووه تــق بگهیـت بــه سهوســهن، دهزانــم کچهکــه گــهر تنوى خوشبويت و عاقبل بيت داوا له تنو دهكات، من له مالي خنوت دوور بخەيتــەوە ... ئــەو دەيەويّــت تـــق وەكــو مــن دەرنەچيــت، منيـش ئــەو ههموو ساله لهگهلتدا ماندووبووم بق شهوهی به یاکی بزیت و وهکو من دەرنەچىت، سويندت دەدەم بە كلكى ھەمبور ئەر تەيرانەي لەم دونيا حیــزهدا کۆتکردونەتــەوه، گــەر داواي واي لێکــردي بێئــەوهي قســەبکەيت… بینه وهی هیچ بلییت، بینه وهی سهر له خوت تیکبدهیت، په کسهر بلی باش، من جگه لهوهی تق بهختهوهر ببینم هیچی ترم ناویّت، بهوهدا من كورم نييه، لهم عومرهمدا ييويستم بهوهيه ههستبكهم شتيكي باشم

بق که سیکی تر کردوه، به قه بری نه ولیا نه وه بق خیزم ده که م نه وه ک بی تر کردوه، به قه بری نه ولیا نه وه بی گهر ویستیشم پاره ی ترم ده ستده که ویّت، ده توانم زوّر کوّمه کتبکه م... به لام ده بیّت له نیّوانماندا سویّند بیّت که جگه له من و تی هیچ که س هیچ نه زانیّت ... هیچ که س».

کامهران له بهرابه ر مهنگوردا ههستی به شهرمیّکی گهورهدهکرد. خهوهی سهوسه ن به و چهشنه له مهنگور تورهیه کامهرانی زوّر ئازاردهدا. له ههموو سالهکانی سهفهردا، ئه و به و یارمهتییه بهردهوامانه ژیابوو که مهنگور بوّی ناردبوو، ئه و سال دوای سال خوّی له خرابه و قاچاغ و دزییه وه ئالاندبوو بوّ ئهو سال دوای سال خوّی له خرابه و قاچاغ و دزییه وه ئالاندبوو بوّ ئهومی به دهنگ ئهوهوه بیّت، زوّرجار زیاد روّیشتبوو، ههندی کات شتهکانی له دهست دهرچووبوون، بهلام ئهوه مهنگور بوو، ئهوه ئه و بوو، مروّقیّک بهشیّوهی خوّی کوّمه کی به و دهکرد، به و شیرهیهی لهسهری گهورهبووه، به و کهرهستانهی خهیالی بوّیان دهچوو، به و ریّگایانهی له مندالی و گهنجیّتییه وه له ناو چهقوّکیّش و در و قومارچییه کاندا فیّری بووبوو. کامهران دهیزانی بهبیّ مهنگور نهیده توانی ئه و سهفهره بکات، بهبیّ ئه و لهوانهیه نهشتوانیّت له داهاتوودا ههموو گرفته کانی ژیانی خوّی چارهسه ربکات. دهیزانی ئهوهی که یارمه تیداوه ببیّت به مروّفیّکی تـر تهنیا سهوسهن و جیهان و بالنده کان نهبووه، به لکو مهنگوری بابه گهورهش بووه.

لـهو سـاتهوهی کامهرانـی سـهلما گهرایـهوه و دوا ههوالـی بهجوریکی راست و دروست پیراگهیاندیـن، ناههنگـهکان دهسـتیان پیکـرد. شـادی و خوشـییهکان سـی شـهو و سـی روزیـان خایانـد، لهبـهدهم چایخانـهی پهپولـهی ئـازاد و مالّـی کامهرانـی سـهلمادا ناههنگـی گـهرم دامـهزرا، لـه شـهوانی پـر مهسـتی و پـر گزرانـی ژیـر زهمینـی نوتیلهکـهی باوهجانیشـدا تا دهمهوبهیان ناههنگ و بهزممان سرهوتی نهبوو، بـه روژ چهند جاریک

ئوتومبیّلی شاییکهران، باسی پر له ژن و مندالانی رونگاورونگ له نیّمه و خیزانه کانمان به شاردا دهگه راین. ئه و روزهی مهلا مارهی خانمی بری و شەكراو خورايەۋە، بەزمى ئىزمە گەيشىتە چلەيۆپەي خىزى، شىپتىمان و هاوارمان، ههڵیهرکیّی هیستیریمان، سهرخوّشبوون و رشانهوهمان بهجوّریّک بوق خەڭكى بېزاركىرد. ئېسىتاش زۆرمان وېنىەي ئەق ئاھەنگانەمان لە ئەلبومەكانمانىدا ھەلگرتىوۋە، ئىسىتاش ئىەر يۆزانىم لىم يىادەۋەرى ئىممەدا بـ ق ههتاهه تایه زیندوون، نیمه ههماوو بیشاتر شایی زورمان بینیباوه، ههموومان کوری هه لیه رکن و به زمی سه رجاده و سه رخوشبوونی بیسنوور بووین، به لام پیشتر شایی وا گهوره و به زمی وا گهرممان نهبینیبوو، ههموو بهجۆریک له جۆرەکان سەركەوتنى سەفەرى ھەشت سالەي عاشقەكەي خۆمان بە بۆنەيەكى ئەفسانەيى دەزانى تا ئاھەنگېكەيىن و مەستېين و به سنگمانه وه به شاردا دهگه راین، هه مو خولیای شهوه له سه رماندا بوو روزیک بومان دهستبدات و نیمهش سهفهریکی وا گهوره به جیهاندا بکهین، لهو پهری مهستی و هه لیهرکیدا بیرمان لای نهوه بوو جیهان ببینیـن، کۆچېکەیـن بــــق کیشـــوەرەكانى تـــر، بەیـــــي ولاتـــه و ولات برؤیــن و وهک کامه ران دونیا ببینین و بهم شیوه نه فسانه بیهی نه و بگه رئینه وه . له ماوهی پازده روّردا کامهرانی سهلما، سهوسهن گولّدانچی گواستهوه. سەرسەن سووربوو ئەسەر ئەرەي كە شەرى يەكەمى زەمارەند و يېكەرە خەرتنيان لە ژوردكەي خۆى لە قاتى سەردوددا و لە بەردەم بالندەكاندا ئەرەي رازىبكەن يەكەمپىن شەرى بوكىنى لە ئوتىلىكى تايبەتدا بباتەسەر بيّبه رههم مايه وه ، كچه كه وه ك ههميشه سه رسه ختييه كي گهوره ي بيشاندا

و سـووربوو کـه لهبهرچاوی بالنده کان بـق یه که مجار له گـه ل پیاویّک دا رووتبیّته وه و ابریاریوو دوای هه فته ی یه که مـی گواستنه وه که سه وسه ن

بگوازنتوں بن مالنکی زور گورہ که کامهرانی سهلما گرتبووی، له راستیدا خانووهکه کوشکیکی زور گهورهبوی که مهنگور بهیارهی فهرهود و له کاتی دابهزینی گهورهی نرخی عهقاراتیدا کری بووی، دوو مالی لەيەكدراو بور كە خەرشىتكى شەش سەد مەتىرى گەررە و لە يشتىشەرە باغیّکی بەرینی لەستەر بيور، مەنگىور ھەر لەستەرەتارە لتە خەيالىدا بيور تەواوى كۆشىكەكە لەسەر كامەرانى سەلما تايۆبكات، بەلام كۆي يرۆرەكەي بەر غىنادىيەكىي گەورەي كامەران كەوت كە سىووربوق لەسلەر ئەوەي تهنیا به کری کوشکه که وهرگرینت و تهواوی مولکه که بر مهنگور خری بياريزيّت، به لام به و مهرجهش كه سه وسهن نه زانيّت مولّكي ئه وه . دياره مەنگور ھندى ھندى تەمەنى بۆ نىبوەى دورەمى يەنجاكان ھەلدەكشا و هیے که سیشی نهبور ببیت به واریسی و خانوویه کی دیکه شی له ناوەراسىتى شاردا ھەبوق كە نەيدەتوانى چۆلىبىكات، ئەم خانوۋەي ۋەك دوا دیاری خنزی بن کامهران تهماشادهکرد. به لام روِّژی گواستنهوهی سهوسهن منشتا خانووهکه ههندنک چاکردن و دهست پیامننانی دهویست که دهشیا کاتیکی زور بهریّت خانووهکه نیّجگار بهرین و جوان و سەرسورھێنەر بوو، سەوسەن كە يەكەمجار بينى، داواى لە كامەران كرد له بهشیکی حهوشهکه دا مالیکی گهوره بی ههموی بالندهکان دروستیکهن و تهواوی ئهو بالندانهی له عهمبارهکهدا ده ژین بگوازرینهوه بق ئهوی ... له راستیدا ئهوه ئیشیکی زوّری دهویست، به لام وهستا و کریّکارهکان گفتیاندا که دروستکردنی ههیکهلی شهو مالله له مناوهی دوو ههفتهدا تەرارىكەن، ئاسىنگەرەكانىش يۆرىسىتيان بە دور ھەفتە ھەبور بى ئەرەي تەواوى بىناكە قەفەزرىزبكەن. سەوسەن خىزى سروشىتى شىوينەكە و ئەندازەي دابەشبوونى قەفەزەكانى دەستنىشانكرد، بەلام دەباپە بوەستن تا شوینه که به جوریک له ده رهوه و ناوه وه دروستده کریت، له خرمه ت مانه وه ریانی بالنده کاندا بینت، دهبایه له ههمو بستیکدا حیسابی

هاتنی خوّر و که وتنی تیشک و سه رماو گه رمایکه ن، ده بایه بق هه ندیّک بالنده حهوزی به رده وام و بق هه ندیّک سه وزی به رده وام و بق هه ندیّکی دیکه سارد و شویّنی سارد بخوّن.

هەفتەي يەكەمىي زەمارەندەكە دەبايە فيكروت گرلدانچى مالەكە بق کچه که و زاوا نویکه ی چولابکات. دیاره بیروکه ی زهماوه ند له ناو بالنده کاندا بق فیکرهت ناریک و نهگونجاوبوو، وهک پیره میردیکی ریش سیی خۆشحال نەبور، لەبەر زەمارەنىدى كچەكمەي بىق ھەفتەپەك ئاوارەبىت، بەلام وەك ھەمىشە سەرسەختى كىرەكە ھەمووانى گەيانىدە بونبه ستیکی گهوره و هیچ چاره په کی نهیشته وه جگه لهوه ی فیکره تی ییسر بنق ههفتهیهک لای دکتور رهفعهت و پروشهی کچی باژی. بهوهدا سهوسهن دهیزانی بهوروانه شهم ماله جیدههیلریت و دهدری به کری، بهوهدا نزیکی نق سال بوو لهو مالهدا بیریدهکردهوه و یادیدهکردهوه و خەرنى دەبىنى و دەچورە ناو وينەكانەرە و جيهانى تەيدەكىرد، بەلاپەرە گرنگ بور له ههمان ئه و ماله دا، له ههمان ئه و شوینه دا که سالانیکی دریّــ کتیبخانهکـهی تیدابـوو، لـه ههمـان ئـهو ژوورهدا کـه بـه وینهکانـی ئاريان جەودەتىدا گەشىتىكردبوو، لە ھەمان ئەو ژوورەدا كە جار دواي جار داواکارهکانی خوّی تیدا بینیبوو، له ههمان ئهو جیگایهدا که بالندهکان تنيدا دەيانخوينىد و دە ژيان ... ئا لەويادا دەستبەردارى كچيتى خۆي بيت. ئیمه وردهکاربیهکانی شهوی یهکهمی بوکینی سهوسهنمان له ھاورییدکی پروشہوہ بیست کہ تویش کوی چیرؤکدکہی لے زاری سەوسەن خۆپەۋە بىستبوۋ. لە يەكنىك لە ئۆۋارەكانى زستانى سالى نەرەدرىيىنجىدا كامەرانىي سىەلما چىور بىق مالىي سەرسىەن گولدانچىي و هەفتەپەكىي تەواو نەھاتەدەرى. زوورەكەي قاتىي سەرەوھ جگە لـ دوو

دۆشەكى گەورە كە ھەر دووكيان لەسەر زەوييەكە راخرابوون ھيچى دىكەي تيدا نەبوو، ئەو ئيوارەيە بالندەكان زۆريەيان بە خۆشحالىيەوە

دەيانخوينىد، دەنگى خويندنى بالنىدەكان لىھ ھەنىدى شىەقامى نزيىك لىھ مالّے گولدانچیشہوہ دہبیسترا، ئەومى سەيربوو سات دواى سات دەنگى بالندهکان و جربوه بان زیادیدهکرد و بهرزده بووه وه، که بنق به که مجار سهوسهن و کامهران لهگه ل پهکدا رووتبوونه وه خروشی بالنده کان به شیوهیهک بهرزبوو، ههر کهس له نزیک مالی گولدانچییهوه بروشتبایه وایدهزانی ههمور تهیری جهنگه له کانی سهر زهوی رژاونه ته نه و حهوش و ژوورانه وه . ئه و شهوه سه وسه ن ماوه په کې درينژ ته نيا گوينې له بالنده کان گرت و بۆنى لەشى رووتى كامەرانى كرد، بۆنى لەشىپك كە لەم شارەدا بیوینه و بیهاوت ببوو، له شیک بوو بونی جیهان و ریگا دوورهکان، بونی سروشت و شهوی لیده هات، بونی تیکه لاوبوونی تریفه به عاره قی مروش، بۆنىي گىياى خەرتبورى سىەر زەمىنىھ دوورەكان و بۆنىي تەختىمى تىمرى که شبتییه کان، بزنی شبه مه نده فه ری کنن و جووتیاری خه و تبوری ناو فارگزنهکان... بۆنى جيهان كه وەك عەترىكى سىحرارى، وەك گولاويكى نهیّنی له لهشی ئهم بیاوه هه لّدهستا، تیّکه لاوبوونی ئهو بونه به دهنگی بالنده کان، به خویندنی درندانه ی بولبوله کان، به هاواری گروییک له عهندهلیب و جریوهی دهیان شنوه باساری دهگمهن، بیکرا شارهزووی کچانهی سهوسهنیان دهکردهوه، دهرگاکان و قفله دیرینهکانی سهر لهشی سەوسىمنيان يەك لىم دواي يەك دەشىكاند ... يۆسىتۆكى سىپى ھەببور، بەرزىوونــەوھ و رەقبوونــى لــه نــاكاوى گۆكانــى سەرســامبوو، گەردنــى زۆر لهوه بهرزتربوو که به جلهوه دهردهکهوت، بالای باریکتر و کهمهری ریکتر و ناوکی وردتر لهوهی هیچ خهیالیککی ییشووی کامهران بوی رەسىمكردبور، كىه بىق يەكەمجار بە راسىتى تېكەللى بور، سەرسىەن بە گویکرتنی بهردهوام له بالندهکان، به ههلمزینی قوولی بونی پیاوانهی کامهران، به ههناسهداننکی باریک ویستگهی شهو شازاره کهم و شیرینهی تیپه پاند که سه ره تا که م و دوات روز و روز تر و دواتریش که م و که متر ده بووه وه سه وسه ن هه ستیکرد بالنده کان به رله و و به ر له کامه رانیش برنی خوینه که یان کردوه ، تا ماوه یه ک بینه وه ی چاویکاته و ته نیا له پیگای هاوار و فرینی بالنده کانه وه هه ستی به بلاوبوونه وه بیخویننی کچیتی خوی ده کرد ... که چاوی ده کرده وه چیتر کچ نه بوو ، سه ره تا ته نیا کامه رانی وه ک تارماییه ک بینی ، هه ستیکرد بونی کامه ران نیستا چرت و نیگای برهیمییانه تر و ناماده گی دونیاش له ده سته کانیدا که مندالانه یاری به مه مکی ده کرد گه وره تره بوو ... له و ساته دا دلنیا بو که خه ویکی دیرینی رایانی ها تو ته دی ... خه ویکی کونی مندالی که شوو به گه پیده یه ک بکات ... نیستا جیهان ... هه موو جیهان ، به بون و به ده نگ و به جه سته له راووره که یدا بوو ، له له شیدا بوو ، قوول قوول به ده ناو هه ناوید د د و رویشت .

له و شه وه وه نیدی تا کوتایی سه وسه ن به بی ناماده بوونی بالنده کان ناتوانیّت له گه ل کامه راندا بخه ویّت، ده نگی بالنده کان نه و هیّزه ن که لهشی ده خه نه سه ر پشت، کلّومه کانی ده ترازیّنن، زنجیره کانی له ناوه وه ده شکیّن و وای لیّده که ن بکریّت وه ... به بی ده نگی بالنده کان نیت ر ده شکیّن و وای لیّده که ن بکریّت وه ... به بی ده نگی بالنده کان نیت ر ناتوانیّت له رزه ناتوانیّت له رزه ناتوانیّت بگاته خرّشییه راسته قینه کانی پیکه وه خه و تن، ناتوانیّت له رزه شه وانه ی هه فقت می یه که مدا سه وسه ن ده گاته یه قین که ده باید یه کیّک بیروات و به جیهاندا بگه ریّت و نه م بالندانه به ینییّت، بی نه وه مو و بیّن و بتوانیّت له گه ل پیاویّک دا بخه ویّت، به بی ناماده بوونی نه و هه مو و بیّن و به رامه و ده نگه پی له ها وار و قریشکه کیّوییه ی دونیا نه سته مبور و هک به رامه و ده نگه پی بیاسیّت و بیکات وه و له زه تی لیّبینیّت.

ده رؤژ دوای شهوی زهماوهند گواستیانهوه بن ماله نویکهیان، سهوسهن سووربوو لەسەرئەرەي فىكىرەت دەبيىت ئەم ماللەي ئىستايان بداتە كىي و لهگه ل ئهودا بىزى. دياره گولدانچى خەزىدەكىرد يىرىيەكى ھېمىن لــه نزیک پهکیک له کچهکانییهوه بباتهسهر، بهلام بهوهدا هیشتا کامهرانی له نزیکهوه نهدهناسی، ترسی لهوه ههبور بیشهاتهکانی داهاتور ناخوش بكەونلەق و نەتوانىيت ئاسلوودەبىت، بەلام گووشلارى سەوسلەن و كاملەران به جۆرنک بور گولدانچی نەيدەتوانی خۆی له بەردا بگرنىت، كچەكە لەر باوهرهدا نهبوو بتوانيت بي باوكي بري، ئهوهي تا مردن دهبيت لهگه ل گولدانچیدا بیت شتیک بوو له مندالییهوه چووپووه خهیالی. له ماوهی جوار رۆردا كامەران لەلاي مۆبىللغرۇشەكانەوە تەواوى ئەساسىي مالەكەي کری و گواستیپهوه، ژوورهکانی ریکخست و شتهکانی دامهزراند و دیکوری گونجاوی بـۆ دۆزینـهوه ، لـه قاتـی خـوارهوهی مالهکـهدا پهکیّک لـه خوشـترین جِيْگاكانى بِنْ گُولْدانچى بِىر فەرشىكرد. رۆژى گواسىتنەرەي ماللەكە بِنْ ئَيْمە رۆژېكى جەنجال و پىر شادى بوو، دووبارە ژمارەيەكى زۆرلە بالندەكانمان لە لۆرىيىە گەورەكانى گواسىتنەۋەدا بىنى، دۇۋبارە گويىمان لە جربوۋ و دەنگيان بوو لەسەر جادەكان. ھەمور خۆشحال بوريىن كە ماللە تازەكەي سەرسەن له جنگایه کدا بور ئاسانتر له جاران ریبوارانی ئه و گوزهره ده یانتوانی هەپوان و باغى بېينىن، جگە لە قەفەزەكان ھەمور مالەكەي گولدانچى به باری لۆرىيەک گواسترايەرە، تاكە شىتىكى قىورس «دۆلابى يادگارە تالەكان» بوو، كە دەبايە وەك خۆى و بىلەيچ زيانىك بگاتە ھەوارى نوئ، دۆلابىك بوو پې لە ئەخش، لە تەختەى ئەستوور و سەنگىن، بە ھىچ جۆرىكى ھەلگرتنى ئاسان نەبور، دەبورايە بە چوار پياو بىگرازنەرە و لەنىشتەجىلى تازەدا شوينىتىكى تايبەتى بىز تەرخانبكەن. ئەر دۆلابە ھەر ئەرە نەبور تەنىيا يادگارىكى بىلىت كە لە ريانى سالانى بەغدارە مابور، بەلكو گەنجىنەى ھەمور بىرەرەرىيەكان و شوينى ھەمور يادە غەمگىنەكانىش بور كە لاى ھەر دور كچەكە و فىكرەت گولدانچىش موقەدەس بورن. لەپراستىدا جىگە لە بالنىدەكان و دۆلابى يادگارە تالەكان مالى گولدانچى شىتىكى دىكەي ئەرتىزى تىدا نەبور شايستەي گواستەرە بىلىن مەلگرت كورسىيە كۆنەكانى سەرسەنيان گواستەرە، قەنەفەي روردەكەيان ھەلگرت و رەك بارچەيەكى گرنگى يادگار بىنچايانەرە و لە مالى تازەدا لە روردىكى تايبەتىدا سەربەخى داياننا و دەرگايان لەسەر داخست.

سه وسه ن له ماله نویکه یدا وه ک خاتوونیکی کارا و به قسه په فتاریکرد، هه ر له سه عاته کانی یه که می هاتنییه وه دوای ئه وه ی ئینجانه ی گه لاچاکانی له شوینیکی تایبه تیدا دانیا، خه ریکی داپشتنی بناغه ی مالی گه وره ی بالنده کان بوو. خوشحال بوو که له م خانووه نوییه دا پووبه ریکی گه وره ی هه یه بالنده کانی تیدا دابه شبکات، له قاتی سه ره وه دا دیواری نیران دو رو رووری گه وره ی نویی دو روستکرد و قه فه زی بالنده کانی له ویدا پیخسته وه . نه و پوژانه ی سه وسه ن دروستکرد و قه فه زی بالنده کانه وه خه ریک بوو، له پوژه پر شادییه کانی به دروستکردنی مالی بالنده کانه وه خه ریک بوو، له پوژه پر شادییه کانی به دروستکردنی مالی بالنده کانه وه خه ریک بوو، له پوژه پر شادییه کانی شه ریانی بوو، خوی به ده نگه هیمن و نیگا سارد و په نگه په پیوه که یه وه سه ریه رشتی ده کرد . دیاره فیکره تی پیر کومه کی زوری پیده کرد ، به لام کامه ران حه زیده کرد سه وسه ن هه موو شته کان به و چه شنه بکات که ده یه وی جو پر به بالنده کان ته واوبوو، به ده یه وی جو پر و مانگدا شوینی بالنده کان ته واوبوو، به ده یه وی جو پر به ماوه ی دوو مانگدا شوینی بالنده کان ته واوبوو، به

چەشىنىكىش بور زۆريان روربەرىكى گونجاريان بىق فريىن و جوڭ ھەبور، ئەمجارەش بۆ ئەوەي ھەموومان باڭندەكان بېينىنەوە دەمەونىوەرۆپەك لە عەمبارە كۆنەكەي عيازەت گولدانجييەوە بالندەكانيان بە ھەملور شاردا گواستهوه بن ماله نویکهی خانم، گواستنهوهی بالندهکان یهکیک بوو لـه و گهشته ئەفسىانەيى و دەگمەنانـەي شيارى ئۆمـە بەخۆيـەوە بينـى، دووباره بالنده کان سهدان بینه ری تینوویان بق خویان راکیشا. کونه یه یوه گەورەكان و ئەو حاجى لەقلەقانەي دەنوكە دريزۇمكانيان لـ قەفەزەكانەوە هاتبوونه دەرى، ئەو توتىيە زەبەلاحانەي بە ئەندازەي يلنگىك گەورەبوون، ئەو بازانەي پەريان وەك ئاڭتون دەدرەوشىايەوە، ئەو تەوارە قەشەنگانەي تووشى غەمۆكى بووپوون، دىسان سەرساميانكردىنەرە ... بىنىنەرە ي بالندهكان سهرلهنوي ههمووماني بق سيحرهكاني دونيا والإكرد، زؤرمان تا بەردەمىي ماللىي نوپىي سەرسەن بە ھۆمنىي لەگەل كاروانەكەدا رۆيشىتىن، به لام لهسه يركردني بالنده كان تيرنه ده بووين، له و رؤره وه هه ستمانكرد كه ئهم بالندانه شتیک له قودسیپهتیان تیدایه، ناوی بالنده موقهدهسهکان له و روزه وه ته واو جه سیا و بووه نازناوی هه میشه یی بزیان. خزشمالی ئیمه به و تهیرانه جوریک بوو، دهمانویست شه و روز به شهقامهکاندا بسورينهوه تا ئيمه سهيريانبكهين. لهو رؤرهشهوه خانم دوو كهسي تابیه تی گرت تا جارجار له خزمه تی بالنده کاندا کرمه کیبکهن، نه رکی دابينكردني ييويستي ئهو ههموو بالندهيه لهوه گهورهتر يوو بهتهنيا يهو هه لبسوريّت، به لام بالنده بجوكه كان وهك جاران له قاتي سهرهوه دا له رُيْس چاوهديّري خوّيدا مانهوه.

دوای گواستنهوهیان بق ماله نویکه، کامهرانی سهلما دهبایه به پاستی بیر له ئیشیک بکاتهوه بیژینیت، که لهگهل مهنگوردا لهو پووهوه قسه یکرد، مهنگور ناگاداریکردهوه دوخی بازار وهها درواره، بهبی سهرمایهی زور زهحمه ته کاریّکی ده ستبکه ویّت، شه و گووتی شاره که نیستا جگه له ههندیّک نیشی سهرافه ت و بازرگانیکردن به پاره و هیچی دیکهی تیّدا نییه، مهنگور پای وابوو که شه له بازاپدا دوکانیّک بگریّت و پارهیه کُ بداته ده ست کامه ران تا نیشی کپین و فروشتنی دراوی پیّبکات، قازانجه کان هه نگری بو خوی و هه رکات له داهات و داهی پیبو پاره کهی بو برگیریّته وه . کامه ران له و چه ند ساله دا ته نیا هه موو بالنده کانی دونیای نه بینیبو و ، به نگو زوریه ی چه شنه دراوی دونیاشی بالنده کانی دونیای نه بینیبو و ، به نگو زوریه ی چه شنه دراوی دونیاشی ناسیبو و ، له زور بانکی دونیا و له بازاپی په شی زوریه ی شاره کانی دونیادا دراوی گوریبوه وه و ، وریایی له گورینه وه ی پاره دا به شینکی گرنگی به نینی سه رکه و تنی سه فه ره کهی بوو ، له و کاته وه تیگه یشتنیکی به هینی به نینی به فینی کامه ران که یه که مجار قفلی دراوه جیاوازه کانی دونیا له گه ل یه کدا هه بوو . کامه ران که یه که مجار قفلی دوکانه که ی کرده وه و ده پابه که ی هه ندایه و نه به دونیادا درایی شه نیانی که یه که مجار قفلی دولانه که ی ده یانه وی ته و دونیادا به گورین نیانی هه مو و نه وانه ی ده یانه وی ت به دونیادا به پینی نیانی نیانی هه مو و نه وانه ی ده یانه وی ت به دونیادا به پیه که نیادی ده یانه وی ت به دونیادا به پینی نیانی نیانی هه مو و نه وانه ی ده یانه وی ت به دونیادا به پینی نیان نیانی هه مو و نه وانه ی ده یانه وی ت به دونیادا به پینی نیان نیانی هه مو و نه وانه ی ده یانه وی ت به دونیادا به پینی نیان دیانه وی دا هم دونیادا به پینی دونیادا به پینی نیان دیانه وی ده به دونیادا به پینی نیان وی داده بی دونیادا به بینی دونیاد به بینی دیانه وی ده به دونیادا به پینی دونیاد به بینی دیانه وی دو به بینیانه وی داده بی دونیادا به بینی دیانه وی دا به بینی دونیا دادی بی دونیادا به بینیاد بی دونیادا به بینی دیانه وی در بینیاد بی دونیاد بینیاد بی دونیاد بی دونیاد بی دونیاد بی بینیان وی داده بی دونیاد بی دونیاد

ئەو كات سەرەتاى شەپۆلە گەورەكانىى كىۆچ دەركەوتبوو، بەلام ئاراستە و گەورەيى ئەو شەپۆلانە ھىشتا دىارنەبوو. بەلام دواى چوار مانگ لەو رۆژە كۆچكىردن بوو بە ھەول و ھەوالىنكى رۆژانەى ژيانى ئىمە لە نىنوان سەرەتاى سالى ١٩٩٥ و تا ئەو رۆژەى ئەمرىكىيەكان چوونە بەغدا و سەدام حوسەين روخا، بتىر لە سەد ھەزار كەس شارى ئىمەيان بەرەو شوينەكانى دىكەى دونيا بەجىلەيشت، ئەرە تا ئەوكات گەورەترين شەپۆلە كۆچىكى بور شارىكى لە شارەكانى ولات بەخىيەرە ببينىت. ئاشىكرا دواى گەرانەرەى بالنىدەكان بەتاى كىۆچ بورە شىتىك كە ئىدى جلەو نەدەكىرا، رەك ئەرەى ھاتنى بالنىدەكان بە جۆرىكى لە جۆرەكان ھىدى فرىنى لە ھەمورماندا زىندوركىدبىتەرە، رەك ئەرەى ئەر خەرنە بچوكەي سەرسەن بىق رىگاركىدنى داواكارەكانى لە شەر، بورىيىت بە خەرنى ھەمورمان ... مارەپەكى زۆر ئەبور كامەران ئوسىينگەكەي كردبورەرە که بینه وهی خوی بزانیت چون و به چ هیزیک، له بال کرین و فروشتنی دراوه جیاوازه کانی دونیادا، ئیشیکی تری گرنگ و گهورهی بی دروستیوو. دهبایه باسی جیهان بق نهوانه بکات که دهیانهویست برؤن و نهم شاره بهجیده هیلان، له ماوه ی دوو مانگدا نوسینگه که ی کامه ران بوو به سی ژورری جیاواز، له پهکټکیاندا سهوا و مامه لهی دراو دهکرا، له دووانهکهی دیکه شدا کامه ران و هاوری نیرانییه کهی باسی جیهانیان بق کرچبه رهکان دەكرد، كامەران و هاوريكەي لـه ژوورەكەي خۆياندا سـەرتاياي ديوارەكەيان له سهقفه وه بر زهوییه که کردبوو به نهخشه ی ولاته کان ... کوچیه ره کان ده هاتان بق لای کامه ران و هه زار پرسیار له دلیاندا بوی، هه ر به که سان پرسیاری ریکایه و ناراسته یه کی ده کرد، پرسیاری چونیتی پهرینه وه له سنوورهکان و رووبارهکان و دهریاکان، کامهران به دلسوزینهوه باسی هه موو رینگاکانی دونیا و مهترسییه کانی بن ده کردن، ناوی شاره کان و ئوتێلـهکان و وێسـتگهکانی دهدانـێ، ئامۆژگاريدهکـردن چــۆن بـرۆن و کــهی برؤن و له كوئ بخهون و جؤن يارهكانيان بشارنهوه، لهسه رنهخشهكان شويّنى خالهكانى يشكنينى يۆلىسى بن دياريدهكردن، لەسەر نەخشەكان پێيدهگووتن ۾ ڕێگايهک بگرن، سهعات چهند دهربچن، چهند سهعات برؤن دوورو نزیکی نیوان شاره کانی ییده گووتن، ناوی قاچاغچییه کانی دونیای دەدانی که دەشیّت یارمەتیانبدەن، ناوی بەلەمەوانەکان، مالّی ئەو خاوهن ماشیننانهی خه لک له نیوان سنووره کاندا ده په ریننهوه، زانیاری لهسهر شویّنه سارد و گهرمه کان ده دانی، له سهر جیاوازی نیّوان ریّگاکان و جۆرى مەترسىيەكانيان، زانيارى دەربارەي يۆلىسى ولات جياوازەكان و چۆننىتى بەرتىل وەرگرتنىان، يەك يەك فىرىدەكىردن چىزن لىە جىنگا دوورهکانه وه پهیوه ندی په نیشتیمانه وه بکهن، گهر گیران چی بلین، گەر ھەسىتيان بە مەترسى كىرد جۆن رابكەن، جۆن خۆيان بشارنەرە، چ جلیک لهبهربکهن، هاوپی ئیرانییه که شسی یارمه تسی ئه وانه ی ده دا که به دوای ئافره ت و رابواردندا ده گه پان ئاسان بگهنه خواستی خویان، له ههموو شاره کانی دونیادا ماله سوزانییه کانی له سهر نه خشه بو ده ست نیشانده کردن، شیره ی نزیکبوونه وه له سوزانییه کانی فیرده کردن، زانیاری گشتی له سهر ژنی و لاته جیاوازه کانی دونیا ده دانی، له چونیتی نیشاندانی رینزه وه وانه ی داده دان تا ده گاته شیوه ی په فتار کردنی ناو جینکه له گه لیاندا، ههندیک له دانیشتنه کان خیرا و ههندیکی دییان چهندین سه عاتی ده خایاند. کامه رانی سه لما و هاوریکه ی به رامبه رئه و زانیاریانه راسته و خود داوای پاره یان نه ده کرد، به لام هه رکه س ده مات خوی بریک پاره ی جیده هیشت، جگه له وه ی زوربه ی کوچبه ران هه رله خوس نوسینگه که ی ثه و دا راسته و خو پاره کانی خویان ده کرده دراوی بیگانه.

کهس نازانیّت کی بی یه که مجار شه و نه فسانه یه ی بلاو کرده و ه گوایه په په کان ده کان به که بالنده کان، موفه په کیکی به ختهیّنه و کومه کی زوّر به مروّف ده کات سه فه په کی سه په که و و په دونیادا نه نجامبدات. به لام له ناکاو نه فسانه که به جوّریّک بلاوبووه وه به بی پینه ده گیرا، هیّنده مان زانی زوّربه ی کرچبه ران ده هاتن، نه ته نها بی شه و هی زانیاری وه رگرن، به لکو بی شهوه ی په په بالنده یه کیش به نه واندا نرخیّک که له پاستیدا بیّنرخ و ناچیز ده ینواند، به لام له بروای نه واندا نرخیّکی گهوره ی هه بوو. باوه پیان وابوو له کاتی سه فه بردا پوتی بالنده کان له ده شتایی و دارستان و گوی ناوه کانی سه فه بردا کومه کیانده کات، پوران که ده شها تایی و دارستان و گوی ناوه کانی جیهاندا کومه کیانده کات، پورانه کامه ران له قه فه زه کاندا په پی وه ریوی بالنده کانی کوده کرده و و ده یکردنه کیسه یه ک و ده پیرد بی بازا و به سه بالنده کانه دا دابه شیده کرد که ده که و تنه پی ... له و سه برده مه دا ده یان که سنووره کانی نیران و تورکیا و سوریا وه به ره و دونیای گه و ره په پین له سنووری تورکیاوه هه موو گه و ره په پین له سنووری تورکیاوه هه موو گریکستانیان تا نه سینا ته یکرد، نه وانه ی شه وان له که ناره کانی نیتالیا

به قاچاغ دابهزین و خوّیان گهیانده شاره گهورهکانی وهک فینیسیا و روّما، پهری بالندهکانی سهوسهن خان له گیرفانیاندا بوو.

له و ماوه یه دا سه وسه ن و کامه ران ژیانیکی به خته و هر ژیان، شه و کات یروشه فیکرهت لهگه ل دکتوری میردیدا کاتیکی زوری له ریکنستنی کاروباری عیاده که دا دهبرده سهر، رفزانه هوزار تا درهنگ لای سهوسه ن و باپیرهی دهمایهوه، به شهو کامهران چ چیروکیکی دهریارهی دونیا بق سەوسىەن دەكىرد، بەرۆژ سەوسىەن وەرىدەگىراپ سىەر زمانىكى مندالانە و بق هوزاری بچکولهی دهگیرایهوه . کامهران شهو دوای شهو و بالنده دوای بالنده چیروکی راوکردنهکانی بق سهوسهن حیکایه تدهکرد، له چهند سندوقیکی جیاوازدا کهرهسته جیاوازهکانی راوی نیشاندهدا که له داوی ئاسابيەرە تېپدا بور تا ئەر تفەنگە چكۆلانانەي لە بېھۆشكردنى گياندار و بالندهدا بهکاردیّن، فاقهی زیرهک که جاوی نههکتروّنیان بیّوهیه و شویّنی بالندهکانت بیدهلیّن، تهلّهی تابیهت که بیّنهوهی ئازاری بالندهکان بدات قاحیان دهگریت و بهریان نادات، سیرای گیری که مروف له ريكای سۆندەپەكى تايبەتىيەوە دووراودوور دەيريزيت تا بالندەكان گيزين و بگیرین، لهو شهوانه دا زورجار کامهرانی سهلما و سهوسه ن دوای تهوهی له خۆشەرىستى و يېكەرەخەرتنېكى درين و عاشقانه دەبورنەرە تا بەيانى ده که وتنه وه رگیران و دروستکردنی ناوی کوردی بی بالنده کان. سه وسه ن ههمیشه ناوهکانی به لاتینی دهگووت و لهسهر رؤشنایی جوّر و شویّنی ژیان و رهنگ و شیوهیاندا ناوی نوییان بق دهتاشین. ههر دووکیان زور به خته وه ربوون ... خۆيان وهک دوو که س دهبيني که قهده ربق دووباره ناونانهوهی دونیا دیاریکردون، به لام ئهمجاره به کوردی. سهوسهن دەپگورت ئەممە «يۆرۆكۆراكىس بىرۆكۆراكىس» ــە، لەسمەر رۆشىنايى وەسىفەكانى كامەرانىدا ناوەكەيان بە «قەلەرەشسەي ئالىپ» وەردەگنىرا. «فراتنركولا ئاركيتيكا» يان ناودهنا «نوقمهتوتي» له بهرئهوهي له توتي

دهچنّت و قاچی وه ک قاز وایه و دهتواننت بچنّته ژنّر ناو، «گیمنزگیپس کالیفوّرنیانوّس» به «خنّوهدالّ» له بهرشهوهی خهریکه بهرهو نهمان ده پوات و هیّنده ی بالله گهوره و سیمرغناساکانیشی کردهوه سپیّتی بنبالّی به دهستی خنّویکی فریو دهچیّت، ناونانی بالّندهکان به شیّکی گهوره ی خوّشی ژیانیان بوو، له و شهوانه دا «پهپوهموّن» «پهپوههاشا» «شین بولبول» «بهردهدالّ» «مره یاقووتی» «گولّ پاساری» و دهیان ناوی دیکهیان بو مهله دلخوشه کانیان دروستکرد.

دوای زهماوهنده که ی سه وسه ن و کامه ران و گواستنه وه ی بالنده کان بن مالّی نویّیان شه ویّک دکتوّر دلشاد شوکور به خوّی و ده یان موّمیای بچوک و گهوره ی بالنده وه هات بن مالّی سه وسه ن گولدانچی، دکتوّر پیاویّکی سه رپووتاوه و شهرمنی لهگه لدابور ناوی «که مال یه لّدا» بوو، نه م پیاوه یه کیّک بوو له و مه خلوقانه ی مروّف ته نیا له شاری

ئیمەدا ریکەرتیاندەكات، كۆمەلىنىك ئىشى زۆر جیاواز جیاوازى ھەبور كە هیچیان لےوی دیکهیان نهده چوو، تهلهفزیزنی چاکده کردهوه، شیعری دەنوسى، بالندەي مۆمپادەكىرد، بە شەو شۆڧىزى تاكسى بوو، دەيزانى ئۆكۆردىۆنىش لىبىدات. لـه سالانى داھاتوودا سەوسەن زۇر رىگاى دەكەرىتە ئەم بىيارە، كە ھەمىشە بە شەرمىكى بىرىندەرە ھەمبور شىتىكى بىق جيّبه جيّده كات. ئه و شهوه دكتور دلشاد، كهمال پهلّداي وهك وهستاي گەورەي مۆمپاكىردن يېناساندن، مۆمپاكانى يەلىدا قەشمەنگ و راستەقىنە دەياننوانىد، بالندەكانى لە جىزرە دۆختىكى وەھادا مۆمياكردېيور ھىمنى يان تورەپى بەرجەسىتەدەكرد. ھەندىكيانى بە لقى درەختەرە نوساندبور، هەندىكى دىكەشىي لەسبەر بەردى رەنگكىرار و تايبەتىي دانابور، چەنىد مەلىّكى بە بالّى كراوەوە لـە ساتى بىش فرىنـدا وەسـتاندبوو، چەندانىّكى دیشی له درخی بیرکردنه وه په کی نهبه دی و هیمندا راگرتبوی سهوسه ن مۆمپاكانى لە زۆر شوينى ماللە گەورەكەدا بالوكردەوە، لە ھەندى جيگادا له سهر مينزهكان و له ههندي شويني تردا رهفهي تايبهتي بق دروستكردن. له ژووری میوانه که دا به پارمه تی وهستایه کی به ردکار له نزیک سه قفه که وه ههندی لهتهبهردی چیارهنگی به دیوارهکانهوه نوساند و ههنّق و دالْ و بازه کوژراوهکانی خستنه سهر، بهجوّریّک شهوهی دههاته ژوورهوه شهو ههستهی لادروست دهبوو که له ناو سروشتیکی بهردین و شاخاویدا دانیشتوره و بالنده کان له جینی سروشتی خویانه وه ته ماشایده که ن.

رقرژیک له رقران سه وسه ن فیکره ت لهگه آن پروشه ی خوشکیدا چوو بی دوکانه که ی کامه رانی سه لما، تا شه وکات شوینی وه ها جه نجالی نهبینیبوو، به دیمه نی نوسینگه که و شه و همموو نه خشه یه سه رسامبوو، پیشتر لهم شاره دا ریکه و تی شوینیکی نه کردبوو هینده ی شه وی ژیانی تیدابیت، هینده ی شه وی به جوله و ده نگ و ها وار سه رشاربیت. شه وه خقر شحالیکرد ... لهگه آن یه کینیک له کرچبه ره کاندا دانیشت و گوییی له

۳۸۶ کۆشكى بالندە غەمگىنەكان

کامهران گرت چۆن باسی په پینه وه له کهناره کانی لوبنانه وه به ره یخ ان ده کات. ئه و دهنگه دهنگهی بازای، ئه گهرمی و جو له یه، ئه وهی ده توانیت تیکه لی ئه م جیهانه بیت د لخو شیکرد. دواتر ههندیک پوژ دیت و به په په په په پوره کهی خویه وه، به و ناسکییه وه که بچوکترین شت دهیشکینیت، له سه رکورسییه ک داده نیشیت و چاوی لیکده نیت و گوی له دهنگه کان ده گریت، ههندیک جار بونیک ده کات که له بونی ئاسایی ئه م شاره و بونی خه لکانی ئه م شاره ناچیت، به لکو بونیکی دیکهی نوی و نه زانراوه که سه ره تا نازانیت چییه، به لام هیدی هیدی تیده گات که ئه و به نه وه بونی خه ونه ... خه ونی ئه و پیاو و ژنانه ی ده یانه و یت برون و سه فه ربکه نه و به نده ره دووره کان و که شتیه کانه وه ده بینن. ئه وه مه سته ی ده داتی که ئه م جیگایه ی و که شتیه کانه وه ده بینن. ئه وه ئه و هه سته ی ده داتی که ئه م جیگایه ی کامه ران ئیشی تیداده کات، سه ر به م شاره نییه، به لکو ویستگه یه کی کامه ران ئیشی تیداده کات، سه ر به م شاره نییه، به لکو ویستگه یه کی نادیا ره بی په پینه وه به رود و دونیا کانی تر و سه رزه مینه کانی تر .

خالید ناموون که شاری بهجیهیشت و گهیشته بهکیک له شارهٔ چکه بچکۆلەکانى دەقەرى بادىنان، جگە لە رق ھەستى بە ھىچ شىتېكى تىر نەدەكىرد، رقيكى گەورە كە ھاورى بوو بە سووتانىكى ناۋەكى گەورە كە ئاشكرا گرى ناو سينهى عاشقان نهبوو، به لكو گرى كهسيك بوو كه ههموو شتیکی دوراندوه و بهرامبهر دونیا تورهیه، خالید که گهیشتهوه ئەر ماللەي خوشىكە گەورەكەي تىيا دەزىيا، بىق چەنىد رۆزنىك لىە جىنىگادا كەرت. ئامورنىيەكان ھەمور جىرۆكەكەيان بىستبور، كوشتنى بالندەكان زۆر برینداریکردبوون، گەر فەرزى بەگ نەبوۋاپە كە بە شىپغرى خەيام ق جەلالەدىنى رۆمى ھۆمنىكردنەرە، ھەندىك لە گەنجە ئامرونىيەكان بەجۆرى شەرەفى خىڭلانەيان برينداربووبسو، دەيانويسىت بە مەفسرەزەي نەينسى برۆنەۋە ناق شار و تۆلەبكەنەۋە . ھەندىك ھۆي كوشىتنەكەيان گىراپوۋەۋە بۆ فەرماننكى نهننى كە لە يەكنىك لە سەركردە سەربازىيەكانى يەكنتى نیشتیمانییه وه ده رچووه، چونکه ته وان هه موو ناموونییه کان یککرا و بی جیاوازی وهک دوژمن سهیردهکهن. به لام بهریرسیکی مامناوهندی و لوکالی پەكىتى، لىە رىكاي بازرگانىكى شەكروچاۋە نامەپەكى بىز ئاموونىيسەكان نارد و ینیگروتن که نیمه «وهک یهکیتی» نه و مهسهه یه وهک گرفتی نيّـوان چەنـد بنەماللەيـەك دەبىنيـن و وەك حيـزب كارمـان بــە ئيشــەكەوە نىيە، ئاگادارىشىكردنەرە كە بەدرىرايى ئەر مارەپەي خالىد لە ئوتىلى

باره جاندا بووه، بیناگای ختی پاسه وانی تابیه تبان نق داناوه نه با که س نامەردانى زيانى يۆبگەينىد. ئاخىق ئەو نامەيەي راسىتى دەگورت؟ ئايا حيـزب ههمـووى هـهر بـهو چهشـنه بيريدهكردهوه؟ كـهس بهتـهواوي نازانيّـت. به لام زود له ناموونییه کان باوه ریان به و قسانه نه کرد و باوه ریان وابوو ئە سىروكايەتيانەي بە خالىد ئامىرون كىراون، ھۆكارەكانى سياسىن و برواشیان وابوو پهکێتیپهکان دهستیان لهوهدا ههیه که سهوسهن فیکرهت، خالید وهک میدرد قهبوول نه کات. دیاره ههندیک به نگه شیان ده رباره ی پەيوەنىدى نێوان كامەرانى سەلما و جەنىد بەريرسێكى حيزبى لەبەردەستدا بوں که بهشی ئەرەي دەكىرد رەك چەك بەكارىيەيتنى، دواي گەرانـەرەي کامهرانی سهلما، تهنیا مهنگوری کۆنه هاوریّی بیشوازی لی نهکرد، بەلكو قەپىۆز جوقلى «كە ئىستا بوربور بە بەرىپو،بەرى بەندىخانەيەكى تایبەتى يەكىتى نىشـتىمانى» و سـامان كىسـراش ھەريـەك بـە جيـا دوو داوهتی گرنگیان بـ ف کـرد و لـهو دوو داوه ته شـدا شـهراب زوّر خورایـهوه و مهی زوّر رژایه ناو پهرداخهکان و گورانی زوّر گووترا. ههریهک له سامان و جوقلَے دور هاورنے سےردهمی مندالّے کامہران بوون ... دهستنکی فیتنه باز وینسه ی دانیشتنه کانی کامه رانی لهگه ل قه بوز جوقالی و سامانی كيسترادا گەيانىدە ئامورنىيلەكان.

خالید ناموون خوی به جوریک له جورهکان دهیزانی شووکردنی سهوسه به کامهران پهیوهندی به سیاسه ته وه نییه، دلنیابور کچه که بو شستیک دهگه ریّت له ودا نییه، گهرچی ناگریکی گهورهی نیره یی دهیسووتان، گهرچی ههستی به شهرمیکی بیّوینه ده کرد که ناموونییه کان له ناو ههموو ناخوشی و دهردی خویاندا ههشت سال بو ساتیک پشتی نهویان به رنه داره و نهویش مایه پوچ له ههموو شهم گهشته هاته دهری، گهرچی فهوزی بهگ پییگووت تو نه دورویت و لهوه دا براوه یت که ههشت سال سهر زهمینت به پانی و دریری بینی و تا مردن نه و روزانه ت له سال سهر زهمینت به پانی و دریری بینی و تا مردن نه و روزانه ت له

یادناچیته وه و نه و سه فه ره ههمیشه مایه ی ده وله مهندبوونی دل و روّحت دەبنىت، خالىد دواي چەند رۆزنىك غەم چوو بى كۆبوونەرەپەكى گەورەي ئاموونىيەكان كە بىق بەخىرھاتنەۋە و دلدانەۋەى ئەو كردبوويان، لەلاي خۆپەرە ھۆي ھەمبور شىتەكانى لەسبەر شبانى سياسبەت لابىرد و گورتىي ئەرەي لىە يشت ھەمبوق روداۋەكانەۋە ۋەسىتاۋە كامەرانى سىەلمايە، رقىي بەرامبەر كامەرانى سەلما لە ھەمبور شىتىك گەورەترىبور، ئەرەي ئىسىتا ئەم لە غەمىدا نوقمە و كامەران لەگەل سەوسەندا دەرى دەيسووتان، که سهیری ناخی خوی دهکرد جگه له و رقه رهش و تاریکه ههستی به هیچ شتیکی تر نهدهکرد، هیدی هیدی و سات دوای سات تهو خرشهویستیه شیت و سهرگهرمهی بن سهوسهن ههیبوو، رهنگی دهگورا و دەبوۋە رقیکی گەورە و بیوینه بەرامبەر كورەكەي سەلما، ھەستىدەكرد سات دوای سات ئه و رقه له ناوهوه دهیبات و تا مردن ناتوانیت خوی ليدهربازبكات. له كربوونهوهى ئاموونىيهكانىدا ليستيكى كونسى تولهيان دهرهننایه ره که قهینز جوقلی و هوشه جوجه و سامانی کیسرا لهسهری سه رەرەبىدا بورن، لىستىك لەدواي كوشتنى قەلەندەرەرە ئامورنىيەكان بە خوينني خۆييان نوسيبوويان بـێ ئـەوەي تۆڭـﻪ لـﻪ بكورانـي ئـﻪو بكەنـەوە . ئەرەي سەيرە لەر لىستەدا مەنگور لە دواي ناويكى نەناسىرارەرە لە يلەي يينجهمدا دينت، که ناوي کهسيکه له کاتي کوشتني قهلهنده ردا به ريرسي كۆي رۆكخستنەكانى يەكۆتنى بورە لەر ھەرۆمەدا. ئەر رۆژە لىستەكەيان دەرھینایەوە بى ئەوەبور ناوى كامەرانى سەلماي تیبکەن، بەلام دانانى ناوهکه له سهری سهرهوه وهک پاکردنهوهی پهکیتیپهکان وهما بوو له گونامهکه و گزرینی بوو بن کیشه په کی خیلهکی، چونکه مهموو شار دەيزانى كە كامەرانى سەلما لە ھىچ خىزبېكىدا نىيبە، نەك ھەر ئەرە بەلكو كابرا كەمتريىن ئارەزورشى نىيە گوينى لـ باسى سياسـەت بيـت و لنهو رووهوه سنهرودهر لنه هينج دهرناكات، دوورى ثنهو ههمنوو سناله

و ژیانی ئیستاشی لهگهل سهوسهندا کاتیکی بن جینه هیشتوه بیر له سیاسهت بکاتهوه و به جوریکی مندالانه ناوی حیزیه کان و به رپرسه کانی لیتیکده چینت.

له تیف ناموون، قاره مانی نوینی ناموونییه کان، که ورده ورده ناویکی ناموسانه یی پهیداده کرد دری نه وه بوو ناوی کامه ران بخریته لیسته که وه، به شتیک له نائومیدییه وه بیری خالیدی خسته وه که نه و پهیمانیکی مزرکردوه که مه رج نییه سه وسه ن فیکره ت بی نه و بیت و ناموونییه کان هه میشه پابه ندی پهیمانی و ده بیت دان به نازاره کانی خویدا بگریت. به لام روزد له ناموونییه کانی تسر جوریکی تسر بیریانده کرده و و رایان واب و سووکایه تیپه کی گه وره به ناموونییه کان کراوه و خوین پراوه و بالنده کانی خالید له ناوه پاستی شاردا کورژراون، له به رئه وه مه سه له که له باجیانداوه و ته واوی خیله که بر ماوه یه کی دوورودریژ سووکایه تی پیکراوه باجیانداوه و ته واوی خیله که بر ماوه یه کی دوورودریژ سووکایه تی پیکراوه و بکه رانی گه وره ی نه و سووکایه تیپه ش، له ده وری ناوی کامه رانی سه لما کوبوونه ته وه و هی سووکایه تیپه کش هینده ی خواستی کامه رانی سه لما هیچی تسر نیپه.

رقى ئاموونىيىەكان و خواسىتيان بىق تۆڭــه لــهوه گەورەتــر بــوو فــهوزى بــهگـ و لەتيىف ئامـوون بتوانىن ھيوريبكەنــهو، تەنىيا شــتىك توانىيان بيكــهن ئــهوه بــوو نــاوى كامــهران پيش نــاوى ســـى بكـوژه ســـهرهكييهكهى قەلەنـدەر نەكەويىت.

لهگه ل شه و کوبرونه وه گهوره په شدا نامرونییه کان له به هاری سالی نه وه دوپینجدا زوّر له شاری نیمه دووربوون و لهوه ش لاواز تربوون ده ستیان بگات و توله هه والی شهوه خیرخوایه که هه والی دانیشتنی ناموونییه کانی بو کامه رانی سه لما نوسی و به یانییه ک به خشکه یی بوّی خسته شهو ده رگای نوسینگه که یه وه کامه ران چه ندجاریک نامه که ی

خویدده و دواتریش بینه وهی بترسیت بان بیربکاته وه بر سه وسه نی خویدده و گووتی «به لام بر بری من هیچم به رامبه رئاموونییه کان نه کردوه ، هیچ. من ههشت سال له مه و به رجه قریه کم له مه نسور ئه سریندا، به لام به رامبه رئاموونییه کان هیچم نه کردوه ... هیچ» ، سه وسه نه سریندا، به لام به رامبه رئاموونییه کان هیچم نه کردوه ... هیچ» ، سه وسه نله و ساته دا بینه وه ی هیچ ده رباره ی بری مه ترسییه کان بزانیت، ماچیکرد و گووتی «کامه ران غهم مه خن و بیر له شتی خراب مه که دره و هی سالانی دوورود رین ی واه کامه ران فیربووبو و ته نیا له مار و دوپشک و جالبالا که ی دوورود رین ی و چنگی چه قراسا و ده نوکی بیره حمی بالنده کان بترسیت، له به رئه و هال دوای سال ترسی له مروف که متر و که متر ده بووه و ه سه نه ری به دونیا دا شه و هه سته ی لا لاواز کرد بو و بزانیت خوی له چ دونیا یه کدا ده رای ده به رئه و ه زه رده خه نه یه که وره ی گرت و نامه که ی دری و گووتی «بیگومان غه م ناخوم ... بیگومان هیچ نابیت ...».

ئه و ماوه یه ی سه وسه ن و کامه ران پیکه وه ژیان، ریّ ژانیکی گهلیک خرّشی تیدابود. بالنده کانیان هه میشه به خته وه ر برون، هه میشه دهیانخویند، هه ندیک له و بالدارانه ی نیر و مییان هه بود هیلکه یان ده کرد و جوجکه بالداری دیکه یان هه لده هیندی جار دکتور دلشاد شوکور ده هات و ده رمانی تایبه تی ده دا به بالنده کان. کامه ران له ناو گولدانچیه کاندا جیگای خوی کردبوه وه، نه وه ی به خیراییه کی گهوره شه دوله مه نده بود.

بهدریّژایی سالّی نهوهدوپیّنج خویّندنی بالّندهکان و دهنگی بولبولهکان بهجوّریّک بهرزیوون ههر کاتیّک بهبهردهم مالّی سهوسهن گولّدانچیدا دهریّویشتین گویّمان له جریوه و واکواک و زیکهی بهجوّشیان بوو، ههموو بالندهکان بهختهوهر دهیانخویّند، ههتا بالّداره غهمگینهکانی خالید ئاموونیش گورابوون و لهو کوّراله گهردونی و بهردهوامهی بالندهکانی دیکهدا بهشداریوون و لهو کوّراله گهردونی مالّی خانممان گوریبوو دیکهدا بهشداریوون به و سهوران ههموو دوو مانگ جاریّک فوّتوگرافیّکی بن کوّشکی بالندهکان، کامهران ههموو دوو مانگ جاریّک فوّتوگرافیّکی بانگدهکرد و ویّنهی بالندهکانی دهگرت، دهبایه خوّی و سهوسهن و فیکره توییش ههموو و وهرزیّک ویّنهی نوی و نویّتر له نیّوان فیکره کاندا بگرن.

له هاوینی سالی نه وه دوپینجدا کامه ران یه کینک له هاوپیکانی خوی هینا که وینه ی قیدیوی ده گرت، تا یه که مکسیتی قیدیوی درید بر خویان و بالنده کان پیکه و توماریکات، نه وه یه که مین توماریکی قیدیویی بالنده کان و مالی گولدانچییه که نیستا له به رده ستماندا بیت، له ویدا گولدانچی پیر ده بینین، به خوی و سمیله گهوره و ده موچاوه باریک و قامه ته ریکه که یه وی بالنده یه کدا قامه ته ریکه که یه وی بالنده یه کدا له به رده م قه فه وی بالنده یه کدا له به رده م قه فه وی بالنده یه کدا له سه وی بالنده یه کی ده نوک گهوره یه که له شیکی باریک و سه وی لامل و سه ریکی قاوه یی هه یه گولدانچی و بالنده که پیکه وه جووتیکی

سهیریان دروستکردوه، له فیدیزکهدا ههر دوو تهنیا و گزشهگیر بهلام دلْخَوْش و رەزامەنىد دەنويْنىن. بالندەكـە، چەشىنە تەيرىكـە تەنھـا لەسـەر یه ک دورگهی زور بچوک له باشووری ئاسیا به ناوی نارکوندامهوه دەژى، ھەر لەسەرەتاوە ئەو بالندەيە كە لە شوينىكى وابچوكى دونيادا ده ژی و له هیچ جنگایه کی تری دونیادا وینه ی نبیه گولدانچی پیری سەرسامكردبوو، فيكرەتى يير كه ھەندى جار سەيرى چاوى ھەكيمانەي بالندهکهی دهکرد، ئهو ئارهزووهی خوی نهدهشاردهوه که دهپهویدت بروات و لهو دورگه بچوکهدا ونبیّت و لهوی له ناو سروشتی تازاددا لهگهڵ شهم بالندانه بـرى ... له وينه كه شـدا ناوازه يـى بالنده كـه تـا ئه ندازه يه كـى زوّر ناوازهیی فیکرهت گولدانچی دووبارهدهکردهوه و زیاتر بهرجهستهیدهکرد. له ویّنه و فلیمه کانی ئه و دهمه دا به ناشکرا ناسه واری ژیانیکی جهنجال و هاتوچویه کی گهرم له نیوان سهوسه ن و دونیای دهرهوه دا دەبىنىن. وينه هاوينىيەكان لە ھەوشە گەورەكەدا ئەۋە نىشاندەدەن كە زوریهی شهوان خیزانی سهوسه ن به گهرمی و گوری بیشوازی میوانی زۆرپان كردوه، بارودۆخى ناهەموارى سياسى و داكەوتنى بارى ئابوورى له ولاتدا ریکر نهبوون له بهردهم ئهوهدا که سهوسهن ومک بوکیکی نوى ژياننكى بىر داوهت و ميوان بىژى. كۆشىكى بالنىدەكان شەوانە مۆت جنگای کربوونهوهی مالی برا و خوشکهکانی فیکرهت گولدانچی، مالی هاوریکانی کامهران، مالی نهرانهی به خوزگهیه کی زورهوه دهماتین تیا بالندهكان ببينن، ئەمرۆ كە سەيرى ئەلبومى خانەوادەگى خانم دەكەين، ويّنهگه لي كهساني زوّر نه ناسراو دهبينين، ويّنهي مندالاني نه ناسراو، بوک و زاوای گهنج، نیگاری خانه وادهگی گهورهی ههندیک کهس که دوورونزیک خزمایه تبیه کیان لهگه ل گولدانچییه کاندا نبیه. نه وانه منکرا بەلگەى دروسىتى ئەر راسىتىيەن كە سالى نەرەدوپىنىج گەرچى يەكىكىە له ته نشرین ساله کانی میرووی سهدهی بیستی نیمه، به لام دروست له و ساله دا خانم چپترین و پپترین سالی ژیانی ژیاوه . هام له و ساله دا و ساله دا له چوارهمین چهژنی له دایکبوونی هوزاردا سه دان میوانی تایبه تی که دکتور ره فعه و پروشه بانگیانکردون حه وشی کوشکی بالنده کان پرده که ن ده یان دکتوری به ناویانگ ، به پوه به موو خهسته خانه کانی شار ، هه ندیک له و مام ستایانه ی زانست که به تایب ت دین کامه ران باسی شوینه سه یر و جیاوازه کانی دونیایان بر بکات ، هاوشانی کچانیکی گه نج که هاوری پروشه ن و نه و هه له یان به گونجاو زانیوه بین و له نزیکه و بالنده کان ببینن ... هه مووله و پنه کان و کاسیته کانی فیدی و درده که ون و یکراش به شادیی ده بینرین .

له و ماوه یه دا کامه ران له ده ره وه ی مالیش ژیانیکی پر و زیندووی هه بوو، ھەفتانىە شىەرپك ئە ريىر زەمىنىي ئوتىلەكلەي بارەجانىدا لەگلەل مەنگور و هاوریکانیدا کردهبورهوه، بهختهوهربور که هینندهی باره دهستدهکهوت دەپتوانىي كريپەكىي راستەقىنە بىدات بە مەنگور، دەپتوانىي ھاورى بنیاره کانی داوه تی خواردنه وه بکات، نه و ساتانه ی مهنگور کامه رانی تيدا دەبىنى زۆر دەگەشاپەرە و بەختەرەر دەببور، بەلام لەو ساتانە بگوزهریّت، مهنگور به کشتی روّد دوای روّد بیّدهنگتر و بیّوهیتر له جاران دەردەكسەرت، ھەندىك كاسىبى تايبەتىي دەكىرد كسە كەسسمان بىھ تسەرارى نەماندەزانى چىپە، خەفەتىكى زۆرى دەخوارد كە ئەر تەنيا كەسىك بور نه یده توانی بچیّت و بالنده کان ببینیّت، جار جار کامه ران قه نه زی هه ندیّک تەيىرى لەگلەل دەسىتى خۆيىدا دەھىنايە بازار و للە چايخاندى پەپوللەي ئازاد دایدهنان و ئیواران کاتیک بی مال دهگهرایهوه لهگهل دهستی خویدا دەپېردنـەوە، ھەمـوو دەمانزانـى بۆپـە ئـەو بالندانـە دەھێنێـت تــا مەنگـور بيانبينيت، بينيني بالندهكان بيئهندازه دلي مهنگوريان خوشدهكرد، كه بالندهکان دهیانخویند مهنگور نائومیدانه دهکهوته جنیودان بهم شاره که مرزق جگه له هزرنی نوتومبیل و فرهفری یاسه نهفهریهرهکان و هات و هاواری دهستگیپه کان زیاتر هیچی دیکه ی تیدا نابیستیت. تا شه پی ناوختر گهرمتر بووایه مهنگوپ نائومیدتر و پیرتر ده پنواند، هه بهت وه که ههمیشه په یوه ندییه کی باشی له گه ل سه رکرده و پیاوه چالاکه کانی ناو یه کینتیدا هه بوو، گیانی به وه بوو شه وان ده چووه سه ر میزه کانیان و بهده نگی به رز په خنه ئاگرینه کانی خنوی ده گووت، خوشحال بوو به وه ی به مهموو قسه یه کی لیخه بولده که ن... زور جار و له زور شویندا به ده نگی به رز په خنبه ی ده گرت. که لیمان ده پرسی ئایا ناترسیت، به ناشکرا به و جوره قسه توندانه دری حیزب ده کات. ده یگووت «براده ری عه زین ئیوه فه قیرن... قوونی مه نگوپ قه لایه کی ناسان نییه به ههموو که س بیرید...

له به هار و هاوینی شه و ساله دا سه وسه و کامه ران چه ندجاریک سه یرانی ده ره وه ی شاریان کرد، کامه ران هه موو جاریک ژماره یه کی زوّر له بولبوله کانی ده خسته پشتی پیکابیک و ده یبردن بن ناو سروشت، شه و سه یرانانه بن سه وسه ن و بالنده کان وه ک خنری به پیکه نینه وه ده یگووت «شادیهین و خه فه تبه ر» بوون.

 ناوه لاتینییه که ی بوو، پهره کانی درید و زیرین بوون، دریدی پهری زهرد و تەلايى كلكەكەي ھەندىجار لـە مەترىك نزيك دەبورەرە، يەكىك بور لـهو بالندانـهي ههسـتێکي خودايـي لاي سهوسـهن دروسـتدهکرد، هـهرکات دەيبىنى ھەستى تۆكەلبوون لەگەل ھەواى فىردەوسدا دايدەگرت، بالندەكە بين هۆپەكى دياريكىراق لىھ قەفەزەكەي خۆپىدا مردبىق، كامەرانى سىەلما لەسبەر دەنگى سەوسبەن لىە خبەو ھەستا كىە ببە بالنىدە مردووەكمەوە لىه نزیک سهرییهوه دهگریا، ئهوه یهکهمین روزی غهمگینی ژیانی هاویهشیان بوو. فیکروت دوبایه تهواوی بهیانبیهکه قسه لهگهل سهوسهندا بکات و ئەو راستىيەي بىرىخاتەوە كە بالندەكان رۆحلەبەرن و دواجار رۆژنىك لە رۆژان ھەمبور دەمبرن، ئەر بەيانىيلە كاملەران تەلەفونى بىق كەمبال يەلىدا كرد و بالنده قهشهنگهكهيان به مردويي برد بن مزمياكردن، بهلام ئهوه له سهوسهندا ترسیک و پرسیاریکی گهورهی دروستکرد: چی دهبیت گەر رۆژنىك بالنىدەكان ھەمىوى بىمىرن... چىي دەبنىت؟ چىي دەبنىت گەر ههموو بالندهكان بكهونه ناو ههمان ئهو بيدهنگييهي بالنده مومياكان تێۑڮەوتـوون؟. گەر باڵنـدەكان ھەمـوو بمـرن، ئـەوكات دەبێـت بـﻪ ھەمـوو روّح و جهسته و خهيالي لهم شارهدا نوقم بيّت، دهبيّت تهو راستييه قەبوڭبكات كە ئەم شارە نەبيت ھەمور ئەر شوينانەي دى كە ئەر بۆيان هه لدیّت، ده رؤن و له ناوده چن، راستیپه ک نهیده توانی قه بوولیبکات و تاسەر لەگەلىدا يىزى.

ههفتهیه ک دوای نهوه «بالداری خوداوه ندان» به موّمیاکراوی و به ویقاری تهیریّکه وه که دهزانیّت له غوریه تدا مردوه گهرایه وه بیّ مالّی ... به لام هاتنه وهی بالنده که به بیّده نگی، لهبری نهوهی دلّی سهوسه نخرشبکات، رایچلهکاند و جاریّکی دی دووری دونیای بیرخسته وه.

لهستهرهتای سیالی نهوه دوشه شیدا بارودوّخی سیاستی لیه کوردستان تهواو دژواربوو، شهری ناوخی تا دههات درتر و بیره حمتر دهبوو، جهنگ

له سهر داگیرکردنی ههولیّری پایته ختی ههریّم تاده هات خویّناویتر ده گه پا،

له ناسـوّکاندا هیـچ هیوایه کـی پیّکه و ت.ن به دی نه ده کـرا، پوّژانه سهدان

خه لْـک له ههموو سنووره کانه وه ده چوون به ودیودا. هه ندیّک له کوّچبه ران

بهر له وه ی بـپوّن ده هاتـن و ده پارانه وه تا له گه ل بالّنده کانـدا ویّنه یه ک

بگرن ... هه ندیّک سهردانی کوّشـکی بالّنده کانیان به یه کیّنک له و نه رکه

گه ورانه ده زانی که ده شیّت له سهفه ره که یاندا به خت و سهرکه و تنیان بی

به یّنیّت، له پاییـزی سالّی نه وه دو پیّنجه وه هه ندیّک له و که سانه ی سهردانی

کوّشـکی بالنده کانیان کرد، سویّندیان خوارد له هه ر جیّگایه کی دونیادا

بگیرسیینه وه ، نامه و نیـگار بـق خانمی سه وسه ن بنیّرن.

له كۆتايى ئابى سالى نەرەدوشەشدا و دواي نزيكى سال و نيويك له دروستبوونی کۆشکی بالندهکان، هیزهکانی پارتی دیموکرات ههولیّری یایته ختی ههریمیان له دهست هیزه کانی یه کیتی نیشتیمانی دهرهینا، شكستى هيزهكاني يهكيتي خيرا و ئەفسانەيى بور، تيكشكانى ئەران لە هەولنىر بەجۆرنىك بور تورشى شكستىكى سەرتاسەرىي كردن، ھىزەكانىيان له مهموو قۆلەكانەوە شىكان و له مهموو بەرەكانەوە مەلھاتىن. لەھەنىدى جينگادا ههمور شتيكيان به ساغي جيهيشت و له ههمور لايهكهوه مهرهو سنووره کانی ئیران یاشه کشه یانکرد، هیزه کانی یارتی له ماوه یه کی زور كورت و خيرادا گەيشىتنە شارى ئيمه، ھەوالىي ھەلھاتنى سەركردەكانى يه كيتى و شكستى هيزه كانيان شارى ئيمهى به جوريكى بيوينه شلهقاند. ئاموونىيەكان لە يېشى بېشەوەى ئەو ھېزانەدابوون كە بەرەو خۆرھەلات و بهنیازی گرتنهوهی دهشهری نیمه پیشرهویانکرد. لهتیف ناموون سـهرکردهی بهشـیکی ئـهو هیّـزه گهورهیـه بـوو کـه بـهرهو ناوچـهی ئیّمـه جولًا. له تيف پياويکي چکولانه و خار و ساميل باريک باور، خاوي به كلاشىنكۆفنكى بنىقۇناغەرە لى ماشىننىكى تازەى سەربازىدا لى بنشى هيزه كانهوه دهرؤيشت، ئارام و لهسه رخل دهينواند. لهتيف له ئاموونييه

زۆر خیّله کییه کان بیوو که نیاوی عه شیره ته که ی خیّ که هه رشتیّ کی دیکه ی دونیا به لاوه گرنگتر بیوو، تا رقری کوشتنی قه له نده ر که هاوریّی مندالّی و گه نجی یه کدی بیوین، بریاری نه دابوو له م شه په وه بئالیّت، به لام کوشتنی قه له نده ر ناچاریکرد به سه ر و مالّه وه خیّ فریّبداته جه نگه وه . ئه و روّزه ی له ده روازه ی شیار هاتین به مدیودا ناموونییه کان نزیکی پینیج سه د چه کدار ده بیوون که ده یانویست دوای ئه و هم مو سیوو کایه تی و ده رکیردن و نابروویردنه به سه رکه و توویی بگه پینه وه میوای ناشتی شیاره که ی خوّیان، زوّریان به روّحی توّله و هه ندیّکیان به هیوای ناشتی و ناسیوده یی ده گه پانیه و یارتییه کان بی شه پ و به رگرییه کی نه و تی شیاریان گرت، بینیای یه کیّک له بیاره گا سه ره کییه کانی یه کیّتیان کرد به بنکه ی سه ره کیان و به جوّریّکی خیّرا هیزه کانی خوّیان به شیاردا به بنکه ی سه ره کیان و به جوّریّکی خیّرا هیزه کانی خوّیان به شیاردا به بنکه ی سه ره کیان و به جوّریّکی خیّرا هیزه کانی خوّیان به شیاردا به بازه که دوره و به کیتیان به شیاردا و به بنکه ی سه ره کیان و به جوّریّکی خیّرا هیزه کانی خوّیان به شیاردا و به بنکه ی سه ره کیان و به جوّریّکی خیّرا هیزه کانی خوّیان به شیاردا به بازه که دوره و به ریّک که دیان به شیاردا و به بیکه ی سه ره که داری ده و به ریّه که دیان به شیاردا و به بنکه ی سه ره که دیان به شیاردا و به بنکه ی سه ره که دیان به شیاردا و به بنکه ی سه ره که دیان به شیاردا و به بنکه ی سه ره که دیان و به بیکه ی دیان به شیاردا و به بیکه یکه دیان و به بیکه یا که دیان به بیکه یان به بیکه که دیان و به بیکه یا که دیان به بیکه یکه دیان به بیکه یا که دیان به بیکه یا که دیان به بیکه یکه دیان به بیکه یکه دیان به بیکه بیاره یا که دیان به بیکه دیان به بیکه یا که دیان به بیکه یا که دیان به بیکه یا که دیان به دیان به بیکه یا که دیان به بیکه یکه دیان به بیکه یا که دیان به بیکه دیان به بیکه یا که دیان به بیکه یکه دیان به بیکه دیان به بیکه دیان به بیکه یا که دیان به بیکه دیان به دیان که دیان به دیان به دیان که دیان به دیان که دیان که دیان که دیان که دیان که دیان

خالید له ماوه ی ئه و ساڵ و نیوهدا بووبوو به ئهندامیّکی چالاکی حیرنب. له و ماوه یه از پور دوای پور پقی کوده کرده وه به به به به گینگل و ئازار و بیسه برییه کی گهوره دا ده رایا برینیّکی قوولی ناوه کی ده یجولاند ... بی ئه وه ی ئازاره کانی له بیربیکات و رایانیّکی نوی ده ست پیبیکات بووبوو به به کادیّریّکی سیاسی بزیّو و چالاک. چیتر ئاره زوویه کی نه مابوو به دیار کومه لیّک که ره سته ی رزنانه وه له دوکانیّکدا دابنیشیّت، ده یویست ئیشییک بادر کومه لیّک که ره سته ی ژنانه وه له دوکانیّک دا دابنیشیّت، ده یویست ئیشییک بادر می بیربچیّته وه به لام له گه ل ئه وه شدا ئه و همول بی بیکری نهبوو له وه ی جارجار که سانی تایبه تی بنیّریّت سوّراغی ههول بی سه وسه و کامه رانی سه لمای بی بیکه بنی بیکه از و کامه رانی سه لمای بی بیکه بی بیشره و تی نه و له گه ل ئیشوکاری حیزیدا هوّکه ی ده گه پیّته وه بی نه و مه راقه ی له ناوه وه ده یخوات. نه و پوژه ی له تیف ده گه ری بی بور بین به بادی بو و بنیّریّت به ناموون له گه ل هیّزه که یدا به ره و هیّز ریّک خستندا له یادی بو و بنیّریّت به له گه ره مه خوناماده کردن و هیّز ریّک خستندا له یادی بوو بنیّریّت به

دوای خالید ئامووندا بر ئهوهی لییبپرسیت ئاخی ئارهزووییه کی ههیه له گهگیدا بگهریته و بی شار، ئه و پرژه بر ماوهی ده دهقیقه گفتوگریه کی دوو قرّلی له نیّوان لهتیف و خالید ئامووندا پوویدا که تا ئیّستا که سناوه پریّکه که ی نازانیّت، چونکه تا ئه مربیّ وه که نهیّنییه کی قفلگراو و داخراو له نیّوان هه ردوو کیاندا ماوه ته و هایک ده لیّن خالید له و گفتوگریه دا داوایک ردوه ترّله ی بربکریّته وه ، که سانیّکی تریش ده لیّن خالید ته نیا گووتو و یتی ئاره زوویه کی نییه بگه پریّته وه بر شاری نائومیدییه گهوره کان و حه زده کات تامردن غهریب بیّت ... شتیک که ناشکراو نکولی لی نه کراوه شهوه یه تریش ده تریک بوو له ئامانجه شهوییه کان له و شهره دا.

رۆژنىك بەر لە گەرانەرەي يارتىيەكان، لە نيوەرۆۋە ھەموى شىتنىك لە شاره بچوکهکهماندا گۆردرا. مەنگور که به تهواوی له ههوالی گرتنی ههولیّر دلّنیابوو، به یه له گهرایهوه بق مالّنی و ههندی کاغهز و بهلّگهنامهی تابیه تی کۆکرده وه و ههندیکیانی سووتاند و چهندانیکی تری له جیگایهکی نهیّنی شارده وه ئه و باره دانراوه ی له مال قایمیکردبوو له یشتیّنیّکدا هه لگرت و پشتینه که ی به سته پشتی و چهقزیه کی کزنی، که یادگاریّکی دێريني يوسف كەرياربور لەجێگايەكى نهێنى دەرهێنا و بە خێرايى بەرەو نوسینگهکهی کامهرانی سهلما کهوته رینگا، بازار تا رادهیهک چنزل و زور له دوکانه کان داخرابوون، خه لکی له ترسیکی گهوره دا ده ژیان. دەنگوباسەكان وەھابوون كە پارتىپەكان ھاوشان بە تانك و زرييۆشەكانى سبهدام حوسبهین دهدهن بهسبهر شیارهکهدا، ههنیدی که بازرگانهکان ليه ترسي تالاني لۆرپان نابوق بەدەمىي دوكان و مەخزەنەكانيانيەۋە ق شته کانیان به ره و شوینی باشتر و ئهمینتر ده گواسته وه . خهسته خانه کان خۆپسان بىق دۆختىكى نائاسسايى ئامادەدەكسرد، بەشسى زۆرى فەرمانگەكان داخرابوون، زوریهی شهقامهکان تهواو خالیبوون، که مهنگور گهیشته نوسینگهکهی کامهرانی سهلما سهیری لیهات که نوسینگهکهی شهو تهنیا شوینی بازاره دهرگای کرابیته وه، لهوهش سهیرتر نهوه بوو کامه ران وهک له ههموو دونيا بيناگابيت لهگه ل گهنجيکي مندالکاردا دانيشتبوو و باسى جەنگەڭـ گەورەكانـى كەنـارى خۆرئـاواى ئەفرىقـاى بــ دەكـرد. کامـهران بـه خهندهیهکی گهورهوه وهک ئـهوهی رِفِرْیْک بیّـت لـه هـهره رِفِرْه ئاساييه كانى ژيان پيشوازى له مهنگور كرد. مهنگور بينه وهى بوار به كامهران بدات، به خيراييهكي بيوينه گهنجهكهي رهوانهي مالهوه كرد و به کامهرانی گووت که خیرا ههموو یارهکانی له قاسمی دوکانهکه دهربهننیت و شته گرنگه کانی کوبکاته وه و نوسینگه که قفلبکات و برون، چونکه له چهند سه عاتی داهاتوودا پارتیپه کان بی به رگریپه کی نهوتی دهگەنىه ئىسرە، كامەران سەرەتا گووتى «ھا مەنگور، بەلام ھاتنىي پارتىيەكان ئەو ھەمور ترسە گەررەپەي بۆچىيە ... خۆت دەزانىت من لە سياسهتدا نيم، خوت دەزانيت ... به لام به راستى حەزدەكهم تىق ئاگات له خوّت بنّت، تو له حيزبدا بوويت». نهم سادهييهي كامهران مهنگوري بنزارده کرد، پهلی گرت و بردی بن ژووری نوسینگه کهی خنوی و بنیگووت «كامـهران، گويبگـره ... مـن لـهم شـاره مهلعونـهدا پيربـووم، حيكايهتيّـك نییه له کوچه و کولانی شهم شارهدا روویدابیّت و من نهیزانم. پهنجا ساله چى لەم شارەدا قەومابىت لەم كەللەيەمدا چەسىپيوە و نايەت، دەرى، دەزانىم خەلكى ئەم مەملەكەتە چۆن بىردەكەنەرە. ھەملوو پىلوم گەورەكانى ئىەم شارە لە شىتى بىلمانادا تىاچوون ... تىدەگەيىت، لە شىوىن و ساتى وادا تياچوون دهبوو لهوي نهبن، دهكرا لهوي نهبن. ههموو يياوه ئازاكانى ئەم شارە بۆ مىردن شوينى خىراپ و كاتى خىراپ ھەلدەبرىيىرن. به قهبری باوکم وایه، سهیرمکه، من له دوو سال لهوهویهرهوه دهزانم که رۆژنیک ئاموونىيەكان دەگەرننهوه. ئەۋە دىاربوھ درەنگ يان زوق به شنوه یه ک له شنوه کان دونیا ده گورینت و شهوان دینه و هار... تیدهگهیت، من لهیهکهم روزهوه که چهقزکهمان له کورهکهی نیبراهیم ئەسىرىن دا دەزانىم حىكايەتى ئەم خۆشەويسىتىيەي تىق تېكەل بە ھەمبوي پیس و پۆخلى شارەكە بورە، بېئەرەى تى بتەرپىت ياخود مىن بمەريىت. ئینسان نازانیّت لهم شاره مهلعونه دا حهز له ژنیّک دهکات و سهیردهکات کەرتۆتە شەرپكەرە نە سەرى ديارە و نەبن، مىن يېتدەلىم، ھەرچىيەك بووایه، شته کان باشتر نه ده رؤیشتن له وهی من کردم ... به لام حه زده که م يزانيت من قەلەنىدەر ئامورنىم نەكوشىت، مىن قىەت فەرمانى وام نىەدارە، قەت فەرمانى كوشىتنىم نەداۋە، بەلام ئەۋە ئىسىتا ھىچ لە مەسەلەكە ناگۆرىخت. دوو سال لـه مەوبـەر ئاموونىيـەكان نامەيەكىان بـۆ نـاردم، نامەيەكى زۆر تاببەت كە سەرى ھەرە بالاي ئامورنىيەكان نوسىبورى، ئەو رەخت ھەمبور واياندەزانى مىن قورنىي گەورەي ناو مەسبەلەكەم... وایانده زانی من له ترسا ده آیم که فهرمانی کوشتنی قهلهنده رم نه داوه، به لام من راستیم دهگووت، من خرایترین پیاوی نهم شارهم، ههموو شته خراپهکانم کردوه کوشتن نهبیّت، سویند دهخوم که زوریش دلّم خوشه که مەرگىلز كەسىم ئەكوشىتوم، خىزت ئەرە دەزانىيت، دوائەرە كە تىق بە جۆرىكى تىر گەراپتەۋە بىق ئەم شارەۋ ۋازت لە چەقىق ۋ ھەمبوق شىتىك هننا و بن خیزانه که تده رئیت ... نه وه هیوای من بوو. ریک نه وه هیوای من بوو، به بالنده کانه وه بنیته وه و ببیت به منردنکی باش بن سه وسه ن خان. به لام ئهوه هيچ لهوه ناگوريت كه له چهند سهعاتى داهاتوودا ئەم شارە وەك يۆينەي كەڭەشىر سووردەبىتەوە، سەيركە مىن نامەكەم ينيه، تندهگەيت، بى تىزم ھىناوە تا لاي خىزت ھەلىبگريت، لە نامەكەدا نوسیویانه که گوایه من تا ماوه یه کی تر ده توانم خاتر جهم بم و خوّم نەخەمە سەغلەتەرە، چونكە يېشىتر، يەعنى يېش ئەرەي بمكورن دەبيت بهچاری خوم مهرگی عهزیزترین کهسانی خوم ببینم، سوینددهخوم به قوونى ھەرچىي شەپتانە كە ئەم ئامرونيانە دەتوانىن زۆر بېرەجىم بىن... له دەسىتيان دينت مىرۇق لەسەر ساجى گەرم دانينن و سووريبكەنەوە، من قهت وام نهدهزانی، كامهرانی سهلما ئهوان و ههموو شاره مهلعونهكه دەزاننىت كە تىق غەزىزترىن كەسىي لەلام، ئەر كورەپىت مىن تەمەنامدەكرد

کامهران وهک ئهوهی گهرابیته وه درخی جارانی، ههمان ئهو سهرسامی و بیوه لامییه پیوهدیاریو که چهند سال لهمهویه رپیش سهفهره کهی تووشی بیوو. وهک ئهوهی به تهواوه تی نهزانیت چی سهفهره کهی تووشی بیوری کرد و گووتی «من سویندم خواردوه له هیچ شاره نهچمه ده رهوه ... خوت ئهوه ده زانیت. سویندیشم خواردوه له هیچ شهریکی دونیادا به شدارنه بم ... لهبهرئه وه نازانم چی بکهم». مهنگور گووتی «گویتی دهینیادا به شدارنه به اله قسهی رووت و بینپینچ و پهنایه، تن بکهویته ده ست ناموونییه کان نابیته وه به خاوه نی کهولی خوت. گهر بتگرن ده تکورن ... ئهوه راستییه که یه خاوه نی کهولی خوت. گهر بتگرن ده تکورث ... ئهوه راستییه کهیه تی. ناموونییه کان چهند سه عاتیکی به جینبه یلام، نهوسا هه ردووکمان ده کورژیین ... راستیت پیبلیم حه زم لی به جینبه یلام، نهوسا هه ردووکمان ده کورژیین ... راستیت پیبلیم حه زم لی نییه وازوو قوونی خوم له جههه نه مدا ببینمه وه ، به لام گهر نه یه یت، نه وانییه وازوو قوونی خوم له بیگه رانی و سه رسامییه وه گووتی «مهنگوی» چارم نییه». کامه ران به نیگه رانی و سه رسامییه وه گووتی «مهنگوی»

ناتوانــم سەوســەن و بالنــدەكان بەجيْبهيّلــم... خوايــه تــق دەتەريــت چــى بكــهم... هيــچ پياويّــک ناتوانيّـت ئــەوھ بــكات».

مهنگور گووتی «ماوهیه کی زور که ممان لهبه رده مدایه بن نهوه ی بیربکه ینه و بریار بده ین نهوه ی بیربکه ینه و بریار بده ین نیستا ده رگای نوسینگه که تداینت و بابروین ده بیت سهوسه ن خان به م چیروکه بزانیت ده بیت بزانیت و بانیت نیانی تو له مهترسیدایه ».

کامهران سهیری شهو رهنگه سپییهی کرد، سهیری شهو لهرزه له ناکاوهی کرد، له دهنگه ناسکهی، شهو غاکاوهی کرد، له جینیبهیٔ نشو ههناسه باریک و دهنگه ناسکهی، شهو غهمه له ناکاوهی پهریبووه سهر روخساری. نهیدهتوانی بهجینیبهیٔلیّت، به لام چی دهبیت گهر مهنگوریش لهگهلیدا بمینیستهو و ناموونییهکان

بیگرن و بیکوژن... ئه وه ئازاریکی وه ها له دلیدا دروستده کات له وانه یه به رگه ی نه گریّت. ئه ی ئه گهر روّیشت و نهیتوانی بگهریّته وه ؟ ئه ی ده بیّت تا چه ند سالّی دی له ترسی ئاموونییه کان رابکات؟ ئه ی ئه گهر بارودوّخی سیاسی گوّرا و نهیتوانی سه وسه ن ببینیّته وه ؟ ئه ی گهر ئاموونییه کان ئازاری سه وسه نیان دا؟ . کامه ران ده یزانی که ناتوانیّت وه لامی هیچ یه که له و پرسیارانه بداته وه ، به لام دلنیابوو گهر ئه و نه روات مه نگوریش ده مینیّته وه و له وانه یه بکوژریّت، خوّی هه ستی به مه ترسی نه ده کرد، پیروابو و ترسه کانی مه نگور ده رباره ی شویّنی ئه و له چیروّکه که دا له چیروّکه که دا له جیروّکه که دا له جیروّکه که دا له خویدا نییه . هه مو و دونیا ده زانیّت که له کاتی کوشتنی قه له نده رئاموون و روداوه کانی دیکه شدا ئه و له ولات نه بووه ، هیچ که سیّک نییه ئه وه نه زانیّت، به لام مه نگور پیّیگووت «له م شه ره دا برا برای کوشتوه ، په ندید ن که سی ده ستی چوّته خویّنی که سی خوّی ... وامه زانه که س

دوای راراییه کی زور کامه ران پلاننکی هه بوو، که ده بایه جنبه جنیبکات.

لهگه ل سه وسه ندا چووه ژووری بق ناو کوشکه که ، خوی گوری و بی مالاواییه کی راسته قینه سه وسه نی ماچکرد و گووتی «سه وسه ن مهترسه ، هه رچییه ک بوو ده بیّت نازا بیت ... تیگه یشتیت ... ده بیّت نازابیت ، من تا بکریّت زوو ده گه ریّمه وه ، به لام ناگات له بالنده کان بیّت ، مه چوره ده روو ده گه ریّمه وه ، بالنده کان بیّت ، من زور زوو ده گه ریّمه وه » .

که کامهران لهگه ل مهنگوردا رویشت، سهوسه ن ههستی به ساردییه کی گهوره کرد، ههستیکرد بالنده کان جوره بیده نگییه کی سهنگین و قبورس دایگرتون، روزیکی زور گهرم بوو، لهگه ل نهو گهرمییه شدا سهوسه ن ههستیکرد دهبین خوی به شتیکی دی داپوشیت، به لام شتیکی نهوتوی دهست نه کهوت له خوی بالینینت. باوکی له بهیانییه وه به دوای ههوالدا بهرده وام گویی له رادیوکان دهگرت، له روزدا چهند جاریک کوپیک چای

٤٠٦ كۆشكى بالندە غەمگىنەكان

هه لده گرت و ده چووه ماللی بالنده کان و له گه ل ته پره کاندا قسه پده کرد. سه و سه نجیدا ماوه یه که گولدانچی زوّر له گه ل بالنده کاندا قسه ده کات میدی میدی شه و قسه کردنه زوّره ده پترساند، به لام فیکره ته مموو جاریک به پیکه نینه و ه دلنیایده کرده وه که شته کان ئاسایین و هیشتا عه قللی له جیگای خوّیدایه و شیخت نه بووه دوای روّیشتنی کامه ران به سه عاتیک سه و سه تی خووه ناو بالنده کانه و ه به نده هه ولّیدا ده نگی بالنده کان له مساتی ترس و دلته نگییه ی دوور بخه نه و ه به لام ده نگه کان بو هیچ جیگایه کیان نه برد، هه ستیکرد نه مروّ به چری و به هه موو هه سته کانی جیگایه کیان نه برد، هه ستیکرد نه مروّ به چری و به هه موو هه سته کانی له ماله دا و له مشاره دا ده ری و هه رچییه ک بکات ناتوانیت له شوراکانی نیره ده رچیّت.

ئنواروي بهكهم لهتيف ناموون ههندي خالني يشكنيني لهسهر شهقامه گشتىيەكان خىگىركىرد، دۆشكەكانىشى لەسبەر ھەندىك شىرىنى بەرن دامهزرانىد و گەراپەۋە بىق بارەگا سەرەكىيەكەي خىقى. گەرچىي دۇۋ ساڭ بور خەرنىي بەرەرە دەبىنى بگەرىتەرە بىق ئەم شارە و دوربارە كرچە و شەقامەكانى بېينىتەرە، كەچى ئىستا نە دلى بەم سەركەرتنە ئاسانە خۆشىبور، ئە ئەم گەرائەرە كتوپىرە شادومانىدەكرد. شىتىك لە ناوەوە دلّے دەگوشى كە نەيدەزانى چىپە، شارەكە بە ئەندازەپەك چۆلبور، نیگای شهقامه خالی و بیرودهکان له گهرمای خنکینهری نهم عهسرهدا بهجۆریک ماندووکەربوون، مرۆڤیان تووشی نائومیدی دەکرد. که گەراپهوه بارهگاکه ناردی له مالّی پهکیّک له هاوریکانییهوه خواردنیان بر هینا. دوای نان خواردن، کهمینک به پشتینه کهی دهست و دهمی سری و لهسهر ميزهكه ههندي بروسكهي خيرا و نامهي ههوالنيره بيتهلهكاني خويندهوه که له شوینی جیاواز جیاوازهوه له ورد و درشتی جولاندنهوهی هیزهکان ئاگادارياندهكردهوه . زۆربەي بەريرسە مەيدانىيەكان دەيانويست بزانن چۆن لهگهڵ ئهو خهڵكانهدا بجوڵێنهوه كه شار چۆڵدەكهن و پهيتا پهيتا بهرهو دەرەوم ھەڭديّىن. لەتىپ بەدەم چا خواردنەوھوم بە قەڭەمدارەكسەي خنی گووت، نوسراویک ناراستهی هیزهکان بکات دهست بن هیچ کهسیک نەبەن و لېگەرىن خەلىك بىن رېگرىي ھاتوچۆبكەن، قەلەمدارەكە كورىكى

گەنجىي بارىكەلىم و درنىڭ بلور، سىمەيرى لىمو فەرمانىم ھات كىم لەتپىف ئاملوون بلى گەرانلەۋە بىق سلەروو خىقى بريبارى دابلوو. كورەكلە دانىيابلوو ئەملە ھەملوق ئاموۋنىيەكانىي تىر كىھ ھاتبلوۋن تۆلەبكەنلەۋھ ۋالەسلەر شلەر گەرمبوون تورەدەكات. بەلام ئەق ھەسىتى بە تەمەلىيەكى زۆر دەكىرد، تەمى رورداوەكانى ئەم دوو رۆژە بەجۆرىكى گەورە بەرچاويان گرتبوو، وەك ئەوۋى لىە ناۋۋۇھ ئارۇزۇۋپەكىي راسىتەقىنەي نەمابىت بىق درىنى دەدان بىەم چەنگە، وەک ئەوەي لەدلەۋە بخوازىت دورمىن و نەپارەكان، ئەرانەي ئەو دەبنىت بەدواياندا بگەرنىت و بيانكورنىت، بەخنرايى شار چۆلېكەن و خۆيان بشارنهوه و تُهركي سهرشاني تُهو سووكبكهن، كوره قهلهمدارهكه له خاوي و تەمەلىي لەتىپ ئامورندا ئەرەي خوينىدەرە كە دەپەريىت مارەپەكى درين ا بيه خشيته ناحه زوكان هه ليين و له شاردورجن، هه موو دويانزاني هو لي وهما بنهودهیه، لهدهرهوهی ژوورهکهی لهتیف ناموون نهوانی دی بنترقره چاوهروانی فهرمانیکی راسته وخویان ده کرد، تا بیوچان دهستبکه ن به گەران بەدواى ئەو كەسانەدا كە لە لىستى گەورەي ئاموونىيەكاندا بوون. كەمتەرخەمى ئەق ئۆۋارەپەي لەتىف ھەموۋانى سەرسامكرد، سەغات ھەشىتى شهو چوارکهس له بهردهرگای ژوورهکهی لهتیفدا وهستان و داوایانکرد چاوپان بنیبکهویت، لهتیف له ژووره وه له ژیس بانکه په چی بچکوله دا جامه نه که ی داگرتبوو و به سه ری رووتی له سه ر کورسی و میزیک دانیشتبوو و بیری له نوسینی نامهیه ک بق نوسینگهی عه سکه ری حیزب ده کردهوه . میوانه کان برایه ک و ناموزایه ک و دوو خالفزای قهله نده ر ناموون بوون . هه ر چواریان نائارام و توره دیاریوون، ینیانراگهیاند که نواندنی خاویتی له گەران بە دواى بكورانى قەلەنىدەردا وادەكات ھەلىي تۆلەكردنەوھىيان سىات دوای سات لاواز و لاوازتر بیّت، هـهر چواریان لـهو بریاره تورهبوون کـه دەرفەتى دابور، خەڭك لە ھەمبور قۆلەكانەرە شار چۆلېكەن. لەتپىف بە خاوی و کهمته رخهمییه وه ینیگووتن، ئه و که سانه ی ئه وان بزی دهگه رین له شاردا نهماون، بهینی زانیارییهکان له دوینی شهوهوه له شار دهرچوون و به ره و سنوور هه لهاتوون . به ساردی و هیمنییه وه پییگووتن به بروای شه و گەران لە شاردا سوودىكى نىيە و سبەي دواي يشوويەكى يەك شەوانە، هێزه کانی خوی به ره و سنوور ده جوڵێنێت و دوای ههڵهاتووه کان ده کهوێت. قسەكانى لەتىف بۆ مىوانەكان نائومىدكەر بوو، ئەوان دەيانويست خەلكى شار تۆلەيان ببينن، هەر جواريان بەدەنگىكى بەرز داوايان لە لەتپىف کرد هیزیان بداتی تا چیتر کات به فیرق نهدهن و دوای بکوژانی قهلهندهر بکهون. براکهی قهله نده ر گووتی، خاوی و دانیشتن لهساتی وادا هیندهی تر نابروویان دهبات و دهبیت شنیک بکهن حهیا و نرخیان به راستی هەسىتىنىتەرە، لەتىپف ئاموون كە ئىسىتا بە خوكمى ناچارى بورىپور بە حاکمی به شیکی شار، به لایه وه قبورس بوو دوای ماندویتی شهو دوو روژه له شهویکی واگهرمدا له ژوورهکهی بچیتهدهری و مالان بیشکنیت. ههموو دەيانزانى لەتىف يياويكى كىردەو ئازايە، بەلام قسەكىدىن و دانىشىتنى لە ژیر هاوای یانکهکهدا شاو ساهرنجهی جیدههیشت که شاهری باهردهوام و دوورودريّـرْ ماندوويانكـردوه . دواي سـه عاتيك قسـه كردن لهتيـف ئامـوون بـه دەموچاوى يياويكەوە كە ھەر ئىستا دەپەويىت بخەويىت، جامانەكەي كىردە سهرى و كلاشهكانى لهينكردهوه و لهگه ل جوار ميوانه كه و هنزيكي بچكوله دا چووهدهري. دلنيابوو ئهوه نهبيت که دواى ئهم جهنگاوهره توړانهبکهويت، چاریکی تری نییه . براکهی قهلهندهر ئاموون چاوساغیان بوو، ئهو له هـهر كـهس زياتـر پـلان و هـهواى تۆلـهى لهسـهردا بـوو. يەكـهم جـار چـوون بِوْ مالْي قەپورْ جوقلْي، كەدەرگاكانيان شىكاند و چوونة ژوورى دلنيابوون كهس له ماله كه دا نادوزنهوه، تاريكييه كى سهنگين و كوشنده ههموو مالهکهی خنکاندبوو، به کومهکی دوو لوکس و چهند لایتیکی گهورهی دەسىتى مالەكەيان ژووراو ژوور پشكنى، قەپىۆز لـە ماۋەي رابوردوودا بووببوو به بەرپرسى يەكتىك لە بەندىخانەكانى يەكتتى، بەلام شىتتكيان نەدۆزىيەرە

شایهنی بایه خ بنت، دواچار ئەلىومى وېنەكانسان دەرھننا و ئاگرسان لـه مالهکه بهردا و هاتنه دهري. ئه و شهوه تا دوازدهي شهو مالي ههر پهک له سامانی کیسرا و هوشهجوجهشیان سووټاند، مالهو مال په خویان و لوکس و لایته کانیانه وه دُوای برا و که سی نزیکی نهواندا گهران، به لام که سیان دهست نهکهوت. لهگهل نوشوستی ههموی پشکنین و گهرانیکدا ناموونییهکان توره تسر و نائومید تسر ده رده که و تسن میستریانه تر ده رگاکانیان ده شکاند و دەچوونىم ژوورى، تورەتىر شىتومەكەكانبان دەدا بەسلەر بەكىدا، ناخەزانەتىر نەرتىيان بە مالەكانىدا دەكىرد و دەيانسىۋۇتاندن. لەتىپ ئامۇۋن خەندخارتىك هەولىدا هىزەكەي خىزى لە جىگايەكدا جلەربىكات و بيانوەسىتىنىت، بەلام نەپتوانى ... لە نزىكى سەعات يەكى شەودا لە مالى مەنگورى بابەگەورە، ئەلبومى وينەكانىيان دەرھينا و ئاگريان له خانووەكەي ئەرىش بەردا. لەتىف زۆرى ھەولىدا لەوپىدا بوەسىتن، بەلام ئاموونىييەكان سىووربوون لەسبەر ئەومى بهر لهوهی خورهه لبیت و روز بیتهوه مالی کامهرانی سهلماش بیشکنن، دواجار پیویستیان بهوه بوو له یهک شهودا، که هیشتا شهر گهرمه، هَيْشَتَا كُهُسَ هَوْشَي بِهَ خَوْيِدا نِهِ هَاتُوْتُهُوهِ، نُهُمْ حِيرَةِكِهُ كُوْتَايِي بِنِيهِنِنِنْ. هەمبور دەپانزانى كە بەيانى خۆرھەلات، شار لە خەر ھەسىتا، شەرىك بەسەر نىشتەجىنبورنى ھىزەكانى حىزبىدا تىپسەرى، ھەستكردنى مىرۇف ب سنووری خوی دووباره زیندوودهبیتهوه، ئیتر دهرفهتی پهشیمانی زیاتر و ئەگەرى ياشىگەزبوونەۋە گەورەتىر دەبنىت... ئىەرەي دەكرنىت دەبنىت لىەم شەودا بكريْت... ھەر رقيْك ھەيە دەبيّت ئەمشەر خالْيبكريّتەرە.

لهسه عاتی سینی به یانیدا هیزه کانی له تیف ناموون که بونی دوکه لا و نهوت و ناگریان لیده هات گهیشتنه به رده م کوشکی بالنده کان ... له سه عاتیک به رله گهیشتنی نه وانه و بالنده کان ته واو بیده نگ بوویدوون، بیده نگییه ک که ترس و چاوه روانی، نه وه ک زوانمه ت و خه و چاندبووی.

له سهعات یهک و نیوی ههمسان شهودا سهوسهن فیکرهت خهبهری بووهوه والله تاریکیپهکهدا دهستی کوتیا و دهستی به راهشی کامهرانی ميّردي كەرت كە بە جلە كوردىيەكانىيەرە لە جنگاكەدا خەرتبور. تارىكى ژوورهکه زور چربوو، سهوسهن چاوی نهیدهبینی، به لام نهیدهزانی کهی كامهران گەراوەتهوه، سهعات دەي شهو كه خهوت كامهران هيشتا له مال نهبوو. لای وابوو کامهران لهگهل مهنگور و خهلکانیکی زوری دیکهدا له ترسى تۆڭـه ھەلھاتـووه، بەرلـەوەي چـرا دەسـتىيەكە دابگىرسـينيت، تهواوی ههستی خوی له تاریکییهکهدا کرکردهوه و بزنی به سنگی كامەرائەرە كىرد... رەك ھەمىشە بۆنى باغەكانى دونياي لىدەھات، بۆنى كەشىتى دوور، بۆنى باكە بەسەر كۆلگەى نۆرگسىدا تۆپەرپوه، بۆنىي راوکهره ماندووهکان، بۆنى مىدوهى شارە دوورهکان و هالاوى قاوهى قاره خانه کانی ئه و سهری دونیا ... دوای دوو سال له گهرانه وه ی کامه رانی سەلما ھێشتا بۆنى وەك ئەو ساتە وابور كە لە گەشتە درێژەكەي سە جيهاندا گەراپەرە، سەرسەن مارەپەك لىه جنگاكەدا دانىشت و تەنبا گویّی له مشهی دهگرت، یاش ماوهیهک ههستیکرد زوّر ییویستی بهوهیه بیبینیت، به نهسیایی فانوسه کهی داگیرساند و سهپریکرد، له رهنگه شهرابییهکهی، له برق رهشهکانی، له خاوی قاری، له چالی چهناگه و ریکبری روخساری وردبووهوه ... سهیری له بیدهنگی بالندهکان هات، شهواني تر ئهم كاته بولبولهكان جارجار جريوه يهكيان ليدههات، بهلام ئەمشەق ھەمبور بە ئىاگا و بېدەنىگ بىرون، ئارەزورىيەكى گەررەي ھەببور كامـهران ههسـتينيّت و لهگه ليـدا بخهويّـت، بـه لام بيدهنگـي بالنـدهكان هنند قورس بوو، پهشیمانیکردهوه، له تاریکیدا ههستا و چووه بهر پەنجەرەكان... رۆشىنايى ھەنىدى ئاگىرى دوورى بىنىي، بەلام بېئەوەي لە هيچ دڵنيابێت گەراپەرە ناو جێگاكەو حەزيكرد بخەوێت، لـە ناكاو ھەستى به ماندویّتی و سهرئیشه و خاوییهکی گهوره له لهشیدا کرد، لهمیّژبوو بهو توندییه ههستی یی نهکردبوو. نهیزانی کهی خهوی لیکهوتوتهوه، به لام که به ناگا ماتهوه دوو سیبهری زدبهلاح لهسهر سهری بوون. چەنىد ساتىك دواتىر زانىي ئەو دوو يىياۋە يەكىكىيان لەتىپ ئاموون و ئەوى دىكەپان ھاجەر ئاموونى بىراى قەلەنىدەرە، لەتپىف ئامىوون وەك په کېکي زور نازيـزي خـوي لـه خـهو ههسـتېنېت، بـه هېمنـي دهسـتي خسته سهر جنگاکهی سهوسهن و به نهسیایی گووتی «خانم ههسته... هەسىتە ... ئىمە لىرەپىن». كامەران و سەوسىەن ھەر دووكىيان لەسبەر چریهکانی ئاموون راچلهکین، لهتیف ئاموون بر ئیستیک سهیری له هيّمن و لهسهرهخي و بهرهفتاره - كامهران له شويني خوي ههستا و بیّنه وهی هیچ بلّیت سه بری هه ر دوو پیاوه که ی کرد و سه بری سه وسه نی كرد، هيشتا ههر له خهودا بوو، هيشتا روون نهيده بيني، وهك بهدمم خهوهوه بنت گووتی «بالندهکان له دارستاندا وننابن». کهسیان تێنهگەيشىتن كامەران مەبەسىتى چىيە، بەلام بەر لەرەي كاتيان ھەبيّت بیری لیبکهنه وه، سه وسه ن به دهنگیکی گریاو و ترساوه وه گورتی «ئیوه كيّن؟». لهتيف ئاموون سهيريكرد و گووتي «مهترسه سهوسهن خان، مهترسه». سهوسهن سهیری دهرهوهی کرد و ههستیکرد بهر یهنجهرهی ژوررهکهی پیره له خه لکانی تر، فیکره تنی پیسری بینی لهده رهوه به تورەپى لەگلەل ھەنىدى كەسىدا قسلەدەكات، روناكىيەكىي گلەررە ھەملوق هەيوانەكەي روناككردبووەوە، فيكرەت بە نائارامىيەكى زۆرەوە خۆي كرد به ژووردا و سهیری لهتیف ناموونی کسرد و گووتی «هه لکوتانه سهر مالان له شهوی وه هادا... هیچ نییه جگه له رهوشتیکی ناشیرین، ها بەريىز لەتىپ ئاموون، خىۆت دەزانىت مىن چەنىد سال دۆسىتى ھەمووتان بووم، تیدهگهیت، له مالی خومدا پیشوازیم له ئیوه کردوه، ئهوهی تق دەپكەپىت... سەعات سىنى شەو بدەپىت بەسەر مالىي مندا رەوشىتى ئەمنە كۆنەكانىم بىردەخاتەۋە ... تىدەگەيىت، بىل ئەۋەي بتوانىيىن قسىەبكەين و تيبگهم بن ئهم ههموی هيزهت هيناوهته سهر ئهم ماله، ههر ئيستا ئهم چهکدارانه له حهوشه و ههیوانی من دووریخهرهوه». تورهیی فیکرهت، كامەرانى بە ئاگاھێنايەرە، ئێستا دەيزانى كە ئامرونىيەكان لێرەن. ھاجەر ئاموون به هيمنى گووتى « فيكرهت گولدانچى، بهداخهوه له مالهكهى ئيّـوه دا كهسـيّك ههيـه كـه ئيّمـه بهدوايـدا دهگهريّيـن... كهسـيّك دهبيّـت لهگهل خوّماندا بیبهین». فیکرهت گروتی «له مالّی مندا کهستکی تندا نىيە تۆ بىبەيت... ئەرەي تۆ بۆي دەگەرىيت لىرە نىيە. بەلاي ھەموو به لاکان ئەركاتە دەست بىدەكات كە مرۆف نەتوانىت خەتابار و بى خەتا له یهک جیابکاتهوه». هاجه ر به تورهبیهکهوه گووتی «به لام خه تای ههموی خهتاکان ئهوهبوی تق کچهکهی خوّت دا به و کهسانهی که براکهی منیان کوشت». فیکرهت دهستی بهرزکردهوه و گروتی «نهوانهی براکهی تۆپان كوشت ديارن، خەلكى ئەم شارە ھەمبوق دەزانى بكورانى براكەي تق كين، ههمووش دهزانن كه ئهوان بقيان نييه پئ بنينه مالي من... لەبەرئەرە جەنابت بە ھەڭ خۆت كردوه بە ماڭى مندا».

لهو کاتهدا که فیکرهت گولدانچی بینسارام دهینه پاند. ههندیک له ناموونییه کان له به شهکانی دیکهی کوشیکه که دا خهریکی شبت شکاندن و پشتنی نهوت بوون بو شهوی کوشیکه که بستورتینن، ههندیکیان

دزهیانکردبووه مالّی بالندهکان و سهرسامانه سهیری مهله ترساو و بیدهنگهکانیان دهکرد. لهتیف له گهرمهی گویّگرتن له هاتوهاواری نیّوان فیکرهت و هاجه ر نامووندا بیریکهوتهوه که دهشیّت چهکدارهکان لهسهر ههمان ههوای پیشوو بروّن و نیّرهش ناگردهن، به خیرایی له ژووری خهوتنه که چووه دهری و به تورهییهوه هیزهکهی خوّی له کوشکهکه کرده دهری و نائومیّدانه قیراندی که هیچ کهس نابیّت دهستکاری هیچ کرده دهری و نائومیّدانه قیراندی که هیچ کهس نابیّت دهستکاری هیچ شریکیک له مالهدا بکات، هیچ شریکیک.

تورهیی لهتیف ئاموون بهجزریک بوو ئاموونییه کانی دی وه ناگاهینایه وه ها هاجه دری وه ناگاهینایه وه هاجه و هاته ده دری و بن هیورکردنه وه هه مووان گووشی «لیره جگه له کامه رانی سه لما هیچ شتیکی دیکه نابه ین ... هیچ شتیکی دیکه ».

ههوای سهرهتای نهیلول هیشتا ههر گهرم بوو، که کامهرانیان سوار ماشینه که کرد، سهوسه ن تهنیا سهیریده کرد و هیچی تر، کهس لهوانه ی لهویدا بوون هیچیان لی نهبیست، سهیری روخساری عارهقاوی چهکداره کانی دهکرد و بیدهنگ بوو، گویی له تورهبوونه کانی باوکی دهگرت و بیدهنگ بوو، بونی نهوتی پژاوی دهکرد و بیدهنگ بوو، سهیری سهرسامی و دهسته وهستانی کامهرانی دهکرد و بیدهنگ بوو. دلنیابوو نهوه ی کامهرانی نیفلیجکردوه، نهوه ی وای لیکردوه ناوا به بیدهنگی لهگه ل نهم چهکدارانه دا بروات، نهو سوینده گهوره یه به ههرگیز شهرنه کات.

هاوارهکانی فیکرهت گولدانچی تهنیا کچهکهی و کوشکی بالندهکانی پزگارکرد، بهلام نهیتوانی پیگری له بردنی کامهران بکات. که ناموونییهکان پویشتن، فیکرهت له بهر ههیوانه که لهسهر پله کهیه کدانیشت و دهستیکرد به گریان، نزیکی ده سال لهمه وبه له ترسی شهر هه لهاتبوو بن نهم شاره، ههموو شتیکی کردبوو بن نهوه ی جهنگ پوونه کاته ماله که ی، پوونه کاته ژیانی کچه کانی، به لام نیستا دوای ده سال، دوای نه و سوره گهوره یه ی زهمان، جهنگ له بهرگیکی تر

و شینوه یه کی تردا به رده رگای پیده گرته وه ... ئیستا پیکه وه له گه ل سه وسیه ندا له سه ریا و سه وسیه ن سه وسیه ن شهری ئاسمانی ده کرد، هه ردووکیان دلنیابوون که هه رگیز ناتوانن له گه مارق ی جه نگ ده رچن.

شتهکان زوّر خیّرا تیّیهرین، لهتیف ناموون له قوولایی دلّهوه باوهری به پاکی کامهرانی سهلما ههبوو، گهر توانای ههبووایه ههر نیستا ئازادىدەكىرد، بەلام يلەوپايەي لىه غەشىرەتدا بەرتەقاي يلىه خىزبىيەكمەي نه بوو، له سهروو ئهوهوه دهیان هیّن و پاسا و دهستووری نهیّنی ههبوون کنه دهسته لاتی نهویان بچوک و بچوکتر دهکردهوه . نسهو لنه نیتوارهدا رايۆرتېكى كورتى خويندېووەوە كە دەلىت كامەرانى سەلما دەمەونىيوەرق له كه لْ مهنگوردا شاريان به جيهيشتووه، به لام گهرانه وه ي بر مالهوه و خەرتنى بەر چەشىنە بەجلىە كوردىيەكانىيلەرە تورەپكىرد، لىە دلى خۆيىدا هاواریکبرد «تنق ج نهفامیکی گهورهیت، ج بیمیشبکیکی گهورهیت، له رۆژىكى وەھادا چۆن لە شاردا دەمىنىتەوە». ئىستا دلنىابور ئەو سەفەرە دريِّرُه به دونيادا زور شتى بير كامهران بردوّتهوه. لهتيف ئاموون هيچ ئارەزوويەكى نەبور قسە لەگەل كامەرانى سەلمادا بىكات، نە لەبەرئەرەي نەيدەويسىت، بەلكى دەيزانى ھەر قسەيەكى لەگەلىدا بىكات دواتىر وەك مەراقىكى گەورە لە دلىدا دەمىنىتەۋە ... كورەكە لەۋە گەنجىر و جوانىر بور، بكوژريّت... دلنيابور گوناهيشي نييه، دلنياش بور ههر وشهيهک ئەمىرى بگووترىنت، سىبەي لىە يادەۋەرىدا ئازارى گەورە جىدەھىلىت. كە به چهکدارهکانی گووت له پهکینک له ژوورهکاندا بیبهستنهوه و دهرگای لهسهر كليلدهن، دهيزاني ههرچيپهك بكات بيهوده و بيمانايه، دلنيابوو گەر كامەرانىي سىەلما لىە ژوورەكلەي خۆشىيدا بخەرينىيت، شانسىيكى ئەوتىزى نىپ و ئامورنىيەكانى دى ھەر دەپكوژن، لە ئۆوارەۋە ھەمۇر بىق قوریانییهک دهگهران، بغ شتیک دهگهران تورهیی و نائومیدی دوورودریّری خزیانی تیا خالیبکهنه وه ... هه ستیکرد پالنه ریّکی نه وتی و به هانه یه کی هینند گرنگی نییه تا ریّگری له کوشتنی کامه رانی سه لما بیکات ماندویّتی و گهرما وایان ده کرد نه توانیّت به روونی بیریکاته وه ، دواجار ههمو شهریّک پیّویستی به چهند قوربانییه که ههیه ، بی جهنگاوه ران ناخوّشترین شهر به وه ویه خویّنی تیدا نه رژیّت. له نیّواره وه که هاتبوونه شار ، هیچ حاله تیکی ته قه و به رگریکردن رووی نه دابوو، له ناو شاردا بریندار و کوژراو نه بوو... له تییف ناموون شهرمه زارده بوو گهر دواتر وه ک سهرکرده ی ساردترین و بیّروّحترین شه پی ناو میّرووی نیّمه باسبکریّت. به لام نیستا ماندووبوو، بینه وه ی خوی زوّر سه غلّه تبکات ، فه رمانی به به لام نیستا ماندووبو ، بینه وه ی خوی زوّر سه غلّه تبکات ، فه رمانی به جیّگاکه وه دلّنیابو و سبه ینی که هه لده ستیّت چ هه والیّک چاوه روانیده کات . جیلام روود اوه کانی نه و روژه به جوّریّک برستیان لیّبری بوو، وه ک که سیّک کتوپ بیه قر به وه وی در که خه وی در و له خیهانیّکی تردا که خه به ری ده بینی دو وه که دورد . که خه به ری ده بینی ده به در دورد و ده که دورد . در دورد ه که دورد ده به به دری دورد و ده که دورد . در دورد ده بینی تردا ده به به دورد دورد .

کوشتنی کامهرانی سهلما له نیّوان چواری بهیانی و شهشی بهیانیدا پوویدا، هزی مردنه که یه ک فیشه ک بوو، نرابوو به سهر سنگییه وه. تا نیّستا که س نازانیّت بکوژه که کیّیه، تاوانه که به شیّوه یه ک نیّوان ئاموونییه کاندا شاردراوه ته وه و به شکراوه، مروّف گومانی له ههموویان بیّت و گومانی له که سیش نهبیّت، ئه وه نه و خوینه بوو که ئاموونییه کان پیّویستیان پیّیبوو تادواتر به ههستی کی پاسته قینه ی شهره ف و سهرکه و تنه و له شاره دا برین. کوشتنی کامهران تهنیا جوّریّک نهبوو له توّله، به لکو جوّریّک بوو له سروت و پیتوالی پیّویست که دووباره شویّن و سیّبه ری به وانی له رئیانی ئیّمه دا ده چه سیانده وه مهموو خوّش حال بوویین که شاره که بیّکوشتاریّکی پاسته قینه و شه پی کوّلانه و کوّلان گیرایه وه ، به لام

بهوهدا له دابونه ریتی سیاسه ت و عه شیره تدا سه رکه و تنیک نییه به به خویدن، کوشتنی کامهران وهک رهمزی راستهقینهی ئهو سهرکهوتنه له يادهوه رى ئيمه دا بن هه تاهه تايه مايه وه . له سه عات شه ش و نيوى به يانيدا لاشهکهی کامهران که له بهتانبیهکی رهشهوه پنجرابوی له بهردهرگای مزگەوتى گەورەي شاردا دانىرا، تا نزيكى سەعات ھەشت كەس نەيويىرا بچنت بهلایدا، له سه عات هه شندا دوو مهلا به جلی پیاوانی تاینیه وه له تەرمەكە نزيك بوونەۋە و سەريان لادا، نزيك بوونەۋەي مەلاكان كۆمەلىكى ریسواری دیکهشی هاندا که تاک و تهرا بهسهر شهقامهکاندا دهرویشتن له لاشه که نزیک ببنه وه، په کیکیان کامه رانی سه لمای ناسییه وه . له سه عات نۆدا به بارمهتی دوو مهلاکه و به کۆمهکی ههندیک ریبواری راگوزهری دى، تەرمەكەيان گواستەوم بى ناو مزگەوتەكە، لەسمەعات دە دا فىكىرەت گولدانچی و دکتور رهفعات ییکاوه هاتان با سامیری لاشامکه که له ژووري مردوشتني مزگەوتەكەدا بە جلەكانىيلەوە لەسلەر تەختىكى گەورە دانرابوو. خوّی بوو، کامهرانی سهلمابوو، به قره روش و رونگه شهرابی و برژانگه درێـژ و رهشـهکانييهوه، بـه هێمنييهکـي بێوێنـهوه، بـه ئارامييهکـي زور قووله و مردبوو، نیشانه یه کی تارس و تیکچوون له روخساریدا نهبوو، به لکو وهک پهکیک تاگای له مردنی خوی نهبیت، وهک تهوهی چاوه روانی هه ستانه ره یه کی نزیک و خیرابکات، وهک ئه وهی سه رخه ویک بشکینیت و دواتىر راست بېيتەرە ... وەھا دياربوو.

که تهرمهکهی کامهرانی سهلما گهیشتهوه، گولدانچییهکان زوربهیان له بهردهم کوشکی بالندهکاندا ئاپورهیان بهستبوو، دکتور رهفهه نهیهیشت لاشهکه لهو پیکابه دهربهینت و بیخهنه پیشخاوی کهس، پیشنیاریکرد سهوسهن بو دواجار لاشهکه ببینیت و دواتر راستهوخق بین شدن بیبهن بو نزیکترین مزگهوت، سهره تا سهوسهن باوه ری به ههوالهکه نهکرد، شهوی به وجوزه به خیرایی بیدوه ژن بکهویت دواشت

بوو له ژبانیدا بیری لێکردبووهوه، ههستی په ئازارێکی زوّر قووڵ کرد، ویستی بگری، به لام نهیتوانی، وهک ههمیشه به نیگایه کی ماندووه وه، به رەنگېكى يەربوھوھ به لەرزېكى نهيننى و توندەۋە لە لەشىيدا باۋەشى به فیکرهتی باوکیدا کرد، باوهشی به پروشهدا کرد، ههموو دهگریان... بهلام ئه و نهگریا ، تونید خبری به وانه وه نوسیاند و دلنیاب و ریانی بن هه تاهه تایه گوراوه، به لام هه سته کانی به جوریک نالوز و بیده نگ و ناوهکی بوون، لهدهرهوه، له نیگایدا، له دهنگیدا میروف ههستی به هیچ نەدەكىرد، لەو ساتەدا سەوسەن لە ژنيكى ميىرد كورراو نەدەجوو، روخساری کهمینک ترساویوو، به لام نهو ترسه به شی نهوهی نهده کرد، مرزق وهک خانمیکی کوست که وتو ته ماشاییکات، ئیستاش هه راله منداله رونگ پهريس و ماندوووکهي جياران دوچيوو. دواي کهمينک په دەنگنےک کے وہک دەنگی بالندەيەکی خنگاو وابوو، داواپکرد بەدەستى خۆى جله خويناوييهكان لەبەرى كامەران دابكەنيت. يياوەكان دەستيان گرت و بردیانیه سیهر لاشیهکه، سهوسیهن دهستی بیه قبری تهرمهکیهدا هینا، روخساری له روخساری تهوکاتانه دهچوو که بیکهوه دهخهوتن و دواتىر مانىدوو لەسبەر باسىكى ئەم خەوى لىدەكەوت. بەدەسىتى خىزى جلەكانى بە ھۆمنى لەبەر داكەند، ئەر يەڭە خوينىنە گەررەپەي بىنى له ناوهراستی سنگیدا، بهدهنگیکی کهمیک سهرسام و بهرز گروتی «كۆتىرى سىينەزامدار... گالىكۆلۆمىا لۆزۆنىكا... گالىكۆلۆمىا لۆزۆنىكا». هەمبور ئەرانىدى لەربىدا ببورن ئەر بالنىدە قەشبەنگەيان بىركەرتبەرە كە پەڭەپەكى سوور، وەك شـوێنى خەنجەرێك، يـان جێـگا گوللەپـەك لەسـەر سبینه سبیپهکهی بلوو، ئه و بالنده تایبهتیپهی دوو سال لهوهویهر كامبهران بهجيسا و وهك ديارييهكي تاييسهت لبه بهرجياوي ههموومسان داي به سهوسهن، سهوسهن دهستنکی له خوینی سهر سینهی کامهران دا و بۆنىكىرد، خوينەكمە بۆنىكى سىيحرارى ھەببور، بۆنى كامەرانى سەلمابور كە لهگهڵ هېچ بۆنېكى دىكەي دونيادا نەدەگۆردرا، چەندەھا جار ناوي ئەو بالندهيهي لهبهر خويهوه گروتهوه، ئيستا به روني جوره ليکجوونيکي بيّويژدانانه و دلّرهقي له نيّوان ههردوو نّهم بوونهوهره جوانهدا دهبيني. له بەرخارى ھەمورانەرە بۆنى بە ھەمور لەشىپيەرە كىرد، ھەمان بۆنى سیحراوی جارانی ههبوو، به لام ئیستا تیکه لی بوساردیک بوو، پیشتر تەنىيا لەسلەر جەسىتەي مىردوۋەكان بۆنىكردېلۇق، لەگلەڭ ئەۋەشىدا ھۆشىتا به ناشکرا بؤنی جیهانی لیده هات ... دلنیابوی جاریکی تر نهم بؤنه هه لنامژیته وه ... لهبری ئهوه ی بگری و به خویدا بکیشیت، به هیمنی چەنىد جارىك كامەرانى ماچكىرد و چەنىد جارىكى دى قىورل بۆنىكىردەوە، که پیاوهکان له پیکابهکه دایانگرت، خهریک بور بنهوش دهکهوت، بهلام هنزیکی ناوهکی رایگرت و گووتی «له دوینی شهوهوه بالندهکان تهواو بندهنگن». قسمه که ی هننده کتویر و سمهربوو، هه مووان که منک رامان، له و ساته دا بالنده کانیان بیرکه و ته و سه رنجی نه وه یان دا که بیده نگی بالنده کان به چهشنیک قورسه، به چهشنیک لهسه رکزشکه که نیشتوره، هەمبوق بنشاگا ھەست بە ئامادەپىي دەكەن، فىكىرەت گولدانچىي ويسىتى هەندىك له چلە خويناوپيەكان لە دەست سەرسەن وەرگرىت، بەلام ئەو به غەمگىنى گورتى كە خۆي دەپەرىت تەرارى جلەكان بەدەستى خۆي بخاته دۆلايى يادگارە تالەكانەرە، بەبىدەنگى بە خىزى و جلبە كوردىييە خویّناوییهکانی کامهرانهوه به ناو ئاینورهی خهلّکهکهدا روّیشت که تا دهمات زؤرتىر و زؤرتى دەبوون. لەو ساتەدا سەوسەن لەبەرچاوى ھەموو ئەوانىەى بە ناويانىدا تۆپەرى، لە شارنىكى زامىدار دەچبوو، لە ساتى جيّهيّشتني شانشيني گهورهي خهونهكانيدا. کامهرانی سهلما بن ئهوهی مهنگور له شار دووریخاتهوه و خنوی بگەرىتەۋە بىقلاي سەرسەن و بالنىدەكان، دەبايە لىە رىكادا بەرەو سىنوور له جیکایه کی گونجاودا خوی له مهنگور ونبکات، بینه وهی گومانی نهوهی تيا بجرلنننيت كه دووباره گەرارەتەرە . ئەو شەرە مەنگور گەيشتە سەر سنوور بینه وهی ناگاداربیت که کامه ران له ژیر بالی تاریکیدا گه راوه ته وه بِغُ شار، له ئيوارهي رؤري دووهمدا ههندي لهوانهي تازه له شار هه لهاتبوون هەوالّىي كوشىتنى كامەرانىي سىەلمايان گەيانىدە ئەوانىەي لەسبەر سىنوورى ئٽِران گيريانکردبوو. ههواڵهڪه وهڪ ٻاو بروسڪه ٻه ناو ههموواندا تٽيهري و شەيۆلى دلتەنگىيەكى گەورەي جولاند، لەگەل گەيشىتنى ھەوالەكەدا ھەموق مەنگورىيان بىنىي چەنىد داٽۇپ فرمىسىكىكى گەورە لىە چاوى ھاتەخىوار، به لام هیچی نه گورت، ئه و شهوه مهنگور له ژیریالی تاریکیدا دای به کیوه بهرزهکانی سهرسنووردا و نیتر تا یتر له دهسال نهمانبینییهوه، مهنگور بەرلەوەي لە ئىرانەوە بەرەو دەرەوەي ولات سەفەرىكات، كۆيىيەكى تاپىۋى خانورهکه و نامهیهکی مورکراو وهک وهسیت و بریکی نیجگار زور پارهی نارد بن سه رسه ن و لهگه نیشیدا ته واری کوشکه که ی بن نه و جیهیشت. مەنگور لەگەل سەدان كەسىي تىردا بە كۆمەكىي ئەو نەخشىە كۆنەي لە دەمیک سالەوه کریبووی و هەمیشه له گیرفانیدا بوو له سنووری ئیران و تورکیا چوو بهودیودا، لهگهل دهیان کهسی تردا بهیی سنووری یونانی بهزاند، به پی به خاکی گریکه کاندا تا نه سینا رؤیشت، له ویّوه به به له م به ره و رؤخه کانی ئیتالیا په ربیه وه، جاریّکی دی به پی له چیاکانی نیّوان ئیتالیا و سویسرای دا و له فهره نساوه به ره و به لچیکا و له ویّوه به ره هزله نیتالیا و سویست. ئیتر ده سالّی ته واو هه والّی له ئیمه پچرا… ده سالّ هیچ شتیکمان ده رباره ی نه زانی، هیچ هه والیّکیمان نه بیست. دوای ده سالّ له ئیراره یه کی نه یلولی سالّی ۲۰۰۱ دا وه که پیره میّردیّکی نه خوش و په که وه که وه ک خوّی ده یگووت «قوونی به ئه سته م هه ناسه ی تیا مابوو»… گه رایه و و پیّیگووتین که بو مردن هاتوته وه .

كوژرانى كامەران لى ھەلومەرجىكىدا رووپىدا كىەس نەپتوانىي غەمىي گەورەي بىز بخوات، زۆربەي ھاورى و دۆسىتە نزىكەكانى لى دۆختىكى درواردا لهسهر سنوورهکان گیریان خواردبوو، باخود له شاردا بیدهنگ له ماله كانى خۆياندا چاوەروانى رووداوەكانى داھاتووپان دەكرد. دواتريش خویننی کامه ران وهک خوینی زوریهی کوژراوه کانی شهری ناوخق بوو به ژیر تەپوتىزى ئەر سەردەمەوە . لە مارەي جەنىد ھەفتەپەكىدا جاریكى تر يارتىيەكان شكانەرە و يەكىتىيەكان بە ج خىراييەك ھەلھاتبورن، بە ههمان خيرايي گهرانهوه و يارتييه كانيش به چ خيرايه كه سهركه وتبوون، به ههمان خنرانی شکستیان هننا و ناموونییه کانش جاریکی تر له زید و مالِّي خزيان ئاوارەبورنەوە . تاكە غەمگىنى راستەقىنە دواي سەرسەن و فیکرهتی باوکی بالنده کان بوون که له شهوی کوررانییه وه تا چهندین رۆڻ بيدهنگ بيوون... سەوسىەن لىه رۆۋانىي پرسسەكەدا بەردەوام ئىلەر بالنده بچرکه سینه خوینینهی کامهرانی خستبووه سهر سنگی و به غەمگىنى سەيرى ھەمووانى دەكرد. ئىستا ھەموو شار، ناوى ئەو بالندە بچوكەيان له بەربور گاليكۆلۆمبا لۆزۆنىكا ... گالىكۆلۆمبا لۆزۆنىكا . منداله بچوكهكانى شار له كوچهكاندا راياندهكرد و وايان دهگووت. سهوسهن له کاتی پرسه که دا هینده ی گویی له بیده نکی قورسی بالنده کان بوو، گویی

له گریانی که سوکاره ته عزیباره که ی خنی و کامه ران نهبوی سه وسه ن گەرچى ئازارەكانى زۆر قوول بوون، بەلام بە فرمنسك نەگرىا، لە تەواۋى پرسمه که دا جگه له سه رئیشمه په کی به رده وام، جگه له بیهیزییه کی گهوره که هیدی هیدی دهچووه خوینییهوه ههستی به هیچی تر نهکرد. له ناخدا پیویستی به وه بوو که نهم هه موو ناده میزاده ده وروبه ری چولبکه ن و بگەرىتەرە بى تەنھايى خىزى. ھەمىور رۆزانى بىرسىمكە ھوزارى لىه بارەشىدا بوو و به هیمنی سهیری تهعزیکهرانی دهکرد، بیده چوو دوورونزیک یهیوهندییه کے راستهقینهی بهو دونیایهوه نهبیّت که نهوانی دی تیا ده ژیان و تیا دهگریان. نه نه وکاته و نه دواتر، هیچ که س شتیکی تاییه تی دەربارەي ھەسىتە ناوەكى و قوولەكانى سىەبارەت بە مردنى كامەران لىخ نەبىسىت، بەلام سەوسەن ئىدى لەو رۆژى مردنەوە تا چەندىن سال كۆشىكى بالنده كانى جينه ميشت و نه هاته ده ري، هه ولني فيكره ت گولدانچي و يروشه بِوْ هَيْنَانِهِ دەرەۋەي لەو كۆشكە بە جِيْگايەك نەگەيشت. دواي تەۋاۋپوۋنى يرسمكه تاكمه شتيك بـ في ده ژيا بالندهكان بـ وو، دواي كو ژراني كامـه ران مارهیه کی زوری ویست تا دوویاره مهله کان که وتنه وه خویندن و هاتنه وه دەنگ، بەلام دەنكى ئىستايان لە كوينى ئىمەدا غەمگىنتىر دەزرىنگايەرە. ئه و نرکه و هاوارانهی دواتر له بالنده کانه وه دههات وایانکرد ناوی مالی سەرسەن بگۆرىن بى كۆشىكى بالنىدە غەمگىنەكان. ھەندى شەو مالەكە وه ها له دهنگی غهمگینی بالنده پردهبوو، ئیمهی ریبواران که راگوزهر به کوچهدا دەرۆيشتىن وامان دەزانى دەنگى كۆمەلنىك رۆحى مردوه لەو دیس دهرگاکانی کوشکه و دهگرین و شیوهندهکهن، پهیوهندی سهوسهن لهدوای کۆچی کامهرانهوه به ههموو شتیکی دیکهی شهو دیوی کوشکهوه، سروشتیکی سهیری وهرگارت، دوای دووسال و نیاو له دایان و بندهنگی ئۆرارەپەك ئاردى بەدواي ئاريان جەردەتىدا، ئەمجارە نە تەنھا بىز ئەرەي ویّنهی سهر دیواری بق بکات، به لکو بق ئهوهی له ریّگای کامیرایه کی

فۆتۆگرافى تاببەتىيەۋە وينەي بى بگريت. بەۋەدا خىزى نەدەجوۋە دەرى دەبايىە ئارىيان ھەمبور ھەينىيلەك وينلەي گۆرەكلەي كامەرانىي بى بگريست، ويّنهى شهقامه كان و كوچه كانى شار. سهوسه ن چيتىر نهيده توانى لهگه لّ حەقىقەتى ئەم شارەدا بىژى، بەلكى تەنيا دەپتوانى لەگەل وينەكانىدا هه لبكات. له مانگ و سالاني ديدا دهستيكرد به چاندني، گول له حەوشىي ماللەكسەدا، ھەمسوو رۆژانتكى ھەينىي چەپكتىك گوللى دەنسارد بىق سهر گۆرەكەي كامەران. له سالانى داھاتوودا كەمال يەلداش وەك ئاريان دەبنت میواننکی بەردەوامی مالی گولدانچی، له پایینی ئەو سالەوه بالنده کان هیدی هیدی و یه که یه که ده که و سه ر مردن. که مال يه لندا ههموو جاريك دينت و بهدهستي خوى بالنده مردووه كان دهبات و به مزمیاکراوی دهیانهیننیتهوه . هیدی هیدی و سال دوای سال بالنده مۆمىياكان تەواوى ژوور و راړەوەكانى مالىي گولدانچى داگيردەكمەن. ئاريان جهودهت دينت و وهک جاران به هيمني دهکهويتهوه نيگارکردني ديوارهکان. مالى گولدانچى بەجۆرىك يردەبىت لە تابلىق سروشىتىيە شىپتەكان ولە بالندهي مرّمياكراو و له قهفه زي بولبولي غهمگين، مروّف ههر كاتيك دهچیّته ناوی وادهزانیّت ییّی خستوّته ناو جهنگه لیّکی دوور و بیّهاوتاوه . پروشه و دکتور رهفعهت لهو سالانهدا بهجوریک سهرقالی کارن، به چەشىنىك لىه ئىشىي خەسىتەخانە و عىادەدا نوقمدەبىن، ھوزارى كورىيان بهشى هدره زورى كاتى خوى لهگهل سهوسهن و بالندهكاندا دهباتهسهر. سەرسىدن لىه دواى مردنىي كامەرانىدو، دەسىتدەكات بىدودى بايەختكى بيّويّنه بدات به و منداله، روِّد دواى روِّد ههواى ناسينى دونيا و گهران بهزهویدا لهسهریدا سهوزدهکات. فیکرهت گولدانچی که تا دینت زیاتر و زیاتر لهگه ل بالنده کاندا قسه ده کات و به شیکی دریش سه عاته کانی خوی لهگهڵ بالندهکاندا دهباتهسهر، روٚژیک لهسهوسهن دهبرسیّت، جوّن دهبیّت كەسىنك ھەمبور ژيانى خەرنى بە جىھانەرە بىنىبىت ئىستا لە كۆشكىكدا

خوى ديلبكات و نهجينته دهرهوه ؟ . سهوسهن يييده ليت له به رئهوه ي تهنيا لهم مالهدا دوتوانیّت ههست به گهورویی دونیا بکات، لهدورووی شهم ماله ههموو شهقام و كوچهكانى ئهم شاره جگه له بچوكى و تهسكى هیچی دیکهی بیرناخه نه وه . فیکرهت ئیستا ئاره زوویه کی نییه وهک سالان، كيژهكه هانبدات بچوكى ئەم شارە قەيورلېكات، ئارەزوويەكى نىپ لەم زيندانه تازهيه دهريبهيننيت که بالنده و مؤمياکان بؤيان دروستکردوه، به پنچەوانـەوە ھەسـتدەكات خۆشـى ھندى ھندى بەرەو جنگايـەك دوور لهم شهقامه سارد و بنروحانه باشه کشه ده کات کاتنک دهگه بنه کوتایی سهده ی بیست و پیشوازی له سالی دوو ههزار دهکهین، فیکروت گولدانچی زمانیکی تابیهتی بن قسه کردن لهگه ل بالنده کاندا ده خولقینیت که تهنیا خوى تيدهگات، لهگه ل تيپهريني كاتدا فيكرهتيش ئيدي بر پرسهكان نەبىنىت زۆر كىەم دەچىنتەدەرى. بەلام وردە وردە دەبىنىت وەك مردنى بالندهكان بياواني نهوهي ئهويش بهكهبهكه دمكهون و دممرن... ههنديّ رۆژ ناچاره له پرسهپهکهوه بچێت بـێ پرسـهپهکی تـر. وهک ههمـوو پيـاوه بەتەمەنەكانى وەك خىزى كە لە پرسەكاندا لەسەر كورسى مزگەوتەكان دادهنیشنیت و گوی له سوره ته کانی قورئان ده گریت، جوره تیرامانیکی فهلسه في دهريارهي ماناكاني ژيان و مردن سهرقاليدهكات. فيكروت له دَلْی خَوْیدا دہلّیٰت مردن تەنیا یارپیەکی خوّشی ئەم شارەپە کە ھەموق بەباشىي دەيزانىن. ھەمىشىە كىه لىه يرسىمكان دەگەرىتىموم، بىز ئىمومى كەمنىك خەيالاتى مىردن لەسەرى خىزى دەربىكات، بىز مارەي درنىژ لەگەل بالندهكانيدا قسيهدهكات،

ئەرەي ھەمىشە لەبەردەمىدا ھاتورە و چورە ئىزرائىلى راستەقىنە نەبورە، پهر له مردنی فریای ئهوه دهکهویت په کچهکانی بلیّت تا ئیستا ههرچی خولیایه کی مردن له سه ریدا بووه، ده ستکردی ته یوتنوز و تاریکی شهم شارهبووه و بهبوهندييه كي به مردني راسته قينهوه نهبووه . تهنيا له ساتي مردندا تيدهگات كه ههموو ئهو ئيزرائيلانهي پيشتر بينيوني پهيوهنديان به ئىزرائىلى، خوداوه نەبوۋە، بەلكو ھەمۋوپان فريشتەي تايبەتى ئەم شوينە و ئەم شارە تارىكە بوون، رەنگە جوبرائىلى رەحمەت بووبىن و پەيامېكى تريان هيّنا بيّت. له پرسهکهي نيبراهيم نه سريندا، فيکرهت گولّدانچي جاریّکی تار ساقی مهجمود دهبینیّتهوه، پیریّکی چهماوه و ماندوو که لهو دوو سالّه دا بارته قاي چهندين سالٌ پيرپووه . ئهو ئيّواره په ساقي مهجمود و فيكروت گولدانچى بياسەيەكى دوورودرين دەكەن، بەلام بەر لەوۋى مالاوايى له پهکتریکهن، ساقی مهجمود داوای لیدهکات رینگای بدات روزیک بیت و بالندهكان ببينيّتهوه، بهتاييهت بالندهكاني مهنسور كه نهو به ييّجهوانهي زور که سی ترهوه هیشتا ریزیکی قوولی بوی ههیه و به عاشقیکی راستگو و گەورەي دەزانىت. ساقى مەحمودى يىر لە ئىوارەيەكى ئەر ھەفتەپەدا جور بغ سهیری بالندهکان و لهبهردهم قهفهزهکاندا دهستیکرد به گریان. سەوسىەن بە ھىمىنى لىيىرسى «بىق دەگىرى؟». ئەو لەرەلامىدا گورتى، «بۆئەۋە دەگرىم كە لەم شارەدا دەمىرم و ھىچ شىتېك لەسلەر دونياي گهوره و بهرین نازانم، ئهوهشی دهیزانم پیره له ههله و نادروستی». لهو ئيوارهيهوه ساقى مهجمود و فيكرهت گولدانچى بوون به دۆستېكى زۆر نزیک. زور نیواره ساقی ده هات بن سهیری بالندهکان و به وه سه رسامبوو که دوببینی فیکروت به زمانیکی تاییوتی قسه لهگه ل بالنده کاندا دهکات، لـهو ماوهيـهدا فيربـوون ئيّـواران ييّكهوه لهگـهلّ يهكدا دانيشـن و تاولهبكـهن، تاكيه شيتنك كيه هەردووكيان سيوينديان لەستەر خواردبيور نەپكەن باسى سناسته ت بنوو، به تابینه تا باستی دوو خیزینه گهورهکه ی ولات، ههردووکینان

لـهو باوهرهدابـوون هـهر مرؤڤێـک بتوانێـت غهمـي ئـهو دوو هێـنزه لـه دڵ نەگرىنت، دەبىت بە بەختەرەرترىن مرۇشى ئەم مەملەكەت، سەرسەن بەرە به ختياريوو ساقى بيت بق ماليان و لهگه ل باوكيدا ببيته دوست. هه ر له ماوهى ئەر چەند سالەدا كەسانىكى زۆر لەرانەي لەدەردورى نىشىتىمانەرە دههاتنهوه، نیگاری ئه و ریبوار و کوچبهرانهیان بن سهوسهن دههینایهوه که لهمسه رهو سهری زهویدا بلاویوویوونه وه له ههموو جنگایه کی دونیاوه ویّنه و نامهی تایبهتیان بق دهنارد. خهلکانیکی زوّر سویاسی سهوسهنیان دەكىرد كە لەگەيشىتن بە ئومىدى خۇياندا بالندەكانى ئەر كۆمەكىكىردون. هاوینی سالی نهوهدوهه شت و نهوهدونی لیشاوی سهردانه وهی کرچبه رهکان بع کوردستان گهیشته ترویکی خوی، بهدریژایی روزان و شهوانی هاوین، سەوسەن میوانداری ئەو دۆستانەی دەكىرد كە نامە و كاغەزى ئەوانەپان بق دەھیننا که له مسهرهوسهری زهویدا نیشتهجی بووبوون، ههموو وینهی شاره کانی خۆیان بن دهنارد، وینه ی ماله کانیان، وینه تابیه تبیه کانیان له كاتى گەراندا بە كوچە و بازارەكاندا، لە كاتى سەردانى باغچە جياوازەكانى ئاژه لاندا، نیگاری ئه و دورگه و دهریا و دهریاچانهی ریگایان تییکه وتووه. هەندىكىان تكاپان لەسەرسەن دەكىرد پەرىكى دىكەپان لـە بالندەكان بىق بنيريّت، بالنده غهمگينه موقهدهسهكان، وهك ئيستا ئيمه ناومان دهنان، ئەر بالندانەي چەند سال بور بە گەروپەكى غەمگىن دەيانخويند. سەرسەن ئەلبومىكى زۇر گەورەي بىق وينسەكان كىردەوە، لىەو ئەلبومىەدا وينسەي جەندىن شار و شاروّچکه و ناونیشانی جیاوازی دونیای تیدابوو، که سهوسهن روّژ دوای روِّث کوّیدهکردنه وه، شه و دوای شه و دهریده هیّنان و پهنچه ی دهخسته سهر وینه بیدهنگهکان و چاویدهکردهوه و دهچووه ناویان، ئیستا له جاران ئاسانتر دەپتوانى بۆنبىكات و دەنگەكانىش بېيستىت، دەپتوانى چاوپكاتەوە و به راستی بؤنی شوینه دوورهکان بکات، هاواری بالندهکان ببیستیت، سەوسىەن ئىسىتا دەپتوانى ھەمىور دونيا بەينىيتە نار كۆشىكى بالندەكانەرە ... ههمتون دونينا . بهلام لهينال شهو ميوانانهشندا بهردهوام تارينان كهودهت و كەمال يەڭدا و فيكرەتى باوكى رادەسىيىرىت، كتىب و ئەتلەسى تايبەتى بِوْ بِكِرِن، لِهُ مِاوِهِي چِهند سالْيْكدا دووياره رْمارهيه كَتَيْبِ دههينيّتهوه بِوْ مِالْ، کِه زوْرِبِهِیان کتیْبِی تاییهتی گولْ و بالنده و جهنگهلْ و چیا و دەرياچەكانى دونيان. ھوزار لە باۋەشى يورە نەخۆشەكەيدا گەورەدەبيت، که بهردهوام بهرؤیه کی شینی به سهرییهوه به ستوه و به به رداختک صاوه که بۆنى گەلاچاى بۆندارى لىدىت، بە دەم سەرئىشەيەكى ھەمىشەيى و بە هەسىتى لاوازىيەكى ئەبەدىيەرە قسىەي بىق دەكات، كتىبەكانى پىشاندەدات، فيرى ناوى لاتيني بالنده كاني ده كات، فيريده كات له مندالييه وه هه ولبدات گوڵ له ناو كتنبهكاندا بۆنبكات، بالنده له ئاسماندا بناسيتهوه، تهروكان بهینی دهنگ جیابکاتهوه، ناوی شارهکان و رینگاکان و دوورگهکانی دونیای فيّردهكات، لـهو سـهدان حيكايهتـهى بـق دهگيريّتـهوه كـه كامهرانـي سـهلما له شهوانی دریدی شووه کورتهکهیدا بنی گیرابووهوه . هوزار له تهمهنی هه شت سالیدا بور کاتیک دکتور ره فعه سهرنجیدا کوره که ناوی لاتینی سهدان گول و بالنده دهزانیت، ناوی دهیان شار و دوورگهی لهبهره که شهو نهیبیستون، دهزانیت کورتترین ریکا بهدهریادا له نیوان ئەمرىكاي باكوور و باشووردا چىيمە . ئەۋە تووشىي تىرس و تۆقانىكىي کتویسری دهکات، دوای دهنگهدهنگیکی گهوره لهگه ل پروشهدا که گهلیک قایی تیّدا شکا و گەلیّک یـەرداخ لـه سـەر دیـوارەكان زرمەیانكـرد، دكتـۆر بریاریدا ئیدی کورهکهی نهبات بر کوشکی غهمگینی بالندهکان و بیبات بق لای دایکی که دهمینک سال بوو داوای شهوهی دهکرد کورهزاکهی له سهر دەسىتى ئەردا گەررەبىيىت، دكتىرر كە رۆژ بىھ رۆژ زىياتىر دەببور بە پیاویکی مؤن، کاتی زورتر و زورتری لهگه ل نه خوشه کاندا دهبرده سهر، للووت بەرزتىر و تورەتىر دەبلوو، يېيوابلوو كە سەوسلەن مندالەكلەي للە دونیایه کندا نوقمکردوه که کهم و زور پهیوه نندی به مندالییهوه نییه،

بهجۆریک ههوای ناسینی دونیای خستۆته سهرییهوه که دهشیت مندالهکه له داهاتوودا له دهوروبهری خنی تنه گات و توانای ژیانی تندا نهبنت. دوورخستنەوەي مندالەكە لە سەوسەن، ھەردووكيانى تووشى نەخۆشىپيەكى گەورە كىرد. لـە ھەمـوو ئـەو ماوەپـەدا سەوسـەن لەگـەل نەخۆشىپيە قـورس و سەرئىشە بەردەوام و بىھۆشىموونە كتوپرەكانىدا نەيھىشت دكتۇر رەفعەت سه پریبکات و وهک جاران دهرمانی بداتی، دهبایه فیکره ت گولدانچی بهدوای دکتوریکی دیکه دا بگهریت و بیهینیت بق مالهوه، لهو ماوهیه دا منداله که ش به جوریکی ترسناک تووشی رشانه وه و لاوازی و سه رئیشه و له هۆشخۆچۈۈن هات... منداله که لهو ماوهپه دا تهواو له خويندن دابرا و نەپتوانى بچىتەۋە بىق قوتابخانە، ئەۋە زيانى دكتۇر رەفعەت و پروشمى وهما تنکدا، به رنامه ی کار و پهیوهندی هاوسه رییان به جوریک تیکچوو که يان دەبايە جياببنەرە ياخود دەبايە مندالهكه ببەنەرە بق لاى سەرسەن. سەرسىەختى و كەللەرەقىي دكتىزر دواي دوو مانىگ گەيشىتە كۆتاپىي خىزى و رۆژنیک بریاریدا هوزار لهگهل پروشهدا بباتهوه بن کوشکی بالندهکان. ئەو ئۆرارەپ دكتۆر بە يۆچەوانەي سروشىتى تورەي خۆپەرە، گەلۆك بە ئەدەپەۋە داۋاى لـه سەۋسەن كىرد، شىتى زۆر نەخاتە مېشىكى مندالەكمۇۋە و خهیالی وا گهوره نهکات، دواتر نهتوانیت بازی. به لام سهوسه ن زور به رهقی سهیری دکتوری کرد و به وشکی گووتی «دکتور، کورهکه دهبينت دونيا بناسينت، نابينت وا تيبكات كه ريان ههمووى نهوهيه كه لهم شارهدا دەپبىنىت». وولامەكەي سەوسەن لىه ناخەوە ھەمووانى ترساند، په لام نیگاکانی ووک ههمیشه په چهشنیک پوون، کهم کهس دهیتوانی له يێشدهميدا دهنگ بهرزيكاتهوه و شتێكي پێچهوانه بدركێنێت.

بالندهکان هندی هندی دهمردن، دکتور دلشاد مردنی بهشتک له بالندهکانی دهگیرایهوه بی تهمهنی سروشتیان و مردنی ههندیکی دیکهشی دهگیرایهوه بی نهخوشی تابیهتی و مردنی ژمارهیه کی دیکه شی دهخسته سهر ئەستۆي غەم. رۆژنكيان دكتۆر بە سەرسەنى گورت « بالندەكان له مرؤف زور غهمگینتر دهبن... بالندهکان وهک ئیمه دهگرین و روحیکی ناوهكيان ههيه توقرهيان ليدهبريت و كينگليان ييدهدا». سهوسهن لهو چەنىد سالەدا تەواو گەيشىتبوۋە ئەو جېگاپەي بەراسىتى لە شىپوۋى خويندن و سروشتی دەنگیاندا ھەست بە غەمپان بكات، ھەمپشەش چەند رۆژپک بهر له مردنیان ههستی به هاتنی گۆتاپی دهکرد. له سهروتای ساڵی دوو هـەزاردا كۆتـرى سىينە زامداريىش مىرد، سەوسىەن چەنىد ھەفتەپيەك يېشىتر هەسىتى بە ئزيكبوونەوەي مردنى كردبوو، بەلام ئەوەي ئائاسايى بوو لە ساتی مردندا، له شوینی ههمان ئهو پهله سورهی سهر سنگیپهوه، چهند دلَّةِيه خويَّنيِّكي حِير هاتنه دهريٌّ، كه سهوسه ن دهستي ليِّدا و بوَّنيكرد هەمان ئەو بۆنە تايبەتىيەي كامەرانى سىەلماي لىدەھات، ئەو بۆنەي سەوسەن لەگەڵ ھىچ بۆننكى دىكەي دونيادا تىكەلى نەدەكىد. ئەر بور، بۆنى كامەران بور جاريكى تىر لە ريگاى خويننى ئەم كۆتىرەۋە دەگەرايەۋە . كه كهمال يهلِّدا هات بالندهكة بهريِّت بنّ مؤمياكردن، سهوسهن تكاي تیاکرد زور ئاگاداری بیّت و تایبهت رهفتاری لهگه لّدابکات، دواتر موّمیاکهی لهسه رمیزیک له نزیکی سه ری خویه وه دانا و هه مو شه و یک به رله خه و تنه ما شایده کرد. له دوای پینج سال له کوشتنی کامه ران، سه وسه ن وه ک گه رابیته وه بی قوناغی پیش گه رانه وه ی داواکاره کانی هه ندی شه و هک جاران، نه لبومه کونه کانی به نهیننی ده رده هینایه وه و سه یری وینه ی داواکاره کانی ده کرد، وه ک نه وه ی چاوه روانی گه رانه وه یان بکات، وه ک نه وه ی داواکاره کانی ده کرد، وه ک نه وه ی چاوه روانی گه رانه وه یان بکات، وه ک نه وه ی دری وینه هیشتا هیچ که سیکیان نه گه رابیتنه وه و نه م بالندانه ته نیا زاده ی خه ویکی دریز ربن. له وه بترازیت سه وسه ن له و چه ند ساله دا تووشی ده ردین ک بو و که زوریه ی ژنی ته نیای دونیا تووشی ده بن، ماوه ی درین له به رده وا ناویننه دا ده وه سا تا و قری شانه ده کرد، هه ندین با ربه سه عات به رده وا م ده بینی بی براستی خی ک ادره وی شری ک تر په ریب وو، قری داده هینا و دایده هینایه و دایده هینایه و دارستانه دووره کانی ده بینی. ده بینی، له بری خی ک ناو جه نگه ل و دارستانه دووره کانی ده بینی.

لهسهرهتای سهده ی نویده دوای شهوه ی ههر دوو حیزیه گهوره کهی ولات بریاریاندا ناشتببنه وه، هیدی هیدی ناموونییه کان گه پانه وه بی شاری نیمه . پریاریاندا ناشتببنه وه، هیدی هیدی ناموونییه کان گه پانه وه بی شاری نیمه . پراسته زوریه مان کوشتنی قه له نده و و کامه رانی سه له مامان له بیرنه کرد، برینی شه و پرژانه نه کولینینه وه و سه ری زامه کان دووباره هه نه ده نه وه برینی شه و پرژانه نه کولینینه وه و سه ری زامه کان دووباره هه نه ده خالید ناموون هم مود گه پانه وه دو شاموونییه کان جگه له خالید ناموون هم مود گه پانه وه بی شار، زوریه یان خانوه کانیان وه رگرته وه و چرونه وه سه رئیشه کونه کانیان . له ماوه ی شه و هم مود سانه دا خالید ناموون په یوه ندی به سه وسه ن فیکره ته وه نه کرد، جوره شه رمیکی قوول و ترسیکی قوول به قوناغیکی بیده ناوه وه ده یه و زاند . دوای کوشتنی کامه ران، خالید به قوناغیکی بیده نگی که و ره دا پاریک و تاپریک وه پیاسه ی دوورو دری به کیوه کاند ده کرد، به خوی و تاپریک وه پیاسه ی دوورو دری به کیوه کاند ده کرد، به مود و هه فته یه ک چه ند جاریک ده چود

بيّ راو، زياد له ههرجيوره گيانهوهريّک بالندهي راودهکرد، گهرچي له قسیه و گفتیدا هه سینمان به شینتک نه ده کیرد، بیه لام نیبگا و سیه پرکردنی بن بالنده کان پربوون له جنره کینه په کی شاردراوه ، ههرگیاز گوشتی بالنيده كوژراوهكاني خيزي نهده خوارد، هينيد هه بوو ده بهينانه و و دهيدا به پهکینک له پاسهوانه کانی و قسه په کی له زار نه ده ماته ده ریخ، خالید ئاملوون زؤر زوو لله بلله خيزيييه كانبدا سله ركه وت و بلوو بله به ريرسيكي كاراي حكومةت، هەمىشە بە بىدەنگىيەكى سەيرەۋە كارىدەكىرد، لە ھەمۇق كۆپرونەۋەي ئامرونىيەكانىدا بەشىداردەبور بينئەۋەي قسىەپەكى ئەرتۆپكات، ههمور ههستیان به و غهمگینی و حهسره تو کینه گهورهیهی دهکرد که بەرۆكىي ژيانىي بەرنادات. كەدواي يازدەسال بىق يەكەمجار بە ئىشىپكى گرنگی حکومهت گهرایهوه بن شار، سهیرمان لنهات که له ناو نهو ههموو تُوتِينِه تِبارَه و خَوْشهدا كه لهو ماوههدا له شارهكهماندا كرابووهوه، راستەرراسىت چور بىز ئوتىلەكەي باۋەجان، لەوى باۋەشى بە خاۋەنە پیرهکهپدا کرد و له ههمان ئهو ژوورهدا دابهزی که پازده سال لهوهویهر لنيدابه زيبوو، ههموو خۆزگەمان دەخواست بزانيىن خالىد ئاموون لـهو ژوورەدا چی دهکات، یارهیه کی زورمان دا به یه کینک له خزمه تجییه کان تا له ناکاو خوی بکات به ژووره کهیدا و بزانیت ئهم بهریرسه بالایهی حکومهتی نوی لـ وي چيدهكات، سـ هيرمان ليهات كـ كـورهى خزمه تچـى بـ په شـ فكاوى هاته خوارئ و ينيگووتين خاليد ناموون لهسه ر ههمان نهو كورسييه كنون و تهنهایهی جاران دانیشتووه و دهگری، شهو پیاوهی خهریکیوو له ههمسوو ولاتدا دهبسووه هیمسای وشسکی و دلره قسی، دوای شهو ههمسوو ماووپ هاتپووووو بن ئەوەي لېرەدا بگرى، لەو ساتەدا ئېتىر دلنيابووين که پازده ساله خالید له رووی روّحییهوه لهو چرکهیهدا وهستاوه و ناتواننت پەجئىبەيلىت. كە لە ئوتىلەكەي بارەجان دابەزى ياسەوانەكانى ئيمهيان دوورخستهوه و نهيانهيشت زوّر له نزيكهوه بيبينين، بهلام كه

سوار ئوتومىيلەكانيان بوون ئيمەش دووراودوور بە ماشىينەكانمان دوايان كەوتىيىن، ئىەق رۆژە خالىيد ئامىۋون خىزى و ياسىموانەكانى بەرەق باكىۋورى شار و به ناراستهی کوشکی بالنده غهمگینهکان بهریکهوتن، ههموی وامانده زانی دهچینت بق لای سه وسه ن فیکرهت، به جوانیشمان ده زانی لـه جوانتریـن بیّوهژنـی شـارهکهمان بیرسـیّتهوه و سـهردانیّکی کورتیبـکات و هەوڭىدات شىتنك لەرغەم و خوينە بتەكينىت كە لەسەر ھەمور چىرۆكەكە نیشتووه. به لام بینیمان له نزیک کرشکی بالندهکانهوه وهستا، لهو دیو دیوارهکانی کرشکه وه گویی له دهنگی بالنده غهمگینهکان گرت، که نهوکات خەرىكبور دەھاتنە كزى. چەند دەقىقەپەك لەرى رەستا و تەنيا سەيرى دیوار و پهنجه رهی کوشکه کهی کرد، ههموی دهمانزانی چ ئازاربه خشه مروف لهم دیو دیواره کانی مالی مه حبوبه یه کی کونه وه بوه ستیت و نه توانیت بچیّت ژووری، دهمانزانی چهنده سهخته مروّف ههموو ژیانی حهسرهتی ئافرەتنىك لىه دلايىدا ھەلگرنىت. لەگلەل ئەورەي ھەمورمان بە بەرپرسى سهرهکی کوشتنی کامهرانی سهلمامان دهزانی، به لام له و چرکهی بیکه سی و بەدبەختىيەدا كە لەمدىل دىوارەكانى كۆشىكەرە رەسىتابور، كسىيە لە دلمانه وه هات بنوی و گریانمان بنوی ده هات. کن چوزانیت، رهنگه سەوسىەن خەزىكردېنىت بىبىنىتەۋە، رەنگە چەندىن برسىيارى ھەبوۋېنىت لێیبکات، رەنگە گەر جورئەتىپکرداپە و لەدەرگاكەي بداپە، دواجار ھەموق شته کان بگزرابانایه . هه مو ده مانزانی ئه وه دوا فرسه تی ژیانیتی تا دوا هەنگاو بنیّت بـق گەیشىتن بەسەوسىەن، بـەلام بیّئـەوەى لـەدەرگا بـدات سـوار ئوتومبیله که ی بووه وه و ئه و کوچه یه ی جینهیشت و ئیدی هه رگیز نه ماندی بگەرىتەۋە . دواتىر زۆرمان ھەولىدا لىھ رىكاي يروشىھ و كچانىي دىكەي خيراني گولدانجييه وه بزانين خانمي بالنده كان چون بير له خاليد ناموون دەكاتەرە، بەلام ھەمبور دلنيايانكردىنەرە كە سەرسەن لەر رورەرە ھىچ شتیک نالیّت و ناماده نییه هیچ حهرفیّک بدرکینیّت. له سالي ۲۰۰۲ دا ساقي مهجمود خوشکه کهي مرد و لهسهر داواي فيكروت گولدانچى گواستىيەوە بى ناو كۆشكى بالندە غەمگىنەكان، لىه راستیدا ماله که هیند گهوره بوو جگه له ساقی چهندین که سی دیکه شی دهگرت، به لام ساقی به جوریک ده ستکورت بوو، گهر گولدانچی دهستی نه گرتبایه مروف نازانیت چون و له کوی ونده بوو. هاتنی ساقی بن كۆشكەكە كەمنىك ژيانى سەوسەن و ھوزار و فىكرەت گولدانچىشى پرکرد، ئیدی بهیانیان ییکهوه بهرچاییاندهکرد، ههمیشه پروشه بازاری بِن دەكردن، كە وەك ژنيكى بەھيىز و گورجوگۆل ئىشىدەكرد، بەسەرىك له خەستەخانە ئەھلىيەكەي دكتۆر ئىشى حىساباتى دەكرد و بەسەرتكى دیش دهبایه ناگای له باوکیکی پیر و خوشکیکی نهخوش بیت که وهک خوّى دەيگووت «له ناو كۆمەلْنِك تەيروتيوردا چەقيوم و نايەتەدەرى، هەندىجار لـ ماندووبوونىدا دەگرىا، رايدەكىرد بىق لاي كچـ يورەكانىي، بن لای مریهم گولدانچی که له لابؤریکی گهورهی پشکنینی پزیشکی کاریده کرد و سیکالا زوره کانی خوی له دهست دونیا دهردهبری، له دەست میردەکەی کە كارى پزیشكى گۆرپوه بن كاسبییەكى تەماحكارانه، لەدەست نەخۇشەكان كە نازىكدەكەن لە تواناي ئەمدا نىپ بېكىشىت، له دهست خوشکیکی نهخوش و رهنگ زهرد و بیدهنگ که هیچ کهس ناتوانيت خەيالى بخوينيتەوە، لەدەست باوكيك كە فيرى زمانيك بووە بالندهکان نهبیت کهس تیناگهن، له دهست شاریک که تادیت حهنجالتر و بيره حمت ر دهبيت. تاكه دلنه وايي شهوه بوو كه ئيستا ده توانيت بهباشی ماشین لیبخوریت و خیرا له نیوان ههموو جیگاکاندا بیت و بچنست. به پانیان که دهگه پشسته کوشک و گویسی له دهنگی غهمگینی بالنده کان دهبوی، سهیری لیده هات چین شهو بالداره دلخوشانهی که سهروتا جربوه بان مروقي دههننايه سهما و ههتا بياويكي كهمدووي وهك دکتـۆر رەفعەتـى دەگەشـاندەوە و دۆخێكـى رۆحـى نوێـى يێدەبەخشـى، بـەو چه شنه وهرگهران و ئيستا روّ دواي روّ غهمگين و غهمگينتر دهخوينن. به لام که ده هاته ناو ماله که هه مووانی ده بینی له سه ر مینی نانخواردنی بەیانی چاوەروانی ھاتنی ئەو دەكەن، كە ھوزارى دەبىنى باوهش به يبوره سهوسهنيدا دمكات و ههوالي بالندهكاني ليدهيرسيت، هەناسەيەكى قووڭىي ھەڭدەمىژى، ھەسىتى بە گەورەپىي و قووڭىي ژيان لهم كۆشىكە گەورەپەدا دەكىرد. دوو سىن جار لە مانگدا ساقى مەحمود و گولدانچى هـەر لـه بەيانىيـەوە دەجوونـه دەرى، يېكـەوە ھەمـوو شـار دهگەران، چاخانەكانىيان بەسەر دەكىردەۋە، دەچۋۇنە بازارى كۆنەفرۇشان، ماوه یه ک له نیاو باله و بؤنی شیداری جلی کوندا ونده بوون، دواتر دهجوون بق یه کیک له چیشتخانه کان و نانیان ده خوارد، له گهرانه وه دا دهچوون بن بازاری ماسیفرؤشان و ماسییه کی گهورهیان دهکری و شهو له مال دەيانبرژاند. سەرەتا ساقى مەحمود بارەرى نەدەكرد كە فيكرەت گولدانچى به راستى بتوانيت قسه لهگهل بالندهكاندا بكات، بهلام دواتر ئەر چىرۆكە سەيرانەي فىكرەت لەسەر بالندەكان و ژيانيان و شوينيان دهیگیرایه وه به جوریک سهیر و راسته قینه دیاربوون، ساقی گهیشته نه و بروایهی که فیکروت تهواو له بالندهکان تیدهگات.

له به هاری سالّی ۲۰۰۳ دا که سهدام حوسهین پوخا و نهمریکییهکان هاتنه ناو ولاتهکهوه، شارهکانی نیّمه تاقه شاری سهر نهم نهستیرهیه

بوون که هاتنی نهمریکییهکان و ههرهسی سهدام حوسهینیان له دلهوه ييْخوشبوو، دواجار هيچ كەس وەك ئىمە لەسەر ئەم ئەستىرەيە دلرەقى ئەر پيارەي نەبىنىبور، سەرسەن ئەر رەرزە رەك شىيت گەرايەرە بى بەر تەلەفزىزنەكان و لە قوولايى دلەۋە روخانى سەدام خوسەين شادومانىدەكرد، به لام تهنها که سی شاره که ش بور هه ستی به نزیکبورنه وهی تزفانیکی ترسناکی ناگر دهکرد. له کرتایی سالدا بهر لهوهی سهدام حوسهین به خوى و ریشه دریژهکه په وه چاله که دا بگیریت، بالنده کانی خانم وهک ئەوەى نەيانەوپىت ئەو رۆژە تارىك و رەشانە بېينىن كە چاۋەروانى ولاتەكە دەكات، ھيدى ھيدى ژمارەيان رووەو كەمبوون دەچوو. فيكرەت گولدانچى مردنى بالنده كانسى وهك مردنى خهونى ههمسور ولاتهكه دهبينسى، لله كۆتاپى سالدا كەمتىر لە يەنجا بالندە لە قەفەزەكاندا مابوون، بەشىپكى زۆرى بولبولـه بچكۆلـه و باڭنـدە دەنگخۆشـەكان مردبـوون، لەگـەڵ ئەرەشـدا هـهر كهسيك به بـهردهم كۆشىكدا برۆيشىتبايه گوينى لـه دەنگى بالنـدەكان دهبوو، به لام ههموو سه رنجمان دا که دهنگه کان مانگ دوای مانگ کزتر و كزتـر دهبـن. ههنـدى شـهو سهوسـهن واي بهخهيالـدا دههـات كـه گويـي له دەنگى باڭندەپەكى مۆمياپە له جېگاپەك له جېگاكانى كۆشىكەكەرە هەڭدەسىتىن، ھەڭدەسىتا و ژووراو ژوور دەرۆپشىت، بەلام ھىچىي نەدەبىنى و هيچي نەدەبىست... لەگەل ئەرەشىدا ھەمبور شبەرنك ئىەر دەنگىە نامىق و سهیرانه لهسهریدا زیندوودهبوونهوه . زورجار وای ههستدهکرد بالندهکان له جیهاننکی ترووه، له شویننکی ترووه بانگیدهکهن، به لام ههندیجاری دیکهش هنوی شهو دهنگانهی دهگیرایهوه بنو گیرخواردنی خنوی له ناو زنجيـر و قەفەزەكانـى رابوردوويەكـى تـاڵ و كوشـندەدا.

له سالّی ۲۰۰۱ دا روٚژیک مهنگور گهرایه وه بو شار ... سه و و ریشیکی سیی هیشتبووه وه ، زوّر له جاران لاوازتر بوو، به پیچه وانه چاوه روانی ههموومانه وه ، لهبری ئه وه ی به جله دیرینه کوردییه کانییه وه ده ریکه ویّت،

ب چاکه و یانتوّلیّکی کونه وه لهبهردهم چایخانهی یهیولهی نازاددا دەركەرت، كراسـنكى سـيى لەپەردابور كە قۆپچەكانى سـەرەرەي كرابورنەرە و تۆپەلنىك مووى سىپى لىه سىنگىيەۋە ھاتبوۋەدەرى. دواى دەسال ژيان لە غەرىبىدا بوربور بە ييارىكى بىدەنگ كە دەمرچارى ھەندىكمانى لەبىربور و ھەندىكىي دىكەشىمانى نەدەناسىييەۋە . ئەق كات قەيلۇز جوقلىي بورپوق ب فەرمانيەرىكى گرنىگ لىھ يەكىنىڭ لىھ فەرمانگەكانىي بەرىپوەبەرايەتىي ئاسايش، ساماني كيسرا بووبوو به دەموچاويكى ناسراو ھەنديجار لە تەلەفزىونىدا دەردەكەوت و باسىي «وەبەرھىنان» و «يلانىي گشىتى بىق کیشهی نیشته جیبوون» و نه وجنوره شتانه ده کرد، تا دهیتوانی خنوی له رابوردوو به دوور دهگرت و نهیدهویست کهس هیچ شنتیک دهربارهی جارانىي ژيانىي بدركێنێـت و لايـهره كۆنەكانىي ھەڵبداتـهوه، ھوشـهجوجه ریستورانیکی مزدیرنی کردبووهوه که ههرزانترین خواردن تیدا بهرابهر سبی دۆلارى ئەمرىكايى دەرەستا . كە مەنگور ھاتەرە ھەمور رامان دەزانى که شهوان دین بن لای و دوای شهو ههموو ساله داوای لیبوردن و گهرانهوهی دۆسىتايەتى دەكەن، بەلام ھىچ كەسىيان مەنگوريان لە بىرنەبوو. بەلام بەدىويكى دىشىدا ئىمە واماندەزانى كە مەنگور لەم دەسالەدا ھەمبور رابوردووی لهبیرکردبیّت، کهچی سهرسامبووین که زانیمان ئهو له ههموو ئەو ماۋە دريدژەدا جگە لە رابوردوو بيرى لە ھېچ شىتېكى تىر نەكردۆتەۋە، که گهرایهوه بن چایخانه که وهک جاران چهقزیه کی کونمان پیبینی که دەپگورت چەقۆكەي بوسىف كەرپارە . دياربور ئەر چەقۆپەي بە ھەمور زەويىدا گێـراوە، ئێسـتاش لـه گيرفانـي قاتـه خۆڵەمێشـييە كۆنەكەيـدا وەك هیّمای وهفا بع سهردهمیّکی بهباچوو هه لیگرتبوو، له یهکهم نیّوارهی دەركەوتنىيەوە بە ئىمەى گووت كە ھاتۆتەۋە بى ئەۋەى لىرە بەرىت. له ئيّـوارهي روّري دووههمـدا بينيمـان كـه چـوو بـق كۆشـكي بالنـده

غەمگىنيەكان، ھوزار دەرگاكەي لېكىردەۋە، بە دەنگېك كە يىرى خورمەتى

تهواو بوو داوای لیکرد سهوسهن خان ناگاداریکاتهوه که میوانیکی دوورولاتی هاتوه که ناتوانیت بیروخسهتی شهو یسی بخاته شهو دیو دەرگاكـەوە. ئى ئىسىتىكى كىورت سەوسىەن نەيناسىييەۋە، سەوسىەن لىەم دى ئاسىنى دەرگاكبەرە و ئەو لەو دىيو ئاسىنى دەرگاكبەرە وەسىتابوون، بەرلەرەي تەوار بىناسىيتەرە، سەرسەن ھەستى بە بۆنىكى سەيركرد، بۆنى پیاویک که ماوه په کې درین له قه راغ ده ریایه کې گهوره ژیاوه، بیاویک بۆنى دەسال ژيانى لە گوندېكى ھۆلەندىدا لېدەھات كە دەكەرتە سەر کهناری دهریا، دهسالی ریک مهنگور به تهنیا له کهناری شهو دهریا گەورەپەدا ژیابوو، دەسالى رىك ھەمبور رۆژىك چەند سەعاتىك سەيرى دەرىياي كردبوو، بۆننكى تايبەتى گرتبور كە تەنيا سەوسەن دەيتوانى بيناسيتهوه. سهوسهن بهو دهنگه ناسک و نهخوشهی که تيپهريني سالان و پیرپوونی دونیا کاری تینه ده کرد، گووتی «شاه مهنگور، شهو ههموو ساله له كويّ بوويت، ههموو وامان دهزاني مردويت». مهنگور لهسهره خو گووتي «سەوسەن خان، دوينى گەرامەوە، لەوسەرى زەوى بووم، لە جېگايەك نزیک له قوونی دونیاوه، له قهراغ به حریکی گهوره ... ئا سهوسهن خان، هـهر هاتـم لـه دهرگاوه ريدز و حورمهتيكي بچوك نيشانبدهم و سـلاويكي كورت بكهم». ئەو بۆن دەريايەي كە لۆيدەھات، وەھا توندبوو، سەوسەن دەستى برد و به هیمنی به رهو شه و دیو ده رگاکه رایکیشا و گووتی «مهنگور، وهره ژوورئ، لهم ده سالهدا دونيا وهما گۆړاوه دهتوانم له ههموو شتيک ببورم...». بینینی مهنگور، ههریه که له فیکرهت گولدانچی و ساقی مهجمودی جهپهساند که له ههیوانی کۆشکهکهدا لهسهر میزیک بیکهوه بهسهر تاولهیه کی کزندا نوشتابوونه وه له گهرمه ی زار هه لداندا بوون. له و چرکه ساته دا که ههمووان سهیری یه کتریان کرد، که نیگاکان له یه ک گیربوون و چاوه کان ته ماشای یه کدیان کرد، هه موو تیگه یشتن که زهمان سوریکی گهورهی خواردوه، جیهان بهجوریک وهرچهرخاوه شوینیک

بن رقه کرنهکان و جنگایهک بن چیرنکه بهباچووهکانی نیّوانیان نهماوه، وهک ئهوه بوو زهمان لهم پیرییهدا سهرلهنوی له ئاویکی نویّی هه لکیّشابن و دوویباره دروستیکردبیّتنهوه، رووداوهکان به چهشنیک ههموویانی هاریبوه جیّگایهک بن کینه تاییهتی و بچوکهکانی نیّوانیان نهمابوو، نائومیّدییهکانی ژیانیان به جوّریّک گهورهبوو که دهبایه له چاوی یهکدا بن کهمیّک ئومیّد بگهریّن... که ساقی و مهنگور باوهشیان به یهکدا کرد، لای فیکرهت گولدانچی باوهشهکهیان له ناشتبوونهوهی دوو پیاوی زیندوو نهدهچوو، به نکولدانچی باوهشهکهیان له ناشتبوونهوی دوو لاشه دهچوو. چهند روّژیّک دواتر که ههر سیکیان پیکهوه لهسهر بهرچایی بهیانی دانیشتن، فیکرهت به پیکهنینهوه سیکیان پیکهویتن «ئهوه»ی کردوه به دوست، نزیکبوونهوهی مردنه».

سه وسه ن و فیکره ت گولدانچی هه رگیر نه وه یان له بیرنه کرد که شه م کرشکه ی له ناویدا ده ژین کرشکی مه نگوره، چه ند سالایکی زور هه ولیاندا شوین و هه واللی له گه ریده جیاوازه کانی دونیاوه بزانی که له ملاولای زه وییه وه ده گه رانه وه بر شار، به لام هیچیان ده ست نه که وت. شه و روژه که ده رکه و ته وه مه ر دووکیان خوشحال بوون و پیشنیازی نه وه یان کرد، له م کرشکه گه و ره یه ی خویدا له گه لیاندا بری. هه لبه ت مه نگور هیچ جیگایه کی نه بوو، خوشحال ده بوو، لیره دا له شوینیکی واهیمندا بری. له هه مان شه و دا تاکه جانتاکه ی هه لگرت و هات بو کوشکی بالنده

که بهیانیان ههر سیکیان لهسهر میری بهرچاییه که دادهنیشتن، سهوسهن وه که سی بالندهی مزمیای گهوره دهیبینین... سی پیرهمیرد بوون که پیکهوه وه که سی تارمایی به ژووره کانی کرشکدا ده هاتن و دهچوون، هه موو روزیک چهند جاریک به ههموو ژووره کاندا ده گهران. مهنگور به رده وام چیروکی بی ده گیرانه وه، له شهوی یه که مدا چیروکی جیره مه لیکی بی گیرانه وه که به «بالنده ی په نابه ر» ناوبانگی

دەرچووبوو، مەلنىك بوو گوايە لە توركىياوە تا ئەوروپا دواى پەنابەرە كىوردەكان دەكەونىت. چىرۆكىى خالىدى مەھەچاوبازى بىز گنرانەوە كە جورتنىك بالنىدە ولاتە و ولات تا نەرويج لەگەلىدا فرپون. مەنگور گووتى «خالىد لە ھەر جىڭايەك بايە، ئەو جووت تەيىرە دەياندۆزىيەوە، جووتى تەيىرى بچكۆلەبوون... ئىدە خالىد ناناسىن، مىن لە دوو جىنىگاى سەڧەرەكەمدا خالىدم لەگەلىدا بوو، مىن باوەرىم بە حىكايەتى ئەو تەيرانە نەكرد، تا شەونىكيان لە سالۆنىك لە مالى ناسىياونىك خەوتبوويىن، خالىد ھەمىشە بەدەمدا دەخەوت، كە ھەستام بىنىم ھەر دوو بالندەكە لەسەر قوونى نىشتبوونەوە. ئەۋە يەكەمجاربوو ئەۋ تەيرانە بېينىم، بەلام دواتىر ئەر تەيرانەم لاى پەنابەرى تريش بىنىيوە، پانەبەرم بىنىيوە لە گىرفانياندا مەل ھىلانەيكىردوە، تىدەگەن لە گىرفانىاندا مەل ھىلانەيكىردو، تىدەگەن لە گىرفانىاندا جووجكى خۇيانىيان ھەلمېلانىدا دەردەكى دۇيانىيان ھەلەپىنىدادە ...».

له و چهند سالهی دواییدا ناریان جهودهت روزانه دهمات بن کرشک، به لام سال دوای سال بنده نگتر و بنده نگتر ده بوو، هونه رمه ندنکی ناوازه بوو که جگه له سهوسهن فیکروت بینهریکی دیکهی له دونیادا نهبور، به بانسان سه خبری و جانتهای برسه و فلحه کانیسه وه دهمات و لەسەر يەكىك لە دىوارەكانى كۆشكەكە دەستى بە نىگاركىشان دەكىرد، ليەن خەنىد سىالەي دواسىدا زۆرىيەي خيار خىزى نىگارەكانى ھەلدەبىۋارد، ھەمىشىە دەستەسىرىكى سىوورى تەنكسى بىھ گەردنىيلەوە دەبەسىت و كاسكيتيكي سهوزى لهسهر دهكسرد و له كۆشكى بالنده غهمگينهكاندا بێپرسيار دەردەكەوت. وەك ھەمىشە رۆژانە چەندجارێك لەگەڵ سەوسەندا دادهنیشت و چای ده خواردهوه . چهند سال بوی نه و چاپه نهبیت که سەوسەن لىدەنا و بريدەكرد لە گەلاي بۆندار لە ھىچ شوينىتكى تىر چاي بِيِّ نەدەخورايەرە، ھێدى ھێدى ئاريان بوربور بە بەشێک له كۆشكەكە، هەنىدى شەر تا بەيانى لە كۆشكەكەدا دەمايەرە و نىگارىدەكىشا، سهوسهن ههمیشه بغ ماوهی دریش بهدیاریهوه دادهنیشت و سهیریدهکرد، به لام ههندي جاريش ليدهگهرا به تهنيا رهسمبكات، ههندي شهو بهدهم خەرەرە ھەڭدەستا و سەيرى لىدەھات كە ئاريانى دەبىنى لە جىگاپەك له جنگاکانی کوشکهکه دا مهستانه نیگاردهکات، به نویسه دیوار دوای دیوار نهخشیدهکرد، که ئیدی شوینی بهتال نهدهما نیگاریکی کونی به بۆیەی سىپى دادەپۆشى و لەسەرەوە دەسىتى پىدەكىردەوە . ھەنىدى پۆر ھەر سىي پىياۋە پىرەكە، سىي كورسىيان دادەنيا و سەيرياندەكرد، بەلام ئاريان دلنيابوو ئەم سىي پىرە ناتوانىن ۋەك سەۋسەن تىيبگەن.

که له سالی دووههزاروچوارهوه جهنگ له عیراق رهوتیکی شیتانهی وهرگرت، سهوسهن بهردهوام له نیگاری تهقینهوه و لاشهی سووتاوی سهرجاده کان هه لده هات و له وینه کانی ناریاندا نوقمده بوو. به رده وام له خوی دهپرسی کهی سیبهرهکانی مهرگ دهگهنه شهم شاره. لهو مارەيەدا تەنيا ئەرەي لە خەيالىدا بور ھوزار لە جەنگەكانى ئۆسىتا و سبهی رزگاریکات، ئه و وینهیهی که دهشیت سبهینی هوزار گهورهبیت و بیبه ن بن جه نگ ده شنیت گهوره بینت و ته قینه وه یه کی شنیت له سه ر شەقامىكى ئەم ولاتەدا بىكورىت، شىنتىدەكرد. ھوزار لەگەل گەورەبوونىدا یتر له دونیای یوره غهمگینهکهیدا نوقم دهبوو. که تهمهنی بوو به دوازده سال لهگهل سهوسهندا سوينديان خوارد كه چيتر نهيني خريان ئاشكرانهكەن و ئىەرە دەرنەخمەن كىم سەوسمەن لىم ژېنىرەوە رۆۋ دواى رۆۋ زیاتر و زیاتر دونیای دوور لای هوزار شیریندهکات. لهو تهمهنهوه هوزار فیربوں که خوی له بهردهم رهفعهتی باوکیدا بکات به کهسیکی بیناگا و نهزان، نهبا له سهوسهنی دووریخاتهوه . هوزار قوتابییهکی زیرهک نهبوو، به لام ناوی لاتینی هه موو گوڵ و بالنده کانی دونیای له به ربوو، ئەو چەند ساللە سەوسەن ھەمىشە لەسەر ئەتلەسە گەورەكان، لـە رينگاى ویّنه تایبهتیپهکانی خوّیهوه، بهریّگای حیکایهتهکان، روّر شبتی لهسهر جيهان فيركردبوو. كه هوزار تهمهني بوو به چواردهساڵ تهنيا تومدي پسوری مُهوهبور لهم شمارهی دووربخاتهوه، لهو جهنگه زور و نادیارانهی دووربخاتهوه که دهشیت سبهی سهر هه لبدهن، کورهکه خوشی هیدی هيدى خەونىي سەفەرىكى دوورودرىي لى خەيالىدا سەرى ھەلدەدا... بالنده کانیش مهمیشه هیدی هیدی دهمردن ... شهویکیان هوزار به پوری گووت «پوره سهوسهن، لهگه ل مردنی دوا تهیردا، من لهم شاره ده پرّم و به دونیادا دهگه پرّم و بالنده ی ترت بر دههینم». سهوسهن به هیّمنی دهستی خسته سهر دهمی و گووتی «که بالنده کان ههموو مردن تر ده پرّیت، تیّگهیشتیت… که بالنده کان ههموو مردن، من ده تبهم و پیّگات ده پر بیشانده دهم و تر خوت ده پرّیت، به لام بالنده ناگریت، تیّده گهیت… له وانه یه تا تر ده گه پریّیته و پوره سهوسه ن لیّره نابیّت. به لام هه رچییه ک بوو، له هه رکویّی دونیا بوویت نامه بر دایکت ده نوسیت، تیّده گهیت زهوی ده گه پریّیت و گوی له ده نگی بالنده کان ده گریت… گرنگترین شت نهوه یه له م و لاته دا نه بیت و شه پرته که یت».

لـه كۆتاپــى ســاڵى دووهەزاروحەوتــدا تەنيــا يێنــج باڵنــدەي زينــدوو مابوون، که دهنگیان به نهستهم دهگهیشته نهو دیو دیوارهکانی کۆشک، ئیمیه هیدی هیدی ههستمان به کزیوون و نهمانی دهنگی بالندهکان دەكىرد، ھەندىكمان روخسەتمان لە كەمال يەلدا وەردەگىرت كە بەرلەوەى بالنده مۆمىياكان بباتەرە بى كۆشىك نىگايەكىيان بكەيىن، ئەو رۆحسوكانە دەرفەتى ئەوجۆرە نىگاپەي يىدەداين، بىئەوەي بهىلىت وينەي بالندەكان به كاميرا ديجيتاله نويكانمان بگرين. له هاويني ئهو سالهدا زوّر كهس له سهر تەلەفونە دەستىيەكانيان، كورتە كلىيىكيان بى ھات كە كەمال پەڭدا لە كاتى مۆمپاكردنى كونەپەيوپەكى قەشەنگدا بېشاندەدات، دياربوو كەسىپك لەوانىەي يەلىدا متمانىەي داونەتىن، بېئىلگاي خىزى تۆمارىكىردوە، ئەر كورتە قىدىزىيە مۆكارى گەررەي ئەرەبىر يەڭدا ھەمرومان دەربىكات و نەھىلىت ئىدى بالندەكان بېينىن. لەگەل مردنى ھەمبور بالندەپەكىدا سهوسهن لاوازتر و لاوازتر دهبوو، ههر سن پیاوه پیرهکه ههستیاندهکرد که نزیکبوونهوهی بالندهکان له کوتایی کاریگهرییهکی گهورهی لهسهر سەرسىەن ھەپپە، شىمۇ دواي شىمۇ لىم ژيىر تىشىكى مۆمەكانىدا، لىم ژيىر شــهقی زهردی گلوّیــه کزهکانـدا رهنـگ زهردتــر دهردهکــهوت، مهنگــور بــق ئەرەى دلى خۆشىكات شەوان لە تەنىشىت قەرەويلەكەپەوە دادەنىشىت و چیرزکهکانی خنزی بن دهگیرایهوه، حیکایهتی چهقزکیشهکانی شار، چیرۆکى پەنابەرەكان، سەربوردى ئەو كوردە داماوانسەي لە ھەملوق جِيْگايهكسى سـهر زهويـدا مـروف وهك مهخلوقيْكسى بينـرخ و بيبههـره ستهیریانده کات، دهستی ده خسته سته ر دهستی سه وسته و ده یگوزت «کچم تن دونیات خوشدهویت، تن وات له خه لکیکی زوری نهم شاره كرد دونيايان خۆشبويت... به لام له خۆت نەپرسيوه ئاخى دونيا ئىمەي خۆشىدەويت، من نيوهى ئەم سەر زەوييەم بەيىي تەپكىردوه، ييتدەليم، لە ههموو شويننيكي دونيادا ئيمه وهك لهشيكي بوّگهن سهيردهكهن... من که گهیشتمه کهنار دهریا و ژووریکی بچکولانهم پهیداکرد، ئیتر وهستام، سەيركردنى دەريا تاكە شىتىك بور ئارامى دەدامىن. چونكە كاتىك ئەم مەنگورە بچوک و بير و ناجۆرە له رۆخى دەريادا شان به شان لەگەڵ خه لكانى بالابهرز و بهقه وامى ميلله تانى تردا ده وهستا، هه ستيده كرد هەمبوق بەرامېيەر گەورەپىي ئىەق ئىاۋە چەنىدە بچوكىن... ئىەۋە زۆر دلىي مەنگورى خۆشىدەكرد... ئەرە تەنيا شىتىك بور رەك كوردىك ھەست بە يەكسانى بكات لەگەل بەشەرەكانى تىرى ئەم دونيايەدا. يوسىف كەويارى گەورە دەيگووت «كە مرۆف لەم شارەدا لەدايكېوو، لاشمەكەي لە ھەر کوییهک بنیژریت، رؤحهکهی ههر لیره دهمریت،، گهر خوم به دونیادا سهفهرم نهكردبايه تينهدهگهيشتم ئهو شهوه كامهراني سهلما بق گهرايهوه ئەم شارە، چەند سال ئەر پرسپارەم لە خۆم كىرد، بى كامەرانى سەلما فَيْلْى لَيْكُردم و گەراپەۋە؟ دواجار زانيم كه كامەران نەيدەويست رۆحى له جنگایه کو له شبی له جنگایه کی تر بعریت. له سالانی دوورودرنژی سەفەردا ئەرە لە ھەر شىتېك زياتىر ترساندېروي، نەيدەرىسىت جارېكى تىر له و ترسه دا بري ، وه ک تـ ق کچـم ... وه ک تـ ق ... که خـ ق تـ لـه م کوشـکه دا ديلكردوه نهبا لهشت لهم شارهدا نوقم بيّت و له روّحت ون ببيّت».

فیکروت گولدانچی دویزانی لهگهل مردنی دوا بالندودا، بهیووندی سەوسەن بە جىھانى گەورەۋە، بەۋ دونيا بەرىنبەرە كە لە مندالىيبەۋە عاشقيتي دەپچريت. له كۆتاپى سالى دورھەزاروجەوتىدا ھەمور ھەوللەكان يزيّه ووسوون كه تاده شيئت و دهكريّت ژياني ئه و چهند بالندهيه ي ماون دریزدکریتهوه. له سهرهتای بههاری سالی داهاتهودا ئیدی دهنگی بالنده كان لـ مدهره وه نهده بيسترا، لـ مناوه راستى به هاريشدا تهنيا بالندهيه ک که مابوو، دالايکي گهوره بوو که ناوی وه ک دالي زيوين رۆيشتبوو. دائى زيوين يەكيك بور لەر بالندانەي لە قەفەزەكانى خاليد ئاموونىدا برېنداربووپوو، پەلام پە كۆمەكى دكتۆر دلشاد مەترسى مردنى تیدراندبوی و ئیستا وهک دواههمین تهیری ناو کوی قهفه زه کان تهنیا مابوره وه . يه كينك بول له ههره غهمگينترين بالنده كان، كه سيازده سالٌ بوو لهم شارهدا ده ريا و يهك يهك مردني ههموو بالندهكاني، بینیبوو، مالاوایس له ههموو هاورنکانی کردبوو. ئهو چهند مانگهی که به تهنیا مایهوه، ههملوو دهیانزانی که زور نابات تهنهایی و گهرما و بیدهنگی ده یکوژیت. له سه ره تای نابی شه و ساله دا، له گه رمای کوشنده و بنِناوی نه و وهرزهدا، بهیانییه که فیکره ته هستا بن نه وهی که منک قسه لهگهل ئه و داله دا بكات، به لام وهك ههموو بالنده كانى ديكه كه بيدهنگ و بنهاوار و بنيه له قاره يه كي راسته قينه دهمردن، مردبوو. فيكره ت كه دالهکهی هینایه دهری و سهیری مالی گهورهی بالندهکانی کرد، ههموو قەفسەزەكان چۆلبسوون... دەيەها قەفسەز كىم ئۆسستا يىمك لەسسەر يىمك وهستابوون و خالبتيان دهنگيكي قورس و ترسناكي لهويدا جيهيشتبوو. که ههوالی مردنی دوا بالنده له شاردا بلاوپووهوه، ههموو دلنیابووین بهر مردنه چیروکیک کرتایی دههات که تهمهنی له بیست سال زیاتر

بوو. ئیمه عاشقانی بالنده غهمگینه موقهدهسهکان که زوریهمان وینهی بالندهکانمان له نهلبومی تایبهتیدا ههلگرتبوو، ههستمانکرد لهگهل مردنی دوا بالنده دا شار ناخوشتر و تاریکتر و دوورتر له جاران دهرده که ویّت… به لام له گهل نه وه شدا هه ستمانکرد بالنده کان جوّره پردیکیان له نیّوان نیّمه و جیهاندا دروستکردوه که ناسان ناروخیّت. نه و روّره که دوا بالنده مرد، کوشکه که له دووره وه هیّمن و ناسایی ده رده که وت، له ناویشه وه بیّده نگییه کی قورس بالّی به سه ر هه موو شتیّکدا گرتبوو. پیّش نیوه روّ هه رسی پیره میّرده که به غهمگینی هاتنه ده ریّ و هه موومانیان له مردنی دوا بالنده ناگادارکرده وه، به چایخانه کاندا گه پان، به بازاپدا سوپانه وه دوکانی ناسیاو و هاوپی کونه کانیان به سه رکرده وه سه موو نه وانه ی دوکانی ناسیاو و هاوپی کونه کانیان به سه رکرده وه سه موو نه وانه ی نیّواره یه هه موو که مال یه لامان بینی که چوو دوا بالنده وه ربیگریّت و له وسه ربه چاوی پر فرمیّسکه وه ها ته ده ربی ناماده و دریی باسکردین که چه دوین نور ناماده کردود و بیّیگروتووه که چه درین ساله بیری له مساته کردوّته وه و خوّی بی ناماده کردوه یک که چه دریوان نه کراو نییه که به دردی به می که پرویداوه شتیکی چاوه پوان نه کراو نییه .

ئیّواره ی شه و پوّژه شتیکی نائاساییمان له مالّی گولّدانچیدا نهبینی، دووجار هوزارمان بینی هاتهدهری و گهرایه وه . شه و ههموو شتیک له مالّی گولّدانچییدا ثارام بوو. شه وه یعکهم شه و بوو دوای شه و ههموو سالّه مالّه که بیّ چرکه و دهنگ و جریوه ی بالنده کان بخهویّت، ئیّمه که له دووره وه سهیری کرشکه که مان دهکرد، مانگمان دهبینی به گهورهیی لهسه ری دهدره وشیّته وه . شه و شه وه هوزار لهگه ل پهفعه تی باوک و پروشه دا نهگهرایه وه بیّ مالّی ... بیّشه وه ی هوزار لهگه ل پهفعه تی باوک و پروشه دا نهگهرایه وه بی مالّی ... بیشه وه ی هیچ که س پییبزانیّت یا خود بیبینیّت به یانی زوو لهگه ل خانمی بالنده کاندا له مال هاتنه ده ریّ، سه وسه نزیکی دوازده سال بوو پیّی نه خستبووه شهودیو ده رگاکه وه ... شه وه یه که مجاربوو دوای شه و ماوه دریّیژه پیبخاته سه ر شهقامی شهودیو ده رگای خویان، سه یری له گورانی شار و شه خانووبه ره تازه و شهقامه نویّیانه هات که سه یری له گورانی شار و شه خانووبه ره تازه و شهقامه نویّیانه هات که

به چۆڭى ئەگەل ھوزاردا ييادەرۆيشتن، بەلام وەك ھەمىشە ھەستى بە دلته نگییه کی قوول و خنکینه رکرد . هوزار جانتایه کی چکزلانه و بریک پارهی ينبوو که سهوسهن سال دوای سال بوی هه لگرتبوو، دهفته رنکی گەررەي نارنىشان و ژمارەي تەلەفورنى ئەر كەسانەي ھەلگرتسور كە له كۆشكى بالندەكانەرە و بە كۆمەكى يەرى ئەران بەرەو دونياى دوور رۆیشتبوون. ئەو كەسائەي سال دواي سال و وەرز دواي وەرز ناونیشان و شوین و نیگاری خزیان بن خانم ناردبوو، یاسیزرتیکی نویی ییبوو که تا ئيستا كەسمان نازانيىن چۆن پەيدايكردېيوو. لىه نزيك سەعات يېنىج و نیـوی بهیانیـدا گهیشتنه نهقلیاتـی گـهورهی شار، شـۆفیریکی پیـر لـه تاكسىيەكدا چاۋەروانى ريبوارەكانى بەربەيانى دەكىرد، بەلام نەقلىاتەكە به گشتی چۆل و بینهفهر دهینواند. سهوسهن داوای له پیرهمیردهکه کرد ئەو كورە گەنجەي تىا نزيكتريىن خاڭى سەر سىنوورى ئيران بىق بەريىت... گرنگ ئەوەببور بگاتى سىەر سىنوور، ئىيدى لەوپيوە خىزى ھەمبور نەخشىەكانى دونیای لهسه ردا بوو، له مندالیه وه سال دوای سال و ریگا لهدوای ریکا ههمور دونیای لهبهریوو، گهنجترین گهرال بور که دروری ههمور شارهکانی دونیای له پهکدی دهزانی، دهیزانی ههر شهقامیک لهم زهوییهدا دەغلْيْكدا دەروات. لەوپىوە ئىتىر يېويسىتى بە كۆمەكى كەس نەببور، لەوپىوە ههموو سهر زهمین مالی خوی بوو. بهر لهوهی شوفیرهکه جانتای تهنیا میوانه که ی بخاته سندوقه که ی پشته وه، بوری باوه شی پیاکرد و ماچیکرد و گووتی «له ههر کوییهکی دونیا بوویت، نامه بن دایکت بنیره ... له هـەر شويننيكى زەوييـەوە توانيـت قسـه لەگـەل دايكتـدا بكەيـت بيكـه، لـه مەر شويننيكي دونياوه توانيت شتيكي جوان بؤئهم شاره بنيريتهوه بينيره. هـهر روزيّك زانيت كه ناتوانيت ئيتر سهفه ريكهيت و بروّيت، لـه جيّگايهكدا دانیشه و چیرؤکی خوت بر خه لکی شهم شاره بنوسهوه».

ههر دووکیان به هیمنی سهیری یه کتریان کرد، ههر دووکیان قوول یه کتریان خوشده ویست، ههردووکیان رهنگ په پیو و تهنها دهیاننواند، ههردووکیشیان نه گریان.

سەرسەن نزیکی سەعات شەشى بەيانى گەنشىتەرە ماڭەرە، ئىئەندازە شهکهت و کهنهفت بوو، به هیمنی چوو بع مالی بالندهکان، لهویش ههموی شتیک بیدهنگ و غهمگین دیاریوی، کهمیک جووه ناو قهفهزهکان، تا ئیستا دەپتوانى بۆنى بەجیماوى ھەندیک له بالندەكان بكات، بۆنے، يادگاره بهجيماوه كانيان هه لمژيت. ياش ئيستيک گهرايهوه بو ناو كوشک، ژووراو ژوور گەرا... سەرسامبوو كە لەيەكىك لە ژوورە چەيەكەكانىدا، به و بهیانییه زوره ناریان جهوده تنی بینی به جورتیک چاوی سنوور و ماندوق بیخهوهوه رهستمده کات، وای ههستکرد تاریان چهند روّ بیّت لهم مالهدا له يادكرابيت و ههمووان لهويادا بيريان چووبيتهوه ، تاريان بهجۆرينک له ناو رەنگ و نيگاركردنىدا نوقمبور وەك شىيت دەردەكەرت. سه رسه ن به هیمنی دهستی خسته سه رشانی و گورتی «ناریان کاتی ئەرە ھاتىروە پشورېدەيت... كاتى ئەرە ھاتىروە ھەمىرى يشورېدەين، تۆش دەبنىت يشىروپدەيت، ئام چەنىدە تىزم ماندوركىرد لەگلەل خۆمىدا، چەنىدە تۆم ماندووكرد». ئاريان يېشتر جۆرە رستەي وەھاي له زارى سەوسەن نەبىسىتبور، بە سەرسامى سەيرىكرد، بەجۆرىك شەكەت بور نەپتوانى هیچ بلیّت، به لام هه رکه سیک له ویادا بووایه و شه و نیگا سه رسام و قوولٌ و شینتانهی ئاریانی بدیبایه ههموو ئهو شاتانهی تیا دهخویندهوه که نزیکی بیست سال بوو وای لهم کوره کردبوو نیگار بن نهم خانمه بكات. بيست سال بوو ئەويش لەسەفەرىكى دوور و قوول و بىبرانەوەدا بوو له ینناوی شهم خانمه دا که ههموو عومتری بنده نگ و سهرستام سه بریده کرد و هیچی نه ده گووت. هه موو ده مانزانی شهم کوره چه نیده سەوسىەنى خۆشىدەوپت، ھەمبووش دەمانزانى چ پەيمانيك تامىردن زمانى

به ستروه . نه و به یانییه ناریان جانتاکه ی پنچایه وه ، دلنیابو و جاریکی تر ناگه ریخته و بنی نه م کوشکه بنی نه وه ی نیگاریکات ، بینه وه ی دوا نیگاری تا دوا فلچه ته واویکات ، بزیه کانی کوکرده و و به چاویکه وه که پربووله فرمیسکی گهوره سهیری سه وسه نی کرد و جانتاکه ی هه لگرت و که مینک له ژووره کان راما و که مینک سهیری بالنده مزمیاکانی کرد و وه ک ویلیک نه زانیت بنی کوی بینیت ، کوشکی بالنده کانی به جنه یست .

ليه سنه عات شه شيونيوي به بانسدا سه وسنه ن حيووه سهر ثاوينه کنه و ماوه سه ک به بیده نگی قبری داهینا، دواتر سهری له فیکره ت گولدانچی و ساقی مهجمود و مهنگوری بابهگهوره دا که ههر سیکیان له خهویکی قوولسى بەيانىدا نوقىم بوون، سبەرى لىه ھەمبور بالنىدە مۆمىساكان دا، هەندىكيانى بە ھىمىنى ماچكىرد، بۆنى بە ھەندىكيانەرە كىرد، دواتىر ســهرکهوته ســهرهوه و لــه ژووری خهوتنهکهیـدا دوّلابـی جلهکانـی خــوی كردەوە، لەوپىدا سىەرى سىندوقىكى بچكۆلانلەي كىردەوە، سىي ناملەي زۆر دیرینی دەرهینا که تەمەنیکی زور دریژیان هەبور، سی نامه که وهک په کهمین روزی ناردنیان نوی دهیاننواند، وهک ئهوهی ههر نهمرو و بهر له سه عاتیک نامه به ریک هینابیتنی، ئه و نامانه بوون که یتر له بیست ساڵ لەمەوبەر رازى بوونى داواكارەكانى بۆ سەوسەن گواستەوە، رۆژنىك سەوسىەن داواى لېكىردن بىرۇن و سىمفەرېكەن. بىم ھېمنى جاوى لېكنا و بۆنى بە نامەكانەۋە كىرد، ئەۋە يەكەمجاربوق ھەسىتېكات كىھ كاغەزەكان به راستی بزنیکی تایبهتیان لیدیت، بزنی تیپهرینی ژیان و بهباچوونی زهمان، لهسه رخق نامه كانى نا به دلييه وه و ههستا و بن شهو ژووره تابيەتىەى دۆلابى يادگارە تالەكانى تىدابور چورە خوارى، لەرى دۆلابەكەي كردهوه، نامه كانى خسته ناوى، جاريكى دى چووه سهرهوه و ههنديك له کتیب و دهفته ره کانی هوزاری هینا و نه وانیشی خسته ناو دو لابه که وه . لەوپادا كەمنىك وەستا دەستى لـه جلـه كۆنەكانى نىزارى براى دا، دەستى

لـه جلـی خویناوییهکانـی کامـهران دا و جاریککی دی بونـی پیوهکـردهوه، ئەو شوشىەى خۆڭەمىشەى ھەلگىرت كە پاشىمارەى مالى ساقى مەحمود بوو، دەستى لەو دوو تابىرە كۆنە دايەوە كە دەمىن سال بوو لەويادا خەرتبوون ... دواجار وەك ئەوەى بۆنى زەمانىكى دوور لـه سىنەي خۆيـدا هه لگریّت بوّنی به ههموو شته کانه وه کرد و به حه سره تیّکی نادیاره وه دەرگاى دۆلابەكـەى داخسـت و سـەركەوتە سـەرەوە . لـە ژوورى خەوتنەكـەى خۆيىدا ئەلبومى وينىمى ھەر سىن داواكارەكمەى دەرھينا، پەردەى ھەمىوو پەنجەرەكانى دادايەرە، كۆتىرى سىينە زامىدارى خسىتە سەر سەرينەكەي خۆى، سىن ئەلبومەكەي خستە سەرسىنگى خۆى و بىه ئارامى پالكەوت. پاش کەمنىک مەسىتىكرد گونىي كە دەنگى كۆترەكەيە، واي ھەسىتكرد له تاریکییه که دا به زیندویتی دهیبینیت، کهمیک به ماندویتی راما و هەسىتىكرد بە راسىتى كۆترەكە دەجولىتەرە، نىا بەلگو ھەمبور بالنىدە مۆمىاكانىي دەبىنىي لەق دىلىق دىوارەكانەۋە دەجوڭىنەۋە، ھەسلىكرد ههموویان له ههموو ژوورهکاندا زیندوودهبنهوه، چاویکردهوه و لهو پهری سەرسامىدا ھەمبور ئەر وينانىەي ئاريانى بىنىي رەك جەنگەل و درەخىت و كيّلْكه و دارستاني راستهقينه دهكرينهوه بيني بالنده موّمياكان له جیگای خویان دهفین و خویان دهکهن به ناسیمان و ناو و دارستانی ناو نیگاره کاندا، له ناکاو بینه ندازه خوش حال بوو، بونیکی خوشی دونیا له هەموو لايەكەوە خۆى كرد بە ژوورەكەيدا، بىنى كە كۆترەكەي تەنىشتى دەفرىنى ... بىنى تەمىكى دەمەوبەيانى چى بەلام فىننى ئابلاققەي دەدات، هەستىكرد دەنگىكى لە پشت ئەر تەمەرە بانگىدەكات، نەيدەزانى دەنگى كێيـه ... هەستىدەكرد روخسارى كەسـێك لـەو ديـو تەمەكـەوە دەردەكەوێـت و بانگیدهکات، بن یه که مجار له ژیانیدا ئاره زووییه کی گهوره ی هه بوو، قوول و دوور به ناو ئه و جهنگه له دا بروات، به ناو ئه و تهمه دا روّبچينت ... دەيويست بزانيت ئەر دەنگە كيپ كە لەر ديـو درەختەكانـەرە، لەرديـو

ئاوەكانەوە بانگىدەكات، دەيويست بزاننت بالندەكان بى كوي فرين... له جنگاکهی خنی هه لدهستا، روناکییه کی نادیار له و دیو تهمه کانه وه رایدهکیشا، روخساری کهسیکی دهبینی که نهیدهزانی کامهرانی سهلمایه، مەنسىور ئەسىرىنە ياخىود خالىيىد ئاموونىه؟ لىھ دائىھوھ دەبويسىت دواي تەلىسىمى ئەو تارماييە نادىيارە بكەرىت، كە لە بەردەمىدا دەرۆيشت و زیاتسر و زیاتسر بهرهو ناو جهنگه لیکی دوور و گوی ناویکی نه ناسسراو رايدەكتشا، بەلام سەرسەن دەيويست ئەم ييارە بېينتى... دەشيويست بزانیت بالنده کان دوای مردن بق کوی ده فرن ... ده رؤیشت و دلنیابوو كه گهیشته قوولایی ئیتر ناتوانیت بگهریتهوه ... بالنده كان و تارماییه كان و ئاوه کان رایانده کیشا، جه نگه ل به ده نگه کانسی و هه وا به فینکسی و دره خته کان به بزنی خزیان دهیانبرد... ئیستیکی ده کرد و دهیویست بگەرىتەرە، دەيويست رەرگەرىت و بچىتەرە سەر جىگاكەي خىزى، بەلام نا ... نەيدەتوانى بگەرىتەوە، كە ئاورى دەدايەوە كۆشكەكەى لە تەمىكى دوورو چردا دەبىنى، دەستىكى نەينى بەرەو يىشەوھ يالى يىوەدەنا ... دەستىكى نهىننى بەرەو جىگايەك يالى يىوەدەنا كە بالندەكان بەسەر سهريدا و له نزيكييهوه و له ييشييهوه بهرهو شهوئ دهفرين ... ئيستا دلنیابوو قوول بهرهو شویننک دهروات که ییشتر نهیبینیوه، جنگایهک دەتوانىت لـەوى بۆنى ھەمبور گولەكانى دونىيا بىكات و گوى لـە دەنگى ههمسوق بالنده کان بگریست ... ئه مجاره بیشه وهی بیریکاته وه ... بیشه وهی ييويستى بهوه بينت دوودل بينت بهرهو ناو ئهو تهمه رويشت... تهمیّک که تا زیاتر به ناویدا روّدهچوو روّشن و روّشنتر دهبووهوه ... بینه وه ی بترسیت دوای یولی شه و بالندانه که وت که پیشی ده که وتن ... بینه وه ی بترسینت دوای نه و تارماییه که وت که ییشی دهکه وت. نیستا دلنيابوو بهرهو جنگايه كدهروات ههموو ئهو شتانه ي تيا دهبيننتهوه که زور زور بیریاندهکات. به هیمنی رویشت و ههستیکرد جیهان... ههمبوو جیهان بانگیده کات... ههستیکرد جیهان ههمبوو جیهان به رهو ناخی خوّی داوه تیده کات، ههستیکرد جیهان، ههمبوو جیهان ده رگاکانی خوّی یه ک بو ده کاته وه ... ئیدی به خیّراییه کی ئه و توّ ده روّیشت پیّشتر به خوّیه وه نه بینیبوو... ئیّستا رایده کرد و رایده کرد... تا زیاتریش رایده کرد کوّشکی غهمگینی بالنده کان له و دیو تهمه وه که متر و که متر و که متر ده که متر ده درده که وت. تا زیاتر رایده کرد، زیات دلنیاده بوو که ئیدی ناتوانیّت جاریّکی دی هه رگیز بگه ریّته وه.

كتيبه چاپكراوەكانى ئەنديشە

ناوی وهر گیْر	ناوی نووسهر	ناوی کتیب
•	د. حەمىد عەزىز	۱. بنەرەتەكانى فەلسەفە
		۲. کورد لهدیدی
	د. فەرھاد پيربال	<u>ر</u> ۆژھەڵاتناسەكانەوە
	د. فەرھاد پيربال	۳. رِێبازه ئەدەبىيەكان
	جەبار جەمال غەرىب	٤. نەتەوەي زىرابەكان
		۵. ناسیۆنالیزم و ناسیۆنالیزمی
	د. جەعفەر عەلى	کوردی
		٦. سۆفيزم و كاريگەرى لەسەر
	د. جەعفەر عەلى	بزوتنهوهی رز گاری خوازی
		۷. مەحوى لەنٽوان زاھىريى
	د. ئەحمەدى مەلا	ت و باتینییهت و
ئازاد بەرزنجى	ئۆشۆ	 ۸ نهێنييهکانی ژیان
حوسەين حوسەينى	ستيڤن ھۆوكينگ	 کورتیلهیه ک له
۔ د. هیوا عومهر	ليۆنارد ملۆديتۆ	مێژووی کات
عەتا نەھايى	فرانتس كافكا	۱۰. كۆشك
مەريوان عەبدول	ئيبن ړوشد	۱۱. فەصلول مەقال
	امه	۱۲. شۆرشى ئەيلوول لەبەڭگەن
	وریا رٖهحمانی	نهێنييه کانی ئەمریکادا

۱۳. دەسەلات و جياوازى مهريوان وريا قانيع ۱٤. له چ ئێستايه کدا دهژين مهريوان وريا قانيع ١٥. شوناس و ئالْوْزى مەريوان وريا قانيع ۱۹. دین و دونیا مەرپوان ورپا قانیع ۱۷. سیاسهت و دونیا مەرپوان وريا قانيع مهريوان وريا قانيع ۱۸. کتیب و دونیا ۱۹. دواههمین ههناری دونیا بهختيار عهلي ۲۰. ئێوارەي يەروانە بهختيار عهلي ۲۱. جهمشید خانی مامم بەختيار عەلى بهختيار عهلي ۲۲. مەر كى تاقانەي دووەم ۲۳. کهشتی فریشته کان (۱) بەختيار عەلى ۲٤. كەشتى فرىشتەكان (٢) بهختيار عملي ۲۵.شاری موسیقاره سپییه کان به ختیار عملی ۲۱. سێوي سێههم بهختيار عهلي ۲۷. له دیارهوه بو نادیار بهختيار عهلي ۲۸. وهک بالندهی ناو جەنگەلە ترسناكەكان بهختيار عهلى ۲۹. چێڗي مهر گدوٚستي بهختيار عهلي ۳۰. ئەي بەندەرى دۆست، ئەي كەشتى دوژمن بهختيار عهلي ۳۱. مهعریفه و ئیمان بهختيار عهلي هيمن قهرهداخي

۳۲. دوزي کورد له بازنهي

پەيوەندىيەكانى ئەمرىكاو... ٣٣. سەمەرقەند (ج٢)

هيِّمن قەرەداخى گۆران ئيبراھيم صالْح ئەمىن مەعلوف

د. ئەحمەدى مەلا

		۳٤. وێستگەيەک لە
	فاروق رەفىق	گەشتىكى فەلسەفى
	لەحسىن خەمە غرىب	۳۵. ئەخلاقناسى ت
د. ئارام عەلى	د. ک. پێسچانی	۲٦. گەشەسەندنى راميارى
	د. <i>ج</i> همال رهشید	۳۷. مێژووی کوٚنی ٚکورد (چ۲)
ملكۆ كەلارى	د. فهوزیه رهشید	
	هيوا قادر	۳۸. مندالآتی گهرهک
ئازاد بەرزنجى	ئەلبىر كامۆ	۳۹. مرۆڤى ياخى ٚ
		٤٠. پەيوەندىيە سياسىيەكانى
	فيرش جەوھەر مەجىد	نێوان هەرێم و دەوڵەتانى ه
		۱۱ مێژووی گۆرانکاری
هەورامان فەرىق كەرىم	فريشته نورائى	کۆمەلايەتى و سياسى (چ۲)
		٤٢. سليّماني
	توانا رەشىد كەريم	لەنئوان سالانى (١٩٤٥–١٩٥٨)
		٤٣. شاري سليّماني
ميد	۱۹۷)) هەوراز جەوھەر مەج	(۱٤)ی تهموزی ۱۹۵۸–۱۱۷ی تهموزی ۱
	عەتا محەمەد	£1. کتێبي پهراوێزنووسان
	مەريوان وريا قانيع	۵۵ . فیکر و دونیا (بهرگی ۱)
	مەريوان وريا قانيع	٤٦. فيکر و دونيا (بهر گي ٢)
	مەريوان وريا قانيع	42. دین و دونیا (چ۲)
•	مەريوان وريا قانيع	4ً4 کتیْب و دونیا (چ۲)
	د. عادل باخهوان	.1 9 کۆمەڵگەی رەش
دلاوەر قەرەداغى	کولم تویبیْن	۰ ۵. زستانێکی درێژ
دلاوەر قەرەداغى	نیکۆس کازانتزاکیس	۱ ۵. فرانسیسکۆس قەدیسی من
جەلىل كاكەوەيس	ماريۆ بار گاس يۆسا	۵۲. ئاھەنكى تە <i>گەك</i> ە

كەرىم پەرەنگ	ئێریش ماریا رپمارک	۵۳. شەوى لىشبۇنە
كارزان عەلى	ئەلبيْرتۆ مۆرافيا	۵٤ . من و ئەو
سەباح ئيسماعيل	جان دۆست	۵۵. میرنامه
رووناک شوانی	لەتىفە	۵۹. روخساره بهندکراوهگهم
هەورامان وريا قانع	مستهفا خهليفه	۵۷. قەپىلك
		۵۸. خەونى پياوە ئێرانىيەكان
	ماردين ئيبراهيم	كەوتنى بۆرە قەلا
خەبات عارف	پێر لاگەركڤيست	۹ ۹. گرگن
حەكيم كاكەوەيس	جۆرج ئۆروێل	1. 3AP1
سیامهند شاسواری	ستانداڵ	۱۱. سوور و رهش
سيروان مهحمود	،كرا پاولۆكۆيلۆ	. ۱۲. دەستنووسە دۆزراوەكەي ئە
	دلاوەر قەرەداغى	۱۳. جادهی میخهک (۱)
	دلاوهر قهرمداغي	۱٤. جادهي ميخهک (۲)
خەبات عارف	پێر لاگەركڤيست	۱۵. ئێوارستان
تارا شێخ عوسمان	هاروكي موراكامي	۱۱. دارستانی نهرویجی
	بەختيار عەلى	۱۷. ئێوارهي پهروانه (چ۱)
	(چ۳) بهختیار عهلی	۱۸. شاری مۆسیقاره سپییه کان
		۱۹. مەر گى تاقانەي دووەم (چ
	ن (چ۲) بهختیار عهلی	۷۰. كۆشكى باڭندە غەمگىنەكار
		۷۱. تا ماتەمى گووڵ
	بەختيار عەلى	تا خوێنی فریشته (چ۳)
	بەختيار عەلى	۷۲. سێوی سێههم (چ۳)
	بەختيار عەلى	٧٣. ئاورەكەي ئۆرفيۆس
		۷٤. غەزەلنوس و
	بەختيار عەلى	باغەكانى خەيالّ (چ٢)
	_	

		۷۵. ئەي بەندەرى دۆست،	
	بەختيار عەلى	ئەي كەشتى دوژمن (چ٢)	
	۵) بهختیار عهلی	۷۱. دواههمین ههناری دونیا (چ	
	كۆمەڵێ نووسەر	۷۷. ئێمەي پەنابەر	
) عەتا نەھايى	۷۸. گرەوى بەختى ھەڭڭە (چ۲	
سەباح ئيسماعيل	سەمۇئىل شەمعون	۷۹. عێڕاقييهٔک له پاريس	
		۸۰. جیهانی سۆفیا و	
بەھرۆز حەسەن	يۆستاين گاردەر	فەرھەنگى سۆفيا (چ٤)	
بەھرۆز حەسەن	يۆستاين گاردەر	۸۱. کچەي پرتەقالْ (چ۳)	
		۸۲. له ئاوێنەيەكدا،	
بەھرۆز حەسەن	يۆستاين گاردەر	له نهێنييهکدا (چ۲)	
بەھرۆز حەسەن	ج۲) يۆستاين گاردەر	۸۳ کچی بهریوهبهری سیرک (ع	
بەھرۆز حەسەن	يۆستاين گاردەر	۸٤ نهێنی یاری کاغهز (چ۲)	
بەھرۆز حەسەن	يۆستاين گاردەر	۸۵. مایا (چ۲)	
		٨٦. ئينسايكلۆپيديايەكى	
ههورامان وريا قانع	كۆمەڭى نووسەر	ميٚژوويي ويٚنهدار	
		۸۷. کێشهی کورد له	
زرار عەلى	د. حامد مهحمود عیسا	رۆژھەلاتى ناوەراستدا	
	ٌ۸. دوالیزمی دریهک له هۆنراوملیریکییهکانی		
	ى دا لهۆن قادر	مهولانای رِوْمی و مهولهوی تاوه گوّز	
,	ئازاد قەزاز	۸۹. فەلسەفەي ئايين (چ۲)	
	ئازاد قەزاز	۹۰. سایکۆپۆلیتیک (چ۲)	
	ئازاد قەزاز	۹۱. خۆت بناسە	
		۹۲. مەسىح لە	
دلاوەر قەرەداغى	نیکۆس کازانتزاکیس	خاچ دەدەنەوە (چ۲)	

۹۳. قەدەغەشكێنى (چ۲) مەولود ئىبراھىم حەسەن
۹٤. گەڕان بەدواى نەمرىيدا (چ۲) مەولود ئىبراھىم حەسەن
۹۹. پێكھاتەى ئەفسانەى كوردى (چ۲) مەولود ئىبراھىم حەسەن
۹۹. فەلسەفەى بوون د. محەمەد كەمال
۹۷. وەک رووبارە بەخوورەكە پاولۆكۆيلۆ سىروان مەحمود

Bachtyar Ali Mohamed

Koşkî Balinde Xemgînekan

